Le Man

Cilt: 44

Sayı: 724-733

LeMan

Cilt: 44

Sayı: 724-733

Deustschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

724

23 Eylül 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/39

1 YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

MERKEL RAUS

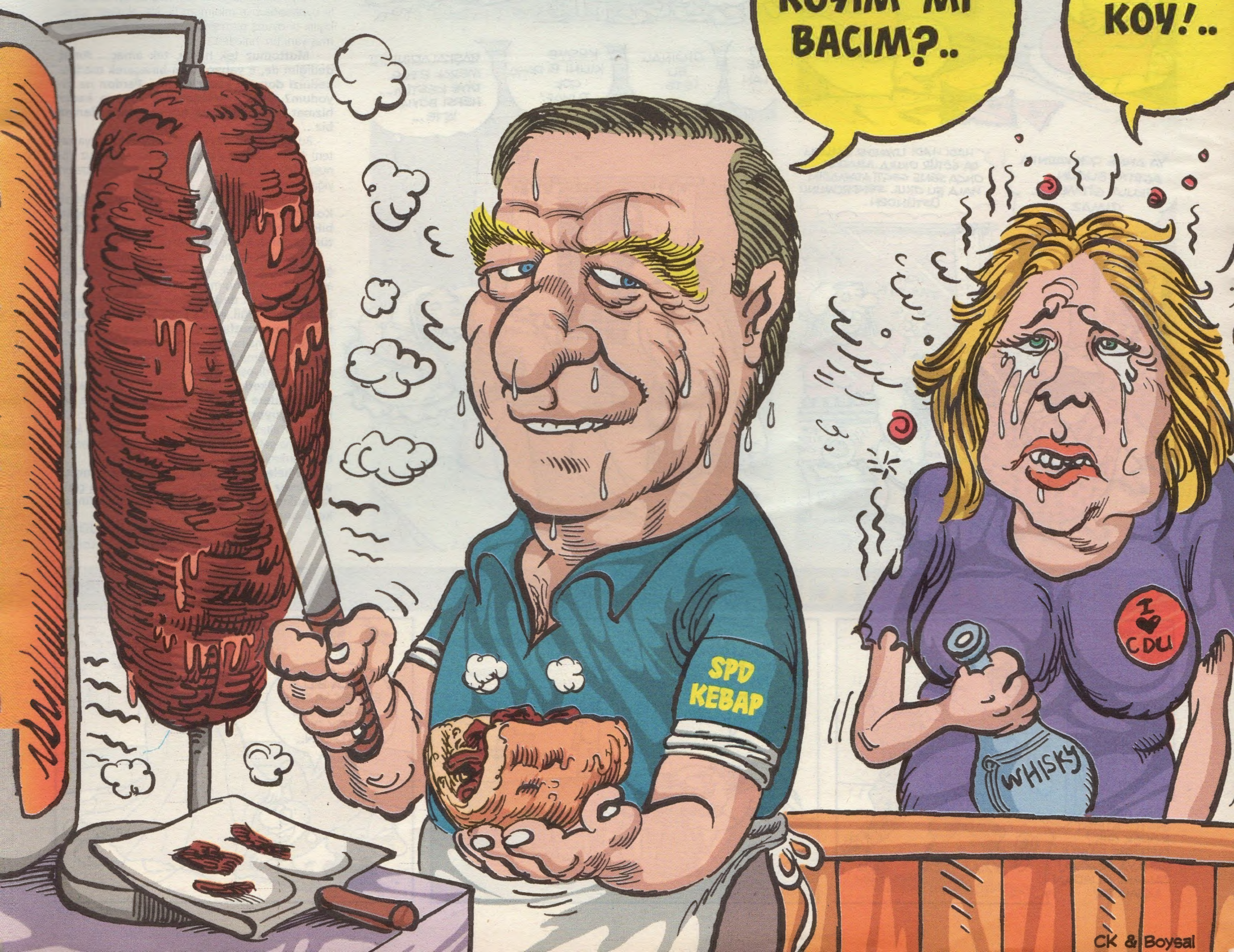

CK & Boysal

Feyhan — Bayır Gülü

guverfeyhan@hotmail.com

SAMİ OFER NEDİR?

Tüpraş'ın satışıyla gündeme oturan Sami Ofer'le konuştuk...

- U2 solisti Bono gözlükleriyle stil yapıp, bonoydu, tahvildi derken Tüpraş hisselerinden 6 ayda 240 milyon dolar götürmüşsünüz... Kafanız çok mu çalışıyo?

- Burda sebep us değil Nostradamus... Olay tamamen, yüzyıllar önce kahinin yazdığı "Patlayacak bi tüp, götüreceksin lüp lüp" dizeleriyle durumun ayarına varıp, Tüpraş'dan % 14 ayar hisse almamla alakalı yani...

- Hayır anlamadığımız şey, kağıtla oynanan ihale oyununda bile minimum üç kişi olurken, siz iki kişilik bi oyuna girmişiniz... Tek sizin haberiniz olmuş yani bu ihaleden...

- Mottomuz tek haber, tek amaç... Amaç dediğim de, 6 yabancı fon birleşerek memleketinizi donuna kadar soym... Pardon ne diyodum? Hah, memleketinize sonuna kadar hizmet amacıyla yanıp tutuşan işadamlarıyız biz...

- Bu olay alevlendikce iyice tutuşacaksınız ya zaten! Neyse, bide Galataport ihalesini almanız konuşuluyo? 49 yıllığına alınan Karaköy sahili beton yığınına mı çevrilecek?

- Galataport'la Karaköy ve civarını Honk Kong'a çevireceğiz... Hayır para getireceğini bilsem, mekanı King Kong'a verip, çevredeki tüm tarihi dokuyu bile parçalattırırım ya...

- E tabii, hükumete kıyı yasasını parçalatıp değiştirten, halkın artık o sahile girmesini engelleyen adam, bi maymunu mu idare edemeyecek?

- Yaauv halk da her yere girmeyiversin bi! Halk kapısı değil, rant kapısı olsun, Yahudi lobisi, limancı mutfağı oluversin bazı yerlerde...

- Erdemir ihalesine girecekmişsiniz bide? 84 yaşına geldim ama bi türlü doyamadım limana, demire çeliğe diyosunuz yani?

- Sizin ülkede, Erdemir, gök bakır, hatta biz işini bilenlere yer gök altın olduğu sürece nereye doyuyorsun ha?

- Hazır altın, üstün falan derken kıllnmayla karışık aklıma geldi de, bu özelleştirme sırası ne zaman bizim ardımıza gelecek acaba?

- Siz hele global değerlere, ortağımın mesut ve yılmaz akrabalarına ve 90+4 yasaları çıkaran hükumetinize güvenmeye devam edin, az kaldı ona da...

OLGUN BUDAK
olgunbudak@leman.com.tr

GEZ MAHMUTCUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan

İsrail'in Haaretz gazetesi TÜPRAŞ'ın yüzde 14.76 lık hissesini alan İsrailli Sami Ofer için: "Tüm dünyada hükümetleri maymuna çevirmeyi bilir" diye yazarken, yurdum medyası bu karambol satışa alkış tuttu...

CHP bir soru önergesi vererek Galataport ihalesini alan Ofer-Global ortaklığının Başbakan Erdoğan ve Maliye bakanı Kemal Unakıtan ile bir yakınlığının olup olmadığını sordu.

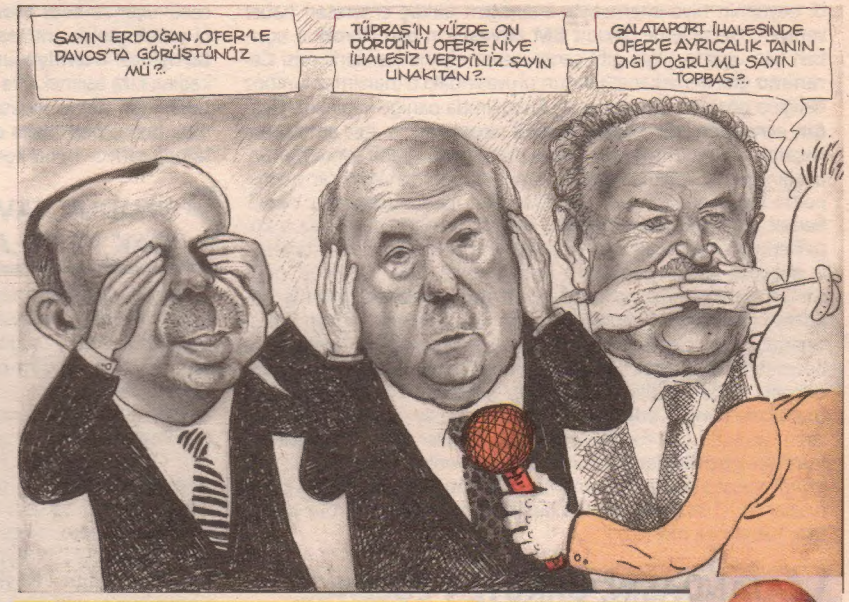

Eğitim, yoksulluğa bayrak açtı!!! İstanbul Gazi ilköğretim okulunda 150 ytl bağış yapmayan velinin çocuğu " sürgün sınıfı" diye adlandırılan kötü sınıfa kaydedildi..

Avrupa Birliği üye ülkelerinde her kafadan bir ses, bir istek çıkıyor... İngiliz parlementer Andrew Duff: "Devlet binalarından Atatürk resimleri inmedikçe AB'ye giremezsiniz" demiş..

İstanbul'un göbeğindeki Gaziosmanpaşa Yunus Emre ilköğretim okulunda bir sınıfta 90 öğrenci ders görüyor..

Babasına bak oğullarını al.. Bir trafik kazası sonrası Ankara Büyükşehir belediye başkanı Melih Gökçek'in oğullarının gazeteci Sirer Doğan ile eşi ve çocuklarını öldüresiye dövdükleri öne sürüldü..

Akşamsefası

Aksaray PAŞAOĞLU İSTANBUL'DA UÇAN KÖPEK PANİĞİ

Bakınız size Türkiye'yle ilgili son derece şoke gibi o **mecazi beyninizi** etli avuçlarıyla son derece **modern tokatlayacak** yirmi ikinci yüzyıl uzayında dolaşan akıl ve jurnal gemisinden kendi beynimin biyo-internetiyle indirdiğim birkaç enteresan haber vereyim. Geçenlerde bakınız **BM zirvesi** için ben **Niyork**'a uçarken ben uçakta çılgın gibi şarap içerek efsane kızılderili reisi **Ceranimo** gibi demirkanatlı kuşun pruvasındaki o inanılmaz lumboz deliğine gözümü dayayıp aşağı baktığımda paniğe kapıldım. **Uçağın etrafında, bir köpek sürüsü uçuyordu** ve her an motora kaçarak uçağın düşmesine sebep olabilirlerdi. Daha sonra bunun, uçağın henüz kalkmadığını ve İstanbul gibi inanılmaz bir metropolün havaalanında başıboş sekiz-on köpek dolaşıyordu. Nasıl? Berbat değil mi? **Bence değil.** Neden mi? Bir ara bakınız o köpeklerin arasından şef olduğu anlaşılan babacan tavırlı bir tanesiyle gözgöze geldim ve bakınız inanılmaz ne oldu? O köpek, göğsünün tüylerini aralayıp **orada pırıl pırıl parlayan gümüş kokartını gösterdi** ve sağ ön patisinin baş parmağını yukarı doğru tutarak, bana, pilotların uçuş öncesi yaptıkları hani o **"prima"** gibilerden **"Herşey çok şahane"** işaretini yaptı. **Bu olay gerçekte olmadı.** Ama olabilirdi. Olayı ben kafamda kurup hemen **ön beynimle simüle ederek** alnımda oynatıp aynadan defalarca izledim ve şunu çok merak ettim. Bu köpekler **iki aylık ciddi bir kurstan geçirilseler** ve onlara **kravat** verilse, havaalanının sivil giyimli uyuşturucu avcısı o müthiş polis köpekleri kadrosuna alınamazlar mı? Türkiye bu alanda bir ilke imza atsa göğsümüz inanılmaz kabarmaz mı?

VATANDAŞIN, ÜRKÜTEN EĞLENCE TERCİHİ: BOĞA GÜREŞLERİ

Bugünlerde hafta sonları **bir kafede oturduğumda** insanlarda beni inanılmaz **irrite eden** bir şiddet eğilimi seziyorum. Nitekim **Ulusal istatistik Enstitüsü'**nün son araştırmasına göre son zamanlarda sinemaya gidenlerin sayısında müthiş bir azalma olmuş. Lütfen bana bunu gelir adaletsizliği, yoksulluk falan gibi yetmişli yılların pis ve paslı **demirperde** gerisinde oturan **karpuz kafalı** kepçe kulaklı, **osuruklu müjik** Boris'in beyinsel olarak kokuşup yıkılan Berlin duvarı altında kalmış **kör kargasının** zihniyetiyle açıklamaya çalışmayın. Bunu parasızlığa bağlıyorsanız, **boğa güreşlerine** gidenlerin sayısında yaşanan patlamayı nasıl açıklayacaksınız? Sizi ilgilendir miyor mu? O halde bildiğinizi okuyunuz. **Fransa'da her hafta sonu yaşadığım bu şiddet, yarın birgün Türkiye'yi sardığında bana ağlaşmayın.**

Şimdi beynimi dâhi gibi başka yere sıçratıp size şunu sorayım. Bizim, bu köşeleri babamızın yeri gibi kullanmaya hakkımız var mı? **Burada onu tartışmak istemiyorum.** Bu köşelerde toplanıp **haşır haşır çekirdek yiyip** yere kabuktan hasır sermek, gecenin üçünde **Yves Montand**'ın o inanılmaz **"A Pari"**sini katır gibi **yanık yanık anırmak** ne kadar doğru? **Ben burada onu da tartışmak istemiyorum.** Pekiyi o köşede oturup, gelen geçen kadına kıza asılmak? Ya o? Burada biraz duralım. O ünlü kadın eşi tarafından sürekli aldatılmışsa ve sonunda boşanmışsa yâni şimdi o bir dulsa, **ben buna daha da bir olgun erkek gibi varım.** İşte ben sadece bunu konuşmak istiyorum.

POFUDUK TAVŞAN BAKIŞIYLA IRAK VE TELAFER

Bakınız **Ortaköy** meydanında inanılmaz şirin bir tavşan var. O tavşan ki Halep ordaysa arşiv burda, bakınız meselâ geçenlerde Sevil sabancı'nın, sevgilisi Aslan Gener'in evlilik teklifine evet diyeceğini **tam üç gün önceden bildi**. O vizyon sahibi hârika bir tavşan. Bakınız şimdi şu soruyu İsrail gizli servisinin değilde **Ortaköy**'de niyet çeken, çocukların sevgilisi o sevecen pofuduk tavşanın **Bagsbanimsi** yumuk dişlek ağzından soruyorum: Sizce Yunan Ortadoks Kilisesi Paşpiskoposu **Christodoulos Paraskeviades**'in eceli geldi mi gelmedi mi? **Soru biraz abuk mu oldu?** Soruyu soranın sersem bir tavşan olduğunu unutuyorsunuz. Bence paraskeviades'in eceli geldi de çoktan geçti. Neden mi? Bakınız o ne demiş: **"11 Eylül saldırılarının arkasında tanrının öfkesini gördüm. 11 Eylül, zayıfların haklarını güç kullanarak gaspedebileceklerini sananlara verilmiş bir derstir."** diyor. Bakınız canımızdan bir parçamızı, nazlı kızımızı verdiğimiz **yabancı bir damat** bile bu günlerde inanılmaz islamcı terörist çıkabiliyor. Onun için ABD ve Britanya'nın güvenlik önlemlerini son derece efemine buluyorum. **Bunu ben söylemiyorum..** O pofuduk tavşan söylüyor.

PAUL BREMER'DEN İNANILMAZ İTİRAF

Bu arada elbette **Irak**'tan söz etmeden bir köşe yazısı yazmaya imkân yok. ABD'nin Irak'a demokrasi götürdüğü ilk günden başlayarak 14 ay orada inanılmaz valilik yapan **Paul Bremer**'in şu günlerde anılarını yazdığını bilmem biliyor muydunuz? **Bremer'in anıları arasında inanılmaz itiraflar var.** Mesela eşinden daha iyi yemek yaptığını kabul ediyor. Onun favori yemekleri kuru kireç sosuna yatırılmış tavuk göğsü kavurması ve nar pekmezli böğürtlenli fontainebleau.

PANTOLON METİN FİDAN

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

SANAL SİMGE

BOYSAL

SERSEM SKİN SULTANI

Akşamsefası

Tripanazomigambiyetsizler Daral&Timsah çakçak

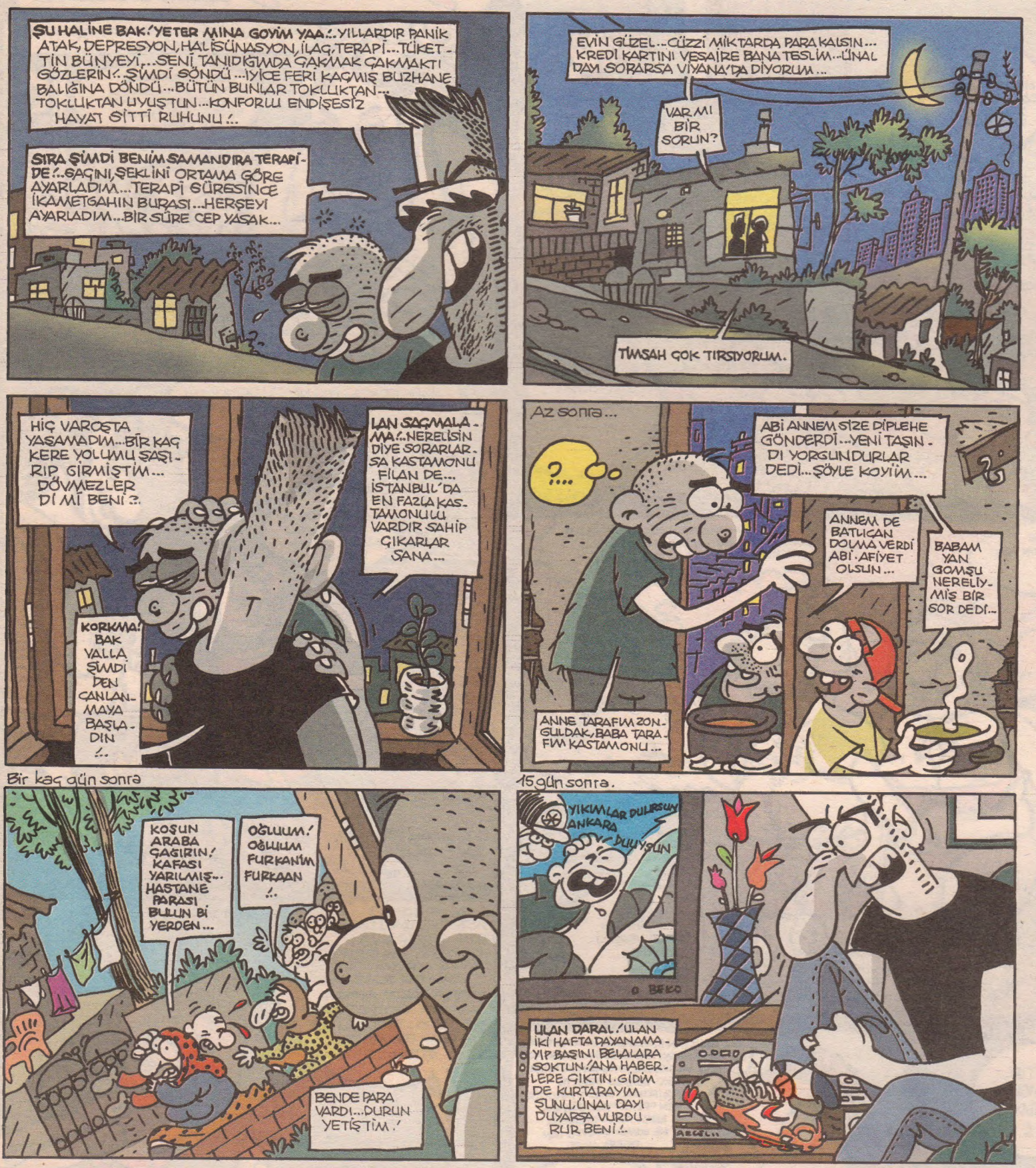

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemken@leman.com.tr
kemalkenanergen

Hazır Çorba : Kimyasal olduğu kadar şifalı da diyosun yani? Vay be...

Çıngıraklı Yılan : Buna da şükür lan. Ya darbuka çalıyo olsaydı...

Rabarba : Aktör geyiği...

Oyun Hamuru : Üstüne alınan fırıncılar yoktur inşallah. Ama varsa da nerden haberimiz olucak dimi ama? En iyisi boşvermek...

Çünki : Çünkü'nün ruh ikizi.

Halk Oyunu : Aşuk'la Maşuk yapan bir halk görmek istemezdim...

Temel Reis : Çok ayıp lan, onlar Tipitip'e Etyen Usta diyolar mı?..

Ketum : Arızalı boşboğaz...

Madalyon : Öbür yüzü daha ünlü olan bi zımbırtı...

Zombi : Ateist hortlak...

Pasifik : Duyan da Atlantik'tekiler hiperaktif sanır...

Kokulu Silgi : İsrafa bah. Orta çaplı bi öğrenci burnunu en fazla kaç kere çizebilir ki?

Amigo : Fonatik taraftar...

Müren : Yeterince zeki olmayanını balık olarak mı değerlendirmişler ne?..

Teşvikiye : Yerli halkı biraz anormal filan heralde. Tahrik de ediyodur bunlar...

Tebrik : Samimiyetsiz kutlama...

İkircik : İncik mi alsam, boncuk mu? Karar veremiyem ba.

Deniz Uçağı : Hava gemisi gibi bişey...

Giyotin : Son isteği dilimlenmek olan bi mahkum vardı ihtimal...

Truva Atı : Kırkayak ayaklarında yirmi kişi çok daha masrafsız bi buluşmuş ama artık çok geç galiba...

Başkonsolos : Başkomiser'in uzaktan akrabası. Epey bi uzak ama...

Nakavt : Boksör havalesi..

Suç Oranı : Katil sayısı bölü masum sayısından bize ne ki?

Tuhaf : Garip görünümlü acayip...

Çıplaklar Kampı : Kışın ne halt ediyo lan bunlar? Pipileri asansör düğmesi gibi oluyodur...

Pilotaj Hatası : Kubbe! İniş izni istiyorum kubbe!..

Tırtıklanmış Kot : Yarın öbürgün espadril etkisi yaparsa çok utanıcaz ya hadi bakalım...

Barbun : Yarım porsiyon barbunya...

Şaman : Kışın çok üşümüş heralde lan yazık...

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

SAKLANMAYIN LAAYN! FERRARİ'Yİ SATMAKTAN VAZGEÇTİM! ÇIKIN ORTAYA, DÖNDÜM BEEN! VERİN LAN ARABANIN ANAHTARINI, ALOO!

FERRARİ'SİNİ GERİ İSTİYO BİLGE, NAPCAZ?

SES ETME, BAARIR BAARIR GİDER.

ANLAYIŞ GÖSTER BURHAN. YAŞANANLARI BİLİYOSUN İSTE. YATAĞA GİRMEDEN ÖNCE ÜZERİNDE KAMERALI CEP TELEFONU, DİJİTAL FOTOĞRAF MAKİNASI FALAN OLMADIĞINDAN EMİN OLMALIYM...

HEVESİM KAÇIYOR BAK...HADİ!

YUUH! YUH!

YUUH! YUH!

ŞANSLI ADAM ABİ... O BULDU, YUH İKİZİNİ... BİZDE TIK YOK!..

PROFESÖR NAPTIN SEN YAA?.. BU NASIL GÖRÜNMEZLİK HAPI YA?..

DUR OLUM... KISMEN BAŞARILI OLDUK İŞTE... FORMÜLÜ BİRAZ DAHA GELİŞTİRCEZ...

MAALESEF BOŞ YATAĞIMIZ YOK... SİZ AYAKTA TEDAVİ EDİP GÖNDERİCEZ...

AYAKTAYMIŞ. REZİLLİK BU HA!

EVLADIM, BİRAZ TEMİZ HAVAYA ÇIK... GEÇEN TRENLERE BAK... GÖZLERİNE YAZIK...

ZAMANE ÇOCUKLARI. PLAY STEXŞINDAKİ TRENLERDEN NE ANLARLAR BİLMEM Kİ...

1-T:017
2-T:005

Tiwigy Tiwigy

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Profesör Yattara Valli

- Sayın hocam, oturduğum evde hem istiyir hem istemiyir. Evin çocuğu beni istiyir onu istemiyir. Kardeşi hem onu istiyir hem beni istiyir. Ben de bazen onu yemek istiyirim. Hem istiyirim hem tutamiyirim.

Rumuz: Hem İstiyir

Cevap: Evinizde hemstır mı var yavrum?

- Evet hocam o var.

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Thomas, leoparların zincirlerini iyice kontrol ettin mi? Thomas, nereye kayboldun be adam? Bu zinc... Groarrrhh!. Kaçın!.. öeerkk!..

Kral Vladimir Çörnek

Sarayın en ortasındaki ana mekânı yusyuvarlak istiyorum. Simit gibi olsun. Görenler simit sarayı desinler.

Bebur Kralı Kırkıncı Kerre

KAHRAMAN MASA ESAT

Akşamsefası

LeManti MEDYA

Reklam dahileri sadece Avustralya'dan çıkmıyor

Avustralya'da geri dönüşebilen kağıt üreten **Reflex** şirketi reklamlarında **Melbourne**'de yaşayan 4 Türk'ün fotoğrafını kullanıyor.. Altına da **"yurtdışından gelen çöpler"** yazıyor.. Reklam metni ise şöyle: **"Dönüştürülmüş kağıt ithal etmeden yurt dışından yeterince çöp aldık.."**

Hürriyet'in Türkler adına bu iğrenç ırkçı yaklaşımı farkedip, bir de **Gelibolu Ruhu** bindirmesiyle manşete çekmesi firma ve Avustralya yetkililerin çark etmesine yol açıyor, özür diliyorlar vs.

YIL 1994

GARİBANLAR BİRBİRİNİN AYNIDIR!.

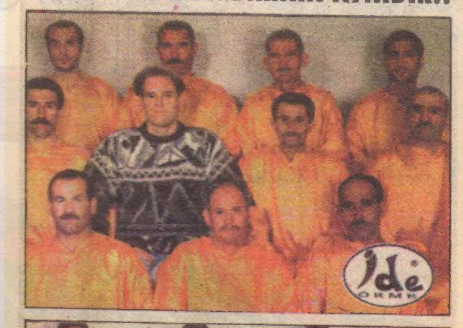

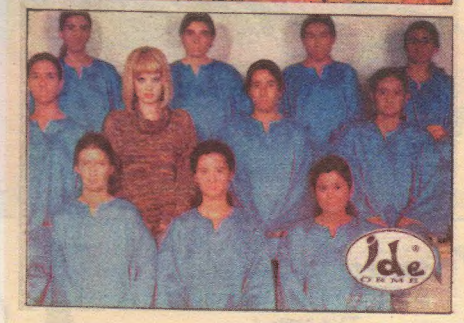

Marie Claire dergisinin 120 bin tirajlı **Avustralya** edisyonunda yayınlanan bu reklamı görünce, **11** yıl önce **Türkiye**'de dergi ve gazete sayfalarında boy gösteren **İde Örme zakları** reklamını hatırladım. O zaman bu ucube rekla ilgili **Leman**'da bir yazı yazmıştım. **Leman** dışında ba bir yerde de bahsedildiğini hatırlamıyorum. Hele bü gazetelerin yorumlarında ve köşelerinde hiç... **Lema** çıkışından sonra **reklam** geri çekildi, ama özür falan d yen olmadı... Sadece alınganlık gösteren bugünün bir reklamcısının beni arayıp manasız bir tepki göster ni hatırlıyorum..

İde Örme Kazakları reklamında **kara-kuru** işçi, em çi görünümlü kadınların arasında pırıl pırıl bir birinci s insan, güzel manken üzerinde kazağıyla parlıyordu. Er versiyonu da aynı espriyle fotoğraflanmıştı...

Avustralyalı reklamcılar belki de farkında olmadan ginç bir ideolojik kavram üretmişler aslında bu insan sayılamayacak şekilsiz yaratıkları tanımlayan..

Çöp adamlar..

Çöp adam bizim çizgi dünyamızın, tekamülünün noktasındaki, en becerisiz, en ilkel hiçbir özel yete içermeyen elden çıkma insan çiziminin tarifi biliyor nuz.. Bundan bile maharet üretmiş bir ülkenin çocukl yız. **Çöp adamın** ifradına ulaşmış hali **Cin Ali** adlı e yaşı 30'ların üzerinde olan hepimizin zihninde nakşol muştur.

Ve dünyamız **karalar**-beyazlar, **yoksullar**-zengin

Avustralya'da bir kâ lam amacıyla 4 Türk çektirip altına "Yurt

CEZMİ ERSÖZ

Taşra'da Kadın Öğre

Bir kadın öğretmen arkadaşım yeni tayin olduğu kasabadan gecenin bir yarısı ağlamaklı bir sesle aradı beni... **Neyin var, sesin çok kötü**, diye sordum... **Bu ülkede kadın olmak, üstelik taşrada görev yapan bir kadın öğretmen olmak nasıl bir şeydir, bilir misin**, diye bu defa o sordu... **Tahmin ederim, ama o kadar**, dedim... **Evet, ancak o kadar**, dedi, **bilmen için yaşaman gerekli, bir kadın olman, öğretmen olup bir başına bu kasabaya gelip göreve başlaman gerekli**...

Ne oldu, anlatsana, diye bir kez daha sordum...

Her gece durmadan telefonumdan arayıp duruyorlar, gelelim mi, müsait misin, yalnız mısın, diye soruyorlar...

Kim bunlar peki?.. Ne cesaretle seni rahatsız ediyorlar, diyorum... **Kim mi, çocuklarını bin bir zorlukla okutmaya çalıştığım insanlar, kim olacak... Kasabadan erkekler... Yalnız bir kadın olduğum için beni potansiyel fahişe olarak gören bu ülkedeki milyonlarca erkekten sadece birkaçı... Önce kibarca uyardım, bakın ben sizin çocuklarınızı okutabilmek için çok uzaklardan geldim kasabanıza. Sizlerin iyiliği için geldim. Yapmayın. Bakın biri sizin kız kardeşinize, annenize böyle şeyler söylese ne hissedersiniz, hoş mu olur... Ama etkilenmediler bu söylediklerimden... Çirkin tekliflerini yapmaya devam ettiler... sonunda onları korkutabilmek için tehdit etmek zorunda kaldım... Numaranızı saptayıp savcılığa vereceğim, dedim... Ama bu tehdidime gülüp geçtiler sadece... Çünkü o kasabadaki telefonlar eski tipmiş, numaraları saptanamıyormuş...**

Peki bir önlem aldın mı, şikayette bulundun mu?..

Kapımda jandarma bekliyor... Evet, Türkiye Cumhuriyeti'nin bir kadın öğretmenine çocuklarını okuttuğu erkekler bir şey yapmasın diye kapıda jandarma nöbet bekliyor!..

O an boğazımda bir şeyler düğümlendi... Sustum, bir şey diyemedim... Sadece onu gittiği kasabada hayal ettim... Derme çatma tek katlı bir evin penceresinden sızan o hüzünlü, o sarı ışığın ardında onca acımasızlık ve sevgisizlik içinde kıstırılmış bir halde geceleri nasıl geçirdiğini... Uzak bir şehirde bırakıp geldiği sevdiği adamın fotoğraflarının o hüzünlü, o sessiz duvarlarında nasıl kalbine doğru kanadığını; bazı geceler ise acıdan ve hasretten soluksuz kalmasın diye o fotoğrafları nasıl tersine çevirdiğini hayal ettim...

Onca yoksunluğa, aldığı üç kuruş paraya rağmen canını dişine takarak öğrencilerine bir şeyler kazandırmanın umuduyla işine dört elle sarılmaya çalışırken gece gelen telefonlarla nasıl sarsıldığını ve unutmaya, bastırmaya çalıştığı korkuları ve bunalımlarının nasıl peş peşe sökün ettiğini, tıpkı eskiden olduğu gibi intihar saplantılarının onu nasıl bezdirdiğini hayal ettim... Acımasızlıktı bu... Kimi geceler, onu namusuna ve onuruna göz diken erkeklerden korumak için kapısında nöbet bekleyen jandarmanın karanlık dağlara doğru söylediği yanık, içli türküler bile bu acımasızlığı hafifletemiyordu...

Bu ülkenin yönetim biçimi, rejimi ne olursa olsun bu acımasızlık bir türlü değişmiyordu... Bu ülkede kadın olmak... Bu ülkede kadın öğretmen olmak, bu ülkede taşrada yalnız başına görev yapan, yalnız başına yaşayan bir kadın öğretmen olmak... Acı, zorluk, kıstırılmışlık, zorbalık, anlayışsızlık her defasında biraz daha artıyordu...

Ama çığlıklar duyulmuyordu... Öfke ve ıstıraplar kalplere gömülüyordu... Oysa acılara maruz kalmamız gerekiyordu... Başkalarının kanı elimize bulaşmalıydı... Başkalarının çığlığı bizim çığlıklarımıza karışmalıydı... Geceleri sadece kendi dert-

lerimiz, sorunlarımız yüzünden değil, başkalarının acıları, de leri yüzünden uykumuzdan uyandığımızda ve bir daha uyu mayıp pencereden karanlık geceyi seyrederken ne yapmalı, ye düşünmeliydik... İşte daha birkaç gün önce taşrada öğr menlik yapan bir başka kadın arkadaşımın anlattıkları... Ka çoktan bulaştı ellerime... Artık geceleri uyku tutmayıp uyan ğımda, hep onu düşünüp, ne yapmalı diye soruyorum ken me, ne yapmalı...

"İlk görev yerime herkes gibi merak, endişe, heyecan, co ku, buruk bir hüzün gibi karmakarışık duygular içinde gitm tim. Çocukların dünyasında olmak müthiş bir sevinç ve mut luk veriyordu. Maaş almak bile lüks geliyordu... Ben bu duyg lar içinde kendimi mesleğime tamamen vermişken yavaş y vaş dışımdaki dünyanın kafamdakinden çok başka olduğu anlamaya başladım... Yaşadıklarıma önceleri bir anlam veren yordum. Herkese iyi davranıyor, yardımcı oluyor, elimden ge nin en iyisini yapmaya çalışıyordum. Okulumuz üst üste üç köyler arası bilgi yarışmasında birinci olmuştu. Sonuncusu b nim öğrencilerimin getirdiği başarıydı... Bunlar benim için ç güzel şeylerdi, ama değişik bir kültüre, gurbete, özlemlere, y nızlığa, soğuk bir iklime ve bir çok yoksunluğa katlanmak z rundaydım... Ama dedim ya, dışarda benim beklentilerimin ş sında bir dünya vardı diye... Bir akşamüzeri kapıma ve penc relerime kar topları, küçük taşlar atıldı. Bir süre sonra yolda derken çocukla genç arası birinin bana laf attığını duydum.

Orada benim gibi görevli olan, ailece görüştüğüm posta memuruna dertleşmek amacıyla bu olayları anlattım. Bu ins beni korumaya ve gözetmeye çalışınca beni rahatsız edenler babaları **"Sen ne karışıyorsun, yoksa hocayla aranda bir şe mi var?"** demişler ona... Bazı kişiler çocuklara bunları yapsı lar diye para vermişler...

Görevimin üçüncü yılında bir-iki ay yalnız görev yapm zorunda kalmıştım. Benden başka öğretmen yoktu. Müdür v killiği dahil bütün işler bana kalmıştı... Okulda yüz otuz öğre ci vardı... Bir akşam evimde oturmuş planlarımı yazarken c ma vuruldu. Kim o?, diye seslenince bir öğrencimin velisi ad nı söyledi. Çay içmeye gelmiş! Kapıyı açmamı söyledi. Eşin yanında olup olmadığını sorduğumda, olmadığı cevabını alı ca, başka bir zaman eşiyle gelirse kabul edeceğimi söyledim Ertesi gün bu insan okula çocuklarının okul parasını verme için geldi. Soğuk bir şekilde zilin çalmasını beklemesini söyle dim. Oysa önceleri parayı çocuklar getirirdi... **"Siz de böy yaparsanız, uygun bir davranış mıydı o saatte tek başınız gelmeniz?"** gibisinden bir şeyler söyledim. Özür diledi, am ertesi akşam köyden bir genç kızla yine geldi... Benden önc bir ebe hanımı rahatsız etmiş. Yine uyardım kendisini. Çekin anlaşılan, daha fazla sorun çıkarmadı...

Özellikle yalnız yaşayan öğretmenler küçük yerlerde böyl si şeylerle çok karşılaşıyorlar... Bu köydeki son yılımda ger bir kadınla evli olduğunu bildiğim biri kapıma geldi. Karısıyla gili bir şey soracağını söyledi. Kapıyı açtım... Sarhoş olduğ nu anladım, ama aklıma kötü bir şey gelmedi. Konuşmay başlayınca şok oldum. Korkmaya başladım. Bana duyduğ aşkı anlatmaya başladı. Ben istersem karısını bırakıp benim evleneceğini söyledi... Böyle bir şeyin asla mümkün olamaya cağını, onu bir erkek olarak bile görmediğimi söyledim. On da asıl çeken benim bu soğukluğum olmuş! Bir ara kolumda tutup öpmeye çalıştı. Ben hızla kendimi kurtarıp, açık kapıda dışarıya yalınayak fırladım. Ev sahibime soluk soluğa gidip ka pısını çaldım. Evde çocuklarla gelini vardı. Kekeleyerek, ağla

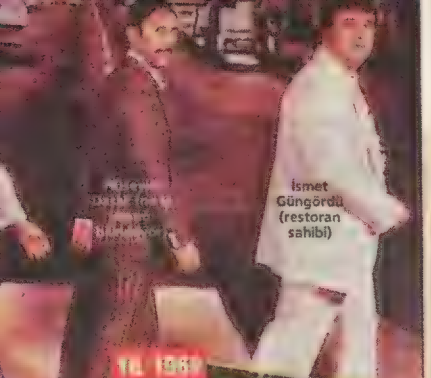

ası, rek-
oğrafını
n gelen çöpler" diye yazdı.

aymunlar-insanlar, **beyaztürkler**-öteki türkler, **üçüncü ünyalılar**-birinci dünyalılar, **çöp adamlar**-hakiki adamlar eklinde yenilenen kavramlarla ayrışmaya devam etmekte.

Çöp adamların egemen, steril zihniyet sahipleri, haki- adamlara çıkardığı fatura ise görüntü kirliliği, mide bu- ntısı, kusma, egzama, kaşıntı, tiksinti, anksiyete, uzak- ra kaçma arzusu, güvenlikli sitelere, plazalara kapanma ürtüsü, üzerlerine aerosol sıkma, gazete köşelerinden emkirme, histeri krizlerine kapılma şeklinde tezahür et- nekte...

Çöp adamların varlığından rahatsızlık duymanın teda- isi çok zor. Çünkü onlar sudaki balık, havadaki kuş ka- ar çoklar. Kah kıllı uzun kolları, kısa bacakları ve arkala- ndan koşan danalarıyla mangal yaparken karşımıza çı- acaklar, kah beyaz pamuklu biçimsiz donlarıyla denize irerlerken.. Bazan onları yabancıların gözüyle TV 5'ten örüp rahatsız olacağız... Bazan kıta ötesi bir reklamda onu mankeni olarak karşımıza çıktıklarında kıllanacağız..

Avustralyalı reklamcının **"Çöp Adam"** kavramındaki **tekileştirme, yabancılaştırma, soyutlaştırma** gücünü, aşistliğini, ırkçılığını takdir ediyorum... Bizim hakikilerin, ınıkkanatların, Beyaz türk, yükselen değerler, sessiz ço- unluk gibi kavramları üreten medyacılarımızın, reklamcı- arımızın yüz fırın ekmek daha yemeleri gerektiğini düşü- üyorum...

T.A

MEDYA ŞEHİTİ ATA

Dipsiz bir çöküşün, dekadansın müsebbibi medya kirliliğinin, kahramanlarından **"Ata"** Adana'da dramatik bir şekilde uyuşturucudan olduğu sanılan nedenlerle öldü. Ata hepimizin malumu olduğu üzere bu tür programların gelmiş geçmiş en büyük fenomenlerinden **kaynana Semra hanımın** oğluydu.. Konuşma sırası ancak şimdi kendilerine gelen **sosyolog** ve **psikologların** yorumlarına göre Ata'nın kayışının gerçek nedeni **kendisini av eti gibi yiyen ve kanını içen bu tür medyanın ta kendisi...**

Bu olayla ilgili dergide karikatür kullanmadık. Elimiz gitmedi. Zaten zamanında çok şey yazıp çizdik..

Ancak **"Semra Hanım"**ın oğlunun ölümünün ardından televizyonlara yaptığı açıklama gerçekten düşündürücü. **"Hiç üzülmüyorum. Asker kızıyım. Herkesin oğlu şehit düşüyor. Benim oğlum da şehit oldu. Siz insanlara üzülüyorum.."**

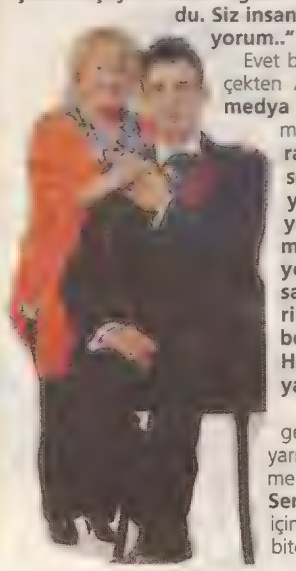

Evet belki de gerçekten Ata için bir **medya şehiti** demeliyiz. **Semra hanım ise sanki hala yıkılmadım, yenilmedim mesajı veriyor. Hala sanki bireleriyle rekabet ediyor.. Hala sanki yarışıyor..**

Ata için geride kalan yarışma, didişme, rekabet, **Semra hanım** için ne zaman bitecek?..

men Olmak

yarak güçbela durumu anlattım... O gece orada yattım. Ertesi sabah onlardan bir terlik giyip evime döndüm. Pencerelere demir yapılıncaya kadar evde kalamadım.

O yaz tayinim bu köyden **Bilecik**'e yakın bir başka köye çıktı. Öyle sevinmiştim ki bütün sorunlarımı arkada bırakıp kendime yeni bir dünya kuracaktım. Bu köyden önce görev yerim **Yozgat** olduğu için **Bilecik**'e geldiğimde sevinmişler buranın ülkücüleri... Bana dokuz ışığın ne olduğunu sormaya başladılar... **Ergenekon Destanı**'nı biliyor muymuşum... Sordukları sorulara inadına tuhaf yanıtlar verince gülmeye başladılar...

İkinci dönem müdür gidince müdür vekilliği yine bana kaldı. Sık sık Milli Eğitim Müdürlüğü'ne gitmem gerekiyordu. Burada bir memur bana musallat olmuştu. Bir gün **"Sosyalist ve Trakyalı kızlar bir gün onunla, bir gün bununla gezermiş doğru mu?"** diye sormaz mı... Kanım dondu. **"Sosyalistler kadar onurlu insan bulamazsınız"** deyince **"Senin gibi on tane olsa adamı dinden imandan çıkartır, burada görev yapamayız"** dedi... **"Dinli imanlı olanları da gördük"** dedim... Eşiyle de görüştüğüm, bazen evlerine gittiğim bu memurla arama bu konuşmalardan sonra mesafe koydum... Attığım her adıma, söylediğim her söze dikkat etmeliydim... erkekler kahvelerde ve park dedikleri yerlerde özellikle yalnız yaşayan bayan öğretmenler hakkında olmadık şeyler uyduruyorlardı...

Geceleri evimin camı önünde sesler duyuyor, sabah kalktığımda camın önünde sigara izmaritleri buluyordum... Lojmanıma daha tam taşınmadan önce birkaç parça eşyamı götürmüştüm. Ertesi gün camın kırılmış ve içeriye girilmiş olduğunu gördüm... Eteklerim boydan boya yırtılmıştı. Hiç kimse bu olayı ciddiye almadı... Ve yazın izne gittiğimde lojmanın yandığı haberini aldım. Hemen geri döndüm... Kişisel eşyalarım önemli değildi, ama mektuplar, biriktirdiğim yazılar, şiirler, hatıra olarak sakladığım birçok şey yanıp kül olmuştu. Oyuncak ayım başından kopartılmış küllerin ortasında yarı yanmış olarak öylece duruyordu... 15, 16 yaşlarında akli dengesi bozuk birinin yaptığı söylendi. Ama ben buna kesinlikle inanmıyorum. Müdür vekili olduktan sonra yaşandı bu olay çünkü... Bence birileri bu insana para vererek, ya da ikna ederek yaptırdı...

Merkeze yakın olan bu köye tayinim çıktığında herkes çok şanslı olduğumu söylüyordu. Ulaşım sorunu, birleştirilmiş sınıfı olmayan bir okuldu. Dört bayan iki erkek öğretmen vardı okulda. Bayan arkadaşımızın biri yeni evlenmişti. Diğer üçümüz bekardık. Burada önceleri pek bir sorun çıkmamıştı. Ama ikinci yıl müdür gerçek yüzünü göstermeye başladı... Sürekli bayan öğretmenleri aşağılamaya çalışıyordu. Allah erkekleri üstün yaratmış... Kadınları da onlara hizmet etmesi için yaratmış!.. Tabii ki itiraz ediyorduk bu laflarına... Meğer ortalığı karıştırıp, tartışma ortamı yaratmak için söylüyormuş bunları... Gözü hep üzerimdeydi: Niye öbür bayan öğretmenler gibi neşeli değilmişim, neden makyaj yapıp, mini etek giymiyormuşum, neden cam bir kavanozun içinde yaşıyormuşum... Hep böyle şeyler söylüyor, sürekli taciz ediyordu... Hiç cevap vermiyor, orada olduğu için öğretmenler odasına gitmiyordum.

Bir gün çocuklara beden eğitimi dersi yaptırırken yanıma gelip, **"Neden bana böyle davranıyorsun, sana tecavüz mü ettim, tipim mi itici geliyor, hakkımda birisi bir şey mi söyledi..."** gibi sorular sordu... Ya şaşırıyor, ya da **hayır**, diyerek geçiştiriyordum... Hakkında çok şey söyleniyordu. Köyden dul bir bayana telefon açıp taciz etmiş... Şikayet edilmekten zor kurtulmuş. Sonradan o kadıncağız evini bırakıp başka bir yere taşındı. Meğer kocası ölmeden önce de kadını rahatsız etmiş... Kocası şeker hastasıymış. Şeker hastalarının cinsel gücü yeterli olmazmış ya!.. Bu arada fahişelerle birlikte olabilmek için mesleği bıraktığını, parası bitince bir şekilde tekrar geriye döndüğünü öğrendik. Bazen açıkça, "Ben pisliği seviyorum" diyen biriydi... Çok da kültürlüydü. Hangi meyvenin cinsel gücü arttırdığını biliyordu!.. Az kalsın mafyaya da karışacakmış... Ama mafyadan bazı kişilerle ilişkileri sürüyordu...

Öğretmenler odasına dinleyici yerleştirmiş, Bilecik'e diye çıkıyor, gitmeyip, aşağıya bodruma inip, konuşmalarımızı dinliyormuş. Kadınların kötü yola nasıl düşürüleceğini maddeler halinde sayıyordu. Bir kadından intikam almak için peşine erkek takmak en iyisiymiş!..

Bir ara istifa etmeyi düşündüm. Ama bir iş bulamadan yapamazdım bunu...

Öyle böyle tatil geldi. Ben başka bir iş bulamadım. O yıl ilk kez tayin istemiştim. Bu okuldan, bu hastalıklı müdürün tacizlerinden kurtulmak istiyordum. Bir gün öğrencilerimin yanında yanıma gelip, **"Senden nefret ediyorum, inşallah tayinin çıkar, gidersin"** demişti.

Ne yazık ki o sene tayinim çıkmamış, ama müdür beni teftiş kurulu başkanına, milli eğitim müdürüne şikayet etmiş... Ben son iki ayda plân yazamamıştım. Şikayet olarak bunu götürmüş.

Bana gözdağı vermeleri için hakkımda mafyadan birilerine benden bahsetmiş... Başka bir ilçeye tayinimi çıkartmaya uğraştı, ama başaramadı. Sonunda şu an görev yaptığım okula verdiler...

Teftiş kurulu başkanı, bir yazıyı imzalatmak bahanesiyle, bir gün beni yanına çağırttı. Beni görür görmez, sinirli, hakaret dolu bir sesle beni adeta tehdit etmeye başladı. **"O köyde kalamazsınız hoca hanım, hakkınızda bir sürü şaibeli durum var"** dedi... Şok olmuştum. Kendimi güçlükle toparlayarak **"Siz bu söylenenlere yoksa inandınız mı?"** diye sordum... Ve bunu der demez birden bir titreme kapladı her yerimi, nefes darlığı ve öksürükle karışık bir kriz başladı. Adam korktu. Beni zorla oturttu. Kağıt mendillere kolonya döküp verdi. Çay ikram etti. Sakinleştirmeye çalıştı... Müdürün kendisine yüz vermeyince böyle davrandığını anlattım. O da biliyormuş nasıl biri olduğunu... Milli Eğitim müdürüne de hakkımda epey şeyler söylemiş.

Herkes bu insanın ne olduğunu bildiği halde bir şey yapmıyordu. Kimi kime şikayet edecektiniz... Hepsi birbirinin kopyasıydı bu insanlar... Çünkü fırsatını bulsalar onların yapacağı da pek farklı olmayacak... Eli yüzü biraz düzgün olan her öğretmen buna benzer şeyleri yaşamıştır, yaşıyordur... Birkaç gün önce yeni bir yere tayinim çıktı... Gideceğim yerde nelerle karşılaşacağımı bilemiyorum. Ama bu tip şeylerle uğraşacak gücüm kalmadı... Artık kadın olduğum için aşağılanmak istemiyor, sadece öğretmenlik yapmak istiyorum.. Sadece öğretmenlik..."

cezmier@leman.com.tr

* **İzmir-Söke.** 23 Eylül Cuma günü saat 18:00-21:00 arası **Ayçe Kitabevi**'ndeyim. Söke..
* **Kastamonu.** 30 Eylül Cuma günü saat 17:00-19:00 arası **Serender Sofrası**'nda söyleşi ve imza günüm var. **Halit Çetin**'in gitarı eşliğinde..
* **Bartın.** 1 Ekim Cumartesi günü saat 19:00-21:00 arası **Bartın Belediyesi**'nin düzenlediği etkinlikteyim..

Akşamsefası

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

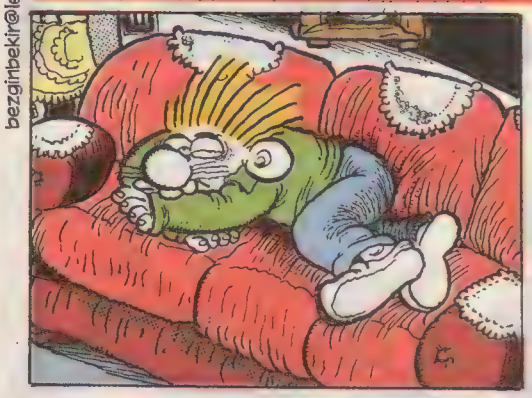

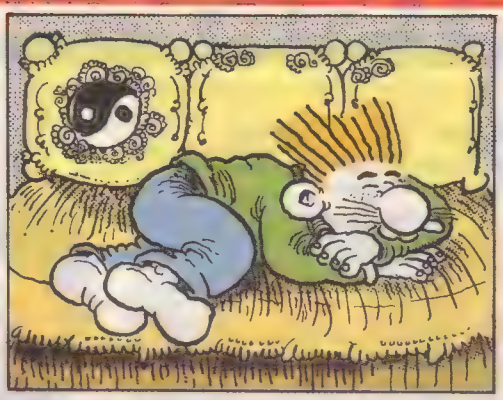

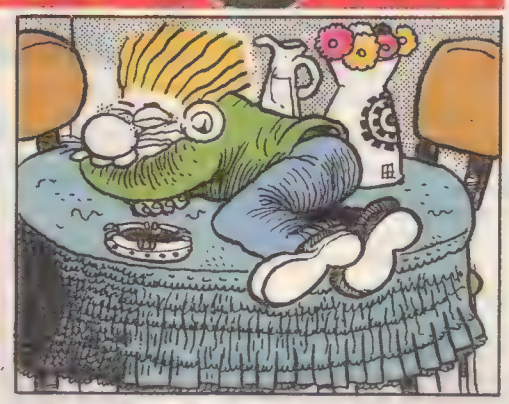

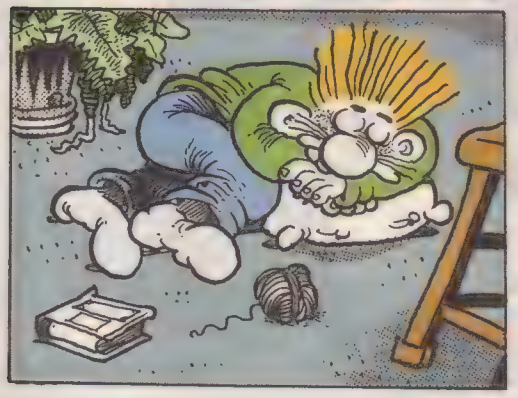

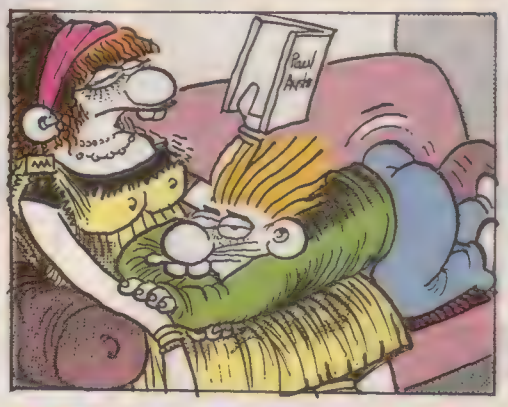

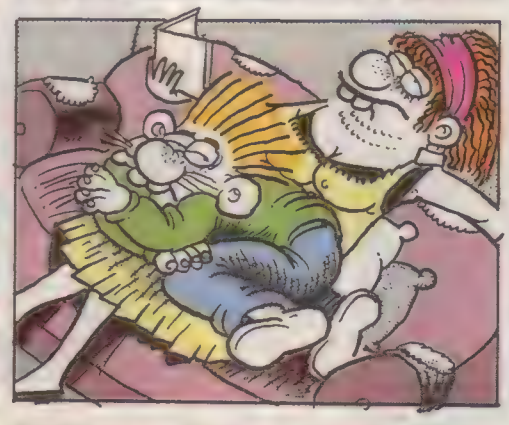

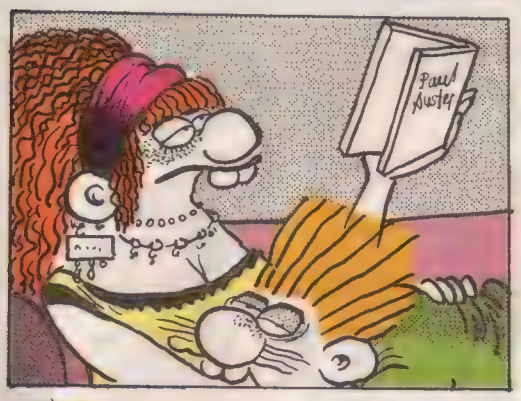

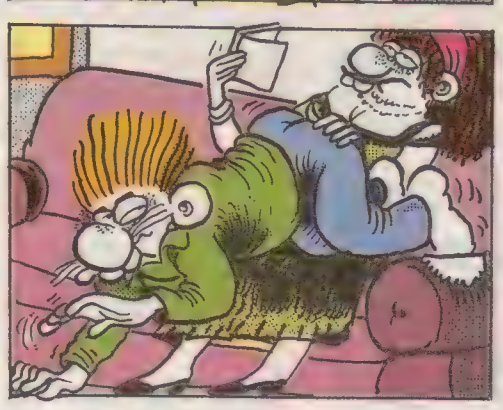

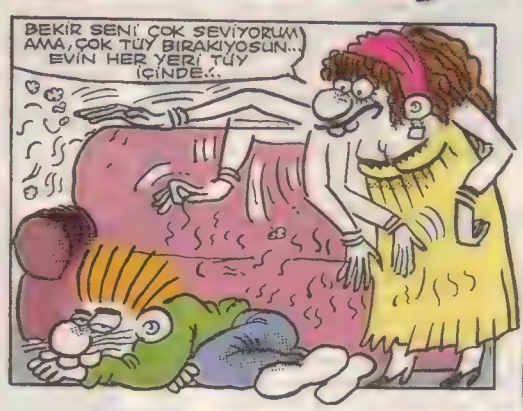

ERDENER ABİ

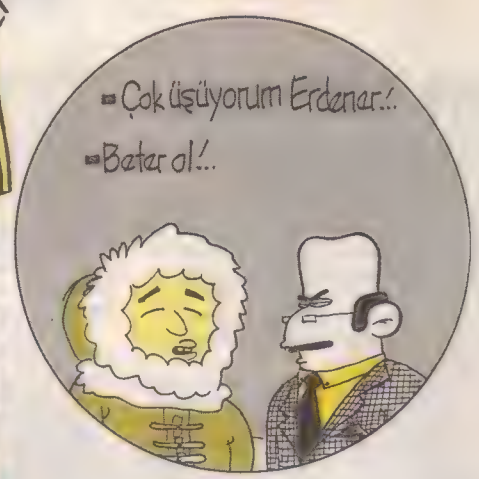

dumur@leman.com.tr

Gönül Adamı

GÖNÜLÜ İÇİNDEKİ

GOGIL VARDIR GOGILDAN İÇERU

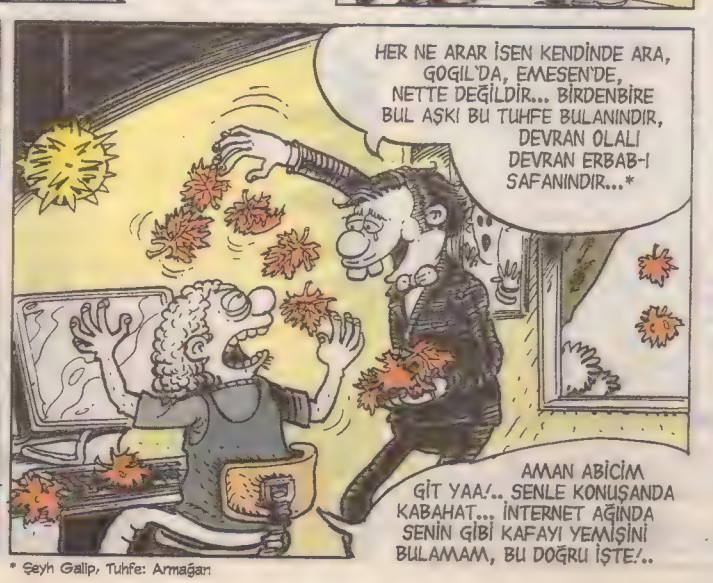

* Şeyh Galip, Tuhfe: Armağan

L. Maryak

-Abi Rıza becereemiyo bu işi! Rıza'nın değişmesi lazım... Yani birilerini alsınlar, Rıza gitsin!

Akşamsefası

SIKILHAN

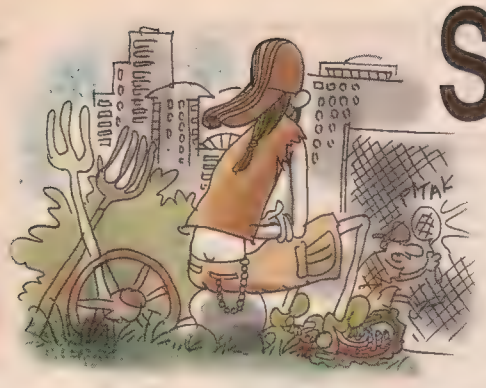

- Selamın aleyküm koç. Yarın yeşil Palio'ya geçiyosun, pastanenin önünden alıcak. Cuma'dan sonra beyaz Twingo, heykelin önünde çantanı salla şoför görsün... Hafta başı kamyon kasasında gidicen, ayarlama yapamazsak altına bi scooter veririz. O da olmadı dağ pisikileti...

- Hırgürkan .Alamasam o taşıtları? Neden ki hem yani? Olmaz mı peki?

- Salağa yatma lan çaktın filmin sonunu işte! O müdür olucak şerefsiz müptezel godoş bu sene okul servis ihalesini gitmiş memleketlisi yavşaklara satmış... Ama bizim konsorsiyum baronluğumuzu satın alıcak para daha darphaneden basılmadı lan! Bunu aklınızın bir tarafına yazın oolum. Binmiyosunuz o kanla yıkanmış paranın hastası beyaz minibüslere... Onurlu mücadeleyi başlatıyoruz! Hepimizi tek bir yumruk oluyoruz. Dağdan gelene bağı yağmalatmıycaz... Bu bağ bizim lan... Gerekirse sırtımızda taşırız, duydun mu!

- Duydum. Bırakayım...Akbil aldırayım anneme.

- Sıkııll... Sıkııllll... Gün otobüse binip bip'lete bip'lete grev kırma günü değil Sıkıllll! Kanlı paranın hastası beyaz minübüslerin önüne geçip dava uğruna yola yatma günü... Kendini tampona bağlayıp "Servisimi istiyorum... Bağımsız taşımacılık" deme günü... Yeşil Palio'nun sileceğine okul bayrağını asıp sallandırma günü... Duydun mu?

- İşitesim var desem yalan olur. İşitmeli miyim?

- Sıkııllll... Sıkııllll... Belli ki duymamışın genç. Kanla yıkanmış paranın hastası beyaz minibüsün kapısı önünde ayrılıyor yollarımız senle Sıkıııl... Sırtında okul evladını taşıyan baronların ahını alıyorsun Sıkıııl... Alooo? Sıkıllll! Gri Clio'nun altında kalabilirsin Sıkıııl... Gün scooter'a bağlanıp sürüklenme günü... Dağ pisikiletiyle okulun tersından düşme günü... Sıkıııl!

- 2000'lik Educa marka puzzle'ının son parçası bende. Peki... Sana tarih çalışmaya geldiğimde çalmıştım. Tatilde beach volley oynarken çektirdiğin burnun kumlu hafif seksi pozunu da ben aldım. Evet... Bi de tabi beyaz Kenvelo iç çamaşırın duruyor ama onu söyliyemem nasıl almış olduğumu...

- Ne bunlar? Herneyseler unutalım Bunalgül. Hiç açılmasın bir daha...Örtingen...

- Güvenebilir miyim peki mesela ben sana o zaman? Yani ne biliyim aleyhime delil ya da gündem tadında filan? Bu bir partide cep telefonu video kaydı olsun, balkonda yarı çıplak iç çamaşırımı asarken ya da mesela bir arabanın arka koltuğunda güneşin ışıkları bakışlarımıza düşerken yarı pişmanlıkla yarı kendi özelimize girmişken olabilir hatta?

- Olsa da verip kurtulsam ama yok onlardan! Arz ederim, arzu ile doluyum. Kussam yeridir... Kapansın, neyseğ....

- Görsel medyaya skandal malzeme olmicanı bildiğimden "ver kurtul" lafını belden aşağı olaraktan almadığıma dikkatini çekicem Sıkılhan. Evet seninle birşeyler yaşanamadı, paylaşılamadı fakat geriye dönüp baktığımda zihnimizdeki anıların canımı acıtmasından korkuyorum. Eteğindeki çarpıcı görüntüleri döker misin dürüstcene ve dilinin altındaki sarsıcı kareleri... Ben kendimi senin gündemine malzeme etmek için yaşamadım bütün bu telefon konuşmalarını! Yeter diyorum!

- Yetsin. O olsun! Sili

- Muhattabım diilsiniz o zaman Sıkılhan Bey. Adalete aksetmiş bir yargı konusuna dicek bir lafım kalmadı. Ama şunu bil yani, elimde ucuz tıraş losyonu kullandığına dair deliller var. Güneş gözlüğün sahte... İkinci el sponge bop heykellerin var... Alooo? Son dediğimi peki? Oooolum beyaz çorap giyiyosun hala kotun altına bu da mı yaaalann? Bu da mı haaa? Ayrıyetten hayvanlarca defa hayvansal bi kişisin. İlk insanların arasında ayın personeli bi ilk birinci insansın. İsim, şehir, bitki, hayvanoğluhayvansın.

- Aloo? Bi daha bayrak töreninde sınıftan kafana tahta silgisi atmıycam. Koridorda kafam güzelken sarılıp dudaklarından öpmiycem. Ayrıcana belindeki zinciri kopartıp dilime dolamıycam ve ojenden içmiycem.

- Buğra? Duman'a mı sardırdın yine? Hangi öje yakışır ki oğlum bana?

- Sıkı? Ya kusura bakma listeyi karıştırmışım. Kafam bir milyon beş yüzbinken yediğim hayvanlıkları liste yapıp bir bir özür diliyorum da, seninki Canbikerim diye bi hatunun şeyiyle şeytmiş. En son sana napmıştım ben? Cebine naylon yakıp damlattım diye hatırlıyorum ama senin miydin o?

- Boşverelim, babay adlı dev eseri okuyalım: Babay...

- Kapatmayın işte oğlum, ittirmeyin insanı toplumun dışına hemen. Sosyal olamadığımızdan içiyoruz bütün o otu botu yalan mı, şu hareketi çekmeyin insanın duygularına. Alooo? Şey olabilir mi? Sırt çantanı Magnum dondurmayla dolduruyorum, serviste arkana oturup çantanı yalıyorum felan?

- Olmuş olabilir, yok diyemeyiz.

- Hala sert yapıyosun yaa... Bak siz böyle davrandıkça birikiyo bende, bilinçaltım kıpraşıyo oğlum. İçime kapattıklarım kafam iki milyon üç buçukken çiçek gibi açıyo lan... Alooo? Ulan içip içip işiyecem kapınızın önüne görürsün... Salıcam abi ruhumu üstüne, benden budur, bu kadardır abi yaa... Spontan gelicem, komple yaşıycam özgürlüğümü... Alooo? Kusucam lan, benliğimi çıkartıp bırakıcam kapının önüne! G.t..

sklhan@leman.com.tr **Atilla Atalay**

Akşamsefası

KAPALI ÇARŞI

ARMAN AKIN

KVARBED:USTA.

KAAN ERTEM

VE DENGELİ BESLENME

En sonunda ATA da medyanın kurbanları arasına girdi.. Ne yazık ki bu son olmayacak.. Görsel medya son on senedir ciddi bir çevre kirliliği yaratti bu memlekette..

• **HAFTALIK** dergisine ek olarak **Erdener Abi** kitapçığı hazırlandı. Galiba bu hafta verilecek.. Bayilere bir bakın.. Güzel bir kitapçık oldu..

• Dostum **ŞERİF KİNO** yine Kadıköy'de! Karma resim sergisi Kadıköy Sanat Galerisi'nde.. (0216 - 418 86 75)

Erhan Güneş

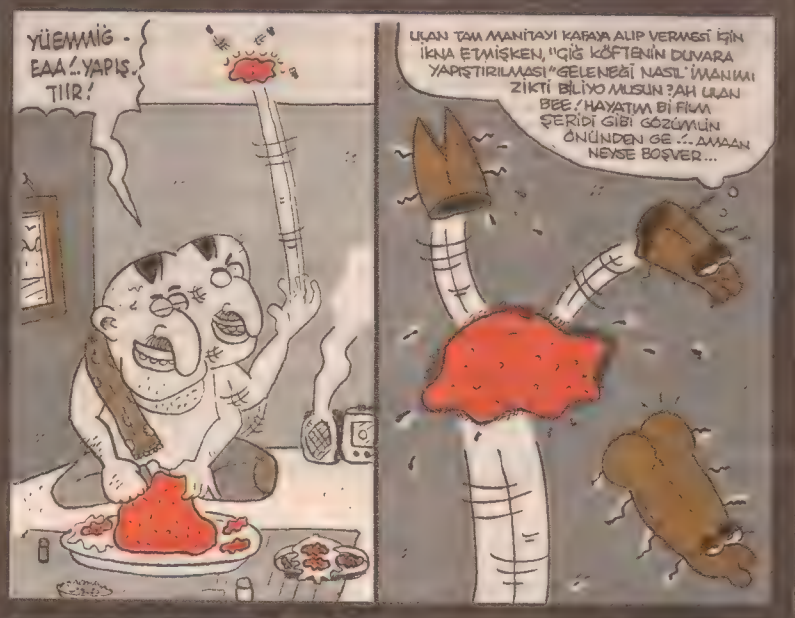

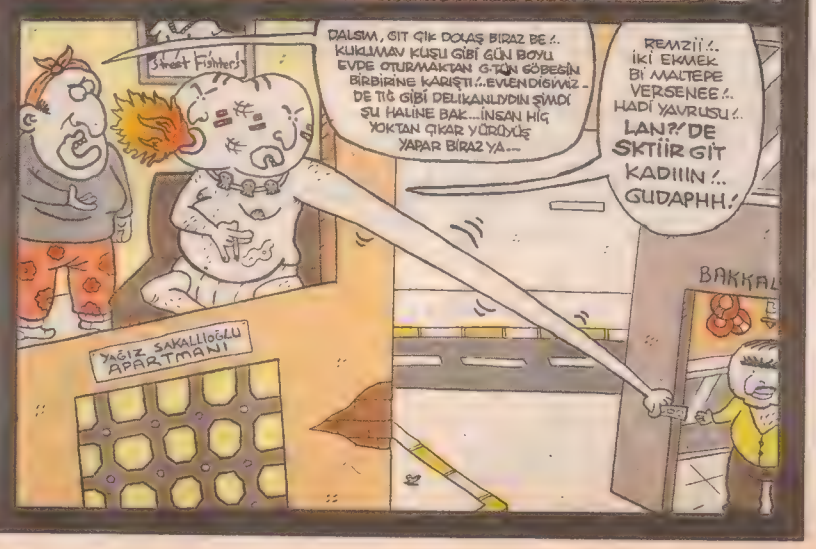

Akşamsefası

Erhan Candan

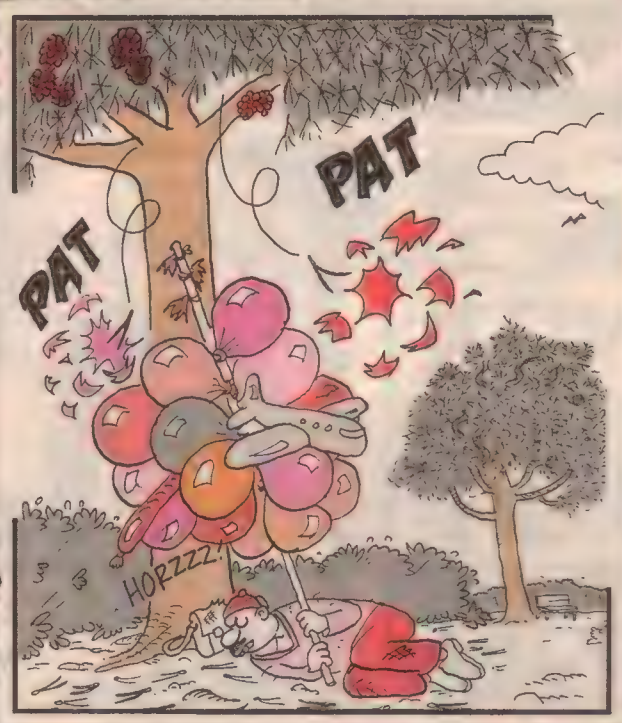

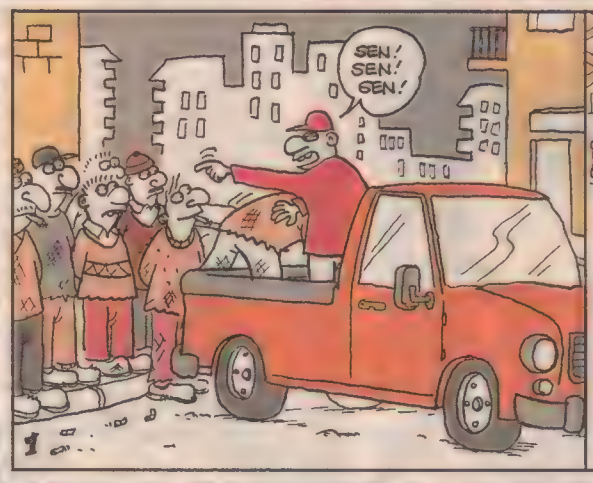

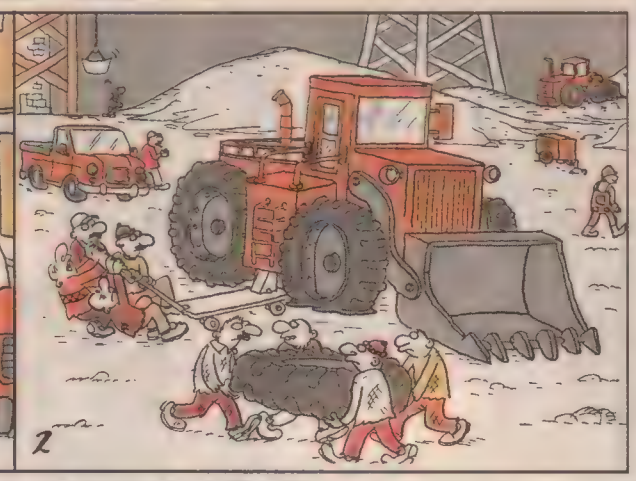

erhancandan@leman.com.tr

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detaylar

dumur@leman.com.tr

ÇÖP VİLLASI

Bu muhteşem çöp evinin önündeki çöp konteynırı niye yıllar yılıdır dışarda durur anlamış değilim?... Herhalde çöp kirasını ödeyemedi, evden çıkarıldı, belki de o güzelim çöp villasına layık değil... Sevgili dumurdostları bu dumurlar anlık görüntüler değiller, dedik ya zaman zaman kontrol ediyorum yani update ediyorum, işte böyle ne zaman ordan geçsem bu konteynırın, çöp villasının önünde, dışarda, ayazda mahzun mahzun durduğunu görürüm... Israrla içeri alınmıyor sanki... Zaten kaldırımda da bu çöp konteynırı için oyuk bir yer yapılmış, belli ki orda duracak uzun yıllar... Peki o halde niye yapıldı ait olduğu evden bile daha güzel olan bu çöp evi?... O kadar güzel ki, kiremitleri de eski tip, şimdi bulunmayan eski kiremitlerden ve bu hoş kulübenin yarısı da ahşaptan yapılmış... Hah şimdi anladıım; bu minik kulübe ahşap evleri hatırlatıyor... Demekki yapan ya da yaptıran şahıs, bitirip de çok güzel olduğunu görünce metal çöp konteynırının buraya layık olmadığına karar vermiş, tabii yaa, tamam, olay anlaşıldı... Bir de kiremitlerin altına izolasyon malzemesi konulmuş ki, çoğu toplu konutlarda yok böylesi çatı yalıtımı, peheeey, öylece durur ibreti alem Altıntepe semtinde...

HARİKA SOFT DONDURMA

Harika, harika yani, herşey iyi güzel, külah, kase harika da o soft ne, o soft?...İyice light olduk, soft olduk, gönüllerden off olduk.

AŞKIN DELİLİ

Ne aşkmış arkadaş bu yahu!... Adam hakkaten sevmiş be, gitmiş aşkını Sultanahmet'teki en çok görünen yere, bütün turistlerin ister istemez gördüğü yere **Dikilitaş**'ın mermer kaidesinin altına kazımış aşkını...Hem de koca koca harflerle... Peh be arkadaş... Bu kızın yerinde olsam bu adamı asla bırakmazdım... Gerçi bu Dikilitaş, Mısır'dan gelen, hiyeroglifli olan değil, aynı meydandaki ikincisi yani **Örme Dikilitaş**, fakat onun da önemi tartışılmaz... Tarihte, antik dünyada, vaktiyle Dünya'nın ve Doğu Roma'nın merkezi sayılan bir yere, tam göbeğine kondurmuş sevdasını... Eh artık turist ne der, bilinmez... **S.B** yerine **AB** yazsaydı, bu sevda başka bir Avrupai bir mana taşırdı... **S**'ye **B** ile mutluluklar, aynı zamanda sabırlar dileriz... Belki bu adam daha bir sürü tarihi esere yazmıştır sevdasını, Kariye Camii'ne, Yerebatan Sarayı'na, Tekfur Sarayı'na, Galata Kulesi'ne... Belki de onun gerçek sevdası bu; **sevdasını en ilginç yerlere yazmak...**

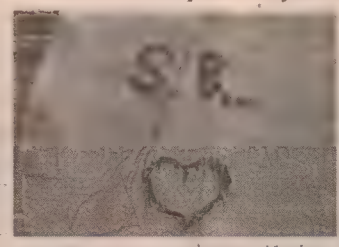

BİLEN BİLİR GEZEN GÖRÜR

Beyazıt, Gedikpaşa çevresi sadece dumur yönüyle değil, hemen her açıdan oldukça zengindir... Mimari, sanat, maneviyyat, muhabbet, alışveriş dumur detayları ... Bu civarda birçok atölye ve imalathane olduğu için ara sokakların duvarlarında bir sürü birbirinden ilginç, sadece o işle ilgili olanların anlayabileceği satılık ilanları vardır... Bizim de işimiz dumur olduğu için en az bir terlik imalathanesi, bir deri işleme atölyesi kadar bizi de ilgilendiriyor bu satılık ilanları... Yine küçük çıkan fotoğrafta okumanız güç olduğu için aynen yazıyorum; **"SATILIK FIRIN ŞOK KOMPÖRÖSOR ZIMPARA silme eşekler"** Nedir acaba bu, eşikler mi demek istemiş?... Bir diğeri; **"SATILIK GOLDEN TAKİNK SÜTÜNLÜ Gift İĞNE GİRİ PAF: 18: TIRAŞ SAYA-Mikinası sandalçı ihsan s.k KADER HAN NO:...."** Bu ne yahu, piyüüüvvv bambaşka bir ilim alemiymiş bu... Saya, terliklerin işlenmiş üst taraf derisine diyorlardı zannedersem... Hanın ismi de ilginç; KADER HAN... Bizim de kaderimizde dumur varmış... Ben size birşey söyleyeyim, bunu anlaşılır bir şekilde, mesela; **"TRAŞ SAYA MAKİNASI"** falan gibi yazsa inanın bu makina satılmaz, elde kalır... Atölye ve imalathanedeki zenaat erbabı, kelimeleri bire bir doğru, tashihsiz bir yazı görürse kıllanır makinadan da satandan da, bunda bir iş var deyip almaz...

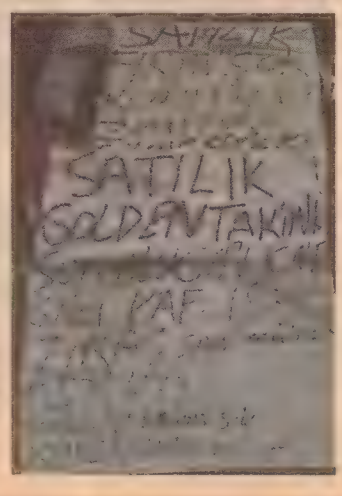

EFSANE DÖNDÜ

Efsane döndü ama dumur efsanesi olarak döndü. Burası otopark değil de **OTOAPARK** olduğu için efsane olmuştur belki de.

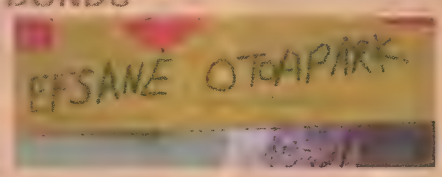

EKOLOJİK PARADOKS

LÜTFEN ÇİTLERE OTURMAYIN. AYAK BASMAYIN. ÇÖP ATMAYIN. AĞAÇLARA ZARAR VERMEYİN!

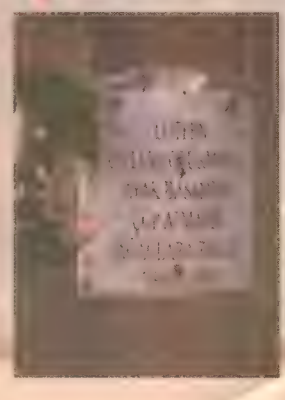

Ağaçlara zarar vermeyin... Güzel, iyi demişsin, lakin asetatlı, naylonlu kağıdı asmak için ağaca **10'luk dört adet koca çivi çakmak suretiyle** sen de ağaca zarar verdiğinin bilmem farkında mısın?... Bari koli bantıyla bantlasaydın... O yazıyı asacak yer mi bulamadın yoksa ekolojik bir kara mizah esprisi mi yapıyorsun anlayamıyoruz seni?...

Akşamsefası

melike@leman.com.tr

KAÇMA LAAAN!

Melike Acar

KAÇMA KÖPEEK!

ÇIKMAZ SOKAĞA GİRİYO!.. KOŞ!..

SIKIŞTIR. DIK İPNEYİ!..

KOŞUN!.. KOŞUN!..

BİTTİN LAN SEN!

AAhh!

VUR!

DAN DAN.

DAN

ÇABUK MERDİVEN-LERE.

BU TARAF-TAN!

HİKMET ABİYE KAZIK ATMAK NEYMİŞ GÖRÜRSÜN SEN. ÖLDÜN LAN ÖLDÜN.

DUYU-YON MU LAAN?!

ABİ ARKA SOKAĞA -DA KAÇMIŞ OLABİLİR. SESSİZ OLUN.

SINK

SINK TABİ!

Akşamsefası

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·E·i·D·A·N

"…bir iki fantazim gerçekten de, listemi zengin göstermek maksadıyla oraya konulmuş süslü düşünceler gibiydiler. Üzerlerinde elbet kafa yormuş, sayelerinde güzel vakit geçirmiştim; ne var ki gerçekleşmesi imkânsız, refleks hayâl edişlerdi. İşe yarayan en önemli taraflan, felsefi bir konuşma için nefis birer malzeme olabilmeleriydi. Daha az imkânsızlık içeren, dolayısıyla gerçekleşmesine kesin gözüyle baktığım dördüncü fantazimi yaşamadan önce, geriye kalan şu birkaç yabani düşünceyi de konuşarak açmaya, onların işini de böyle bitirmeye niyetliydim.. Su mu, kahve mi, meyvesuyu mu, ne olduğunu artık unuttuğum, fincanın dibindeki soğuk şeyi yudumlayıp, Cin'in sözünü ettiği altıncı fantazime daldım tepetaklak:

"Gazetelerin, dergilerin, 'püf noktası' köşeleri vardır: 'Halınızdaki mürekkep lekesi nasıl çıkar? Deri çantanızdaki yağ lekesini nasıl temizlersiniz? Gözünüzü yaşartmadan soğanı nasıl doğrarsınız?..' Bazıları gerçekten işe yarayan, günlük yaşamla ilgili küçük çözümlerdir.. Ve kimi zaman, daha büyük meselelerin de, aynı kolaylıkla halledilebilmesini arzular insan! Bazen bir ömür süren şu 'birikim ve tecrübe' saçmalıklarından kurtulup, elde ederken bizi hiç yormayan küçücük bir bilgiyle, her sorununun üstesinden gelebilmek.. Böyle bir kitabı, 'milyonlarca püf noktasının' açıklandığı bir ansiklopediyi okumak, ne zevkli olurdu!.. 'Bu akşamki ruh hâlinize ve çevresel koşullarınıza göre, yarın kendinizi nasıl bir durumda bulacaksınız; verdiğimiz küçük hesaplama tablosuyla şimdi öğrenin!..' 'Sevdiğiniz bir yakınınızdan ayrı kaldınız; üzülmemeniz, hemen mutlu olmanız için, sadece şu iki şeyi yapın!..' 'Birisinden borç almış ve ödeyememişseniz; çabucak ödemeniz, veya ödemeden de kendinizi rahat hissedebilmeniz için, şu formülü uygulayın!..' 'Önemli birşeyi unuttunuz; şu şekilde hareket edin, ve birdenbire çok net hatırlayın!..' Bunların hepsi ve daha karmaşık olanları için, hap gibi, nefis püf noktaları! Başka bir noktanın desteğine ihtiyaç duymayan, tek başına yeterli mükemmel bilgiler..."

"Peki, 'kapsamlı broşürlerle' neyi kastediyorsun?" diye sordu.

"Bir alt fantazi olabilir. Püf noktalarıyla ilgilenmeden önce buna kafa yoruyordum, veya tam tersi... Broşürler, günlük hayat dediğimiz şeyle daha ilgili konulardı: Elektrikli eşyaların filan, kullanma kitapçıkları vardır; cihazı nasıl çalıştıracağınızı, bir problem karşısında ne yapacağınızı söyler. İçinde gerekli bilgiler bulunsa da, bazıları bir aptala önerilen, hafızasını yitirmiş bir deliye sunulan tavsiyelerdir: 'Televizyonunuzu, önce açın' diye yazar o kitapçıkta! 'Radyonuzun sesi gelmiyosa, fişi pirize takılı mı, bir bakın!' diye safça uyarır. Yine de o broşürleri, kılavuzları okumak hoşuma gider, eğlenirim. Çünkü insan kendisini bazen, gerçekten de aptalmış gibi, herşeye yabancı hissettiği bi ruh halinde bulabiliyor. Orada anlatılanları, aynı saf görüşle, çok önemli meselelerin basitçe ifade edilebilen çözümleri olarak düşlerdim. Ve ilk iş olarak, daha karmaşık makineler hakkındaki bütün bilgileri sunan broşürler tasarladım ardarda. 'Yol açıcı bir buldozer' hakkında herşeyi anlatan bir kitapçığı meselâ, rahatça kurabilmiştim. Onu nasıl çalıştırırım, yakıtını nasıl koyarım, önündeki çelik kısım kaç ton basıncı itebilir, hidrolik krikoları hangi düğmeyle harekete geçiririm, asfaltta hızla giderken paletlerin yönünü nasıl ayarlarım; hepsi kafamda kurduğum broşürde açıklanıyordu. Böyle bir kitapçık, aracın fabrikasında veya bir kütüphanede mevcut olabilir elbet. Fakat bu olasılıkların hiçbiriyle uğraşamam ben. İlaç kutusuyla beraber gelen prospektüs kâğıdı gibi, fantazimden fırlayan bir yaratık da kullanma kılavuzunu yanında taşımalı daima. Ayrıca bunun yalnızca teknik bir mesele olmadığı ortada. Bahsettiğim açıklayıcı broşür, bir buldozerin yan koltuğunda bulunsa bile, düşlediğim kitapçık kadar ayrıntılı bir anlatıma, mizahi bir yaklaşıma ve sıradan bir kullanıcıya saçma gelebilecek tuhaf sorulara sahip olamayacaktır. Ortalama bir fantazinin temel kuruluş sebeplerinden biri olarak da şunu ekleyeceğim: O aracı kullanmak için bi yardımcıya, arkadaşa, sürücü kursu görevlisine, hâttâ sadece nasihat veren birisine bile, hiç kimseye ihtiyaç duymamam gerekir. Bizler, düşleri ve hayâlleri paylaşabiliriz belki. Fantaziler ise birer kişiliktir… Bu arada, bi acayiplik hisseder, "iyi de, nereden çıktı bu Buldozer?" diye sormak aklıma gelirse, başka bir fantazide bunun cevabını kolayca verdiğimi hatırlarım: Bi fabrikatörün filan hayatını kurtarmışımdır, karşılığında zorlan bana bunu hediye etmiştir. "Tamam da, n'apacağım o garip makineyle?" diye düşünürsem eğer, diğer bir fantazi de bu boşluğu halleder: Ne bileyim; sevdiğim köylü kızına bir an önce ulaşabilmek için, yoldaki karları iteleyerek, -kulaklığımdan gelen müzik eşliğinde- dağların arasında hızla ilerliyorumdur!.. Fantaziler, daha saçmasapan durumlara bile anında birer kılıf uydurabiliyor; çünkü ucu açık düşünceler sayesinde birbirlerine rahatça tutunup etrafa yayılıyor, müdahale edilse dahi kendilerine bir sınır çizemiyorlar.. Kapsamlı broşürlerle bu keyfi olabildiğince yaşadım; daha duygusal oldukları için 'milyonlarca püf noktasıyla' da iyi vakit geçirdim..."

Artık iyice ısındığımdan düşündüklerimi rahatça anlatabilmiş, konu dışına çıkıp genel değerlendirmelerde bile bulunmuştum.. Konuşmamın karşılığında bir ödül, bi aferin beklermiş gibi bakınca:

"Bu tarz bir broşürü, milyonlarca olmasa da, 'sekiz bin tane püf noktasının' açıklandığı bir kitabı meselâ, okumak ister miydin?" dedi... Anlattıklarımı fazla sorgulamadan, hemen o soruyu yöneltip 'istiyor musun?' demeleri, hoşuma gidiyordu açıkçası. Fakat ben de hiçbirşey saklamayıp, hâttâ aptalca konuşuyor olma ihtimalimi bile göz önüne almadan, kendimi elimden geldiğince iyi ifade etmeye çalışıyor, böylece bana sunulacak en abartılı bir ödülü dahi hakettiğime inanıyordum. Gerçi reddederdim, çünkü birisinin ne düşündüğünü bilmek fantazisinde olduğu gibi, bu da sadece kurarken beni eğlendiren bir oyun hâlindeydi.. Ama böyle düşününce de, ciddileştiğimi, olgun davranmaya çalışan birisi gibi karar verdiğimi hissettim. Çocukça delilikler yapma ihtiyacı duymuyordum. Bunlardan söz ettiğimde:

"O hissettiklerinle pek ilgisi yok," dedi. "Bu gerçekten ilginç bir fantaziydi. Yalnızca kurmakla kalmayıp üzerlerinde bilimsel açıdan düşündüğüne göre, şunu da biliyor olmalısın. En keyifli fantazileriniz, gerçeğe dönüşmesi en zor olanlarıdır. Hele bir de imkânsız diye aklından geçirirsen, sadece aksini kanıtlayabilmek refleksiyle, inatla onu düşünür durursunuz. Oyalayıcı hâle getiren özelliği de bu olur."

"Yani, sadece kurmaya yönelik bi fantazi," dedim, "üzerinde uğraşıp sihrini bozmaya değmez."

"Seksenbin tane püf noktası da çok lâzım değil!" dedi Cin. "O kadar karmaşık ve gizemli bir hayatınız yok. Üç beş tane önemli şeyin farkına varabilmeniz bile, insan gibi yaşayıp gitmeniz için yeterli…"

'Fantaziler ve Korkuk'

MAKİNALAR BEKLEMEEEZ NOTU!..TİMSAH'I YETİŞTİREYİM DERKEN KOZALAK'I YETİŞTİREMEDİM.İNSANLIK HALİ...MECBUREN KOZALAĞIN BAŞLANGIÇ ÖYKÜLERİNDEN BİR TANE... OKUMUŞ OLANLARIN AFFINA..SIĞINACAK YER KALDIYSA TABİİ!...GÜLÜCÜKLERİNİZ SOLMASIN..KIDEMLİ ÇİZERİNİZ ÇAĞÇAĞ..

LeMan
SAYI: 724
23 EYLÜL 2005 CUMA
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ●Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● AslanÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Özge SAMANCI ● Mahmut TIBET ● Ahmet YILMAZ ● Gürcan YURT ● Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Baskı: LeMan Matbaası Adres: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Matbaa Sorumlusu: Ali Polat ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatur, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

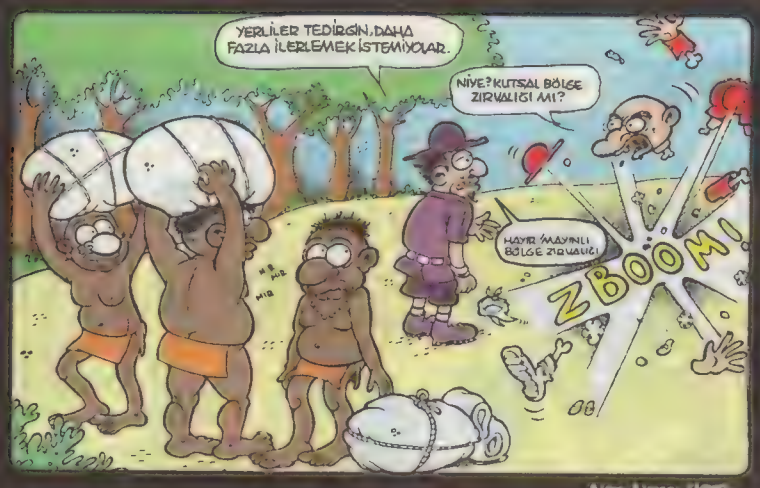

Akın Akıncı (İST)

Tuncer Çelik (YALOVA)

Hüseyin Mücit Tunç (İST)

Bekir Özdemir (ANKARA)

Kerem Demir (ÇANAKKALE)

Yalçın Vural (İST)

Cemil Açıkkol

Fatma Yıldız (İST)

Onur Kamalmen (MERSİN)

Ufuk Ünal (İST)

Volkan Dalyan (İST)

Gökhan Akbıyık (İST)

Bayram Şahin (İST)

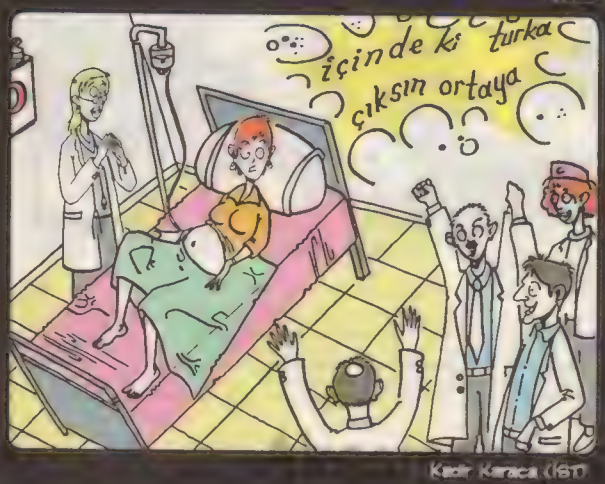

Kadir Karaca (İST)

Yağız Sakallıoğlu-Erhan Güneş (İST)

LeMan Paf Takım Fırıza Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu/İSTANBUL" adresine gönderebilirsiniz. Paf Takım toplantılarına gelmek istemeyenler... LeMan Paf Takım toplantısı her Pazar saat 14:00'de **"İstanbul Leman Kültür İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İST"**, 3.kattaki Paf Takım soyunma odasında! (Dikkat!... Yazışma adresiyle karıştırılmasın!) Soru ve görüşler için: **paftakim@leman.com.tr** (e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir)

Karikatürler İçin Teknik Bilgi: Karikatürler reşim kağıtlarında, tercihen A5, A4 veya en fazla A3 boyutlarında olmalıdır. Sadece kurşun kalemle çizilmiş olan karikatürler yayınlanamaz! Kurşun kalemli çizimler (eskizler) çini mürekkebi kullanılarak tarama yöntemiyle çinilenmeli veya rapido, asetat türü kalemlerle mürekkeplenmelidir. Ardından da kurşun kalemler silinerek sadece mürekkepli, renksiz orijinal çizimlerin gönderilmesi gerekmektedir. Karikatürlerin yayınlanma ölçüsü de düşünülerek konuşma balonları okunulabilir ferahlıkta ve genişlikte olmalıdır...

LeMan PAF TAKIM ADAY FORMU

ADI .....
SOYADI .....
DOĞUM TARİHİ .....
ÖĞRENİM DURUMU (Öğrenciyse okulu ve sınıfı) .....
ADRESİ .....
TEL NO (EV) .....
TEL NO (CEP) .....
E-MAİL ADRESİ: .....
FORMA BEDENİ : S☐ M☐ L☐ XL☐
BANKA HESABI
Banka .....
Şube .....
Şube Kodu .....
Hesap Numarası .....

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1,70 EUR / England 1,20 GBP

29 Eylül 2005 Perşembe 152209 Sayı: 2005/40 1 YTL (KDV Dahil)

725

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

Mihri Belli
Hapishaneden Çizgiler

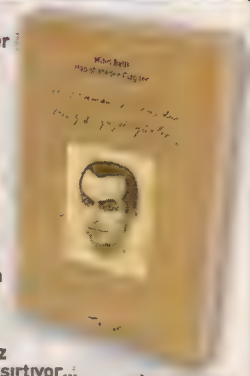

Üç kıtada cepheden cepheye geçen fırtınalı devrimci bir hayat...
Ve eski tüfek bu kez bizi desenleriyle şaşırtıyor...

KİTAPÇILARDA

KREDİ KARTI BATAĞI

Faiz oranları astronomik olduğu halde, sokaklarda bile dağıtılıp ellere zorla tutuşturulan ve kullanımı gittikçe artan kredi kartlarındaki batıklar patlama boyuntunda artıyor. Batık oranı yüzde 7,4'e kadar ulaşırken, tasfiye noktasındaki kredi kartı alacakları da 1,2 milyar YTL'yi buldu. Batık durumdaki kredi kartı alacakları yılbaşından 16 Eylül'e kadar olan dönemde yüzde 97,9 oranında büyüdü. Kartzedeler icra takiplerinden, hacizcilerden kurtulmak için diğer bankalardan kredi kartı alıyor, battıkça batıyor. Bu kısırdöngü Türkiye'nin borcu borçla kapatma çaresizliğini anımsatıyor.. Bankalar kredi kartı dağıtma ve anormal reklam yapma çılgınlığı içindeyken, batıkların da bu kadar kısa sürede neredeyse yüzde yüze yakın oranda büyümesi yine tam bir Türkiye paradoksu olsa gerek. Ama en tuhaf olanı bu kadar çarpıcı bir toplumsal yıkım yaşanırken medyanın bankaların reklam pastasından pay kabetmemek için bundan hiç bahsetmemesi... Bizim medyamıza da bu yakışırdı zaten..

ISSN 0-1300-4867-4

Akşamsefası

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

12 SEV ADAM

12 Dev adamın soyunma odasındaki köstebek, içerden başarısızlığa neden olan tüm tartışmaları bildiriyor

Hido: Bi sus, bi git artık **Mirzad** yaa.. Aaaaa.. "Git Kendine Sövdürmeden"...

Mirsad: Kendimi sevdirmeden hiçbi yere gitmem ben olum... Ayrıca **Memo**'nun hepsini kaçıracağını bilsem, o bauz pasları atıcağıma, direk boğazına atılırdım ya!

Memo: Boğazımdaki adem elması yordu beni! Hemofili hastası olan kaynımın elini cam kesmesi de cabası... Tüm bu can kırıklarıma rağmen oynadım, ama artık **Mirsad** varsa ben yokum bu takımda arkadaş!

Hido: Aaaaa... Her yokluk, çokluğa açılan bi yol değil midir aslında?

Mirsad: NBA yolunu bile ben açtım ikinize bee... 3 ayda 24 bin km, 4 maçda 27 ribaund... Bilbord mu yaptırayım daha, **"Pota altı çalışıyor!"** diye... **Novipazar**'a da selamlar bu arada...

İbo: Pardon? Ben kaptan olarak pek pas alamıyor...

Doğan Hakyemez: Bence elenmemizde baş sorumlu Ender'dir... Maçlarda oynamak yerine sürekli tribündeki sarışın karısına göz kırparak mors alfabesiyle mesajlar yolladığını sezdim...

Ender: Abi napiyim gözüm seyiriyorsa? Hayır daha iki yıl öncesine kadar **Seyirmen Ağa** diye bi lakabım bile vardı ki, evlerden ırak kabus gibi! Sonuçda tikim var yanii...

Doğan Hakyemez: Tiki kim dedi? Ben demedi! Her sarışına tiki mi denir hem? Ben öyle bi demeç vermedim, kimseye konuşmadım, bişey sezmedim, aksine ürkdüm bak şimdi...

Mirsad: 12 yıldır şurdayım, bi gün yüzü görmedim... Üzücü ama doğru... **Memo**, sad but true yanii... Hani **Amerika**'lısın ya, o bakımından **İngilizce**'ye çeviriyorum...

Memo: Metallica varsa ben yokum! Dinlemek yoruyor bünyemi! Ayrıca **Pensilvanya**'da kalbine kazık saklanan büyük büyük büyüüük dedemin sızısı vardı maç öncesi göğsümde!

Kerem: Çok da **penisilvanya!**

İbo: Arkadaşlar şu pas organizasyonuna gelsek?

Öbür Kerem: Herkes **general rezil** ettiğiminin takımında...

Hido: Aaaa... Ben general değil, erdim Burdur'da... Sonrada tek yol erdim zaten! Bak şimdi, nadiren nadide bi insan olduğumu düşünürüm, genelde genelin içindeyimdir...

Serkan: Burdur, aman bi dur be abi... Hepiniz **NBA** olmuşunuz, Ne Biçim Adam olmuşunuz! Hayır o kadar kıllık yapıyonuz ki birbirinize, soyunma odası bile kıllandı sizden... Şuraya bak, her taraf kıl dolu.

Ermal: Yaaa pardon hocalar... Saç ilacımı fazla kaçırdım heralde! Tam da güzel bi mesaj veriyodun Serkan, kusura bakma!

Hido: **Froyd**'a göre, kıllanma da aslında maymundan insana geçişde akıllanmamayı simgeleyen bi mesaj değil midir ha **Ermal**'ım, fikir sarmalım?

Memo: Benim mesajım daha açık! **Doğan Hakyemez** istifa etsin, yerine ben geçeyim. Ohhh ne güzel maç boyu bençde sıcak sıcak oturuyo. (Sonunda kavga diner, İbo dışında herkes soyunma odasını terkeder)

İbo: Hayır o zaman potanın perilerine gidip, **Demet**'lerden pas isteyeyim bari ben. Bi onlar görüyo çünkü beni. Olmuyo böyle arkadaşlar, kaptanınız olarak sizi uyarırken. Aaa **Bogdan** hoca, sende mi burdasın?

Tanyeviç: **İbo**'cum, idmanlarda gördüğüm kadarıyla göğüs kıllarını hep jiletliyosun... Gençliğimde ben de senin gibi yapardım... Tamam şimdi cillop gibi gözükebilir, ama bak bende jiletlenen yerlerin şimdiki haline. **Fidanlar ağaca, ağaçlar ormana.**

İbo: Aaaaa...

Tanyeviç: Yaaaa!

OLGUN BUDAK
olgunbudak@leman.com.tr

İBİZA'DA BEYAZ DONLA ŞAMPANYA ŞİŞESİNE GİRDİM

Aksaray PAŞAOĞLU

Geçenlerde İspanya'nın eğlence inanılmazı o müthiş **İbiza** adasındaydım. Adanın en eski kulüplerinden **Pacha**'da dev bir şampanya şişesi içinde **yarı çıplak yüzen kızlar** var ve **135 euro** verirseniz o şahane kızlar inanılmaz osurarak şampanyayı **kıyasıya köpürtüyolar** ve şişenin kafam kadar mantarı inanılmaz gümbürtüyle **obüs** gibi patlayarak karşı duvarı deliyor.

İbiza'da cumartesi geceleri **El Divino**'ya gitmeye mecbursunuz. Gitmeyeni, **Kostakurta** dedikleri yarı çıplak kadın atlı polisleri boğa boynuzundan yapılmış **kalın şal ve zillerle** döve döve sıfır dans bilen **kısa kollu kısa bacaklı Türk** bile olsanız son derece kıvrak **endülise** edip oynatıyorlar. Bunu niçin yazıyorum? İtalyan **Urinia** araştırma gemisi **Büyükada**'nın güneyinde canlı üç fay bulmuş. **Bence İbiza daha canlı** ve her gece inanılmaz yıkılıyor. Ama orada kimse kalkıp bunu sorun yapmıyor.

BBOLKEPÇEDEN EVLERE ÜCRETSİZ SERVİS

Bakınız Türkiye'de hoş şeyler de oluyor. Geçenlerde eşimle sosyetenin inanılmaz gülü sayın **Ender mermerci**'yle çok hârika bir restoranda yemekteydik. Ben çakal gibi önümdeki ceylan budunu dişlerken bakın o anda çok inanılmaz ne oldu? Bir garson elindeki bir kâseden **birer kepçe karışık pırlanta** alıp tabaklarımıza servis edince ne bu diye ben şaşırınca meğer **Derin Hanım** alışverişe çıkacak vakit bulamadığı için **Tiffany Co'**nun Türkiye mümessilliği, **Derin Hanım'**a restoranda **"Lansman"** yapmaya yani mücevher tanıtmaya karar vermiş. Orda ben bunu öğrenince derhal karnımda ve apışaramda beni beynimden çılgına çeviren, baş parmağım iriliğinde olgun **sevindirikler** çıktı. Aynı gece ben evde bakınız dışkımda çok hârika ben onu yanlışlıkla yemişim ve **tektaş pırlanta yüzük** ben bulunca onu hemen yıkayıp eşime ensesini öptüm ve taktım.

ORDU'LU DEĞİL DE İSTANBUL'LU OLDUĞUMA İSYAN ETTİM

Türkiye sadece batısında mı hârikalar yaratıyor? Bakınız geçenlerde **Ordu**'da eşimle yaylada inanılmaz gezerken çok hârika biz onları gördük. Hemen cipten inerek sırtımızı onlara dayadık ve ağır ağır çöke kalka **Anadolu**'da yaşamanın çok hârika tadına vardık. O ne mi? Devlet, şu sıralar **Ordu**'da yaylalara, **sığırların kaşınması için** yüzlerce kazık dikiyor. O çok hârika.. Önce insan olduğum halde, doğuda sığır değil de batıda insan olduğuma döne döne kahrettim..

Yaylada inanılmaz kaşınırken bakın aklıma birdenbire çok müthiş ne geldi. Acaba biz Türkler, Fenerbahçe'li **Tuncay Şanlı**'nın gol attıktan sonra delirerek **"Sus yaptığı"** o fotoğrafını, hastane koridorlarındaki "sus yapan" hemşire fotoğraflarının yerine assak, **Tuncay**'ın yüzündeki o çıldırık ifadeyi gören vatandaşlarımız korkudan altlarına sıçıp hastanede çıt çıkarmaktan **inanılmaz imtina etmezler mi?**

KAYSERİ'DE ÇAĞDAŞ SİLAH YASAĞI

Güzellikler bitti mi? Bitmedi. Komşu aileyle aranızda **tatlı bir kan davası** var ya da bir mafya mensubusunuz. Elinizde harika bir tabanca var ve siz hasmınız bir metre mesafede savunmasız genç kız gibi duruyor. Siz tam alnına **erkekçe** sekiz el ateş ediyorsunuz ama hasmınız yüzüne astığı o müstehzi bir sırtlan **Da vincisi tablosu Salvador Dali**'si gibi sırıtışıyla size bakmaya devam ediyor, salaklaşıyorsunuz. Çünkü elinizde gerçek tabanca zannettiğiniz ama aslında **kurusıkı** olan bir tabanca var. Böyle nahoş bir olay yaşamayı ister miydiniz? Hayır mı? **Kayseri İl İdare Kurulu** da öyle düşünmüş olmalı ki gerçek tabancadan ayırt edilemediği için **kurusıkı tabancayı yasaklamış.** O çok hârika. Bende kurusıkı gurur yaptı.

RİTA KASIRGASI ÖNCEDEN DURDURULABİLİRDİ

Bilmiyorum kasırga hortumlarının uzaydan kuşbakışı çekilmiş fotoğraflarına bakıldığında hortumun tam merkezinde kalan deliğe **"Kasırganın gözü"** dediklerini biliyormusunuz? Geçenlerde işte ben **ABD**'nin güney sahillerini tehdit eden **Rita kasırgasının** fotoğrafına bakarken bakınız inanılmaz ne oldu. Ben **Rita** kasırgasının gözüyle göz göze bir an gelince ve kasırga bana o hınzır ifadesiyle inanılmaz tek gözünü **halüsinasyon gibi** sanki kırpınca ben bu gözü daha önce nerede görmüştüm diye beynimi inanılmaz ben **gugul** gibi karıştırınca, bakınız **Katrina** kasırgasının tek gözünü alıp ben **Rita** kasırgasının tek gözüyle yanyana getirdiğimde beynimdeki o pazılın parçaları yerine oturuverdi. Bu gözlerden biri **İran Cumhurbaşkanı Ahmedinecad**'ın diğeri ise **Suriye Başkanı Beşar Esad**'ın gözleriydi. Ve onlar gözlerini ahlâksızca **Bush**'un **Teksas'**taki evine dikmişlerdi. Bence terörist İran ve Suriye benim o çok enteresan beynimde inanılmaz gibi **suçüstü yakalanmışlardır.** Başka kanıta gerek yoktur.

Akşamsefası

Aman

Mayıs ayından bu yana yapıldı yapılacak tartışmalarıyla bugüne gelen gergin ortam fırsatçıların gündem maddesi "Ermeni Konferansı" tüm engelleri aşarak Bilgi Üniversitesi'nde yapıldı...

Star TV ihalesi kıran kırana süren pazarlıktan sonra, yabancılar tarafından alınması beklenirken 306.5 milyon dolara Doğan Grubu'nun oldu... Yine Doğan Grubu, yine büyük bir ihale ve silbaştan yaşanan tekelleşme tartışmaları...

Behiç Pek

Rita kasırgası 265 km hızla Bush'un memleketi Teksas'a doğru ilerliyormuş. Doğanın gazabı Bush'tan daha insaflı çıktı.. Ortamı yaladı geçti..

Ölümün yası gitti reklamı kaldı... Ata'nın ölümü acısı aşşağılık reklamın arkasında kaldı.. Artık ölümde umrumuzda değil..

Not: Eskiden bir yakını vefat edene "Başınız sağolsun" "Allah rahmet eylesin" "Allah sabır versin" derdi...

1975 yılında Diyarbakır Lice'de meydana gelen depremden zarar görenler için düşünülen konutların yapılmasına 30 yıl sonra , 2005 yılında başlandı..

SAMAN ALTINDAN SU ÖZELLEŞTİRMELER
yağ satarlar bal satarlar ustaları özal öldü, tayyip'ler satarlar..

OFER
ferimizi söndürdü OFER

TCDD BİNALARININ PEŞKEŞİ
haydarpaşa başta olmak üzere cumhuriyetin en güzel binaları bütün tcdd istasyonları lojmanları da dümenden bir yasa değişikliğiyle soysuzlaştırılıyor.

TECAVÜZCÜ İBİŞLER
malatya'da iki çocuğa tecavüz ettikten sonra yaktılar

HALTER FEDERASYONU
ne haltler karıştırıp yüzüne gözüne bulaştıranlar

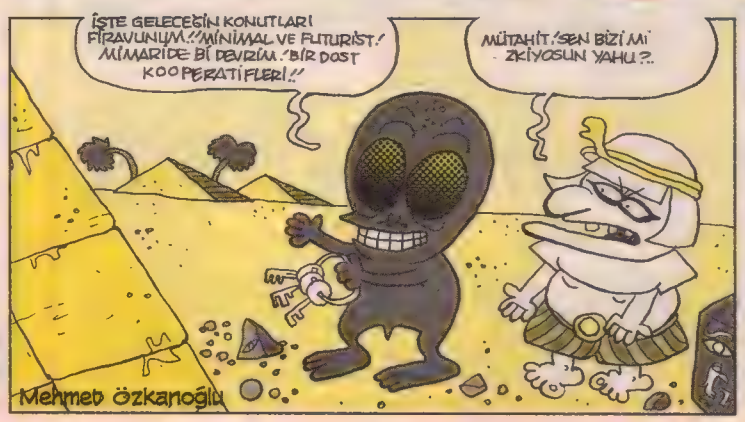

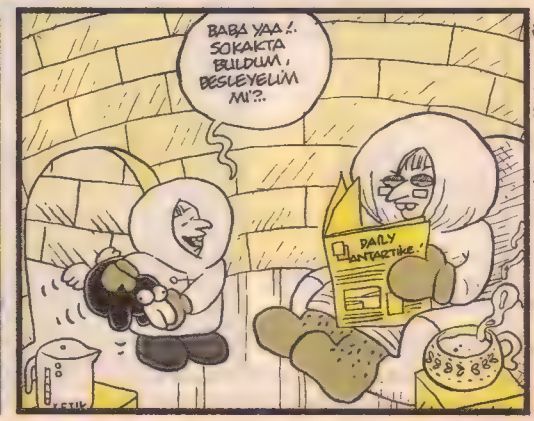

Akşamsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

PANTOLON

METİN FİDAN

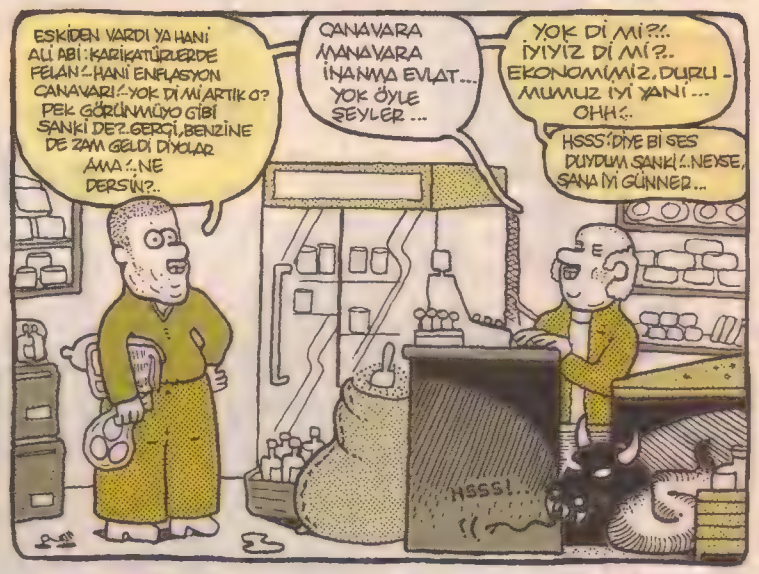

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

- ULAN EN ÇOK DA NEYE YANIYOM BİLİYON MU?.
- NEYE ABİ?.
- HAPSE GİRECEEM ZAMAN «BENİ BEKLİYCEN Mİ?» DİYE SORDUĞUMDA «Z YIL NE Kİ SEVGİLİM, ELBETTE BEKLİYCEM» DEMİŞTİ.:..OYSA HAPİSTE KOĞUŞA GİRER GİRMEZ·KALTAĞIN ÇIPLAK POSTERLERİNİ GÖRDÜM DUVARDA:.
- VAY KAHPE VAAY...
- ESAS HAYRET ETTİĞİM: ULAN NE ÇABUK SOYUNUPTA MEŞHUR OLMUŞTU ... GÖZ AÇIP KAPAYANA DEK... AKLIM ALMIYOR Bİ TÜRLÜ:.
- O DEĞEL DE, MANDRAKE'NİN ABDULLAH'INA BENZEMİŞ MİYİM ABİ, YENİ İMAJIMLA?.
- HAY İMAJINI ZKİM BEN SENİN ...

- CÜNEYT ARKIN'IN TATAR RAMAZAN'INI İZLEDİN Mİ HİÇ KI? ORDA CÜNEYTİN KOĞUŞUN ZALİM AĞASINA "ESSOLESSEK? DİYE Bİ TOKAT ÇIKIŞ SAHNESİ VARDIR Kİ HİÇ UNUTMAM:. DÜN AYNI SAHNESİ VARDIR Kİ HİÇ UNUTMAM:. DÜN AYNI SAHNEDE KOĞUŞ AĞASI YERİNE SENİ KOYUP 31 ÇEKTİM:. «ESSOLESSEK-STRAAK!:?» VE SEN TOKADINI YİYOSUN CÜNEYTİN:. ÇOK AZDIRICI...
- ÇIKTIĞIM ERKEKLERİN EROTİK FANTAZİLERİNİ DİNLEMEKTEN HOŞLANIRIM... AMA SEN SAPIKSIN .. HATTA DÜŞÜNCE SUÇLUSUSUN:.

HERŞEYE RAĞMEN İSMİNİN ÇİSİL, BİCEM, ÇANSU GİBİ SOSYETİK Bİ İSİM OLMASINI İSTERDİN... HAFİZE ÇOK BANAL DİMİ?.

E TARKAN'IN YA DA İLHAN MANSIZ'IN İSMİ SELAMETTİN, HIDIR VEYA HABİB OLSAYDI, AYNI HAYRANLIĞI DUYAR MIYDIN ONLARA?. NE YALAN SÖYLİM ADINI SORDUKLARIN DA "HAFİZE" DEMEYE UTANIYORUM.. İÇİNDEKİ TURKA ÇIKIYO ORTAYA :..

A-A:..MÜBERRA ABLA NEREYE BÖYLE HA?..

EH, HAYIRLISI.. ERKEK OLURSA TOPÇU, KIZ OLURSA POPÇU OLSUN İNŞALLAH! HİH HİH:.

ULTRASONA BAKMAYA GİDİYOZ:..ÇOCUĞUN CİNSİYETİNİ ÖĞRENİCEEZ...

DOĞRU VALLA... DEVİR BÖYLE ARTIK! HAHA HA:..

KADİR İNANIR'IN Bİ FİLMİ VAR BİLİR MİSİN?.. KENDİSİ MAFYA BABASI AMA HİÇ CUMA NAMAZLARINI KAÇIRMIYO:. NE Kİ LAN BU?..GÜNAH ÇIKARMA HESABI... HEM MAFYA BABASI HEM CUMA...PARA - DOKSA BAK:..

CUMA DEDİN DE AKLIMA ÜNİVERSİTE - DE YAŞADIĞIM GÜNAH DOLU Bİ HATIRAM GELDİ. ABDESTSİZİM, CENABETİM VE GÜNLERDEN CUMA... MUHAFAZAKAR ARKADAŞLAR CUMA NAMAZINA GİDERKEN BENİ DE Bİ OLDU BİTTİYLE KOLLARINA TAKIP MESCİTE GÖTÜRDÜYDÜ:. NE BÜYÜK Bİ ŞİRKTİ O ALLAH AFFETSİN!.

BARBIE IS A SLUT

PİSLİKSİİİİİİN :..

YAHU BİZ TİYNİYETSİZ, NE DOMBEL MİLLETİZ BÖYLE?.. ULAN, YILLAR YILI EN AZ BİN KERE YAPILDI BU ESPRİ ANNA KODUMUN VİZYONSUZLARI SİZİ BE:..

Serdar Akkoyun'un katkılarıyla...

Tripanazomigambiyetsizler Daral&Timsah ÇAATAY

skilhan@leman.com.tr

SIKILHAN

- Babuş Çaatay ben bak ne nediycem, acil 1100 dolar artı yirmi beşbin Japon yeni çıkabilicen mi benim hesaba? Açık arttırmada Tonwing M. Justin'in imzalı birinci baskı "Dragon Mystic Cannibals" kitabı, paketinden açılmamış hatalı imalat Jar Jar Binks oyuncağı, 89 model Samsung uzaktan kumanda ve Tom ve Jerry kakmalı Zippo çakmak kelepir fiyata internette... Çık keneyi enter'liyorum hemen...

- Niye hepsi? Nesin bir nesin sabah sabah?

- İnternette iki ortak çocuk satıyolar abi bu paketi, Yeni Zellandalı olan çocuk Japonya'daki arkadaşının yanında geçmek için uçak parası yapıcakmış. Japon da dördüncü el mekanik imalat bir Harley Davidson'u almak için 1000 dolara sıkışmış. Japon motoru alıcak, Zellandalı uçak biletini, ben de parsayı toplayıp komple sitemde açık arttırmayla satıcam. Çaktın?

- Şimdi ben neden elin adamına bilet alıyorum ki, hatta motor?

- Abi tamam hallettim ben o kısmı, sana toplam 16 987 kukuluk beş arşiv veriyorum. İnternet piyasa değeri 500 dolar hadi sana 400 sayıyım. Jar Jar Binks'i 480'den satıyorum. Etti 880... Elden Zippo'yu tokalıyorum. 1100 tamamlanıyor. Japon yenini de Avro olarak çıkartıyorum hesabına, olmadı mp3 çaları alırsın helalleşiriz.

- Herşey sende kalsın Çaatay, ben algılayamıyorum senin bu internet ticareti olayını

- Abi tamam mevzu bu zaten, kitap bende kalıyo. Alooo? Fakat önceden senin o parayı çıkman lazım... Alooo? Bak Japon "yarım saat içinde almazsan vazgeçicem" diyo... Alooo? 1150 dolara çıktı lan Hintli'nin biri... Ağzını kırıyım kaçırdık işte. Sıkıl sen bu kadarsın işte yaaa... Elli dolarlık bir adamsın işte... Bitti olm sildim seni konuşmuyorum car car finiş!

- Vayys nasılmış bakiim dayısının enercayzır tavşanı! Bak ne diyorum Sıkıl, Antalya'dayım atlayın gelin; deniz çarşaf, kum yatak gibi namussuzum... Gelin ortamlara akalım, bedenimiz özgürleşsin ruhumuz dinlensin...

- Tatil bitti Ömür dayı, okul başladı. Sen de dön istersen....

- Ulen ben de seni kaçanı kovalayan, uçanı yakalayan sanıyorum . Asıl tatil şimdi Sıkılım. Festival var, yetmiş iki milletten artis geldi buraya. Rus, Moldovyalı, Belçik, Fin Fon ne ararsan var. Soyunan ünlü olmak için kameraların önüne, ordan da yatağa atlıyo namussuzum. Gel bak seni Sharon Stone ablanla tanıştırıyım. Teknesine çıkıcaz cümleten...

- Sharon Stone mu? Yok dayı, gelmiycem dedi ya kadın...

- Sizi yemişler yeğenim. Bütün eski star'lar geldi, burdalar. Dallas'tan Victoria Principal, On numaradan Bo Derek, Emmanuel'den Slvyia Kristel... Tanımıyo sizin nesil bunları di mi? Yoktu tabi bizim zamanımızda internet cep telefonu filan. Yıllarca bu can parçalarına iç geçirdik biz... Ama bi tekneciyle konuştum, "açıkta demirli gemiye alayı geldi abi, 30 milyona ring yapıyoruz... Sharon da var, Victoria da" dedi...

- Asıl seni yemişler Ömür dayı, kendini Yunanistan'da mülteci olarak bulursun bak!

- Bildin! Raquel Welch'i almak için oraya da uğrıycaz yeğenim. Senin otuzu da verdim, ismin kayıtlı. Bu tecrübeyi bir dayın olaraktan yaşatmak istiyorum... Alooo? Kapattın mı len? Bak yaş farkına takıldıysan bakmalık takılırsın. Aloo? Bak bu Emmanuel'in senle bir kızı var, görsen taş lan... Aloooo? Tekne dokuz otuzda hareket ona göre!

- Fırtınalar kopup Katrina'lar yerle bir oluyo fakat sen henüz en ufak bir alo demedin bana yalnız Sıkılhan! Büzge'nin Ankara'dan gelen OC'deki sarışın çocuğa benzer dayısının oğlunun Çisil'le sekiz gündür çıktıklarını duymadım deme bana sakın!

- Demeye korkuyorum ama duymadım Bunalgül...

- Yunnnh diyorum artık, koynumuzda altı parmaklı Çisil denen o sürüngen yılanı beslemişiz ya pess artık yani. Hepimizden saklamış cadı kaltak. Zehirli sarmaşıklar gibi ruhumuza dolanıp içimizden sokmuş bizi. İnanmıyorum yaa, birlikte burnumuzun dibinde mesajlaşılmış, ağaçlara baş harfler kazınmış, Gloria Jean'ste karadutlu chiller kahveler içilmiş ve Çisil'lere gidilmiş... Ve biz uyumuşuz yani...

- Jöle kafalı, kot montlu, uzun bi çocuk mu? Ben onları el ele Migros'ta da gördüm.

- Yunhhhh diyorum artık ve bana en ufak bir çağrı bırakmadın ya helal olsun size yaa... Büzge dün nefretinden çocuğun ayakkabısının içine çişini yaptı, Çisil denen o altı parmaklı aşk oyuncağının sarı hırkasına tükürdü. Sana varya en ufak bir tavsiyem varsa o da Büzge'nin yanına uğramamandır... Hele bu bildiklerinden sonra var yaaa...

- Şu anda otobüs durağında öpüşüyorlar, görüyorum mesela...

- Yunnhh diyorum artık ve sen bunu bana şimdi söylüyorsun ya senden hayatta artık tek bir ricam kalmışsa o da bundan böyle hiçbir zaman benimle samimi ve de yakın bir dost olarak kalmaman artı...

- Çocuk Çisil'in yeşil tokasından tutup yanak aldı...

- Bi saniye, Çisil yeşilden nefret etmesinden dolayıdır ki öyle bir toka takmaz... Aloo? Eğer varya sen bana karşı en ufak bir yalan söylemek olsun ya da bilmiyorum kendini soğutmak için kafandan geçenleri ama... Alooo? Geliyorum oraya Sıkılhan! Bana karşı olan en ufak bir gerçeği de ortaya çıkarmak için... Alooo! Yeşil... Mümkün değil!

Atilla Atalay

Akşam Ek

TERELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

BİLGE DANDELDENYUS SUNAR!..

Barul ülkesi üzerinde dolaşan kara bulutlar ve bir çıkar yol bulma çabaları...

1. BÖLÜM.

ULU BİLGE HUZURUNUZA BÖYLE PAT DİYE ÇIKTIĞIM İÇİN ÖZÜR DİLERİM AMA, KÖTÜ BİŞEYLER OLACAK, HİSSEDİYORUM...

ÖYLE Mİ EVLAT?.. BİR SES DUYUYORUM SANKİ... SENDEN Mİ GELİYOR?..

BİLEMİYORUM EFENDİM. BEN DE SÜREKLİ DUYUYORUM BU SESİ... DİNG, DİNG, DİNG! KÖTÜ BİŞEYLER OLACAĞINI HİSSETTİĞİM ZAMAN HEP DUYARUM.

HMM, FİKİRLER YABANA ATILMAYACAK KADAR DEĞERLİ, AMA AVUÇ İÇİNDEN UÇACAK KADAR DA BASİTTİR. HER SORUNUN İÇİNDE Bİ CEVAP SAKLI... VE Bİ DAKKA, O ARKANDAKİ NE ÖYLE? HALININ ÜZERİNDE?..

NEDİR O SAYIN DANDOLDENYUS?..

BAK ORADA EVLAT... EĞİL, BAK,... YERE YAKLAŞ...

HAH, EĞİL, EĞİL...

GÖREMEDİM!

BEN YANILDIM SANIRIM... LAKİN SESLER KESİLDİ Mİ NE? DİNG DİNG'LER DUYULMUYO ARTIK.

AH, EVET!

BEN DE DUYMUYORUM. VE... VE BİRDEN RAHATLADIM SANKİ... İÇİMDEN SIKINTI, OMUZUMDAN YÜK KALKTI...

O HALDE, GİT VE BARUL ÜLKESİNİN TADINI ÇIKAR OĞLUM...

YÜRÜÜ!.. YOK KÖTÜ BİŞEY OLCAK. MIŞ DA, YOK DİNG DİNG SESİ DUYUYOMUŞ... TABİ DUYARSIN DİNSİL. ÇÜNKÜ İŞKİLLİSİN VE İŞKİLLİ BÜZÜK DE DİNGİLDİYODU... AMA NAPTIM?.. KIÇINDAN ÇATALI ALDIM VE SES KESİLDİ...

HADİ ŞİMDİ BANA Bİ NESKAFE GETİY DE İÇEYİM... İÇİNE DE Bİ YŞEKEY AT...

SAYIN EFENDİMİZ, KONUŞMANIZ...

NE VAYMIŞ KONUŞMAMDA?.. ŞİMDİ KAFANI KIYMADAN Sİ... Hİİİ!..

R'LERİ SÖYLEYEMİYORSUNUZ. BİLEREK Mİ YAPIYOSUNUZ EFENDİM? ÇOK KOMİK OLUYOR.

BİLEYEK FALAN YAPMIYOYUM LAN! HASSİTTİYY, NOLUYOY YA?..

HİHİHİHİ!..

Ulu bilgenin karizması bir anda gitmişti. Fakat iş bu kaderle bitmedi... Ülkenin önemli kademelerine dalga dalga yayıldı. Politikacılar sirayet etti...

SEVGİLİ BAYUL ÜLKESİ VATANDAŞLAYI! BEN CUMHUYBAŞKANINIZ OLAYAK, DİYOYUM Kİ...

HAHAHA! DİYOYMUŞ Kİ!..

KİM TAKAR SENİ BE?

HİHOHO!

Gazeteciler, televizyoncular, medya.

SAYIN SEYİYCİLER, GAYİP ŞEYLEY OLUYOY... BİYDENBİYE. BİYDEN BİY...

TV 3

ÜHÜHÜHÜ HÜHÜ!..

TV

Dirlik düzenlik ciddi anlamda sarsılmaya başladı. Üst kademede bulunan yöneticiler halk tarafından ciddiye alınmamaya başlandı...

DEĞEYLİ BAYUL HALKI! OTOYİTEYİ EN KISA ZAMANDA TEKYAY SAĞLAMAK GEYEKİYOY!

HAHAHAA. HİİHOO!

PANEL

DUYY! KIPIYDAMA! ELLEYİNİ KALDIY! SENİ TUTUKLUYORUM!..

HADİ LEEN!

Haftaya: Barul Ülkesinde kıyız yönetimi.

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ... Profesör Yattara Valli

- Sayın hocam, mikrozda mı var? Nerde var?
Rumuz: Helecan

Cevap: Ne nerde var yavrucuğum? Kedi maması mı?

- Evet hocam. Mincik gibi poşetin içinde vıcıklı vıcıklı. Etli gibi leziz tadında.

Cevap: Evet yavrucuğum. Migros'ta var. Naapacan?

- Sayın hocam, nasın alırız biz onu ordan pati ile istediğimiz zaman istediğimiz kadan.

Cevap: Sen bilemezsin yavrum. Kasa var bilir misin? Total var. Reyon var. Raf var. Uyu sen.

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Piyotur Galvanizkova'nın orda, bazı ağustosların bir günü altı dakkada bir bekliyom seni Katrina Kateriniçya gel ya gelme. Nedeni budur.

Çar Deli Petro

Bir köpek niçin poker oynayamaz hiç düşündün mü Antonyus? Kuyruğu var da ondan. Ne eee? Elini belli eder yahu!..

Vali Atos Protsom

CEZMİ ERSÖZ

Akıntıya Kürek Çeken

Gecenin son minibüsüdür belki. Kederli, unutkan, kayıtsız duraklarda birer birer iner yolcular. Geriye bir tek o kalır. Şoför ona, abi burada mı inecektin, yoksa biraz daha ilerde mi? Diye sorar. İçini okşar bu incelik ve senin için neresi uygunsa, der o da. Şoför: Farketmez abi der, nerede istersen orada bırakayım, seni ne olacak ki. Peki, şu ilerdeki köşede, der o da. Sonra şoförle aralarında garip, büyülü, özenle korunan bir sevgi sessizliği oluşur. Yoksullar, gece insanları, o çok acı çektikleri için halden anlayanlar ve korunaksız insanlar arasında kendiliğinden oluşan o kırgın sessizliğe benzer sanki bu sessizlik. Şoförün de böyle hissettiğine inanır. Yine de susulur, dostum müsaitse ben burada inebilirim, der biraz da ezik, minnet dolu bir ses tonuyla. Şoför bir şey demeden durur ve kapıyı açar. Ve yolcu şoförle aralarında oluşan o büyülü, o garip sevgiyi, yoksul, halden anlayan gece insanları ve korunaksızları ansızın dilsiz bir incelikte bir anda birleştiren bu anı bozmamak ya da sıradanlaştırmamak için bir an önce, aceleyle minibüsten inmek ister. Belki de bu yüzden ayağı takılıp yere düşecektir, kimbilir belki de başını yere çarpacak, belki de ölecektir!.. Bütün bunlar o sessizliğin talihsiz parçalarıdır, olsun. Yeter ki o adı konmamış incelik bozulmasın, o öksüz, o yersiz yurtsuz, ama incelikli gece dostluğu bozulmasın diye o bunları göze alacaktır..

Bunu ilk kez sana anlatmıştım. Hatırlıyorum, bu birçok insana saçma, anlamsız, hastalık düzeyinde abartılı gelecek bu duygusal anı sen gözyaşlarıyla dinlemiştin. İşte bu yüzden seviyordum seni asıl. Ne denli dışında olsan da yoksulların, yoksul olmasalarda bu dünyaya ait olmayan kederleriyle mazlum ve mahzun olanları seviyor, ken ne yakın hissediyordun ve yüreğinde se adeta dokunulmaz kılan sonsuz bir merh met vardı..

Kimbilir, o ansızın oluşan kimsesizlere korunaksızlara özgü oluşan büyülü ge dostluğundan minibüs şoförünün hiç hab ri olmamıştı. Duygularımızı sanki biraz abartarak, herkesin bizim gibi hissettiği inanıyorduk. Kimbilir belki de yoksull mazlum ve mahzunlara duyduğumuz yak lık yaralanmış benliklerimizi onarmak iç di... Peki, hastane kapılarında inleyenler bir lokma ekmek için direnirken coplan emekçilerin, şehrin rutubetli zemin katları da unutulmuş sanatçıların soylu ruhları değerlerine bağlılıklarından ötürü baskı onurla katlanmaları ve yaşadıkları acıları bunca yakınlığından ötürü baskıya onu katlanmaları ve yaşadıkları acılarına bun yakınlığımız belki de bu yüzden içimizi bö lesine yüceltiyordu. Yoo, hayır bütün bunl rı o yaralanmış benliklerimizi onarmak için dünyamızda kurmaya çalıştığımız yararcı denge arayışı değildi, sadece tanığı olduğ muz için kendimizi kimselerin hissetmed kadar suç ortağı hissediyor, bu suçun için ze her an biraz daha gömülen acısını bir olsun dindirebilmek için bu acılara ortak mak, onları sonuna kadar solumak, onla sahiplenmek istiyorduk...

İkimiz de gencecik aşıklar gibiydik, tü aşıkların olduğu gibi tuhaftık, sarsaktı acemiydik, olmadık hatalar yapıyorduk. B yaptığımız hareketlerden hemen tanıyorla gözaltına alıyorlardı sanki. Karşıdan karşı geçmemiz bile bir garipti. Zamanlar mekan mız oluyordu, mekanlar zamanımız... Saa lerce hiç bir şey konuşmadan denizi seyre memiz bile öylesine üretkendi ki, bunu bi

GEZ MAHMUTCUK

Akşamsefası

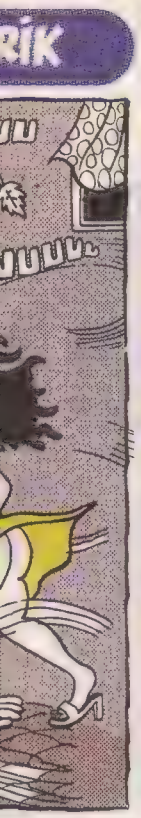

...i Öylesine Kıskanıyorlar ki!..

den başka kimse bilemezdi sevgili..

Sonra devlet faşizmi, insanı nesneleştiren finans kapitalin hakim ideolojisi, taşra sermayesinden gücünü alan dinci tutuculuk, o atmosfere yayılmış baskı duygusu, varlığını geliştirmesine izin verilmemiş insanlara her an olaylara göre uyarlanan ve kolayca giydirilen ırkçı milliyetçilik ve onca insanı boğazına kadar gömen gündemdeki moda alışkanlıklar, açgözlülük ve korku çamuru.. Çevremiz giderek daralıyordu. İkimizde de bunları teorik ve pratik anlamda çözümlemekte aciz gibiydik sanki. Ama çoğu kimsenin farketmediği o büyülü anları, o sessiz ve tuhaf dostlukları, o hiçbir zaman unutulmayacak iyilikleri, bütün unutulmuşların yüzlerini aydınlatan o merhamet duygularını yine de içimizde korkusuzca ve çocuksu bir masumiyetle yaşatıyorduk..

İşte bu yüzden, daha geçen akşam telefonumu biryerden bulup: Artık bundan sonra ne olacak, çevremiz sarılıyor, elimizdeki son özgürlük kırıntıları bile alınıyor, bize umut ve direnme gücü veren yazılar yazın, çözüm önerileri getirin diyen genç bir dosta, bütün bunlardan, emektar ve vefalı avuçlarında başkaldıran, hapishanelerde olan, ya da öldürülmüş çocuklarının kalbi ve canı olan annelerin, bir insana duyduğu aşkı kafeslere kapatmayıp onca acının ve kıyımın ortasına atabilecek cesaretini gösteren o tuhaf, o aykırı aşıkların ve hep aşk halinde yaşayan ve akıntıya kürek çeken ve bizler gibi hayatı okuyamadığını sanan, ama hakikatin ve lekelenmemiş düşlerin peşinde koşan ve o günlük yaşayan insanların hiç farkedemedikleri büyülü, tuhaf, ve unutulmayacak anları hemen hisseden insanların varlığından sözettim ona. Bu insanların birbirlerini farkettikleri, hissettikleri anda ve biraraya geldiklerinde oluşturabilecekleri direniş duygusunun kalpten kalbe yayılma hızını ve bunun içindeki nice çileyle örülü sabrın yakacağı o görkemli ışığı anlattım ona...

Bu an geldiğinde artık bir şey yapamazlardı bu insanlara, çünkü yapacaklarını yapmışlardı çoktan, dedim. Ona asıl söylemek istediğim bu dünyanın gerçek sahiplerinin Barış, özgürlük, incelik, tuhaflık ve aşkın olduğuydu. Savaş, faşizm, zorbalık, sömürü, işkence, çıkarcılık ve sevgisizliğin sonradan dünyamıza geldiğiydi..

Şimdilik bunların sahipleri kendilerini galip sanıyorlardı. Ama emektar ve vefalı avuçlarında direnen çocuklarının kalbi ve canı olan anneleri, gözüpek aşıkları ve bizim gibi akıntıya kürek çeken tuhaf insanları satın alamayacakları için öylesine kıskanıyorlardı ki!..

Keder kızı, ruh kardeşim, yol arkadaşım, sevgili üzülme, yılma.. Boşuna değil çektiğimiz onca ıstırap, boşuna değil akıntıya karşı çektiğimiz onca kürek!..

Sezmler@leman.com.tr

* Yakında şiir albümüm çıkıyor... **Derinliğine Kimse Sevgili Olamadı** adlı şiir kitabımla beraber **Kendini Saklama Çiçekleri** adlı albümüm çıkıyor.. Albümün müziklerini **Vedat Sakman** yaptı... Şiirlerin bestelerini **Gitarist Haluk Çetin** gerçekleştirdi... **Vedat Sakman**'ın müziğini hazırladığı bir şiirimi **Leman Sam** okuyacak...
* **Kastamonu.** 30 Eylül Cuma günü saat 17:00-19:00 arası **Serender Sofrası**'nda söyleşi ve imza günüm var. **Halit Çetin**'in g tarı eşliğinde..
* **Bartın.** 1 Ekim Cumartesi günü saat 19:00-21:00 arası **Bartın Belediyesi**'nin düzenlediği etkinlikteyim..
* **Adana.** 7 Ekim Cuma günü saat 19:00-21:00 arası **Köylü Kafe**'nin düzenlediği **Edebiyat Günleri**'ndeyim.. Adres: Baraj yolu Seyhan/Adana.
* **G.Antep.** 8 Ekim Cumartesi günü saat 14:00 17:00 arası **G.antep Edebiyatseverler Lokali**'ndeyim... Adres: Akyol Mah. Mahmut Çavuş Çıkmazı No:4 Öğretmenevi arkası G.Antep.
* **Samsun.** 12 Ekim Çarşamba günü saat 14:00 - 16:00 arası **Samsun 19 Mayıs Üniversitesi**'ndeyim..
* **İstanbul-TÜYAP.** 15 Ekim Cumartesi günü saat 13:00-16:00 arası **Gendaş Yayınları** standındayım...

MAHMUT TİBET

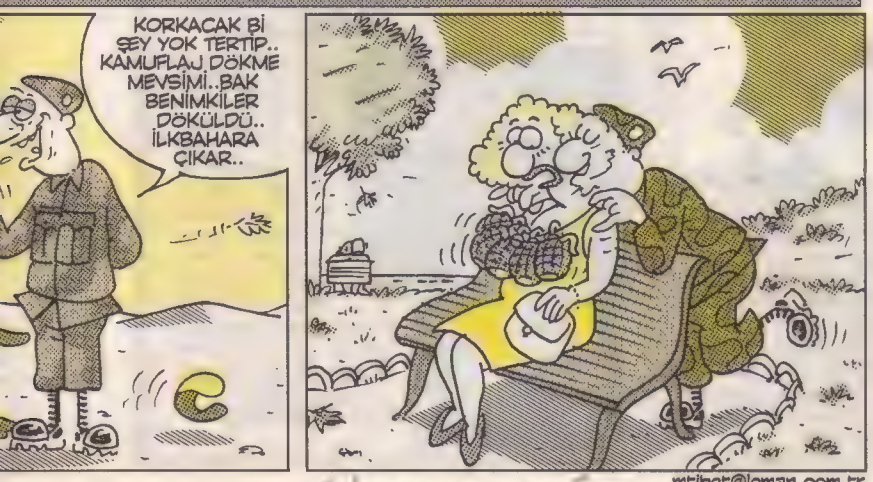

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

Kırık Leblebi

suatozkan@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

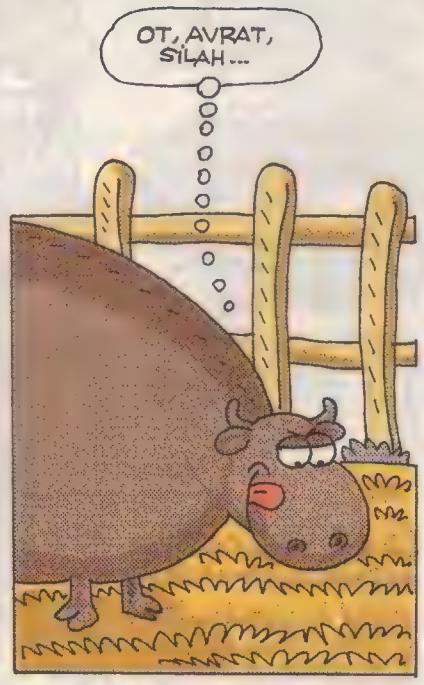

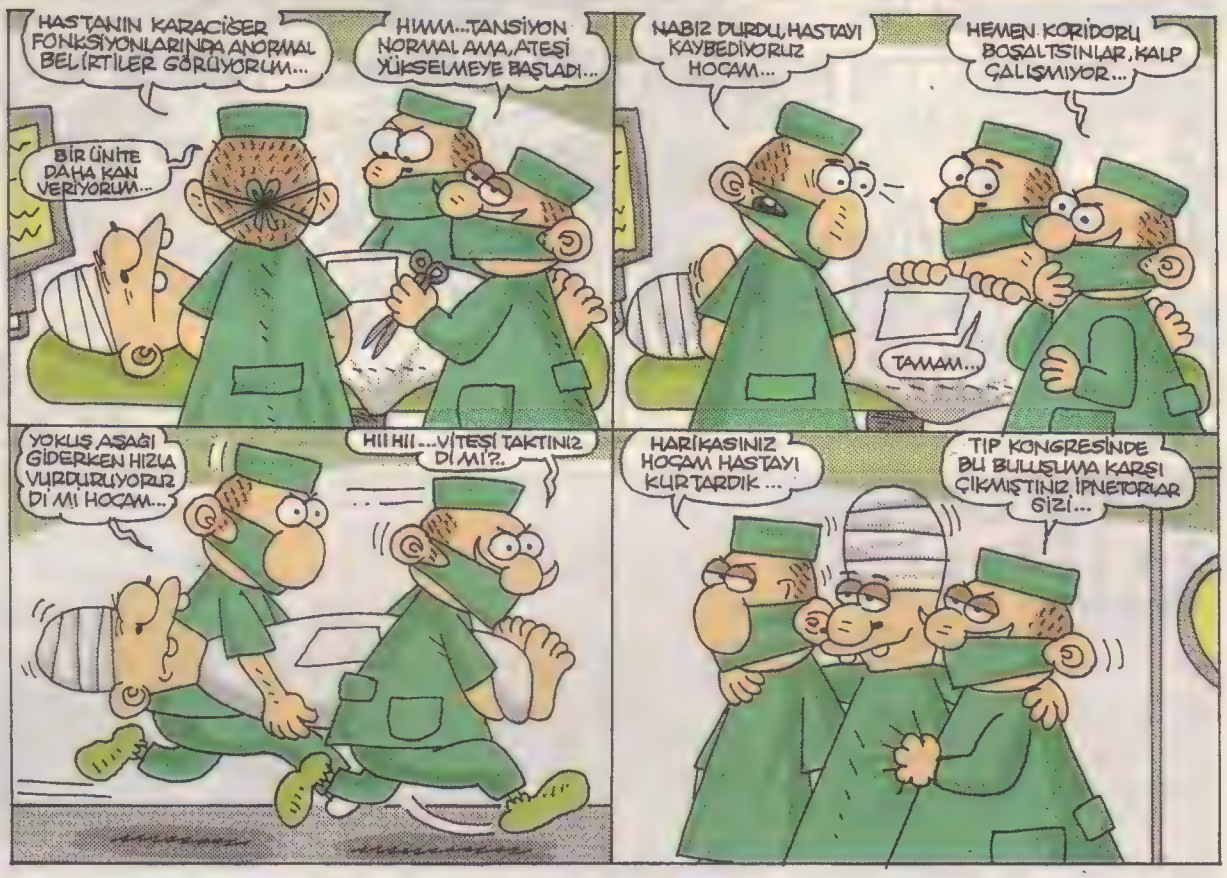

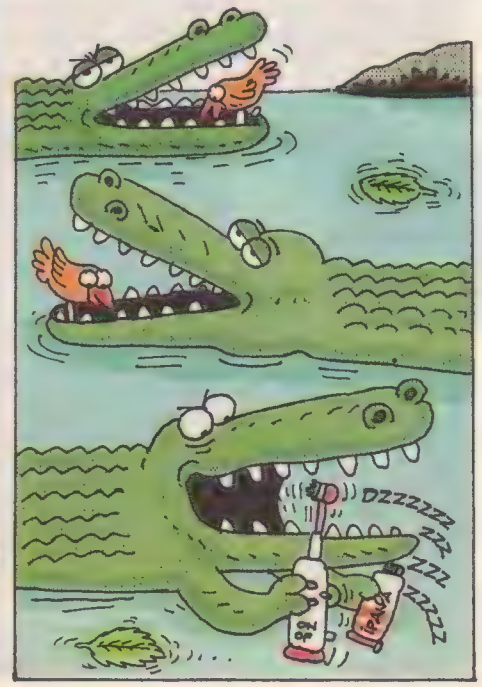

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

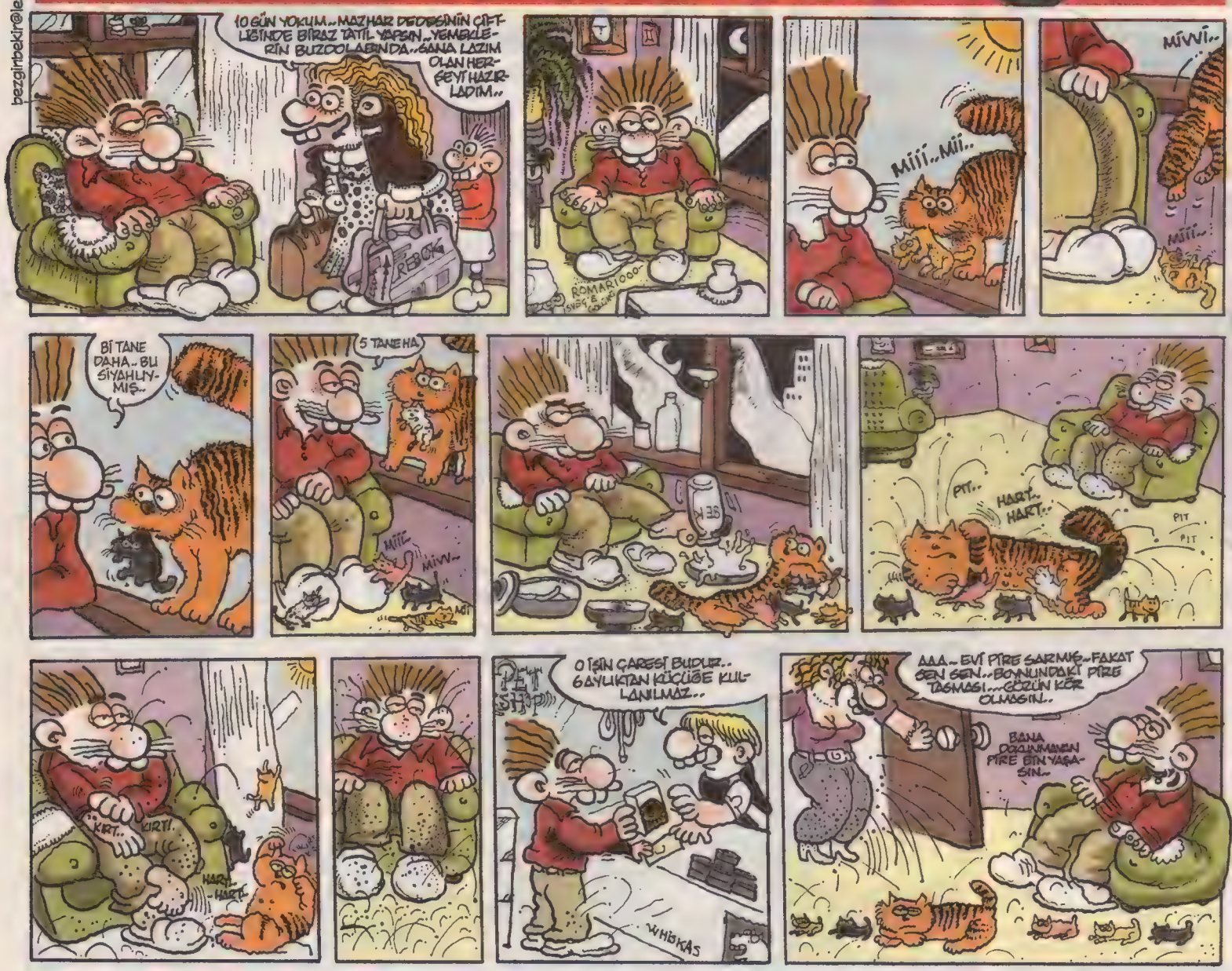

LeMan Kış Kreasyonu

Uzun kollular, kapişonlular ve kız modelleri bu senenin yenilikleri.. Kahraman tekstilcimiz Mehmet Çevik Uçanpenye'nin ön ayak olduğu LeMan Tişört Harekatı ikinci sezonunda da hayli iddialı.. Yanda modellerimizden yer darlığı sebebiyle ancak birkaçını sunuyoruz... Ayrıntılı bilgi için: **www.leman.com.tr**

Türkiye'nin her tarafına bayilikler için talep adresi: komikgiyim@gmail.com

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

İLYADA DESTANI VE KETEN HELVA

İsmini **Truva Atı** mitosundan alan **Trojen Virüsler** bilgisayarlarımızı kemiredursun hızlı geçen gündemin daha tozlanmadan alelacele eskimiş sayfalarından **Troy** filminin **Truva Atı'nı** değişik bir açıdan yadedelim... Hatırlarsınız, içinde bizim bildiğimiz **Truva, Kaz Dağı, Ezine Peyniri** olmadan yapılmış Troy filmi büyük sansasyon yaratmıştı, ardından filmdeki ilginç at Çanakkale sahiline, bugünkü durduğu yere getirilmişti...

Fiberglas kaplı, ahşap görünümlü bu devasa boyuttaki at çevreye değişik bir hava vermiş... Bir kaç gun önce gazetede, **Truva Antik Kenti'nin** önünde duran diğer kadim, **ahşap Truva Atı'nın** acilen verniklenmesi gerektiği haberini okuyunca, **Holivut'un fiberglas Truva Atı'nı** böyle yapmalarının isabet olduğunu düşünür gibi oldum... Hiç değilse boya, vernik, pinoteks falan hiç bir yıllık bakım gerektirmiyor diye aklımdan geçti bir an... Fakat gelgelelim ne zaman Çanakkale'de ordan geçsem, bir dumur muhabiri olarak o çevredeki insanlara, hangi atı tercih ettiklerini sorarım, küçük bir dumur anketi yaparım... Çoğunluğun, 30 yıl önce **Ahmet Usta'nın Kaz Dağı'ndan** getirdiği **karaçamlardan** keserle yontarak altı ayda yaptığı ahşap Truva Atı'nı **Truva Atı** olarak bilip, benimsedikleri sonucuna varırım; gerekçe olarak, bu yenisinin ilginç olmakla birlikte ata çok az benzemesi olduğunu söylerler... Tabii ki bu yeni **Holivut Truva Atı'nı** tercih edenler de küçümsenmeyecek ölçüdedir... **Truva Antik Kenti'ndeki** Tahta Atı yapan **marangoz Ahmet Usta'da** Holivut Truva Atı getirilirken, genel medyada gündem bulup yansımasa da yerel ve bölge gazetelerde tepkisini dile getirmişti... Kendisiyle bu yakınlarda bir TV belgeseli yapmak üzere randevu almak için görüştüğümde 'Holivut Atı'nın semtinden geçmem' gibisinden bir tavırla sitem etmişti... Ahmet Usta haksız mı, şöyle bir düşünelim... Bütün Dünya Truva'yı onun Truva Atı'yla tanıdı, onun Atı, Truva'nın sembolü haline gelmişti, turizm broşürlerinde, tanıtım afişlerinde, hediyelik eşyalarda, biblolarda, otobüslerin üstünde ve daha bir çok yerde Truva logosu olmuştu **Ahmet Usta'nın tasarımı**... Uzun yıllar süren turistik ve kültürel görevini layığıyla yerine getirdi, zira Truva denince Truva Antik Kenti'nin önünde duran bu ahşap at akla gelmişti... Ahmet Usta bir sanatkar olarak üzülmesin, herkes kendi hayal gücünü kullanıp bir eser yaratabilir, birçok Truva Atı olabilir, çok çeşitlilik sanat sahasında daima iyidir fakat ben derim ki, Ahmet Usta'nın Truva Atı asla gölgede kalmaz, oturmuş bir simge olarak zihinlerden, yüreklerden silinmez ...

Holivut Truva Atı'nın çevresinde gezinen bir **keten helva arabasına** baktığımızda bile Ahmet Usta'nın Truva Atı'nı görüyoruz... Demek ki, çevreye turistik açıdan zenginlik kazandırmakla birlikte Holivut'un Truva Atı modeli keten helva tezgahı için elverişli değil...

ASÜDE ŞADIRVANLAR AKARKEN

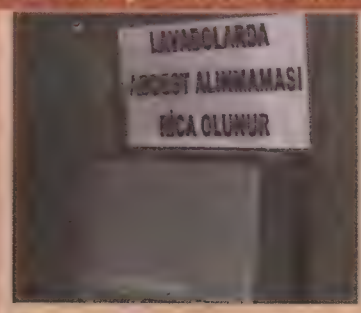

Sultanahmet'teki bir köftecinin tuvaletinden yorumsuz bir detay... Yorumsuz diyoruz ancak yine de insan merak ediyor; **O çevrede şadırvanlarından gürül gürül sular akarı o kadar çok birbirinden güzel tarihi camii varken niye köftecinin tuvaletinde yapılır bu ilahi vecibe, anlamak güç, neden acaba?...**

BEYAZ ELLER OPERASYONU

Bir arkadaş anlattı ki ne anlatma,beynim zonk zonk zonkladı... Almanya'dan gelen gurbetçi bir anne küçük çocukları çok esmer diye ellerinin beyaz görünmesi için çocuklarının ellerine buzdolabı poşeti geçirip, hava almayacak şekilde sıkıca bağlayıp bütün gün öyle durduruyormuş... Gerekçesi de şuymuş;Hani terleyince ve nemlenince parmaklar ve el derisi beyaz görünür ya, işte böyle bıkmadan usanmadan bu sadistçe hareketini sürdürüyormuş... Düşünsenize dostlar, ellerinde sürekli sıkıca bağlı poşetlerle gezen, oynayan çocuklar... Bu galoş anneye ne diyelim bilmem... Gülelim mi, ağlayalım mı onu da bilemiyorum... En iyisi şöyle okkalı bir dumura uğramak... Bunu anlatan arkadaşın annesi bu Almancı anneye şöyle demiş; **"Hadi ellerini beyazlattın, peki suratlarını nasıl beyazlatacaksın?... Sen kara kocan kara eziyetin çocuklara!..."**

SPONSORLU APARTMAN UYARILARI

Bugüne kadar apartman dumur incelemelerimizde birçok değişik şekillerde uyanlar gördük, nasibimizce ama az ama çok nice dumurlara uğradık... Mesela; **" Sayın, Apartman Sakinleri!!! Lütfen! Camdan bakmadan kapıları açmayınız..."** diyen şöyle bir uyarı...

Adam dokuzuncu katta oturuyorsa ve miyopsa, amcasının oğlu gelse tanımaz. Bu uyarıya şahin gibi keskin gözlü olmak gerekir... Nitekim aşağıdaki, apartman kapısındaki şahısın; **"Tanımadın mı laaaaan!... Benim Cevat Cevaaat!... Hıyar açsana kapıyı laaan!..."** şeklinde bağırması gerekir ki, bu da hoş bir durum diil... Fakat Şişli, Feriköy civarındaki şu reklamlı, sponsorlu apartman uyarılarını görünce bu uyarının ne kadar masum olduğunu düşünüyor insan... Bazı girişimci esnaf ve ticaret erbabı, üzerlerinde yaptıkları işi ve telefon numaraları olan **" Dikkat Satıcı Giremez, Lütfen kapıyı kapatınız "** çıkatmalarını bastırıp apartmanların kapılarına bir bir yapıştırmışlar..

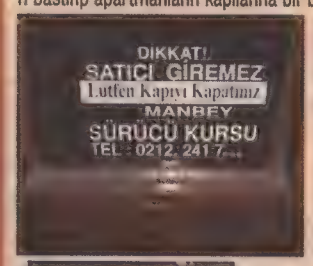

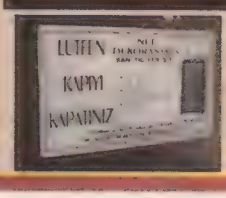

Vaaay be, sponsor, reklam buraya da girdi ha?... Fakat niye ki, buna gerek var mı ki?...Bunlar eğer apartman sakinlerinin istemi dışında yapıştırılmışsa, bazıları niye ve nasıl camın iç tarafından yapıştırılmış?... Demek ki, bir nevi satıcı olarak onlar da girmişler içeri ve bu kapılar kapanacağa pek benzemiyor... Daha neler göreceğiz bu dumur aleminde kimbilir?...

Akşamsefası

Girkin Kral

enderoz@laman.com.tr Ender Özkaramanlar

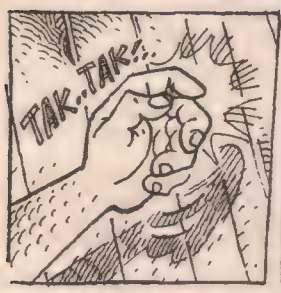

Akşam Ertesi

HANGİ ALLAH?

Nihat Genç

Küreselleşme, batılılaşma, Avrupa Birliği gibi tartışmalar uzun bir süre daha derinden tartışılacak. 16., 17., 18.,19. yüzyıllar batının aydınlanma serüvenine işaret ediyor, ancak, 10., 11., 12., 13., 14. yüzyıllar da bu toprakların aydınlanması yaşanmıştı. İbni Sina'dan Farabi'ye, Muhiddin Arabi'den Mevlana'ya kadar bilimde, fende, tasavvufta dev insanlar yetişti. Allah nedir, evren nedir, iyilik nedir, devlet nedir, ahlak nedir, gibi büyük insanlık sorunlarını tartışıp ciltler dolusu yazdılar.

Tanzimat'la başlayan siyasi ve kültürel değişimimiz Avrupa Birliği macerasıyla yeni bir safhaya girdi ve bu AB, önce ekonomik bir birlik olarak tasarlanmıştı. Şimdi son on yıldır AB kapısında ekonomi değil hristiyan/müslüman çatışması tartışılıyor.

Hristiyanlar bu topraklarda Şam'da, Kahire'de, İstanbul'da ve çok yerde binlerce yıl yaşadı. Ancak müslümanların batı topraklarında yaşama hikayeleri yenidir. II.Dünya Savaşı öncesi sadece bilimadamı, araştırmacı, elçi gönderirken, II.Dünya Savaşı sonrası daha büyük kitleler (işçiler gibi) batıya yerleşmeye başladı. Ve bir de Osmanlı'nın kopan parçalarında kurulan hristiyan devletlerde müslümanlar yeni bir hayata başladı. Velhasıl yerleşme ya da orada kalma hikayemizin serüveni çok yenidir. Zaten batının bugünkü şaşaalı şehirlerinin bir dünya şehri olma hikayesi çok yenidir ve çok çeşitli kültürler ve insanlarla tanışması yüzelli yılı geçmez.

Başka kültürler, dinler, mezhepler, farklılıklarla birarada oturmak ne anlama gelir, işte bugünlerin çok konuşulan mevzuu. Batının "birarada oturma" konusunda hangi hukuku, yasaları devreye soktuğunu biliyoruz. Ancak bizim siyaset felsefemiz, bizim kültür felsefemiz çok çeşitli insanların yanyana oturmasına ne diyor? Bir kıyısından bakalım.

Artık bir hristiyan/müslüman çatışması ya da artık bir etnik çatışmaya dönen bu tartışmaların kökenine inip kendi dünyamızın ruhunu anlamaya çalışalım.

Batı'da Immanuel Kant denilen adam nasıl aklın kategorileriyle felsefede yeni bir anlayış başlattıysa, bundan on asır önce de bu toprakların mutasavvıfları, diyelim Muhiddin Arabi de metafizik ya da manevi alanlarda insanlık için/hepimiz için devrim niteliğinde ahlak ve Tanrı felsefeleri geliştirdiler..

Mutasavvıflarımızın, ya da Muhiddin Arabi'nin felsefesini bu sütunda çok kısa özetlemek mümkün değildir. Ancak, felsefesini bir ucundan anlamaya çalışabiliriz.

Muhiddin Arabi, her insanın kendi kalbinde, içinde, bir tanrı tasavvuru/sureti olduğunu söyler. Herkesin kendi tasavvuru kendine göredir. Benim içimde de bir Tanrı sureti oluşmuştur, başkasında da başka türlü olmuştur, yani, herkesinki başka başkadır. Kısaca, dünyada yaratılmış ne kadar insan varsa Tanrıyı kendince tahayyül eden o kadar farklı Tanrı anlayışı vardır. Arabi, sonunda, bende bütün suretler vardır, der. Bir nevi, herkesin Allah'ı, benim Allah'ımdır. Herkesin Allah'ı bizim Allah'ımızdır.

Bunu, meşhur bir hikayeyle şöyle basitce anlayabiliriz. Körlere fili tarif etmelerini söyleriz ve herkes dokunduğu yeri anlatır. Biri hortumdur, biri kuyruktur, der. Sonraki yüzyıllarda tasavvufun temel anlayışı olacak felsefe buradan hareket eder, herkesin tarifi kendince doğrudur. Hepsi bir şekilde kendince/kendine göre bir filin parçasını tarif etmiştir.

Tasavvuf üzerine felsefe geliştiren mutasavvıflar bunu en güzel şu hikayeyle özetlerler. Birgün Musa peygamber Tur Dağı'na Allah'la görüşmeye giderken, yolda, nehrin kıyısında, gömleğini yıkayan bir çobanla karşılaşır. Çoban hem gömleği yıkamakta, hem de, "Ey güzel Allahucuğum, senin de böyle gömleğin olsa, onu da böyle çitileye çitileye yıkasam" demektedir. Musa peygamber çobanın Allah'ı bu şekilde sevme tarzına karşı çıkar. Ve çobanı azarlayarak, sen ne yapıyorsun, Allah hiç böyle sevilir mi, hiç Allah'ın gömleği olur mu deyip çobanı eleştirir.

Tur Dağı'na çıktığında ise Tanrı Musa peygambere "Ey Musa, kulum beni nasıl seviyorsa, öyle sever. Sen karışma" diye Musa peygambere çıkışır.

Bu çok meşhur hikaye bize çok şey anlatır, çünkü birçok yorum bu hikaye üzerinden yapılır. Başlayalım. Musa peygamber çobana kendi inancından dolayı bir sevme şekli öneriyor. Ve Allah'ın gömleği olamayacağını söylüyor. Musa peygamber kendi tanıdığı Allah'ın formunu, suretini, çobana da dayatıyor. Yani Musa peygamberin bir inancı var ve bu inancının da bir şekli var... Çobana bu inancının şekliyle baskı uygulayıp, çobanın da kendi Allah inancına ve onun suretine göre iman etmesini zorladığını, söylerler.

Oysa çobanın bizimle mutabakata vardığı bizimle aynı olan bir Tanrı tasavvuru yoktur. Çobanın inandığı Tanrı çobana göredir, bu da Tanrı'nın gömleğini ırmağın taşlarına vura vura yıkamaktır. Kendi Tanrısını kendi içinde böyle bilmekte ve Tanrısını böyle sevmektedir. Oysa Musa peygamber ona kendi inancının formunu/suretini dayatmaktadır.

Muhiddin Arabi ve sonraki tasavvuf alimlerinin Tanrı kimdir, nasıldır, tartışmaları şüphesiz ciltler dolusu, kütüphaneler dolusu sürer. Kelamdan, bilimden, Kur'an'dan, dünyadan, evrenden, ahlaktan, şeriattan binbir tartışmanın içine doğru gelişir.

Ve bu alimlerin Tanrı, insan, iyilik, evren, vahiy, Peygamber, gibi konularda söyleyip yazdıkları yüzyıllar süren bir anlayışın temel taşları olur..

Şimdi başlayalım, her insanın Tanrısı kendine göre olduğuna göre, dünyada bu kadar çok Tanrı mı var? Yani dünyada ne kadar insan yaratılmışsa dünyada o kadar çok farklı Tanrı mı var?..

Evet, çokluk içinde birlik, (kesret içinde vahdet), birlik içinde çokluk denirken, bu kastedilir. Herkes farklı bir Tanrı suretini içinde besler, büyütür, ancak, hepsinin Tanrısı son nihai noktada aynı büyük ve tek kapıya açılır.

Bu tasavvuf anlayışına Kur'an'dan nasıl bir kapı açılır, yani, şeriat ne diyor? Kur'an'ın adlarından biri de toplamadır. Önceki dinleri, peygamberleri, hayatlarını, görüşlerini Kur'an birarada toplamıştır. Ve Kur'an bunların hepsine inanır, iman etmemizi söyler. Kur'an'da, yani şeriatta, başka dinleri, peygamberleri dışlamaz, kimsenin dinini, imanını dışarda bırakmaz.

Dünyada yaratılmış her mezhebi, her fikri, her düşünceyi, herkesin suretini, tasavvurunu, aynı gören, bir gören, hiçbirini dışlamayan hepsini içine alan bu büyük tasavvuf ekolünün temel düşünce tarzı, işte budur..

Bizim siyaset ve kültür felsefemizin özeti budur..

Tanrı'nın sureti derken neyi kastediyoruz, bunu sanat felsefesiyle daha iyi anlayabiliriz. Mesela kiliselerde Tanrı'nın oğlu İsa'nın heykelleri var. Bu heykeller de bir Tanrı tasavvurudur. Ancak kilisede bu tasavvur, taşa tahtaya, yani bir şekle sokulmuş, heykel gibi kaşı gözü şekli ortaya çıkartılmıştır.

Böylelikle kiliseye giden herkesin zihnindeki Tanrı İsa formu birbirine benzer. Oysa İslamiyette formlar soyuttur. Tanrı'nın suretlerinin ya da kutsalların şekilleri yoktur. Hepimizin Tanrı tasavvuru ve suretleri içimizde bizde kalmıştır. Hepimizin ortaklaşa anlaşacağı İsa heykeli gibi bir imgemiz yoktur.

Bizim dini mekanlarımız soyut şekillerle süslenmiştir. Geometrik şekiller, stilize süslemeler gibi. İslamiyet formdan kaçmıştır. Suret yaratmamaya çalışmıştır. Bu temel yasa hat örneklerinden tezhibe kadar her sanat çalışması İslam sanatı için kaçınılmaz bir ilahi yasa olmuştur.

Çünkü bizim beynimizde, kalbimizde bir Tanrı vardır evet, ama bunun suretiyle öbürlerinin sureti aynı mıdır? Kilise bir Tanrı figürü ortaya koyar. Oysa bizim böyle şeklini gösterebileceğimiz Tanrı yoktur. Her insan farklı bir coğrafya, farklı bir aile, farklı bir yetişme tarzından geldiği için, o insanın içinde tahayyül ettiği Tanrı sureti şüphesiz başka başka olacaktır.

Oysa kilise, Musa peygamberin çobana dayatması gibi, kendi katı Tanrı formunu hepimize empoze etmeye çalışır. Tanrı'nın sureti budur, der. Yani kilisedeki inancın bir şekli vardır. Bu şekil dayatılır. Şöyle dayatılır, Endonezya'da da Fransa'da da kiliseye gidenlerin beyninde/kalbinde İsa heykellerini gördükleri için aynı benzer Tanrı sureti oluşur.

Hazır sanat felsefesine girmişken, lafın ucunu kaçırmadan, sanat felsefesinden devam edelim.

Ne dedik, İsa'nın bir formu var. İsa'nın heykelini herkese benimsetmek zorundasınız, o halde, herkesin tanrısı birbirinin aynısı gibi olur.

Bakın, batı felsefesinin çıktığı yer Yunanlılar'ı mermerleriyle, heykelleriyle biliriz. Mesela Afrodit heykeli... Çok meşhurdur. Afrodit heykelinin oranlı hatları hepimize biçimsel bir estetik zevk aşılar. Kaşı, gözü, vücut ve yüz hatları biçimlidir. Batının güzeli işte bu form güzelliğidir. Biz buna dıştan görülen güzellik diyoruz. Dokunduğumuz güzellik diyebiliriz. Karşımızdadır..

Oysa Doğu'nun güzeli Leyla'dır. İçinizde Leyla'nın resmini, fotoğrafını, heykelini gören var mı? Yok! Ama herkesin içinde bir Leyla vardır. Bütün şarkılarını, aşklarını yaşadığı bir Leyla!.. Çünkü Leyla Afrodit gibi dışardan görülen dokunulan bir güzel değildir. Leyla içimizdedir. Leyla'nın kaşı gözü nasıldır, orantılı mıdır, estetik ölçüler içinde midir, bilemeyiz, çünkü herkesin Leyla'sı farklıdır.

Çünkü herkesin güzellik anlayışı, çevresi, yetişme tarzı, ailesine, kendi beğenisine göre değişir. Oysa Afrodit heykeli hepimize düzgün hatlar içinde ortak bir güzellik anlayışıyla bir estetik beğeni empoze eder, dayatır. Sanki tüm dünya güzellik anlayışında Afrodit ölçülerinde mutabakata varmış gibi. Ama bu güzellik anlayışı hepimiz için aynıdır, benzerdir.. Amerikalı bir çocukta Japon bir çocukta aynı biçimde aynı forma aşık olabilir.

Oysa Leyla'yı gözlerimizle göremeyiz, Leyla'yı içimizde tasavvur ederiz, Leyla'nın içimizdeki suretleri herkese göre başkadır. Yani Afrodit güzelliğinin bir kuralı, kaidesi, bir matematiği bir geometrisi vardır. Bunlar batı güzelliğinin yani batı estetiğinin hukuk kuralları gibidir. Bu kurallar estetikte yani Afrodit'in biçiminde aynıdır, kilisede İsa'nın formunda aynıdır, sokakta/dairede hukuk ve yasalarda aynıdır. Herkes aynı forma aynı inanca aynı güzelliğe inandırılmaya çalışılır...

Görüldüğü gibi, batı felsefesi, Tanrı'nın suretlerini forma döküp, bir estetik kurallar, kaideler, oran hesapları, yani, İsa'nın formunda olduğu gibi, bir inanç formundan hareketle, matematik, geometrik ölçüler içinde bir Tanrı tasavvuru oluşturur.

İslam tasavvufunda böyle bir kural, kaide, dayatma, empoze etme, form şekli yoktur, herkes kendi Tanrısını kendi içinde kendince surete sokup sonsuzca çeşitlendirir..

Şimdi, batı bize Afrodit'in ahenkli matematiksel düzgün oranlarını ya da İsa'nın yüzünü tasvir ediyorum ve imanı ve güzelliği böyle empoze ediyorsa, bize şunu demek istiyor. İman budur, güzel budur. O halde, biz başka bir heykel yapıp Afrodit'in önüne çıksak, bizimkini beğenmeyecek "çirkin" diyecek. Ya da senin yaptıklarını dışlayacak. Çünkü elinde başkasının güzellik anlayışını ya da iman anlayışını eleştirip kıyaslayacak kendi ölçüleri var..

Bunu en iyi şöyle anlatabiliriz, şu karşıtlık işine dönelim. İslam tasavvufunda "karşıtlık/zıtlık" örneğinde en çok Musa/Firavun çatışması verilir. Firavun lanetlidir, Musa'nın soyunu kazımıştır, beddua edilir. Yani, dünyada birbirinin zıtı, karşıtı, düşmanı iki ayrı şey var mıdır?

Mesela Mevlana Mesnevi'sinde Musa/Firavun karşıtlığını kabullenmez. Bugün aklımızla alamayacağımız derin şeyler söyler, aşkla anlayabileceğimizi söyler. Musa ve Firavun bir yerden sonra aynı şeydir.. Aynı Tanrı'nın parçaları. Bu zıtlıkları her insan kalbinden düşmanlık olarak çıkartmadan tasavvufta yol katedemez der. Bu hal, aşk halidir. Firavun çok kötülükler yapmıştır ama onun sadece bu niteliği kötüdür, diğer bütün nitelikleri bizimle aynıdır. Aşk halinde, düşmanlıklar, başkası, nefret, öfke, dışlamak, yoktur. Aşk hali Allah'ın sıfatlarıdır. Allah'ın sıfatları dünyada yaratılmış herşeyi kapsar. Aşk iyiliklerle/Allah'la hemhal olma halidir. Musa da Firavun da aynıdır. Çünkü kalpten kötülüklerden silinmiş, çatışma, zıtlıklar kazınmıştır..

Bu durumu biraz sonra daha iyi anlatacağım, ama, önce şunu bilelim, "zıtlıklar" dışımızda gördüğümüz dünyada mıdır? Yoksa içimizde midir? İslam tasavvufu, dağda taşta insanlar arasında "zıtlıklar" kabul etmez. Zenci/beyaz, dişi/erkek, su/ateş gibi karşıtlıkları kabullenmez.. Bütün "zıtlıklar" dışımızda değil, içimizdedir. O halde kalp terbiyesiyle içimizdeki kötü yönleri temizleyebiliriz.

Kalpteki zıtlıklara ikilik der. İkilik demek Allah'a şirk koşmaktır. Çünkü kalpte Allah'tan başka şey olamaz. O halde kalpte karşıtlık/zıtlıklar olamaz!.

İslam tasavvufu karşıtlıktan hoşlanmaz! Müridin kalbindeki karşıtlıkları/zıtlıkları gidermesi gerektiğini, yani düşmanlıkları kötülükleri önce kendi içinde halletmesi gerektiğinin terbiyesini verir.

Karşıtlık nedir, dişi/erkek, ateş/su, artı/eksi, negatif/pozitif, gece/gündüz.. Bunlar gerçekten birbirinin zıtı, karşıtı mıdır? Hayır.. Sadece bir nitelikleri farklıdır. Mesela kadın ile erkek aynı bedene aynı surete aynı duygulara sahiptir, ama cinsel organları farklıdır. Ateş suyun karşıtı mıdır, hayır, ateşin içine girersek nem, suyun içine girersek ateş bulabiliriz.

Yani, bütün nesneler karşıtlık oluşturabilir ama aynı şey'den yapılmıştır. Aynı ruhtan.. İslam tasavvufu buna Vahdeti Vücud der. Dünyada yaratılmış herşey Tanrı'nın vücududur, parçalarıdır. Demek ki, Tanrı içinde zıtlık, karşıtlık olmaz.. O halde düşmanlık, nefret, öfke olamaz!.

Daha doğrusu şu, dışımızdaki dünyadaki zıtlıklar bizim onları zıtlık olarak algılamamızla oluşur. Yani sorun içimizdedir. İçimizdeki zıtlık ve karşıtlıkları aşkla gidererek, kötülüklerden iyiliklere karanlıktan ışığa/nura yani Tanrı'ya doğru büyüyebiliriz, yücelebiliriz, eriyebiliriz, zıtlıkları/karşıtlıkları içimizden kaldırabiliriz!..

Şimdi bu karşıtlık/zıtlık fikrinin batı felsefesinde siyasi alana nasıl yansıdığını, siyasi ve sosyal çatışma alanlarının nasıl felsefe haline getirildiğini kısaca görelim.

Mesela, Hegel denilen Alman, Devlet görüşüyle meşhurdur. Hegel'in devleti tarifi nasıldır?

Hegel bir zıtlık fikriyle tarihi yorumlamıştır. Tarihte olup biten herşeyin birbiriyle çatışarak geliştiğini iddia eder. Bu, tez, antitez, sentez, oluşumudur. Sonra sentez yeniden antitezini bulur, yeniden

Akşamsefası

Erhan Candan

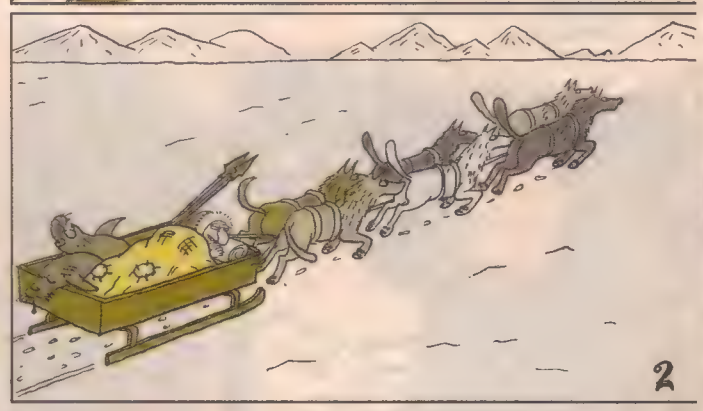

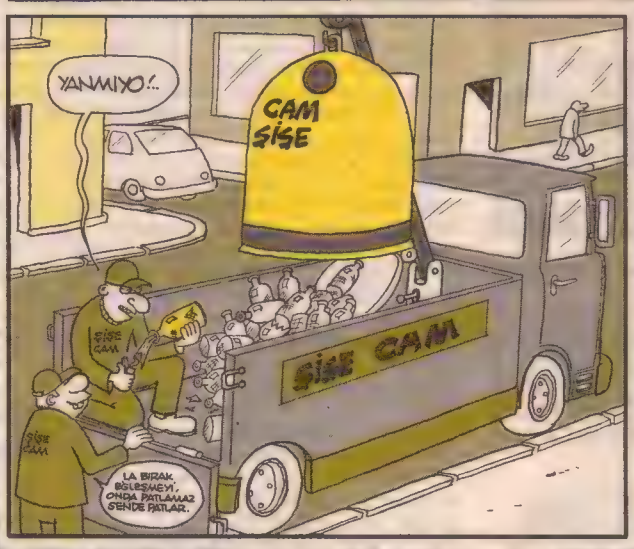

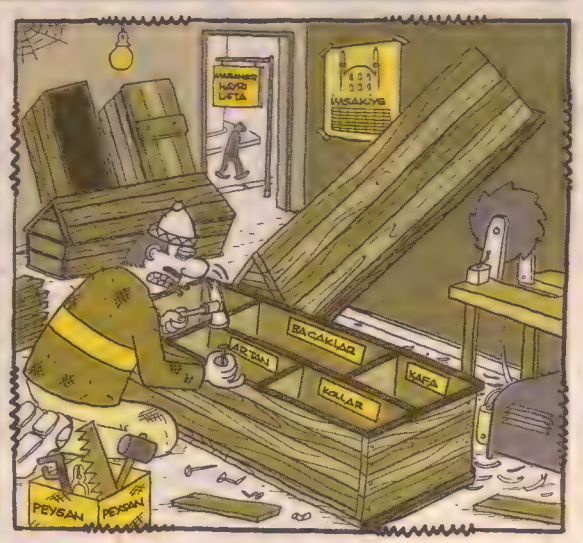

çatışır, yeni ve daha gelişmiş bir sentez çıkar ortaya.

Hani basitleştirerek anne tez, baba anti tez, çocuk sentez, gibi.

Hegel tarihin işleyişini böyle düşünür. Ve tarihte gizli bir aklın işte böyle geliştiğini söyler. Bu rasyonel bir gelişmedir. Rasyonel akıl çatışarak tekrar çatışarak daha mükemmel örneklere doğru ilerler. Diyelim ahlak, diyelim din, diyelim ticaret, diyelim bilim böyle gelişir.

Ama en önemlisi, bütün bu çatışmalardan sonra rasyonel aklın ortaya çıkardığı en mükemmel varlık Devlet'tir. Aklın son mükemmel merhalesi olarak devleti görür. Devlet bir nevi tarihin Tanrısı'dır.

Yaşanmış tarih içinde bir yığın fikir, kurum, savaş, din gelişmiş çatışmış gelip gitmiş ama hepsinin çatışmasının nihai sonucu ortada bir Devlet şekillenmiştir. Devleti ortaya çıkartan tarih içindeki gizli rasyonel aklın mükemmel ilerleyişidir..

Karl Marks da tarihin nasıl işlediğini (tarih felsefesini) teorize etmek ister, işte Hegel'in bu çatıştırma fikrini felsefesine merkez alır. Yani Hegel'in ne dediğiyle ilgilenmez, ama Marks da Hegel gibi ilerleme fikrini tez/anti tez çatışmasıyla oluştuğunu düşünür.

Üstelik bu fikir basittir halk anlayabilir, tarih gibi, felsefe gibi, bilim gibi, karmaşık süreçleri bu basit çatışma fikriyle kolaylamış ve kitlelere anlatmış oluruz. Marks bunu başarır.

Ancak Marks'ın çatışması sosyal alanlarda kurulur. Marks'ın dünya tarihinde ilkel toplumlar, feodal toplumlar, burjuvalar, efendiler, köleler, sanayi toplumu vardır. Bu toplumlar kendi içindeki sosyal sınıfların çatışmasıyla ilerler.

Yani bir tarafta burjuva diğer tarafta işçiler, yoksullar. Tarih boyu çatışma içindedir. Serfler, beyler, efendiler, krallar, yönetenler, üst sınıf, yönetilenler, köleler, fakirler, alt sınıfları oluşturur. Bu iki sınıf tarihin her dönemi birbiriyle kıyasıya çatışarak dünya tarihini oluşturmuştur.

Ve son olarak sanayi toplumunda da çatışma alanları belli olmuştur, bir tarafta fabrika sahipleri/burjuvalar/sanayiciler, diğer tarafta işçiler.. Bu son nihai çatışmada proleterya (işçiler) iktidarı son bir savaşla ele geçirecek ve tekrar herşeyin bölüşüldüğü özgürlükçü cennet toplum kurulacaktır.

Karl Marks'ın bu tarih tezine, diyalektik materyalist tarih felsefesi adı verilir. Görüldüğü gibi zıtlıklar/karşıtlıklar başroldedir. Yöneten yönetilenin zıttı. Efendi kölenin zıttı. Kral tebaanın zıttı.. Tabii ki üst sınıfın en belirgin özelliği, (idareyi elinde tutmasının sebebi), üretim araçlarını elinde tutmasıdır.

Marks'dan öğrendiğimiz, tarihin bir sosyal çatışmalar alanı olduğu ve sınıfların çatışarak tarihi ilerlettiği fikridir. Gerçekten Fransız İhtilali bu fikri ne güzel izah eder. Yoksullar, alttakiler, aristokratlar, burjuvayı, kralı kıtır kıtır kesti.. Ve Sovyetler'de de bir sanayi toplumu heniz oluşmadığı halde, Bolşevikler bu zıtlıkları kurdular ve egemen Çarlığı ve onun toprak zenginlerini alaşağı edip doğradılar.

Tarih gerçekten "zıtlıkların" çatışmasıyla mı ilerler? Sosyal sınıflar zıtlık oluşturur mu? Daha basit soru soralım. Patron işçinin zıttı, karşıtı mıdır? İşçiyle patron birbirinin tam tersi midir?

Şimdi Marks'ın tarih tezini bir yana bırakalım. Marks bambaşka bir büyü bulmuştu. Beynimizin çalışma şekli. Sanki aklımız dünyayı zıtlıklarıyla kavrıyor. Bu beynimizin bir hastalığı mı, bizler eşyayı hayatı hep karşıtlıkları olumsuz örnekleriyle mi öğrenmeye yatkınız?..

Artık beynimiz, tarihi, sosyal hayatı "çatışma" olarak öğrenir. Bugün beynimizin akıl yürütme, çalışma sistemi bu fikirlerle yıkanmıştır. Bizler hayatı, bilimi, tarihi ekonomiyi herşeyi "zıtlıkların" "karşıtlıkların" çatışması gibi yorumlarız. Çatışma fikri beynimize öğretilmiştir artık..

İki yüz yıl dünyanın bütün meydanlarında ve parlementolarında oluşan sağcı/solcu fikirler işte bu "çatışmacı" beynimiz tarafından üretilmiştir.

Mesela bu sosyal çatışma fikrini doğu topraklarına yani sanayileşmemiş batıdışı topraklara taşımak isteyen aydınlar çıktı. Bu sosyal çatışma bu topraklarda inşa edilmedi. Çünkü işçi sınıfı yoktu, dediler. Yani çatıştıracak ideolojik malzeme tarihsel olarak şekillenmedi, dediler.

Ve bu sosyal çatışma fikriyle, altta kalanlar, hakkı yenenler, yoksullar, işçiler, sendikalarda partilerde örgütlenip büyük siyasi bir güç oldular. Haklarını dayanışmayla, örgütle, yanyana gelerek, ama burjuvanın ve devletin karşısında mevzilenerek aldılar..

Ancak, sadece "örgütlenerek" hak almadılar, çoğu zaman da burjuvaları kestiler, kitleleri yokettiler, zıtlı olanları tarihten sildiler, kovdular, sürdüler, parçaladılar..

Yine de bugün, sosyal çatışma alanında zıtlıklar/karşıtlıklar oluşturulması doğru muydu sorusunu sorabiliriz. Bir tarafta egemenler diğer tarafta yoksullar kıyasıya savaşıyor, bu doğru mu?

Sosyal sınıflar birbirinin eksi/artı gibi negatif/pozitif gibi tam karşı kutbu mudur?

Ya da tarihi "çatışma" fikri dışında başka türlü izah edebilir miyiz? Marks'ın bu çatışmacı tarih felsefesi bir afyon muydu, bütün aydınların beyniyle oynadı... Bunlar halen tartışılır sorunlardır.

Ancak, dışımızdaki dünyayı, Musa/Firavun gibi, ışık/karanlık gibi, dişi/erkek gibi, zengin/fakir gibi karşıtlıklarla öğrenme biçimi beynimizi son iki yüz yıldır böyle çalıştırıyor. Yani bizler öğrenmek isterken birşeyleri, onların zıtlıklarıyla tanımak isteriz. Onların olumsuz örnekleriyle izah ederiz. Olumsuzluklarını öğrenmek artık bilinç şekli midir? Böyle akıl yürütürüz..

Bunları çok tartışınız, yazımıza dönelim..

Sovyetler'in iflasıyla ve 1980'lerin liberal politikalarıyla tüm dünyada sağ/sol çatışma alanı gündemden düştü.. On yıllar var ki artık dünyaya sağcı/solcu bakamıyoruz.

Artık yeni bir çatışma alanımız var: Etnik çatışmalar. Çerkez/Gürcü, Ermeni/Türk gibi.. Ruanda'da Hutilerle Tutsiler aynı kabileden olduğu halde iki milyon insan doğranarak katledildi. Bosna'da, Çeçenistan'da Türkiye'de, Irak'ta, Harfur'da, Kıbrıs'ta, Lübnan'da "etnik çatışma" alanları milyonlarca insanın ölmesine sebep oldu.

Müslüman/hristiyan denildi, mezhep denildi, ırk denildi, kavim denildi, farklı kültür denildi ve hepsi özetle "etnik" olarak bir çatışmanın içine sokuldu.

Sağ/sol çatışmasının birdenbire etnik çatışma alanına dönüşmesi anlaşılır birşey, çünkü aydınlar, siyasiler zaten beyin olarak akıl yürütme olarak "çatışmacı" bir öğrenme kültüründen geliyor.

Önce zıtlıklar kuruluyor, karşıtlıklar oluşturuluyor, sonra bu zıtlıklar üzerinden siyasi sosyal haklar alınıyor.

Ve yine, zıtlık kurulan sınıflarla nefret, düşmanlık oluşturuluyor, yokedilme, dışlanma, düşmanlaştırma başlıyor.

Bunu açalım. Şimdi diyelim Arap/Türk çatışma alanı kuruluyor ve tarih boyu birlikte yaşamış ve tarih içinde en çok birbirine karışmış bu ırklar birden düşmanlaşmaya doğru ve sonra birbirini yoketmeye doğru soykırıma giriyor. Şu soruyu soralım, Arap Türk'ün tam zıttı mıdır? Araplar'ın da elleri kolları beyni çocukları var.. Araplar'la zıt olan şeyimiz, ancak bir tek niteliğimizdir, yeni siyasi andlaşmazlığımız..

Peki Araplarla tek sorunumuz tek bir niteliğimiz farklıysa, Araplar'ı topyekün yoketme fikri bizde nasıl oluşuyor..

Çünkü bu zıtlık fikri beynimizde böyle çalışıyor, bir zaman sonra siyasi anlaşmazlıkları beynimiz çözemeyince, artık başka türlü ama aynı yoldan ilerliyor, Araplar'ın ortadan kaldırılması fikrine geliyoruz. Türkiye'nin sınırlarını etrafında milyonlarca insanın etnik savaşlarla yokedilme sebebi aklımızın zıtlıklarla çalışıyor oluşu mudur?..

Oysa Arap'tan farklı tek tarafımız siyasi çıkarlarımızın farklı oluşudur. Ama aklımız çatışma fikriyle kurulduğu için artık siyasi bir kavgayı bir ırkı topyekün ortadan kaldırmaya kadar götürebiliyoruz..

Batının, Hegel'in, Marks'ın bize öğrettiği zıtlıklar üzerinden düşünme tarzı şimdi vahşileşmemize yol açıyor. Ruanda, Irak, Afganistan, Çeçenistan, Harfur, Ruanda, Cezayir, Bosna bunun binlerce örneğiyle dolu.

Yani, dünyamız için tehlikeli olan, beynimizin yapısıdır! Bu beyni bize öğreten batı bilmidir. Şüphesiz dünyada karşıt fikirler olacak, ancak, bunların birbirini yoketmeye varan vahşiliğini sorgulamalıyız. Çatışmacı bu bilimin, fende, tıbda, matematikte, sanatta pek bir işe yaradığını, dünyayı güzelleştirdiğini ve daha iyi örnekleri karşımıza çıkarttığı düşüncesini belki savunabiliriz. Ama bilimden çıkıp, sosyal çatışma alanına geldiğimizde bu çatışmacı beynimizin bizi vahşileştirdiğini görürüz. Çünkü eşyaların nesnelerin suyun çiçeğin tozun molekülün karşıtlıkları olabilir, ama, acaba insanların, insanlardan oluşmuş sosyal sınıfların, kavimlerin karşıtlıkları olabilir mi?

Olamaz. Bir nesneyi anlarken soğuk/sıcak eksi/artı siyah/beyaz gibi nitelikler işimize yarayabilir, ama, bir insanı tarif ederken, onu nesneyi tarif ettiğimiz gibi soğuk/sıcak iyi/kötü Musa/firavun gibi ayrımlarla anlayamayız..

Belki de zıtlıklar birbirini tamamlamak için var, bir bütünün parçaları, çatışmadan, başka bir şeklide, iyiliğe, doğruya, güzele, daha iyi örneklere doğru yönelebilirler?

Bilimde zehir/ilaç ayrımını yapabiliriz, ama, sosyal sahada iyi insan/kötü insan, diyerek düşmanlıklar, kötülükler, nefretler, hırslar üzerinden "tarifler" yapabilir miyiz?.

Marks sosyal zıtlıklar üzerinden bir dünya felsefesi kurdu. Buna milyonlarca insan inandı. Çünkü batının aklının işleyiş tarzını bulmuştu. Şimdi aynı akıl "etnik" çatışmayı aynı kafayla düzenliyor. Yani, etnik tarafları düşmanlaştırıyor, yokediyor.

Batının bilimi, kültürü bu.

Bizim aşk felsefemiz, tasavvufumuz, bizim metafizik ve manevi alanlarda, insan, iyilik, toplum, Allah, ahlak üzerine yazanlar ne diyor peki?

Batıyla aramızdaki en temel ayrım burda çıkıyor ortaya. Evet, dışımızda Musa/Firavun olabilir, bu bizim dışardan gördüğümüz, bizim dışımızdaki dünyada olup biten şeydir, yani, patron/işçi, efendi/köle dışardaki dünyada vardır..

Ama biz dünyaya dışardan değil. İçimizden bakarız.

Zıtlıkların dış dünyada olması bizim için o kadar önemli değil. Çünkü biz zıtlıklara kalbimizden bakarız. Çünkü zıtlıklar kalbimizdedir. Nefret, kötülük, öfke, vaşet kalbimizde oluşur.

O halde dünyanın şekli/zıtlığı/karışıklığı ne olursa olsun, bu dünyayı tarif edecek olan biziz.

Bizim en iyi bildiğimiz dünya, içimizdir, kalbimizdir.

O halde er kişi, kendi kalbindeki zıtlıkları temizlenmeli. Dışımızda Musa/Firavun çatışması olabilir, ama, kalbimizden bu çatışmayı kovmalıyız, çünkü, bu çatışmanın her tarafını yaratan Allah'tır.. Hepsi Tanrı'nın parçaları, ışığı, nuru'dur. Hepsiyle yanyana durabilmeliyiz. İçimizdeki "ikilikler" şirk'tir... Yani, Allah'a küfretmektir, bu da en büyük günahtır..

İkilikleri gidermeliyiz, kalbimizden zıtlık/çatışma/karşıtlıkla oluşmuş görüşleri, suretleri defetmeliyiz..

İşte, içindeki ikilikleri, zıtlıkları yoketmek için yola çıkan tasavvuf düşüncesi tam bin yıl Hindistan'dan Cezayir'e kadar bin çeşit kavmi, insanı, kültürü, dili, aynı Allah düşüncesi altında böyle kardeşledi..

Yani zıtlık, Zenci'nin siyah olusunda değil, benim içindeki "siyahlık" "karalıktır", ben içimdeki siyahı silersem, zenci benimle aynı tenden olur..

Şimdi zahmet etmediniz bu yazımı dibine kadar okudunuz, o halde, size şu soruyu sorayım. Nesnel dünyanın zıtlıkları var, ateşin, suyun, demirin, havanın, metalin.. Bu zıtlıklarla bu nesneleri tanır, anlar, çözmeye çalışırız.

Ancak birde soyut zıtlıklar var, iyilik-kötülük, ışık/karanlık, iyi/çirkin gibi..

Sorumuz şu, biz nesnel dünyanın zıtlıklarıyla soyut dünyamızın, yani, kalbimizin zıtlıklarını niçin karıştırıyoruz?

Bu batı felsefesinin en büyük eksikliğidir, çünkü beyindeki zıtlıklarla çalışmış kalptekilerle karıştırmıştır...

Hatta, içimizdeki dünyanın iyilikleri, kötülükleri, düşmanlıkları, öfkeleri, nefretleri, vahşiliklerini iyice anlarsak, dışımızdaki dünyanın zıtlıklarına karşı "düşmanlık" öfke" oluşturmayız..

O halde? Bugün siyasi olarak kurduğumuz dünya dışımızdaki dünyayı tarif şeklidir, kurallarını, kaidelerini ilan etme şeklidir.

Ama bu dünyayı, içimizden bağımsız kuramayız. Bu dünyanın insanları, kalplerindeki aşkı, nefreti, kötülükleri, ikiliği, şirki, fenalığı, vahşeti kendi içinde gidermeden, dışındaki dünyanın zıtlıklarını hakla/hukukla görünür şeriatla görünür yasalarla inşa edemez..

Ya da çok çok uzar bu mevzuu, başka yazıda tekrar döneriz. Bugün dünyanın yasaları, fikirleri, düşüncelerinin geldiği bir uçurumun kenarındayız. Etnik çatışma alanları Ruanda'da iki milyon, Bosna'da iki yüz binin üstünde ve halen bin yerde sürmekte, insanlar birbirini girtlaklamakta..

O halde, dışımızdaki yasalar kadar, içimizdeki yasaların işleyiş tarzına bakacağız, içimizdeki evrenin zıtlıklarının nasıl oluştuğuna bakacağız. Kendi kalbimizdeki kötülükleri nefreti gidermenin o ülkenin anayasası kadar hukuku kadar önemli olduğunu bileceğiz. Yani, artık anlaşılmıştır ki, insanların kalbinde aşk olmazsa, kendi zıtlıklarını, kendi başlarına hal eğitimiyle kendileri çözmezlerse, bu soykırım sürecektir, büyüyecektir..

O halde, kendi kültür ve siyaset felsefemizin kökenlerine derinden yeniden bakmanın zamanıdır. Musa'nın karşıtı Firavun mudur, yoksa, ikisini de Allah mı yaratmıştır, yoksa, bu zıtlık bizim kalbimizdeki kötülüklerin dış dünyaya bir yansıması mıdır? diye diye kendimizi bir büyük "hal" eğitiminden sorumlu tutacağız..

Çünkü bana şunun cevabını kimse veremez, işte ve diyelim, Araplar'ı siyasi olarak sevmiyoruz, ama onların lahmacun yiyişinden pantolon giyiniş tarzından sakal tarzlarından şarkı tarzlarından ya da yaptıkları her şeyden iğrenmemizi kim sağlıyor?

Siyasi olarak andlaşamadığımız insanları bizi yoketmeye ortadan kaldırmaya götüren duygu nedir?

Hızla bunu arayalım.. Gerçi benim cevabım Mesnevi'dedir. Muhiddin Arabi'dedir... Herkesin Allah'ı benim Allah'ımdır. Herkes Allah'ın bir parçası, nurudur. Herkes kardeşimdir.. Onlarla bir ihtilafım varsa bu yalnız bir küçük nitelikleri, siyasi yanlarıyladır. Onları yoketmek, gerekmez. Yoketmem gereken kendi kalbimde oluşan nefret, öfke, şirk, zıtlık, ikiliktir..

Kalbimi insanlığa Allah'a açamazsam ahlaki zayıflık gösterir, zamanla vahşileşirim. Ruanda, Bosna, Irak, Çeçenistan, Harfur, tarih öncesi soykırımlara şahid olmadı, henüz on yıl içinde gerçekleşti..

Hızla ve hemen kalbimizdeki tekkeler çalışmaya başlasın.. Hızla ve hemen Mevlanamızı ve Mesnevi'sini, Muhiddin Arabilerimizi yanımıza, içimize alalım. Herkesin Allah sureti başkadır ve herkesin Allah'ı bizim Allah'ımızdır derken neyi kastettiler..

Çünkü o mübarek insanlar bugün bizlerden daha vahşi, kardeş kanının döküldüğü iç karanlık yıllarında bu insanlık felsefelerini aşkla inşa ettiler... Doğu'nun insanlığa büyük hizmeti budur.. Bir de kalplerin felsefesi vardır, kalplerdeki iyilik ve kötülüklerin, kötülük ve nefretlerin kategorisi, ölçüsü, sınıfı, tartılması, anlaşılması mümkün değildir.. Ya da herkes kendi kalbini kendi bilir, ama akıl iyilikler ve kötülükler gibi soyut şeyleri nesnel şeyler gibi tarif edebileceğini düşündüler, Batı'nın aklı eşekten böyle düştü..

nihatg@leman.com.tr

erhancandan@leman.com.tr

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

BİR MOĞOL EFSANESİ "CENGİZHAN"

KAYIP

Kız arkadaşım Naomi Champel'i kaybettim. Sirkeci'de bi dönercide yemek yerken lavaboya gitmiştim, geldiğimde Naomi yoktu.. Görenlerin insaniyet namına Beyoğlu Bekar Pansiyon'a haber vermeleri rica olunur.. Mümin Atoğluat

TAOCU SEX ÖĞRETİSİNİN DÜNÜ BUGÜNÜ

AKSAKALLI DEDE VE BELİRMELERİ

Akşamsefası

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Mutfaktan bi skoçbrayt kapıp, tuvalete geri döndüm. Neden şu kısım sarı, anlamıyorum! Halbuki kapağı kaldırıp işerim hep. Biraz toz deterjan döktükten sonra, güzelce ovaladım, ve skoçbraytı çöpe attım. Bu işler için özel bezler ve sünger filan almalıyım. Mutfağın süngerini getirmekle olmuyor. Sonra onu çöpe fırlatınca, içerde başka skoçbrayt kalmıyor.. Ve sabunlar: Pantolonumu sıyırmış, oturmuş işimi görürken, sabunların ambalajındaki kadına bakıyorum bazen. İğrenç, güzel bir yüzü var! Pırıl pırıl, apak dişleri, pürüzsüz ve tek renk cildi, midemi bulandırıyor fazla bakınca. Başka kadınların resimlerinin olduğu sabunlar da var; belki onlardan alıp koymalı... Taner geldiğinde, televizyon açıktı:

"Müzik dinlemek istiyorum" dedi.. "Dinle," dedim, "Televizyonu kapatman gerekmez. Nası olsa sesini açmadım.." Kanapeye, gazetelerin üzerine oturdu. Güzel bi çıtırtı işittim! Doğruldu, kıçının altından gazeteleri dergileri çekti, tekrar oturdu: "Ne var ki televizyonda?" Şortumu çıkarıp pantolonumu giymek için gittiğim arka odadan, "Maç var!" diye seslendim. Sonra ne maçı olduğunu söyledim. "Basket seviyor musun sen?" diye sordu. Cevabım, onu ilgilendirmiyor gibiydi. Canı sıkkındı ve kafasının içinde bişeylerle meşguldu gene. "Sesini açmayız," dedim. "öylesine bakarız işte." Raftan bir Pink Floyd albümü çekip, c.d okuyucuya taktı: "Uzun zamandır dinlememiştim bunu." C.d'yi cihazın tepsisine yerleştirmek için eğildiğinde, kafasının arkasındaki şişliği farkettim. Şaka gibi geldi bir an! Böyle tuhaf şeyler yapardı Taner. O eski günlerin birinde: bitpazarından aldığı, cırtlak bi kırmızı üzerine mavi renklerde noktaları olan bi pantolonla dolaşmıştı bütün gün. Arkasından sessizce yaklaşıp, ensesine baktım: Çok saçma! Küçük bir delik vardı orada. Şu, Matrix filmlerinde olduğu gibi. Geri çekilip, kanapeye oturdum. Çığlıklarla beslenen, ve olağanüstü akıcılıktaki iniş çıkışlarla sürüp giden nefis müziği dinlemeye başladığımızda, maç da yayına girmişti çoktan. Bi süre sonra ilgimiz dağıldı, öylesine kanalları karıştırırken, yalnızca müzik dinliyorduk. "Ne kadar anlamsız," dedi, ekrana bakarken.. "Kim?" dedim.. "Hepsi!.. hepsi, orada bütün konuşanlar, şu kadın, şu adam, şu herif. Yalan gibiler.." Evet. Çalan müzik, hepsinin üzerinde asılı duruyordu ve hattâ onları çevrelemişti. En gerçek, en samiimi olan oydu sanki. Parlak görüntüler ise, berbat, işe yaramaz aksesuarlardı sadece. Sonra kafama takıldı. "Peki, biz?" dedim. "Biz böyle konuşurken sesimizi kıssalar ve üzerimize bu güzel müziği verseler. Biz nasıl gözükürüz o anda?." Elini ensesine götürürken, "Bilmiyorum," dedi. Ben de, bilmiyordum. Öte tarafımdaki kültablasına uzanırken, boynumda berbat bi acı hissettim! "Korkma," dedi Taner. Gidip, dvd'nin arkasından çıkardığı ses ve görüntü kablolarını, enselerimize taktı sırayla. O'na, güveniyordum. En saçma şeyler yaptığı sırada bile nedense güvenmiştim! Belki sahip olduğu derin zeka ve ahlâkla ilgili bir histi bu. Müzik çalmaya devam ederken (grubun 'pompei konseri' kaydıydı ve uzun, etkileyici bir şarkının, insanı gerçeğe davet eden notalarını işitiyorduk), halının ortasında bir tavşan gördüm.

Dikkatli bakınca onun bi tavşan değil; koyun bokları yiyen eski köpeğim olduğunu farkettim. Garip, komik ve küçük bi köpekti. "Koyun boku mu yerdi?" diye sordu Taner. "Evet; hani koyunların sıçtığı, zeytine benzer şeyler var ya; onları yerdi işte salak." Sonra, Taner, köpeğimin yanına yaklaştı (üzerinde kısa pantolonu vardı ve bir eliyle telli oyuncak araba sürüyordu), hayvanın -bütün komik köpeklerde bulunan- o komik burnunu çekip, yüzünden aldı. Siyah bir top gibi, elinde tutuyordu burunu. Çomar da bu işten pek sıkılmışa benzemiyordu. Zaten sonra hoplayarak uzaklaştı ve halının, tek tek bir piyano tuşuna dönüşen saçakları üzerinde drilong dirilong! sekerek, gözden kayboldu. Ardından hemen, Taner'in daha sonra 'amcam olabilir' dediği, siyah kazak üzerine beyaz atlet giymiş bir adam, yere eğildi: Siyah küçük burnu alıp, elinde bir kil gibi oynadı. Çekti, çekti, kıvırdı, uzattı, ve tahta bir sandalye meydana getirdi burundan. Sandalyenin üzerinde oturan ise, ben olmalıydım. Elimde bir cetvel vardı; önüme eğilmiş, aletimi ölçüyordum. "O kısmı traş edersen, daha uzun ölçersin" dedi, "Kıllar, bi iki santimlik kayıp yaratabilir.." Sandalyenin çamur ayakları eridiği için, yavaşça halıya gömülen adam, ölçüm işine devam ediyordu. Gönyenin kısa kenarını tşklarına iyice bastırmıştı, yüksek bir rakamla karşılaşmak hevesindeydi. "Hile yapıyorsun," dedi Taner, "o kadar bastırılmaz." Hayır, bence mantıklı görünüyordu: "Tam bir köşe noktası olmadığı için, dikkatli davranıyor," dedim. "Yoksa, etin üzerindeki bikaç santimlik kazançlar peşinde gibi değil hiç.." Adam, halıya gömülüp kaybolduğunda, gönye dışarıda kalmıştı. Bu sefer, gerçekten bi tavşan geldi, ve gönye cetveli, ucundan kıtark kıtark ısırarak, bir havuç gibi mideye indirmeye başladı. Kahkahaları koyverdik biz de!. Sonra, televizyonun önüne geçip oturdu: Bir magazin muhabirinin, bir televizyon stanıyla yaptığı ayaküstü geyik görüntülerine dikti gözlerini. "Hayvanlar ne garip," dedi Taner, "Bazı şeyleri, anlıyorlar sanki!" Nasıl anladığını anlamak için hayvanın yanına yaklaşıp, bir ona bir de televizyona kafamızı çevirdiğimizde, tavşanın aslında televizyona bakmadığını gördük:

Birazcık aşağıya, Teyzemin camlı büfesinin içindeki, mavi kulplu kahve fincanlarına bakıyordu. Tekrar, bir ona bir de büfeye kafamızı çevirdiğimizde, büfeye de bakmadığını gördük! Anneannemin.. hayır. "Benim Anneannem," dedi Taner. Evet, Taner'in Anneannesinin, kahverengi iğrenç kapaklı dikiş kutusuna bakıyordu. Bir hayvana, bir de dikiş kutusuna kafamızı çevirdiğimizde, tavşanın aslında oraya da bakmadığını!.. "Peki, nereye bakıyor bu!?" dedim. "Bi yere bakmıyor galbâ," dedi Taner, "Biz neyi görmek istiyorsak, kendimiz söylemeye çekindiğimiz için, o'nun gözünden görmeye çalışıyoruz.." Tavşan, sıkılmış gibi, birdenbire halıya kusarak, midesindeki gönyeyi tek parça dışarı çıkardı. Gönyeyi elime aldım. Garip. 32'ye çıkmıştı; iki santim fazlaydı! Sonra, pencereye dikti gözlerini. "Çabuk, şarkı bitiyor," dedi Taner, "Neye baktığına bakalım!" Köpeğin burnunu eşofmanımın cebine atarken, "Hani," dedim, "bi yere bakmıyordu da, aslında bizim bakmayı istediğimiz.." Lafımı tamamlayamadan, tavşanın bana baktığını gördüm!

"Ben mi bakıyorum bana, O mu?!" diye mırıldadım, Taner'e... Odada kimse yoktu.. Telefon çaldı: "Bitti mi işlerin?" diye sordu Taner. "Bitti sayılır," dedim, "Sen gel.. Çıkarız sonra.."

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Ermeni Konferansı : Bi taraf çok kötü fena yalan söylüyo ama hadi bakalım hayırlısı...
Oh Olsun : En az aşkolsun kadar sapıkça bir hissiyat olmalı
Jojoba Taneleri : İlla ki işe yarıyodur gibi durması dışında bi işe yarıyo gibi durmuyo...
İtaatkar : İtaat eden karlı çıkar demeye getirmişler. Yalan da değil...
Aman Tanrım : Koskoca Allah, sen aman dedin diye mi dikkatli davranacak küstah herif?!.
Furya : Yüzelli Fulya'yı bir arada görünce heyecanlanmış...
Süt Dişi : Çocuk aklı işte, sütü ısırılcak bişey zannediyo dingil....
İtimat : Kasapların bu konudaki takıntısı beni nasıl kullandırıyo anlatamam...
Sualtı Kamerası : Sadece sazanlara satsak olur beabü... Ayrıca belki Lazlar da alır...
Evlilik Cüzdanı : Olayı şu cüzdan lafı bok ediyo olabilir...
Konuk Oyuncu : İnsan konuğunu oynatır mı lan, ne ayıp...
Çocuk Taklidi Yapan Kadın : Peki ya, kadın taklidi yapan çocuksa?.. Neo? Tüylerin çıban çıban oldu bakıyorum...
Zil Zurna Sarhoş : Davulcu içmemiş mi?..
Ebeveyn Banyosu : Tamam, veli toplantılarını orda yaparız...
Gavur Yapıyo : Onlar da Gavur Yapamıyo diye üzülüyo mudur acep?..
Kirli Çıkı : Boşver. Saçı da yağlı zaten...
Bağlama : Bi de bağlasan, kimbilir ne ses çıkacak cihazdan?..
İşsiz Güçsüz : Çok güçsüzse çalışmasın zaten lan, yazık & günah...
Kınalı Keklik : Ne biçim kuşmuş lan o? Dövme de yaptırsaydı bari...
Görücü Usulü : Taraflardan en az biri körse neden olmasın?..
Baldız Baldan Tatlıdır : Kayınço'ya da veriyosundur sen puşt herif...
Perperişan : En az iki perişan yanyana...
İçki Masası : Suçu içkinin üzerine atma işte alkolik herif. İstesen o masada ütü de yaparsın, pirinç de ayıklarsın...
Hoppala : Efemine Pala da olabiliyo demek ki...
Batılı Bilimadamları : Doktor Ötker ve arkadaşları yani...
Şair Ruhlu : Ama dışarıdan şarkı sözü yazarı gibi duruyo.
Lavabo Açıcı : Lavaboyu tıkayana ver, bi daha uğraşmana gerek kalmasın...
Ağır Abi : Bön taklidi yapan kös...

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞÇAĞ
kozzi@leman.com.tr

LeMan
SAYI: 725
29 EYLÜL 2005 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd Şti
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ●Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● AslanÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Ahmet YILMAZ ● Gürcan YURT ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (farkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

ERHAN GÜNEŞ

BARBAROS ALTUĞ

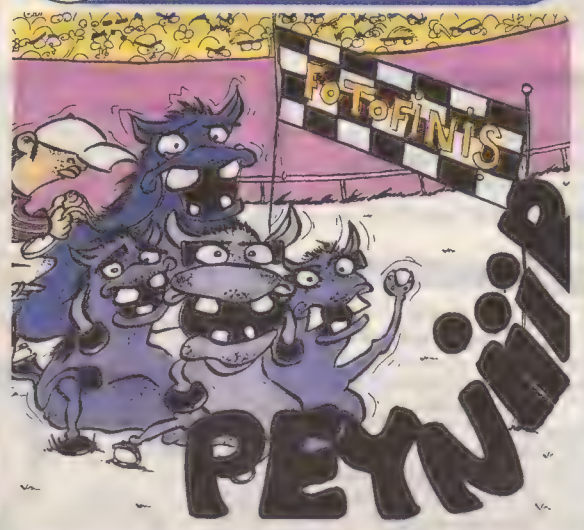

HEKİM ALİ BABACAN

ESKİŞEHİR

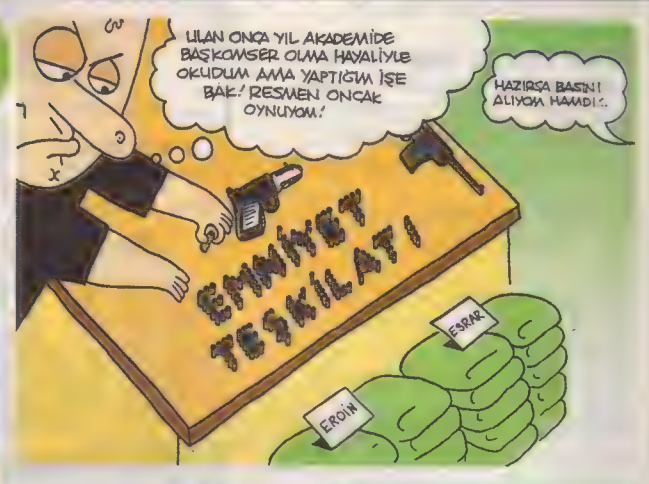

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

6 Ekim 2005 Perşembe 152209 Sayı: 2005/41 1YTL (KDV Dahil)

726

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

Geçmiş zaman içinde öteki dünyaların zincirlerine dolanmış, uzak galaksilerde yıldızlaşmış, bellek evreninde uydulaşmış ve yaşam katmanlarında istiflenmiş olaylar Eflatun'un sanatsal yaratıcılığını oluşturmak için gerekli işlevi üstlenmiş...

KİTAPÇILARDA

MÜZAKERE MASASINA OTURDUK BUNDAN SONRASI TIRAŞŞ..

HAZIR MISIN APO?

ÖNCE SEN KEŞ ABİ!

TUNÇAY AKGÜN, MELİKE ACAR

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

Akşamsefası

guverfeyhan@hotmail.com

BAŞAK GÜLÜ

Feyhan Güver

OLASI AB MÜZAKERELERİ

Abdullah Gül'ün AB dışişleri bakanlarıyla temasları...

- Abdullah Bey, bakın şurda başbaşa, siz özel statüyle ayakta, konuşuyoruz açık açık... Hakkaten masraf olmuyo mu yauv öyle Coğrafya dersinde koca harita-metod deftere dev gibi ülke haritasını çizmek? Düpedüz israf ama canıım...

- Yav zaten deminden beri Avusturya bakanının müzakere çerçevesinin arkasından çektiğiniz nahoş hareketlere zor katlanıyorum... Hayır zaten görüşme içeriğinde de bize içeriye gel diyen yok...

- Tamam sizi iç güveysi diye alalım, ama ya içimizi güve gibi yerseniz? O yüzden sadece amuda kalkıp, kulaklarını oynatırken aynı anda diliyle dirseğini yalayabilen Türkler'i Avrupa'ya kabul etmeyi düşünüyoruz... O da sirklere olur anca...

- Bize şirk koşmayın! Bırakın serbestce at koşturalım Avrupa'da, Orta Asya steplerindeki gibi...

- Step by step, yani adım adım çıkmayasınız tepemize... Sonra Hyde Park'da mangal yaparken Londra'yı yakıp, kırmızı fener sokağını kapkaçla karartmyın da...

- Karartmadığımız gibi yüzünüzü de ağartacaz... Bakın o kırmızı çizgileri çıkartmak için istediğiniz detarjanı da getirdim... Hadi artık başlayalım görüşmelere...

- Önce müzik ... Çırptıım çırptıım karıştırdıım, 43 yıldır yarıştırdıım, sonunda masaya oturttum, ellerimleee sana ek yaptıım... Öhümm, sindirmeniz gereken ek koşulları melodik bi girişle vereyim istedim!

- Bak bu belgeyi de sırf bakalım gene ne istiyolar diye merakımdan alıyorum ha! Yoksa bizim kitabımızda sinmek, vucüd yapımızda da selülozu sindirmek yazmaz... Hani maddeler kağıt üstünde ya!

- Ona bakarsan sizin tarih kitabınızda da Ermeni soykırımı yazmıyo! Ayrıca uyandıriim kağıtda durduğu gibi durmaz bu meret...

- Şimdilik Cadde'deki Armani yazılarıyla yetinsek, hani modernlik kriteri olarak? Artı sosyal yapımızla AB'ye zenginlik katmayı da planlamakdayız...

- Sosyal yapıyla da, sossal tadlarla da olacak şey diil o... Haa sen Kıbrıs'ı tamamen size verelim de zenginleşin dersen ayrı... Ki zaten atacağın şu imzayla da Kıbrıs'ı tanıdığını onaylamış olucaksın ya Abdullah!

- Tamaaam imzayı atıcam, ama şunu da ekliyim ki yanlış anlaşılma olmasın... Bizim kültürümüzde imza atmak, onaylamak yerine zıptorik anlamına gelir! Ki zıptorik kelimesi de dilin gelişimi sürecinde anlamını yitirmiş tamamen anlamsız bi kelimedir!

- Zıptorik anlamını yitirmişmiş... Heh he, bak gör sen daha görüşmeler sürecinde nelerin anlamını yitireceksiniz...

OLGUN BUDAK olgunbudak@leman.com.tr

İTAPLAR

LeMan

50 yıllık trafik sorunu mirası.. Çizim 50'li yıllardan üstadımız Eflatun Nuri'den.. İstanbul'da bugün de aynı tas aynı trafik..

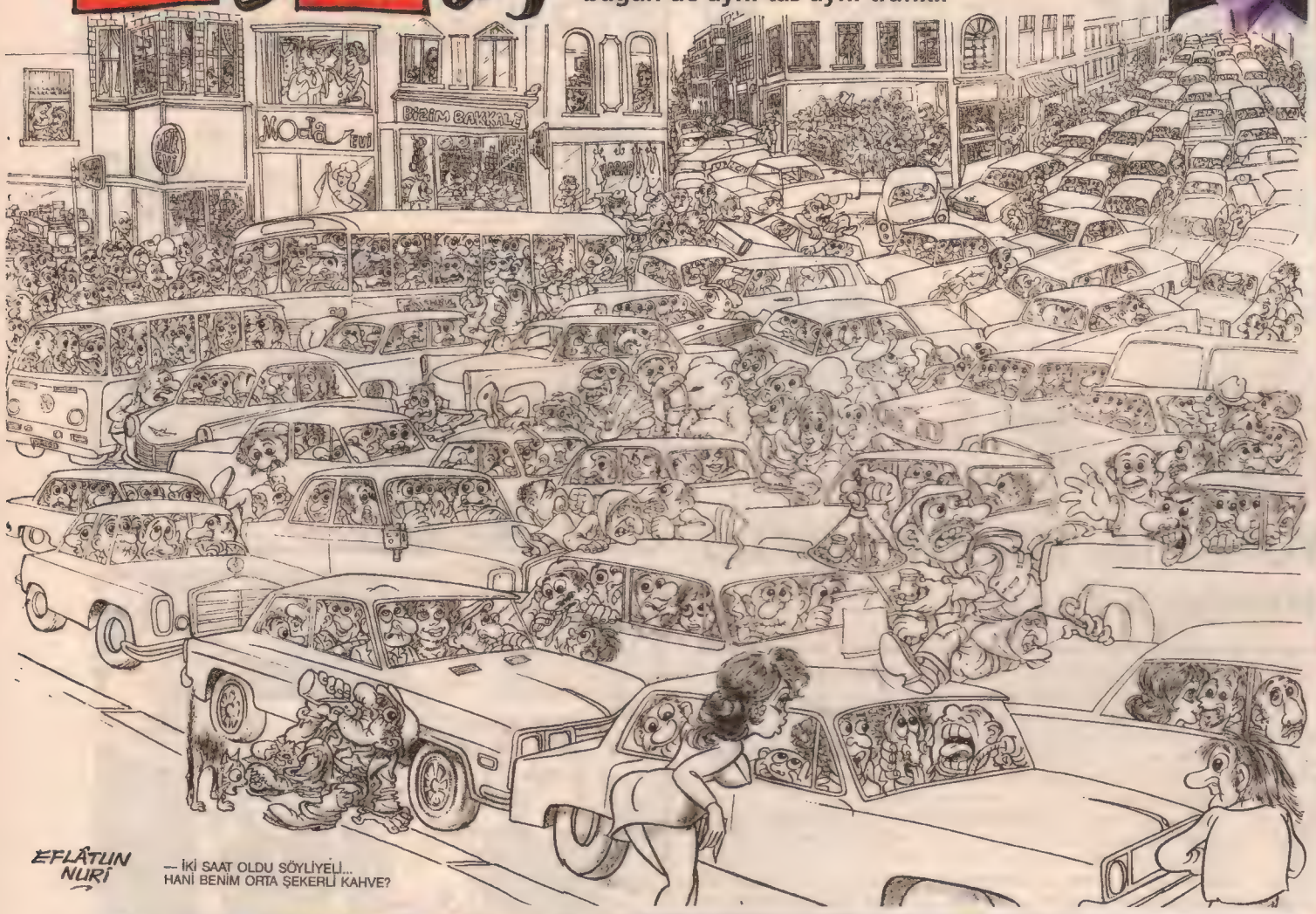

41,5 kere maşallah müzakere masasına oturduk.. Bir 15-20 yıl daha bu masada.. Kim öle kim kala.. Avrupa Birliği içinden çıkılmaz sorunlarla boğuşuyor.. İşsizlik, ekonomik durgunluk, yaşlanma vs. vs..

Bilgi, Sabancı ve Boğaziçi üniversitelerinden sonra şimdide İstanbul Üniversitesi, Ermeni konferansı düzenleyecekmiş..

Behiç Pek — Hapishanede tuhaf ötesi uygulama!!! Adana F tipi cezaevinde tutukluların, bisküviden yaptıkları yaş pasta sakıntalı bulununca, parçalanıp imhası istenmiş...

Sincan F tipi cezaevinde kapışılan mizah dergisi "VIZGELİR"in imhasına karar verilmiş..

Bayiilerde.:. Bayiilerde... Bayiilerde... Bayiilerde..

CİLTLER

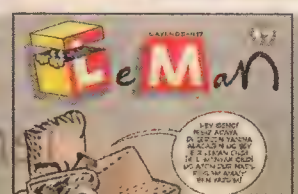

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

Aksaray PAŞAOĞLU

NİYORK'TA BALONCUKLU TAPİYOKA ÇAYI

Geçenlerde bakınız eşim ve ben **Niyork**'ta hârika gibi inanılmaz inanılmaz gezerken, gözümüz **56. Cadde**'nin tam da o inanılmazında heybet gibi duran **dev bir çay fincanına** takıldı. Bakınız o fincanın üzerinde etik alfabesiyle ne yazıyordu: **"Bir fincan baloncuk çayı van dolar."** Baloncuk çayı şimdilerde **Niyork**'un **olmazsa olmazlarından.** Hatta belki de **varsa vardır yoksa yıkıl karşımdalarından.** Ben hemen büyük bir baloncuk çayı istedim. Onun içinde inanılmaz **Tapiyoka** incileri var ve onlar **Yuka** köklerinden yapılıyor. Siz onu içerken içindeki baloncuklar inanılmaz **bürülürü lürü** oluyor. Eşim, ince bir dilim **"osturuka peyniri"**ni tercih etti. Osturuka peyniri **Nebraska**'da tek tük bulunan **şaşı fare sütünden** yapılıyor ve içtiğinizde insanın o akıl almaz enterasanı yâni midesini dehşetli bulandırıyor ve siz **anıra anıra kusuyorsunuz.**

KARNAVALDA DANSETMEKTEN KIÇIMIN ARASI TERLEDİ

Bakınız lâfı nereye getireceğim. Daha sonra iki günlük hafta ortası tatilimizi geçirmek için **Niyork**'tan, **Küba** gibi inanılmaz o efsane ülkeye uçtuk. Yeni kuşaklar o ülke hakkında fazla birşey bilmez. **Ben de fazla tanıdığımı söyleyemem.** Üniversitede hocalık yaptığım yıllarda kazık kadar herif olduğum halde solcu ağabeylerimden **bön bön** o ülkeyle ilgili yoksulluk öyküleri dinleyerek büyüdüm. Solcu amcalarım o yıllarda **deli kızın çeyizi** gibi hep o ülkeye baskı yapan **ABD**'yi kötüleyip dur-du-lar! Ama bakınız o ülke bugün hangi neyi yakalamış. O ülkenin mütevazı bir kentinde binlerce insan **yedi nokta sekizden yetmiş sekize** kadar müzikle coşarak megaşahane gibi yanında **Rio Karnavalı** en bok yemişinden çılgınca ritmik dans ederek eşim ve ben de katılınca bakınız orası neresi mi? **Orası Burdur.** Burdur'da **20 bin 328 kişi** aynı anda **"Teke Zortlatması"** oynayarak **Guines** rekorlar kitabına baş vurdu. O çok hârika. Eşim ve ben sevinçten hemen orada **Ronaldo** ve **Roberto Karlos** gibi sırtüstü yere yatarak bacaklarımızı kollarımızı titrete titrete inanılmaz **"Hamamböceği dansı"** yaptık.

BİREYSEL SİLAHLANMA DEHŞETİMİ İRKİLTİYOR

Bakınız geçenlerde meydana gelen **Katrina** kasırgası sırasında ABD donanmasının eğittiği **silahlı Yunuslar,** sığınakları yıkılınca sel sularıyla oraya buraya dağılmışlar. Şu anda tam otuz altı yunus ellerinde **otomatik tabancalarla** demeyelim de **sırtlarında taşıdıkları zehirli oklarla** kıyılarda **dalgıç avına** çıkmışlar. Bu çağda evinin ön **Mayamisinde** veya **Floridasında** olmazsa olmaz gibi yüzen özgür **ABD** vatandaşı taşınamazlarının vergisini ödediği halde inanılmaz bir terör tehdidi altında yaşıyor. O yunusların **Kızıldeniz**'den getirilmiş **Mısırlı** yunuslar olduğunu söylersem bilmiyorum **manyak gibi olururumunu da göze alıp** olmazsa olmazlarımı haykırmak istiyorum.

Haberde, yunusların **"Islak dalgıç elbisesi"** gördüklerinde **"saldır ve öldür"** yaptıkları belirtilmiş. Yâni dipte, **dalgıç elbisenizi ıslatmadan** yüzebiliyorsanız tehlikeden imtina edebilirsiniz. Bu arada **kalın dudaklı terörist arap yunuslardan** bazılarının okyanusu aşıp **İstanbul Boğazı**'nda zehirli okla **palamut** avlamaya kalkışmaları ihtimali de kanımı donduruyor. **İmtina edicem edemiyorum..**

BATI DOĞUYU SOYMUYOR, DOĞU BATIYI SOYUYOR

Bu arada **ABD** ordusunu, **Irak**'ın **40 milyar** dolarını çalmakla suçlayan baskıcı **Suriye** yanlısı borozan yunuslara şunu soruyorum: **Acaba kim kimi soyuyor?** Bakınız geçenlerde **Hatay**'da bir medeniyetler buluşması düzenlendi. Orada bakınız **Vatikan** temsilcisi **Klaus Otte,** Türk kapkaççılar tarafından tartaklandı ve özel eşyaları çalındı. Biz bunu görmüyoruz da nedense **ABD**'nin **Irak**'a girip **Irak**'a ait **40 milyar** doları alıp götürmesi gibi öyle karışık bir ortamda yaşanması çok doğal **münferit olayları büyütüyoruz..**

AVRUPA'NIN KALBINI HANÇERLEYEN SİNSİ İŞGAL

Bilmiyorum savaş haberleri sizin de yürek telinizi titretiyor mu? Geçenlerde bakınız **Yunanistan Silahlı Kuvvetleri, Ege** ve **Meriç** bölgesinde **"Parmenion"** adını verdiği geniş kapsamlı bir tatbikat yaptı. Yunanlı subaylar daha sonra **Elefterotopia** gazetesine yaptıkları açıklamada **"Hayâli düşman birliklerinin"**, bu açıklamadan tam bir saat sonra maalesef ülkeyi tamamen işgal edip orada insanlara **hayâli zulmettiklerini** ve bu **hayâli birliklerin**, arkasını tamamen gösteren **hayalî Irak'lı** ve **İran'lı** erat ve **yarı saydam Suriyeli subaylardan** oluştuğunu varsayıyorum. Bence dünya, hayalî olduğu kadar çirkin bu arap saldırısına kayıtsız kalmamalı. **Özellikle İsrail ordusuna yardım elini uzatmalı.**

PANTOLON METİNFİDAN

metinfidan@leman.com.tr

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

NİKAH MASASI

Çizim masası alıcaktım bi ara... Çukurcuma diye bi mahalle var burda... Eskici, antikacı dolu... Bi tanesine girdim.. Ağır kalantor masalar. Nakışlı oymalı.. Kenarda kendi halinde pembe nahoş bi masa gördüm.. Onu sordum, kaç para, ne iş dedim.. "O, Ümit Besen'in nikah masası.." demesin mi?!.. Nutkum tutuldu.. (Ümit Besen en baba tavernacılardandır.. Ve en büyük şarkısı "Nikah Masası"dır...)

CİBİLLİYETSİZLER

L-Manyak'tan Soner Günday beyle TV'de bi belgesel izliyoduk... Maymunlar var... Yeni gelen elaman maymun, tüm kabileyi zikmek istiyor.. En nihayetinde patron maymunu dağlara çağırdı.. Orda çok fena dövdü onu, kayalıklara attı... Bunu gören tüm dişi maymunlar, yeni elemana karşı domalmasın mı!!.. Kayalığın eteklerinde sıra sıra açılmış g.tler... İşte o dakka şu maymun ırkından tiksindik.. Ulan bu kadar kolay mıydı sırtından cibilliyet hırkasını fırlatıp atmak.. Pastırma manzaralar arasından çapkın çehreyle kabak çiçeği gibi açılan "Kaymak Yuvan" misali yeni maymun tüm dişileri sıraya dizdi sonra.. Spiker de tiyniyetsiz çıktı... maymunlarla gözgöze gelmekten tırsıyor.. Hemen saldırıyolarmış.. Bi yandan da yemek yiyoduk iştah getti muğa goyim..

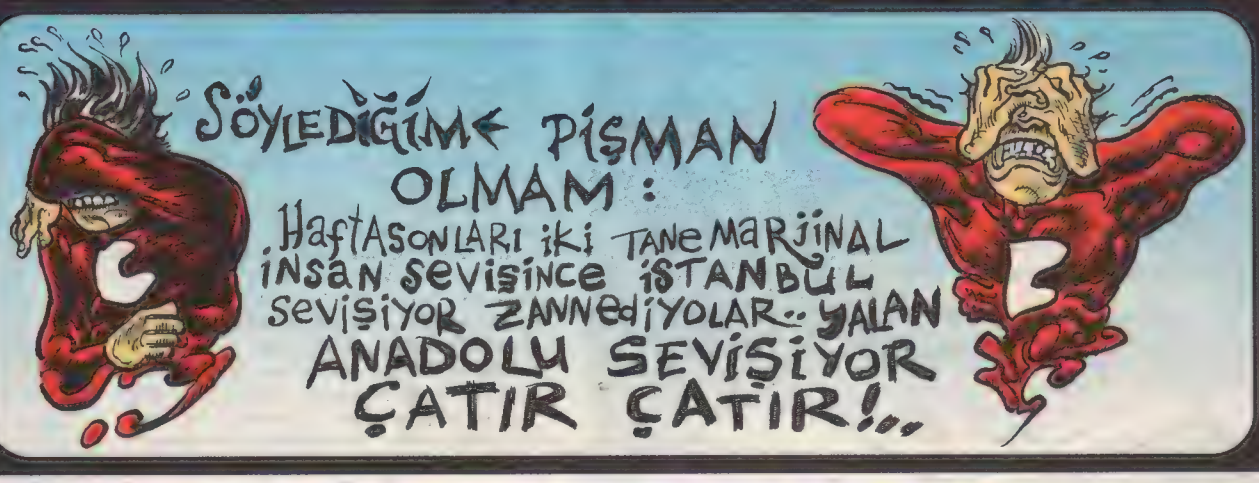

İLLEGAL

Avrupa Topluluğu yolunda yurdumuzda illegal partilerde pek ömürsüz hatta hiç olmamıştır bile... Nacizane kendim, Europa'ya gittiğim bir vakitler bunlara şahit olmuştuk... Londra'da, gecenin tuhaf vakitleri bir meydanda tüm Evropa'dan gençler otoboslara doluşup şehrin dışında, sanayi mahallesinde boş bir şantiyeyi işgal etmiş partiye, zincirli kapıların arasından girdiydikte... Hoop karşımıza badigart çıktıydı... (Parti illegalse, niye badigart?.. badigart varsa niye zencirler?.. İşte Evropa gerçeği..) Uyuşturucuların, torbacıların bağıra çağıra fink attığı 4 katlı, dördünde de ayrı müzik, leş gibi ortamda, yoldan geldik, çok susadık deyu su istedikte, dev gibi bir kazandan tasla su verdilerdi... Herkes tabiki dansediyor fakat, katlardan birindeki diceye baktım, müziğin yapıyor.. Fakat arkada çek yat var.. Yanında bir köpek.. Bir de tupgaz.. Ne yani burda mı yatıp kalkıyordu?.. İşte böylesine karambol karanlık parti ortamları.. Sabah oldu.. Bahçeye çıktım ateş yakıp toplanmışlar.. Tam meydana doğru geldim.. Henüz doğarı güne karşı uzun uzun bir sabah ezanı okudum!!! Ecnebi gözler şaşıran irkilen gözlerle bana baktı.. Sonra da hızla kaçmıştım ordan..

Tripanazomigambiyetsizler Daral&Timsah ÇARŞAR

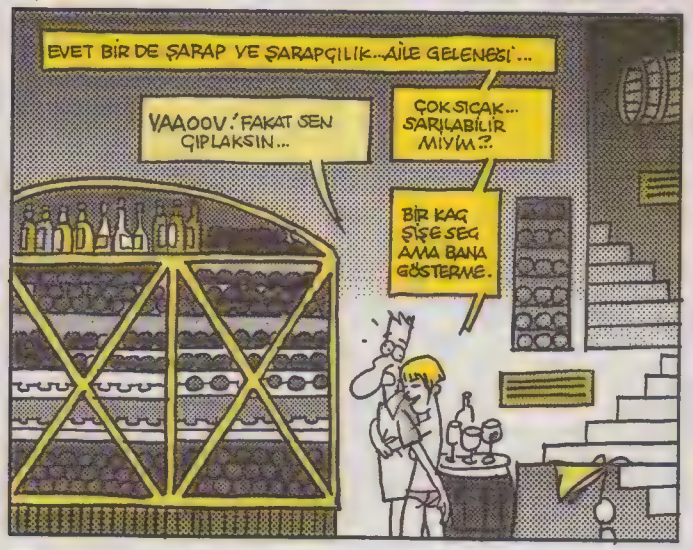

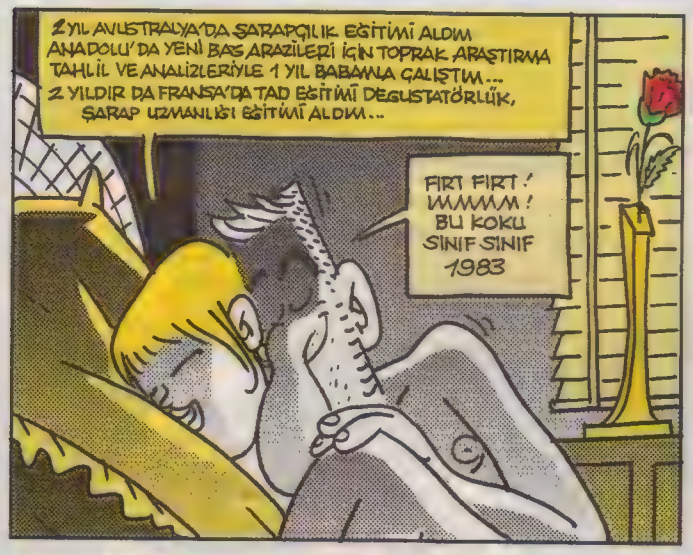

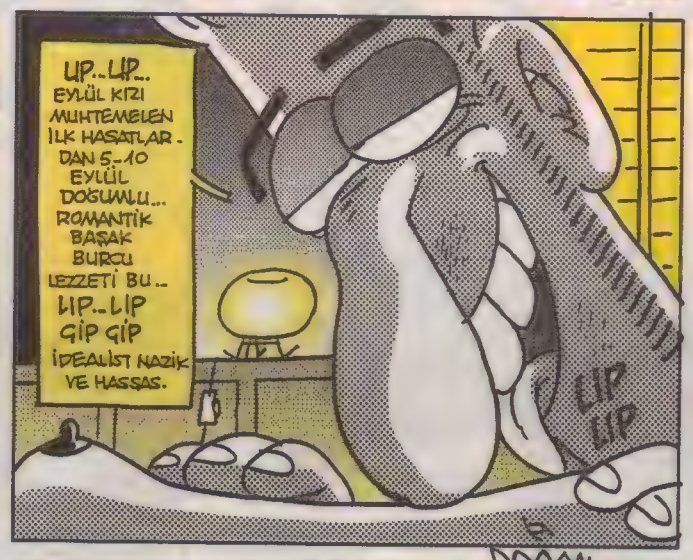

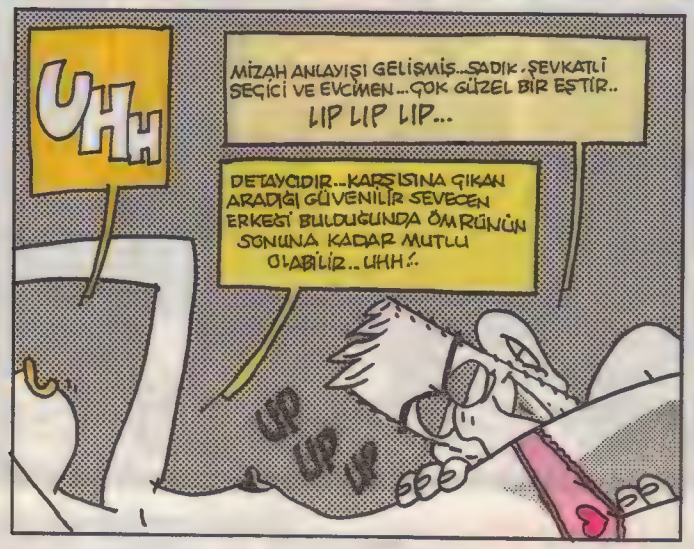

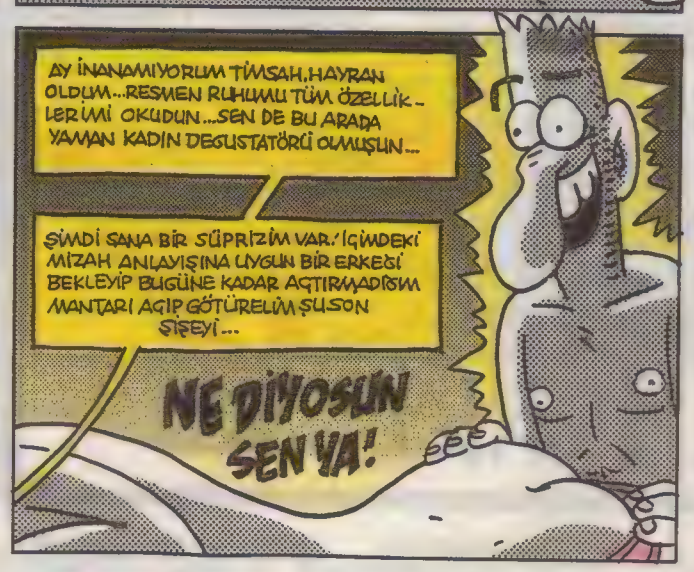

sklhan@leman.com.tr

SIKILHAN

- Alo bilader? "Sema kapılarının açık olduğu bu hayırlara vesile ayda heybenizde tohum tohum mor sıhhat, başarı ve mutluluk menekşeleri saçmanızı temenni eder, sevgi şelaleri altında şemsiyesiz ıpıslak yeşermenizi yürekten dilerim" diye mesaj atmışım en ufak bi yanıt yok? Yanlış olmuyo mu şu mukaddes günlerimizde?

- Attım? "Ben de sizin Hırgürkan kardeş" dedim, gelmediyse dur bi daha...

- İstemeeez! Yüreğimizi soğuttun bi kere. Biz Sıkıl kardeşimizi alıp sanatlı sepetli bir festivale götürelim, karşına geçip anlamasak da iki el satranç atalım olmadı onunla deniz kıyısında martı kuşlarına sıcacık simit atalım da hayır dualarını alalım derdindeyiz şu yaptığına bak insan olan insan en azından "Okyanuslardan kağıt, yosunlardan kalem, balıklardan zarf yaptım dostluğumuza... Her suyun üstüne 'kardeşimsin' yazdım ama bir dalgayla silindi, yine de yılmadan yazdım 'kardeşimsin' diye" şeklinde bir mesaj atıp özürünü diler...

- Yosun mu? Nasıl balıkların dalgaya? Hangimiz kardeşi?

- Yat aptala daha sen yaaat! Şükret ki şu mübarek ayda elimizi dilimizi bağlıyoruz, dost dediğimizin kusuruna yan gözle bakmamayı öğreniyoruz. İçimizden parlayan öfkeye gemimizi vurduk bile, kardeş dediğimiz insanı o yosunlara sarıp denize atmamayı balıklara yem etmemeyi öğreniyoruz zamanın geçtiği yollardan. Ama bunun bir de bayramı var Sıkıl kardeş. Bayramın son günü de var...

- Menekşe tohumlarının heybemize kök salmasını diler, kapatırken çiçek açmanı dilerim...

- Ohhhh! İmzala güzel kardeşim, imzala ölüm fermanını! Mezarında açan o mor menekşelerin günün 24 saati, saatin 60 dakikası, dakikanın 60 saniyesi ellerimi sevgi ve mutluluk duvarlarında tırmanan yavru bir tırtıl gibi boynunda hissetmeni diler, bayramın son gününde yaşayacağın kabir azabının dostluk bulutları arasından sızan tan güneşi gibi seni kavurmasını temenni ederim... Alooo? Sayıyorum lan, gün sayıyorum... Eceline susamış sevgi ve dostluk köpeği seni!

- Alllo... Sıkılhan, bak, ismini veremiycam, hani benim hakkımda ileri geri "loser abi hatun, dedesi kenar mahalle semtinde kendine çöp ev biriktiriyomuş, babası kredi kartı borçları yüzünden annesinin inci gerdanlığını soymuş" diye dedikodu şeysi yapan kişi var ya, işte ben onunla kontağımı sildim, bunu bil diye konuşuyorum Sıkılhan!

- Büzge yani.

- Hayyıır Çisil kaltaaa! Büzge bi kere benim canım, içim, bıcır kankam hatta kalbimin tatlı kuytusu artık! O ismini vermiycaam altı ayakparmaklı şıllığın, zaten annesi ona hamile kalmayı düşünmüyomuş. Kaza kurbanı, random cenin senin anlıycaan... Üvey ablası var diyolar, dört dönemdir BBG evlerine giremiyomuş. Cihangir'de oturan rastalı bi zenciyle aynı evde yaşıyomuş hatun. Ayrıcana öz eniştesi çuval arabayla kağıt toplayan biriymiş, homeless... Sokak mobilyası yani...

- Kin tohumu...

- Kim tohumu? Ne alakası var kinve nefret hissiyle şimdi, bunlar bumbuz gerçek şeyler... Canım, bir tanem, içimin en cıncırığı Büzge olmasa kör bir yarasa gibi mağara duvarlarına çarpıyordum şu an... "Sırtında" diyo, eşşek kadar bir kara ben varmış üstelik üstü istenmeyen tüylerle doluymuş. Serviste selamlaşıyosunuz diye söylüyorum; damla sakızlı vividentsakızın da nedeni ayı nefesi gibi ağzı kokuyomuş ondan yanii...

- Bi sonu olsun artık, bitsin hatta.

- Bitti zaten... Bi günlüğüne yeşil ceylan işlemeli siyah hırkasını istediğim an bitti. Canım, yüreğimin tatlısı, cümbiriğim Büzge de şahit, arkamdan "Ay dilenci gibi hatun resmen" şeklinde zehir kusmuş. Alooo? Kapatmadan en yakın kız kankanı tanısan iyi olur Sıkılhan! Kafasını kaşıyıp tırnağındaki kepekleri defterindeki kağıt ucuna kim törpülüyo tahmin et? Evet, o ismini veremiycam yılan... Çıngıraklı kaltak... Şirret kobra! Alo? Alooo?

- Alooo, Sıkıl Çaatay ben. Kantinden arıyorum, yarın şunlardan sakın yiyip içmiyosun; naneli çay, karışık yarım ekmeğe tost, sıkma portakal suyu artı tüm tatlı tuzlu bisküvi olayı...

- Saat sabahın üçü mü yoksa bu bir senin halüsünasyonun mu Buğra?

- Temizim oolum ben, en ufak bi kimyasalım yok kafam sıfır artı sıfır korkunç basıyo şu an! Afgan Tazısı Hopdediks Kazanı 2005 Operasyonu'nu yönetiyorum arkadaşlarla, heyecandan adrenalin şıklaştırdı alayımızı, o kantinci denen yavşaktan komople intikamımızı alıyoruz. Akıllı ol, yarın yeme içme durumlarına girme... Kantin havaya uçucak, kuruyoruz saatliyi öğle tatiline...

- Okulu mu bombalıyosunuz yani? Ne içtiniz yine uçak benzini mi siz yaaa?

- İçmedik oolum içiricez! O kantinci olucak yavşak kızların yanında bana "Kaç basıyosun yine Buğram, ulan Ramazan'da bile gözler mor aklar kıpkırmızı... Yerin yok şerefsizim cennette" şeklinde aşağılama olayına girdi. Pişman edicem godoşu. Elimizde ne kadar mal varsa gömüyoruz şu an! Yarın tüm okul kantinciyle birlikte leyla anlatabiliyo muyum? Kim yaptı, kantinci olucak o hibinoz yaptı... Yallaah leyla anlatabiliyo muyum?

- Bütün okul leyla? Kantinci yallah... Hem de Ramazan'da ha? Ben anlatabiliyo muyum peki?

- Nası yaa? Oğlum ben Ramazan'da temizim diyorum sana, üç aylarda gram mal değmez benim ciğerime... Alooo? Günah mıdır lan o kadar çok sence? Alooo? Huoooop milllet... Dökmeyin lan malı! Huoooop kime diyorum, operasyon iptal! Mission over... Alooo!

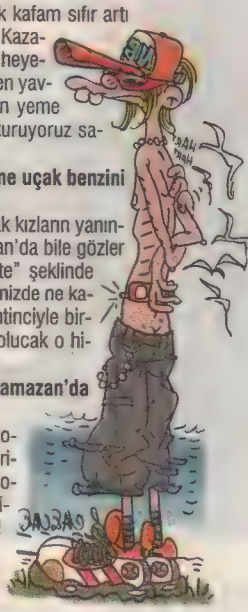

Atilla Atalay

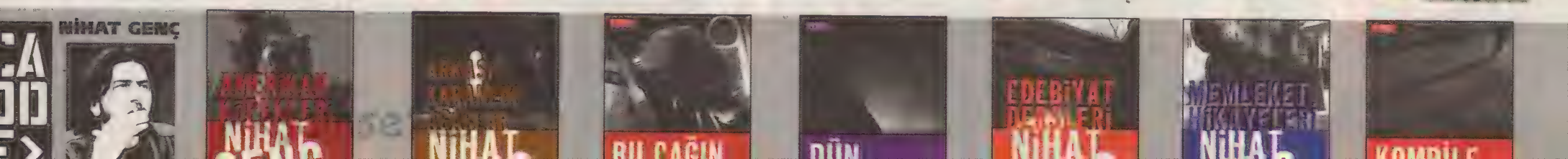

TERELLİ

PICTURES CAN BARSIAN

BİLGE DANDOLDEN-YUS SUNAR!..

Barul Ülkesi üzerinde dolaşan kara bulutlar ve bir çıkar yol bulma çabaları...

2 BÖLÜM: Çıkan kısmın özeti: Ülkedeki kodamanlar, laf dinlenir önemli adamlar biydenbiye böyle konuşmaya başlamışlardı... Sevimli ve şiyindi ama bu duyum onlayın kayızmasını alıp gölüymüştü... Kaos başladı...

Barul ülkesinde dirlik düzenlik bozulmaya başlamıştı. Bir grup sorumlu vatandaş duruma el koyarak girişimler başlattı. Önde gelenlere ziyaretler başladı...

ULU BİLGE, ÜLKEMİZDE KARGAŞA VAR... SİZİN GİBİ AKIL SAHİBİ, SÖZÜ DİNLENİR ŞAHISLARIN ORTAYA ÇIKMA ZAMANIDIR...

. EE... ŞİMDİ BEN... ŞU... ESNADA... SESSİZ KALMAYI... VE... GELİŞMEYE... BAKIP EE...

ULU BİLGE, NİYE DÜŞÜNEREK VE YAVAŞ KONUŞUYOSUNUZ... ZAMAN ÇABUK OLMA ZAMANIDIR.

EE... EVLAT... DÜŞÜNÜYOYUM Kİ... BİY ÇAYE...

Hiiii!..

DEMEK R KULLANMAMAK İÇİN DÜŞÜNÜYORDUNUZ... BİLGELER DE AYNI DURUMDA HA...

BU DURUMDA İŞ BİZE DÜŞER ARKADAŞLAR...

Büyük bir halk araştırması başladı... Yöneticiler, kolluk kuvvetleri, istihbarat örgütleri ortaya çıkamıyorlardı ama tabandan gelen güç Barul ülkesi için kolları sıvadı...

DUR! NE VAR ELİNDE...

EVET N VAR...

HIMM, GEÇ...

Ülke didik didik arandı. Her deliğe bakıldı. Ve bir gün kuşkulu birşey yakalandı...

KALDIR GÖZKAPAKLARINI, İÇİNE BAKIYORUZ...

MİYOP MUSUN SEN?..

HAYIRRR! HİPERRR METRRROP!..

NE DİYOSUNUZ?..

ŞU HERİFİN PEŞİNE ADAM TAKALIM...

Zanlı izlenmeye alındı. Nereye varacaklarını bilmiyorlardı ama, her ihtimale karşı işte...

BİRİYLE BULUŞTU...

NABERRR?..

İYİDİİRRR...

RRRREİS DEDİ Kİ DEPOYU BOŞALTIN!..

NAPICAZ O KADAR R'Yİ?.. KIGMIRA MI SOKCAZ?.. SEN ADAMLARRRRA HABERRR VERRR!..

DEPOYA GELDİLER GALİBA, SESSİZ OLUN...

BUYURRRRRR?..

REİS GÖNDERDİ, FAZLA R'LERİN Bİ KISMINI BEN ALIÇAM. KARŞILIĞINDA Y GETİRDİM...

KIPIRDAMAYIN!..

KALDIRIN ELLERİNİZİ ŞEREFSİZLER!..

DURUM ANLAŞILDI... ŞURAYA BAK, YÖNETİCİLERİN VE ÖNEMLİ İNSANLARIN KULLANDIĞI SÜSLÜ R'LERLE DOLU BURASI...

DEMEK ONLARIN R'LERİNİ GALİP YERLERİNE Y KOYUYORDUNUZ HA!..

NESKAYFENİZ ULU BİLGE...

ULAN DİNGİL... Y YÜZÜN.. DEN MEMLEKET BATIYODU SEN HALA GEREKSİZ YERE Y KULLANIYOSUN... NESKAYFE DİİL, NESKAFE...

ÇAAT!..

NİHAT GENÇ İmza 15-16 Ekim C.tesi Leman standı..
Söyleşi: 16 Ekim Pazar saat 18:00 Marmara salonu

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

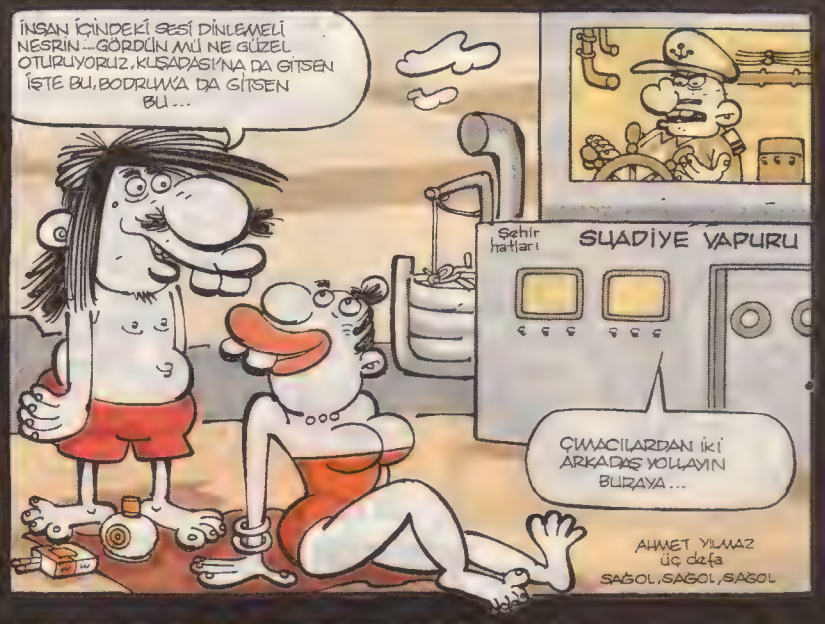

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Ben o hit şarkımda "Kiss mi maydarling" (öp beni sevgilim) demedim. "Kısmî maydarling" dedim. Yâni o hanım tam anlamıyla değil, kısmen sevgilimdi. Çok yanlış anlaşıldı.

Elvis Presley

İspanya'da boğa güreşi diye birşey var. Türkiye'de de yağlı güreş var. Ben diyorum ki.. Bizim ülkemizde de boğaları ve şalları yağlasak.. Ya da bir dakka.. Sincapları yağlasak ve onlara voleybol oynatsak, çok orijinal olmaz mı?

Kral 4. Eskeleroz Munyoz

KEDİNİZİN KÖŞESİ

PROF. YATTARA VALLİ

Yattara abi, karşı balkonda evcil var abi. Evcil ordan "bov bov" şittetli patlama yapıyo abi. Evcil niye kedi görünce patlama yapar nitelikte abi?

Cevap: Abi değil de hocam dersen daha makbule geçer yavrum. Evcil diye biz hepsinin kapsamına diyoruz. İçinde kedi de var. Seninki köpek. Kedi onu tetikliyor.

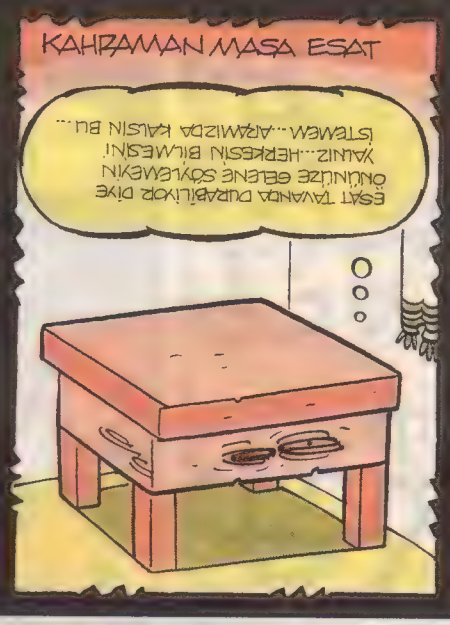

Eyrik

eyrik@leman.com.tr

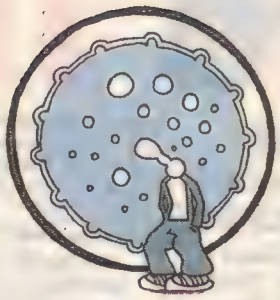

CEZMİ ERSÖZ

Karşı Çıktığın Hayat...

Sevdiğin bir kadın vardır başka şehirde... Öbürü tenine tutkuyla bağlı olduğu bir adamla sevişir uzak odalarda...

Bir **sevgilin, ki** ruhunun öbür yarısıydı ve hep öyle kalacak; sormak istediğin hiçbir şeyi soramadığın babanın yanında yatar şimdi, yatar çıplak ağaçların, soğuk rüzgârların altında.

Duvarda fotoğrafı: Suçlar gibi bakar sana oradan. Beni anma artık, **artık sus beni** diyerek bakar...

Böyle yapayalnız, böyle gecenin o koyusunda ölümü düşünmek de güzel... Şimdi yumuşacık akması bile güzel o aptal kanının, ağırbaşlı ve kirli halının üzerine...

Uzakta, çok uzakta, o yasak düşlerinde buğulu sesi içini gıcıklayan bir kadın vardır, hep seni düşleyen... Onu aramak geçer aklından, aramak ve telefonla sevişmek istersin onunla... Hep terk edilmişken, hep yalnızken aklına o gelir... kendinden çok ona üzüldüğün...

Belki de kirletmek için her şeyi... ararsın.

Belki de yalnızlığını, intihar düşlerini kirletmek için.

Senden geriye, saygın ve lekelenmemiş hiçbir şey kalmasın diye, ararsın... Üstelik onun sana duyduğu gizil sevdasını ve eksik, yanlış yaşanan, dahası güneşi gören filmler gibi solan bütün aşkları küçümsemek için ararsın...

Her şey bittikten sonra içinin biraz daha soğuyacağını bile bile, ararsın... O buğulu sesli kadın da yalnızdır senin gibi. Öyle zordur ki hayatı, öylesine bölünmüştür ki zamanlara, insanlara, yasaklara, zorunlu alışkanlıklara... Aylardır kimselere dokunmamıştır, kimse ona dokunamamıştır şefkatle, ya da arzulayarak, ya da minnetle... Kimse, kimse...

Aylardır geçmemiştir kendinden o da senin gibi...

Aylardır kaybolmamıştır arzularının yasak bahçesinde...

Ne biliyorsa, ne kalmışsa o yoksul hayallerinden fısıldar sana, son bir gayretle... Ağır işçisi olmayı göze alır uzaktaki hep o solgun aşkının... Sonra sen boşalırsın ağırbaşlı ve kirli halının üzerine. Erteleddiğin intiharından akan o aptal kanının yanına boşalırsın... Boşaldıktan sonra hiç zaman geçmeden, sanki bir ceza, bir suç gibi bir kez daha yüzleşirsin cinselliğinle... Hayatının belki de en büyük yenilgilerinden biriyle, bir kez daha yüzleşirsin...

Çünkü o büyük vaat sürüklemiştir seni bu ko ve yalnız geceye... O büyük kendinden geçme, el bir gün arzularının o mesut bahçesinde kaybol vaadi... sorgusuz, sualsiz erime vaadi sürüklemi bu sefil geceye...

Çünkü her şeyin arkasından o vaadi görmüş sen...

Ailendeki insanlarda, arkadaşlarında... Çevren kilerde... O dinmek bilmeyen yarışın, korkunç re betin arkasında... O delice para kazanma hırsının telaşının ortasında...

Üniformaların, rütbelerin, çalar saatlerin, elekt nik harflerin, soğuk, aldatıcı ekranların arkasın hep onu görmüştün.

Arzuların mesut bahçesinde kaybolmayı... Ha erimeyi ve ardından her şeyi, yaşadığını bile unut erimeyi... Arzuda erimeyi... Ve hiçbir soru kalmac geride; hiçbir zorlama, hiçbir korku olmadan... meyi... Yaşanan anın, şimdinin o yapışkan kaygıla nı ve sorularını geriye çekip bağışlanmayı dilediğ erimeyi, kaybolma isteğini görmüştün... O düşle ğin dünya dışı hayatta, ölümle ve aşkla dudak duğa, ölümle ve aşkla sarmaş dolaş, buralardan çe gitmeyi görmüştün hep... Ve vaatler çekildiğin boşluğa düştüğünde o vaatlerin arkasındakiler, rünen ve seni yanılgıdan yanılgıya sürükleyen şeyin arkasında o yoksul, o mutsuz cinselliğini g müştün yine de hep... Neden eriyip gidemediğin Neden kaybolmak isteyip de bir türlü kaybolama ğını görmüştün...

Sürekli gergin ve kaygılarla doluydun. Hep tu yordun kendini. Hep mutsuz olmak öğretilmişti na. Mutlu olmaktan korkuyordun çünkü. Mu olunca birilerine haksızlık ettiğini sanıyordun. M suz olman en kutsal görevindi senin. Çünkü kend den geçersen, erirsen arzularının mesut bahçesin sana yenileceğin öğretilmişti. Yarışı kaybedeceğin Ne olursa olsun hep tetikte olman gerekliydi. Çü kü her zevkin bir sabahı vardı...

Ve yaşadığın her zevkin ardından pişmanlık, b luk ve acı duyman öğretilmişti sana... Tetikte ve g gin olman senin yararınaydı. Çünkü bir kez bırak mı kendini, bir daha dönemezdin hep kazanm zorunda olduğun bu hayata...

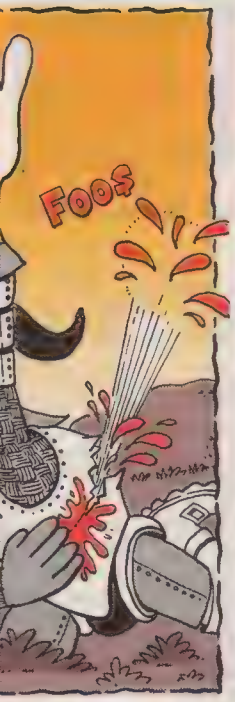

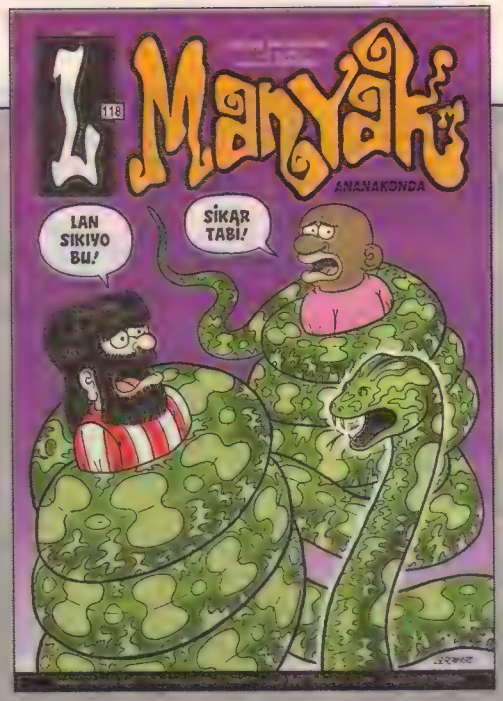

EKİM SAYILARI

Bu yüzden, sana sunduğu hiçbir vaadini yerine getirmeyen, verdiğinden daha çoğunu alan, seni her mutluluk vaadinin sonunda pişmanlık, boşluk ve acıyla tanıştıran hayatına yine de tutunabilmek, ona yaranmak zorundaydın, mecburdun buna.

Bu yüzden insanları şaşırtmalıydın. Yalnızlığının arkasına gizlenerek ve duygularını kimselere belli etmeyerek hep yeni bir şeyler yapmalıydın... Biliyordun bu hayat senin değildi. Oysa başka bir yerde sana ait bir yer vardı...

Biliyordun bu hayat senin değildi, başka bir yerde, sana ait bir yer vardı. Bu düşün için katlanıyordun her şeye...

Çevrendekilere, can sıkıntısına, başkalarına kendini beğendirme çabaların orayı özlediğini gizlemek içindi.

Beğenilmek için katlandığın onca mutsuzluk ve acı daha da kışkırtıyordu oraya ulaşma özlemini...

Hem çok yanındaydın, hem de çok uzağındaydın o yerin...

Oraya geldiğini hissettiğin an bırakacağını düşünüyordun kendini arzularının mesut bahçesine...

O deliler gibi istediğin ve hazla ürperip ardından yaşadığını unutup, erimeye... O mutlu kayboluşa bırakacağını düşünüyordun...

Ama o başka yere kendi iradenle, çabalarında ulaşma cesaretin yoktu senin...

Oraya ulaşmak, başkalarına değil arzularının bahçesindeki yasakları kaldırabilmek için bile başkalarından çare umuyordun...

Çevrendekilerden bekliyordun bunu... Arkadaşlarından, okullardan, ders kitaplarından, televizyonlardan, gazetelerden, komşularından bekliyordun...

Ailenden, kardeşlerinden ve belki de en çok annenden, babandan... Seni sen olmaktan koparttıktan, düşlerindeki o başka yere gitmene izin vermeyip bu hayata zorladıktan sonra seni takdir edenlerden, hadi hep böyle devam et, diyenlerden çare umuyordun!..

Sahi, mutsuzluğu bir görev gibi boynuna asan o başkalarından, başkalarına ait o kendinden kurtulup, gideceğin yer neresiydi?

Gerçekten düşündün mü hiç bunu?

Onlara ait kendini, onlara bırakıp ne zaman hazla ürperip eriyeceksin sen?

Ne zaman bu yoksul, bu mutsuz cinselliğine son vereceksin?

Ne zaman, hayatını uğrunda mahvettiğin o erime, o kayboluş özlemine kavuşacaksın?.. Ne zaman sonsuza dek unutacaksın bir türlü içine giremediğin, içinde hep bir hata, hep büyük bir suç gibi durduğun yaşamını?..

Aslında onca yıl neyi beklediğini çok iyi biliyorsun sen. Odalara kapanıp okudukların, öğrendikleri belki de sadece bunun içindi... Neyi beklediğini bilmek ve anlamak içindi... Söylesene ne tutuyor seni? Seni engelleyen ne?

Biliyor musun karşı çıktığın hayat gibisin...

Bir sevgilin başka şehirde; öbürü tenine tutkun adamla uzak odalarda sevişiyor... Ruhunun öbür yarısı olan ise çıplak ağaçların, soğuk rüzgârların altında yatıyor...

Sense şimdi telefonda buğulu sesi içini gıcıklayan yapayalnız bir kadınla sevişiyorsun...

Aylardır kimsenin şefkatle, arzuyla ya da minnetle dokunmadığı bir kadınla... Seni sonsuz bir sevdayla sevdiği için yalnızlığını ve hep ertelediğin intiharını bile kirletmene göz yuman kadınla telefonda sevişiyorsun...

Ve herkese, her şeye ve hayata rağmen içinde sakladığın onca erimek ve arzularını mesut bahçesinde kaybolmak özlemi, o aptal kanına karışıyor şimdi...

Ne yapsan utanıyorsun. Ne yapsan hep bir hata, hep bir suç gibi yaşadığın hayatından utanıyorsun...

Çünkü ne yapsan eksiksin hayallerinden...

Ne yapsan geride kalıyorsun düşlerinden...

Peki, onca yıl geçti başkalarına ait olan kendini o başkalarına bırakma zamanın gelmedi mi?

O hep düşlediğin yere gitme zamanın...

Söylesene, ne tutuyor seni?..

ezmler@leman.com.tr

* Yazılarım çizgiroman halinde **Kaçak Yayın** dergisinde yayınlanmaktadır...

* Yakında şiir albümüm çıkıyor... **Derinliğine Kimse Sevgili Olamadı** adlı şiir kitabımla beraber **Kendini Saklama Çiçekleri** adlı albümüm çıkıyor.. Albümün müziklerini **Vedat Sakman** yaptı... Şiirlerin bestelerini **Gitarist Haluk Çetin** gerçekleştirdi... **Vedat Sakman**'ın müziğini hazırladığı bir şiirimi **Leman Sam** okuyacak...

* **Adana.** 7 Ekim Cuma günü saat 19:00-21:00 arası **Köylü Kafe**'nin düzenlediği **Edebiyat Günleri**'ndeyim.. Adres: Baraj yolu Seyhan/Adana.

* **Samsun.** 12 Ekim Çarşamba günü saat 14:00 - 16:00 arası **Samsun 19 Mayıs Üniversitesi**'ndeyim..

* **İstanbul-TÜYAP.** 15 Ekim Cumartesi günü saat 13:00-16:00 arası **Gendaş Yayınları** standındayım...

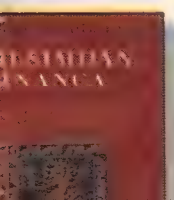

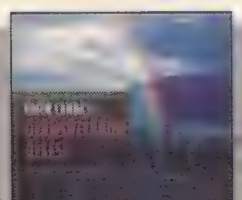

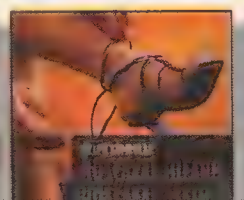

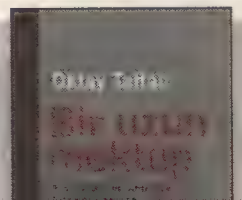

EFLATUN NURİ İmza: 8 Ekim C.tesi Leman standı..

OKTAY TAFTALI İmza: 13 Ekim Perşembe Leman standı
Söyleşi: 13 Ekim Perşembe saat 18:00
Marmara salonu

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

•NE İÇİNDEYİZ AB'NİN NE DE BÜSBÜTÜN DIŞINDA...

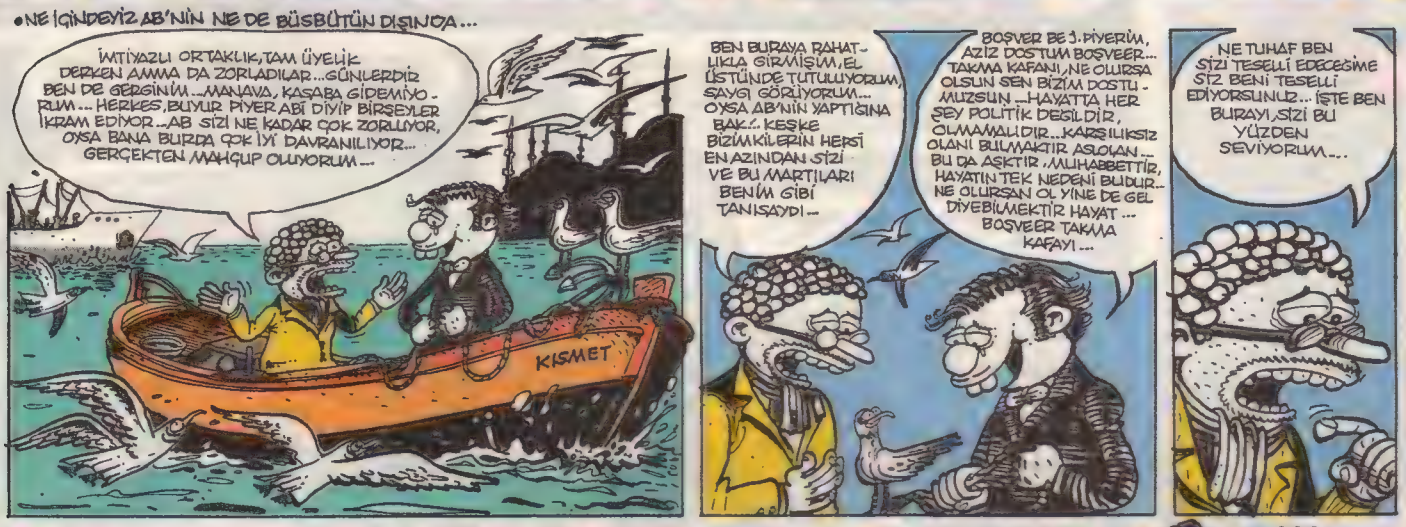

*AB: Eski dilde su... Ben bunu çizerken müzakere görüşmeleri sürmekteydi ve İmtiyazlı ortaklık maddesi ısrarla öne sürülüyordu ve bizim dergi baskıya girmek üzereydi, kahramanlarımız konuya bu açıdan yaklaştılar.

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

GEZ MAHMUTCUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

ANTİK DUMUR YOLCULUĞU

Gelin dumur dostları Sonbaharın son günlerinde antik dünyanın dumurlarına uzanalım... Antik harabelerde şöyle bir dolaşalım, günümüz stresinden biraz olsun kopalım...

"Uzuun yıllar önceydi... Pırıl pırıl bir Ege güneşinin enseme vurduğu güzel bir yaz gününde **Milet Antik Kenti'nde** dolaşıyordum. Bir yandan da elimdeki kitaptan antik kentle ilgili bilgileri okuyor, kendi kendime canla başla bir şeyler öğrenmeye çabalıyordum. Burnumdan damlayan ter damlaları kitabın üstüne düşüyordu. Diğer antik şehirler gibi buradan da bir çok önemli parça yurt dışındaki müzelere götürülmüştü. Bir gün gidip onları da görme hayaliyle gezmeye devam ettim. Muhteşem **amfitiyaroyu** gördükten sonra, yüzyıllar boyunca nehir alüvyonlarıyla dolup ova haline gelmiş, bir zamanlar liman olan bölgeye doğru yürümeye başladım. Uzakta bir çoban ve küçük oğlu gözüküyordu. Limandaki **aslan** heykelinin olduğu yerin yakınında duruyorlardı. Çoban beni görünce güneş altında uyuşmuş bir halde duran küçük oğluna bağırmaya başladı. Önce nedenini anlayamadım. Biraz daha yaklaşınca, oğluna beni oraya götürüp aslan heykelini göstermesi için bağırdığını anladım. **"La getsene laeee, adamı getirsene laeee!. Aslanı göster!..."** diye adeta yırtınıyordu. Çocuğun gelmesini beklemeden hızla oraya doğru yöneldim. Yürürken de **"biliyorum dayı biliyorum, ben de o yana geliyordum zaten. Dur gönderme çocuğu!."** Dediysem de adam elindeki çoban asasını kaldırmış, olduğu yerde zıp zıp zıplayarak küçük çocuğa bağırmasını sürdüyordu. **"Laa getsene laaa, a burda aslanı göster!..."**

Yanlarına gittiğimde limandaki aslanın başına çöktüm, adam pos bıyıklarının altından mutlu mutlu gülümsüyordu. Küçük çocuk yorgun yorgun bir zamanlar **antik çağın** en önemli deniz savaşlarının geçtiği ovaya doğru bakıyordu. Belli ki bir çok kere bu aslanı göstermesi için babasından o bağırtıları işitmişti..."

Çok seneler önce bir yazımda bahsettiğim (bkz. Islak Şemsiye, Leman, sayı:345) bu küçük çocuk 7-8 yaşlarındaydı... İşte uzun senelerden sonra geçenlerde yine **Milet Antik Kenti'ni** dolaşırken bir de ne göreyim; o küçük çocuk büyümüş, koca bir delikanlı olmuş ve yine küçüklüğünden beri durduğu **liman aslanının** başında duruyor, arayanlara zor görülen **aslanı** gösteriyordu... Bunca yıldır antik kentte ve aslan heykelinin başını bekleyen bir çocuktan, tüm çocukluğu antik bir kentte geçen bir çocuktan bahsediyorum... Artık yanında babası yoktu, yalnızdı, çünkü büyümüştü... İkimizden başka kimse yoktu bir vakitler antik liman olan yerde... Şaşkınlıkla, **" sen sen sen misin, İbrahim?..."** dedim. **"Hee benim abi..."** dedi. Sordum, **"yahu amma da büyümüşsün, koca adam olmuşsun, hala bu aslanın başında mısın, baban yok mu, o nerde?..." "Evde abi, artık pek gelmiyo harabelere... Üçyüz- dörtyüz tane resmi var turistlerle beraber çektirdiği, onlara bakıyo oyalanıyo..."** dedi. Hayretle sormaya devam ettim, **"peki İbrahim sen onca sene bu harabeleri mi bekledin, ömrünü buraya vermişsin yahu?..." "Hee abi..."** Bunu **AB** müzakerelerinde, **AB Parlementosu'nda** haykırmak isterdim ama ne çare, kim beni dinler, bu çocuğu kim görür?...

Elinde bir demet çiçekle, turistlere liman aslanını gösterip, antik kalıntıları anlatan, üç beş kuruş ne verirlerse nasibini arayan bu isimsiz kahraman orda bekliyor ve bütün ömrünü antik sütunlar arasında geçireceğe benziyor. En büyük hayali de **"burada kendisine resmi bir iş verilmesi..."**

İşte bu, bu... Bunlar isimsiz kahramanlardır, bunları Pazar eklerinde göremezsiniz... Yarın öbür gün bizler de ortadan kaybolduktan sonra kimse göstermez size bu insanları... Bu güzel insanlardan bir diğeri de **Çanakkale'de Geyikli** yakınlarındaki **Alexandrotroas** harabelerini bekleyen, gözü gibi bakan, gözeten **Halil İbrahim** dostumuzdur... Ne tesadüftür ki onun da ismi **İbrahim**... Bu güzel insan da kendisini yaşadığı yerin yakınındaki **Alexandrotroas Antik Kenti'ne** vakfetmiştir. Gönüllü olarak canını dişine takıp çalışarak kalıntıları korumakta, ziyaretçilere bilgi vermektedir. **Milet'teki İbrahim'den** öteye giden **Alexandrotroas'taki Halil İbrahim** kendini bu antik kent konusunda daha çok geliştirmiştir ve yabancı arkeoloğlarla mailleşecek derecede kültürel olarak daha aktiftir. Pek az kişinin uğradığı, talii yoldaki bu antik kentle ilgili bilmediğim bir çok şey anlattı bana da... Antik kent dağınık ve henüz büyük çaplı kazı çalışması yapılmamış, eğer uzman değilseniz, Halil İbrahim olmazsa bir çok şeyi görmeden geçebilirsiniz. Beni pozitif, tatlı bir dumura uğratan bu isimsiz kahramanı da hayranlıkla selamlıyorum, çocuğunun rızkı, nasibi bu kültür hizmetinden çıkar inşallah...

DUMURSAL TANITIM

Dumur dostları şimdi pek, daha doğrusu hiç yapmadığımız bir şeyi yapacağız. Bir tanıtım...Hani Tekirdağ **yakınlarındaki, dumurlarıyla ve sürekli değişim gösteren devasa Namık Kemal heykeliyle meşhur dinlenme tesisi vardı ya, işte orda çay servisi yapan ve aynı zamanda da yılların müzisyeni olan** Nezir Yenises **dostumuz... Dumur dostları bilir, bu tesisin olduğu yerden sık sık geçerim... Yine bir gün oradan geçerken mola verdim, çevrede dumursal araştırmalar yaparken çay servisi yapan** Nezir Yenises **beni televizyoncu zannetti ve bana getirdiği çayın yanında bir de** CD'sini **tutuşturdu elime... Çok şaşırmıştım,** çay iste**dim şeker yerine CD geldi önüme, ardından bir tomar resim çıkardı cebinden,** " abi sen televizyoncuya benziyosun, beni bi tanıt yaa..." **dedi ve devam etti,** " abi klibim montajda ama çok para istiyolar çıkamadı bi türlü, sen şu resimleri al, ekranda elinde oynat, klip gibi göster..." **falan deyince epey şaşırdım...** " Ben televizyoncu değilim, mizah dergisindeyim, mizahçıyım yani... Hem ben seni yazsam bile komik olabilir, senin işine yaramaz..." **dedim.** "Boşver abi sen yaz, gereken neyse yaparım, seni görürüm, bir daha bu mola yerinde çay kuyruğu bekletmem sana..." **dedi ki, dumur aleminde böylesi tuhaf bir teklifle karşılaşmak beni katkısız, katıksız bir dumura uğrattı... Onu yazmam için çay karşılığında mola yerinde çay kuyruğunda beklememe rüşveti, mega medya konseptine ne kadar tezattı ve benim de medyasal durumumu ne güzel belli ediyordu...**

Aslında resimleri Hacivat-Karagöz gibi elinde hareket ettirerek klip gibi oynatma fikri çok müthiş, dahiyane bir fikir, imkan olsa da yapsam...

Dostumuz yıllardır, yerel, lokal ünlülükten totale geçmek ve adını medyanın sarp ve dikenli yollarında duyurmak için sen de on, ben deyim onbeş yıldır biteviye uğraşıyormuş zannedersem, zira vaktiyle beraber resim çektirdiği zamanın Küçük İboları falan şimdilerde epey büyüdüler, kemale erdiler, geçen sene çıkan popstarlar bile mütekamil oldular... Neyse halden anlayıp ona, kendisinden dumur köşesinde bahsedebileceğimi söyleyip röportaj yapmak için kayıt aletini açtım, Nezir başladı konuşmaya velakin Dumur Detayları'na **"Tımar Tayları"** deyince koptum, uzaktaki tarlalara bakakaldım, daldım gittim, güleyim mi, ağlayayım mı, bilemedim...Tanımadığı bir köşede, onu tanıtmamın, onu ne kadar ve nasıl tanıtacağını da bilemiyorum... Nezir Yenises'in **Telefonda Konuşak** adlı CD'si piyasalarda diyoruz, yılmadan çalışan, didinen dostumuza uzun medya maratonunda sabırlar diliyoruz...

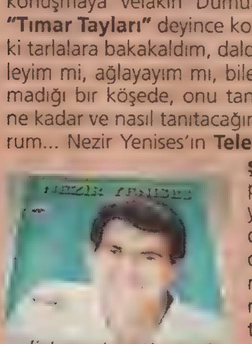

Akşamsefası

ARAPLAR İNSAN DEĞİL Mİ?

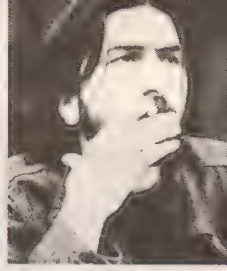

Nihat Genç

SKY Türk TV'de haftalık konuşmalar. yapıyorum, geçtiğimiz haftalarda izlenme oranları geldi. Neye uğradığımızı şaşırdık, çünkü, olağanüstü yüksek rakamlar çıktı. Benzer programların bir/iki/beş katı değil, elli kat büyük izlenme oranı. Nihayetinde bir yazar konuşuyor. Ve bir eğlence programı ya da bir dizi değil. Bu olağanüstü izlenme oranının sebebi nedir? İlerki yazılarımda bunu da tartışırız. Ancak, birşey dikkatimi çekti. **Leman** Dergisi'nde yazdığım on beş yıla varan maceram içinde kitaplarımın çoğunun on baskıyı geçtiği halde çok satanlar listesinde yer almadığını sıkça şikayet etmişimdir. Şimdi aynı şey ekranda oluyor. Bu kadar yüksek ve görülmemiş izlenme oranı ortada. Buna rağmen medyanın ekranlarla ilgilenen köşelerinde ses yok. Ekranları değerlendiren onlarca köşe yazarı yine bu yüksek izlenme oranlarını görmezden geliyor. Yani değişen birşey yok. Kitap yazıyor yüz binlere ulaşıyorsun sansürlüyorlar, ekranlarda yüksek izlenme oranlarına ulaşıyorsun, yine yok sayıyorlar.

Anlaşılan o ki, medyanın köşeleri bu sansürünü, sessizliğini, yok saymasını sürdürdükçe izlenme oranlarımız katlanıyor.

Medyanın benim yazı görüşlerimi sansürleme, boğma, yok sayma girişiminin tarihi uzundur ve sebepleri ortadadır. On beş yıl aralıksız bu sütundan dövdüm onları. Ancak beni boğamadılar. Konuşmalarımı ve yazılarımı bu anlamlı yok saymalarına rağmen en yüksek tepeden sürdürüyorum. Allah bizi utandırmasın.

Neyse. Her hafta **Ne Var Ne Yok** programına çıkıyorum ve **SKY TV**'nin editörü Serdar Akinen sorular soruyor. Bazen söylediklerime ben de inanamıyorum. Serdar Akinen henüz tek bir cümlemi sansürlemiş değil. Ne söylüyorsak aynen yayına giriyor. Ama bazen ekrandan söylenmeyecek şeyler de sansürsüz izleyiciye ulaşıyor.

Şöyle. Geçtiğimiz haftalarda Serdar Akinan yine beni karşısına aldı. Terör, Kuzey Irak, ortam gergin, linç, taşlama, saldırılar deyip... "Türkiye nereye gidiyor?" diye sordu..

Bakın, dedim, bu soruya ancak bir **Temel** fıkrasıyla cevap verebilirim dedim.. Ve aşağıdaki fıkrayı ekrandan anlattım..

Temel doksan yaşına gelmiş ve eşi Fadime'ye dönüp, yahu Fadime biz o işten yapmayalı çok oldu.. Fadime, vallahi otuz yılı geçiyor ne yapıyorduk ben de unuttum. Gel bir bakalım.. Temel Fadime'nin yanına sokulmuş. Ve birdenbire bir titreme tutmuş, Temel'de içten gelen bir sarsıntı.. Fadime korkmuş. Temel ölüyor mu? "Ne oluyor Temel niye böyle ölecek gibi titriyorsun?".. Temel: "Vallahi Fadime ben de bana ne olduğunu bilmiyorum. Ya geliyrim, ya gidiyrim..."

Sonra Serdar'a dönüp, Türkiye'nin nereye gittiğini ancak böyle cevaplayabilirim, ya geliyruk, ya gidiyrik..

Bu fıkra yayınlandı ancak anlattığımız her fıkra yayınlanmıyor. Tabii ki yayınlanmaz, ağır müstehcen.. Şimdi yayınlanmayan fıkrayı burada anlatayım.

Serdar Akinan, Avrupa Birliği'nin Türkiye'nin getirdiği/götürdükleri nelerdir diye sordu..

Cevabım yine bir fıkraydı. Temel ve beş arkadaşı yolda yürürken bir fahişe görmüşler. Ancak beş kişiler, kız ise tek kişi. Ne yapalım demişler. Kızı yatağa atar lambaları söndürürüz, demişler. Ve beş kişi kızı yatağa atmışlar..

Ancak bir kaç dakika aralıklarla Temel'den bir bağırtı geliyor, Temel: "Yahu durun uşaklar.." Bir kaç dakika geçiyor, Temel: "Yahu durun uşaklar"..

Temel sonunda dayanamamış yakmış lambayı: "Yahu uşaklar, durun yahu, tuttuğumuz bir tane meme, yediğimiz on tane tarak.."

Tabii bu fıkraların ekrandan yayınlanma şansı yok. Bu yüzden ailevi fıkralar anlatabilmeliyiz.

AB, AB diye kudurmuş yazarlarımızın yanısıra bir de **AB uzmanı, AB analisti,** gibi falan, **AB vakfı yöneticisi** gibi yerlerden maaş alanlar var. İnsan denen yaratık **Avrupalılar**'ın ettiği bu kadar ağır, küstah lafları kaldırır mı, yer mi? Bunların yüzleri bile kızarmıyor. Annemin bir lafını unutmam. Mutfakta hamsiler unlanmış tavada kızartılıyor. Ben de balıkların solucanlarını kurcalıyor, oynuyorum. Anneme: "Anne, bu hamsilerin beyinleri var mı, varsa nerde?" diyorum.. Annem: "Oğlum beyinleri olsaydı, şimdi tavada olurlar mıydı?"..

Ancak kabul edelim ki bu uzman, analist, vakıf yöneticisi gibi herifler zeki adamlar. Bir Avrupa Birliği gargarasına lafı getirip maaş alıyorlar, ekranda şekil oluyorlar, büyük adamlar gibi konuşuyorlar, daha ne olsun...

Üstelik siz karşılarına çıkıp ne kadar ciddi laf söyleseniz, sizi yok sayarlar, aşağılarlar, cehaletle suçlarlar. Böyle de .ötümün kenarı herifler. Şimdi **Avrupa Birliği**'nin aşağılayıcı laflarını gördüler, yani, ebelerinin damını gördüler, ama hala oydu buydu şuydu diye küstahca laflarını sürdürüyorlar..

Aklıma bir hikaye geldi, bir sömürgecilik deneyimi, İngilizler, Hindistan'da sömürgeciliklerini savunacak Hindu yazarlar yetiştirmek ister. Tartışma şudur, İngiliz tezlerini İngilizce mi yoksa Hinduca mı anlatalım.

Bu ciddi bir sıkıntıdır. Çünkü milyonlar Hinduca biliyor.. İngilizce anlatmaları için yazarların beş/on yılını İngilizceye vermeleri gerekiyor, yani zaman kaybı..

Sonunda şu neticede anlaşırlar. İngilizce verelim. Çünkü İngilizce öğrenmek zeki insanların işidir, zaten, biz ancak zeki insanlarla işbirliğine girebiliriz.

Üstelik Hindular, dillerinin gereği, yani dilleriyle bağlantılı geleneklerinden dolayı "ahlaktan" uzaklaşamazlar.. Ahlaktan uzaklaşmaları için dillerinden kopmaları lazım. Ve ahlaksız ve zeki insanlar bizimle çalışmak için milyonlar arasından elenerek yetişir..

Bu aşağılık küstah işbirlikçi herifler in ortak özelliği budur. İşte Ermeni Konferansı'nda da ortaya fırladılar. Bu adamlara yüzlerce soru sorun hiçbirini asla cevaplamazlar. Bunlar otomatiğe bağlanmış baykuşlar gibi hep aynı şeyi size söylerler. Siz de onlara tekrar yüzlerce ayrıntılı soru sorarsınız, ama, yazılarında, konuşmalarında, köşelerinde bu sorulara bir küçük cevap asla yoktur, ama, onlar beyinlerini yıkadıkları o malum konuyu döndüre döndüre yine size sorarlar.

İşte sömürge bilimi, sömürge demokrasisi bu, onlar tek soruları hergün her şekilde ifade özgürlüğü adı altında soracak, sizler yüzlerce ayrıntılı sorunuzdan tek birini söyleyemeyeceksiniz..

Geçelim bu zavallıları, bunları en iyi Araplar tanır!..

Araplar'ın da batıyı tanımada büyük şanssızlıkları vardı. Bizim karşımızda bu işbirlikçiler nasıl çok kötü küstah örneklerse, Araplar'ın içlerinde Lübnan'daki Hristiyanlar aynısıydı..

Talihsiz Araplar Lübnan'daki Hristiyan tüccarları tanıdıkça, batıya olan endişeleri büyüdü. Çünkü Lübnan'daki Hristiyanlar (Maruniler), ki, Arap kökenlidir, ancak, müslümanları hiç sevmezler, burunları havada ve küstahca konuşurlar. Mahallelerini ayırırlar. Üstelik allem gullemli ticaretle Orta-Doğu'nun bütün kaçakçılığı ellerindedir. Bu hristiyanlar kendilerini Arap olmalarına rağmen ayrı bir halk olarak görür. Batının silahını alırlar, hamileri Avrupa'dır. Batıyı arkalarına alıp müslümanı dövmeye, dışlamaya, öldürmeye çalışırlar. Ki, Beyrut İç Savaşı'nda Hristiyan falanjistlerin katliamları ortadadır. Ve bu Hristiyanlar biz batılıyız, laik, çağdaş değerlere sahibiz diye de kasılırlar. Her türlü üçkağıt, tüccarlık, burnu havadalık, toplumu, coğrafyasını aşağılama onlarda..

Şimdi Araplar bu adamlara bakıp nasıl bir Avrupa, batı eğitimi, görgüsü alabilir, ya da bu adamlar üzerinden batıyı derinliğine tanıyabilirler?

Araplar bunları gördükçe şok geçiriyor, bu yüzden, Araplar batılı kelimesini kullanır kullanmaz, yanında hemen **"küstah"** kelimesini yazarlar!.

Şimdi **Lübnan**'da hristiyan çocukları güya özgürlük, güya turuncu atkılar **Suriye**'yi protesto ediyor. Bu gençlerden hiç birinin tüccar Hristiyan falanjist babalarının Araplar'ı yüzlerce yıldır yaptığından haberi yok..

Bazen bu **Beyrutlu** hristiyan çocukları İstanbul'a eğlenmeye uçakla gelirken görüyorum. İçimden onlara, henüz onaltı yaşında uçaklar dolduruyor eğlencelere koşuyorsun İstanbul'a!.. Oysa, Filistinli Arap çocukların uçağa binmesi bir hayal.. Neyse..

Son iki yüz yıllık dünya tarihinde Araplar kadar acı çeken, Araplar kadar saldırıya uğrayan, emperyalizmin Araplar kadar mağdur ettiği bir başka halk var mıdır? Araplar dünyanın üstlerine çullandığı bu son iki yüz yıllık şokun bitmesini nafile bekliyorlar.

İşte yine Irak'ta iç savaş.. Zaten on yıl önce yine Arap **Saddam,** Amerika'nın kendisine verdiği sözle gazla **Kuveyt**'i işgal etmemiş miydi? **Filistin** ortada. Daha on yıl önce **Cezayir**'de iç savaş.. Artık her biri başka telden çalan bir yığın küçük devlet. **Kaddafi** başka bir şey, **Tunus**'ta çıldırmış laik düzen başka birşey, Körfez ülkelerindeki zengin Arap şeyhleri başka bir şey, ki, **Suudi Arabistan** dahil hepsi şu anda Amerikan askerlerinin kontrolü altında.. Zenginlik, cehalet, terör ve saldıran İsrail, Amerika, bitmeyen işgaller..

Tarihte bu kadar acı çekmiş bir başka halk var mıdır? Körfez ülkeleri Amerikan mallarının ve zenginliğinin şaşasıyla Amerikan kültürü baskısı altında, Kuzey Afrika Fransızca'nın ve Fransız dili kullanan aydınlarının küstah laik girişimlerinin baskısı altında ve halen Irak işgal ve iç savaş yaşıyor ve Körfez ülkeleri başka tür bir işgal altında..

Bir ucundan bu büyük trajediyi anlamaya çalışalım. Emperyalizm ve sömürgeciliği tanımak istiyorsanız önce Araplar'a yaptıklarına az da olsa birkaç satır bakalım..

Bakın, 1967 Arap-İsrail savaşında Araplar tarihlerinin en ağır mağlubiyetini aldı. Yani küçücük İsrail Araplar'a karşı zafer kazandı. İsrail gerçekten küçücük müydü, yoksa, tüm dünyanın desteğini arkasına mı almıştı. Tüm dünya başta Amerika İsrail'in yanındaydı.. Milliyetçi/laik/sosyalist ve Arap Birliği'nin heyecanlı lideri Nasır, Amerika ve Rusya karşısında bağımsız blok kurmuştu. Bu bağlantısızlığı Amerika tarafından cezalandırıldı. Fil fareye yutturuldu. Tabii Araplar'ın bu yüzyılda yetiştirdiği en büyük lider Nasır mağlup olunca hem Nasır'ın milliyetçi/modernist/laik/kalkınmacı/sosyalist projeleri suya düştü, hem de Arap gururu kınlıp şoka girdiler.

İsrail yenilgisi Körfez'den Fas'a kadar Arap dünyasında son iki yüzyılda yaşanmış en büyük şok, hüsran, acı, trajedi oldu.. Öyle ki yıllarca kimsenin ağzını bıçak açmadı. Arap tarihinin belki de en büyük dönüm noktası bu yenilgi oldu, çünkü, herkes, bu mağlubiyetin ardındaki sebepleri, felsefi, sosyal, siyasi olarak tartışıp, Araplar'ın dünya tarihindeki bütün geçmişini geleceğini acımasızca masaya yatırdı..

Araplar'ın dini, dili, siyaseti, varlığı üzerine 1967'den sonra Arap alimlerince yapılmış tartışmaların yekünü inanılmaz büyüktür.

Tarihleri sömürge yönetimleriyle geçen Araplar felsefi bir çıkış aradı. Dini çıkış aradı, laik çıkış aradı. Akılla çıkış aradı. "Birlik"le çıkış aradı, milliyetçilikle çıkış aradı, terörle çıkış aradı, şeriatla çıkış aradı..Araplar bu büyük hüsrandan hala çıkış arıyor!..

Milliyetçi, liberal, İslami, batıcı, Marksist her Arap, bu ağır mağlubiyeti masaya yatırdı. Bu muhteşem büyüklükteki tartışmaları özetlemek mümkün değil, bir ucundan, belki.

Bilindiği üzere 1950'li yıllarda krallıkları, yani, sömürge yönetimlerini deviren milliyetçi/laik/sosyalistler Kemalizmin etkisindeydi. **Baas** hareketi **Kemalizme** benzer çıkışlar yaptı. Yani milliyetçiliğe tutundu ve halkevleri, ta-

Erhan Candan

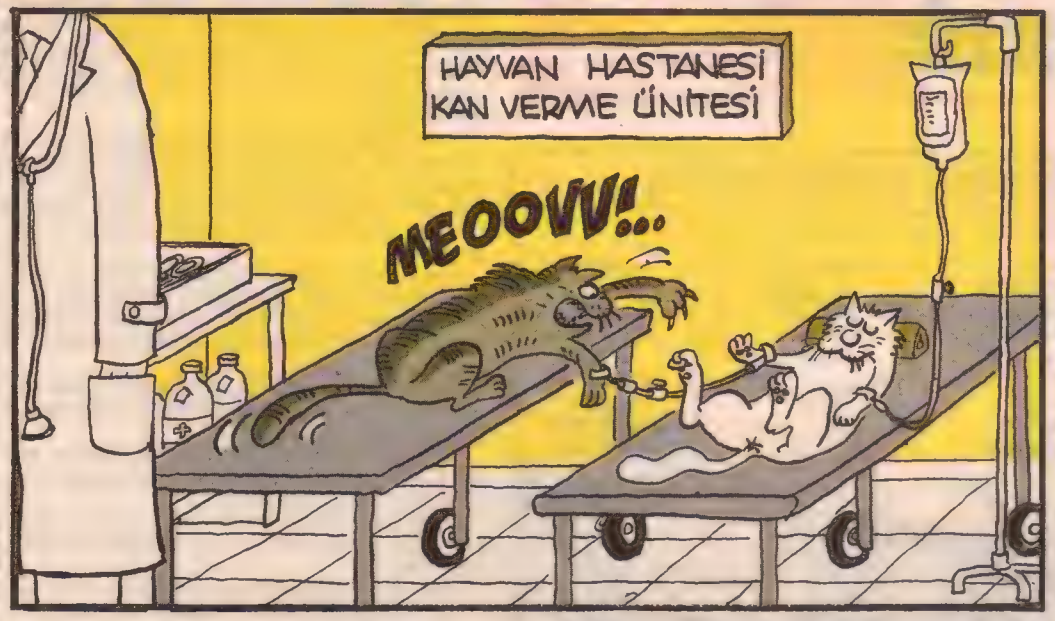

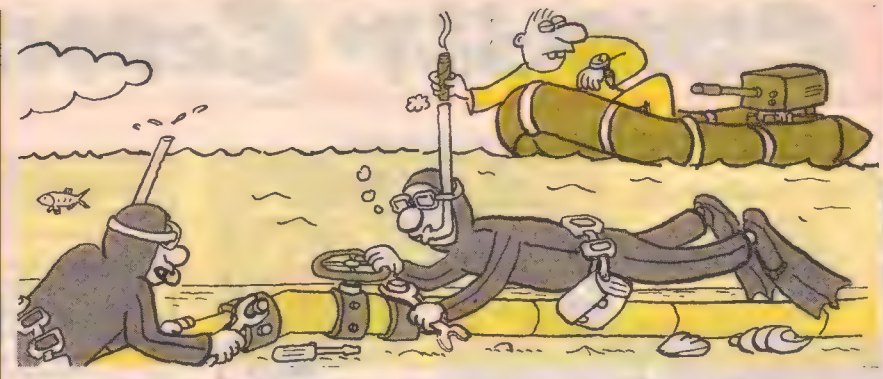

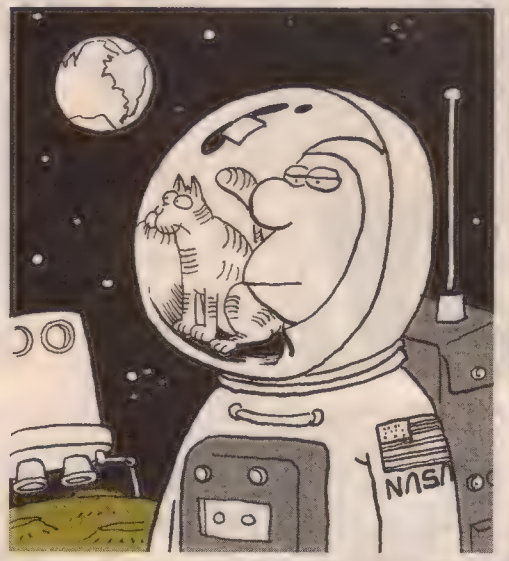

erhancandan@leman.com.tr

rım, sulama, baraj, laik okul, sanayi ve hepsini birazcık sosyalist dozuyla yapmaya girişti. Irak, Suriye, Mısır birleşti, ayrıldı.. Ancak 1950/1970 arası Araplar'ın "milliyetçi" çağıdır.. Başında **Nasır** vardır.

Milliyetçi projeleri küçümsememek lazım, ama, bu milliyetçi laik **Baascı sosyalist proje** bugün çoktan unutuldu..

Nasır ve **Milliyetçi Baas** laik hareket 1967 savaşında yenilince İslam dünyasında islamcı tezler konuşulmaya başlandı. Ve başta **Selefi** hareket sahneye çıktı. Suçu milliyetçi devlete yıktılar. Şeriattan başka şans yok dediler ve Peygamberin hayatındaki rehberliği istediler. Yani, tarih, kültür, geleneği dışladılar ve **Asrı Saadet** yüzyılına özlemle bakan bir hareket, bunun da adı: **Selefiyye..**

Milliyetçiler geriledi, İslamcılar büyüdü. İki tane İslam çıktı ortaya. Biri muhalif İslam, ki **Selefiye** hareketi, bu **Selefiye,** Afganistan'da başka türlü görüldü. Bedeviler'de **Vahhabilik** gibi göründü, Cemaati İslamiye gibi göründü, Mısır'da Müslüman Kardeşler gibi göründü. Hepsi muhalifti, hepsi İslamcı bir devlet istiyordu, hepsi milli devleti yıkmak istiyordu.

Arap filozofların İslam'ı 1967'den sonra nasıl yorumladıkları bir büyük cilt tutar, ancak, inanılmaz rahat, geniş, dünyaya açık görüşler de ortaya döküldü. Mesela Tunus, laik bir rejim, hatta, laikliği Arap topraklarında en aşınlaştırmış bir rejim. **Gannuşi** İslamcı bir yazar. Hapse tıkıldı. Ancak **Gannuşi**'nin İslam yorumları sarsıcıydı. Çünkü tüm selefi hareketi hayal kırıklığına uğratan devrimci görüşler ileri sürüyordu.. Şöyle, diktatör bir İslam devletinden daha iyidir laik devlete yaşayan İslam.. Ve **Gannuşi** demokrasiye, laikliğe, birlikte yaşamaya dair inanılmaz modern cevaplar verdi.. Daha nice filozoflar benzer açılımlar yaptılar.

1967'den sonra Arap filozofların İslam'ı nasıl yorumladıkları ayrı bir başlık, ancak, Avrupa'yı, batıyı nasıl yorumladıkları da çok öğretici..

Arap filozofları sağcısı, solcusu, dincisi, laiki, milliyetçisi, hepsi şu ortak görüşte anlaştı.. İki tane Avrupa var.. Birincisi: Modernite'yi temsil ediyor?

Genel kültürünüzden Modernite'nin ne olduğunu söyleyelim. Modernite kavramı, aklın projesidir, batı, 16. yüzyıldan itibaren siyasi kurumları, iktisadi kurumları, fen, hastane, tıp, matematik, kaldırım, şehirleri "rasyonel bir akılla" tanzim edilmiştir.. Yani, kilise ve vahiyle değil.. Akılla..Aklın şekillendirdiği ve tüm dünyayı etkisine alan bu büyük projenin adı: Modernite'dir.

Tuhaf olan şu ki, İslamcı filozoflar, milliyetçi/laik/modern filozoflar gibi, "Modernite"de anlaştılar. Yani, temel insan hakları, seçim, demokrasi, aklın kurduğu devlet, sanayi, yani modern kurumların akılla tanzim edildiği bu Modernite fikrine hiçbiri karşı çıkmadı.

Ancak sonradan şehirleşmiş, modernizmi geç tanımış Bedeviler'in hali utandırıyordu onları. Bedevi burjuvalar. Bedevi burjuvaların akılları yok, akıldan hareketle kadın hakları, akademileri, seçimleri hiç yok, ama eşyaları modern, pahalı, lüks ve Amerikan malı. Üstelik Araplar yoksulluktan ölürken. Körfez zenginliği Arap dünyası için hep bir "utanç olmuştur". Çünkü parayı ve zenginliği kullanamama, akılla, fikirle hayata sokamamak onlar için Araplar'ın beceriksizliği ve cahilliğini gösteriyordu.

Araplar bir şekilde hep dünyanın gündemindeydi, işte petrol şeyhleri 70'li yıllarda petrol ambargosuyla dünyanın gidişatını değiştirmişti. Şimdi Amerika'daki en büyük yabancı para yine onlarda ve şimdi de petrolleriyle dünyanın gündemindeler. 1950/1970 arası **Nasır**'ın milliyetçi/laik/Baascı günleri de öyleydi. Nasır Rusya ve Amerika karşısında büyük bir bağlantısızlar gücünün başındaydı, **Nehru** ve **Tito**'ya bağlantısızlar hareketi dünyanın gündeminde baş sayfadaydı.

Ve en önemlisi, 70'li yıllarda milliyetçi/Baas güç kaybedip ortaya **diktatör, despot Saddamlar, Hafız Esadlar** çıkınca yine gündemde onlar vardı. Ve bu laik/milliyetçi düzene isyan eden Selefi müslüman hareket 90'lı yıllarda harekete geçince yine tüm dünya onları konuşuyordu.

Şu sahneye bakın, diyelim 1990'lı yıllarda Mısır'ın yoksul bir semtinde doğmuş bir müslüman çocuğun hayat hikayesine bakalım. Körfez'e çalışmaya gidiyor, yüzbinlerce Arap gibi. Burdaki aşırı refah kafasını karıştırıyor. Araplar'ın adam olmayacağı fikri kafasına kazılıyor. Ama aynı zamanda bağlı bulunduğu ideolojik Selefi hareket bir şekilde Suud zenginlerinden para yardımı alıyor. Ve bu çocuk Filistin'e savaşa gidiyor ve bu çocuk Mısır'da kendi ülkesinde laik devlete karşı hücre savaşı veriyor ve bu çocuk Cezayir'deki iç savaşa koşup taraf oluyor ve bu çocuk Afganistan'a koşup savaşıyor ve bu çocuk Bosna'ya koşup savaşıyor ve bu çocuk Paris'te, Londra'da müslüman radyolar kurup müslüman gazeteler çıkarıyor.. Ve bu çocuk 11 Eylül İkiz Kulelerine giden yolun en büyük kahramanı oluyor..

Mısırlı bu yoksul müslüman çocuğun dünyanın tüm coğrafyalarında verdiği bu müthiş inanılmaz savaşın sebebi neydi..

Çünkü bu çocuk **"modernite"**ye inanmıyordu, inanmamasının sebebi, Modernite'nin diğer yüzüydü, sömürgeci, emperyalist yüzü..

Tüm batıdışı topraklar gibi Arap dünyası da **"modernite"**yle anlaşmak istedi, halklarını ve devletlerini seçime, demokrasiye, insan haklarına hazırlamak istedi. Ancak, tüm batıdışı topraklar gibi Arap dünyası da modernite'nin diğer yüzü, emperyalist, işgalci, küstah, nükleerci, İsrail destekçisi batıdan, Amerika'dan nefret etti..

İşte Mısırlı bu yoksul müslüman çocuğun savaşı sömürgecilere, emperyalistlere, işgalcilere karşı savaştı.. Yoksa, bu çocuğun eşitlikçi, bölüşümcü, demokratik, seçim, insan hakkı isteyen "modernite"nin aydınlanmacı yüzüyle problemi yoktu. Olmadığı için aynı çocuklar ülkelerinde kurulan partilere üye oldular, sonra Türkiye'de olduğu gibi laik devlette parlementer bir kavganın tarafı oldular..

Araplar'ın batıya sorduğu en büyük soru şudur: Araplar, batılılar neden bizim despotları, diktatörleri, burjuvaları destekliyorlar ve bizim bu despotlar yüzünden demokrasiyi kurmamızı engelliyorlar..

Şu anda Araplar'ın en büyük savaşı da budur.. Avrupalılar bir yönüyle seçim, demokrasi, insan hakları diyor, diğer sahtekar yüzleriyle petrol zengini bedevi devletlerle kolkola giriyor, Saddamlar'ı destekliyorlar..

67 savaşı belki milliyetçilerin sonu oldu. Ama aradan otuz sene geçtikten sonra bugün batının sahtekar yüzü tam anlamıyla ortaya çıktı. Ve Irak'ta bugün batılılar'ın yaptığı vahşetler Araplar'ı yeniden birlik ve beraberliğe doğru götürmeye başladı.

Bu tuhaf gelişme şöyle oldu, Baas'ın laik milliyetçi sosyalistleriyle **Selefi** hareketin **Vahhabi** ya da **Müslüman Kardeşler**'i ya da **Cemaati İslamiye** örgütlerinin anlaşması asla mümkün olamazdı, ama bugün Arap topraklarında artık bu farklı görüşler kardeşçe birbirlerine sokuluyor, ortaklaşa siyasi kararlar almaya başlıyor..

Ancak, 70'li yıllardan sonra prim toplayan Selefi İslami hareket terör kurban edildi. Amerika bu hareketi Afganistan'da Ruslar'a karşı yetiştirdi, kullandı. Suud rejimleri bu hareketi milliyetçi laik rejimleri devirmek için parayla besledi ve sonunda dünyanın şöhretli teröristleri ortaya çıktı..

Mısır'da terörist yetiştiren mahalleler devlet güçlerinin aylarca kuşatmasından sonra biraz zor teslim alınabildi. **Cezayir**'de iç savaş yüzbinlerce Arap kardeşin birbirini satırla doğramasına sebep oldu. Oysa **Cezayir** petrolü ve havagazıyla kendine yeten bir ülke ve bugün toparlanıyor gibi..

67 travmasından bambaşka travmalar da kendini gösterdi. Nasır sosyalistvari yöntemleriyle aşırı zenginliği yasaklamıştı ve yüzlerce **Arap** zengini denizaşırı ülkelere kaçmıştı. **Nasır**'ın ölümünden sonra iktidara **Sedat** yerleşti, Araplar'ın hiç kabullenmeyecekleri **İsrail Camp David** anlaşmasını imzalayarak **Araplar**'ın muhteşem birliği bozuldu. **Mısır** dışlandı. Ama **Sedat** ekonomik yöntemleriyle ucube bir devlet ve ucube bir millet çıkarttı ortaya..

Şöyle. Sedat, Mısır'da **Açık Kapı politikası** izledi. Bu şu demek, yabancı sermaye her şekilde rahatlıkla ülkeye girebilir ve ülke zenginleri devletten her türlü desteği alarak alıkıran başkesen gibi istedikleri yatırımları keyifle yapabilirler..

Bu, Açık Kapı'nın sonuçları hüsrandır ve dünya tarihinde eşi benzeri yoktur, çünkü, Açık Kapı yöntemiyle zenginler daha aşırı zengin, fakirler daha dipsiz bir yoksulluğun içine düştü. Böylelikle bugün Mısır'da **Memlük** mezarlıklarında yatan beş yüz bin/bir milyon yoksul insan ortaya çıktı, aynı mezar mahallelerin biraz uzağında bizim **İstanbul Boğazı** yalılarından daha lüks evler içinde yaşayan masallardaki zenginlerden daha zengin bir zengin sınıf ortaya çıktı. Yani zengin ve fakir arasındaki uçurumun büyüklüğü inanılmazdır. Bu uçurumu gören turistlerin ülkelerine sağ salim bir zihinle dönmeleri mümkün değildir. Şimdi bu milyonların dipsiz yoksulluğu Mısır'ın kaderi gibi. Ve Araplar'ı en çok utandıran bir yoksulluk abidesi gibi ortada..

Araplar üzerine çok daha konuşuruz, ama beyinlerimiz Araplar'ı aşağılamak için düzenlenmiş haberler/medya/sinema/edebiyat yanlı bilgileriyle çoktan tıka basa dolduruldu. Dünya edebiyatını, sanatını, medyasını, yayın evlerini elinde tutan İsrail yanlıları, Araplar'ı okşayacak, savunacak tek bir filmin, kitabın yayınlanmasına asla izin vermediler. Araplar medya tarafından kıstırıldı, boğduruldu.

Oysa Araplar'ın son iki yüz yıllık tarihi yeniden okunmalıdır. Kim okuyacak? Beyinleri İsrail propagandasıyla yıkanmış aydınlar mı? Bu okumayı bağımsız özgür aydınlar yapabilir? 1970'li yıllarda tüm dünya gibi bizler de Vietnam ateşiyle kavruluyorduk, Vietnam'ın yanındaydık. Ama bugün Araplar'ın başına nükleer bombalar dünya düşüyor, Araplar'a nasılsınız diyen kalmadı içimizde?

Dünya son iki yüzyılda ne kadar kalkınmış ne kadar gelişmiş ne kadar ileri gitmişse, Araplar o kadar mağdur edilmiş, o kadar öldürülmüş, o kadar işgal edilmiş ve sömürülmüştür.

Çünkü modernite'nin büyük projesi demokrasi Arap petrolüyle yaşamaktadır. Petrolsüz demokrasi imkansızdır. Batılılar petrolü Araplar'ı soykırımdan geçirip ellerinden alamazlarsa bir siyasi demokratik düzen kurmalarının imkanı yoktur. Öyle bir demokrasi ki, gazla çalışıyor. Bu gaz da Araplar'ın elinde ve Araplar'a demokrasi yüzü göstermeyerek onların elinden petrolü çalıyorlar.

Dünyanın, dünya medyasının, dünya yazarlarının Araplar'a bakışı hiçbir zaman insani olmamıştır. Bu petrol soygunu tüm dünya tarihinin en büyük soygunudur. Ne **Kızılderililer** ne **Çinliler** ne **Hintliler** sömürü, işgal dönemlerinde bu kadar ağır aşağılanıp kitlelerce yokedilmediler..

Petrol zenginlerini yetiştiren ortaya çıkaran **Amerika**'dır, onların petrollerini su gibi içtikleri için onlara demokrasiden hiç söz etmemektedir. Petrol zenginlerinin Amerikan mallarıyla zevk sefa içinde uyuşturulmasına en çok utanan Araplar'dır. Bu zengin burjuva bedevilerin refah lüks fotoğraflarıyla tüm dünyada Arap imgesini aşağılayan batılılardır.

Saddam'ı yaratan yetiştiren ve Kuveyt'e yani Arap kardeşine saldırtan Amerika'dır. Talibanlar'ını yetiştiren ve Selefi hareketi bozup içinden teröristler devşirip milli devletlerin üstüne salan Amerika'dır.

Nasır'ın bağlantısızlar hareketini dünya için büyük tehlike görüp Araplar'ın bu gururlu kahramanını tarihten silen Amerika'dır, İsrail'dir. Ve Nasır'ın kalkınma projelerinin çöpe atılması ve sonra küresel holdinglerin, zenginlerin vur patlasın masallarıyla Mısır'ı talanlayıp ortaya büyük yoksulluk görüntülerini çıkartan Batı'dır..

İsrail'in sayısı bilinmez binlerce nükleer bombasıyla elli yıl aralıksız alıkıran başkesen gibi şeytan gibi Orta-Doğu'yu kan gölüne çevirten, batı'dır. Onu destekleyen Lübnanlı kaçakçı tüccar hristiyanlar da bölgede Avrupa'nın desteğiyle at oynatmaktadır.

Kuzey Afrika'da Fransız dili halen hegemonyasını sürdürmekte. Cezayir Savaşı'nda bir milyon müslüman katledildi. Ve bundan on yıl önce yeni bir Cezayir İç Savaşı'nda yüzbinler öldürüldü, sebebi, batılıların ajanlı, tuzaklı, tilkili laik devlet destekleri, seçimle işbaşına gelen müslümanları engellemek istedi. Dünya kamuoyunda müslümanlar birbirini doğruyor görüntüsü için kalleşçe provakasyonlar düzenleyip müslüman kasapları yetiştirip müslüman cemaatin üstüne saldılar..

Basra körfezi çoktan Amerika'nın eline geçti, çok yakın zamanda İran'ın bu körfezdeki hayatı sona erecek. Ve tüm dünyanın en büyük enerji koridoru ebediyyen Araplar'ın elinden alınmış olacak. Akdeniz'e açılan onlarca ülkesi olmasına rağmen Araplar'ın ekonomik ve siyasi olarak Akdeniz'de esamesi okunmamakta.

Kuzey Afrika'nın hemen içlerinde Orta Afrika ülkelerinde batı ve İsrail'in desteğiyle siyahlar müslüman Araplar'a karşı desteklenmekte ve Harfur benzerinde olduğu gibi katledilmekteler.

Orta Afrika devletlerinde Araplar gittikçe azınlığa düşmekte, dünyanın her yerinde artık Arap olmak demek, fişlenmek demek. Araplar'ın düşünmesi, tartışması, demokratikleşmesi, engellenmekte, kendine gelmesi imkansız hale sokulmaktadır.

Devamı 14. Sayfada

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

13. Sayfadan Devam

Ve şimdi Irak'ta iç savaş sürecini başlatan yine Amerika'dır. Arap'ı Arap'a kırdıran, fesat, nifak, düşmanlık toplumları eken Batı'dır. Araplar'a gün yüzü göstermeyen ve Arap coğrafyasında iki yüz yıllık sömürü ve işgalini sürdüren batı'dır.. Bu inanılmaz insanlık dramlarına rağmen batılılar Araplar'ı mağdur, mazlum gösteren tek bir fotoğraf, ya da onları koruyan tek bir film, edebiyat eseri ortaya koymamıştır.

Araplar'ı sevgiyle tartışan, Araplar'ı muhabbetle düşünen, Araplar'a kardeşçe, insanca bakan siyasetler batıda yoktur. Amerikan sağının neocon'ları çocukluk yaşlarından itibaren birer Arap düşmanı olarak yetiştirilir ve bugünkü Bush'un çevresi Araplar'dan iğrenen genç Amerikalılar tarafından dolduruldu, dolduran İsrail vakıflarıdır.

Araplar'ı bunca sömürmelerine rağmen bizlere, pis, hak etmemiş, geri kalmış, tembel, kirli, beceriksiz, aptal bir Arap imgesi sunmaktalar ve bu Arap imgesi tüm dünya gençliğinin halklarının zihinlerine sokulmuştur. Hepimiz Araplar'ı batının bize öğrettiği bu iğrenç şekliyle öğrendik.

Oysa Araplar mağdurdur. Dili, dini, coğrafyası, onlarca asır işgal altındadır. Halklarına karşı dünyanın en büyük nükleer bombaları şu anda doğrultulmuş durumdadır.

Buna rağmen bizlere hala Araplar'ı terörist, cahil Arap, kardeşini öldüren Arap, ortaçağ zihniyetindeki Arap, demokrasiyi bir türlü beceremeyen Arap diye tanıtmaktalar.

Söyler misiniz Türk medyasında Araplar'a kardeşçe yaklaşan ve tarihin bu en acımasız katliam ve vahşetlerini karşı çıkan kaç yazar tanıyorsunuz?

Söyler misiniz, dünya tarihinde bu kadar uzun süreli bu kadar acımasız işgale, talana, sömürüye tabi tutulmuş hangi halkları tanıyorsunuz?

O halde tüm insanlık ortak bir suç işliyoruz. **Modernite**'yi ve onun akılla düzenlediği sokakları, parlamentoları, sinemaları, hastaneleri o kadar seviyoruz ki, bu sevgimiz hatırına bu modernite'nin sömürüyle, petrolle ayakta kaldığını hiç ama hiç sormuyoruz. Günlük hayatımızın keyfi bozulsun istemiyoruz. Bu yüzden batılılar'ın Araplar'ı insanlıktan nasıl çıkardıklarına dair tek bir şiir yazmıyor, tek bir haber yapmıyoruz.

Araplar'ı sahiplenen solcusu çıkmıyor, marksisti çıkmıyor, ilericisi çıkmıyor, liberali çıkmıyor, Avrupalısı çıkmıyor, Çinlisi çıkmıyor. Araplar'ın vahşice öldürülmeleri ve ülkelerinin elinden alınmalarını sadece seyrediyoruz, peşinden de bu Araplar ne kadar cahilmiş, iğrençmiş gibi lafları sıralıyoruz.

Ve utanmadan tarihi çarpıtıp yeniden yazıyorlar. Bunca işgali, sömürüyü, hırsızlığı, talanı yapan batılılar değilmiymiş gibi, suçu Araplar'ın zekası ve varlığına yıkıyorlar.

Şöyle.. Tıpkı ülkemizde olduğu gibi, bir takım Avrupacı güçler !.Dünya tarihini yeniden yazmak istiyor. Bu bilim dilinde, **"yapıbozumdur"**, yani, olup biten gerçekleri yeniden tartışıp, kendi fikirleriyle yeniden tarihi yapmaktır. Bize yaptıklarının aynısını Araplar'a yapıyorlar.

Şöyle, sömürge tarihi yazılırken, **Emperyalistlerin** işgal ve katliamlarından kimse sözetmiyor, herkes, cahil Araplar'ın petrolü ve vatanlarını batıya nasıl peşkeş çektiğini yazıyor..

İşte sömürge tarihlerini bu peşkeşçi Arap imgesiyle yeniden yazıp böyle öğretiyorlar tarihi.. Ve sonuç, dünya tarihinin en mazlum en mağdur insanları, bugünlerde, öldürülmeyi, hapsedilmeyi, işgal edilmeyi, yokedilmeyi haketmiş cahil yaratıklar gibi gösteriliyor dünyaya.

Oysa dünya tarihinde **Araplar**'ı en iyi tanıyan bizleriz. Onlarla kaç tane ortak devlet kurduk. **Memlüklüler Türk'tü** ama halkı **Arap'tı**. Dört asır **Haçlılar**'a karşı savaştık. **Eyyubiler** ortaktı, **Osmanlılar** ortaktı.. Birlikte haçlılar'a karşı yüzlerce yıl savaştık. **Çanakkale'de** dahi **Arap** şehid izlerine rastlarsınız.

Biz Araplar'ı tanıyoruz, onlarla karmakarışık olduk, onlarla tarih boyu binlerce yıl ortak aileler kurduk, ortak kültür kurduk.. Bugün **İstanbul**'dan daha çok camii **Kahire**'de vardır ve bu camilerin güzellikleri eşsizdir. Buna rağmen batılılar **Kahire**'de piramitleri gösterir ama bu camilerin şaşası, güzelliği, ince sanatları dünyaya tanıtılmaz. **Kahire**'nin camileri **İstanbul** kadar büyüktür ve hatta İstanbul'dan daha çoktur.

Şimdi söyler misiniz, Araplar'la dostluk kuran kaç konferansımız var, kaç sivil girişimimiz var, kaç tane köşe yazarımız var, kaç tane ortak kültür, edebiyat, sanat girişimimiz var..

Çünkü sömürü yalnız Arap topraklarında değil, zihinlerimizde.

İsrail ve **Batı** haberleriyle yetişmiş, beyinleri dünyayı bu haberlerle öğrenmiş gençlersiniz.. Hem dünya üstlerine çullanmış çoluk çocuk öldürüyorlar hem de sizler hala **Araplar**'ı sevmeyen bir bakış açısıyla düşünüyorsunuz..

Bu beyinlerinizin nasıl yıkandığını gösteriyor.

Böyle düşünenler en az sömürgeciler kadar alçaktır.. Kardeşlerinize sahi çıkacaksınız. Onların başına düşen bombalar bizim başımıza düşüyor. Onların çocukları hepimizin çocukları. Onları öldürenler birgün bizi de öldürdü, ya da birgün bizi de öldürecekler.. Araplar müslümandır, bu yüzden öldürülüyorlar.. Ama Araplar da insandır diyen kalmadı..

Ne iğrenç bir siyasal tartışma, işte elimizin altında son otuz yılda Arap alimlerin, müslüman filozofların eserleri, nerdeyse hepsi, demokratik, insan hakları, seçim, laik rejime inanmış durumdalar ve zaten böyleydiler ve zaten milliyetçi devrimci **Baas** bunun peşindeydi ama hepsi tarihten silindi..

Kardeşlerim. Batı medyası, İsrail size alçakça iğrenç bir beyin hediye etti. Bu beyinle Araplar'ı tanıyamazsınız. Bu beyin kördür, idraksızdır, sakattır, istemese de batının oyuncağıdır. Bu beyni ya değiştirin, ya kırklayın..

Şu beyninizi masaya yatırın ve içine tükürün artık, şu soruyu sorun beyninize, Araplar hergün çoluk çocuk, iki yüz yıldır öldürülüyor ve bu beyniniz hala Araplar'ı sevmemek için bahaneler buluyor..

Bu beyin, sizin özgür bağımsız beyniniz değil. **Hürriyet** gibi gazetelerin **Avrupalı medyanın** akademilerinizin size öğrettiği **cani bir beyin.. Kalleş bir beyin.. Bizi köleleştiren bir beyin..**

Bugün Batı, Arap coğrafyası gibi sizin ülkenizi işgal etmiyorsa, artık batılılar gibi düşünen bir beyniniz olduğu içindir, beyninizi değiştirin ve batılılar gibi düşünmekten vazgeçin. İşte sömürgecinin nükleer bombaları sizinde topraklarınıza düşmeye başlayacaktır. Ve milyonlarca Türk öldürülürken Batı medyası bu katliamları ve bu vahşi işgali maskelemek için manşetlerine **cahil Türk, beceriksiz Türk, barbar Türk** başlıklarını atacaktır..

nihatg@leman.com.tr

Aksamsefasi

LEHCE-TÜL HAKAYIK

Hemal Kenan Örgen

Fransız Sokağı : Pieeeğ! Bvunooo! Yemek hazıığ!..
Maytap : Cüceler için havai fişek uygulaması...
Yürüyen Merdiven : Tırmansa daha bi merdiven muamelesi görürdü ya neyse...
Zilli : İnce sesli asabi kaltak...
Yevmiye : Ah be gülüm, bu parayla anca yevmi yersin ki zaten öyle bişey de yok...
Uçurum : Rum uçurtması...
Düdüklü Tencere : Niye lan? Hakem mi pişiriyosunuz?..
Sinsi : Susturucu takılmış şerefsiz...
Fedakar : Fedailikten kar elde eden kişi ve kuruluş...
Yalançı : Çocuk yaştaki kişiye yalan söyleyen şahıs...
Melül : Malülen emekli bakışı...
Kuğu : Orospu ruhlu kaz...
Havadar : Aynı marka pantolla hava atan iki samimi arkadaş. Kafadarın daha aptal olanları...
Salkım : Üzüm aşireti...
Çekingen : İçedönük Alman genci...
Erkek Adam : Bu ne biçim bir adamdır ki cinsiyetini illa belirtmek gerekiyo?..
Nedime : Gelin muavini...
Veli Toplantısı : Hadi bakim, babasının adı Ali olanlar bu sefer de yırttı...
Soya Çekim : Eşşooleşşek...
Beygir Gücü : Tüm beygirlerin aynı güce sahip olduğu ne malum ki?..
Nikah Şahidi : İlla bişeye şahit olucaksam gerdeğe göz atmayı tercih ederim...
Merhum : Edepli ölü...
Kara Büyü : Yeşil olsa tırsmamıza gerek yok mu yani?..
Ev Ödevi : Yarına iki sayfa salon, iki sayfa da manje yazıp geliceksiniz çocuklar. Ben de öğretmenliği bırakıp, emlakçılığa başlıycam, söz...
Cıbıl : Erotik köylü...
Şiir Yarışması : Hadi bakem, ilk önce hislenen kazanır...
Suç Ortağı : Maktül...
Kahkaha : Şuursuz tebessüm...
Enik : Çocuk ruhlu köpek...

LeMan

SAYI: 726
6 EKİM 2005 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

- **Yayıncı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
- **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
- **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
- **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü** : Ali YAVUZ ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel, yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Kozzi'nin Kornası

Zkini sallasan köşe yazarına değecek türkiyemde kardeşinizin başı kel mi? Bundan kelli taksilerde müşterilerden edendiğim ve kendimde olan birikimlerimi sizlerle paylaşacağım...

BİR TAKSİCİNİN ŞİYİR FORMATINDA HATIRALARI

O adam Kimmiş
28 eylül 20005 gabataş

Sayın tayyip Erdoğan'a sorun
Hatırlar Beni
Aşağı yokarı 20 yıl evveli
Kasımpaşa Sipor gulübünden
Almışdım Onu
"Taksi senin mi Yoğsam çalışıyo musun"unu
nasılda unutur vefalı Taksici...

Aynadan gözattım ki
Düşünceliydi hali
Belliki canını sıkmıştı melmeketin ahvali
Dedim bu adam ileride başbakan belli
Geleceği gelmeden sezer taksici

İnanın içimden
nereye abi demek gelmedi
İstiykamet ANKARA içime damdı
Deseydi ki ta o zaman yürübe kozzi
Kardeşiniz Taksimetreyi söküp Atardı
Kaz gelecek yerden
Taksimetreyi söker taksici

O şindi dünyalara hükmediyor
Bir kere tanışmış Ofer'e
Oluk oluk veriyor
Okudukça haberleri içim eriyor
Besin zincirinin son halkasında
Kaldı taksici

NE ZAMAN ADAM OLURUZ

Ufak atıp da civcivlere yedirdiğimiz an!

KOZZİ'NİN FENDİ AB'Yİ YENDİ

Avrupa Parlamentosu Türkiye görüşmelerinde gastemin temsilcisi sıfatıyla katılan Kozzi Kabiniz, baktı ki Avrupa işi yokuşa sürüyor; bir fırsatını bulup kürsüye daldı!

Dedim ki, teşekkürler Avrupa! Müzakereler başladı, artıh bundan sonra ske ske alacahsınız..

Ola ki almadınız..

"Biz ske ske girmesini biliriz" dedikten sonra pantolon birden sözleşmiş gibi sıyrılmasın mı!.. Bir gülüşme, bir alkış goptu, Parlemento inim inim inledi..

Ne olduysa ondan sonra oldu.. Yıllar önce gafasını ezmediğimiz Viyanalı Volkank Şinitzel bile gevşedi..

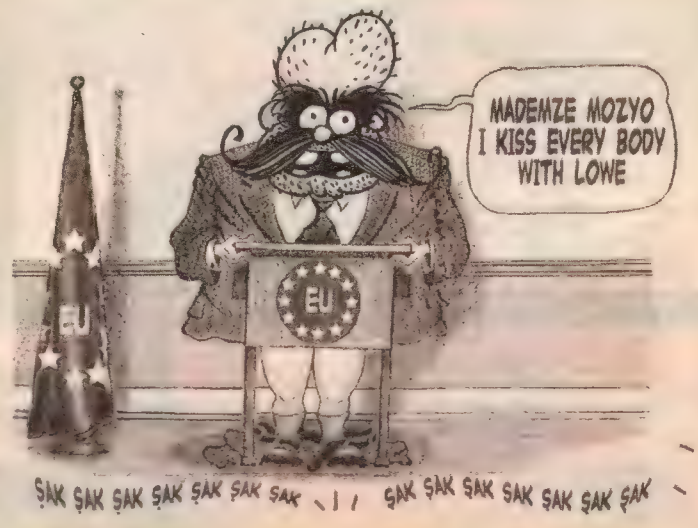

AB'YE YİNE DE GÜVENİLMEZ!

AB Politikası ölme eşşeğim ölme.. Anladım ki bunlar bizi daha çok oyalayacak ve o an düşündüm Türkiye'nin elindeki planlarımıza baktım, bu planlardan "A" olanına "Ağaç Planı" dedim.. Belli ki bu planı kabul edersek AB bizi kapısında ağaç edecek.. Diğer plana bahmadım bile.. Kozzi dedim, **başının çaresine bak ve derhal kendine bir "B" planı yap**.. B Planımı, Kemer'de tanıştığım ve kardeşinizin tadına doyamamış Brigitte'nin baş harfinden aldım.. **Brigitte ile evlenip müzakeresiz, sürüncemesiz direkman AB'ye giriş..**

Brigitte dünden razı, benim AB'ye girmem için o çırpınıyor.. Bakın tişörtünde ne yazıyor; **Just Married..**

A Planı (Ağaç olmak) **B Planı (Brigitte'yi kapmak)**

KERHANEME DOKUNMA!

MANUKYANIN VERGİ BİRİNCİLİKLERİ UNUTULDU!

Ofer geldi pir geldi.. Galataport procesi gapsamında Kerhanemiz turistlerce hoş garşılanmaz diye kaldırılmak isteniyor.. Büyük bir eylem planlıyorum.. Bu kerhanede milli olan, dam sken, ekmek yiyen herkeş, elele omuz omuza Beyoğlu'nda büyük yürüyüş.. Gatılmayan şerefsizdir, satılmıştır...

(Haber Ajans Vacip Örger)

Bu arada KOZZİ'DEN MEGA PROJE: MEGACITY, BURJ-IST!

AGANGY Projeyi bizzat kendim çizdim.. İstanbul'a aslına baharsanız Karaköy Kerhanesi yetmiyordu.. Agangy projemde yok yok.. Masaj, cimnastik katları, fitnıs sentır, jinekolojik bilgilendirme vörkşopları, lezbiyen staf, gey staf, heteroseksüel staf, travesti sokakları, seks şop'lar, güzellik salonları, cezerye gibi homoyopatik kalkındırıcılar ve kimyasal azdırıcılar ve en üst katta Türk hamamı, Fin hamamında abdest ve teras camii'de iki rekat namaz ile arınma.. Arazi bekliyorum.. 5 senede amorti!

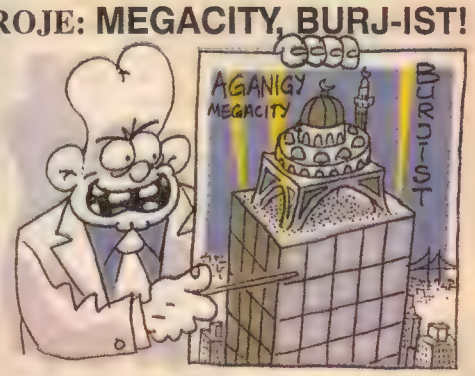

LeMan PaF Takım

Doğan Devrim Akıncı (İST)

Murat Arslan (Van)

Uğur Atay (İzmir)

Ersin Perk (İST)

Yağız Sakallıoğlu & Egemen Merdan (İST)

H.Ozan Uysal (Bilecik)

Sidar Yıldırım (Antalya)

İsmail Kurt (İST)

Yıldıray Özilyen (İzmit)

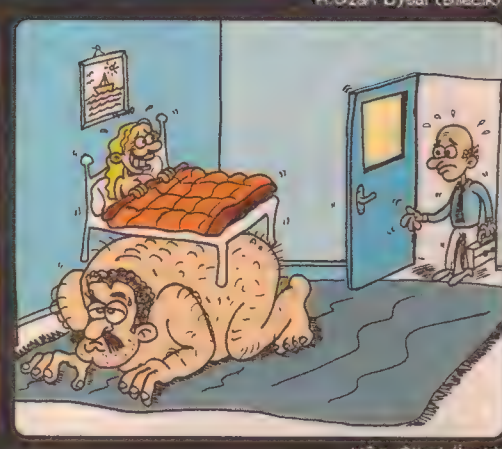
Uğur Günel (İzmir)

Demir Dedeoğlu (İST)

Sertan Kay (İST)

Mehmet Haydar (Çanakkale)

Fırat Küçükersen (Eskişehir)

Akın Candemir (Kocaeli)

LeMan PaF Takım'a katılmak isteyen genç mizahçıların aday formunu doldurarak, kısa özgeçmişlerini, 4 adet fotoğraf ve nüfus cüzdanı önlü arkalı fotokopisini karikatürleriyle birlikte **"LeMan Paf Takım Firüzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu/İSTANBUL"** adresine göndermeleri veya PaF takım toplantılarına getirmeleri gerekmektedir... Leman Paf Takım toplantısı her Pazar saat 14:00'de **"İstanbul Leman Kültür İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İST"** 3.kattaki Paf Takım soyunma odasında! (Dikkat!.. Yazışma adresiyle karıştırılmasın!) Soru ve görüşler için: **paftakim@leman.com.tr** (e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir)

Karikatürler İçin Teknik Bilgi: Karikatürler resim kağıtlarında, tercihen A5, A4 veya en fazla A3 boyutlarında olmalıdır Sadece kurşun kalemle çizilmiş olan karikatürler yayınlanamaz! Kurşun kalemli çizimler (eskizler) çini mürekkebi kullanılarak tarama ucuyla çinilenmeli veya rapido, asetat türü kalemlerle mürekkeplenmelidır. Ardından da kurşun kalemler silinerek sadece mürekkepli, renksiz orijinal çizimlerin gönderilmesi gerekmektedir. Karikatürlerin yayınlanma ölçüsü de düşünülerek konuşma balonları okunulabilir ferahlıkta ve geniş-likte olmalıdır. .

LeMan PAF TAKIM ADAY FORMU

ADI .....

SOYADI .....

DOĞUM TARİHİ .....

ÖĞRENİM DURUMU (Öğrenciyse okulu ve sınıfı) .....

ADRESİ .....

TEL NO (EV) .....

TEL NO (CEP) .....

E- MAİL ADRESİ: .....

FORMA BEDENİ : S☐ M☐ L☐ XL☐

BANKA HESABI Banka .....

Şube .....

Şube kodu .....

Hesap Numarası .....

13 Ekim 2005 Perşembe 152209 Sayı: 2005/42 1 YTL (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

NİHAT GENÇ

5 MİLYAR DOLARLIK SAKAL-I ŞEYH!

BAŞBAKANIM BAKANIN ATİLLA İLE GURUR DUY! BASININ DİKKATİNİ BAŞKA TARAFA ÇEKİP, BÜROKRATLARLA OPERASYONU YAPTIK.. GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ ARTIK SAKAL-I ŞERİF BİZİMDİR.. BAKIN SAĞDAKİ KIVRIK OLAN!. DUBAİ ŞEYHİNE GÖNDERİYORUM.. ARTIK SIRA ONUN YAPACAĞI BEŞ MİLYAR DOLARLIK YATIRIMDA!...

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1,70 EUR / Espana 1,80 GBP

OLAĞANÜSTÜ

Gastelerin Ramazan'la değişen yazım politikası hesabı, doğaüstü olaylarla bezeli iki hikaye... Sakal-ı Şerif

Atilla Koç: Oğlum iş-güç, meşgale sahibi adamım ben... Beş dakkada dön ve çık hesabı tavaf edip hacı olayım dedim ama... Hani nerde Kabe? Getirmediniz dimi?

Bürokrat: Bakanım Kabe'yi de, alternatifi Kobe'yi de büyük oldukları için X-rayden geçiremedik... Ama isterseniz arkadaşlarla friişopun etrafında yedi tur atarak bi Kabe simülasyonu yaşatalım size!

Koç: Hayır zamanında bana Dikilitaş'ı getirebilmiş olsaydın, şimdi onu söküp söküp seni taşlardım ya şeytan kılıklı beceriksiz! Bak daha bi iftar vaktini bile erkene getiremedin!

Bürokrat: Bakanım, Dünya Güneş çevresinde hızlı dönsün, iftar vakti hemen gelsin diye toprağa steroid basarken yakalandık zaten... Hem bürokrat mıyım, görevimiz tehlike ajanı Jim miyim anlamadım ki ben? Şu Sakal-ı Şerif'i bile sakallı imamdan zar zor saklayıp getirdim...

Koç: Hımmm, aslında bu sakalı bi Dubai'li şeyhe okutsak var ya, hazineye ne biçim sakal düşer! Bi sakala bi milyon dinar mesela?

Bürokrat: İsteyin pazarlık için getireyim bikaç şeyh... Gerçi şimdi havalar soğuk, Dubai'li şeyhler duba gibi olduklarından geç ısınma problemi yaşıyabilirler İstanbul'da...

Koç: Pekii friişopdaki tüm parfümleri aynı anda havaya sıkıp, ozon tabakasını delerek küresel ısınmayı arttırsak? Sonra şeyhler ısıyan ortama yerleşip yatırımları patlatsalar... Müslüman değil miyiz, yaşasak ya hep beraber? Çocuklar hurma da yiyebilse!

Bürokrat: Bravoo bakanım... Valla tarihe geçiceksiniz bu icraatlarla...

Koç: Geçicem tabiii... Gör bak yüzyıllar sonra Yastık-ı Koç diye benim de yastığım saklanacak... Yastık demişken... Aaaaa... Sanki gözlerim... dalıyorum gibiyim... ama yastığım? Yass...

Bürosit: Amman yere düşmeden uzanın şöyle... Aaa uyudu bile! Bakın siz göremeseniz de, sizin için bürosite dönüştüm bakanım... Şöyle uzanıp rahatca kestirin bakiim bürositinizin üstünde...

Valla panik yapmıycak gibi diil.

Cinli Hayatlar

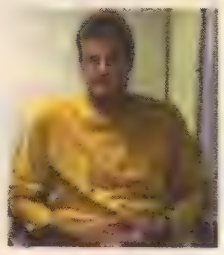

Petek Dinçöz: Haniiii bazen geliverip böyle ansızın çarpar... Adını söyletme bana yaaa!

Can Tanrıyar: Elektrik, enseye tokat, tırbuşon??? Yönetmen ver karanlığı arka plana... Ses efekti de gelsin uuuuvv diye...

Petek: Yaaaa Can! Hani böyle 3 harfli, ilki C... Hani Ce-eee var ya, onun gibi korkutur insanı, Petek Dinçöz'ü?

Can: Cam mı, hani kırılırsa keser diye? Cik cik... Kuş gribi? Tırbuşon??? Yönetmen ulumayı arttırıp Massive Attack ver arkadan, tırssın herkes!

Petek: Haniii geceleri görünür de görmek istemezsin... Buzdolabını açınca karşında durur, yiyince kilo aldırır... Eti'nin ürünü... Hayıır buna dayanamıyoruuum artıık!

Can: Eti cin mi yoksa be?

Petek: Yaaa hani söylemeyecekdin pissss! Evet Eti cinler Petek Dinçöz'le içerikleri vasıtasıyla konuşuyolar... Mesela bunu yersen 24 gram karbonhidrat, 12 gram yağ alıcaksın diyolar...

Can: Yönetmen keees, kess... Uluma daha ulumaa! Ekip toparlansın gidiyoruz...

Petek: Bide ölü insanlar görüyorum Can! Bissürü ölü.. Hem onları yalnız Petek Dinçöz'de görmüyo!

Can: Ekip eski yerine konuşlaaan! Hikaye canlandı, dengelemek için ver arkaya hortlağı, koy ağaç şıpraşması efektini uuuvv uuuvvvv...

Petek: Başkaları da görüyo ki ellerinde çiçeklerle gelip, dua falan okuyolar... Böyle mermerden yapılma üstü bıcır bıcır yazı dolu taşlar falan da var...

Can: Rüzgar ver, röportaj sesini al yönetmeeen... Çaktırmayın evin karşısındaki mezarlıkdan bahsediyomuş bu! Uuuuvvv uuuv aynen devam böyle...

Petek: Tamam belki Petek Dinçöz geleceği göremiyo... ama yarınki reyting listesinin tepesinde ikimizi görebiliyo... Yaaa!

Can: Aaaauuuuuuvvv!!!

OLGUN BUDAK
olgunbudak@leman.com.tr

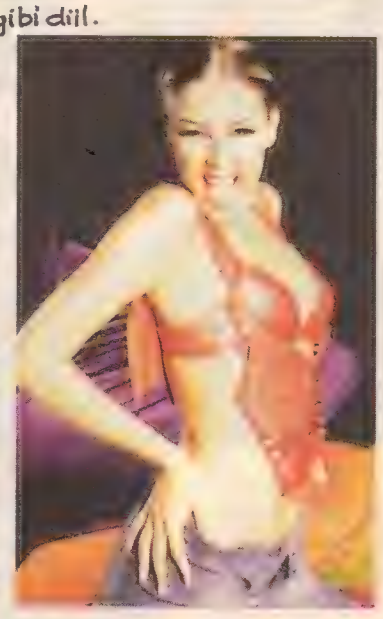

Akşamsefası

Bush, Tanrı'nın kendisine Afganistan, Irak ve Filistin konusunda, "George git zulmü bitir" diye seslendiğini söylemesi Beyaz sarayı bombok etti..

BERBERİ, DIŞİŞLERİ ... ETTİ

Saçı AB'ye uydu şimdi sıra bıyıkta

DIŞİŞLERİ Bakanı Abdullah Gül'ün 'Avrupai imajı'nın hikayesini kuaförü Şahin Arık anlattı: Alışamam diye karşı çıkıyordu. AB'ye gireceğiz, modern olur dedim. İlk kesimi kabarık buldu ama alıştı. Bıyıklarını kesmeye de ikna edeceğim. **11'DE**

Kuaför Şahin Arık

Akşam / 10.10.2005

LeMan NE DEDİYSE O!.. Aklın yolu bir...

AB'nin yolunu LeMan bilir... Biz demiştik serisi 2502.. Bizi izlemeye devam edin.

Gerçekten AB için değişmiş

Deniz GÜÇER / ANKARA

İsrail'in işgali kalıcılaştırmak için çektiği kilometrelerce uzunluğunda, 8 metre yüksekliğindeki duvar, Filistin'in Anata semtinde bir okul bahçesinin tam ortasından geçiyor..

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

Bilirkişi raporuna rağmen Türklüğü tahkir ve tezyiften 6 ay hapis cezası alan Ermeni yazar Hrant Dink, "Yaşadığım toprağın insanlarına nasıl hakaret ederim.Bununla suçlanırsam, burada yaşayamam.. Bu onursuzluk olur. Türkiye'yi terk etmem gerekir" dedi..

AB müzakere çerçeve belgesi aşağı yukarı belli oldu...

1991 yılında gözaltında işkenceyle öldürülen Birtan Altınbaş'la ilgili davada, sanık iki polis işkence yaptıklarını itiraf etti. Altınbaş ailesinin avukatı, 14 yıl sonra yapılan bu itirafın yargılamayı uzatmaya yönelik bir hile olduğunu öne sürdü..

Radyasyondu, deli danaydı derken şimdi de "kuş gribi" halk sağlığını tehdit eder oldu. Yetkililer yine bildiğimiz gibi, endişe edecek bir durum yok derken AB ülkeleri ithalatı durdurdu bile..

Hükümetin demokratikleşme yolunda büyük adım!!! diye attığı ve tuttuğu yeni TCK'nın 301. maddesi düşüncenin yeni belası oldu. Eski yasada 192.maddede suç sayılan düşünce, şimdi rakam ve kılık değiştirerek 301.madde oldu. Aman dikkatt!!

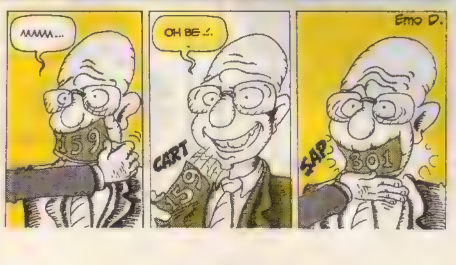

OKURLARIMIZIN DİKKATİNE

LeMan İstanbul ile birlikte bütün büyük şehirlerde eskisine göre birgün erken, Çarşamba günü size ulaşacaktır...

Akşamsefası

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

AVRUPA'YA NURİ ŞAHİN GOLÜ

Aksaray PAŞAOĞLU

4 Ekim sabaha karşı yatağımdan bir **"saat guguğu"** gibi sevinçle fırlayıp aynı anda iki telefonla **Türkân Şoray**'ı ve **Ediz Hun**'u arayarak onlardan hemen hani o eski inanılmaz siyah-beyaz Türk filmlerindeki unutulmaz sahnelerden herhangi birindeki gibi **mutluluktan hıçkıra hıçkıra** titrek sesle telefondan telefona birbirleriyle konuşmalarını istedim. Bakın o anda inanılmaz ne oldu. Türk sinemasının o iki devi bir saniye önce ya da sonra değil, ikisi aynı anda telefonu yüzüme kapadılar. **Aralarındaki o sessiz ittifak beni inanılmaz heyecanlandırdı.** Ve o anda oturup beynimin gri maddesinden çok hârika iki tane bisiklet tekerleği yapıp gıcır gıcır o **kırmızı-beyaz zihinsel modernizm velospetine** atlayıp kafamın içinde inanılmaz bir dünya turuna çıktım.

BABANIZI BOZDURUP HARCAYABİLİYORSUNUZ

3 Ekim gecesi eşim ve ben çok inanılmaz **Lüksemburg**'daydık. Lüksemburg son derece inanılmaz. Orada çok enteresan şeyler oluyor. Müzakereler başladığı anda biz heyecandan zaman mı durdu acaba yapınca daha sonra uçağı kaçırınca AB'nin **son derece salozca** bir takım teamülleri var ve onlar müzakereler vaktinde başlamış olsun diye **saatleri durduruyorlar.** Pezevenkler öyle bir kompetanlaşmışlar ki kolunuzdaki saati nasıl durdurduklarını asla anlayamıyorsunuz. Biz eşimle sonraki uçakla **ABD**'ye uçtuk ve orada bakınız **Dean Vanden Biesen**'e ait çok hârika **Amerikan Life Gem** diye bir firma var. Siz bir yakınınızın ölüsünün az külünü götürürseniz onlar size çok hârika o külden **20 bin dolara** elmas yüzük yapıp takıveriyorlar. Nedense bizde, yakınlarımızın ölülerini yakma adeti pek yaygın değil. Bu da maalesef sevdiklerimizi parmağımıza takmamıza engel oluyor.Sevdiklerimizi ölmeden parmağımıza takmak da bir hayli müşkül. **Umarım müzakereler sürecinde bunlar aşılır.** Ama bakınız benim aklıma çok müthiş başka bir ne geldi. Şimdi içimdeki o kahraman şövalyenin ağzından size şu soruyu soruyorum: **"Yaşıyorken, kendinizin bir kısmını yakıp kendi külünüzden yaptırdığınız elmas yüzüğü sevgilinize hediye etmeye cesaretiniz var mı?"** Sıçtınız değil mi? İşte ben bu inanılmaz şövalyeliği yaptım. **Kendimden bir parça yaktım ve külünden elmas yapıp eşime taktım.** O nasıl mı? Sünnet olduğumda **o parçayı** çok harika kutuya koyup inanılmaz saklamıştım.

AVUSTURYA'YA VURDUĞUMUZ TOKADIN SESİ ÇİN'DEN GELDİ

Bilin bakalım **Türkiye-AB** müzakerelerinin ilk olumlu sonucunun alındığı yer neresi? Şimdi sıkı durun, söylüyorum. Cevap: **Çin.** İnanılır gibi değil ama öyle. Bakınız **Çin**'de **Şanksi** eyaleti hayvanat bahçesinin sevimli sakinlerinden Ai Ai adlı şempanzenin öyküsünü bilmiyorum duydunuz mu? Sevimli Ai Ai ilk eşi ölünce **sigaraya başlamış.** Daha sonra ikinci eşi ölünce ve kızı evlenip gidince (Ai Ai'nin kızı aslında başka bir hayvanat bahçesine gönderilmiş. Evlenip gidince şeklindeki ifade bana ait. Olayı biraz daha alaturkalaştırmak için bulduğum bir yöntem.) **Ai Ai iyice tiryaki olmuş.** Ve tam **16 yıl boyunca sigara içmiş.** Benim mantığım tam da burada bakınız bana ne diyor. Sigarasını gidip kendi alamayacağına göre maymuna bu pisliği alıp getiren birileri vardı. Sonra bakınız çok inanılmaz ne oluyor. (Bu arada sevimli Ai Ai'nin neden eşek değil de maymun olduğunu anlamış değilim.) **Maymun geçenlerde sigarayı bırakmış.** Ve maymunun sigarayı bıraktığı günler tam da **Türkiye-AB** müzakerelerinin başladığı günlere rastlıyor. Bilmiyorum bu, bizim azılı **Plasnik** veya **Ştoyber** düşmanlarına birşey söylüyor mu? Bence **Türkiye-AB** müzakereleri başlar başlamaz o çok uzaklardaki bir maymunun sigarayı bırakması son derece anlamlı bir gelişmedir. **Sakın bu günlerde AB'yi kıyasıya eleştirenler geçmişte o maymuna sigara alarak o maymunun parasından bahşiş ya da rant sağlayan kimseler olmasın?**

MEDENİYETLER ARASINDA KÖPRÜ KURAN TÜRK: KENAN

Kenan Şimşek adını bilmiyorum duydunuz mu? Duymadıysanız mutlaka duyacaksınız. O çok inanılmaz. **Avrupa'da on üçüncü yıldız gibi parlıyor.** Kenan Şimşek yüzümüzü ağartıyor. O, Berlin'de **"İffet tanrıçası Artemis"** adıyla inanılmaz güzel ve modern bir tesis işletiyor. Ben gittim. O çok harika. Gittiğimi eşim öğrendiğinde **Plasnik** gibi upuzun ve kafama inanılmaz bir yumruk indirdi. Biliyorsunuz uzun boylu **Avusturyalı Plasnik** gibi kadınlar hırslı oluyorlar. Peki gittiğim tesis ne mi? O bir genelev. Kenan Şimşek şimdi bütün Avrupa'da çok harika genelevler zinciri kurmak ve **medeniyetler arasında köprü oluşturmak** istiyor. Bu arada **"Plasnik"** deyince bakınız aklıma hemen ne geliyor. Türk polisi, **AB**'ye uyum çerçevesinde tahta copları bırakıp **"plastik"** cop kullanacakmış. **O çok hârika..**

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

RUH İÇİNDE KALIR

Eve güzel alımlı bir ayna alma derdine düştüydüm bu haftada... Çukurcuma'ya indim yine.. İkinci eliydi, antik kuntiğiydi her türlü eskicisi burda.. Kenarı nakışlı, hafif varaklı zarif, hacimli bi ayna buldum, sevdim aldım ve dükkandan çıktım... Dükkanın hemen yamacında kaldırımda tabureye yaşlı bi kadın oturmuş.. Dükkandan çıktığımı gördü.. Gözgöze geldik.. "Eskiciden eşya alma.. İçine ruh girer.. O da sana girer" dedi.. Huylanırsın belki bu laftan... Uğursuzluk bazen gittiği yoldan gelir.. "Bende güzel bir zımpara, cila yaparım.. Ruh içinde kalır.." diyip yoluma peyderpey devam ettim..

İNTİMAL PADİŞAHIM BELKİ DERYA TUTUŞA

Yunanistan'dan bi ahbabımız geldi.. Hoş, beş, şudur budur derken.. Bi ara beş-altı yıl evvel o yakadaki müthiş bi orman yangınından bahsetti.. Yangından sonra ormanlık alanda yerde uzanmış yarı baygın bi "balık adam" bulmuşlar.. Mevzu çok sonradan anlaşılıyoki, hani böyle nefis yangınlarda denizden helikopterler kepçeyle su alıp yangına dökerler ya.. Arada bi de balık adam almışlar denizden.. O dönem bayaa bi olay olmuş gastelerde, TV'lerde mevzu.. Allahallaaaa diye masada arkaya doğru esneyerek gerildim.. Oracıkta bir yaşıma daha girdim..

KIZIL IŞILDAKLAR

Son bu Pakistan'daki deprem bizi yine o 18 Ağustos depremine götürdü.. Büyük zelzele... O gece Kemanci Rock Bardaydık... Işıklar sondu fena sallandık ama zaten gürültülü ortamdı.. Deprem oldu dediler, tavşan adımlarıyla dışarı çıktık... Taksim-Siraselviler Caddesi simsiyahtı.. Bir tek yanyana dizili döner büfelerinin etlerin ısındığı, yandığı o mekanizmalarının ışıkları yanıyordu... Sıra sıra dizili ışıldaklı fırınlar... Sanırsın ki arzın direkleri yıkılmış, cehennemi boylamışız.. Dipte közleri görüyoruz.. Başka da hiçbir ışık yok!.. Zifiri karanlık, kör bir uğultu, panik, gürültü... O an ölümün kızıl rengi buydu işte.. Eşyanın ta mesamatına kadar nüfuz etmiş ve gayr-ı kabil-i izale muharreş, tahriş edici döner eti kokusu ve şu sokak boyu kızıl ışıldaklar.. Belli ki hikaye çok büyüktü.. Korku işte artık burda ruhu kemirmeye başlar..

BİNGO

Son bi kaç hafta içinde en enteresan taksicilere denk geldim... Maslak'a yolum düşmüştü.. Uzun yol.. Gece.. Laf lafı açarken şoför kravatlı, birden ön taraflarda bir yerden termostan çay ve yanında top kek çıkarıp ikram etmesin mi?.. "Ödüllü taksici"ymiş meğer! Üç-beş gün sonra bi başka taksiye bindim.. Geçen hafta taksiyi gaspetmişler.. Şoförü de bağlayıp bagaja koymuşlar.. Anlattı da anlattı.. En son bindiğimde iftar vaktiydi.. Oruç şoförün beynine vurmuş.. Vay efendim bakkalda uzun saçlı kız gibi tokalı, top sakallı bir genç görmüşte "Allah şahidimdir sorsan İstanbullu değildir.. Ben doğma büyüme İstanbulluyum, ailemde bir tane topsakallı yoktur!" diyerek iyice bir sıçtı... Ulan sorsam, dayısının kızıyla evlidir. "Sen ne iş yapıyosun?" dedi.. "Çiziyorum, mizahçıyım, gasteciyim" diye geveledim.. "Paran iyiyse sen sevin, tarrağın iyiyse karın sevinsin" diyerek sıçtı sıvadı, bingo yaptı..

Daral&Timsah

daral@leman.com.tr

ÇIÇAR

tripanazomigambiyetsizler

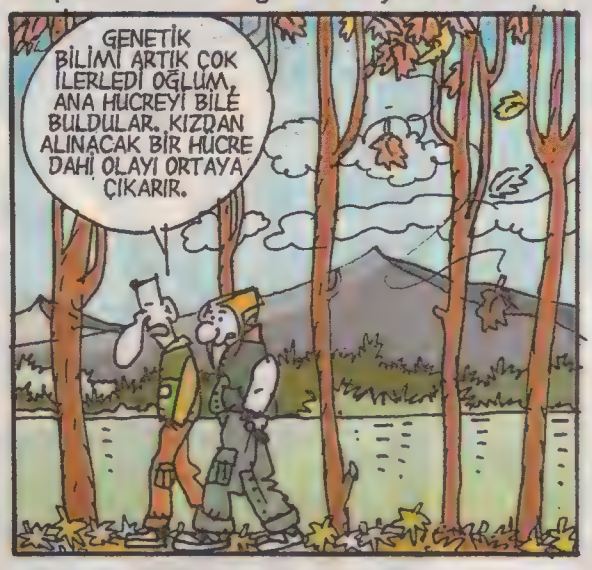

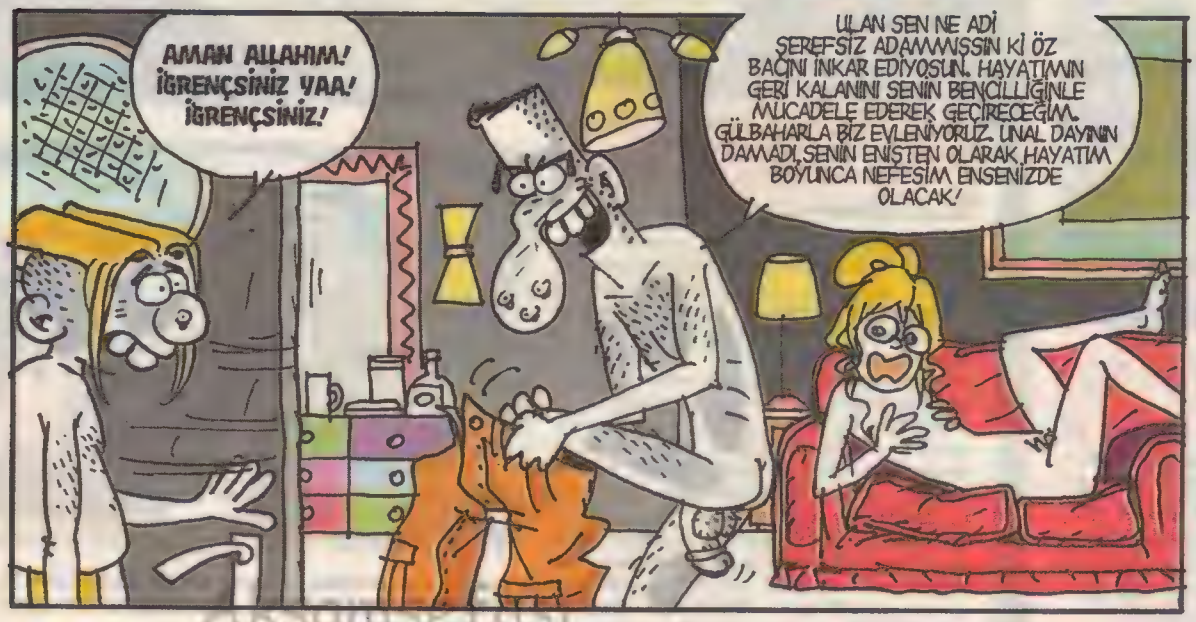

SIKILHAN

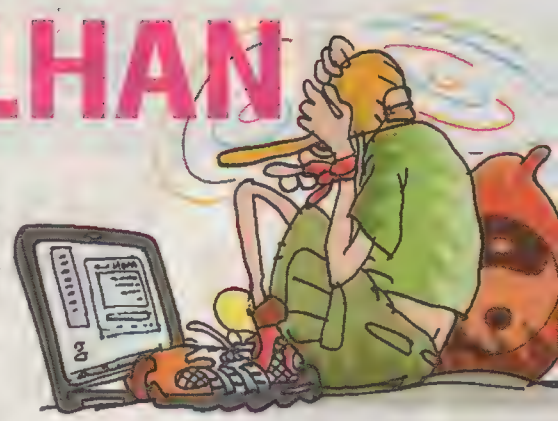

- Naber lan pompa istasyonu... Dikildin mi, dayısının çişli yeğeni? Seç burdaki dosyadan hemen telli duvaklı gönderiyim adresine... Natalia 23; konservatuar çello, tropik balık besliyor, Hint mutfağı biliyor... Katrina 21; uzay bilimleri kozmoloji, alp disiplini sporları, masöz... Dimitria 19; midilli bakıcısı, polimer kimyası okuyacak, mim sanatları biliyor... Hangisi lan?

- Hiç bi tanesi Ömür dayı, yok öyle kızlar. İnternetten bulduysan düzmece yani.

- Ev barklı olduktan sonra ister düzmece ister sarımsaklayıp saklamaca yeğenim bizi ne alakada eder dört duvar arasında... Hayır keyfin bilir, Avrupalıyız vicdan hürriyeti var artık. İster evlen ömür boyu yaşa ister akşamına boşa...

- Hoşçakalsak olmuyo mu peki?

- Düşünce hürriyetin var, ister kal ister kalma. Bu bayan arkadaşlarla temasımız oldu, madem kendilerine yabancı damat eğrelti gelin hesabı bir kısmet bulup onları da sokmaya çalışıyoruz Avrupa'nın Birliği'ne. İster sev ister sabaha sakla, özgürlük hürriyeti var artık...

- Girilmedi daha Ömür Dayı... Yok öyle yeşil kart hizmeti daha yani!

- Hürriyetin var tabi, dayınla bile istediğin dilde konuşursun artık. Maksat burda bir ofis açmak, mağdur olan göçmen güzel bayanlara yol vermek, karı koca bir yastıkta kocatmadan vatandaşlık etmek onlara. Yan ofise bi avukat arkadaşı da bağlarsak, bugün düğün yarın gerdek öteki sabah Avrupa... Neticede gençsiniz bilmezsiniz biz çok çektik o tüp gaz kuyruklarını, kahve yoktu memlekette yeğenim... Bugün bak, Yodvana var... Georgiva var... Lavinya var...

- Ben bu sene de bekar geziyim dayı, hadi byee!

- Alooo? Kapatma hürriyetin var, kabul. Ama evlilik başına elli Avro alsan, ayda iki yüz cepte naber? Alooo? Öyle cigololuk diye bakma, başlık parası farz et yaaa! Aloo?

- Kışlıkların çıkartılması sırasında dehşete kapılıp kanımın donduğu dakikaları yaşamak zorunda kaldım genç adam! Evet şimdi soruyorum... Elimde bulunan küçük naylon poşet içinde, 33 etiket numaralı küçük beyaz Tenten işlemeli bayan donu kime ya da kimlere aittir?

- Tenten işlemeli don mu? Benim? Yıkanınca çekti diye dolaba tıkmıştın?

- Ahaa evet hatırlamış bulunuyorum ve 33 numaralı delil kayıtlardan çıkıyor. Pekala soruyorum... Elimde buluan naylon poşet içinde, 48 etiket numaralı gözü oyulmuş ve burnuna çakmak tutulmak suretiyle eritilmiş oyuncak askerin yeri ve bulunuş amacı nedir? Büyüyse kimlerce yapılmıştır? Tılsımsa kim resmedilmiştir bu figürde?

- Büyü diil 5. yaşgünümde dedem almıştı onu. Dayım sarhoşken yakmıştı...

- Pekala neden bir gözü yok?

- Güve yemiş olabilir mi?

- Katılamıyorum ve delil olarak saklıyorum... Veee 67 etiket numaralı bu poşet içinde bulunan beyaz toz neeedir? Kullanımı yasak uçucu ve uyuşturucu madde bağımlısı mısın? Eğer evetse, kim ve kimler tarafından sağladın? Ya da kimle içiyorsun?

- Naftalindir anne o...

- Katılamıyorum ve kokuyorum. Ahaa evet, naftalin, pekala neden burda barınıyordu

- Güve yememiş olabilir mi?

- Katılıyorum ve yerine koyuyorum. Elimde şu an 97 etiket numaralı... Aloo? Kapattın mı? Bu şekilde kaçamazsın Sıkılhan! Yazlıklarını da etiketliyorum... Aloo? Kaldırmıyorum, hepsinin hesabını verene kadar kaldırmıyorum! Katılıyorum ve ben de kapatıyorum!

- Sıkıl kardeşim, can dostum... Şimdi ortaklıda, arkadaş burnuna yüzüğünü sürerse bu "tek taşayım dönüyorum boz serisini taşla" demek... Ama arkadaş diliyle damağını içinden yoklarsa bu "Elim beş benzemez, Hanyası da gelmiş Konyası da... Istakayı körlerim, senin avcuna oynarım" anlamında.

- Okey! Satrançta da fil çarpraz gidiyo, piyon geçerken alabiliyo.

- Ulan bırak makarayı şimdi. Kurtlar Vadisi saatine yanlışlıkla üç önemli randevu bağlamışız seni göndericez mecburen... Birincisi ağır abilerle her perşembe çevirdiğimiz bi okey partisi var. Oraya benim yerime katılıyosun. İkinci randevu Sarayburnu'nda...

- Ne bunlar, niyeler?

- Busesenle buluşucaksın, teyzemin kızı üç günlüğüne Hatay'dan geldi. Hatun bula bula Kurtlar Vadisi saatini bulmuş buluşacak yaa! İsmini verdim, çay içir... Sahile doğru turlayın, sakın elini tutıyım deme raporu gelir, döner bıçağını çalarım gırtlağına şerefsizim. Kurtlar Vadisi'nin ikinci reklamına kadar bırakmış ol kızı havalimanına...

- Uçtum ben şimdiden Hırgürkan kardeş... Çaaav!

- Aloo! Daha büyük büyükdedem Evranuz var lan! Eli öpülcek, gözleri görmüyo artık tanımaz seni. Aloo? Mırıl mırıl konuşur kafa salla, hım hım yap gitsin lan... Hişş... Döner bıçağını uzun monta saldım bak, duyuyon mu!

sklhan@leman.com.tr Atilla Atalay

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

TP SUNAR

BİTMİŞ BİR ADAMIN BİR NE YÜZÜNDEN BİTTİĞİNİN İRDELENMESİ VE BAŞINI TAŞLARA VURDU AMA, GEÇ OLMASI...

Ben yıkılmış, tükenmiş biriyim... Rahat batarı biriyim... Alacak varecek meselesi değil, kumar değil, bir kadın sebep oldu buna (Fatoş)

FRAGILE

KIRÇELİ

Mutlu bir evliliğim, çocuklarım, iyi bir işim vardı... Daha ne isterdim ki?..

Ama yok!.. ilke bişey dürtecek... Diyecem ama belki de dürtülmeyi isteyen bendim. Bir ağları karşılaştık. Güzel bir bayandı.

Ama suçun yarısı bendeyse, yarısı da ona aitti. Baştan beri çok davetkar davrandı. Bu beni affettirmez ama benden çok, o bana asıldı diyebilirim.

Beğenilmek hoşuma gitmişti... Zamanımın çoğunu onunla geçirmeye başladım.

BU İYİ Mİ, KÖTÜ MÜ BİLMİYORUM AMA BEN SANA AŞIK OLDUM FATOŞ.

CANIM... BEN İLK ANDAN BERİ SANA AŞIĞIM ZATEN...

Annesiyle yaşıyordu. Evlerine girip çıkmaya başladım. Adeta illegal bir damat gibi.

SİZİN BU EVİN KOMBİYE İHTİYACI VAR... SÖYLEDİM, YARIN GELİP TAKACAKLAR...

AŞKIM! NE KADAR İYİSİN!

Farkında olmadan çok açılmaya başladım. Ekonomik gücümü zorluyordum ama aklım başımdan gitmişti sanki.

ANNEM YAŞLANDI BAYAA. KEŞKE İKİNCİ EL, KÜÇÜK Bİ ARABAMIZ OLSAYDI...

İYİ FİKİR AMA İKİNCİ EL OLMAZ... SIFIR ALIRIM BEN SANA.

Evdeyse durumlar çok kötüydü artık... Karım ve çocuklar ne olduğunu anlamıyorlardı... Tabi, daha çok çocuklar anlamıyordu...

BAŞKA BİRİ VAR DEĞİL Mİ?.. ÇOK DEĞİŞTİN SEN...

YOK YA, NE İLGİSİ VAR.. ÇOK ÇALIŞIYORUM SADECE...

O kadar kördüm ki bazı garipliklerı anlamıyor, üstüne düşmüyordum... Fatoş çok sık dalıp gidiyor, uzun uzun düşünüyordu...

NE DÜŞÜNÜYORSUN GENE?..

HİÇ... BAZEN BÖYLE OLURUM BEN...

Kendimce bir sonuç çıkardım. Birbirimizi çok seviyorduk ama bişey eksikti.. Fatoş, bu ilişkinin evlilikle taçlanması gerektiğini düşünüyor ama inceliğinden dolayı bunu bana söyleyemiyordu. Adımı ben atmalıydım.

KARIMA SÖYLEDİM.. EVDEN AYRILDIM. YARIN AVUKATA GİDECEĞİM...

CANIM, CANIM!..

AAAGLUGLULUG...

BU DA NE?

FATOŞ!..

Fatoş banyodaydı. Yatakta ise bi yumurta vardı.

ÇOK GARİP..!

Ama dedim ya, aklım başımdan gitmişti. Bu garipliker üzerinde düşünemiyordum bile.. Bi kere de Fatoş'u yere eğilmiş bişeyler yerken gördüm.. Yerden!..

Boşandım ve felaketler onden sonra başladı.. Ne zamandır iş yerinden para tırtıklıyordum.. Hesaplar incelendi, yakalandım ve kovuldum.

Aslında her şeyi onlar için yapmıştım ama Fatoş ve annesinin bana karşı tavırları değişti.

ARTIK GELMESEN DAHA İYİ... ANNEM RAHATSIZ OLUYOR...

AMA... AMA EVLENECEĞİZ.

Devamı haftaya.

carbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ
prof. YATTARA VALLI

Sayın hocam, bacaklarına munis sürtünüş yapıp sahipten kuru veya yaş mama talep ederkene sesimizi nasın daha yürek paralayıcı titrek yakarış sesi yapabiliriz?

Rumuz: Aldatı

Cevap: Benim sırma tüylü evlâdım. Kedi bağazında sestel var. Sesteli gerdirttirebilirsen damda erotik bağırış sesi ile rakipten burnuna cırmık yeme acı bağırışı sesi arasında doremifası gibi bir ton tuttumak gerekiyor. Çok zor!..

KAHRAMAN MASA ESAT

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Bahçe gibi yemyeşil bir masa. Üstünde üç yumurta var. Düzgün kesilmiş bir dal parçasıyla yumurtaya vurup onu orta öbürünü ötekine çat çat vurdurup biri ileri gidiyor öbürü geri geliyor. Gene gidiyor, o gene orta çarpıyor. İşte böyle bir oyun tasarlıyorum. Adını da Rinaldo koyucam.

Sevilla Kontu Rinaldo Mor

Ben akşam kayınbabama gidicem hanımları. Sarayın anahtarını eşeğe yükleyip dayıma götürün.

Kral Üstten Dördüncü Vellerde

Gözlerimi Boyayan Onca Şeye Rağmen Mutsuzum

Bitti artık! O kadar sıkılıyorum ki hayattan, iğneli fıçı içinde yaşıyorum sanki, her zaman bir yerlerime iğneler batıyor. Bunları hak etmedim ben! Çoğu insandan daha iyiydim, evet, daha iyiydim! Bencil olmadım, rahatsız olmasınlar diye sorunlarımı bile açmadım kimseye. Oysa ben herkesin o aptalca sorunlarını dinlemek zorunda kaldım hep.

Sevgisiz mi büyüdüm Bilmiyorum ki! Sevdiler beni hep aslında. Evimde ya da ziyarete gittiğim arkadaş evlerinde çamaşırdan bulaşığa bir çok işlerde yardımcı oldum onlara(erkek olmama rağmen). Sigara, alkol kullanmadım, evdekilere ergenlik vs. sorunları çıkarmadım. Belki de bu yüzden sevdiler beni. Keşke yapmasaydım!

Aptal maskemi o kadar sık takmıyorum artık. Kafasına hiçbir şey takmayan, her şeye tebessüm eden, eğlendiren maskemi takmıyorum ne zamandır. Hiç de umurumda değil. Mutsuzum. Gözümü boyayan onca şeye rağmen mutsuzum.

O kadar öfkeliyim ki, başta kendime... 15-16 yaşlarımda karanlık odamda tek başıma yatıyordum, nedense bir den uyandım. Bazı sesler duydum, annemin odasından geliyordu. Oysa annem yalnız yatıyordu yıllardır, babamla odalarını ayıralı çok olmuştu. Yatakta bir karaltı fark ettim, orgazm sesleri, iniltiler..... ve seksin ritmik hareketleri. O annemdi...Ya diğeri? Evimize gelen o misafir adamdı...

Odama döndüm, sessiz sessiz ağladım. Çoğu kez rüyamıydı gerçek mi ayıramadım. Bazen aptalca geliyor, ama ben anneme eskisi gibi bakamıyorum artık. Namussuzluk olarak düşünmüyorum. Babamla araları çok bozuktu, bu durumu olağan bile karşıladığım zamanlar oluyor. Ama o, bu sırrı hep saklayacaktı. Olanları ben biliyorum, ama ben de saklayacağım...Rüya mıydı gerçek mi? Yalan mı? Hep yalan söyledi annem... Yalandan nefret ediyorum.

Niye ben böyleyim? Korkak, çekingen... **Türkan Şoray** gibiyim. O da en ufak bir şeyde heyecanlanıyor, elleri titriyor. Geçenlerde metroda bir adam beni fena halde azarladı. Arkadan ilerleyen kalabalık beni sıkıştırınca, istemeden ona çarptığım için. Bana söylemedik laf bırakmadı. Ben de çekinerek 'Arkadan ittiler efendim, kusura bakmayın' diyebildim sadece. Hep böyle olacak! Nerede bir böcek ezilecekse o böcek ben olacağım!

Birinin sevgisine ihtiyacım var. Erkek ya da kız. Yok ama YOK!

Sanki eski çağlardan kalma bir lanet var üzerimde. Eğer benimleyseniz, her zaman en kötüsüne hazır olmalısınız.

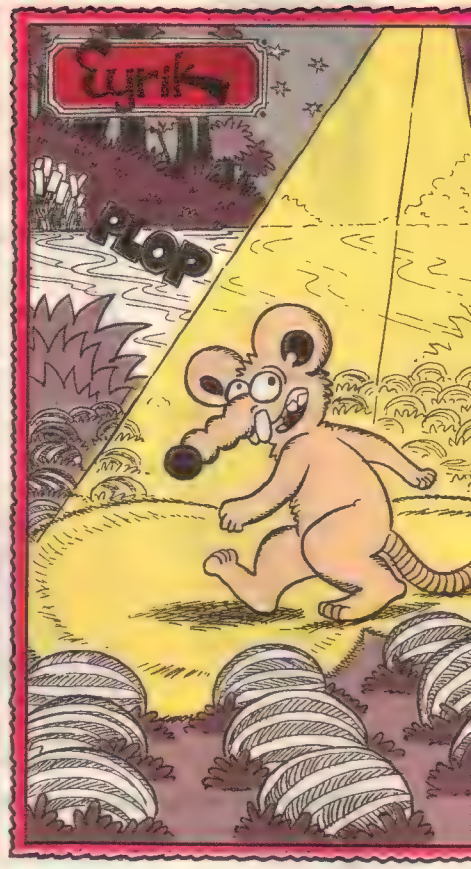

Geçmişe dönebilmek için her şeyimi verirdi ama bu imkansız. Bu teknolojik çağda yaşıyormak beni asıl mutsuz kılan...

Neyse... Boş verin! Boş verin! Boş verin!

'Denizdeki yosun kokusundan bahsederler, hissetmedim, hissetmek istiyorum. Ormanın kusunu... Sanki ben dipsiz bir çukur derinlerin bir yerdeyim...

Boş verin...

Aptalca sürüp gidiyor her şey. Bu son mek bumdu sana Cezmi Ağabey. Neredeyse her şmi biliyorsun, anlattım. Ağabeyim benim... runlarımı seninle paylaşmayı hep sevdim, sevdim. Sihirli bir değnekle dokunup derman manı istediğim, beklediğim zamanlarım olm değil. Seni hep seveceğim.

Son mektubum dedim ya, bu senden kayn lanmıyor. Sen bu satırları okurken ben hala yatta olacağım ne yazık ki, çünkü ben bilekle kesemeyecek kadar korkağım Cezmi Ağabey. daha aramayacağım da seni, sen de arama b ağabey, boş ver!Ben arkadaşları(!) futbol oyn ken odasından onları izleyerek ansiklopedi ka tıran bir mikrop olarak yaşamımı sürdüreceğim

Kendine iyi bak... İnsanlığa üzülmeyin di mem ama onlar kendi yaslarını tutmayı çok bırakmışlar be Cezmi ağabey! Her şey apta sürüp gidiyor işte. Nasıl ki krallık faşizmi, impa torluk faşizmi ve ortaçağ faşizmi dönemi bulduysa; bu iğrenç 'teknoloji faşizmi' de bulacak.

*****

Hayatımda ilk kez bir yol çizdim kendime. hiç kimseye anlatmadım evde yaşadıklarımı, sa herkes biliyormuş. Geçen yaz beni tanı herkes; ezildiğimi, kullanıldığımı, kendimi kurt

mam gerektiğini söyledi. Oysa ben anlatmadım, sorunlarımı birileriyle paylaşırken dedikodu yapıyormuşum gibi hissediyorum.

Her ailede ezilen, sorumlulukları birinci derecede paylaşan birileri oluyor galiba.Bizim ailenin de eziği ben oluyorum bu durumda. Bunu anlatmak ne kadar doğru bilemiyorum ama, kardeşim bebekken ablam arkadaşlarıyla pastaneye giderdi, kardeşime de ben bakardım. Anlatamayacağım, kendimi iyi hissetmiyorum çünkü...

Yaşadığım her şey çok kötüydü ve ben bunları hatırlamak istemiyorum. Benimle bir gün bu evde yaşasaydınız belki anlardınız. Çok zor.

Benim ailemle olan sorunların diğer gençlerinkinden çok farklı. Üzerimde bir baskıları yok, feodal değiller. Böyle olsunlar da istemiyorum zaten...

Hep onların hayatını yaşadım. Ben artık kendi hayatımı istiyorum. Küçük bir evim olsun (mümkün değil-kiralık) istiyorum mesela. Duvarlarını kendim boyamak, mumlarımı, CD'lerimi, posterlerimi kendim yerleştirmek istiyorum. Evimde arkadaşlarımı mutlulukla ağırlamak istiyorum. Kendime ^çukurda^küçük bir cennet yaratmak istiyorum.

Tek bir şansım var, o da sınavı kazanıp buralardan gitmek. Bana yardımcı olacağına inandığım, beni seven insanlar olduğunu biliyorum. Zaten hemen bir iş de bulurum kendime. Bunlara sahip olabilmek için o aptal, bana asla faydasının olmayacağını bildiğim tüm bilgileri kafama tıkıyorum.

Bir'önceki mektubumda hemen örgütleneceğimi yazmıştım. Kimi kandırıyorum? Ben içine kapanık, A-sosyal biriyim. Kalabalık beni rahatsız eder , konuşamam, kahretsin! Ama okulda bu işi yapacağımı sanıyorum. Erteliyorum bunları, sınav sonucunu öğrenene kadar. Zaten o zaman ya bir yeri kazanmış ve gitmiş olurum ya da hapishaneye girmiş olurum(askere kesinlikle gitmeyeceğim, kaybedecek bir şeyim yok).

İşte geri kalan hayatım BU!

Bir çok şeyi size (sana demeliyim belkide, çünkü hep bir ağabeyim olsun istemiştim, bu saatten sonra annemle babamın yapacak bir şeyi olamaz bu konuda, siz benim ağabeyim olun)

Anlatmaya çalıştım. Buna rağmen anlatmadığım o kadar çok şey var ki içimde. Kimi zaman kendimi algılayamıyorum. Kimim ben, neyim? Dışarıda insanlarla gülen, konuşan, espriler yapan; soğuk duygusuz kişi miyim? Yoksa içimde sürekli konuşan, kendini parçalamak isteyen, rüyalarından nefret eden, içi burkulan, gördüklerine dayanamayan, sonbahar yağmurlarının yüreğini ıslattığı kişi miyim? Ve herkes böyle iki kişiyi bünyesinde barındırıyorsa ve ve.... O zaman hepimiz oynuyoruz. Aslında hiç kimse kendi değil!

Bir evim olsun istiyorum, şehre konuşmaya geldiğinizde evimde sizi konuk etmek istiyorum. Anlatmak istiyorum, uzun uzun. Umarım.

Kendinize iyi bakın...

* Not: Ben içimde konuşan 2. kişiyim 1.yi boş verin onu ben de sevmiyorum.

Taylan

* **Zarfını Ben Açardım Sana Yazdığım Mektupların** adlı kitabımdan.. Dileyenler bu mektubun sahibi olan Taylan ile internet üzerinden görüşebilirler.. **goldenpyre@hotmail.com**

* **İstanbul-TÜYAP.** 15 Ekim Cumartesi günü saat 13:00-16:00 arası **Gendaş Yayınları** standındayım...

OKTAY TAFTALI 13 Ekim Perşembe İmza 15:00-17:30 Söyleşi 18:00 Marmara Salonu

NAFER ERMİŞ & SETENAY ÖZBEK 14 Ekim Cuma İmza : Saat: 15:00-17:00

EFLATUN NURİ 14 Ekim Cuma İmza Saat: 16:00-18:00

SUAT ÖZKAN 15 Ekim Cumartesi İmza Saat: 15:00-18:00

BAHADIR BOYSAL 15 Ekim Cumartesi İmza Saat: 15:00-18:00

RAMİZE ERER 16 Ekim Pazar İmza Saat: 16:00-18:00

NİHAT GENÇ 16 Ekim Pazar İmza 16:00-17:30 Söyleşi 18:00 Marmara Salonu

15-16 Ekim C.tesi - Pazar günü maaile **LeMan ekibi**

Milli Eğitim Bakanlığı tarafından 18 yaşından küçükler için etkileyici ve iç gıcıklayıcı bulunmuştur...

EKİM SAYISI BAYİİLERDE

Kırık Lebleleri

suatozkan@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

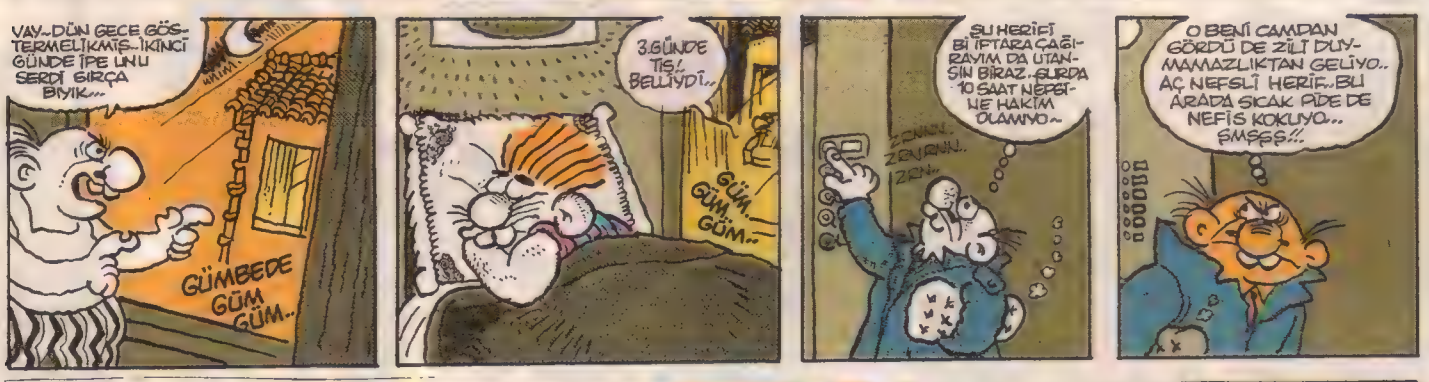

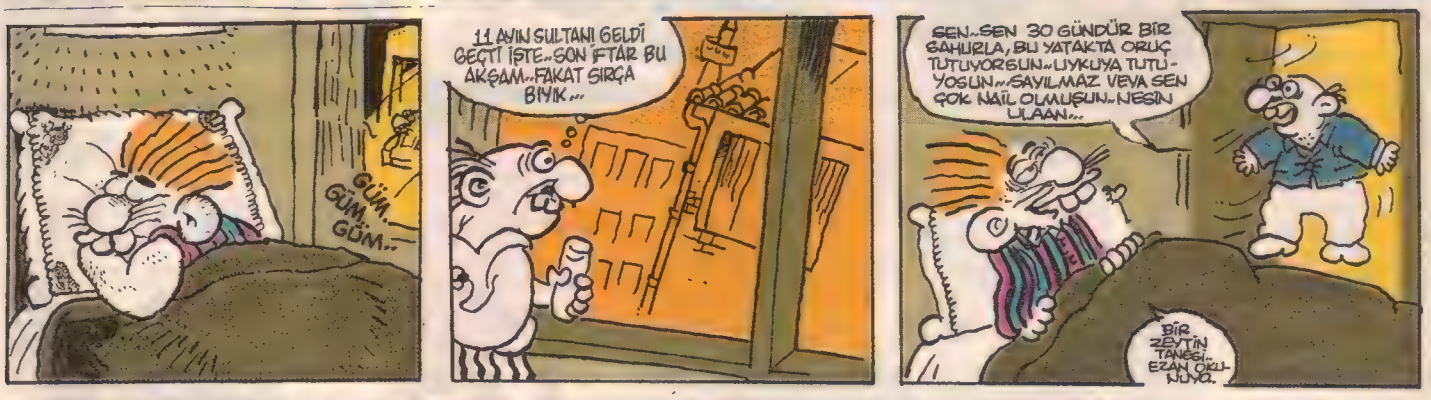

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

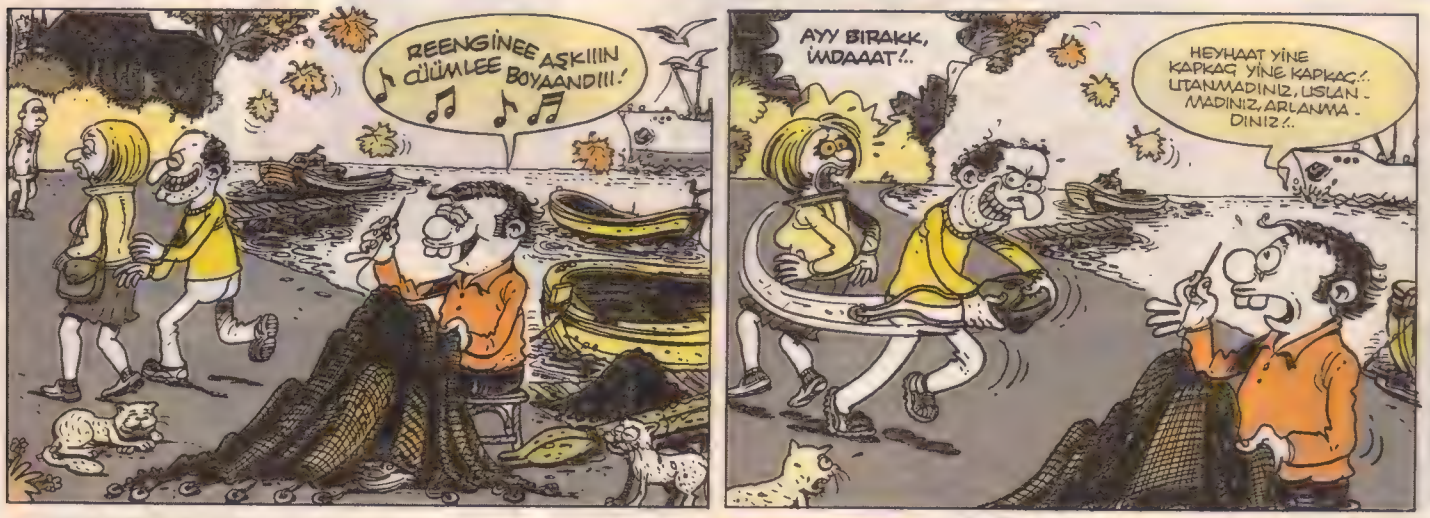

Akşamsefası

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

OYUNCAKLI TIR

Yıllar önce Ezine civarında bir **"bebekli tır"** görmüştüm.(*bkz. Dumur Detayları 2, Leman Yayınları, Ocak 2003, s.55.*) Tır hızla önümden geçip giderken ancak göz ucuyla yakalayabildiğim bu detayda koskocaman tırın **ön camında boydan boya dizilmiş, el ele tutuşmuş bebekler** vardı... Bu kez Çanakkale'de arabalı vapurda önüme **oyuncaklı tır** çıktı. Yine ön cama dizilmiş şirin şirin rengarenk oyuncaklar var... Devasa araçla sevimli bir tezad oluşturan bu detaydan şu varsayımlara çıkabiliriz; Bu bebekli, oyuncaklı tır şoförlerinin evde onları bekleyen küçük çocukları var ve uzun gecelerde yolda bu oyuncaklarla onları hatırlıyorlar ve pür dikkat uyanık kalıyorlar ya da bazı tır şoförleri yumuşak ruhlu mülayim insanlardır. O yüzden böyle tırlara hatalı sollama, şerit ihlali falan yapmamak lazım, zira incinirler, üzülürler, kaldıramazlar, aman dikkat sayın sürücüler...

MUSALLA TAŞINDA ÇAMAŞIR KURUTMA

Hey gözünü sevdiğimin İstanbul'u, hey gözünü sevdiğimin sokakları... Musalla taşına çamaşır asıldığını gördüm ya o musallanın üstüne yatsam da gözüm açık gitmem artık... Aşığıyım, meftunuyum ben bu sokakların, bu sokaklarda, ölümün son durağı olan musalla taşı bile yaşamın kudretini gölgeleyemiyor, dahası yaşama dahil oluyor... Burası İstanbul'da Sultanahmet'in aşağısında bulunan Kapı Ağası Sokak civarındaki güzel bir camii... Ancak avlusu olmayan bu caminin musalla taşı yola sıfır bir haldedir. Dolayısıyla iç içe evlerle dolu bu sokakta, üstünde çamaşır kurutulması gibi yaşamsal işlevler üstlenmektedir... Ölüm asûde bahar ülkesidir rinde mısrasının akabinde bizimde gönlümüz her dumurda buhurdan gibi tütüyor...

EĞRİ SAATİN VEBALİ

Sevgili Sarıyerliler Ramazan geldi, umarım meydana bakan bu eğri saati düzeltmişsinizdir... Iki-üç derecelik bir açıyla yana yatıktı duvar saati... Ramazan harici zamanda sorun değil ama bu mübarek ayda iftar vaktinde iki-üç dakikanın vebali vardır. Zira sokakta alelacele iftara yetişmek isteyen, açlıktan gözü kararmış oruçlular yamuk saate bakıp vakitsiz bozabilir oruçlarını... Lütfen dikkat edelim ve İstanbul için dumur vaktidir demeyelim..

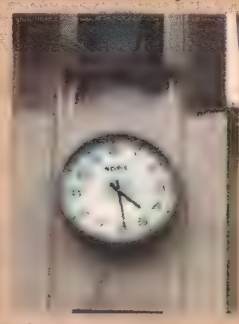

IŞIKSIZ DUVAR MAHYALARI

Mübarek Ramazan gelince duvarlardaki dumur yazıları da değişir, uhrevi ve manevi bir havaya bürünür... O bildiğimiz, alıştığımız, duvarlarda mutad olan küfürlerin, sitemlerin, yerini ibret dolu uyarı-

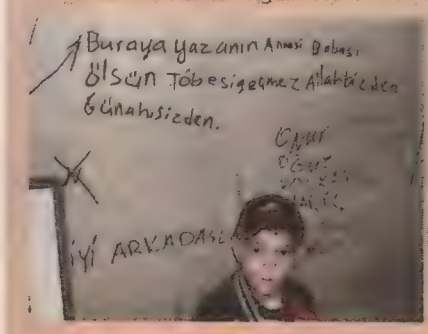

lar alır... Şunun gibi mesela; **"Buraya yazanın Annesi Babası ölsün Töbesi geçmez Allah bizden Günahı sizden. İYİ ARKADAŞLAR"**

Ne demek istediğini anlayamadım ama kesin bir ibret hususiyeti taşıyordur...

BODRUM BODRUM DUMUR BİRAZ DUMUUR

(Bu dumur Cengiz Akın tarafından derlenmiştir.)

Bodrum Dumurumsuları

Kadir Yılmaz ve kardeşimle birlikte yaptığımız birkaç günlük tatilimizde, içerisinde Sualtı Arkeoloji Müzesi'ni de barındıran Bodrum Kalesi'ni gezerken kalenin çay bahçesinde masa ve çöp kutusu olarak kullanılan sütunlar ve tarihi kalıntılar görünce dumur turumuzun başladığını anladık...

Hani tavus kuşları var ya Bodrum Kalesi'nin içinde, işte bunlardan biri önümüzden geçip merdivenlerden aşağıya indi... Birkaç yabancı turistin de ilgisini çekti ve fotoğrafladılar. Hemen akabinde bir grup **yerli genç** göründü merdivenlerin başında, **"hah!"** dedik birbirimizi dürterek ağız birliği etmişçesine, **"bakın izleyin, şimdi yakalamaya çalışacaklar"...** Önce grup saygıyla birkaç geri adım atıp kuşun geçip gitmesine izin verir gibi oldu fakat içlerinden biri, "günahını almışız çocukların" düşüncesine kapılmamıza hiç fırsat tanımadan iki elini yanlara açarak **tavuk muamelesi yaptığı tavus kuşunun** peşinden koşturmaya başlamıştı bile!.. Kovaladığı kuşla birlikte köşeyi dönerek görüş alanımızın dışına çıktılar. Bir süre sonra büyük bir hayal kırıklığı içeren tınısıyla **"la az daha yahalıyodum"** serzenişleri çalındı kulağımıza uzaklardan... **Yakalayabilseydi acaba napacaktı?..** Fazla kafa yormadan yolumuza devam ettik..

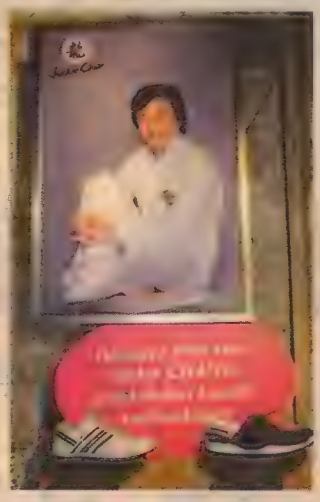

Daha sonra barlar sokağında bir ayakkabı mağazasının girişindeki köşede bu resmi görünce bu kısacık tatilimizde dumurların bizi bırakmayacağını anladık...) Jackie Chan'in resminin altında, **"Dünyaca ünlü star Jackie CHAN'in ayakkabıları burada satılmaktadır"** yazıyordu...

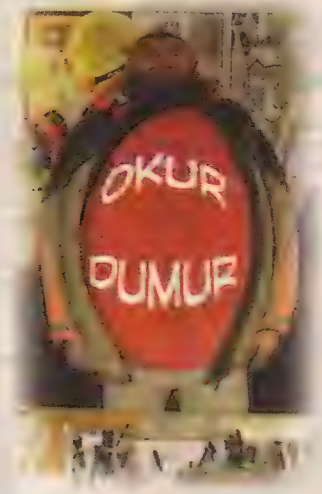

Aşağıdaki dumuru okurum **Selim Uygun** Türkiye gazetesinin 30 Ağustos 2005 tarihli gazetesindeki sohbet köşesinden kesip göndermiş ki, seferi olmak ne kelime hepimizi **dumuri** etti...

SEFERİ OLMAK

Sual: Bir kimse, Yenikapı'dan deniz yolu ile Armutlu Tatil Köyü'ne gitmek üzere, İstanbul Marmaraevleri Birinci Kısım'dan çıksa, direkt Armutlu'ya vapur bulamasa, Yalova üzerinden gitmeye karar verse, Armutlu'da seferi olur mu?

CEVAP: Armutlu'ya Gemlik üzerinden gelirse, Yenikapı-Yalova arası **48 km**'dir. Yalova-Armutlu **73 km**'dir. **48+73=121 km.** olur ki **seferi olur.** Armutlu'ya Çınarcık üzerinden giderse Yenikapı-Yalova arası **48 km**'dir. Yalova-Armutlu **58 km**'dir. Toplam **106 km**'yi buluyor ki bu yoldan giden de **seferi olur.** Mesafe Marmaraevleri'nden değil, Yenikapı'dan hesap edilir. Çünkü niyet değiştirdiği yer önemlidir. Marmaraevleri Birinci Kısım'dan, Armutlu'ya deniz yolu ile giden **seferi olmaz.** Çünkü Marmaraevleri-Yenikapı **35 km.** Yenikapı-Armutlu **58 km**'dir. **104 km**'yi bulmamaktadır...

dumur@leman.com.tr

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM

KAAN ERTEM'İN SEVDİKLERİ SEVMEDİKLERİ...

"KÜÇÜK KIZ TAKLİDİ YAPAN KADINLARDAN NEFRET EDER. KAZIK KADAR Bİ KADININ NEDEN DAHA SEVİMLİ GÖRÜNMEK İÇİN BUNU YAPTIĞINA Bİ TÜRLÜ AKIL SIR ERDİREMEZ..."

KISA METRAJ

MELİKŞAH

OTOMOBİL AŞKI..

LeMan Kış Kreasyonu

Uzun kollular, kapişonlular ve kız modelleri bu senenin yenilikleri.. Kahraman tekstilcimiz **Mehmet Çevik Uçanpenye**'nin ön ayak olduğu **LeMan Tişört Harekatı** ikinci sezonunda da hayli iddialı.. Yanda modellerimizden yer darlığı sebebiyle ancak birkaçını sunuyoruz...
Ayrıntılı bilgi için: **www.leman.com.tr**
Türkiye'nin her tarafına bayilikler için talep adresi: komikgiyim@gmail.com

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

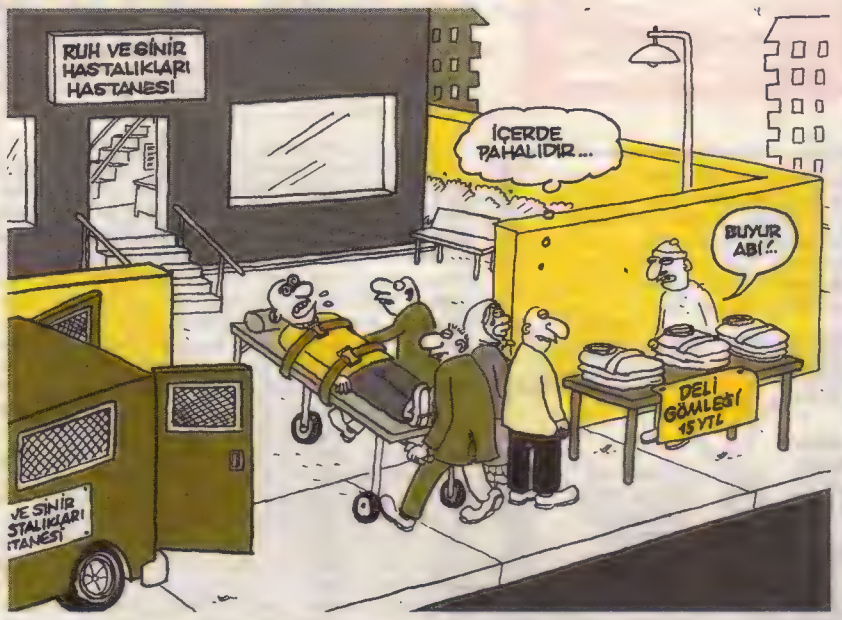

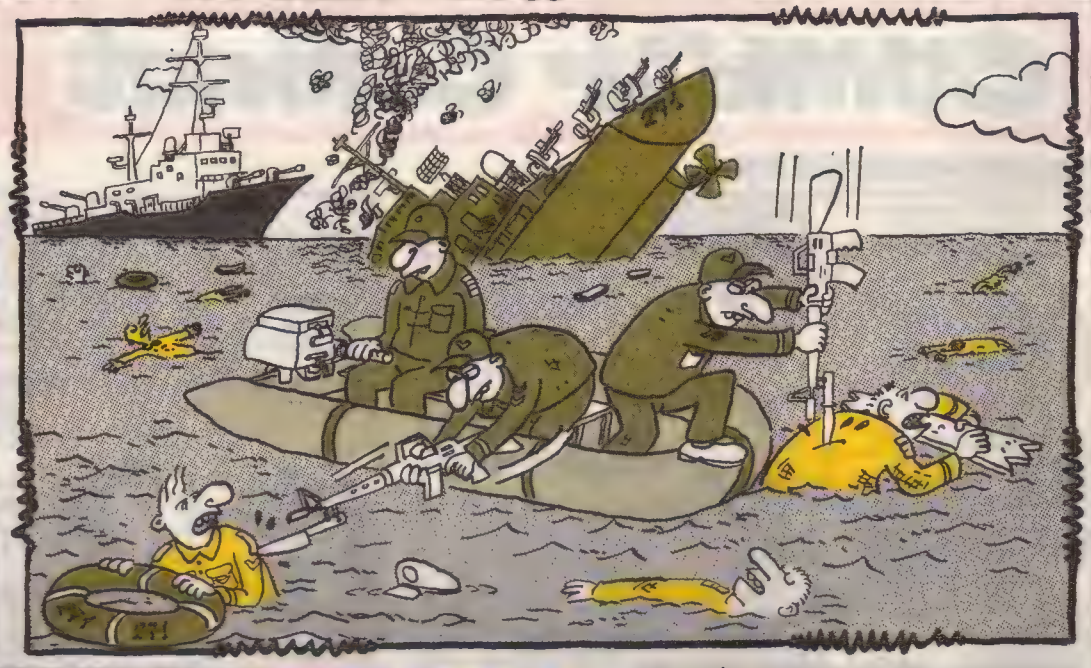

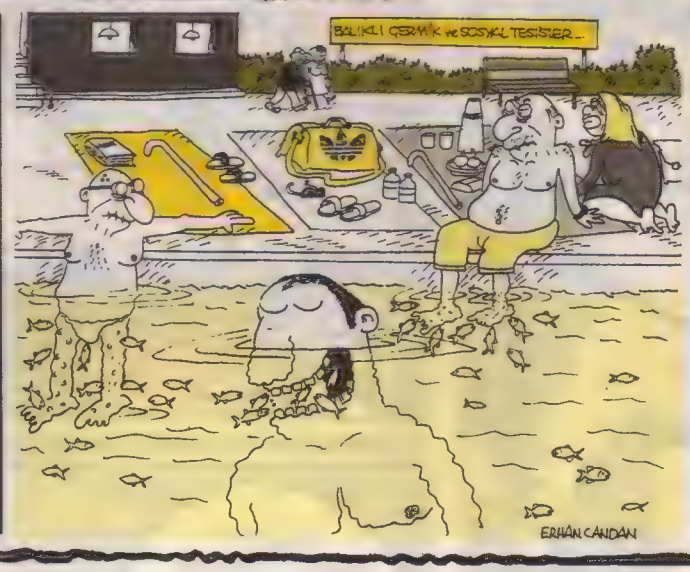

İPEK ÖZSÜSLÜ

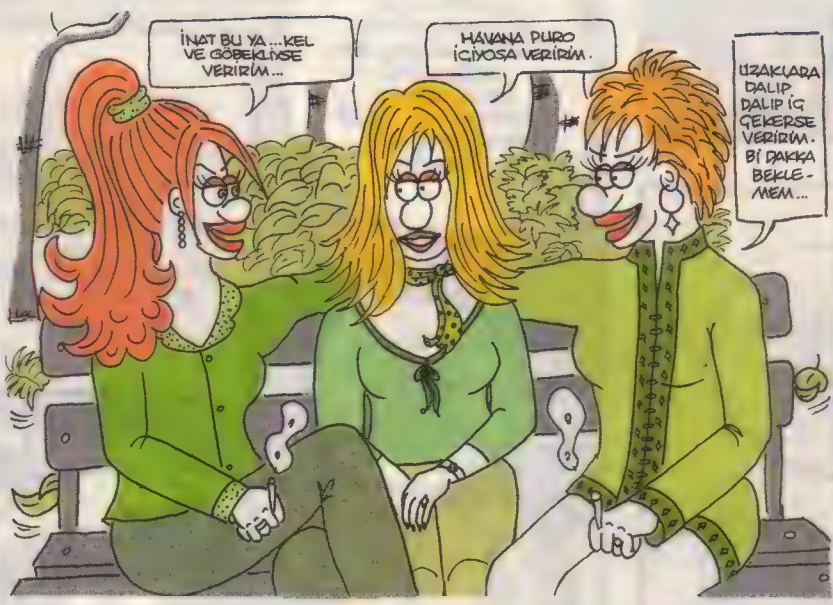

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

TAOCU SEKS ÖĞRETİSİNİN DÜNÜ BUGÜNÜ

ALFRED HİCKOK VE KUŞLAR

BİR MOĞOL EFSANESİ CENGİZHAN VE BERABERİNDEKİLER..

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·E·İ·D·A·N

"Ben gidip biletleri alayım, sen yavaş yavaş gelirsin."

"Tamam," dedi, adımlarını hızlandırdım. İstasyon, yaklaştıkça gözümde büyüyordu. Üç adım atıyordum ben, o iki adım geriye gidiyordu sanki. Aslında hızlı yürüyen birisiydim, adımlarım büyük ve seriydi. Yanyana yürürken bile, "Biraz yavaş," dediğini duymuştum birilerinin. Arkama baktım, elimde olmadan. Çoktan gözden kaybolmuştu: Çantalı birkaç adam, bavulunu sürükleyen başka bir yaşlı adam ve çocuklarıyla beraber yürüyen bir kadın.. belki de onların arkasındaydı. Yanıbaşımda bir taksi durdu, sert bir fren yaparak. İçinden yeşil renkli, ve üzerine daha koyu yeşil desenleri olan elbisesiyle, genç bir kadın indi. Taksici arka kapağı açarak valizi eline tutuşturdu; kadın önümden süratle bir film karesi gibi geçerek, istasyonun merdivenlerini çıktı. Basamakların önünde durup, arkama baktım.. Sonra, ben de merdivenleri çıktım.. Garip bir şekilde insanın içine işleyen, bir yere gitmeyi düşünmese bile gitmeyi arzulatan ekolu bir ses, tuhaf isimli trenlerin, gene tuhaf kalkış saatlerini haber veriyordu. Yüksek tavana zincirlerle asılı, o ışıklı uyarı tabelalardan bir tanesi, nedense ben geçerken kafamın üzerinde sallanıp şıngırdadı. Bizim trenin kalkış saati, öyle pek tuhaf değildi. Ne zamandır bu geziyi yapmayı plânlıyordum! İlk istediğim, ilk defa arzuladığım günlerde gerçekleşseydi, daha güzel olurdu diye aklımdan geçti. Daha sonra onu sürekli plânlamak, hoşuma gitmemeye başlamıştı. Sıkıcı düzenlemeler ve sayıklamalı düşlerin ardından meydana gelen bir gerçeklik, beklenen doğal hazzı tattırmıyordu insana. Geriye bir tek, onu kuru kuruya gerçekleştirmek kalıyordu; mekanik bir mecburiyet duygusu, vicdânî bir tamamlama hissi, dökülen kibritleri kutuya geri koymak gibi. Hattâ bazen, en ufak birşey hissedilmeden, sadece gerçekleşiyordu işte!. Gene de, anlamaya ve hissetmeye çabaladım; etrafıma baktım. Merdivenin başlarında, beklediğim o kızıl kafa görünmemişti henüz. Bilet gişesine yürüdüm. Sıra yoktu; biletlerimizi aldım ve ortalarda bir yerde dikilip onu bekledim...

Vagonun kapısındaki bekleyen görevlinin arkasından, odamıza doğru yürürken, cebimde bozukluk arıyordum. Bi cüzdan kullanmaya başlasam iyi olacaktı belki; farklı değerlerdeki bütün paçavra banknotlar, cebimin içini, deliği tıkayan boklar gibi sıkıştırdı! Biraz daha ittirince de kolumu, paçamdan aşağıya, şıngırt diye döküldü birkaç bozukluk. Eğilip, karanlık koridorda bakındım onlara. Şapkalı görevli, feneriyle arkasına dönmüştü. Fenerin parlak ışığında, önümde, yeşil üzerine, daha koyu yeşil o yaprak desenleri gördüm... Rahatsızlık verdiğim için özür dileyerek, ayağa kalktım…

Üniformalı ve şapkalı görevli, eğer sipariş verirsek, akşam yemeğinin saat 10 da servis yapılacağını söyleyip, sürgülü kapıyı çekti arkamızdan. Kilitledim, ve küçük lavabonun önüne geçerek, suratımda bir memnuniyet ifadesi aradım. Dalga geçerek sırıtıyordum; onu saymazsam eğer, sinsi, küçük bir keyif belirtisi de vardı galibâ. Yüzüme su çarptım, havluyla kuruladım, ve kızıl kafaya döndüm.. Saçlarını bu renge boyaması için, fazladan bir miktar ödemiştim. Buraya, yanımda gelmesiyle beraber, toplam yüz dolar. Önceden, evde iki saat kadar oynaşmış ve düzüşmüştük; bu yolculukta böyle şeyler yapmayı istemiyor, sadece yanımda olmasını bekliyordum. Bir de, fazla konuşmamasını rica etmiştim. Tabii bunu direkt bu şekilde söyleyerek değil de, kendim soğuk ve ilgisiz davranarak başarmıştım; ayrıca dişimin ağrıdığını da eklemiştim.. Açık pencereye yanaşarak, kollarını dışarıya sarkıttığında ve öyle kaldığında, yanına yürüdüm. İnce elbisesisinin üzerinden, yuvarlak kıçını avuçladım. Sonra arkasına geçtim, ve boyalı saçlarını kokladım. Henüz istasyon civarındaydık; oraya buraya kıvrılan yüzlerce karmaşık ray vardı etrafta. Diğer bütün demir yollar, sanki birer oyuncak gibiydi, sadece bizim üzerinde olduğumuz gerçekti.. "Dişin?" diye sordu, ilgili bir sesle. Lavaboya gidip, kenardaki küçük lambanın ışığında, ağzımın içine baktım. Yataklı vagonların, lavabolarını seviyordum; yedi saat boyunca bu lavabo kenarında dikilebilirdim!. Küçük, eşantiyon kolonyayı elime alarak, yatağa bıraktım kendimi. O da yanıma uzandı ama; biraz zor sığıştık. "Yukardaki yatağı açıcam," dedim. "Böylece, sen yukarda yatarsın, biraz geç bir saatte de istersen yanıma gelirsin?." Tuhaf bir şekilde kıkırdayarak, doğruldu, ve çantasını açtı. Ufak, resimli bir şişe çıkardı. "Sürüyorum bunu hep, çok iyi.." Alt tarafı, burnunun hemen kenarında minicik bir kabartı vardı; yatakta uzanırken de sürekli oynamıştı orasıyla. Bir de, benim yüzüm. Kalkıp, lavaboya yürüdüm. Gözlerimin altında, iki tane orta büyüklükte oyuk vardı. Aşağılara doğru, daha ufak birer tane daha. Aynaya yaklaştım: Koyu renkli bir oyuğun üzerinde, 'pencereden bakan, kollarını mindere dayamış yaşlı kadın' resmi vardı!. Kapı çaldı. Biber dolması, italyan salatası ve şarap istediğimizi söyledim. Uzaklaşan ayak sesleri duydum; ve kapıyı araladım sonra.. Karanlıktı koridor. Başka bir odacıktan, radyo veya bir teyp sesi geliyordu. Koridorda gezinmek isteğiyle, ve belki de… içeri girerek kapıyı kapattım. Karanlık ve yabancı koridorlarda gezinmek aslında hoşuma filan gitmiyordu…

"Yarın ne yapacağız?" diye sordu. Kolonyanın üzerindeki, küçük bir tren resmi bulunan parlak kağıdı sökmeyi bırakıp, tükürüğümle geri yapıştırdım, götürüp lavaboya bıraktım: "Bilmiyorum.." Yarın, ne yapmak istediğimizi bilmiyordum. Büyük ihtimalle geriye dönecektik. "Sen ne yapmak istersin?" diye sordum. Sonra pişman oldum böyle sorduğuma. Çünkü işime gelmezse reddecektim.. Cevap vermedi.. Pencereye gidip dışarıya baktım. Şehirden ayrılmamıştık daha. Tıngırdayarak, ağaçlı arka bahçelerin ve televizyon ışığı parıldayan odaların önünden hızla geçerken, şu anda gerçekten istediğim şeyin ne olduğunu düşündüm. Aslında böyle bir zehirli merakla, istemediği şeyleri yaşadığı anlarda çevrelenirdi insan. Daha ilk merak edildiği andan itibaren de, o ana dek yaşanan ve yaşanmakta olan süreç de, o zehir tortusunun içinde gözden kayboluyor ve anlamını kaybediyordu! Ne gelecek, ne de daha öncesi; sadece bu saçmasapan soruyla başbaşa kalıyordu insan. Kendimi kaybetmeyip, "doğal olanı isterim," diye sayıkladım. Çoğu zaman aynı şekilde cevap vermiştim zaten: Doğal olan. Gerçi, bu da kestirme bir yanıttı. Dünyanın bütün matematikçileri ve düşünürleri filan biraraya gelse, senelerce kafa yorsalar, doğal olanın ne olduğu hakkında ancak yaklaşık bir fikir ileri sürebilirlerdi, belki. O da gene yanıltıcı olurdu!.. Lavabonun önünde dikilip, yatakta uzanan kızıl kafaya bakarken, olabildiğince doğal olmaya çalıştım. Hatta bunun için, bir ara dişlerimi bile sıktım. Demir yolun üzerinde, sallanarak ilerliyordu tren. Yavaşlayan, ve her nereden geçiyorsak, sonra temposu artan sesler vardı. Uzanan kızıl kafanın başucundaki, küçük mavi lamba... burnunun üzerindeki minik kabartıyı aydınlatmaktaydı… Karanlıkta masaya yanaşıp, tabakta kalan biberdolmasına çatalı sapladım.

Akşamsefası

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Muktesebat : Avrupalılar bunu nası söylüyo lan, valla helal olsun...

İzinsiz Gösteri : Sadece göstericekse izin almasın zaten nolcak ki. Gerekirse bakmayız...

Hayır Kurumu : Kurumumuza yapmış olduğunuz başvuruyu kabul etmiyoruz. Yani hayır diyoruz. Ok? Haaa-yıır!.. Lütfen bi daha bize dilekçe yazmayın...

Yeminli İfade : Allah belamı versin ki böyle bi ifade kullanmadım...

Süslü Püslü : Fırın sütlaca da sütlü pütlü diyodur bu salak...

Doğum Kontrolü : Eee, kontrollü doğur ki doktorun üstü başı plesenta olmasın, dimi ama...

Paspas : Basbas demediğin sürece bu ayılar eve ayakkabıyla girmeye devam edecek, biliyosun dimi Yenge...

Gülücük : Cüce kahkahası...

Danışmanlık Şirketi : Biz de bi danışmanlık şirketi kurcaz da ne önerirsin bilader? Parasıyla yani, yanış anlama...

Çömelme : Hatalı domalma...

Kıskaç : Kaçkıskaaaç! Olsaydı, belki bu mahlukata karşı daha temkinli davranabilirdik. Neyse, artık kısmış bulundu bi kere.

2 Dakikalık Saygı Duruşu : Saygıya bak. Yiyosa 22 dakika, tek ayak üzerinde dursana.

Dalgakıran : Vay be, manitada ne kuku varmış be usta...

Pişmanlık Yasası : Bütün suçlular 24 saat içinde pişman olacak. Olmayan tutuklanacak. İşte o kadar!..

Yeminli Tercüman : Onsekiz dilde yemin edebiliyorum...

Etiket tabancası : Demek lavuk bi cinnet geçirse, mağazadaki bütün mallarda %90'lara varan indirimlere neden olabilir...

Japon Beyzbol Ligi : İki atom bombasıyla kendilerine benzettiler çekikleri...

Cüneyt İnay

Akraba Evliliği : Amcam'la Teyzem evlendi. Ne var bunda üzülecek?..

Sağlık Karnesi : Ulan gene nezleden kalmışız iyi mi...

Trajikomik : Çok az satan gazeteler böyle alay konusu oluyo işte...

LeMan

SAYI: 727

13 EKİM 2005 PERŞEMBE

HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

- **Yayıncı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
- **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
- **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
- **Yazişleri Müdürü:** Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Kozzi'nin Korması

kozzi@leman.com.tr

KOZZİ EKONOMİ

USD 1,3470 EURO 1,6270 Altın 20,4690
Dolar ucuzken dolar alın derim. Tam zamanı.

TÜRKİYE'NİN EN GÜZEL 10 KERHANESİNİ SİZİN İÇİN SEÇTİK

KERHANE ÜSTADI, STİCİLER ŞAHI MAHŞERİN 6 POMPACISI SİZLER İÇİN SEÇTİ...

1- **Karaköy Zürafa Sok.** Her zaman bir numaradır.
2- **Bursa Kerhanesi** Yatıya kalasın gelir..
3- **Aydın Kerhanesi..** Süper
4- **Edirne..** Yılların kalitesi
5- **İzmir/Tepecik** Görmeden ölme..
6- **Ankara Bend deresi** Milliliğe ilk adımlarda hakkı vardır.
7- **Mersin..** Akdeniz yıldızı.
8- **Tokat** Bir Anadolu klasiği..
9- **Antalya..** Yaz sıcağı hariç
10- **Adana** Ye kebabı vur mala..

Ne Olcek Bu Gassaray'ın Halı?

Özhan Canaydın'la Röportaj...

Kozzi: Başkanım bütün taraftarlar soruyor ne olacak bu Galatasaray'ın hali UEFA'dan da elendi Galatasaray..

Özh: Şöyle oluyor o günkü maçta top bizi sevmedi şansızdık hakem hataları da eklendikçe üstüne UEFA'dan elenmemiz pek uzun sürmedi ama ben taraftarlarıma yine söz veriyorum bir Avrupa kupası alana kadar dünya kulübü Galatasaray'ın başındayım

Kozzi: Desene daha çok buradasınız

Özh: Efendim?

Kozzi: Yok bir şey başkanım peki Galatasaray'ın bu borçları ne olacak nasıl kapanacak?..

Özh: Biz yönetimimiz olarak geçen Florya'da toplandık ve bazı kararlar aldık. Bu devrim niteliğindeki kararları buradan sizin aracılığınızla açıklamak istiyorum

Kozzi: Buyrun abi..

Özh: Federasyona başvuru yaptık ve maçlarımızın öğlene alınmasını rica ettik böylece elektrik tasarrufu yapacağız. Zor durumlarda yapılacak olan gece maçlarımızda ise ben ve yönetimin kararıyla ışıklandırma lambaları bir var bir yok yanacak böylece % 50 tasarruf yapmış olacaz

Kozzi: Canımsınız başkanım dahice efendim başka?

Özh : Evet geçen gün Ergun Gürsoy'u Açık Öğretim'e yolladım. Ulaşım sorunu ve ücretleri yüzünden başımız çok ağrıyor. Bu yüzden yaşı tutan futbolcuları Açık Öğretim'e yazdırdık ve paso almalarını sağladık.

Kozzi: haklısınız peki tesisleşme ve seyran tepe çalışmaları nasıl gidiyor başkanım?

Özh : Şimdi yönemtim olarak aldığımız kararla hafta içleri Florya tesislerini halka açmayı burayı düğün salonu olarak işletmeyi düşünüyoruz. Hatta ve hatta boş kalan antreman sahalarında halısaha turnuvaları düzenlemeyi düşünüyoruz...

Kozzi: Peki ya Seyrantepe ne olacak başkanım?

Özh : Biz oraya stad yapmaktan vazgeçtik. Ali Sami Yen'i biliyorsunuz, eski açığı yeniledik üstüne 2 kat daha çıkacaz oranın. Aha sana 35 bin kişilik bir stad bizi idare eder. Seyrantepeye biz Akmerkez gibi bir alışveriş merkezi açmaya karar verdik. Ayrıca çeşitli uzmanlarla yaptığımız görüşmeler sonucu Taksim helasının hisselerini almaya karar verdik bize orası çok kar getirecek.

Kozzi: Peki başkanım sakat futbolcuların durumu nasıl yani çok şansız bu sene Galatasaray bu yönden?..

Özh : Evet haklısınız Ayhan ve Kabze'nin SSK'da tedavileri devam ediyor. Hasan'ı da oraya sevk etmeye çalışıyoruz. Ayrıca yönetimimiz hiç bir zorluktan kaçmayarak başbakanımızla yaptığımız uzun görüşmeler sonucu her futbolcuya yeşil kart temin etmiştir. Ayrıca medyada yer alan yok Ayhan hastanede mahsur kaldı gibi haberler yalandır. Ayhan'ın ilaçlarını ve tedavisini bizzat ben kendi Bağkur karneme yazdırdım bunların hepsi yalan haber..

Kozzi: Saolun başkanım buraya kadar geldiğiniz için. Medyanın ve taraftarın merak ettiği soruları başkanımıza sorduk bir dahaki programımızda görüşmek üzere esen kalın..

YAZAN: M. Ali YILMAZ

KUŞ GRİBİNDEN KORKMAK YERSİZ

Dünyaca ünlü doktor Memmet Öz'ü aradım ve endişelerimin yersiz olduğunu anladım.. Kuş gribi sadece hakiki kuşlara zarar veriyo Pantolon guşlarına zararı yok beyler..

FIRSAT!..

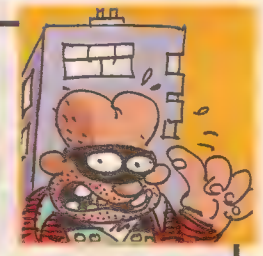

BAŞBAKAN'IM ÜSKÜDAR'DAKİ EVİ SATLIK, PARAM OLSA KAÇIRMAM...

Burası Başbakanımın
yemek yediği köşe,
Burası namaz kıldığı köşe,
Bakın burası kimbilir kaç kere kakasını
yaptığı tuvalet.
Dokunmam valla hiç bişeye olsun ziyaret
Çivi bile çakmadan 6 ayda çıkmazsa ücret
Keserim kellemi başbakanım seyret
Bir dizi çekimine veririm Türkiye izlesin
herkeş odaları görüyüm diye
reyting duvarını delsin
Başbakanım etme getme satma
49 yıllığına bana ver
Tayyo-port gibi yer yapıp barayı balyalayayım
1.3 milyon doları önüne 2 olarak koyayım
Sana ömür boyu bildiğim duayı okuyayım
Ben de biraz Suydi prens azıcık da Ofer olayım..

Alıcın ve müridin parti tabanın Kozzi

11 AYIN SULTANI Ramazan Sohbetleri

Kıymetli nebilerden Yuşa efendimizin 17 metrelik mezarını ziyaretteydim. İster istemez içimden aklıma geldi.. "17 metrelik efendimizin bu kadar boyu varsa maşallah en az bir yetmiş..." demeye kalmadan ayağım tökezlenip dala takıldı Yuşa Tepesi'nden aşşa yuvarlanmıyayım mı.. Saydım depeden tamı tamına 17 metre yuvarlanmışım.. Saygıda kusuruma cuvabı anında verdi efendimiz.. Tövbe ettim fıydım.

Saygı dedim de Sakal-ı Şerifi ayağına getirtmek kültürsüzlüğüne mi yanayım, resulullaha aşkından, sevgisinden onu görmek için Yemen ellerine giden görmeden gelen Veysel Karani'ye mi yanayım?..

İbrahim Tatlıses Bugün gastesinde köşe yazarlığına başlayacakmış.. Vay vay vaay! Kardeşinizin **köşe yazarı** olmasını bekliyomuş..

NE ZAMAN ADAM OLURUZ?

Kıskanmayı hasetliği bir kenara bıraktığımız zaman...

Emsefası

AKINCI KARDEŞLER

Akın Akıncı & Doğan Devrim Akıncı

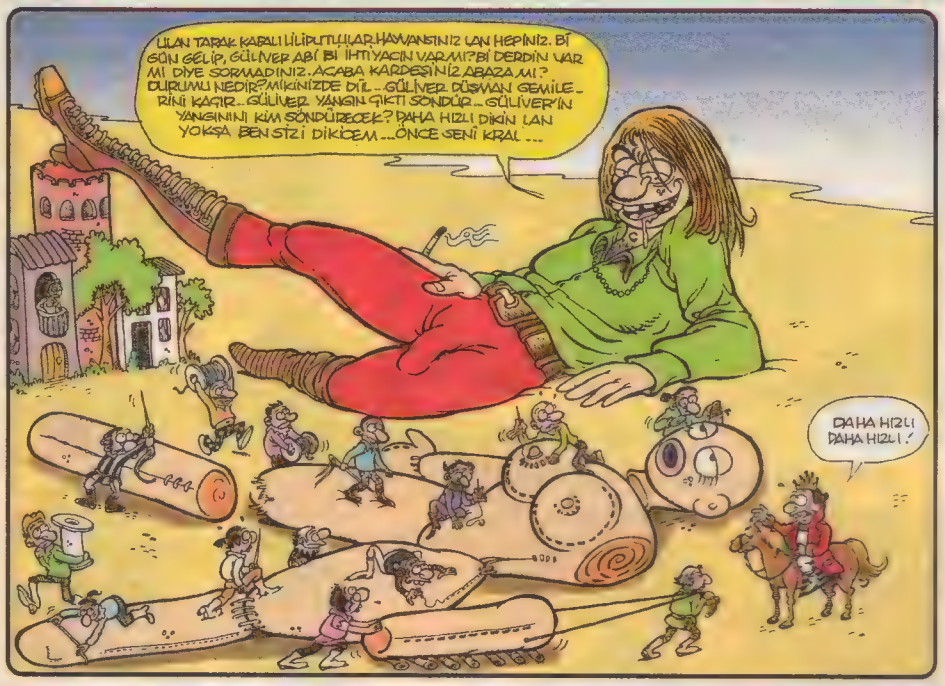

MURAT UZUN & EVRİM GAYRET

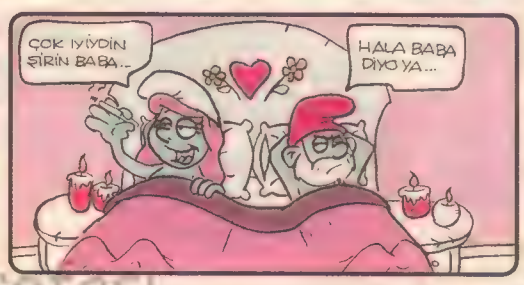

BAYRAM ŞAHİN

ANADOLU

Cemil Açıkkol (G.Antep)

Murat Arslan (Van)

Yavuz Kırma (Adana)

Oğuz Karakaya & Sinan Oğuz (Ankara)

Uğur Atay (İzmir)

728

20 Ekim 2005 Perşembe 152209 Sayı: 2005/43 Hediyesi 1 YTL (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

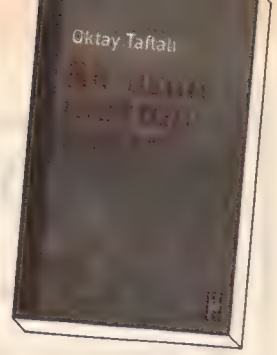

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

UYGUNSUZ ÜNİVERSİTELİ İZLENİYOR!

İçişleri Bakanlığı'nın genelgesine göre eğlence mekanlarına giden **"UYGUNSUZ"** üniversiteli gençler, polis tarafından takip edilerek rektörlere rapor edilecekmiş.. Uygunsuz tanımının neler içerdiği ise polisin insiyatifine bırakılmış.. İçişleri Bakanı **Abdulkadir Aksu** bar, diskotek, eğlence mekanlarına giden gençlerin uygunsuz davranışlarının yalnızca rektörlere rapor edilmekle yetinilmeyip, ailelerine de bilgi verileceğini söyledi.. **Kendilerini kutluyoruz..**

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1,70 EUR / England 1,20 GBP

nihatg@leman.com.tr

YOLUN AÇIK OLSUN KAPTAN

Edebiyatımızın büyük ismi **Attila İlhan** öldü. Allah rahmet eylesin. **Altmış yılı aşkın** bitip tükenmez bir enerjiyle yazdı. Tartıştı. Kitaplar yayınladı. **Edebiyatı hep manşetlerde tuttu.. Attila İlhan** önce **bağımsız** bir yazardı, çünkü soylu yüce edebiyatın tanrısal yasası buydu. Sonra **aktüel** tüm tartışmalara rağmen, edebiyatı hep **önde, başta, omuzlarda, yücelerde, yükseklerde tuttu.** Sonra, ideolojiler ve partilerle arasına çok büyük kapanmaz bir mesafe koydu. Kimseye **ağbi demedi.** Kimseden **yardım, para, taltif, iyilik** dilenmedi. **Kendi şiirini kendi inşa etti.** Kendi felsefesini kendi başına ortaya koydu. **Hiç kimsenin kapısına gitmedi.** Yalnız bir şövalyeydi. Bütün büyülü gücü **kağıt ve kalemdi.** Sadece kelimeler. Karşısındaki güçlerin **rotatifleri matbaaları milyar dolarları** vardı. Yılmadı, eğilmedi, bükülmedi, susmadı, beklemedi. Türkçe'nin gücüyle bir büyük meydan savaşını tek başına verdi. Kimseyi kırmadan dökmeden. Kavgası ne olursa olsun asıl soylu derdi **estetikti, biçimdi, üsluptu**.. Yanlışa hileye üçkağıda terbiyesizliğe hiç düşmeden. Soylu aşkın, soylu cümleleriyle bir hayat bir şehir bir zerafet inşa etti. Allah bize de **Attila İlhan**'ın sabrından versin. Allah bizi de Attila İlhan gibi utandırmasın..

Attila İlhan gibi yazarlar asla bulunmayacak asla ele geçmeyecek şeylerin peşinden bir ömür koşarlar. Sonu gelmez bir öpüş sonu gelmez bir sevişme sonu gelmez bir kavgayla, tarihlerin, yazarların, kitapların, coğrafyaların dünyasında, şarkılar mırıldanır şiirleriyle kılıç çekerler.

Bugün artık, **Attila İlhan**'ın bu altmış yıllık aralıksız yazarlık hayatında ne çok ağladığını ne çok hüngür hüngür gözyaşlarına gömüldüğünü ve ne çok derinden kırıldığını ve ne çok küstüğünü ve bu topraklardan başka ülkelere çekip gitmek isyanlarını ne çok yaşadığını bilemiyoruz.

Ama **bu şiirler, bu ses, bu söyleyiş, bu romanlar, bu delicesine araştırmalar, bu bitmeyen polemikler** ne çok ve ne derin büyük küslükler büyük derin kalp yaraları taşıdığını bize gösteriyor.

Attila İlhan bu denli alçakca yaralara rağmen sükunetini bozmadı. Öfkenin, nefretin, küfrün, kusmanın, hezeyanların kurbanı hiç olmadı. Aksine, **zarif üslubuyla** ve **Attila İlhan kimliğiyle** bir bilgelik, efendilik inşa etti. Kavgasını kabalaştırmadı. Oysa bu şehrin en zor günlerinde yaşadı. Bu cangıl siyasetin kurtlar sofrasının kurbanıydı. **Aşk yorgunuydu.** Siyaset yorgunuydu. **Şehrin yorgunuydu.** Dilini, Türkçesini inancını bozmadan muzaffer bir üslupla onur savaşını kesintisiz vedi.

Büyüledi. Bizleri ve gençleri edebiyata şiire hayran bıraktı. Ve bizlere, edebiyatın önce onur ve gurur kavgası olduğunu altından elmastan bir hatıra, vasiyet olarak bıraktı.

Edebiyat bugün, medyanın renkli boyalı oyuncaklı hayvanat bahçesinde eğlenirken, **Attila İlhan** bir yazarın bir şairin kalbini durmaksızın kanatan o büyük yeraltı tarihaltı ırmaklarda arenada tek başına çalıştı.

Attila İlhan hangi yola girse yalnız ve mağrurdu. Edebiyatın yollarına düşenler artık **Attila İlhan** adında **sis, ateş, hüzün, tarih** karışımı soylu bir isim bulacaklar.

Büyülü ve heybetli dağları eritip tüketen yalnızlığı değildir. Dağın içinde uğuldayan inilitlerdir. Büyük yazarların kemiklerini kemiren bu uğultu'dur. Bu bitmek tükenmek bilmeyen Tanrısal uğultuyu ya kelime ve cümlelerle öğütüp öğütüp elmas kıvamında mısralara kalplere beyinlere nakşedeceksiniz, ya da, bu heybetli ulu dağların gürültüyle düşen kayaları altında kaybolup gideceksiniz..

İnsanlığın ve hepimizin yaralarını ancak büyük yazarlar deşebilir. Kendi yaralarını deşemeyenler bizlerin yaralarını anlayamaz.

Attila İlhan edebiyatımıza **soyluluk** getirdi. **Onur** getirdi. **Bolluk** getirdi. **Bereket** getirdi. **Tartışma polemik** getirdi. Edebiyat meraklısına bin çeşit, bin ayrı dereden billur pınar suyu kaynak suyu gibi bu toprakların hakiki sesini getirdi.

Yaşasın Türkçe. Yaşasın Türkçe'nin bu zarif, ince kibar yazarı!.

Attila İlhan öldü. Kaç kez şiirleri ve metinleriyle ruhumuzu erken yorgunluğundan kurtarıp, ayağa dimdik, dinç, enerjik tutup silkeleyip kaldırıverdi.

Sağol **Attila İlhan.** Ne güzel ne hayran olunacak bir hayat bıraktın. Bu şehrin yorgunu bu şehrin yazarıydın. Birgün olsun bu şehri şairsiz ve yazarsız bırakmak istemedin..

Ama şimdi biliyorum, o özlediğin ebedi kırlara şimdi gittin. Artık kaldırımlar kafeler içinde değilsin. Şimdi yemyeşil çimenler üstündesin. Zaten hayatın boyunca sözlerle kanat takmış şiirden hüzünden bir melektin. Uzak denizlere hep birlikte açıldığımız bu geminin en yaşlı en yorgun kaptanıydın. Ama Attila ağbi, şimdi söyle.. Bu edebiyat denilen koca gemi.. İçinde **Hayyamlar, Yunuslar, Şeyh Galiplerle** dolu gemi. Gemi de çok güzeldi..

Herşeyini, aileni, sevgilini, ülkeni yitirsen dahi, bir cümle, bir güzel sözle bütün fırtınalara kasırgalara karşı kendiliğinden yol alıyor. **Bir tek kelime bir mısrayla yelken doluyor.**. Bu sonu gelmez, dibi bilinmez yolda kaç şair can verdi. Ama ne mutlu onlara. Yoldan çıkmadan hepsi aynı yolda can verdi. Biz genç edebiyatçılardık, Türkçe'den uygun rüzgar, Türkçe konuşan bir kaptandan başka kimsemiz yoktu..

Ey **Attila İlhan**'ın mezarını ziyaret eden yolcular.. **Türkçe mülkünüz olsun.** Ruhunuz olsun. **Sevgiliniz aşkınız ülkeniz Türkçe olsun.** Orada **Türkçe'den bir şair yatıyor.** Hüznümüzü bize Türkçe verdi. Kederiniz Türkçe olsun. Ağıtınız türkünüz aşkınız Türkçe olsun. Bu güzelim Türkçeyle ruhumuz kaç kez hazlarla dolup taştı. Kaç kez ruhumuz Türkçe'nin sesiyle nidalarıyla uyanıp yine yine yollara düştü.

Yolun açık olsun kaptan. Bu heybetli ulu dağların uğultuları artık bizlere kaldı. Bakalım bu uğultular beynimizi kemirip, bizleri yiyip bitirecek mi, yoksa, düşmeden sendelemeden senin gibi bütün şehri kendine hayran bırakarak mis gibi kokan kırlara doğru gümüş dere açık alın yol bulabilecek mi?

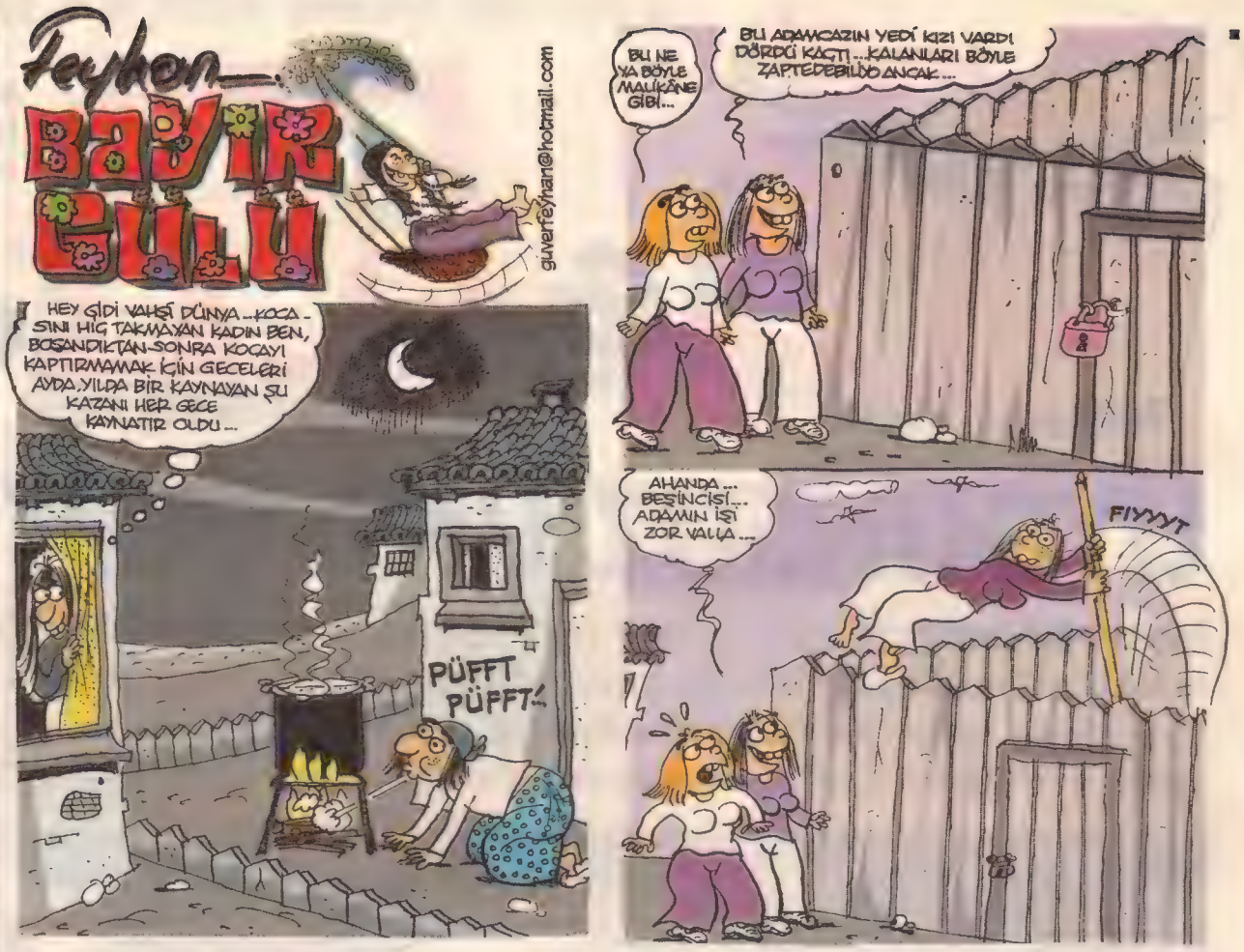

EYVALLAH ŞEHRİ

Medyamız **Attila İlhan**'a dil uzatmada gecikmedi, şarlatan **Özal** dönemi yazarları **Attila İlhan**'a laf yetiştirmek için sıraya girdiler. Önce **Hadi Uluengin**, sonra **Engin Ardıç** kişiliklerine yakışır pisliklerini hızla dökmeye başladılar. Onurlu insanlara saygısızca laf uzatan bu yazarları ömrüm oldukça ifşa etmeye devam edeceğim. Bu **Özal medyasının Özal patronlarının** şöhret yaptığı yazarları halkımız tanıyor. Olsun, biz söylenen çirkin lafları yedirmekten geri durmayacağız. Bu yazarlara kısa yoldan, siz hayatınızda **Attila İlhan** gibi kaç tane adam gördünüz diye sormak lazım. Böyle soylu böyle zarif bir insanı yaşadığınız plazalarda yiyip içip aksırıp kustuğunuz gazetelerde hiç tanıdınız mı?

Bir kıssa bin hisse kabilinden bir küçük hikaye anlatayım. Ramazan gününe yakışsın, eski zamanlardan bir hikaye. Eski tekkelerde derviş eğitiminde çokca anlatılan bir hikaye.

Birgün dervişin biri şeyhinin eline abdest suyu döküyormuş. Şeyhi abdest alıp ellerini suyla ovuştururken derviş şeyhin parmakları arasında birşey görmüş. Parmakları arasında bir minik yer su almamış ve kuru kalmış. Şeyhin doğru dürüst abdest almadığını düşünmüş. Koca şeyh olmuş ama baksana bir küçük yer kuru kaldı işte diye içinden geçirmiş.

Derviş şeyhinin abdestini beğenmeyip içinden şeyhini alaya almış. Dervişin içinden geçen bu düşünceler yüzüne istihzayla yansımış olmalı ki, şeyhi, dervişin yüzünden içinden geçenleri anlamış gibi, dervişi tekkeden kovmuş.. Bana senin gibi derviş lazım değil, defol..

Derviş aç susuz perişan dağlara vurmuş, gidecek yeri yok, elde yok cepte yok, hava karanyor yatacak yer yok. Çaresizlik içende ağlaşırken bir çobanla karşılaşmış. Çobana durumunu anlatmış, şeyhinin abdest alırken parmakları arasında bir kuru yer kaldığını, içinden şeyhinin adam gibi abdest almadığını düşündüğünü ve sonunda kovulduğunu. Şimdi ise dağ başında kimsesiz parasız kaldığını bir bir çobana söylemiş.

Çoban, üzüldüğün şeye bak, şu dağı görüyor musun, o dağın arkasında bir **eyvallah şehri** var. Bu eyvallah kentinde **her şey bedava. Hamama gidiyorsun** para yok, eyvallah diyorsun çıkıyorsun. **Lokantaya gidiyorsun** para yok, eyvallah diyorsun çıkıyorsun. **Berbere gidiyorsun...** Her ne alırsan al, **eyvallah, eyvallah** deyip çıkıyorsun, ne hesap soran var ne peşine düşen alacaklı, herşey bir eyvallahla bedava...

Çoban, ancak, demiş bu eyvallah şehrinin yasaları var, üç şeye dikkat edeceksin, yoksa polisler gelip seni kırbaçlar ya da şehirden kovar. Neymiş onlar?. Birincisi **kulun işine karışmayacaksın,** ikincisi, **Allah'ın işine karışmayacaksın,** üçüncüsü **yalan söylemeyeceksin.**

Derviş tamam dikkat ederim deyip sevinçle eyvallah şehrine girmiş. Önce berbere girmiş bir güzel traş olmuş, çıkarken **eyvallah** demiş, berber, **eyvallah** demiş.. Sokağa çıkıp bir hamama doğru seğirtmiş. Hamamda bir güzel yıkanmış, çıkarken **eyvallah** demiş, hamamcı **eyvallah, eyvallah** demiş. Çıkmış lokantaya doğru seğirtmiş.

Ah ne ala, günler geçiyor, eyvallah eyvallah, başka bir zorluk yok. Ne güzel hayat. Bir zaman sonra canı kadın istemiş. Birine sormuş. Yahu burda herşey eyvallahla

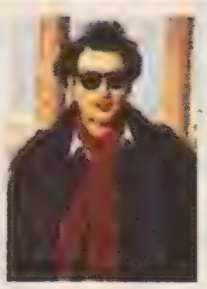

oluyor ama, bir de evlens
demiş. Üzüldüğün şeye b
Yarın esir tüccarları yüzle
dünya güzeli dilber yos
selvi boylu, çillisi, sarış
esmeri, badem gözlüsü,
yaz tenlisi her birinden get
Gider içlerinden birini seç
sin. Sonra? Sonra kızı
eve gidersin? Eyvallah d
sin, eyvallah..

Derviş esir tüccarına
miş dünya güzeli selvi bo
bir dilberi beğenip almış, tüccara eyvallah demiş, tüc
da, eyvallah, eyvallah, evin yolunu tutmuş..

Günler eyvallahla geçiyor. Derken derviş birgün yo
giderken iki kadın görüyor. Biri çok kısa boylu bir ni
topallayarak gidiyor ve her tarafı kapalı, yüzü peçeyle
kı sıkıya örtülü.. Yanındaki kadın ise genç bir kız, bir y
ma.. **Afet gibi birşey.** Ama hiç kapandığı yok, seresel
giyinmiş..

Derviş içinden geçirmiş, yahu şu işe bak, kapanm
gereken afet dilber nerdeyse **çıplak** giyinmiş, kapanm
sa da olur nine **kara çarşaflar peçeler** içinde..

Derviş'in bu düşüncesini yosma kız duymuş ve
men **polis polis** diye bağırmış.. Bu adam kulun işine
rışıyor, alın götürün demiş..

Polisler gelip dervişi götürmüş ve **kırk kırbaç** vurm
Derviş neye uğradığını şaşırmış.. Bu ne haldir yarabb
der gibisinden, Allah'ım başıma gelen bu iş nedir? dem
Tam o sırada biri bağırmış, bu adam, Allah'ın işine kar
yor... Haydaaa... Dervişi Allah'ın işine karıştığı için po
ler yeniden götürmüş bir ton dayak bir kırk kırbaç dah
Derviş yara bere içinde sürüklenerek evine bırakılm

LeMan

Kredi kartı ve sigorta borçları nedeniyle İstanbul adliyeleri haciz filoları kurdu... Kentteki 24 adliyenin önünde bekleyen 80 minibüs her gün haciz için yollara düşüyor, haciz seferine çıkıyor.

Türkiye kuş gribinden değil yoksulluktan kırılıyor.. Dünya bankasının açıkladığı raporlara göre nüfusun yüzde yirmisi günlük 2.15 dolarlık yoksulluk düzeyinde bulunuyor.. Her 100 yoksuldan 47'si çocuklar..

Dünya'da kuş gribi kabusu yayılıyor.. Türkiye'den sonra Yunanistan'da da kuş gribi görüldü dünya sağlık teşkilatları ayakta..

Çizgi kahramanlar, savaşa ve **Bush**'a karşı.. **Asterix'**in 33. albümünde Bush politikalarına göndermeler yeralırken, **UNİCEF**'in hazırladığı savaş karşıtı kampanyada başrolü **"Şirinler"** üstlendi.

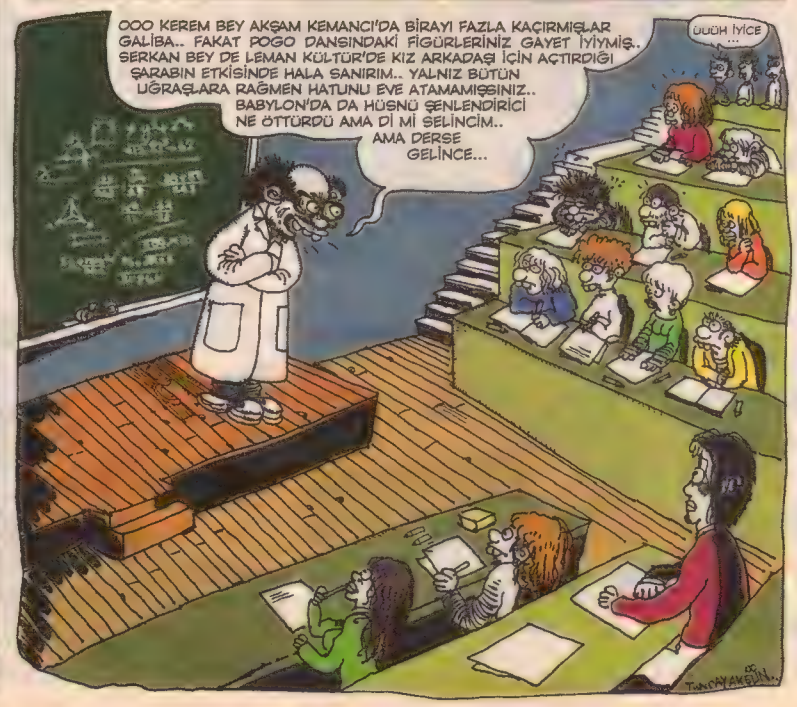

Ü.G.T.O.Z.K.K.K.

İçişleri Bakanlığı genelgesiyle, Üniversite Gençlerini Tehlike ve Onarılamayacak Zararlardan Koruyacak Kolluk Kuvvetleri iş başında...

Macera No 1: Bardan taşan son damla

- Kadim, bak az geç kalsak, vatana, millete hayırlı olamadan elektriğe kapılıp, kıpraşa kıpraşa can verecekdi üniversiteli yavrular...

- Efendim figür o yaptıkları! Şöyle kolları iki yana açarak minik dalgalanmalarla...

- Öööee elini kolunu oynatarak konuşma benle Kadim! Hem gene de gençler için tehlikeli bu barlar! Neden? Çünkü barda tabure var... İlk iki hecesini al taburenin? Oldu sana tabu! Pekii kafayı böyle eğerek sallayınca alınan alkol nereye gider? Aha bu iç yanak boşluğundan sızıp orta kulak sıvısına karışarak kokteyl olur! Sonra? Gençlerin dengesini bozup, tabuları devirtip, anarşist yapar insanı!

- Fakat ritm duygusu, ruhun gıdası?

- Gadasını aldığım söylenmede çıkartalım hadi hepsini dışarı! Bide çıkarken attıkları senkronize adımların frekansını hesaplayacaklarmış ödev olarak... Hayır gelmeden mekanik hocalarıyla konuştum da!

Macera No 2: Ku Klux Klan Deneyleri

- İşte duyduğum o sesin, huzur bozucu gürültülerin kaynağı burası Kadim! Beyaz önlükleriyle kampüs içinde Ku Klux Klan olup, kimyasal eylemlere koşuyomuş be bunlar! Hayır Kurtlar Vadisi'nden yakınım ya olaya, çözüverdim hemen! İlluminati illeti dimi bunlar? Gerçi ortada beyaz kukületalar, havada uçan kola şişeleri falan yok ama!

- Çünkü burası okulun labaratuvarı amirim! Bakın deney raporları, yapılan tepkimeler falan!

- Evet gençliği bu tepkimelerden, burda ekilen nifak tohumlarından korumalıyız Kadim! Dur nereye gidiyorsun?

- Arkadaşlar biz şöyle bi baktık, çıkıyoruz! Siz deneylere devam edin! Bidee boş bi beyaz önlük varsa? Kolları uzun, tersten sarmalık olursa? Tamam, bekliyorum, aşağıdayız biz!

- İki mol hidrojene üç gol karışırsa temiz futbol oluyodu dimi? Tıbba da yakınlaştık tabii Polat'ın ameliyatıyla... Gerçi 4 sene oldu nerden baksan! Sonra bide kıyma dersi vardı 30 yıl önce... Kimya?

Macera No 3: Bunlar Delikanlı Çağlarım

- Cıkkk! Bak sen şu cumhuriyeti emanet edeceğimiz gençlere... Yüzleri burundan kokain asılmakdan toz olmuş hep! Ben biliyorum ama, Zekeriya Beyaz'ın onu da yapın, bu da serbest demesinden gaz alıyo hepsi... Zaten yılar yılı soyadından kıllanırdım minyonun...

- Amirim o benim minyonun ana sınıfındaki arkadaşlarıyla çekilmiş fotoğrafı... Bi minyon liyaya aydım, yeyken ayjıma yüjüme buyaştı diyoydu... Öhüüm, pardon! Bebek taklidi yapan kadın çekici oluyo da, Kadim neden olmasın diye düşündüydüm...

- Görev hayatım boyunca havaya attığı leblebiyi yerken boğulan kaç genç gördüm biliyo musun sen çemçük aazlı! Yetişebilsek ana okullu, ev, doğumhane demeden incelemeliyiz ya aslında bu tehlikeleri...

- Hehe, hemen bi ultrason makinası siparişi veriyorum o zaman!!!

Macera No 4: 10 Msi At 100 Kntr Kzn

- Kadim şu kantindeki sessiz genç kitlesine takıldı gözüm! Hepsinin de baş parmakları yara bantlı! Yoksa bunlar da fayt kılap gibi örgütlenip, birbirlerini döverek huzur mu bozuyolar haaa?

- Hehhe, yok bu sefer tam ters köşedesiniz amirim! Onlar gnctrkkntrselliler! Böyle sabahtan akşama kadar oturup mesaj atarlar birbirlerine!

- Bak şimdi gözlerim yaşardı! İşte Türk üniversite gençliği budur Kadim! Sessiz, tehlikeye bulaşmayan, onarılamayan hasarlar almayan, ki baş parmak yarası çabuk iyileşir, birbirlerini mesajlarla eğiten... Kadim elindeki o ne öyle? Gömlek mi aldın yoksa bana?

- Kişisel algılamayın, zihniyete bu! Kolları tersden uzatırsak bide?

- Niye, ters mi dikmişler bunu? Heheh, e zamanında çalışıp benim gibi bilgileneceğine kendini tehlikeye atarsa gençlik... Yalnıız biraz sıktı mı ne bu? Sen ne diyosun?

- Empati diyorum!

Foto Not: Yazının bi yerinde Zekeriya Beyaz görünüyomuş... Yazılı basından da eksik kalmayayım diye ısrar edince kıramadım...

OLGUN BUDAK olgunbudak@leman.com.tr

ınsı almış yatağa uzandırmış. Bu ara kapı çalmış bir mifir gelmiş. Karısı seni görmeye gelmişler, der. Derviş, valhanım kalkacak halim yok, sen misafirlere derviş evde k, deyiver, der. Karısı hemen bağırmış.: Yalan söyledin, lis polis... Polisler yeniden gelmiş dervişi tuttuğu gibi eylah şehrinden dışarı atmışlar..

Derviş yeniden aç susuz perişan dağlarda kalmış. Dern çobanla yine karşılaşmış.. Böyleydi, böyle oldu derken. rviş daldığı hayal içinden uyanmış.

Kendini yine şeyhine abdest suyu dökerken bulmuş. Mer dervis hiçbir yere ayrılmamış. Bu hal şeyhine abdest yu dökerken o birkaç dakikalık zaman içinde başından çmiş. Yani hayale dalmış.

Yani şeyhi, dervişin kötü şeyler düşündüğünü sezip yüne bir nazarla bakmış. Derviş şeyhinin derin bakışlarıyla nden bu deryalara hayallere savrulup gidip gelmiş.. Ve su kerken bir daha şeyhinin parmakları arasında bir küçük ru yer kalmış mı kalmamış mı hiç düşünmemeye dert eemeye çalışmış..

Hikayemiz bu. Ancak bu hikaye sessiz, başı önde, dündan elini ayağını çekme felsefesine giren dervişler için.

Gerçekten dervişler gibi bir hayat yaşamak istiyorsanız, **ah'ın işine kulun işine karışmayacak yalan söylemeyeksiniz.**

Artık modern demokratik bir toplumda yaşıyoruz. Biz yalar herkesin işine karıştığımız, hayat üzerine insanlar üzee bin şikayet dile getirdiğimiz için yazarız. Hergün herşebeğenmeyiz. Ne çok şeyi eleştirir kulp takar, beğenmez, sla, öfkeyle eleştiririz. **Modern toplumun en büyük özelidir, eleştiri..**

Ancak medya plazalarındaki bu yazarlarımızın haline bar mısınız? Onlar patronlarının işine karışmaz, hükümetle işine karışmaz ve bu sayede hepsi bir **eyvallah** şehrinde şarlar.

Bu medya yazarlarımız hamama giderler para yok, bir eyvallah, yemekleri önlerine gelir para yok, bir eyvallah, dünyanın güzel kızları koridorlarında servislerinde hizmetlerine amade çalışır, para yok, soran yok, bir eyvallah..

Eğer patronu eleştirseler, hükümeti eleştirseler, birşeye bir kulp taksalar, bu eyvallah şehrinden kovulup sokağa atılacaklar..

Bu yüzden eyvallah şehrinin kurallarını bilip ona göre yazarlık yaparlar ve bir eyvallah deyip bu modern toplumun tüm güzelliklerinden faydalanırlar.

Ama bizler, ya da **Attila İlhan** gibiler, onu bunu beğenmediğini, hükümetleri ve patronları eleştirdiği için, Eyvallah şehrinden kovulmuştur..

Biz bir eyvallah deyip bedava hamama gidemiyoruz, adam, kasada oturmuş önümüzü kesmiş, parasını istiyor.. O halde, önce kazanmamız lazım. O halde bizim yazdıklarımızı satın alacak kadar beğenen okurlar lazım. O halde çok güzel yazmamız lazım. O halde eleştirilerimizi ülkemizin ve halkımızın gönlünden geçtiği derinlikte yapmamız lazım.. Çünkü bizler eyvallah şehrinde değil, modern toplumun demokratik bir kurumunun ve halkın şehrinde yaşıyoruz.

Yani onlar bedava kanlarını; bedava yemeklerini, bedava maaşlarını bir eyvallah deyip alsınlar yesinler içsinler günlerini gün etsinler, Attila İlhan gibi eyvallah şehrinden kovulmuşlarla uğraştıp kendilerini yormasınlar!..

Attila İlhan hiçbir şeyi **"eyvallah"** diyerek elde etmedi, tam **altmış yıl,** aralıksız durmaksızın bin dereden bin ayrı **lezzet tad araştırma polemik mısra** getirip okuyucusunun önüne koydu..

Ve bu amansız kavgayı patronların **milyar dolarlarıyla** değil, sadece birkaç **Türkçe kelimeyle** yaptı.. **Çünkü o sadece şair ve yazardı..**

Nihat Genç

Akşam'dan

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON

METİN FİDAN

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ERDENER ABİ

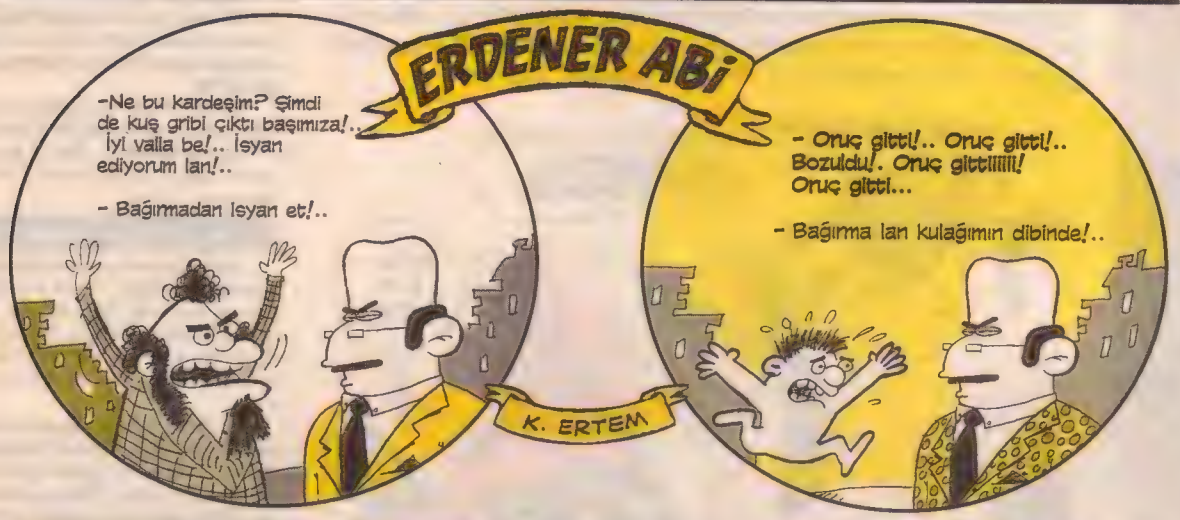

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

GEZ ⚽ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET mtibet@leman.com.tr

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

tuncay@leman.com.tr
karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

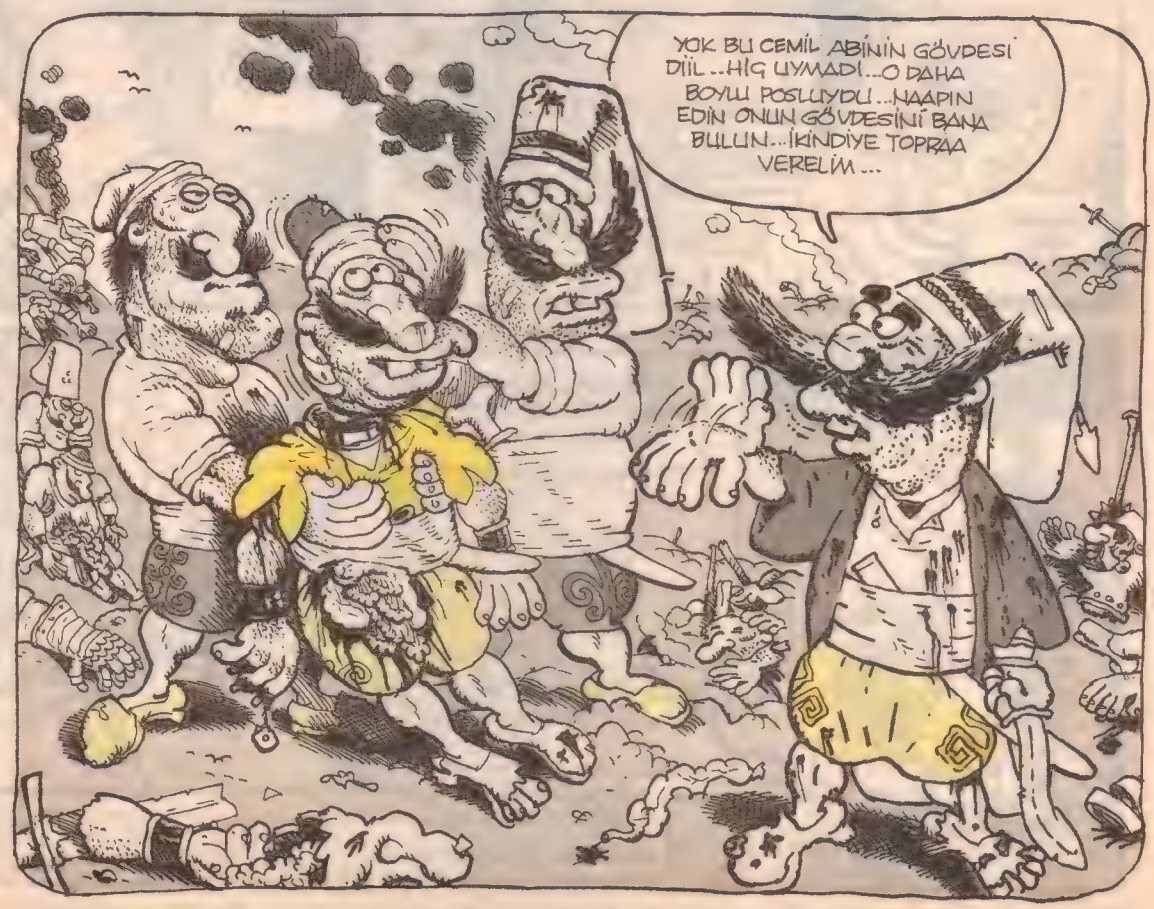

Tripanazomigambiyetsizler Daral&Timsah Çağatay

80'lik uluçınar, çizer Eflatun Abi kitap yazdı.. **Benim Adım Eflatun** kitapçılarda.. Enerjisi, muhabbetiyle bize güç veren Eflatun Abinin mutlaka sizlere de verebileceği güzel hikayeler olacaktır..

SIKILHAN

- Baboş, Çaatay ben, bize kadar gelip beni kilitleyebilcen mi bi zahmet? Şifre koy nefsime abi, bütün arzularımı zip'le... İçimdeki jaguar karantina altına al.

- Burdan doğru çekilmiyo mu fişin Çağatay? Yorma beni.

- Makaranı yalıyım hacı, şimdi sırası dil, harbi, kendime hakim olamıyorum olm. Sokma beni günahlara da gel işte. Birinin benim bilgisayara ben görmeden şifre koyması lazım. 45.908 fotoğraflık kuku arşivimi kendine indirip görmiyceem bi yere depolaması lazım. Abi en azından DVD player'ım alınıp bayrama kadar saklanması lazım. Lazımsın oğlum...

- Annem evde jaguar beslememize kızıyo Çağatay.

- Jaguarı örnek hayvan olarak benzettim kendime olm lan, yok öyle bir yırtıcı gerçekte. Bak, samimiyim, dayanamıyorum hoca, pişmanlık kıyır kıyır içimi kemiriyo. Bilgisayarın moderni karanlıkta göz kırpıyo gibi... Okula çıkarken hayalimde kukular canlanıp "bizi de al çantana" şeklinde bağrıyolar, iri iri memeler "sana emmeyi emrediyoruz" diye haykırıp gülüşüyolar... DVD player evde tek başımayken "bir kareden bişey olmaz, bakıp stop'a basıverirsin" diye fısıldıyo... Yardım et lan... Dayanamıyorum artık.

- 1989-cagatay... Şifren bu, unutursan, hatırlatma sorun: Sıkılhan. Cevabın: Bye...

- Sarma abi en yakın arkadaşını şu dakka... Aloo? Bak kapatırsan ben de bilgisayarı açarım beraber günaha gireriz. Aloo? Baboşşş, olmuyo ama kıkırdıyo bak kukular. Bazılarının üzerinde "Buradan yalayınız" yazıları yanıp sönüyo, "Muhallebi kâsesi gibi titretmek için şaplak atınız" diye fısıldayan kalçalar var... Uhahhavvvvv, uhuyyy...

- Allo, Bunalgül ben, Direkman çok ağır gelebilir şimdi ama sormam lazım Sıkılhan. Issız bir yerde ahlaksız bir teklifini reddetsem beni arabadan atma olasılığın nedir? Ya da hipnozla, ilaçla filan karşındakini uyutabiliyo musun? E tabi en son olarak da en acılı anımda beni teselli ederken göz yaşlarıma senin bedeninden hayvanca boşalan ter karışır mı?

- Oluları yok Bunalgül. Senden de olmaz, dediklerinden de...

- Biz bunu bugün bir Büzge- Onur ilişkisinde yaşadık Sıkılhan. Onur, tam da çıktıklarının 25. gündönümünde; "Pizza da kuru kuru gitmiyo be Büzge, taze portakal olsa da sıksam... Genç hesabın vadeliyse kumbarayı kıralım, yeni lira olmadı kuruşa da razıyım... Kulağına anlamsız şeyler fısıldıyım istersen, evde zaten duvarlar da ses geçirmiyor yani" gibisinden erotik göndermeler yapmış. Büzge ağlıyor... "Ben onun şairane beynine aşıktım bi kere. Baştan Ahmet Altan cümleleri kuruyodu, şimdi ise üstü kapalı olarak 'kanırtayım, zıplar mısın' demeye getiriyo, bütün erkekler hayvansal ürün" diyo, sen ne diyosun?

- Demeye dilim varamıyor. Söz bitti. Lafların hepsini tükettiniz Bunalgül.

- Hepsi tükendi, hislerim göçtü, gönlüm söndü gibi şairane lafların arkasına sığınmanın zamanı geçti Sıkılhan. Burda en masum duygularla hayvani isteklerin bir muhasebesini yapıyoruz senle. Belki de en hüzün şey olan sonun kaçınılmaz başlangıcını yaşamak durumlan var. Cevabını bekliyorum... Yan yolda mı ineceksin o yürek sancısı trenden yoksa garda uzayıp giden rayların arkasından el sallayan masum kedi bakışları ben mi olacağım? Treni kasdediyorum tabi...

- İmdat frenini çeken olsam oluyor mu mesela?

- Boşuna bitmiş olan sözlerin ardından sana tutkunun efsanesini anlatmama gerek kalmadı bundan böyle artık sanırım. Bak doğrudan hayvan demiyorum ama... Aloo? Ben inmedim henüz o garda Sıkılhan! Aloo? Tünelden mi geçiyosun sesin gelmiyo? Alo, Hayvanlarca kere hayvansın Sıkılhan, yığınrançlığın yol haritasısısın, "kırk yaşında bekâr" olmaya mahkumsun, yalnız öleceksin.

- Hadi yine iyisin Sıkıl kardeş, Hırgürkan Reis Kardeşin sayesinde kaptın açılış davetiyesini. Beleş kot pantolonlar, manken kızlarla tanışma olsun fotoğraf çektirme olsun her türlü tatlı olay artı olaraktan baş animatörlük. Abartıya kaçma makyajda, burnun parlamasın yeter...

- Hangisinin kot? Nasıl mankenli tanışma? Bi de makyaj mı yaaa!

- Senin niyetin de üzümü yemek diil bağcıyı yalamak afedersin ama... En değerli baron abilerimizden biri Yediyüzevler Tikliali mevkiinde on numara bir hazır giyim mağazası açsın sen kalk bir palyaço olmayı ona çok gör. Bizim işimiz kolay mı zannediyosun, kapaktan kampanya hesabı içeri bedava kot almak için giricek yamyamları itip kakıcaz. Ucunda ölüm tehlikesi var, içeri girip de dönmemek var... Söyle bakalım, senin koca bir papyonun var mı?

- Olmasın. Giyip de gülmemek var.

- Artizlik yapıcana sanatını konuştur şerefsiz! Sana ateş yut, telde yürü mü diyoruz, dans edip mikilik yapıcan artı olaraktan da torbanı promosyona boğucaz. Nedir yani, manken diyoruz kendini güldüren erkeklere iş koyan bir ortamdan bahsediyoruz. Aloo? Kapattın mı lan godoş! Okul çıkışı alıcam kırmızı burnunu tak oyarım! Duydun mu lan, yediririm bak o 56 numara ayakkabıyı... Şarlo seniii!

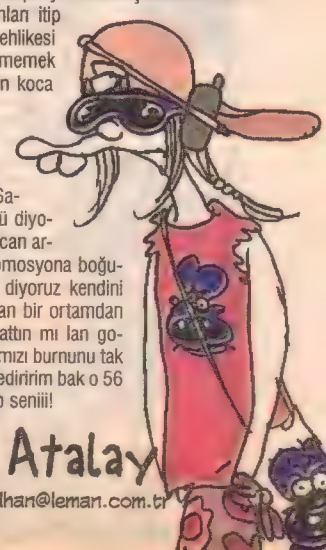

Atilla Atalay
sklhan@leman.com.tr

TERELELLİ

PICTURES

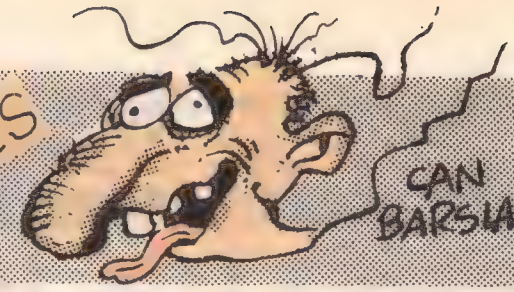

CAN BARSLAN

TP SUNAR

BİTMİŞ BİR ADAMIN BİR NE YÜZÜNDEN BİTTİĞİNİN İRDELENMESİ VE BAŞINI TAŞLARA VURDU. AMA GEÇ OLMASI...

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Olay Metin'in başından geçiyor... Evli barklı, mutlu bir adam olan Metin bey, Fatoş adlı genç ve güzel bir kadına takılıyor. Bu aşk onda bir tutku haline geliyor ve yuvasını dağıtıyor. Fakat bu arada Fatoş'un kuşkulu davranışları oluyor... Ne biliyim, uzun uzun düşünmesi, yatağında yumurta çıkması ve yerden yemek yemesi gibi... Metin bu arada işten de kovuluyor...

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Değerli dostum Albert, sucuk hârikaymış. Sağol. Şimdi atımı getirin de gideyim. Atım nerde?

Kral altı kere sekizinci Şarlo

Benim şatonun etrafına olduğu gibi komple hendek istiyorum. Timsahlı olursa kaça patlar, timsahsız olursa kaça patlar hendeğin metresi? Bi hesap çıkarın, babama gönderin.

Prusya veliahtı Müsrif Corci

KEDİNİZİN KÖŞESİ
prof: Yattara Valli

Sayın hocam, farzımahal yamacımıza gökten kuş indi. tutmak için ivedi yere mi yapışacaz yoksa heykeltıraş gibi kaskatık durup ivedi olarak tek adım attıktan sonra vücüdü siperane mi yapıcaz?

Rumuz: Güdü

Cevap: Yavrucuğum, günümüzde kuş olayı natamam. Kuş tutma. Kuşta nitelik var. Nitelik bulaşırsa beyninin tasını ağzını burnunu sarar. Kanatlıdan uzak dur. Kuyruğuya sıcak bak.

KANATLI GİBİ ŞAKIMAK İSTİ

Aksara PAŞAC

Sabahları kahvaltı için genellikle **Belçika**'ya uçuyorum. Kahvaltılık peynirim **Jacques dede**'nin salaş evinin arka bahçesinde enfes belcik otlarıyla inanılmaz beslenen rozalin adlı çekici ineğin taze sütünden yapılmamışsa onu inanılmaz yiyemiyorum. Öğle yemeklerinde Arjantin'de **Sao Paulo**'da oluyorum. **Kırmızı gazap üzümü şarabı** eşliğinde hârika kalın kızarmış üç parmak Bafola bifteğini taam ediyorum. Akşamları da Kouzumi Japonyasına uçup hafif bir suşi yanında taze sıkılmış meşe odunu içiyorum. Geçenlerde yine bu uçuşlarımdan biri sırasında **kaşlarımı dokuzuncu senfoni gibi oynata oynata** uçağın penceresinden dışarı bakarken bakınız çok garip ne oldu? Karşı yönden gelen ben bir kanatlıyla bir an gözgöze gelince inanılmaz müthiş bir **tıksırık oratoryosuyla** birlikte dehşetli bir **hapşırık Vivaldisi obuası kakafonisi 6-8 nöbetine** tutulup gözümde kanatlının gözünün **derin bir göz izi** kalınca, geçtiğim yol da göçmen kuşların yolu, acaba kanatlı gribine yakalanırmıyım diye bir **laz folkloriği inanılmazı Trabzonlusu** gibi omuzlarımı titrete titrete paniklerken bakınız biz gazeteciler sizlere daha lezzetli yemekler yazabilmek için devamlı risk altındayız diye düşündüm..

ŞARKICI GÜLŞEN'İN BACAKLARINI UZATAN SİHİRLİ FORMÜL

"Harry Brot Magicbread" adlı şirketi bilmem hiç duydunuz mu? Türkçesi **"Sihirli Ekmek"** anlamına geliyor. O, Avrupa'lı bir ekmek firması. İşte o firma yakında 3 milyon euroluk yatırımla Türkiye'de üretime başlayacak. **Türk insanı daha önce "Sihirsiz" ekmek yiyordu** ve biliyorsunuz sihirsiz ekmek Türk insanının kol ve bacaklarını inanılmaz kısaltıyordu. Sihirsiz ekmek yiyen dört kişilik bir Polonya'lının veya bir Sırbistan Karadağ vatandaşının kol ve bacaklarında ise herhangi insanı hele günde iki ta **müzdeki on yıl içind** gelecek kuşakların on i de inanılmaz **zonpres** kizlik geleceğin **Emre Buruk**'larını, beşbuçuk yorum bile. Bu arada **Gülşen**'in müthiş bir **kaptı.** Gülşen'in bacak nılmaz uzamıştı. Fokusu pınca hemen Gülşen'i Sihirli dedim ekmek m Hayır, yememiş.. Gülşe tedeki ilânlarda adını **HEN** yapmış. Boyunu sihirli formül buymuş maz fokus gibi baktım peli iyice artmış. Ve bi inanılmaz şunu düş Demek ki son Erovizyo rışan kızımız Gülseren maya kuru kuru Gülsere ceğine kendini bir **GÜLSHEREN** edip gits tarken de bence bir e uzardı hem de en az b

Onlar İçimizdeki Eksikliği E

Şimdi sen de benim gibi o kalabalık kentlerde, akşam üzerleri, insanların yenik, ama hırslı öfkeleriyle ve kışkırtılmış arzularıyla sokaklar, caddelere çıktıkları zamanlarda içindeki odanın son kapısını da kapatıp, o odanın küçük bir penceresinden seni yoksayan bu dünyaya derin bir kırgınlık ve ihmal edilmişlik duygusuyla bakıyor musun?.

Neden mi soruyorum, çünkü şimdilerde bu kırgınlık ve ihmal edilmişlik duygusu bana hep seni hatırlatıyor da ondan. Çünkü içimden dışıma çıkıp, dünyaya, hayata karışma isteği senin bana verdiğin cesaretle başlamıştı. Güce ve gösterişe dayalı olan bu ikiyüzlü ahlakın bana her dakika hatırlattığı o zavallı bedenimi bile artık sevmeye başlamıştım neredeyse.

Aşkımız, birbirimizi her gördüğümüzde o önleyemediğimiz acemiliklerimizi, çocuksu saçmalıklarımızı, sakarlıklarımızı tuhaf bir şekilde anlamlı ve önemli kılıyordu. İçimizdeki yakıcı, ağır sancılarla büyüyen o yaban sevdamızı birbirimize anlatmakta her zorlandığımızda birbirimizin gözlerine sık sık ve biraz da çocuksu bir gururla bakmamız sevdamıza güvendiğimizdendi en çok. Hem dünyevi bir bilgiye ne ihtiyacımız vardı ki, kalbimizdeki o saf bilgi yeterdi hayatımızı sürdürmeye.

Hem hatırlasana karnımız acıkmıyor, hiç üşümüyorduk; saatlerce yürümekten yorulmuyor, uyumak istemiyorduk. Güvence, konfor istemiyor, kendimizi korumaya ihtiyaç duymuyorduk. Mülkiyet ve para duygusu bizi zehirlemiyordu. Birbirimizin kazaklarını, gömleklerini giyiyor, şardan bizi nasıl gördüklerine hiç aldırış etmiy duk.

Bilirsin hep arzuladığımız bir şeydi tüketim kilerine ve alışkanlıklara boyun eğmeden ya mak. Kalbimizde aşk duygusu olmadığında omuzlarımızdan yerin dibine iten o zehirli enc duygularından hep uzak olmak isterdik. Bize r di markalardan, araç gereçlerden, ruhumuzu leleştiren ürünlerden... Bize özgürlük gerekiy du. Saf, hüzünle taçlanmış, sevinçli bir özgürl

Yolunu kaybedenler yollarını onca insan a sında gelip bize sorarlardı. Hastalar, yoksullar, çekenler, ayrılanlar bizden çare umarlardı..

Dünya kutsal bir yer gibi gelirdi bize, bir ta naktı sanki. Sokakta gözgöze geldiğimiz herş de derin anlamlar, açıklanması zor gizler bu duk. Ağaçlar, çiçekler, terkedilmiş arabalar, m ruk evler, akşamları evlerin pencerelerinden sı hüzünlü ışıklar, semt adları, uzaktan yankıla sesler de derin ve gizemli anlamlarla yüklüydü

Sanki hiç ölmeyecek gibiydik. Katillerin kör kitlerde evlerini basıp üzerlerine kurşun yağ dıkları öğrencilerin bedenlerine bedenlerimizi per etsek bile hiç ölmeyeceğimizi sanıyorduk.

Aynı anda birçok yerde olmak isterdik. H Tunceli'nin gıda ambargosu uygulanan köyle de aç ve susuz bırakılan insanların; hem de d yayı Tezer Özlü gibi hisseden, bu yüzden ruh ve başkaldırıları paramparça edilip ayaklar alt alınan ve elektroşok tedavisine mecbur bırakıl ların yanında olmak, onların o soğutulmak is nen kalplerini ve ellerini tutup ısıtmak isterdik

suatozkan@leman.com.tr

KIRIK KALEMLİ

alma olmuyordu. Bence Türk
se, sihirli ekmek yiyerek **önü-**
ılmaz uzayacak. Şimdiden,
adamını Avrupa'nın göbeğin-
en görüyorum. Bir doksanse-
oğlu'larını, iki yirmilik **Okan**
lik **Fatih Terim**'lerini saymı-
geçenlerde gazetede şarkıcı
rafı **inanılmaz fokusumu**

veseydi hem inanılmaz boyu
mak yukarda yer alırdı..

BORSAYI ÖKÜZÜYLE EŞEĞİYLE ŞAHLANDIRIP GÖBEK ATTIRAN TÜRK FARESİ

Çok harika iki haberim daha var. Bakınız Türkiye'de neler oluyor. **"Bulutsuzluk Özlemi"**nin bas gitaristi **Burak Güven** geçenlerde evinde inanılmaz bir şekilde bakınız küçük bir fare yakalamış ve onu ABD elçiliği yanındaki çöp bidonuna atmış. Bunun üzerine polis, Burak Güven'i gözaltına almış. **Buraya kadar herşey son derece normal.** Zaten olay hiç kimseyi şaşırtmadı. Ama Burak Güven'in, herkesin gözünden kaçan altı kelimelik o müthiş cümlesi hemen benim **fokusumu kaptı.** Burak Güven karakoldaki ifadesinde **"fareyi yakalamak için kapana pastırma koydum."** diyor. "Kapana pastırma koydum." işte sihirli bu üç kelime bize Türkiye'nin geldiği o noktayı gösteriyor. O bir Türk ve **onun evinde bir fareyi cezbedecek miktarda pastırma var.**

TÜRK İNSANI HOLLANDA'YA UÇAKSIZ UÇABİLECEK

Bilmiyorum arada sırada peynir yemeye **Hollanda**'ya gidiyor musunuz? Bakınız **Lahey**'de **Adalet Divânı**'nın büyük salonunda kenarı divânın altına gelecek şekilde inanılmaz dev bir kinkkonk devasasında 160 metrekarelik büyükçe bir inanılmaz boyutlarında bir halı var. Şimdi sıkı durun. **O bir uçan halı.** şaşırdınız değil mi? Peki bu halı kimi mi uçuruyor? Söyleyeyim. **Türkiye'yi...** O bir Hereke halısı. 96 yıl önce Hereke'de yapılmış. **Lahey Adalet Divânı** şimdi o halının yenilenmesine karar vermiş. Yeni halıda tam 48 milyon düğüm olacakmış. Şimdi altı usta, dev halıyı tam 7 yılda dokuyacak. **Bilmiyorum bu haber "yurttan çatlak detone sesler korosunun 'Türkiye'de işsizlik var.' adlı köhne taş plağını çağdışı kıçıkırık kollu gramafonunda usanmadan döndüren fakirlik hastalığına tutulmuş hortlak suratlı mazoşist antimâküllere birşey söylüyor mu?**

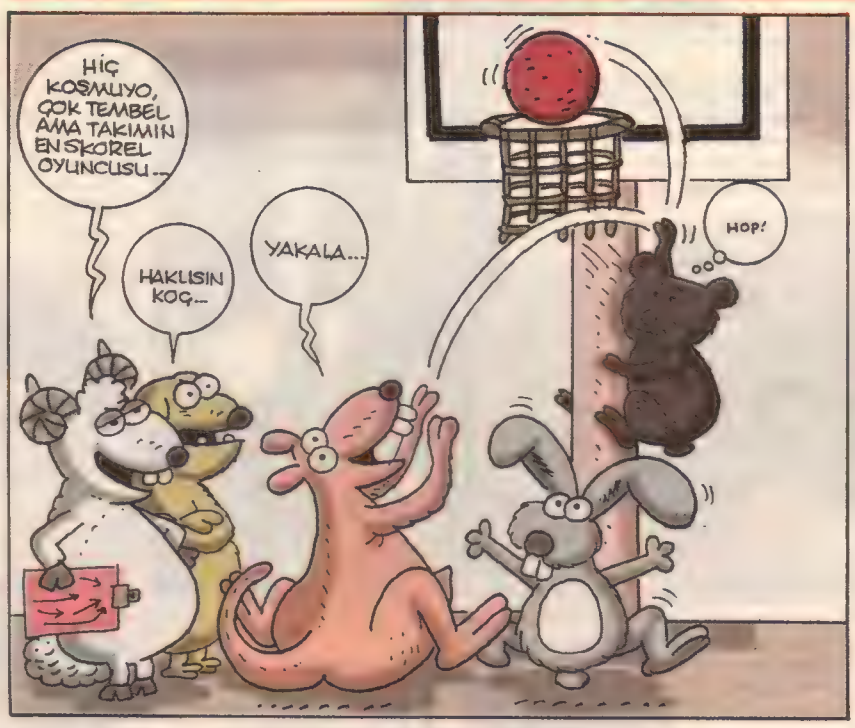

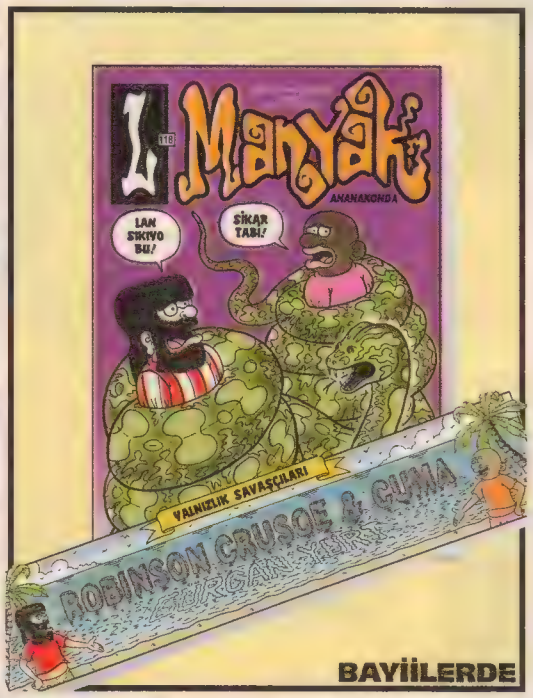

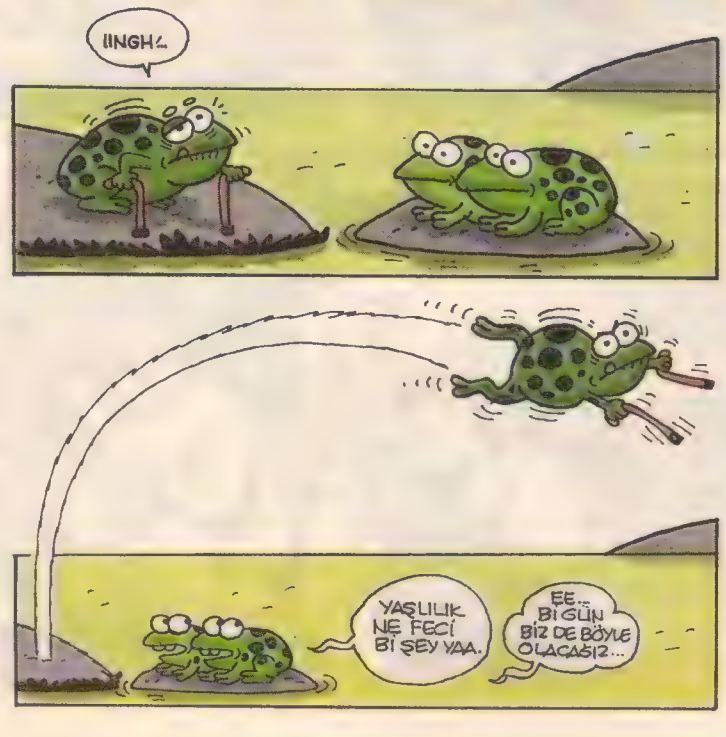

...den İyi Biliyorlardı

Sonra bir anlık dalgınlık, bir anlık ihmal... Sen de, ben de tutamamıştık, düşmesini engelleyemediğimiz eşsiz ve sonsuz kırılgan bir varlık gibiydi aşkımız. Sanki bu hayattaki herşey, herkes bize karşı örgütlenmişti. Ve onlar içimizdeki o temel eksikliği bizden daha iyi biliyorlardı. Hiç unutmam, yaban sevdam sımsıcak, yakıcı bir su gibi bedenimi bir anda terkedip yokluğa karışmıştı...

İşte o an güneşi doğuşunu gören vampirler gibi ikimiz de daha önce saklandığımız mağaralarımıza kaçmıştık.. Ve ardından hemen birbirimizi başkalarıyla kıyaslamaya başlamıştık. Şehirde yaşayan çok kişi gibi aşkımız bitmişti, ama beraberliğimiz sürüyordu. Geceleri mağaralarımızdan çıkıp buluşuyorduk. Ve daha önce tasarlayıp düşündüğümüz ve çok etkili olduğunu sandığımız sözlerimiz ne yapsak birbirimize geçmiyordu. Yaban sevdamız çekip gitmiş, içimiz boşalmıştı. Bu yüzden gözlerimiz ışık geçirmeyen camlar gibiydi.

Her konuda neden sonuç ilişkileri kuruyorduk, akılcı çıkarsamalar yapıyor, ama birbirimizden gizlemeye çalışsak da ikimiz de başkaları tarafından ısrarla önemsenmek istiyorduk. Beğenilmek, göze girmek için çırpınan zavallı bilinçlerdik artık.. Hiçbir kimse hiçbir olay içimizde kalıcı bir iz bırakmıyor, yüreğimizi sarsmıyordu. Bu yüzden hep korunmak istiyorduk bizi tehdit ettiğini sandığımız tehlikelerden. Bu korku yüzünden içimize aldığımız o yabancı başkaları kızartıyordu artık yüzümüzü, bu başkaları istiyor diye hep dışımızdakilerle ilgileniyorduk.

Aşkı tanımadığımız günlerdeki gibi kıskanmaya en yakınlarımızdakilerden başlamıştık yine..

Dünyayı ve hayatı eskiden olduğu gibi televizyonda program yapan o çok akıcı konuşan, kravatlı, bilinçli ve gözlerinde kamera olan insanlardan öğrenmeye uğraşıyorduk.

İkiyüzlü ahlakın, sahip olmaya yönelik arzuları kışkırtan tüketim ilişkilerinin ve gösteriş dünyasının kurbanı olmaya hazırdı artık hep zavallı ve çirkin olduğunu hissedeceğimiz bedenlerimiz..

Aç bırakılan köyler, bununla yetinilmeyip yakılıyor, katiller kör vakitlerde öğrencilerin masum bedenlerini kurşunluyor, hayatı Tezer Özlü gibi hisseden birilerinin o aykırı hayalleri akıl hastanelerinde elektroşokla karartılıyordu..

Artık ne yolda kalmışlar, yoksullar, ayrılanlar, ne acı çekenler bizi farkediyor, ne de hiçbir şey yapmadıkları halde ve öyle kendiliklerinden çevrelerine ışık, sevgi ve barış yayan insanları farkedebiliyorduk.

Biliyorum şimdi sen de benim gibi o kalabalık kentlerde akşam üzerleri insanların yenik, ama hırslı öfkeleri ve kışkırtılmış arzularıyla sokaklara ve caddelere çıktıkları zamanlarda, o şon kapını kapatıp içine girdiğin odandaki küçük bir pencereden seni yoksayan dünyaya derin bir kırgınlık ve o hep ihmal edilmişlik duygusuyla bakıyorsundur.. Herkes gibi, o binlerce hiç kimse gibi!..

cezmier@leman.com.tr

* Yakında şiir albumum çıkıyor . **Derinliğine Kimse Sevgili Olamadı** adlı şiir kitabımla beraber **Kendini Saklama Çiçekleri** adlı albümüm çıkıyor.. Albümün müziklerini **Vedat Sakman** yaptı... Şiirlerin bestelerini **Gitarist Haluk Çetin** gerçekleştirdi... **Vedat Sakman'ın** müziğini hazırladığı bir şiirimi **Leman Sam** okuyacak...

* **Almanya-Köln.** 26 Ekim Çarşamba günü saat 19:00'dan itibaren **Türkü Kafe'**deyim..

Akşamsefası

KISA METRAJ

MELİKŞAH

-SÜPER KAHRAMAN-

Akşamsefası

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@ixmir.com.tr

Sevgili dumur dostları, itiraf ediyorum ki, gerek **Leman** gerek **Lemanyak** olsun, bu köşede benim en sevdiğim yer; Okur Dumurları'dır... Okurların samimi anlatımının, sarih ve net üslubunun hayretle hastasıyım... İnanın bana, yayınlanmış, yayınlanmamış bütün gönderdiğiniz dumurlar, bende tek tek kayıtlı, işgüzarlık ve titizlikle dumur entegre tesislerinde derin dondurucularda saklanmaktadır... Yüzlerce ismin, yüzlerce genç dumur tespitçisinin, memleketin dört bir yanından senelerdir yolladıkları binlerce dumur detayını her hafta zevkle, coşkuyla okurum... Malatya'nın kayısısı gibi cana can katan, Konya'nın etli ekmeği gibi leziz, Urfa'nın lahmacunu gibi inceden, Kahramanmaraş'ın dondurması gibi dondurucu, Gaziantep'in baklavası gibi baldan tatlı, Eskişehir'in oltu taşı gibi bembeyaz, net ve tertemiz ve daha niceleri.... Velhasılı bu hafta ben de köşeyi onlara, dumur dostlarına bırakıyorum ve zevkle okumaya çekiliyorum... Görünen o ki, genç çizerler **Paf Takımı** muadilinde ben de dumurculardan oluşan **Dumur Paf Takımı** çıkaracağım... Eleştirel boyutlarda gönderilen Dumur Detayları'nı tartışıp, daha iyiye gitmesi yönünde hep beraberce kendi aramızda irdeleyebiliriz...Yalnız enterasan olan şu ki, **Çizer Paf Takımı'nın** tersine **Dumur Paf Takımı'nda** Anadolu Yiğitleri Süper Lig'in başlarında gelmektedir...

Porsuk'ta Titanik

Bu fotoğrafı Eskişehir'de çektim... Porsuk'taki TİTANİK:)) Bana ilginç geldi, umarım size de ilginç gelir...

Burak Kaya (heavyburak26)/Manisa

Ziller Dumur İçin Çalıyor

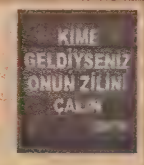

İstanbul Bostancı'da sıkı yönetimle yönetilen bir apartmandaki sıkı yönetimin son emrini siz ve dumur okuyucularına bildirmeyi bir görev bilirim... **"KİME GELDİYSENİZ ONUN ZİLİNİ ÇALIN YÖNETİM"**

Erdem Karakuş

Dumurun Böylesi

Selamlar, memleket ziyareti için gittiğim Mardin'de gördüğüm bu yazı beni çook dumur etti... İşlettiği fırının önüne ektiği ağacın sürekli olarak insanların boğaz temizlemelerine maruz kalmasına karşı ağacı kurtarmak için böyle bir yazı yazmış, ne diyelim...

Ömer Çelik

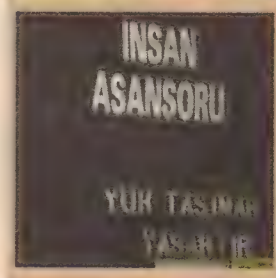

İNSAN ASANSÖRÜ YÜK TAŞIMAK YASAKTIR

Selam dumurcular... Al İşte İstanbul'un aort damarı (kalbi demiyorum kalp bu dumura dayanmaz iflas eder), Taksime giderken sağda, dönerken solda olan **Unkapanı İMÇ plakçılar ve kasetçiler çarşısından** bir görüntü... Yorum sizin... (Ben meşhur olmaya gitmedim valla, perdecilere bakıyordum...)

Onur Sürek/İstanbul

Mezuniyet Mevlidi

Ben aşağıdaki dumur detayıyla 26 Haziran akşamında Eskişehir sokaklarında karşılaştım.

O gece bizim mezuniyet törenimiz vardı ve stadyumda güzel bir mezuniyet töreni geçirdik. Candan Erçetin konserinde zupladık hopladık, yorgun bir şekilde eve giderken yolda bu afişle karşılaştık. Umarım daha önce yayınlamamışsınızdır bu detayı...

Fatma Durmaz/Eskişehir

Ya Tutarsa

Söz konusu yer Nevşehir sanayisi... Burda garip olan ekzozun yanlış yazılması değil, aynı tabela içinde üç kere yazılmış ama üçünün de farklı olması, ilginç olan bu... **" Eksoz, Egzost, Egzoz..."** Heralde üçünden biri kesin tutar mantığında yazılmış olsa gerek...

Orcin Uzun

(Dumurcunun Notu: Zaten ingilizce "exhaust" kelimesinin okunuşundan çıkan bir kelimeyi nasıl yazarsan yaz sonunda bir şekilde yanlış gibi oluyor sanki... Adamcağız AB platformunda bir noktada haklı çıkıyor, zira yaptığı işin cismi belli, ismi ise okunuşu itibarıyla net olarak belli değil...)

Metroseksuel Erkek Kuaförü

Dumur tabiiki !!!

Ne diyim bilmem ki, Kayseriliyim (elhamdülillah). Ama böyle bi işyerini Kayseri'de görünce insan daha da bi dumur oluyo, aslında sansürleyip, otonun plakasını silip,burası Çorum diyicektim ama içim elvermedi!... Gözünü sevdiğimin Kayseri'si... (lisim, mail felan yayınlamayın, bi daha Kayseri'ye sokmazlar walla...)

SnapShot xxx

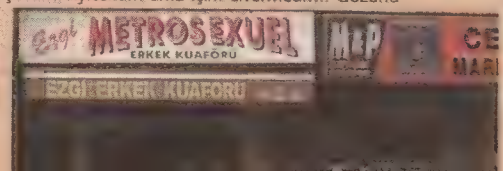

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

bahadirboysal@leman.com.tr

BENCİL BOYSAL

EKMEK ATIYORSUNUZ!

Rahmetli Erol Taş Antalya Film Festivali'ne gitmişti.. Orda halkı selamlıyor... Millette onu taşlıyor! Filmlerde kötü adamı oynuyodu çünkü.. Erol Taş'ta "Bana ekmek atıyorsunuz!" diye sesleniyor taş atanlara! Yahu iyi de Al Paçino olsa böyle seslenir miydi?.. Ne biliim çok tuhaf geldiydi bana...

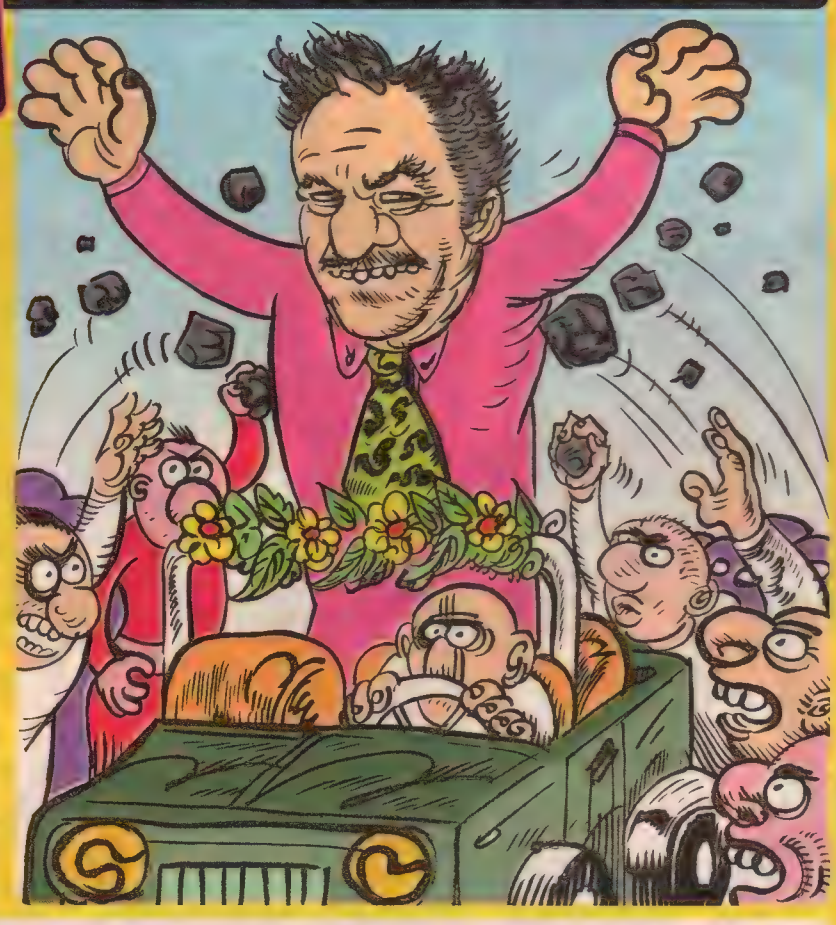

O SENİN RUH HALİNLE ALAKALI...

İki-üç yıllık en yakın dostlarım bu yaz evlendiler.. (Daha doğrusu ben yakın dost zannettim.) Hasta ruhlu insanlardık. Onlara emekte verdim.. Fakat minnet borcu o kadar ağırdır ki, onu ancak sırtından atınca rahatlarsın.. Ama ben yine de "Hayatlarını çaldıklarınız, işte kapınızı çalıyor, onlara hayatlarının harcadıklarınızdan arta kalanını geri vereceksiniz" düsturuyla bir milyarlık takım elbise alıp (satıcı okuyucum çıktı, öve öve sattı) düğüne gittim.. Henüz bitmiş ilişkim, eski sevgili de düğünde olacaktı. Bir de onun karşısında küçük düşeyim diye bile bile delirip pahalı bir yüzük aldım ona, göya düğün vesilesiyle yüzükle tekrar kazanıcam onu (salt kendi mutluluğumuz için talep ediyoruz herşeyi.. Sonrada hayata açlığa dönüyor herşeyi) "Aşık olmazsan üstüne de düşmezsin" goygoyuyla orda küçük düşüp, yüzüğü falan vermeden geri döndüm.. Nice sonra dünyalar güzeli bir kız çıktı karşıma.. Tutkuyla sevdi, bana herşeyini verdi.. Ben de bi ara çıkarıp yüzüğü ona verdim ama o pahalı yüzüğün hikayesini de anlattım.. Ama uçtu sinirlendi, dövdü beni.. Meğer böyle birşey yapmak çok ayıpmış. Sevgili okuyucular meğer ne öküzmüşüm ben!

NE BİLELİM AT MI, KERTENKELE Mİ?..

Efenim gecenin leş gibi saatlerinde bazen nacizane dini kanallara denk gelirim... Çok eskilerin yüce erenlerinden Aziz Mahmut Hüdayi'nin filmi vardı.. Aziz aç.. Karısıyla tek göz oda evde hasta, fakir fakat eren... Zamanın hükümdarı kendi küçük kafasıyla bir cinlik peşinde.. Yörenin tüm feylezoflarını çağırıyor sarayına.. Elinde ufacık altın işlemeli bir kutu.. "Madem eren, filozofsunuz.. Bilin bakalım ne var bu kutunun içinde?" diye soruyor... Bir kertenkele koymuş.. Aziz Mahmut Hüdayi ne dese beğenirsiniz?. "Hünkarım sizin halkın sefaletinden nasıl haberiniz yoksa, artık kutunun içinde koca bir at mı yoksa kertenkele mi var, bizim de o derece ondan haberimiz yoktur.." O dakka, bu cevapla hükümdar ebboouvv diye bocalayınca kutu açılmasın mı?.. Kertenkele tın tın diye zıplaya zıplaya kaçtı getti.. Çok güzel filme denk gelmişim..

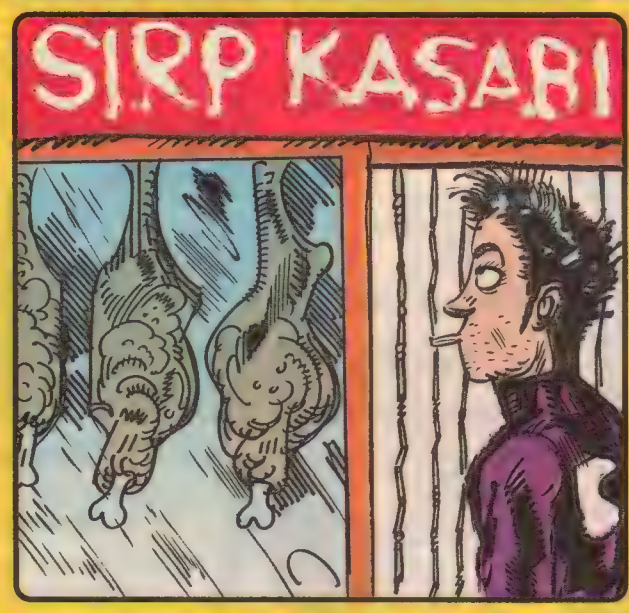

PEEEH BE!..

Eminönü taraflarında meşhur incik boncuk işporta çarşısı Tahtakale'de dolaşırken bi kasap gördük.. Tabelada "SIRP KASABI" yazıyor... Dükkan pırıl pırıl.. Ne gelen var, ne giden.. E yuh artık.. Bosna Hersek savaşından hatırlarsınız.. Binlerce müslümanı katleden Sırp diktatör Miloşeviç'in lakabı "SIRP KASABI"dır.. Ulan kim gelir buraya, akıl var izan var... Hedoveey... Alooo...

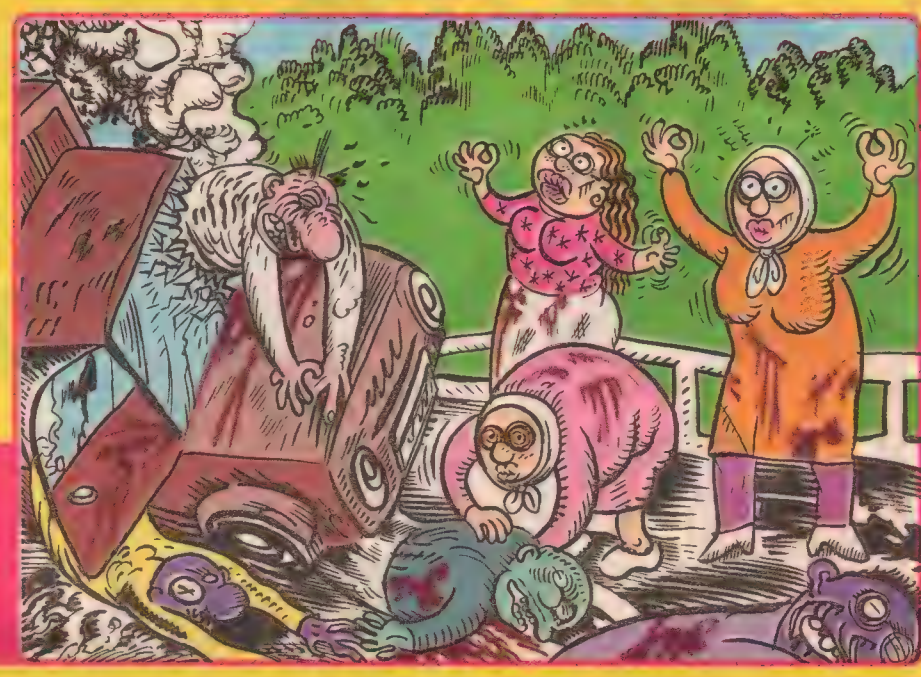

HADİ KALKIN

[illegible]

KAAN ERTEM

DENGELİ BESLENME

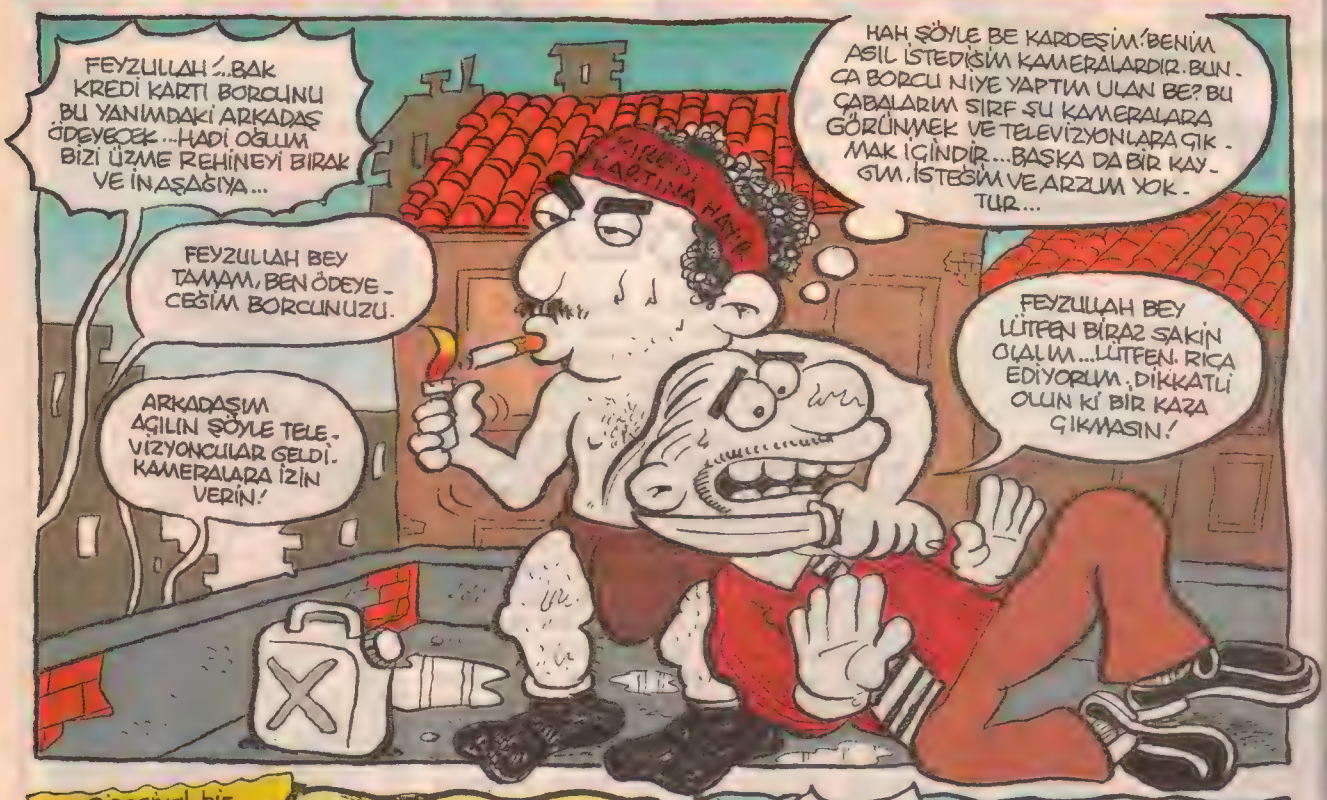

KAAN ERTEM'İN SEVDİKLERİ... SEVMEDİKLERİ...

"FOTOKOPİ ÇEKTİRİRKEN, FOTOKOPİSİ ÇEKİLEN BELGELERİ İNCELEYEN FOTOKOPİCİLERİ HİÇ SEVMEZ... **ABİ BUNLAR NE İŞE YARAR?** DİYE SORAN FOTOKOPİCİLERDEN İSE NEFRET EDER...

Eyrik

eyrik
leman.com.tr

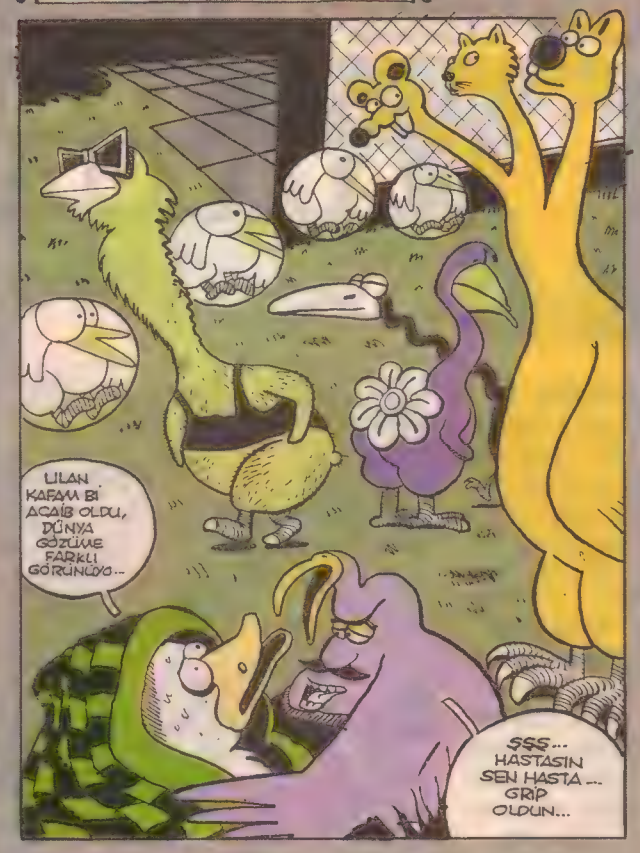

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

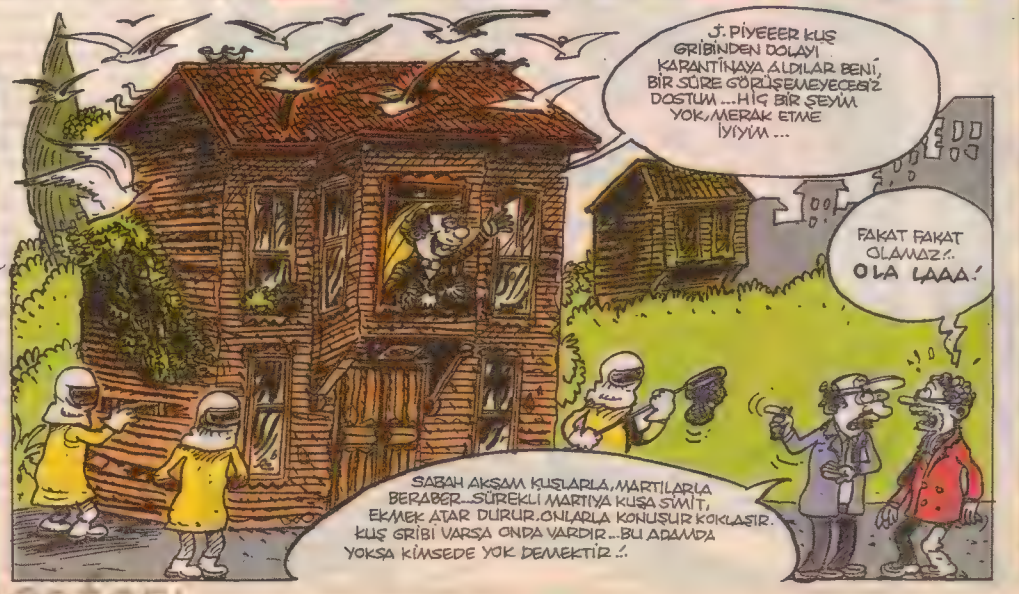

dumur@leman.com.tr

Nihat Genç
Bütün Kitaplarıyla Cadde'de,
NİHAT GENÇ
HATTI MÜDAFAA
BU ÇAĞIN SOYLUSU
DÜN KORKUSU
KÖPEKLEŞMENİN TARİHİ
SOĞUK SABUN
KİTAPÇILARDA

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

BİR MOĞOL EFSANESİ CENGİZHAN

Akşamsefası

AYRINTILAR

METİN EFİDAN

Bir apartmanın giriş merdivenleri altında, bi yer daha gördüm. Üç beş parça mobilya vardı, dükkânın önünde. Kaset, c.d, plak gibi ufak şeyleri de birer koli içinde, kaldırıma çıkarmıştı... Televizyon sehpası bakmak için, ikinci el eşya satan yerleri geziyordum. Bi kağıda, ölçülerini not almıştım. O kağıdı çıkarıp, çok önemli bişey arıyormuş gibi, sordum adama.. Satıcıların en dayanılmaz ve gıcık tarafı; mutlaka bir şey satmak istemeleri!. "Hayır, o olmaz," dedim. Televizyon sehpasıyla ilgisi olmayan, tuhaf bir tahta yığınını gösteriyordu bana. Ve diğerlerini de gösterdi sonra. O saatte yapacak başka bir işim yoktu; bana gösterilenleri, dikkatle izledim. Hiçbiri elimdeki ölçüye uymuyordu; bir tane büfe tipi, işlemeli filan güzel bir camlı sehpa gördüm ama, o da çok büyüktü. Hem zaten, bir sehpaya acil olarak da ihtiyacım yoktu. Video, c.d player filan konulan alt rafını Faruk'la beraber yaptığım, sağlam bir sehpa vardı evde. Tv, onun üzerinde pekalâ durmaktaydı işte. Olursa hani diyordum, şöyle hesaplı ve dekoratif, biraz daha büyükçe birşey bulursam... Geçen gün, kocaman bir masa bırakmışlardı, arka sokaklardan birine! Bu işlerde bana destek olan gizli ajanım, hemen bildirdi telefonla: "Orada! Gene aynı sokakta. Kocaman, beyaz bir masa! Çok sağlam.." Ve çabuk olmamı, çingenelerden önce ulaşmamı söyledi. Köşebaşında buluştuğumuzda, evet, yine aynı yerde olduğunu gördüm. Burada, çeşitli zamanlarda, bi beta video, üçlü bi kanape, bi mutfak robotu ve az kullanılmış nefis bi halı bulmuştum! Eşyaya, özellikle mobilya türü şeylere para vermek hoşuma gitmiyordu. Oturma odası takımı, yemek odası takımı gibi kavramlar ise, duyduğum anda midemi bulandırıyordu. Belki de bi mecburiyetten, sadece, annemlere ve kendime bi çamaşır makinesi, buzdolabı gibi şeyler almıştım. Ve tabii T.v.

Masanın etrafında dolanıp, ahşabını ve yüzeyini inceledim: "Çok büyük." Bunu taşıyamayız dedim, gizli ajanıma. Alıp götürmek de istiyordum bi yandan; sokağa bırakılmış, korunmasız bir kedi yavrusuydu sanki! Ama her bulduğum tuhaf nesneyi de eve götüremezdim. Yatak odasında, kocaman bir üçlü kanape duruyordu. İki yıldır, hâlâ üzerine uygun minder yaptırmayı tasarlıyordum. Tekrar inceledim, masanın sağını solunu. "Uğraşmak istemiyorum şimdi; akşama işlerim var. Gereksiz yere yorulucaz hem.." Sonra, güzel bir sebep bulduk: çekmeceleri yoktu masanın!.. Ajanımla şimdilik vedalaşıp, olay yerinden ayrıldık.

Apartmandaki yönetici bayan da, evini yeniden dekore ettikten sonra, artık kullanmayı düşünmediği eski antika büfesini bana teklif etmişti. Çöpe bıraktığı kahverengi koltuklarını sinsice gidip aldığım için, bunu da isteyebileceğimi düşünmüştü herhalde. Fazla naz etmedim: Yöneticinin evini boyayan ustayla beraber, yukarıya taşımaya başladık. Söylemiştim ama ben önceden; "şu camlı kapakları, bi bantla yapıştıralım" demiştim. 'Şangırr! diye, henüz ikinci kata ulaşmadan, tuzla buz oldu güzelim işlemeli camlar.. Neyse. Bi gardolaba ihtiyacım vardı. Raflarını söktüm; şimdi bi gardolap olarak kullanıyorum onu.

Televizyon masası bakmak için girdiğim üçüncü dükkânda, - garip bir dükkandı; adam ve herhalde karısı, dükkanın vitrin kısmında oturuyor, sattıkları kullanılmış televizyonlardan birini izliyorlardı. Ayrıca şu iftar saatinde hâlsiz ve yorgun da olmalıydı ki, veya benim ciddî bir alıcı olmadığım kanaatine varmıştı- yerinden hiç kıpırdamayıp: 'Aha, git bak, dolaş içeriyi," dedi.. Omzumdan konuşan, peşimde gezinen birinin varlığını hissetmeden, büyük bodrum dükkânın derinliklerine daldım.. Üst üste tıkıştırılmış, bazen iç içe geçirilmiş, kimisi tersinden ötekinin üstüne bindirilmiş ahşap yığının içinde; neredeyse, bir bütün halinde görebildiğim tek bir eşya yoktu. Hepsinin bir kısmı, diğerinin arkasında veya kenarında kalıyordu. Böylece, bir sehpa bulduğumu sansam bile, onu incelemek imkânsız olacaktı. Adamdan gerekli müsâdeyi aldığım için, büyük bir binanın alt katını oluşturan bu geniş depoyu, kafama göre dolaşmaya devam etmekteydim. Ve yavaş yavaş, arka kısımlara yaklaştım: Eşyalar azaldı, ışık soluklaştı. Küçük bir boşluk, ve kenarda, gizemli küçük bir kapı belirdi. Büyük bir ihtimâlle, tuvalet veya lavabo gibi bi yerin girişiydi. Kapının kenarındaki kirli duvarda, çirkin bir duya iliştirilen kırmızı bir ampul yanıyordu. Ve bir de, garip bi motor uğultusu.. Deponun, çok uzakta kalan girişinden, adamın ve karısının, ne konuştuklarını anlamasam da, ara sıra kesilip tekrar başlayan mırıltılarını işitiyordum. Duvardaki kırmızı ampula yaklaştım. Penceresi olmayan, ve altındaki tahtanın kırık kısımlarından, farklı renkte bir ışık sızan o kapıdan, içeri girmeyi düşündüm bir an. Hem adam, istediğim gibi gezebileceğimi söylemişti. Bazen, böyle depo gibi yerlerin arka küçük kapılarından, çok ilginç yerlere çıkılabiliyordu!.. Tuhaf, gizli birşeyle karşılaşırsam geri çıkar; yakalanırsam da yanlışlıkla girdiğimi söylerdim. 'Palp Fikşın' filmindeki, Brus Vils gibi hissettim bi an. Yalnızca elimde bir kılıç yoktu; ve içerde tecavüze uğrayan bir zenci olup olmadığına emin değildim. Ne saçma. Belki de bakındığım en nefis ve gizemli televizyon sehpası; oradaydı.. Hepsinin ötesinde, karşıma sadece kirli bir lavoba veya helâ deliği de çıkabilirdi... O karanlık köşede dikilip, biraz daha oyalandım. Adamın ve karısının seslerini uzaktan işitip, anlamaya çalıştım. Sokağa çok uzaktaydım. Kırmızı ampul cızırdadı. Düşünmeye, güzel ve olumlu şeyler düşünmeye, şimdiden başlamak istedim. Elimi alnıma götürüp, ovuşturdum. Ter vardı. Kağıt mendil çıkarıp sildim. Aklıma birşey gelmiyordu. İnat ettim. 'Bir fikir bulucam, ve sokağa çıktığımda da onu geliştirmeye çoktan başlamış olucam! dedim. 'Düşüncesizliğin düşüncesi', 'yokluğun varlığı', 'kuralsızlığın kuralı' diyerek, işin kolayına kaçmak da istemiyordum. Adamın, buraya doğru yaklaştığını sanarak yerimden kıpırdadım.

Tekrar sehpa bakınırmış gibi yaparak, tahta yığınlarının arasından geçip, kapıya doğru ilerledim.. Yanında karısıyla beraber, hâlâ televizyonun önündeki iskemlede oturuyordu adam. Bana bakmadı. Ben de ona birşey demeyip, üç beş basamağı çıktım, ve sokağa adımımı attım... Deponun arkasında, bir an başladığımı sandığım şey; belki de hüzünlü akşamüstü ışığı yüzünden böyle hissediyordum: zaten çok önce başladığım birşeydi. Sadece, arasıra başladığımı unutuyordum. Keşke, kaldırım taşları üzerinde düşmeden yürümeye çalışırken olduğu gibi; bilinci sürekli tetikte olabilseydi insanın! Bi de, ampul cızırdasaydı daha sık. Sigorta atmasın yeter; her türlü kontrol hissine razıyım.. Emlâkçıların iğrenç vitrin yazılarına göz atarak, Bahariye Caddesi'ne giden yokuşu tırmanmaya başladım.

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Doping Testi : Arkadaş çişiyle gerdeğe girmece...

Suç Oranı : Namussuz bölü masum...

Görülmez Kaza : Görünmez Adam, görünmez direğe kafa komuş...

Karabasan : Üryamda karasaban diyemiyodum eyi mi...

Hafifletici Sebep : Şahız annenizgile küfür etdü hakimim...

Şeref Golü : Tut ki maç 25 - 0 bitti. Kazanan daha şerefsiz oluyo ki...

Çiğneme Tableti : Uğraşırsan balon da olur o, çiğne, çiğne. Hehehe hey Allaaam yaa, şu hastalar ne saftorik oluyo...

Süspansiyon : Süs olsun diye pansiyon açılır mulen? Bu ne biçim turizm anlayışı...

Oryantalist : Uzman dansöz...

Psikiatrist : İstanbullu psikiyatr...

Sarhoş Muhabbeti : Canım kardeşim - muçk - canım kardeşim - muçk - canım - muçk -kardeşim - muçk ...

Slov Dans : Romantik sumosu...

Geçen Yılın Aynı Dönemi : Maksat rakam olsun...

Oda Orkestrası : Bari salona geçin lan, böyle delireceksiniz bigün...

Yıldızlı Pekiyi : General tebriği...

Bedenci : Yüzgöz olunmuş beden dersi öğretmeni...

Şen Şakrak : Sinirleri bozulmuş yani. Orgazm olmuyo olabilir...

Patlayan Sigara : Bu şaka sağlığa zararlıdır...

Azık : Azıcık miktardaki erzakcık...

Çocuk Parkı : Çocuğu başka yere parkedersek çekiyolar belli ki...

Uzay Turizmi : Düşün bak, bi uzaylı geliyo, bi de uzaylıyı görmeye turist geliyo...

Sürpriz : Sempatik emrivakisi...

Türkiye Bor Madenleri : Mısır'daki Amcam'ın mirası hesabı...

Cin : Alkollü peri...

Bulmaca : Eski dilde Eski Dil'e kadar yolu var...

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞAR

kozzi@leman.com.tr

LeMan

SAYI: 728
20 EKİM 2005 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ●Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● AslanÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Ahmet YILMAZ ● Gürcan YURT ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

LeMan BaF Takım

Doğa Özdemir (İST)

Fatma Yılaz (İST)

Ufuk Ürial (İST)

Erhan Güneş & Yağız Sakallıoğlu (İST)

Volkan Dalyan (İST)

Barbaros Altuğ (İST)

Murat Baykan (İST)

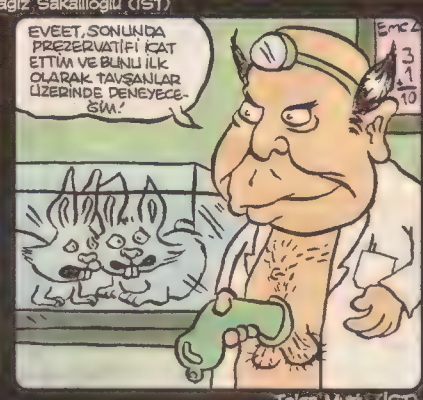

Tolga Mutlu (İST)

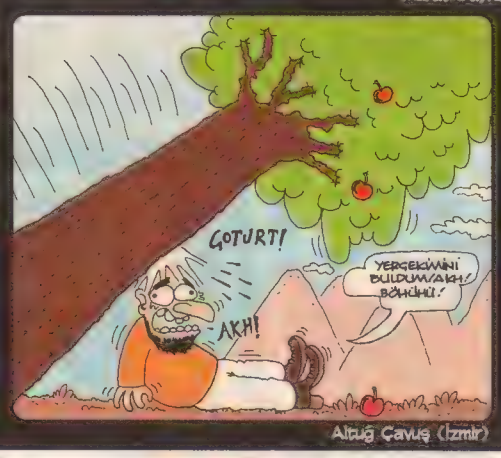

Altuğ Çavuş (İzmir)

Coşkun Canoğlu (İST)

Erhan Güneş (İST)

BaF Tekin — Hasan Ülgüralp

729

27 Ekim 2005 Perşembe 152209 Sayı: 2005/44 Oluru; 1 YTL (KDV Dahil)

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

LeMan

SOĞUK SABUN
NİHAT CEVC

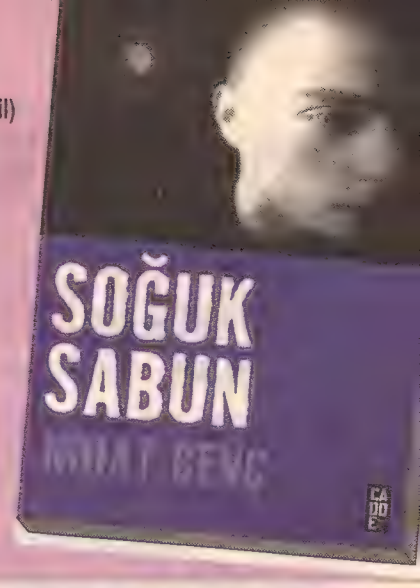

ÇALIŞAN KADIN SAYISINDA DA SONUNCUYUZ

Sonuncular ülkesi yurdum bu sefer de kadınlarımızın çalışma oranı ile en dipte... **Meksika**'da bile yüzde **79.4** olan çalışan kadın oranı **Türkiye**'de yüzde **24.3**.. Tabii bu rakam karın tokluğuna, kayıtsız çalışanları ve eve köle gibi tıkılan, saçı bile süpürge kadınlarımızı kapsamıyor.. İstatistiklere göre kadınımız neredeyse çalışmıyor..

GÜN BOYU TEMİZLİĞE GİT, ORDAN GEL EVE GİRİŞ.. ÇAMAŞIR, BULAŞIK, EVİ BADANA ET.. PAZARA ALIŞVERİŞE ÇIK, YEMEK YAP ÇOCUKLARLA CEBELLEŞ... BEYİMİZ DE YATSIN ÇALIŞMASIN.. KALKIP ÇAYINI BİLE KENDİ TAZELEMESİN.. AYAKLARIMA KARASULAR İNDİ, BELİM BIKINIM TUTMAZ OLDU, ÖLDÜM ÇALIŞMAKTAN..

SEKTİR LAN! BURDA ÖYLE DEMİYO AMA!..

KILL ME

KEMAH

AKŞAM

ZIZP

VENICE

Elif Kaçıçağ

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Akşamsefası

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

Feyhan Güver

İPEK ÖZSÜSLÜ

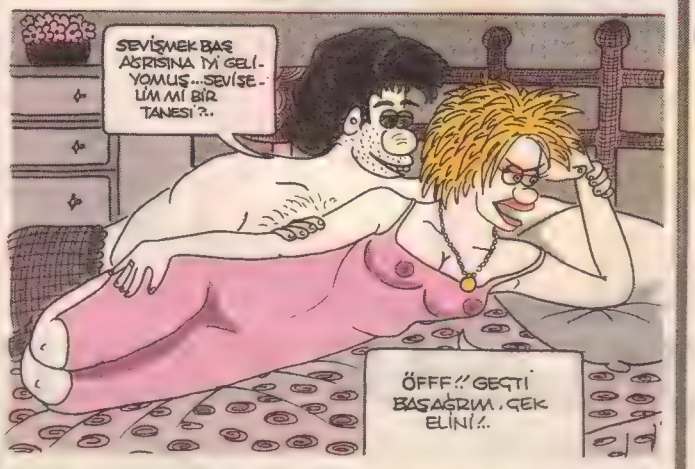

YENİ BAYRAMLAR DAHA GÜZEL OLUYOR

Aksaray PAŞAOĞLU

Bilmiyorum bayram yaklaştıkça sizi de muammalı bir heyecan sarıyor mu? Ramazan ayının ortasını geçtik, sonlarına doğru geliyoruz. Bazen **zaman inanılmazının kanatlı atına atlayıp** gökkubbede asılı kartopu kanyonlarını müthiş gibi devasa nallarıyla tepe köpüre aşıp beynimin **ahşap kazıkları** üzerinden **yağlı Haliç** sularına kaydırdığım, ambarları **kuru nostalji yüklü** beş bin grostonluk hayalet kadırgaların meş'um Lombozlarından **dişlek bir Yuki gibi** geçmişe baktığımda cılız sarsakları üzerinde koca gibi sarıbaş taşıyan **afacanımsı** ama yarı **yumurcak** bir çocukla göz göze geliyorum. Kendi çocukluğum. Aradan geçen yarım asra rağmen aynı osuruklu çocuk içinde **kedi pipisi kadar** bir mum yanan teneke konserve kutusuyla **ruhumun kâğıt helvadan yapılmış kapılarını** çalıp **"yağ parası, mum parası"** topluyor. Hiç unutmuyorum. Yedi yaşındaydım. Benden birkaç yaş büyük olan ablam o gün **çarşafa girmişti.** Abim, kafasına müthiş bir **Frankeştayn** maskesi geçirmişti. Benim elimde içi oyulmuş, bıçakla ağız burun yapılmış ve içine mum yakılmış **kabak inanılmazı** vardı. Benim katıldığım ilk **cadılar bayramıydı.** Ailece aynı geleneği her yıl sürdürüyoruz. **31 Ekim Cadılar bayramınızı** (Halloween) buradan tebrik ediyorum. Eski bayramlar sönük geçerdi. Son yıllarda **Halloween** bayramları giderek artan bir coşkuyla kutlanıyor. **Bu da çok sevindirici.**

TÜRK KADINI ÇOK YAKINDA KRALİÇE OLACAK

Evlendiğiniz günden beri eşinizi **kraliçeler gibi yaşatmak** istiyorsunuz. Ama bir türlü olmuyor mu? Artık olacak. **Bakınız Türkiye'de çok hârika neler oluyor.** Bilmiyorum kızınız var mı? Varsa o çok hârika. Pekiyi o gelinlik çağda mı? Daha da alâ. Bakınız **Sırbistan**'ın uzun zamandır sürgünde yaşayan **kraliyet ailesi** şu sıralar üç oğullarına gelin arıyor. **Prens Peter** 25 yaşında, kardeşleri **Philip** ve **Aleksander** ise **ikisi de ikiz** ve yaşları bile aynı. 23 yaşındalar. Prensler, **Britanya Kraliçesi Viktoria**'nın soyundan geliyorlar. Hepsinin inanılmaz kişnek atları var ve bütün atlar birbirinden inanılmaz daha bembeyaz. Önümüzdeki günlerde **Türk insanı** kızlarını işte bu yabancı damatlarla evlendirebilirse üç Türk kadını birden **"Prens annesi"** yâni **Kra-li-çe** olacak. Türk kadını eziliyor veya Türk karısı dövülüyor gibi safsatalara karnım tok. 2006 yılında Türk kadını bakınız **"Kraliçe gibi"** demiyorum. **"Kraliçe olarak"** yaşamaya aday. Bu sizi heyecanlandırmıyor mu? **O zaman arzunuz bilir.** Ben kendi karımı zaten kraliçeler gibi yaşatıyorum.

MAYIS AYINDA TÜRK ERKEĞİNİN CEBİNE MİLYON DOLARLAR GİRECEK

Bakınız size pek çok saygın Türk gazetecisinin atladığı çok enteresan bir turizm müjdesi vereyim. **O bir çıkarsama.** Geçenlerde **Yunanistan**'da kuş gribine yakalanmış bir **hindi** tesbit edildi. Yunan makamları hindinin hiçbir ifadesine başvurmadan onu apar topar göz altına aldılar. Şimdi sıkı durun. Ertesi gün hindi gözaltında kayıplara karıştı. Bence o hindiyi **Yunan gizli servisi** susturdu. Peki sizce gizli servis, hindinin grip olduğunu açıklamasından mı korktu? Hayır. İşin altında çok başka bir gerçek yatıyor. Biliyorsunuz İngilizcede **"Turkey"** hem **"hindi"** hem de **"Türkiye"** anlamına geliyor. Yâni televizyonlarda o hindiden bahsedildikçe Türkiye'nin milyon dolarlarla ölçülemeyecek inanılmaz reklâmı oluyor. İşte Yunan gizli servisi sürekli Türkiye'ye çalışan o hindiye tahammül edemiyor ve onu bir şekilde ortadan kaldırıyor. Ama daha pek çok hindi var ve şu anda ben her hindiyi önümüzdeki yaz Türkiye'ye en az **iki yüz beş** turist getirecek turizm elçisi görüyorum. Yaz aylarında yaşanacak turizm patlamasını ve Türk insanının cebine akacak milyon dolarları şimdiden, **kendime on bin dolarlık bir şarap açarak kutluyorum.** İyi ki varsın kuş gribi diyorum.

ABD AÇLIĞA SAVAŞ AÇTI

Bu arada bütün dünyanın izlediği, dolayısiyle benim de yakından ilgilendiğim çok enteresan bir hukuk olayı yaşandı. **Baş aktör elbette ABD.** Irak'ta **Saddam**'ın yargılandığı davadan bahsetmiyorum. Geçtiğimiz günlerde **ABD** temsilciler meclisi **"çizburger yasası"** olarak adlandırılan çok hârika bir yasayı kabul etti. Bundan böyle **obezler** kendilerini şişmanlattıkları gerekçesiyle **hamburger firmalarına dava açamayacaklar.** Bu şu demek. Aynı yasa **Irak**'ta, **Afganistan**'da hatta en yoksul **Afrika ülkelerinde** uygulanacak olsa, o insanlar ABD'li hamburgerciler tarafından tıka basa doyurulacaklar ve buna itiraz edemeyecekler. **Zaten insanî ve güzel olan da bu.** İnsanları zayıflatmak isteyenler işte bundan korkuyorlar ama karşılarında hukuk silahıyla mücadele eden **ABD**'yi buluyorlar. Bu arada ABD'nin vazgeçilmez müttefiki İngiltere de açlıkla mücadelede dev adımlar atıyor. **Ian** ve **Stuart Paton** kardeşler **Lymington** kasabasında 12 haftada **326 kiloluk** bir **kabak** yetiştirmişler. Ben, Halloween gecesi **o kabağı** oymayı inanılmaz isterdim. **Dünyada ondan daha büyük bir kabak var mı bilmiyorum?..**

Akşamsefası

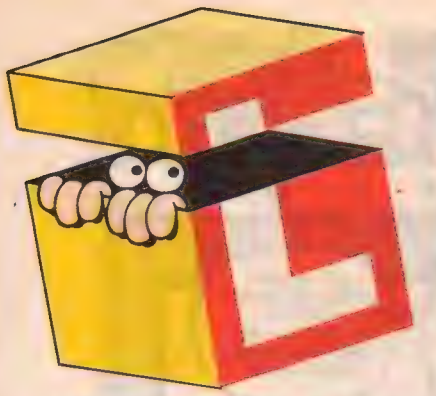

Akademik arak (kibarcası İntihal) yaptığı gerekçesiyle üniversiteden atılan Müşteşar Ömer Dinçer'e Başbakan Erdoğan sahip çıktı..

Adana'dan sonra Bolu F tipi cezaevinde de akla-demokrasiye sığmayan yasaklar.. Kırmızı yeşil don yasak!!! Lahana ve domates turşusu yasak..

Başbakan Erdoğan'ın katıldığı iftar yemekleri top atışlarıyla gürlüyor!!! Erdoğan, en son İstanbul Büyükşehir belediye başkanı Kadir Topbaş'ın verdiği iftar yemeğinde verdi veriştirdi.

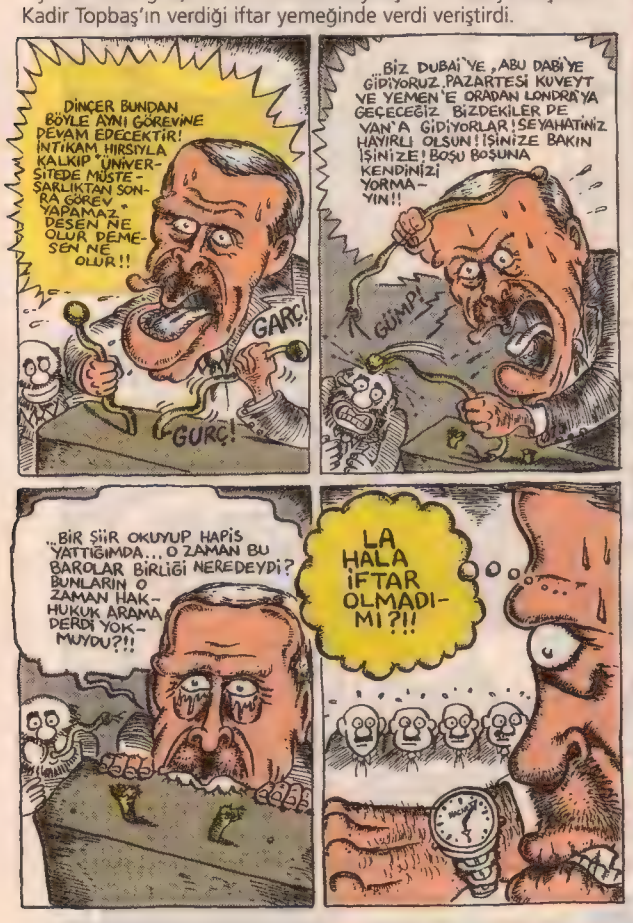

Yeşil talanına, yeşil ışık... Kişi başına yeşil alanda dünya sıralamasına bile giremeyen İstanbul'da Göztepe parkına cami.. Boğaz'a üçüncü köprü ve Maslak'ta SİT alanı içindeki spor alanına ikiz gökdelen yapılmasına belediyeden izin çıktı..

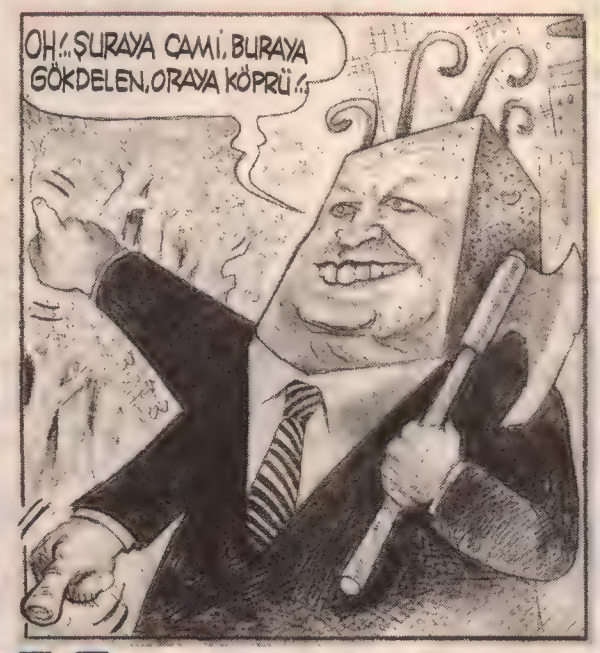

Atom düzeyindeki üretim biçimlerini incelemek üzere Almanya'da bulunan AKP Aksaray milletvekili Ramazan Toprak , döktürdü!!!, "Van'da tutuklanan Rektör Yücel Aşkın, Ermeni kökenlidir.."

Behiç Pek

AKP hükümeti egitimde seferberlik ilan etti!!! Paralı okullara destek açıklaması egitim konusunda ciddi tartışmalara yol açtı..

Kriminal incelemeye bambaşka bir boyut... Kulak izinden hırsızı tespit eden polis parmak izinden sonra şimdi de dudak ve kulak izi alacakmış.

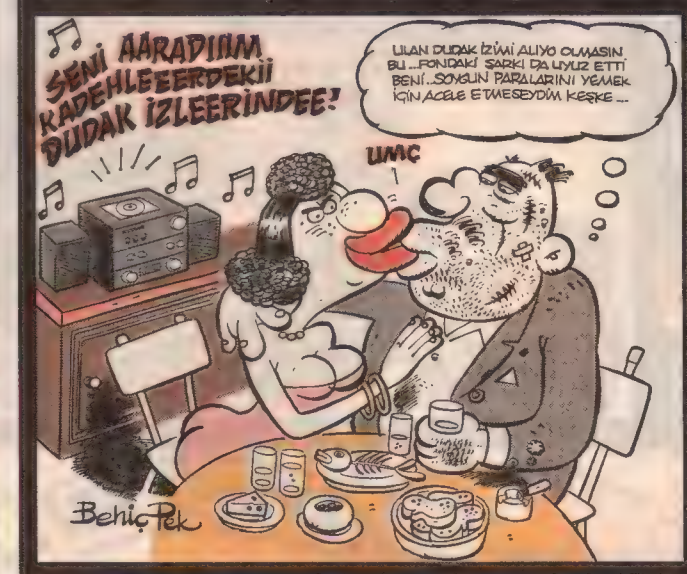

Futbolcuya pet şişe atan CHP milletvekili Haşim Oral'a CHP'li Halil Tiryaki'den destek gelmiş: " Ben olsam tabanca çekerdim." AKP'li Mehmet Yükseltepe ise, "Ben olsam o futbolcunun boğazını sıkardım" demiş.. Bağımsız milletvekili Süleyman Bölünmez'de daha önce hakem tokatlamış.

GÖKHAN AKBABA

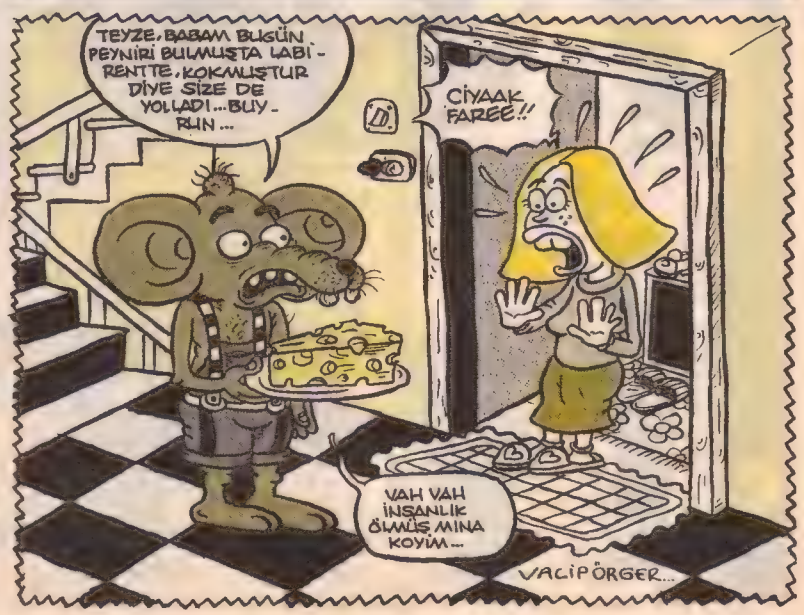

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

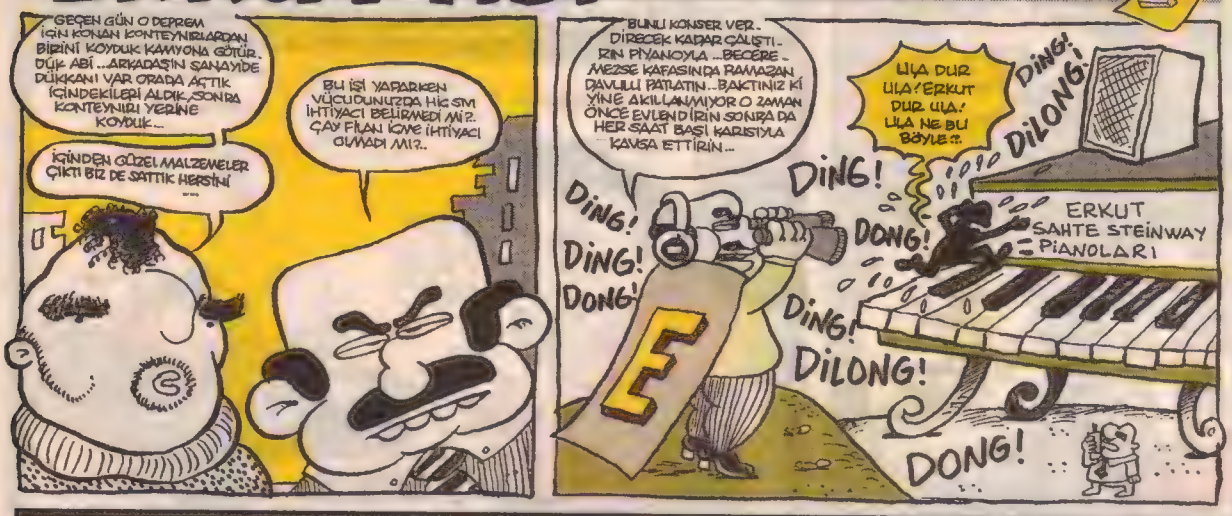

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ERDENER ABİ

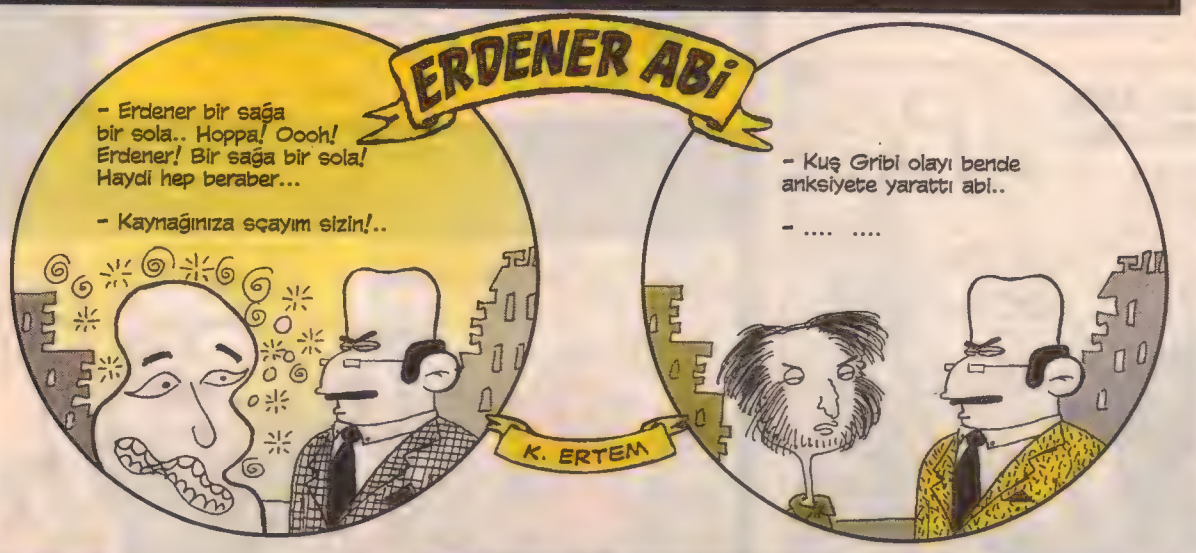

PANTOLON

METİN FİDAN

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET mtibet@leman.com.tr

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

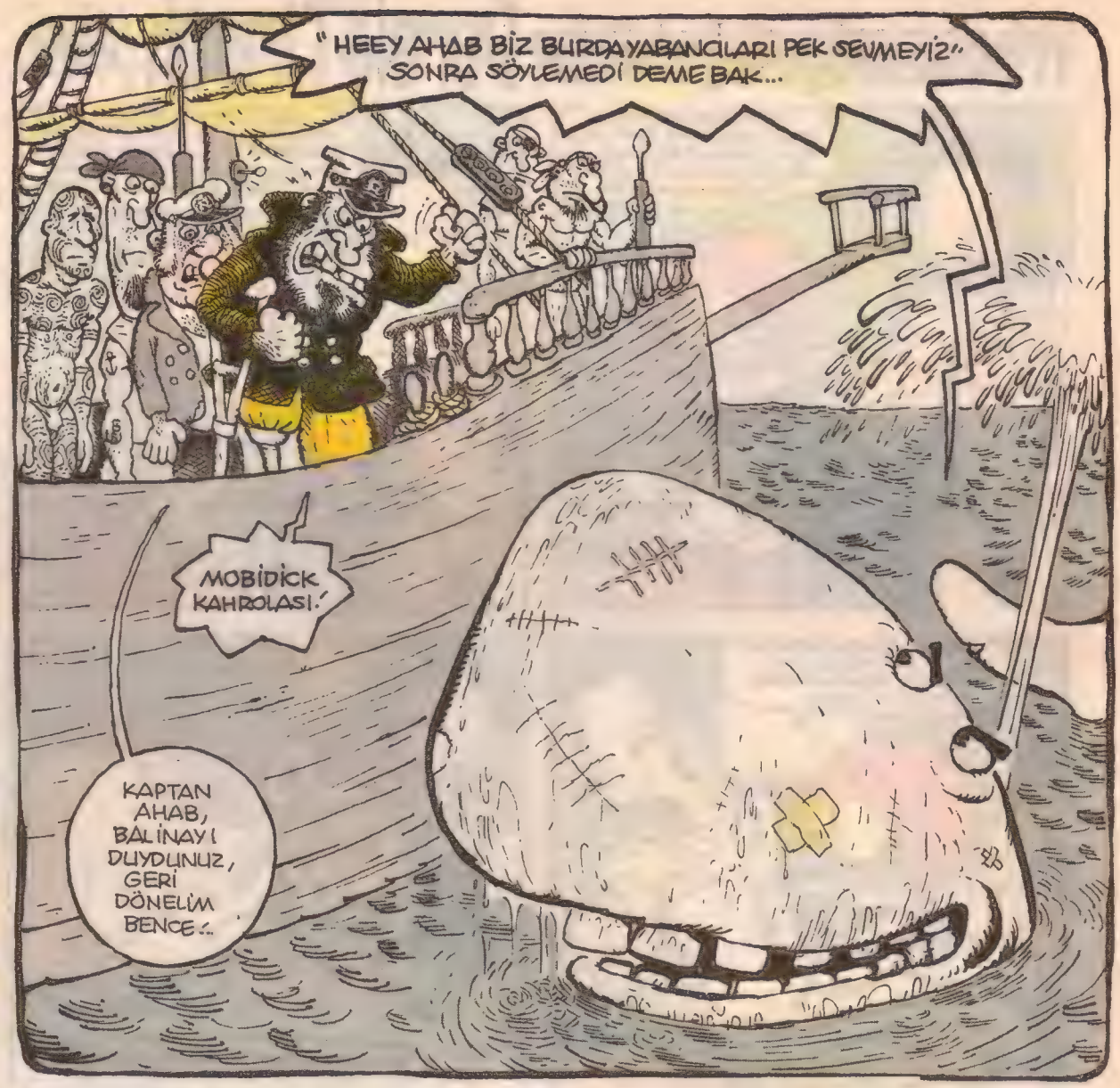

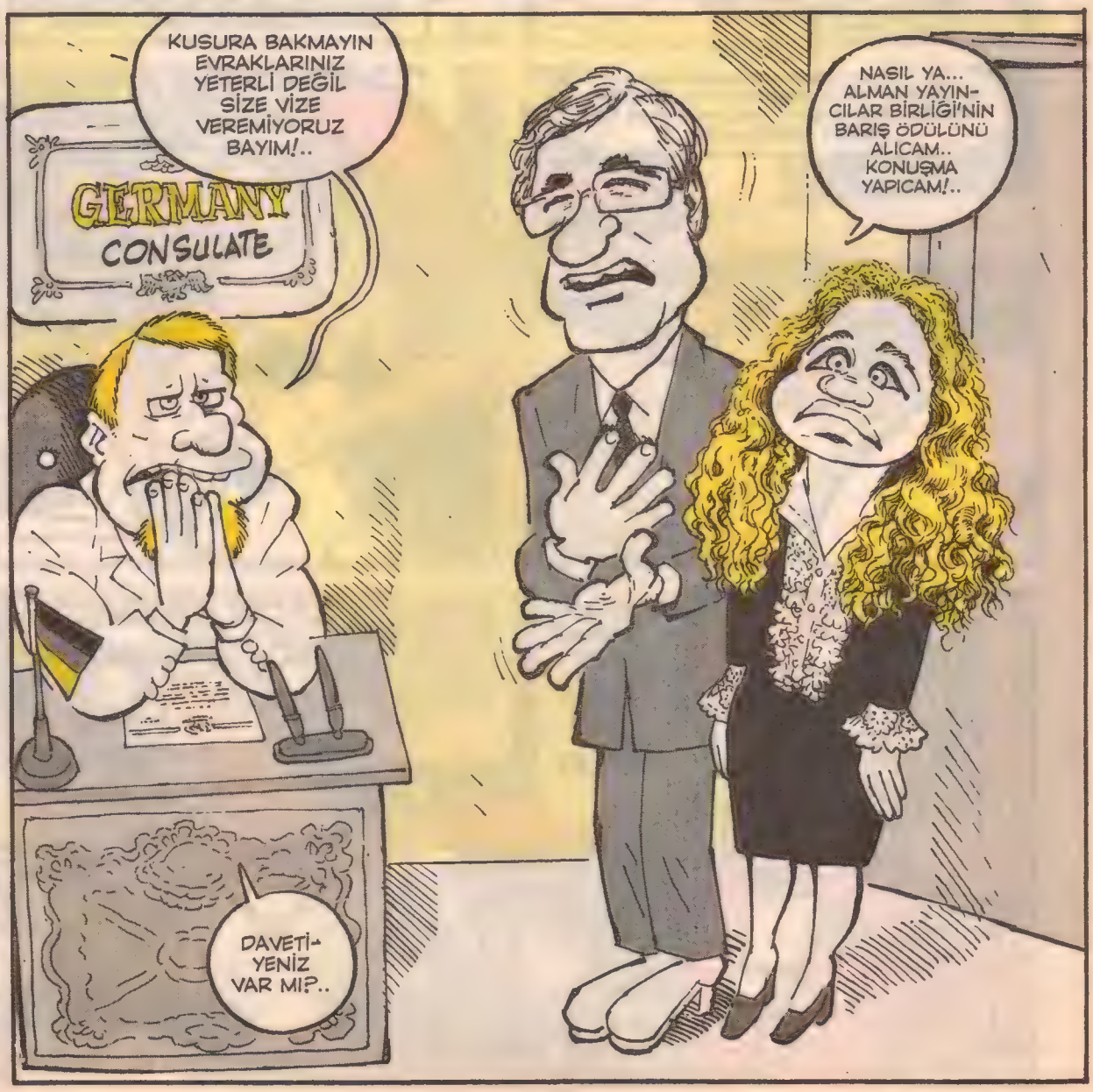

Akşamsefası

Tripanazomigambiyetsizler Daral&Timsah ÇAĞATAY

SIKILHAN

- Selamınaleyküm Sıkıl kardeşim. Hırgürkan konuşuyor: Son sınıflardan Yırtılgün diye bi ibiş senin arkandan "Var bi labunluk bu tikide, alıcam ifadesini de sırtını Baron Hırgürkan'a vermiş lavuk" diye laf çakmış, napıyoruz bu şerrefsize?

- Kötü söz sahibine Hırgürkan kardeş, büyüklük bizde kalıyor. Bir şey yapmıyoruz.

- Ulan keçi bozdurma niyetli ağzımızı şu mübarek günde! Lafın yarısı sanaysa diğer yarısı bana kaçıyo. İndiricez olm çıkışta yarın o Yırtılgün denen bademi, afsız! Sen tarzı söyle, biz cezayı keselim... Muşta, döner bıçağı, mamçuka, kırık şişe?

- Tatlı dil, güler yüz, özür, af? Hehe...

- Bana bak sokarım senin komik tuşuna! Dalga mı geçiyosun, yavvuşşak! Var ulan o zaman sende harbi harbi bi labunluk. Nasıl delikanlısın kardeşim? Ya bak, gel sen, çıkışta arkada dur, ben adamın kabasını alıyım. Gaftı düşünce iki tokat da sen atar namusumuzu, haysiyetimizi temizlersin. "Sırtını Hırgürkan'a vermiş, onun arkasından iş çeviriyo" gibi laflarla yaşanmaz güzel kardeşim. Yarısı bana yarısı sana anlatabiliyo muyum?

- Benim yarımı da al bütünle istersen Hırgürkan kardeş. Hem komple dalmış olursun?

- Olm akıllı ol lan. Dolaylı da olsa "labunya" felan şeklinde laflara hazmedemem. Seni bilmem, ama "BİZİM HER ALEMDE ADIMIZ, HER MEKANDA MASAMIZ; HER GÜZEL KIZLA YAŞANMIŞ BİR ANIMIZ VARDIR".

- Huhehe müthişmişsiniz be baba... Dondum da kaldım. Saygı mı duyıyım naapiim bilemedim, ihehe...

- Kime gülüyon lan sen ibibik! Ya bak, bozdurucaksın sen benim sinirimi de niyetimi de. İki tokat atsan eline mi yapışır göd? Alooo? Sıkıııl! Bu bizim ortak haysiyetimiz laan! Aloo? Ulan ikinizi de üst üste koyup muşta delisi yapmayan şerefsiz. Karnına cam doldurucam, yamultup bırakıcam lan... Bozdurdun lan! Sokucam o muştayı gırtlağına labun! Labunsun lan işte!

- Allo, Sıkılhan, Bunalgül ben. Birinin pabucu dama atıldı da onu haber vericektim.

- Haber nerdeyse sen orada kal Bunalgül. Detaylar için ben sana bağlanırım bi ara.

- Bunlar son ukalalıkların sığırhan. Bizzat Büzge'yle kafa kafaya vererek keşfettiğimiz, pabucunu dama atan karakter ikizini tanıştırıyım: Sertanç! Bi üst pakede geçtik haberin olsun.. Sertanç resmen sen çarpı beş karizma! Cool, snob, hırçın, bi parça vahşi, ama çok duyarlı... Büzge turkuaz rengi üzüm küpelerini çocuğun burnuna dayayıp "Bu parfüm nası sence?" dedi ve anında "Yolu açar mısın?" cevabını aldı. O dakka dudaamız düştü. Çocuktaki, özgüvene doymuşluğa bakar mısıaaan? Nası söölesem, Sertanç insanın ev kadını ruhauna, şarkıcı ruhuna, çocuksu ruhuna, hepsine birden hitabediyo. Eee?Orijinalliğini kaybetmek nası bi duygu Sıkılhan? Sertanç denen çocuk senden iyi, kabul et... Bırak bu tip bi model insan olmayı, sıyrıl istersen artık.

- Bıraktım zaten. Sıyırdım sayende. Çekilebilir miyim artık?

- Boşuna çekiliyosun anlamadın mı hala? Yarmış abarmış diyorum karizma olayını adam, bir anlamı kalmadı artık. Ama tabi tercihini bölemem bu seçim noktasında. Çekingen de olsa bir alfa erkeği kendi bölgesine giren başka bir erkeği tehlike olarak alacaktır hormonal bazda. Bu senin içinde, kanında var. Mücadele edebilirsin, doğada dişisi için bütün sürüyle kavga eden erkekleri görüyoruz belgesellerde... Örnek vahşi panter.

- Örnek tembel hayvan...

- Alooo? Bak ben tamamen tarafsız bir dişi olarak düşüncemi konuşuyorum. Burdan "Sertanç daha iyidir, Sertanç en erkek birisidir" şeklinde bir yorum çıkmasın. Aloo? Tembel hayvan da kendi bölgesi için hırlayıp tıslayabilir ne var bunda ki? Ya birazcık tırnak çıkartıp diş gösterilse fena mı olur yani? Aloo... Gene mi kapadın yığıvrançlık anıtı, kusma hissi, sen var ya, tembel falan diil direkt olarak hayvansın... Elveda, kal bambuçya...

- Olum bi tanesin lan. MSN'deki "OneThreeHill" nick'li herif sensin di mi? Abi, o dakka hatuna benim için yazdığın şiir varya bitirdi olayı abi. Deli oldu, eridi, aktı hatun. "Dişi kuşlağğr, hani yuvağ yapıyoğrlar... Onlağğr" diye cebime mesaj yağdırıyo. Dile abi benden ne dilersen?

- Kapatmanı diliyorum Çağatay, diilim ben o dost. Yok benim MSN'im.

- Olm hem en kral kankimsin lan harbi, hem fırlatma hem ağırbaşlı dost karakteri. Sende varya en çok bu huyu tutuyorum biliyo musun? Adına bi pörzünül veb sayfası açıyım mı hemen? İstersen yonca'daki badi listemden beş çıtır yapıyım sana? Hıı? Annenin kredi kartı borçlarını hack yapıp ödiyim mi?

- Kalsın Çağatay. Sen de kal öyle. Kapansın ve kapat!

- Aloo? Bak istersen telefon borçlarınızı ayıklarım dakkasında, seni parasız en megaçük sayfalara üye yapıyım mı lan, canın çekiyo mu? Aloo? 56908 kukuluk yeni arşivimi upload ediyim lan bilgisayarına? Film? 378 DVD dolusu sanat filmi indiriyim sana, seversin? Hişş alo? Pentagon'u kırıp açılış sayfasına "SIKILHAN BURADAYDI DOSTLARIN KRALIYDI" yazıyım mı be, hı? Aloo?

sklhan@leman.com.tr Atilla Atalay

Akşamsetası

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

PROF. YATTARA VALLİ

- Sayın hocam kedigir fanilası nedir? Bize niçin kedigir fanilası giydirmiyolar?

Cevap: Yavrucuğum, kedigiller familyası mı diyosun?

- Evet hocam.

Cevap: Onu giyemezsin yavrum. Olmaz o sana.

- Sağol hocam!

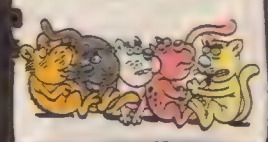

KAHRAMAN MASA ESAT

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

İki tane sırtım olsun istiyorum hekimbaşı. Birine oturup kendimi duvarın üstünden baktırabilmek istiyorum. Nasıl yaparız bunu?

Kral Sekizinci Kırk Doglas

Söyleyin onlara, bana kılıcımı çektirmesinler. Çünkü kılıcımı bir kez çektim miydi bir daha o kılıfı var ya hani, onun içine girdiremiyorum. Takılıyo meret.

En önden Birinci Corç

Akşamsefası

Üçüncü Sayfa

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkanraman

suatozkan@leman.com.tr

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

Akşamsefası

KISA METRAJ

MELİKŞAH

Akşamsefası

SON KÖŞELER BUNLAR

OLGUN BUDAK

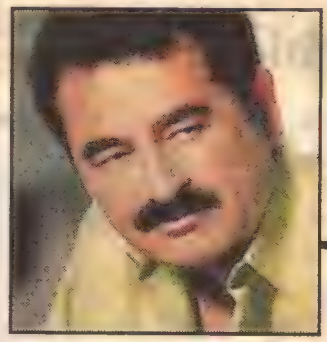

İBRAHİM TATLISES

ibo@bugun.org

KOMPOZİSYON KONUSU: KADINLARIMIZ KOMPOZİSYON YAZANI: İBRAHİM TATLISES

Kadınlarımız... Salataya soğanın cücüğünü doğramadığında, Hannibal olup omurilik soğanını ısırdığımız... Önce ellerine kınalar sürüp, sonra bu ne lan seksi seksi deyip çıldırdığımız, ardından parmağımıza boya sürülerek alınan parmak izimizle nöbetci mahkemeye sevkedildiğimiz... Bi erkek çocuk veremedi diye vucüduna **Y kromozomu** eklemeye çalışırken, amatör olarak tıpla uğraşmak yüzünden, bünyelerinde yaralar açtığımız...Geceleri bize sokularak vücudumuzdaki hormonların bi bölgeye toplanmasını sağlayıp, vucüd biyolojimizi bozarak bizi yamuk yumuk eden... Tiskolarda belinden kavrayıp dans ederken, kavırın biteceği yeri bilip de bize söylemediği için sessizliğe figür attırtıp bizi aptal eden. Kadınlarımız... Şammpppiieeyeee.

Karısına kafa attığı için 844 YTL ceza alan Deniz Gökçe'nin son yazısı

DENİZ KÖKÇE

deniz@aksam.horg

KAFA ADAMIM VESSELAM

İstanbul'un onüç noktasında yapılan **44 km**'lik yol çalışmaları bizi medeniyete taşıdıkdan sonra, sıra park yeri yapımına da gelmeli... Bakın 23 Ekim'de sokağın en kritik dönemecinde, altını çiziyorum, tam boş bi yer bulmuşum parkedicem... Sen arkadan çık gel, kap yerimi... E tabii ben de, adamın altını, üstünü çizip, cari açık yaratmazmıyım bünyesinde kıvamında indim arabadan... Fevrice yürüyorum bakın adamın üstüne... Fakat ben daha içi bozuk para dolup taşan, refaha kavuşmuş parkmatikleri geçmeden, adam kulaklarını geçen sene itracat liginde dördüncü olan yün bere yardımıyla kapamasın mı! Bi profesör olmama rağmen, adamın yanlarda tutacağının olmaması problemini çözemeyip, hıçkırıklar içinde eve koşarak koca kulaklı **Hügo** oyunumu açtım bilişim insanı gibi... Oyunda kazandığım **14 altın kese** ve **3 cansa** ekonomimizin ne kadar süper bi seviyeye çıktığının göstergesiydi...

24 Ekim sabahı, üniversitemin kantininde bi barda kahveyle birlikde sakin sakil oturup, aylık **Pankreas Güreşi** dergimin **Hulk Hogan** imzalı **"Ringde karın boşluğunun doldurulması"** makalesini okuycam... Tam o sırada arkamdan yanaşan bi felaket tellalı, büfede gerçekleşen sıcak para hareketlerimin üstüne sıcak kakaosunu dökmez mi! Bi anda 91'de **Torino**'daki **Aris** maçından sonra sahaya dalıp, **Efes**'li **Richard**'la omuz omuza, elde iskemleyle Yunanlılar'ın işkembesine işkembesine vurduğum güne geri döndüm... İlginçtir masanın adı demirbaş olsa da etkisi aynı olmuyo...

24 Ekim akşamı **Sultanahmet**'de yedikleri kaba pisleyen kuşları görünce aklıma bazı solcu, emekçi iktisatcılarla kulak sever boksör **Mayk Taysın** geldi... Bi yandan onlara ringde sanal maç yaptırırken, diğer yandan kabın darasını hariç ağırlığını ölçtüm... Sonuç **18** çıktı! Bu rakam **IMF**'yle gelişen ekonomimizi işaret etmekde... Sonra aklımın diğer tarafına geri döndüm... Taysın'ın dayak arsızı ettiği, ekonomiden anlamayan cahil andavallar hala **18** ne diye soruyolar bana! Eyyyy Türk gençliğinin anası babası... Dikkat et! **18**'in ehliyet alma yaşı olduğunu bile bilmeyip, akli yönden ehli olmayan adamlar okutuyo çocuklarını! Bunu düşündükce iyice sinire kesip, kafamın içindeki ekonomist imgelere vurdukca vurdum, vurdukca vurdum... Vee şu an cüzdanımdaki göstergeler, bize 24 Ekim gecesi iç piyasaya satılan sargı bezlerinin rekora koştuğunu işaret ediyo...

Gece yatarken önce **"Bu kekolarla ekodiyaloğa mı girilir be Deniz!"** diye kızdım kendi kendime... Sonra **Deniz Gökçe** hazretlerine nasıl sadece **Deniz** derim diye, elime geçen ilk iki kulak mememi pembeleşinceye kadar yoğurdum ceza olarak!

Bakın bide 5 sene önce basket maçında muhabir kafalamamı takmışlar kafaya! Bu bilgisi kıt, ajite, ideolojik, pipisi küçük insanlar, **Deniz Gökçe**'nin kafa atımı sırasında çaktırdığı şimşekle sinir uçlarından bilgi aktaramı ithalinde premier ligde Çelsi'nin ardından ikinci olduğunu bile bilmiyolar... Onlara burdan bizim evin geçen yıl beyzbol sopası ve elektrikli testere ithalinde yurt birincisi olduğunu hatırlatırken... Uvvııy, uvvııyy, uuuuvvvv... Hımmmm, gene güçlü ekonomimizi baltalamak isteyen bi takım sinyaller almakdayım... Şimdi ülkem için bu işlerin uzmanı kafamı tekrar yerine takıp göreve gitmeliyim... Yazımı burda bitirirken hatırlatayım, bende daha çok **844 YTL** var olum, efendi olun almayım kulağınızı...

Epistemolojik Yalnızlık!

CEZMİ ERSÖZ

Ne kadar zarif, ne kadar alımlı bir kızdı. Onu her gördüğümde başdöndürücü bir huzurla birlikte, ona ulaşılmazlığın o derin sızısını aynı anda duyardım. Geçen gün yine karşılaştık, çok sevinçliydi, adeta nefes nefese sarıldı boynuma. Tam, acaba diyecektim ki, acı çekmemek için hemen umutlanmayı söndürdüm içimde. Mucizelere benimle ilgili olduklarında hiç inanmam. Birinden çok etkilendim, nasıl oldu bilmiyorum, bağlandım adama, dedi heyecanla. Yaşadığım üzüntüyü ona hissettirmemek için sanki bu haline çok sevinmiş gibi yapıyordum. Birilerini ölesiye kıskanırken, bu duygunuzu belli etmemeye çalışmak ne kadar zor bir durumdur, bilirsiniz. Bağlandığı çocuğu tanıyordum. Açıkçası pek sevmez, nasıl söylemeli, biraz içten pazarlıklı bulurdum. Yanlış bir soruydu, biliyordum, ama yine de soramadan edemedim: Nesinden etkilendin o adamın? Yüzüme biraz mahcup, ama yine de kesin bir ifadeyle bakarak: Nesinden biliyor musun, öyle güzel, öyle hoş susuyordu ki, sususundan etkilendim. Yumruk yemiş gibi olmuştum. Öylesine şaşırmıştım ki, kendi şaşkınlığıma gülmek geliyordu içimden. Ama gülemeyecek kadar da kendimi çaresiz ve zavallı hissediyordum. Yahu ben bu kızı etkilemek, onu kendime sevdirmek için bütün bildiklerimi onunla paylaşmaya can atayım, onu güldürmek için yapmadığım şey kalmasın, tek o keyiflensin diye, birbirinden ilginç olayları takınabildiğim en sevimli jestlerimle ona anlatayım, o bundan hiç etkilenmesin. Ve iş bununla da kalmasın, kız gitsin bir adam çok güzel susuyor, diye ondan etkilensin, ona bağlansın! Çıldırmak işten değil. Ne adaletsiz bir dünya bu!..

Öfkeden ve kıskançlıktan ne yapacağımı bilemez haldeydim. Sonunda onu kendisine bağlayan adama gidip, bu işi nasıl başardığını sormaya karar verdim.

Konuya girerken, kaybedecek birşeyim olmadığı için, etkilediği kadını yıllardır sevdiğimi, onunla olmayı çok istediğimi, ama başaramadığımı söyledim. Sonra da sordum: Sen nasıl başardın bu işi? Pek kolay olmadı, dedi. Onun dikkatini çekmek için sabırla sustum. Ben çok güzel susarım. Susunca ne oluyor kardeşim? Dedim öfkeyle. Sakin ol dedi, kızma. Hayatın boyunca sen soğukkanlı olamadın. Hep duygularına göre yaşadın. Bu saksını bir kez olsun çalıştırmadın. Bense hep duygularımı belli etmemeye çalışırım. Uzun vadeli düşünürüm. Bunu iyi bil dostum, kadınlar meraklı yaratıklardır. Sustuğun zaman seni merak ederler. Bu adam niçin susuyor, neyi saklıyor, bir derdi mi var acaba, bir giz mi barındırıyor içinde, diye sorarlar. Onlara bu soruyu sordurdun mu işler yoluna girdi demektir. Bu defa da öyle oldu. Onunla aynı ortamdayken hep, biraz kederli ve biraz da esrarengiz bir suskunluğa büründüm. Zaman zaman gözümü ufka dikiyor, yüzüme melankolik, çok çekmiş bir insan ifadesi yakıştırıyor ve bir taraftan da göz ucuyla onun tepkilerini kolluyordum. Farkındaydım, bana ilgiyle bakıyordu. Neler hissettiğimi, neler düşündüğümü merak ediyordu. Sonunda dayanamadı ve seninle konuşmak istiyorum. Çok kederli, suskun bir halin var, buradakilerden farklısın sanki. Benimle konuşur musun? Seninle her şeyi paylaşmak istiyorum. Tamam, dedim, herşey yoluna giriyor ve içimden "şıkıdım, şıkıdım" şarkısını söylerken, ona bu sevincimi asla belli etmeden, hatta yüzüne kırgın, hüzünlü ve sanki bu tavrından hiç etkilenmemiş gibi bakmaya devam ettim. Ve onu biraz daha meraklandırmak için: Benim derdim varoluşumla ilgili. Epistemolojik bir yalnızlık içindeyim. İçimde çok kanlı savaşlar sürüyor. İlgine teşekkür ederim. Ama banâ kimse yardım edemez, diye yanıtladım onu. O an yüzünü görseydin, allak bullak olmuştu. Ne diyeceğini bilemiyordu. Biraz sonra ortamdan çok sıkılmış gibi bir ifade takınarak kalktım. Ben biraz yürümek istiyorum, diyerek uzaklaştım oradan. Onu derinden etkilediğime yüzde yüz emindim artık. Hele o, içimde çok kanlı savaşlar sürüyor, sözü onu altüst etmişti. Nitekim akşam bana telefon etti. Sesi heyecanlı, kaygılı, hatta biraz mahcup du: Umarım seni bugün saçma sapan konuşmalarımla rahatsız etmemişimdir. Sen çok birikimli, duyarlı bir insansın. Dünyan bizlerden çok farklı. Çok acılar yaşadığını tahmin ediyorum. Eğer sence bir sakıncası yoksa seninle bunları paylaşmak isterdim. Yarın uygunsan, görüşebilir miyiz? diye sorunca, keyfimden içimden, "misafir ol gel bana, börekler açarım sana," şarkısını söylüyordum. Ancak henüz görev tamamlanmadığı için, sesimdeki o kırgın, o kederli ve esrarengiz tonu koruyarak: Benim için bir şey değişmez, epistemolojik yalnızlığımın pençesinden beni kimse kurtaramaz, ama çok istiyorsan, görüşelim, dedim. Ve ertesi gün buluştuk. Görsen benimle konuşurken, yüzünde nasıl bana hayran bir ifade vardı. Benim gibi bir adam onun buluşma teklifini kabul etmişti! Kendisini bu yüzden değerli görüyordu. Görevimi tam anlamıyla başarmak için o gün de sustum, içimde kanlı savaşlar sürüyordu ve epistemolojik yalnızlık içindeydim yani. Gözümü her zaman olduğu gibi ufka dikmiştim. Yine dalıp gittin. Ne düşünüyorsun diye? sordu birden. Bu soruyu soracağını tahmin etmiştim ve hazırlıklıydım. Gökyüzü, dedim. Onun bana verdiği sırrı ölene dek saklamalıyım. Yoksa özne kalamam bu dünyada, öznemi yitirirsem yokolurum, çünkü ben herkes gibi çoğul kimliklerle yaşayamam. Ve tekrar o "muazzam" suskunluğuma gömüldüm. Yüzüme hayranlık dolu bir şaşkınlıkla bakıyordu. O an bu sözlerin altında yatanları tam olarak anlayabilmek için çok şey feda ederdi, eminim. Birkaç gün sonra yeniden buluştuk, ve bir süre sonra adeta fısıltıyla, benden çok etkilendiğini, bana bağlandığını, itiraf etti. Görev bitmişti! İçimdeki kanlı savaşlar dinmiş, epistemolojik yalnızlığımdan sıyrılmış ve öznemi korumuştum!

Evet, elde etmek istediği kıza kendisini gizemli, derin, çok acılar çekmiş bilge birisi gibi göstermiş ve kendi deyimiyle görev başarıyla tamamlanmıştı. Peki sonra ne olacaktı? Şüphesiz bir illüzyon, bir yanılsama üzerine kurulan her ilişki gibi çok kısa bir süre sonra bitecekti bu ilişki. Bu bitiş, iç dünyası zengin ve duyarlı birisiyle olmayı çok arzu eden, ama insanları tanıma konusundaki bilgisizliği yüzünden her defasında hayal kırıklığına uğrayan bu kız için elbette acı bir deneyim daha yaşamak demekti. Ama kendisini hep olduğundan farklı biri gibi göstermeye çalışan, zaten ruhu ve duyguları ortada olmayan erkek için acı çekmek, hayal kırıklığına uğramak söz konusu olamazdı. Zaten o kendinden birşeyler vermemek, acı çekmemek ve hep gelip geçici, uçucu hazlar yaşayabilmek için ömrünün sonuna dek yalnız ve kimsesiz olacağını çok öncesinden kabul etmişti. Bir tarihi yoktu. Kayıptı...

Not. Bu suskunluğun, Albert Camus'un, "insan söyledikleriyle değil, sakladıklarıyla insandır" sözünde kastettiği suskunlukla hem ilgisi yoktur, hem de çok vardır!..

cezmier@lemart.com.tr

* **Antakya.** 11 Kasım Cuma günü saat 17:00-19:00 arası **Bam Teli Kafe**'deyim. Esenbulak Mah. Atatürk Cad. No:363 Harbiye
* Yakında şiir albümüm çıkıyor... **Derinliğine Kimse Sevgili Olamadı** adlı şiir kitabımla beraber **Kendini Saklama Çiçekleri** adlı albümüm çıkıyor. Albümün müziklerini **Vedat Sakman** yaptı... Şiirlerin bestelerini **Gitarist Haluk Çetin** gerçekleştirdi.

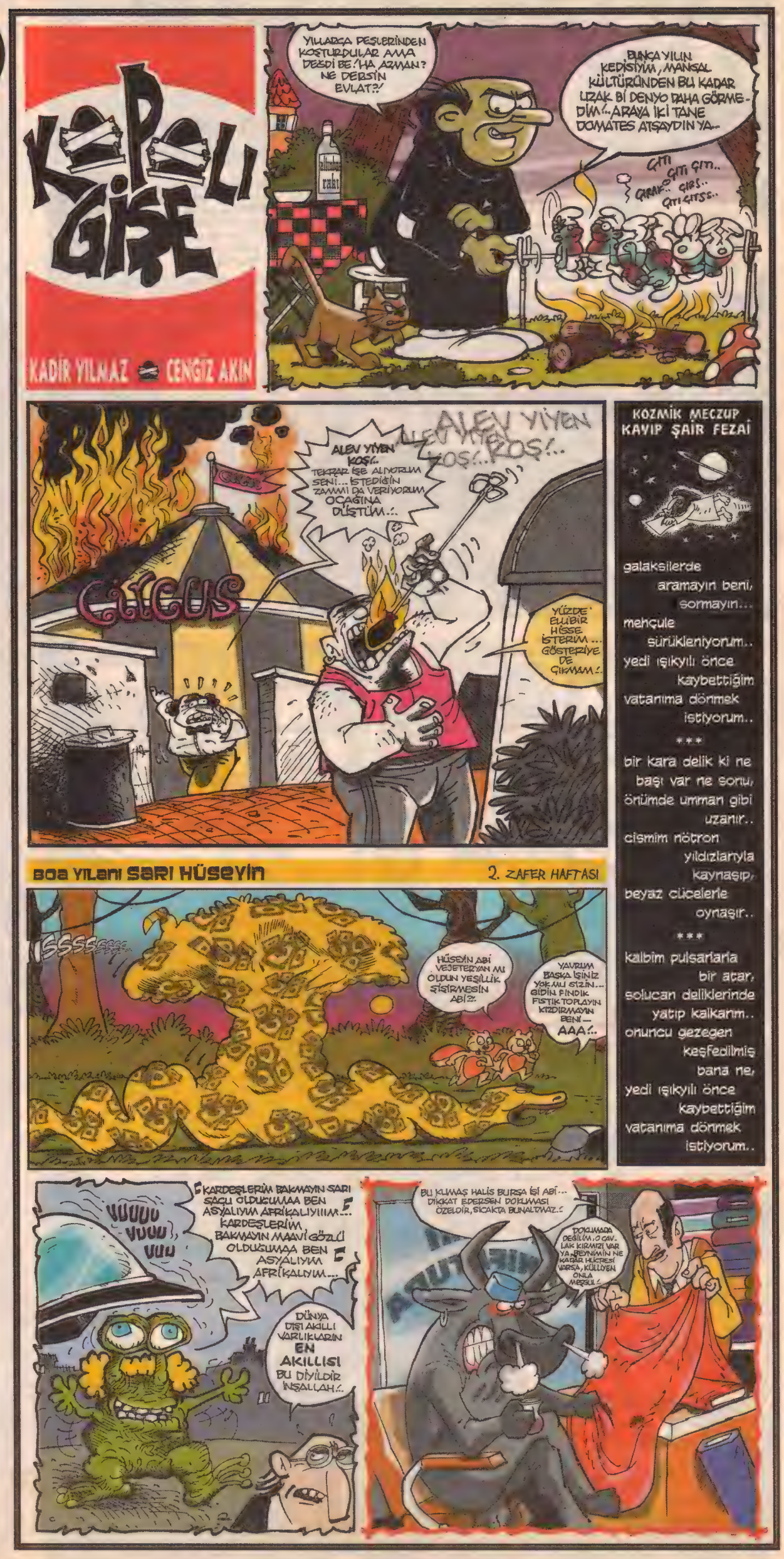

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

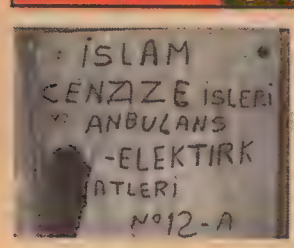

DÜNYA VE AHİRET İŞLERİ

Bu nasıl bir işletme, bu nasıl bir iş yeri, anlaşılır gibi değil... **"CENAZE İŞLERİ ve ANBULANS SU-ELEKTİRK SAATLERİ"**

Pes arkadaşım yahu!... Ne alakası var desem de aklıma şöyle bir şey geliyor; belki de dört ortak bunlar... Biri cenaze işlerine, biri ambulansa, bir diğeri su saatlerine, sonuncu da elektrik işlerine bakıyor olabilir... Yani ortaklardan bir kısmı ahiret işlerine, bir kısmı da dünya işlerine bakıyor. Tabii bu bir varsayım... Yok eğer sadece bir kişi tüm işlerin hepsini birden yapıyorsa vay dumurun haline... Bu yazının bulunduğu yerin İstanbul'un göbeği Taksim'de yer alması, **AB** müzakere sürecinde kolayca görünür bir yerde olması da detayımıza ayrı bir boyut kazandırıyor...

YALVARAN İKAZ

Dumuru hiç tükenmeyen Çanakkale'de bir tuvalet ve içinde adeta yalvaran bir ikaz... Fakat belli ki adamcağız limite gelmiş, bir-iki safha sonra bu ikaz da bıldığımız türden yedi ceddine sövmeli dövmeli tehditkar bir hale geleceğe benziyor. Üstelikte o zaman bu kadar özenli de yazılmayacak. Zira hiç bir küfür ve tehdidin özenle yazıldığı görülmemiştir, kötü sözler hep yamuk ve eğri büğrü yazılır nedense... Halbuki işler çığırından çıkmadan şimdi **"lütfen"** aşamasında adamı dinleseler kibar bir şahsiyeti kaybetmemiş oluruz **AB**'ye göden uzun ve zorlu yolda...

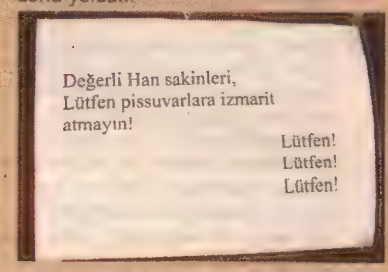

DUMUR CEOGRAFİK

Gezelim Görelim Bilelim Tanıyalım

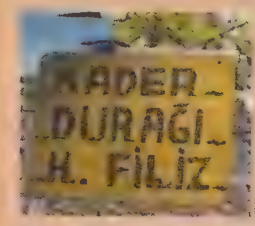

KADER DURAĞI

Durun, hemen dumura uğramayın, tabii ki böyle bir otobüs durağı yok...

Beykoz'da ücra sokaklarda bir bahçeyi, civardaki komşular bir araya gelip hoş bir muhabbet mekanı haline getirmişler, adına da **"Dostlar Mekanı"** demişler... Orda çay içip muhabbet ederek sokakların hanımeli koktuğu eski zamanlardaki demlere dalıp gidiyorlar. İşte **Kader Durağı da** Dostlar Mekanı'ndaki muhabbete giden yoldaki duraklardan biri...

Dumur bunun neresinde diyenler; hep dumura mı uğrayacağız, biraz da belgesel tadında farklı bir moda girip dinlenelim, sürekli dumurdan takoz gibi olmuş beynimizi yumuşatalım...

GÖRÜNMEYEN SES DUYULMAYAN GÖRÜNTÜ

Mecidiyeköy'de giderken yolun karşı tarafından kulağıma daha önce hiç duymadığım türden yakan yandıran yanık bir ses geldi. Hemen sesin geldiği yöne doğru caddeden karşıya geçtim... Geniş kaldırımda ama bir şahıs elindeki sazına kapanmış, daha önce hiç duymadığım bilmediğim türküleri yanık, güzel, içten bir sesle söylüyordu. Uzunca bir süre dinledim. Kimse ilgilenmiyordu, bakmıyordu bile. İki kabloyla biri sazına, diğeri ise boynunda asılı mikrofona bağlı, kendisinden dört- beş metre uzaklığa koyduğu bir kolonla metropolün ortasında yapayalnızdı. İnsanlar metropolün gailesine, kaosuna dalıp yaşamdan öyle bir kopmuşlar ki, orda oturan Karacaoğlan, Dadaloğlu olsa bile farkedemeyecek duruma gelmişler... Nitekim gelip geçtiler, gidip geldiler, bir kişi bile ne duydu ne de baktı. Hatta türkü söyleyen bu aşığa ve yerdeki kolona çarpan bile oldu... Sanki ama olan türkücü değil, gelip geçen insanlardı... Ne gazetelerin Pazar eklerinde ne TV magazinlerinde ne de popsitarlarda, hiç bir yerde göremeyecektik onu... Sokakta bile göremiyoruz, ne kadar uzağız gerçeğe... Bu güzel, yanık sesi dinledikten sonra, **"toplum beni anlamıyor, benim olmam gereken yer burası değil abi"** muhabbetini kökünden bıraktım artık... İnsanlar görmedikleri zaman tam anlamıyla görmüyorlar, gördükleri, farkettikleri zaman da işin cılkını çıkarıyorlar...

Çanakkale'den Dumurlar

● Dediğin gibi bu Çanakkale'de dumur olmamak elde değil... Bir kaç tanesini paylaşmak istedim; Çanakkale'de öğrencıyım büyük bir hevesle ev arıyorum, üniversite ortamında ev bayağı işe yarıyor da. Bir arkadaş bulduk,o ev kiralıyor diye numarası nı verdiler aradık.Çocuk 10 dakika sonra geldi.Yolda bize şunları söyledi; **"Ev full eşyalı, depoziti yok, siz öğrencisiniz diye öyle bir güzellik yapıyorum ki size, evin muslukları var çalışıyor..."** Şok oldum o an...

● Bir diğeri;Kafede oturuyoruz **4 arkadaş**... Garson geldı,. **"ne içersiniz?."** diye sordu. Arkadaş, " **3 çay 1 oralet"** dedi. Sonra garson donup masadakı diğer arkadaşa sordu, "**siz ne içersiniz?..."**

● Öğrencıyız, batağın, kafenın olduğu yerden hiç çıkmıyoruz kışın, iyı oluyor... Kafenın tuvaletını kullanıyordum, bırısi kapıyı çaldı ve ardından **"boş mu?."** dedı. **"Boş"** dedım, içerı gırdı..

Mehmet Hanifi Fidan/ Çanakkale

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

TERSTEN TUVALET TABELASI TELAVUT İMUMU

Bu resimleri Bolu Gölcük'te (gölün güney tarafında) çektim.Tuvalet gerçekten tersten yazılmış tabelanın gösterdiği tarafta...Tabelayı sanırım bir marangoz yapmış olmalı, çünkü çok düzgün ve verniklenmişti.

Sizler artık istediğiniz yorumu yapın....Teşekkürler.

Tahsin Çakmakçı/Ankara

([illegible]: Nedenini anlamak mümkün değil ki, yorum yapılsın... Hakkaten niye tersten yazılmış acaba, keşke bir açıklaması olsaydı... Sıkışmış biri bu yazıyı çözerken altına yaparsa o zaman yorum yapılır işte..)

Hayırda Kampanya

Dumur Detayı olarak ilgilenebileceğinizi düşündüğüm bir fotoğrafı gönderiyorum.Fotoğraf Bursa'da Dobruca Mahallesi'nde çekilmiştir;

"HAYIRDA DEV KAMPANYA
ERENLER CAMİİ ÇOK AMAÇLI SALON
İNŞAATI DEVAM ETMEKTEDİR
BU DEV KAMPANYAYA KATILMANIZI
VE HAYIRLARINIZI BEKLİYORUZ" yazıyor sokağa asılmış bu bez duyuruda...

Uğur Kaplan/Bursa

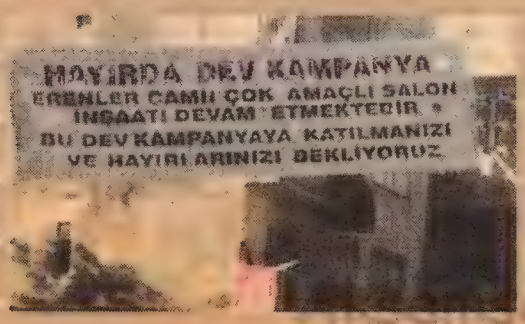

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

ŞEHİR HATLARI VAPUR SEFERLERİ VE BABİ YUİNK DÜRSUN...

FERRARİ'SİNİ SATAN BİLGE...

BİR MOĞOL EFSANESİ: CENGİZ HAN.

TAO'CU SEKS ÖĞRETİSİNİN DÜNÜ BUGÜNÜ...

Akşamsefası

AYRINTILAR

Dükkânın taşlarını fırçalıyordu adam. Köpüklü sular, garip kıvrımlar çizerek basamaklardan aşağıya inmekte, sonra da kaldırıma dökülmekteydi. İçeriye girmedim. Fırçayı öteki eline alarak, tezgâha uzandı ve sigaramı, kibritimi, para üstümü uzattı, yoluma devam ettim.. Neredeydi bu dispanser? Yanlış sokağa girmiş olmalıydım. Bütün sokaklar, burada birbirine benziyordu. Kafamı kaldırıp tabelâlara baktım.. Geç uyanmıştım yine. Hem de çok geç. Bişey de yememiştim. Canım bu saatte tıkınmak istemezdi hiç.. "Ama yemeniz lâzım," dedi doktor. Biraz şaşırdım.

Daha önceden, koltuğa şaşırmıştım. Tuhaf bi dişçi koltuğuydu. İyi uzanamıyordum. "Bende mi bi tuhaflık var, yoksa koltuk mu bi acayip?" diye sordum. Koltukta bi tuhaflık olduğunu söyledi; pek ortopedik değilmiş. Bi koltuktan üstün çıktığım için, nedense sevinmiştim.. "Dişiniz çekildikten sonra, bir süre bişiy yiyemeyebilirsiniz. O yüzden dışarı çıkıp, bişeyler yiyip gelin önce.." Ne bileyim, kulağa bi tuhaf geliyordu işte: Belki de, doktorlar hep 'şunu yemeyin, bunu yemeyin' dediğinden; şimdi 'git bişeyler ye' uyarısını komik bulmuştum. "Ne yiyeyim?!" diye sordum. Yanıt gerçek, yanıt esprili bi laftı. Küçük bi çekimden önce, sadece bâzı şeylerin yenmesi gerekiyor olabilirdi? Ama, mideyle filan ilgili önemli bi operasyon olmadığından, bunun hiç önemi yoktu belki. Veya asıl sebep, ne yiyeceğimi bilemeyip, bi şef garson gibi, buna doktorun karar vermesini istemiştim... Gözüme ilk çarpan bi dönerciye girdim.

Şu uzun caddede, dönerciden başka bi halt da yoktu zaten. Et yediğimizi sanıyoruz hesapta. Ve, ne kadar kalabalıktı etraf. Bazen, insanların arasında yürümek hoşuma gidiyordu. Biraz kaldırımdan aşağıya iniyor; yol kenarında, yavaş ilerleyen otobüslerin yanından ilerliyor; sonra gene kaldırıma çıkıyorum. Dolmuş kuyruğunda bekleyenlerin arasından geçmek de güzeldi. Bu kuyruklarda, genelde yürüyenlerin geçmesi için, bir insanlık, küçük bi boşluk bırakılır. O boşluk olmadığında ise; kibarca yararak geçmek de nefisti... "Pideyi makinede ısıtın' demiştim, adama. Onun, kimseyi duyduğu yok ki. Dalmış hayâllere, gitmiş. Yaptığı işi de sevmiyor, besbelli. Sandviçi aralayıp, içine baktım. Eh, iki kez tekrarladığım garnitürü koymuşlar en azından... Deniz... Tam karşıda... Parlak bi güneş var.. Minibüs ve otobüs duraklarında bekleşen insanlar da bu parlaklığın içinde kayboluyor. Daha uzaklara bakmak istiyorum.. Pideyi ısıtmayan garsonun baktığı uzak yerle, benimkisi aynı yönde mi acaba.. Aslında ikimiz de, bence, yakına bakmak istiyoruz. Fakat yakın; uzaktan bakıldığında daha doğru ve güzel gözüküyor sanki.. Bi ön önce tıkınıp, sonra bir çay içmek istiyorum.. Çay yokmuş.. Lavaboyu sordum ben de.. Geçen seferki ilk muayenede, dişlerimi fırçalamayı unutmuştum. Bunun için özür dilemiştim ama; doktorun uzattığı aynadan, dişlerimin arasında benim de gördüğüm iyrenç bi yemek kırıntısı, o an nefis bi gerçekliği temsil etmekteydi sanki!. Dönercinin lavabosunda, ağzımı iyice çalkaladım. Hesabı ödeyip, çıktım...

Ne kadar güzel gözleri vardı. Diş doktorunun yani. Çok dikkatli bakıp da süzmemiştim: belki de gözleri dışında bütün yüzünü kapatan o maskesi, ağzındaki o peçemsi şey yüzünden böylesine hoşuma gitmişti. Erkek hekimlerde aynı şey olmazdı tabii. Askeriyede, yine böyle üzerime eğilen peçeli albaydan, aynı şekilde etkilenmemiştim örneğin. Neyse; gözlerin güzelliğiydi işte bu. Şarkıdaki gibi. Bi çok şarkıdaki gibi... "Dilinizde hafif bir uyuşma var mı?.." Elimle, dilimin ucunu tuttum. "Hayır, yok.." Bir iğne daha yapacağını söyledi.. Bi türlü, uyuşamıyordum. Kasıntı herifin tekiydim. Dişçi koltuğunda değil, günlük hayatta da çoğu kez öyleydi. Belki de aptalcasından, garip bi kontrol duygusu vardı üzerimde hep! Herşeyi; binlerce garip şeyi kontrol edebileceğimi sanıyordum! Bunu sadece düşünmek bile, kendinizi yumuşak bulutların üzerine bırakamayacağınız anlamına geliyordu. İyi ki alkoliğin teki değildim; bir de şişelerce bira masrafı çıkacaktı başımıza. İsteyerek sarhoş olmayı dahi beceremiyordum.. Tekrar sordu doktor.. "Hmm?..Yok!" dedim, "Bi uyuşukluk yok.." İğneyi doldurup, üçüncü kez eğildi ağzımın içine. Hoşuma mı gidiyordu ne? Askerde; lıkır lıkır ağzımın içine akmıştı morfin. Bundan bahsettim: "Bi yanlışlık olmalı. Belki de damakta, yanlış yere vurmuşlardı iğneyi," dedi.. Sonra, denize baktım.. Parlak ışığa.. "Güzel manzaranız var.." Arkada aletleri hazırlıyordu herhalde: "Evet," dedi... Dilimin ucundaki beklenen uyuşukluk, üçüncü iğneden sonra nihayet gerçekleşti. "Başlayalım mı?" diye sordu. "Olur," dedim...

Kafamın koltukta hafifçe sallanması, hoşuma gidiyordu. Gerçek bir salıntıydı bu; dans filan ederken kafa sallamak gibi değil. Kafanın, bir dış etki yüzünden sağa sola istem dışı sallanması.. Bir yandan da konuşmak, herşeyi öğrenmek istiyordum! "Bunu nasıl yapıyorsun? Şu nasıl oluyor?" Neşem yerine gelmişti. Ama, ağzımı açık tutmam gerekliydi.. "Dilinizi, biraz kenara çekin lütfen.." Nedense bunu, dilimin kendisiyle yapamadım. Parmağımı ağzıma sokup, kenara öyle iteledim dilimi.. Sonra, biraz daha salıntıdan sonra; bir parça pamuğun üzerinde, çürük, garîban dişimi gördüm.. "Öteki dişlerinizi de görmek ister misiniz?.." Ağzımın iç kısmını, bilgisayarda bana gösterdi Doktor Hanım.. "İğrenç," dedim.. Bir ara tekrar gelirsem, -diş taşlanıydı galbâ- onları temizleyebileceğini, böylelikle dişlerimin biraz beyazlaşacağını bile söyledi. Koltukta uzanmak, üzerime eğilen peçeli bir yüz, ve güzel gözler görmek için, gitmek isterdim belki. Ama hayatımı dişlerimle ilgilenerek geçirmeyi de tasarlamıyordum. Ağrınınca lak diye çektirmek şimdilik işe yarıyordu. Bu giden, ikinci dişti gerçi. Dolayısıyla, hiç de tıbbii bir düşünce değildi benimkisi ama; bunun sonu yok gibi geliyordu sanki: Dişlerimi beyazlatırsam; bi süre sonra yeni bir burun veya farklı bir göz kapağı isteyebilirdim belki.. "Bir düşüneyim," dedim. "Diş macunu reklamlarındaki gibi olucak di mi? 'Çling! diye, gülümsediğim an bi ışık çakacak ağzımın içinde?!." O kadar olmasa bile, sağlığım açısından yararlı olacağını söyledi.. Ve yarına kadar yemek yemememi, çok sıcak veya çok soğuk bişey içmememi tembihledi.. O tuhaf koltukta doğrularak, ayağa kalktım...

Uyuşma, daha yeni başlıyordu neredeyse. Kaldırımda, insanların arasında yürürken, ve bir iki kuyruk boşluğundan geçerken; akşama çekirdek çitletebileceğimi düşünerek mutlu oldum. Ağzımın öbür tarafıyla çitlemiyordum ne zamandır. Aslında, hiç çitletmesem daha da iyi olurdu. Ciltte yağ yaptığı ve sivilceleri filan arttırdığı söyleniyordu. İşte! Kastettiğim de bi yandan, buydu: Bir kere doktora gitmeye görsün insan, sağlık manyağı kesiliyordu birdenbire.. Yarına dek içmeyin demişti ama; bir sigara çıkarıp yaktım; giden dişimin şerefine.. Gökyüzündeki parlaklık azalıyordu. Akşam olmak üzereydi.. Dilimle, boşluğu kontrol ettim. Tam anlamıyla, gerçek, nefis bir boşluk'tu. Oradaydı işte. Ele avuca ve dile geliyordu. Köpek gibi yaladım o boşluğu!..

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

LeMan

Kış Kreasyonu

Uzun kollular, kapişonlular ve kız modelleri bu senenin yenilikleri.: **LeMan Tişört Harekatı** ikinci sezonunda da hayli iddialı.. Yukarıda modellerimizden yer darlığı sebebiyle ancak birkaçını sunuyoruz... Nezleden, gripten, soğuk algınlığı ve anjinden korur.. (Kuş gribi extra) Henüz satışta olmayan tişörtleri ayrıntılı görmek için:
www.leman.com.tr

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞÇAĞ
kozzi@leman.com.tr

•Bu espriyi bazı okurlar fi tahirinde Harala Gürele adlı kâşemde çizdiğimi hatırlayabilirler...Kozziye uydu tazeledik...İyi bayramlar efendim...

LeMan
Sayı: 729
27 Ekim 2005 Perşembe
Haftalık Süreli Yerel Yayındır

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ●Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● AslanÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Ahmet YILMAZ ● Gürcan YURT ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

TUNCER ÇELİK
(Yalova)

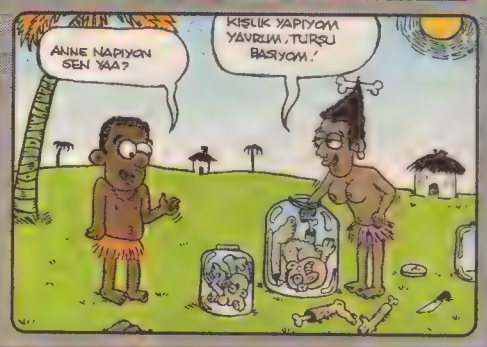

SİNAN OĞUZ
(Ankara)

MURAT UZUN & EVRİM GAYRET

ENGİN ÇELİK
(Kocaeli)

MİNİ ÖYKÜ
Kerem Demir (Çanakkale)

730

3 Kasım 2005 Perşembe 152209 Sayı: 2005/45 Al git: 1 YTL (KDV Dahil)

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

BAYRAMINIZ KUTLU, ÇOCUKLARIMIZ DA MUTLU OLSUN LÜTFEN!

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1,70 EUR / England 1,20 GBP

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Provakasyon : Savaş Ay mı? Dilber Ay mı?..

Şaman : Vasati 40 Çöp'teki çöp lafına gıcık oluyodur bu dürzüler...

Uyluk Kemiği : Lazlarda birsürü olsagerek. Zira hangi kemiğine vursak, uy olduğunu iddia ediyo, yazık...

Şapırt : Leziz asker yemeği...

Ferrarisi'ni Satan Bilge : Yerine Lamborcini almıştır bu puşt...

Çil Çil Altın : Demek, Emel Müftüoğlu'nu görsen, "Altın altın çiill" diye seviniceksin. Hastasın sen...

Yarım Pansiyon : Oda & Kahvaltılı...

Sikke : Oha! İnsan borç istemeye utanır ulen...

Medeniyetler Çatışması : Gavurlar, Gavurlar'a karşı...

Süt Dişi : Bir insan, ancak bebekken sütü dişleyecek kadar aptal olabilir çünkü...

Sonbahar : Bak ayıp oluyo ama. Hep aynı şeyi diyosunuz, bikaç ay geçiyo, sonra yine geliyo kodumun baharı...

Unutkan : Stallone'nin son filmi...

Elit : Lümpenler, "Elin iti" anlamında kullanıp, bir nebze olsun rahatlıyo olmasınlar lan sakın?!.

Feylozof : Ah be Amcacım, sana herkes filozof geliyodur ki...

Serinkanlı : Hipotermi olmuştur şopar...

Türkçe Sözlü Hafif Batı Müziği : TRT spikerleri ne çekmiş be usta...

Duran Duran : Tamam da, iki kere tekrarladığına göre durmamışsın işte...

Hepsi : Ben yarısına da razıyım...

Silah Tüccarı : Eee, hayatta her şey karşılıklı işte. Tüccarların da silahı var.

Estetik Ameliyat : Acda makyacı...

Yatak Odası Takımı : Filenin sultanları...

Deyyus : Eski Yunan'da şerefsiz...

Akıl Oyunu : IQ'um tek gelirse bakkala sen gitcen, çift gelirse ben...

Verilmiş Sadaka: Kaza sigortası

Cüneyt İnay

GEZ MAHMUTCUK

MAHMUT TİBET

SALDIRIN SALDIRIN SALDIRIN

Kavgalı başkanlar Aziz Yıldırım'ın staddaki ofisinde toplanıp, Türk futbolunun sorunlarını tartışırlar...

Yıldırım: Bu ne tatsız portakal suyu böyle yaav! Bizim Rüştü'ye reçberlik yaptırsam daha iyi valla! Olmuycak bu böyle, mevcut tarım kooparatifleriyle fiskobirlik derhal istifa etsin! Eğer adamlarsa ben vitaminlerini sıkmadan bırakırlar arkadaş... Portakalları...

Demiröreri: Geçen sene tam Fenerbahçe-Beşiktaş maçı öncesi iki minyon federasyon yetkilisiyle fiskos edip, naneli sakız çiğnerken sıkılmıyodun ama! Acaba konuşulunlar duyulmasın diye mi sakızlar patlatıldı, yoksa yetkililer görülmesin diye mi minyonlardı?

Canaydın: Ben... bu olay karşısında... protesto olarak... bi süreliğine minyon duracağım... kimse göremeyecek beni...

Cavcav: Özhan başkan, "deva ju"yu da tevazuyu da bırak artık! Mevcut yazılı kurallara göre Deniz Barış bize olan vatani borcunu ödemeden ne top oynar, ne başka bi işe girer, ne de kız alabilir... Sonuncusu yazılı olmayan geleneksel kurallardan...

Yıldırım: Burda kuralları ben yazar, sınırları ben çizerim... İstanbul'a ikinci Deniz gelecek diyosam, Ankara'dan da olsa gelir.

Cavcav: Sadece kural değil tehdit mektupları da yazıyosun heralde Aziz Başkan! İşte Tahkim kuruluna gelen 168 imzalı, bayramda kurban yerine size gireceğiz temalı tehdit mektubu... Bakın kurul binasının önüne dev büyüteç inşa edip, kurulu yakma projenize gelmedim daha!

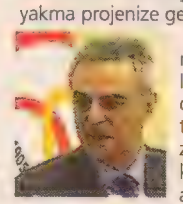

Yıldırım: Kesinlikle o mektubu yazıp, zarfı yalayan 168 kişi arasında değilim... İstersen sana tüküreyim, hakem olup zarfın yalanmış kısmıyla karşılaştır sıvıları! Huaarggg!

Canaydın: Hakem demişken... maç sonunda elimizi sıkmamaları da bi sorun... Ergun vebalı mıyız diye hastalık hastası oldu... kaynar sularla haşlıyo kendini evde... sinir hapı dayandıramıyorum... ben de protesto olarak... duş almıyorum artık... ayrıca bana saygıdan... baş köşeye oturtmanız güzel ama... o kadar da uzak durmanıza gerek yok...

Demiröreri: Olsun, Yıldırım'a döneyim ben gene... Pekii dünkü halı saha maçından sonra soyunma odasındaki duşlarda dört adet MEB yetkilisiyle hangi futbolcunun diploma sorunu konuşuldu? Musluklar bişey duyulmasın diye mi çok açıldı, yoksa adamlar yakalandığında sizi tanıyıp ele vermesinler diye mi gözlüklüydü?

Canaydın: Gene gözlüklü üst düzey bi yöneticinin... ki protesto olsun diye adını söylemiyorum... legal olmayan yollardan... kupa peşinde koştuğunu duyuyoruz... hayır, müzemizin kilidini... her akşam değiştirmek pahalı oluyo...

Yıldırım: Yaav sanki siz hiç yapmıyosunuz böyle şeyler! Ben de burda adını söylemeyeceğim, hadi ona "the O.C." diyelim... Bi yöneticinin disiplin kurulunu arayıp ahizeye üfleyip onları gererek, agresif kararlar aldırtdığını bilmiyo değilim! Bu işe alet olan telekom ve telefon da istifa edecek zamanı gelince...

Schalke Başkanı: Suuuğ, suğğğ!

Yıldırım: Kendi evimde bana level yapmayın, yıkarım bu ofisi de stadı da!

Canaydın: Biz protesto olarak sessizliği tercih ederiz... zaten ses kapının ardından geliyo sanki...

Schalke Başkanı: (Kapıyı zorla açıp Quasimodo gibi yaklaşarak) Suuuğ, suğğğ, yağvağığım bi damla suuuğ... Ağziz Başkhaan, buğayaa deplasmanağğ geldihk, biiğ damlaağ suuuğ veğiin lütfeen...

Yıldırım: Hımmm sonunda Kadıköy cehenneminden çıkabildin ha? Gel bak, portakal suyu var burda! İstersin? Tühhh... Nasılda daha sen kana kana içip, susuzluğunu gideremeden tüm suyu yanlışlıkla yere döküverdim görüyo musun? Hıh, nıhahaha nıhhaahaha hıaaağğ...

Schalke Başkanı: Bana suğ veğğmeedi, bana suğ veğğmeedi!

OLGUN BUDAK
olgunbudak@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan

Başbakan, Malatya Çocuk yurdunda meydana gelen insanlık dışı uygulamaları düzelteceğine yine bakanlarını korudu ve medyayı olayı büyütmekle suçladı..

Devletle hükümet kapışması aldı başını gidiyor.. "Yargı siyasallaşmamalı" diyen Cumhurbaşkanı Sezer'e Başbakan Erdoğan, "Sezer yargıya baskı yapıyor" diye karşılık verdi.

Birleşmiş Milletler raporunda, İsrailliilerin Filistin'de en az bir milyon zeytin ağacı söktüğü belirtilmiş..

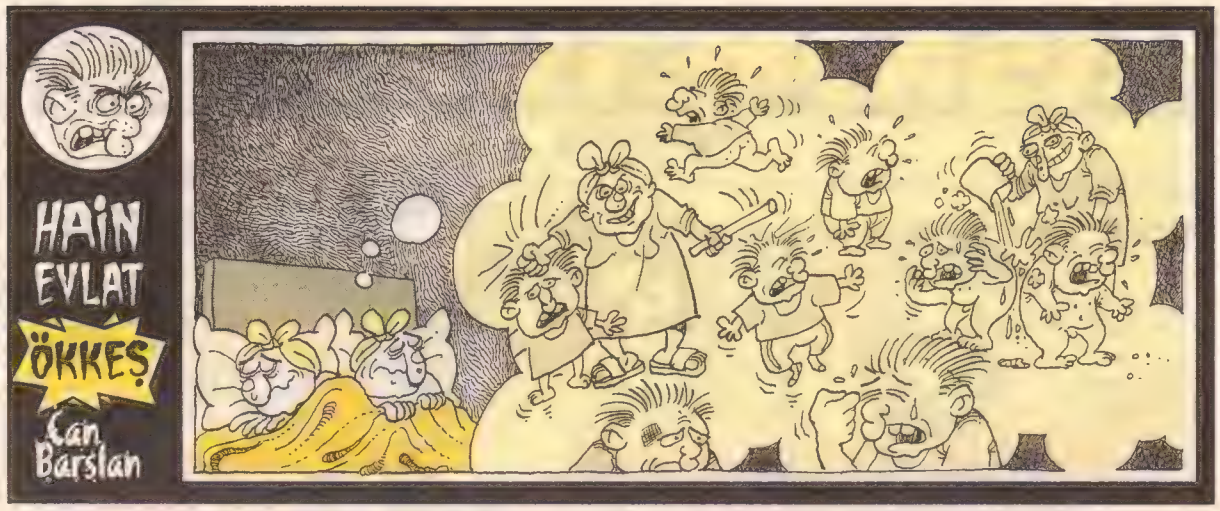

ERDENER ABİ

Çocuklardan sorumlu bakan Nimet Çubukcu, Malatya Çocuk yuvasında yaşanan vahşetin görüntülerini televizyondan izlemeye bile gerek görmemiş..Yurda giden en son bakan olma sıfatı da ona ait.

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

300 metrelik görmemişin Dubai kuleleri İstanbul'un kalbine hançer gibi saplanmaya hazır..Çimenin değil doların yeşili değerli.

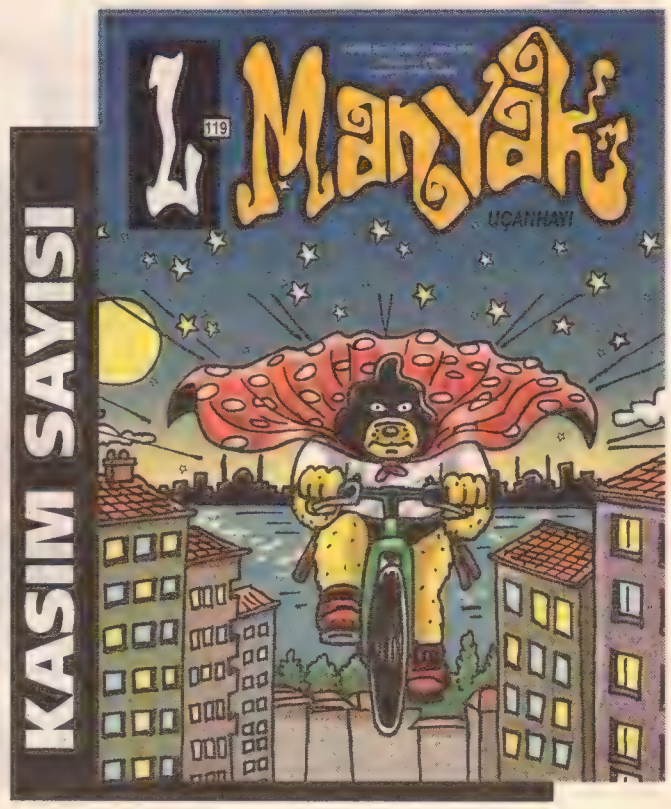

Akşamsefası

KISA METRAJ

MELİKŞAH

SATILMIŞ

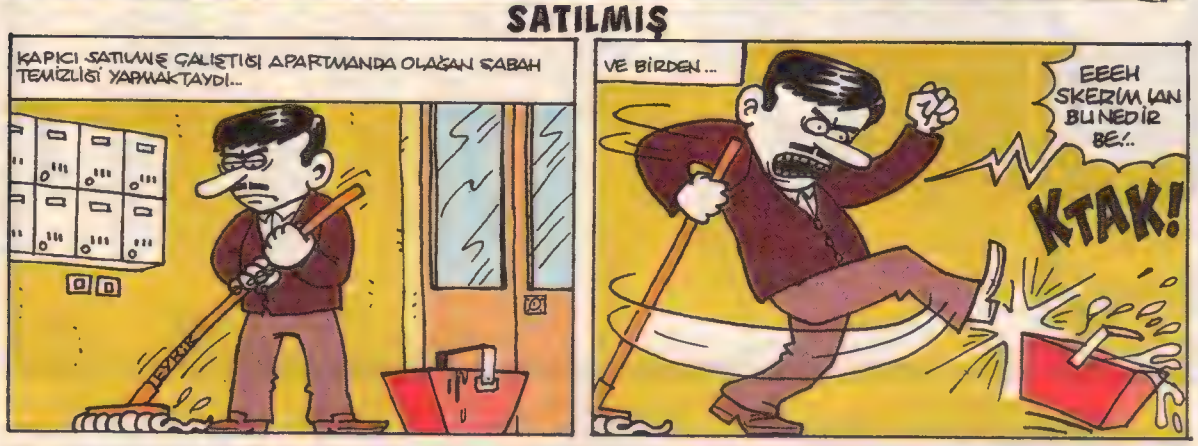

BİTTİ...

PANTOLON

METİN FİDAN

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

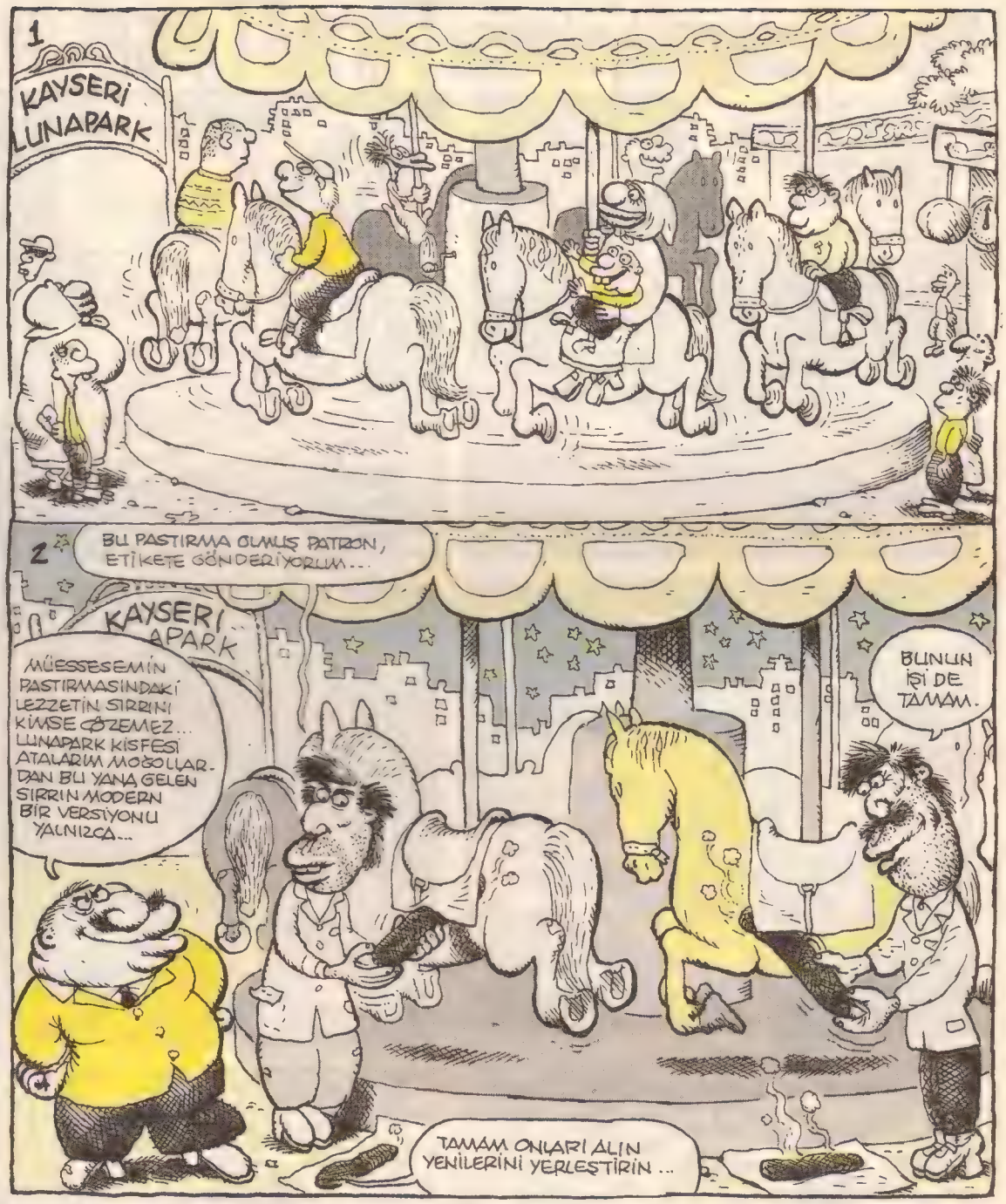

Akşamsefası

sklhan@leman.com.tr

Tripanazomigambiyetsizler Daral&Timsah çakar

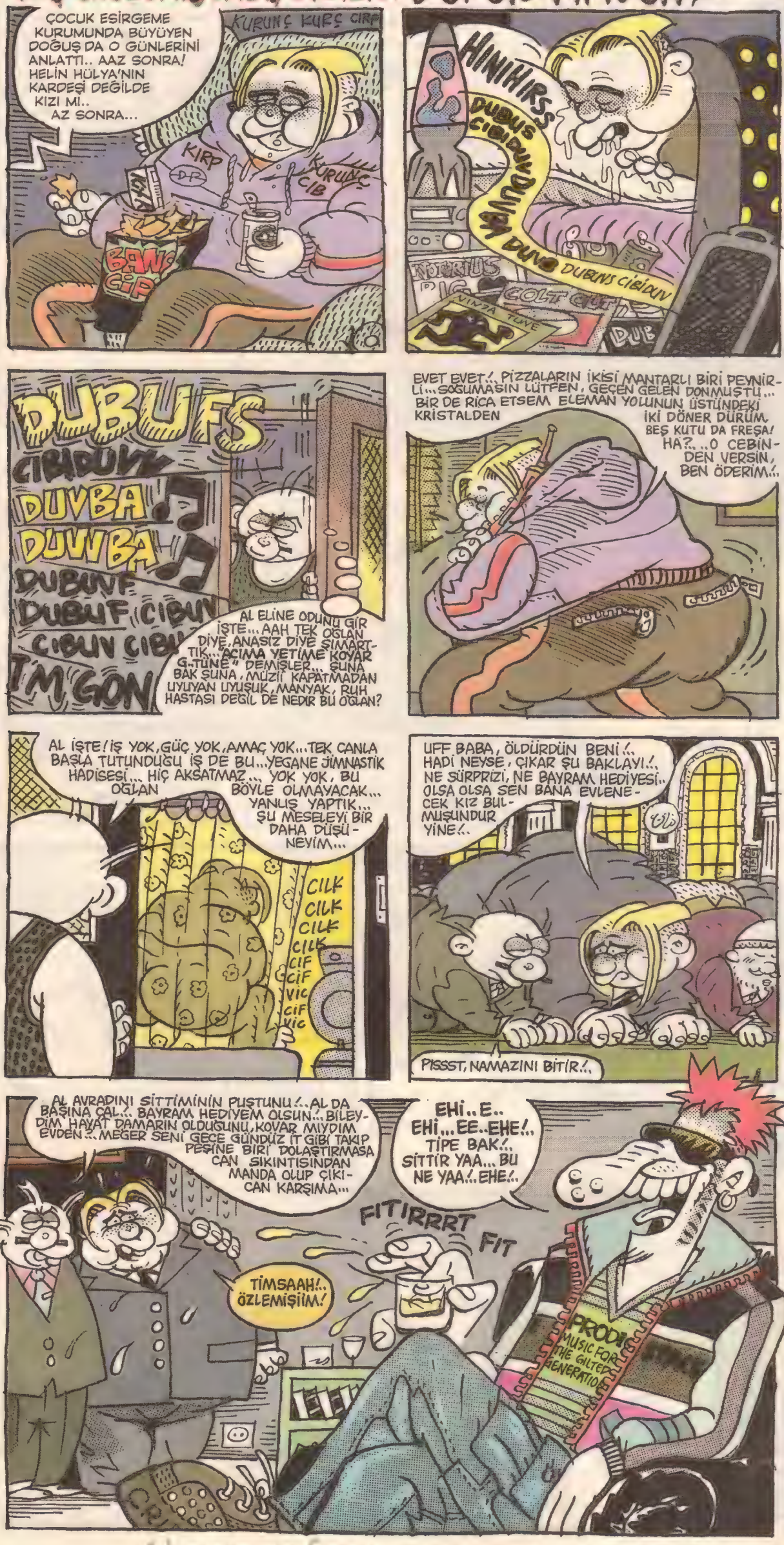

SIKILHAN
Atilla Atalay

- Alo, Sıkılhan naaber baba tanıdın mı beni, benim ben...

- Bilemedim.

- Murat lan. Murat yok mu olm?

- Murat?

- Koyuyim da tur at... Hihohhaha... Hocam naaptın.

- Aa Murat naaber, İstanbul'da mısın?

- Haa baba... Gene geldik alemlere. Biliyosun Kimyacı'ya "Çok konuştun ettin başıma telaş, bir sokarsam az gelir Çemberlitaş" dedim diye beni okuldan attılardı, peder aldı memlekette bi liseye yerleştirdi, ikiyi orda okudum soona Akp den bi tanıdık bulduk gene bizim liseye döndüm.

- İyi yapmışın

- İyi yaparım huyum kurusun... Uhahaa. Nası hoca, özlemiş misin benim laf sokmaları. Olm, Konya'da var ya sınıfın en fırlama çocuğu bendim. Hastaydılar muhabbettime, nakil oluyom diye ağladı lan millet... Baba, ne diye susuyosun, laf çaktım

diye kızdın mı yoksa? Hayır yani kızdıysan buz sokıyım, huhahahaha....Neyse, eee ben yokken neler yaptın baba?

- Aynı...

- Süper. Ben de, ormanlık bi bölgedeydim; dağdan kestim kereste, kuş besledim kafeste, inbe Sıkılhan çıktı karşıma, tikiverdim bir nefeste ... Huhohahahaha... Ahihihi... Ölücem yaa... Aloo orda mısın? Baba özledim görüşelim.

- Tamam...

- Tamamsa çek donunu, uahahahaha... Hıhıhı... ihih...Bana bak kızmıyosun di mi? Ahaha... Alo? Şşşş lan kapadın mı yoksa. Senin için hepten sıkılganlaştı, insan içine giremiyo diyolar, yüzünü gözünü kremle olm ferah ferah girersın ıhıhhı... Iğrencim di mi? Alo, orda mısın?

- Burdayım Murat, "Overs" der misin?

- E, diyim: Overs

- Girsin sana Dubai Towers.

- Bayramın mübarek olsun can kardeşim. Siyah takımın altına sarı kravat beyaz gömlek giyiyorsun, haberin olsun, kapıda giriş kodu var. Emanet alma, piercing takma, parola: "hüzünlü atmaca", sekiz gibi alırım yarın öğlen iki gibi döneriz. Sorusu olan?

- Kendimiz yerine Hırgürkan adlı bir arkadaşımızı gönderebiliyo muyuz?

- Ulan kafa yapma benle kafanın feriştahını görürsün! Baronların Baronu Pars Bey bütün elemanlara mesaj çektirmiş, "gelsinler elimi öpsünler bayram vesilesiyle münasip kardeşlerimize yol verelim, konseyin onayını sunalım" demiş. Geleneksel baron alımlarında bu en uygun aday kardeşini yalnız bırakmazsın herhalde. Sen gel, ortama ağırlığını koy bi kere. Baktın sarmadı; kuzu çevirmeni yer, büyük laflarını eder, havaya iki el sıkıp voltanı alırsın... Sorusu olan?

- Parola üzümlü bişeydi, neydi...

- Kardeeeş! Bak bu telefon konuşması dinleniyodur bu biiir... Konseye yok üzümmüş yok asmaymış yok sirkeymiş diye konuşulmaz bu ikiii... Netice olaraktan henüz baron olmasak da evelallah okulun reisiyle muhattap olduğunu hatırlatırım bu da üüüüç! Ağır oturaklı adamsın yanımıza tetikçi kolpacı hapçı zibidi birini takıcağımıza adamakıllı birini alalım dedik aha bu da dört! Uydu mu şimdi? Var mı sorusu olan sıkıyosa?

- ....

- Alo... Kapadın mı yoksa gene lan... Sorsana... Sor ulan sor! Okulun otoparkında üzerimden hangi tip lastikle geçebilirsin diye de sor! Kafamda yangın söndürücüyü kırabilir misin diye de sor! Bittin olm sen, dibin geldi, şerefsiz, kontrolsüz yavvuşşşak!

- Nettiniz yeğenim, bayram geldi mi oralara da? Daha ilk günden kız kaçıranı fişekledin mi? Düğün bombasını patlattın mı kuytularda? Çata pat beş dakkada ayak üstü kızarttın mı kadayıfın altını?

- Saydıklarından olmadı daha Ömür dayı. Olmaz da, iyi bayramlar öptüm ellerinden.

- Nereye kapatıyosun lan hemen, gelmiyonuz mu Bolu Abant Dermecik Tesisleri'ne... Topla sizinkileri, burda dağ havası var. Ocakbaşı var, kıvrılırız açık büfeye. Karnımız doyunca uzanırız otoyolun kenarına. İsteyen kendi kamp ateşini yakar, isteyen tesislerin otelinde odasına çekilir. Odalar geniş üç yatak sığar. Altışar altışar, uykusu gelmeyen sohbetini tatlı tatlı...

- Neden Bolu Abant? Sizin orasına gelinmiyo mu artık? Gerçi hiç gelinmiycek de...

- Ya biz üç arkadaş bayramı oralarda edelim diye yola çıktıydık ama burda kaldık biliyo musun. Kafalar iyi biraz da burada demlendik. Parayı kaptırmışız. Cüzdan kredi kartları ne varsa komple, bavul mavul kalk gidelim olmuş... Hani diyorum o güzelliği siz yapsanız da buraya kadar? Mis gibi dağ havası, çamların altında... Çalıların arasına.

- Hiç olmasın öyle dayı. Annemlere söylerim aldırırlar sizi. Tekrar iyi bayramlar.

- Aloo? Bak yabana atmayın buraları, yarın birgün arayıp da bulamazsınız böyle fanteziyi... Odalar geniş, çarşaflar temiz. Duvarlar ses geçirmiyo aloo? Bitti mi lan kontör? Sıkılım çam kukusu... Kokusu diycektim....

TERELELLİ

PICTURES

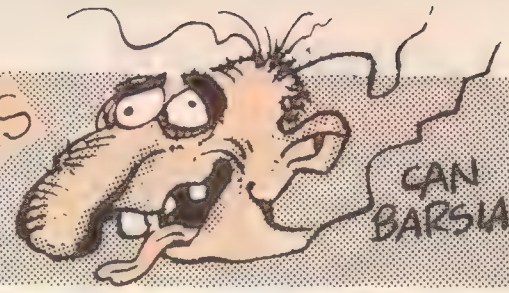

1. öykü

MEÇHUL DENİLEN, DEVAMLI ÖĞÜTEN DEĞİRMEN.

2. öykü

NİLÜFER, BATAKLIK VE KURBAĞA.

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

BARBAROS ALTUĞ
(İstanbul)

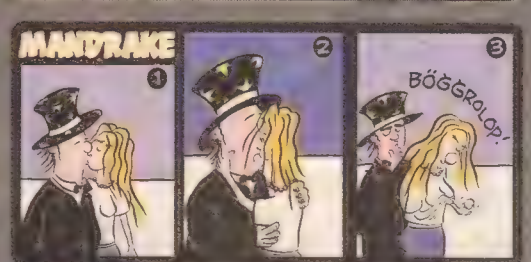

İlhan Kaplan (Tekirdağ)

Akın Akıncı (İST)

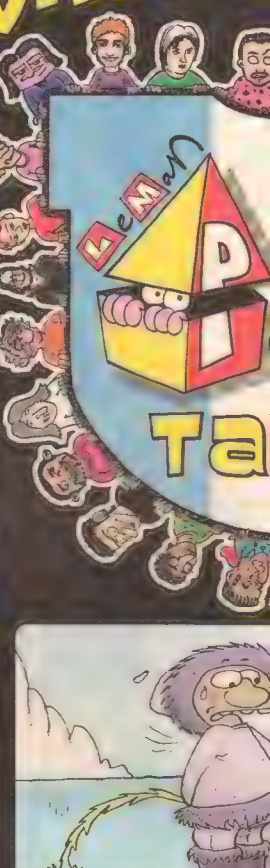

Murat Uzun (İST) & Sinan Oğuz (Ankara)

Volkan Dalyan (İST)

İbrahim Büyükak & Fatih Akturan (Bursa)

Paf Takım

90 kişiye çıkan k
ya sığmaz olduk
diktik.. Yılların ort
kan abimiz bize y
Tuncay Akgün'ün
kını verebilmek iç
tempoyla çalıştık.
törü olarak ileride
leceğin profesyon
parak sadece ba
ayırdı... Ama Paf
Paf Takım çakal!
bahanesiyle buray
bir coştu ki, orta
gibi görünüyor...
sığdırdık... 41 ker
bi bir bayram dile

DEMİR DEDEOĞLU
(İstanbul)

Berk Özdemir (Ankara)

Ufuk Ünal (İST)

Yıldıray Özilyer

YAĞIZ SAKALLIOĞLU
(İstanbul)

GAZI

Cemil Açıkkol (Gaziantep)

Engin Çelik (Kocaeli)

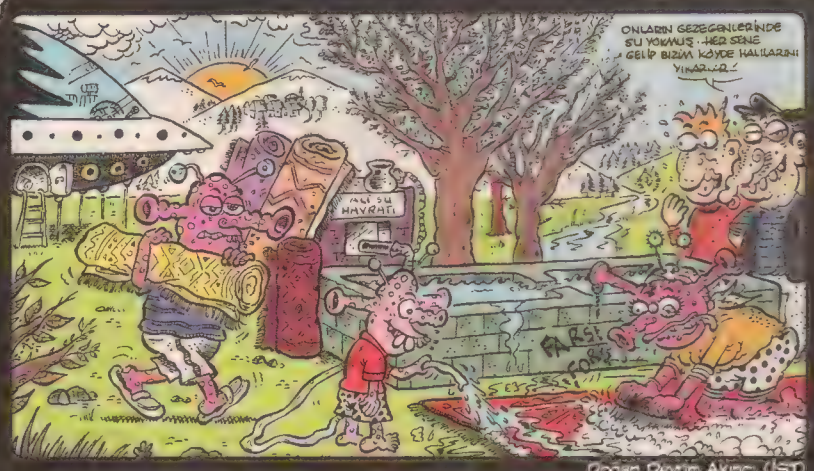

Doğan Demir Akıncı (İST)

Paf Takım — ERHAN GÜNEŞ (İstanbul)

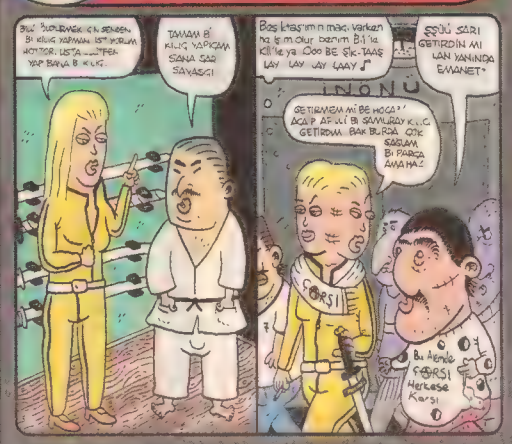

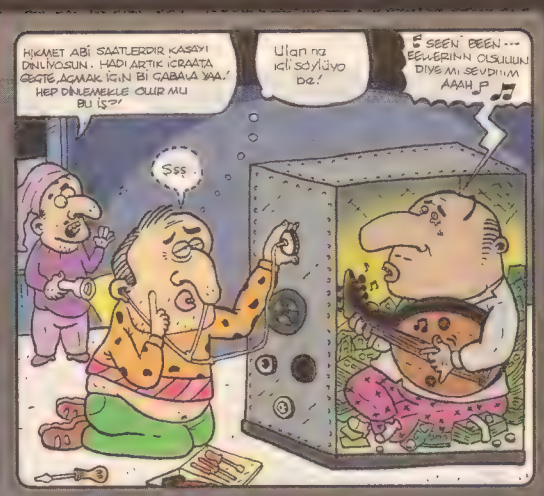

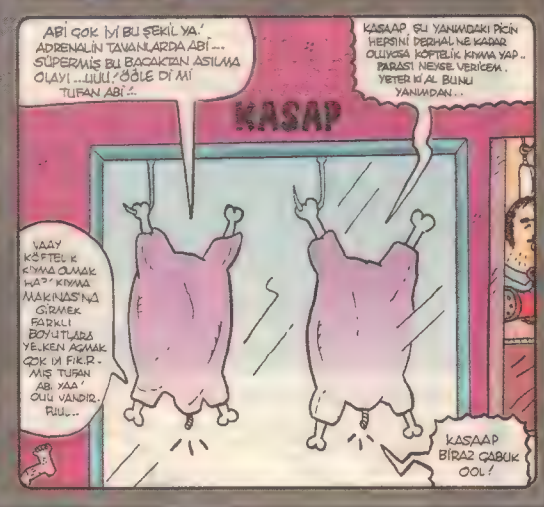

Paf Takım — HEKİM ALİ BABACAN (Eskişehir)

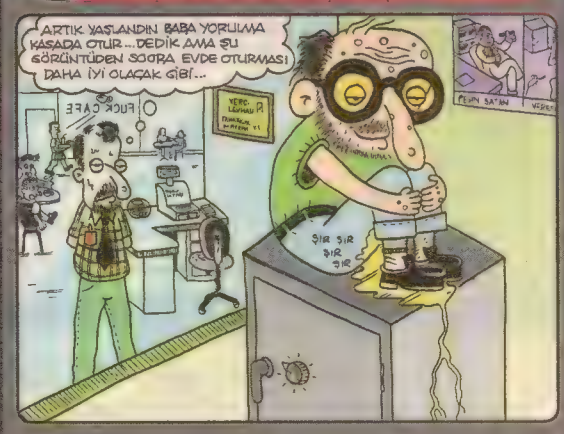

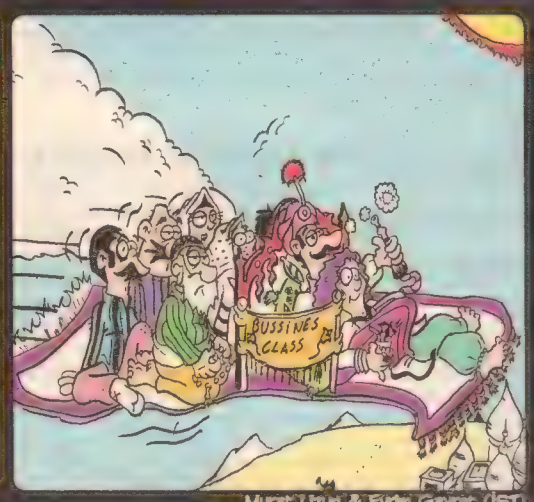

Murat Uzun & Evrim Gayret (İST)

Egemen Merdan (İST)

Hasan Uğurata (İST)

Uğur Atay (İzmir)

Bayram Şahin (İST)

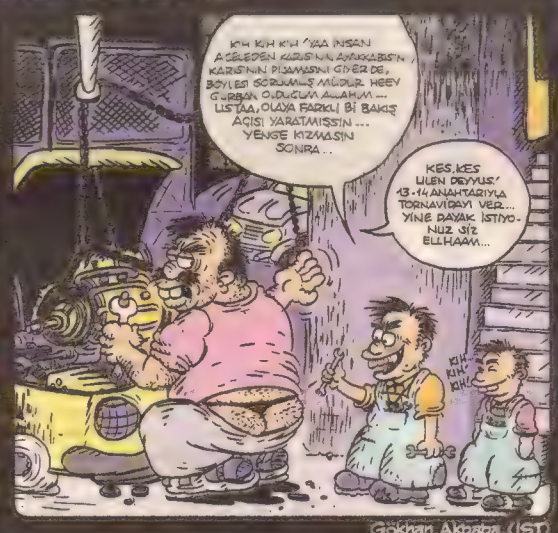

Gökhan Akbaba (İST)

Gürcan Yurt
Paf Takım Antrenörü
pafrakim@leman.com.tr

Geldi!..
nuzla artık arka sayfa-özümüzü orta sayfaya fa müdavimi Suat Öz-di ama LeMan editörü de bu koca alanın hak-aftalardır canhıraş bir A Takım teknik direk-osuna katabileceği ge-e bir bayram kıyağı ya-haftası için burayı bize azimli, Paf Takım yiğit, etimiz bayram mayram eklemek... Kadro öyle a bile bize dar gelecek tıkış 41 karikatürü zor çallah diyelim, şeker gi-

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ
prof. yattara Valli

Sevgili hocam,
Bizim evde iki adet orta yaş sahip, bi adet genç ve güzel sahip, bir de ben besleniyoz. Genç ve güzel sahip coşarak kafatasımız meme yovarlaklarına kompires yapmak suretiyle bastırıyo. Ben eyovv ettikçe kompires şittetlenmesiyle beraber "canım, yerim.." deyor. Aşk bu mu hocam? Sevda bu mu?
Rumuz: Kompresör

Cevap: Yavrucuğum, insan bayanı seni laptoplarına basınca kulaklarını kafana yapıştır, içten içten hınıltı tipli mınıltı çıkart, yüzünü mesut yap. Süt iç ciyer ye..
* Teşekkürler İpek özelsüli

SANA KAL GELDİYSE BANA GİT GELDİ...

Cincik gözlü, böcek belli taze sosyete
Türkçe dönmez, botoks kattın
herhal diline
"Kal geldi" diyorsun, "şaştım" desene
Sana kal geldiyse bana git geldi.

* * *

Bir anda "Boyfriend" ettin aslan
yârini
Uyuz oldum, sanki pire bit geldi.
Öyle bulaştırdın Amerkancayı
"Heyheyler" dururken bana bile
"şit" geldi.

* * *

Bırak kaşın ile gözün, şirin ekran
gelini
Yat bıçak altına tez düzelttir dilini
Veya ver ordan bir pasaport,
terkedeyim ilini
Sana kal geldiyse maral,
bana git geldi
Kur'ada şansıma "sittir git" geldi.

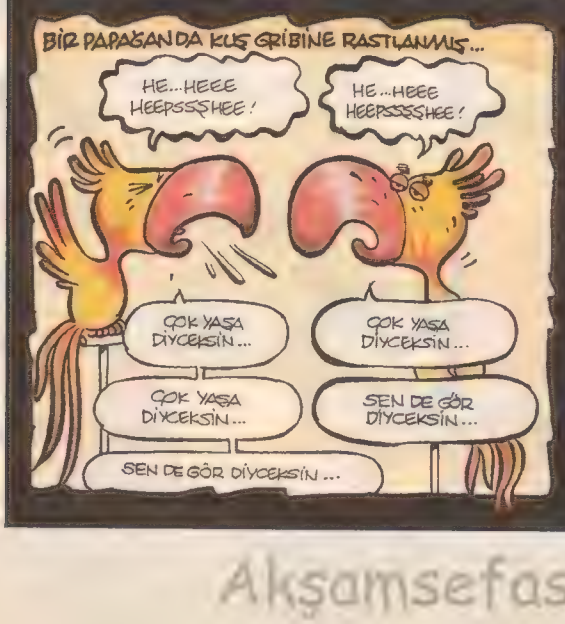

Akşamsefası

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

HALK KAHRAMANLIĞI BALONU

Aksaray PAŞAOĞLU

Bilmiyorum hiç dikkat ettiniz mi? **Günlük gazetelerin dört kenarından bir tanesi daima kapalı oluyor.** Onu, üst ve alttaki kısa kenarlarından açarak okumak zaten inanılmaz imkânsız. Gazetenin sağ kenarı da açık olduğu için bana daima **daha önce oradan okunmuştur** tiksinç duygusunu veriyor. Gazeteyi, sol kenarını bir mektup açacağı veya çakıyla açarak okumak beni daha mutlu ediyor. **Kıvanıyorum.** Hem bunun **daha hijyenik** olduğuna inanıyorum. Birkaç gün önce, çalıştığım gazeteyi açtığımda ön safyada gencecik bir bayanın inanılmaz umut veren o aydınlık yüzü vardı. O bir pratisyen hekim. Adı, **Dr. Elif Küçük Demiralay.** Kadir Has Üniversitesi mezunu genç ve cesur bir bayan. Bütün hekimler doğu hizmetinden inanılmaz imtina ederlerken **Elif doktor 300 gün hizmet vermeye Hakkari'ye gitmiş.** Aynı haber diğer gazetelerde de vardı. Hemen hepsi o genç kadını **kahraman** ilân edip ona **methiyeler** düzmüşlerdi.

ELİF DOKTORU DOĞUYA KAÇIRAN TRAVMA

Ben, insanların, kendilerini **halk için** feda edebileceklerine filan inanmıyorum. **Zaten buna karşıyım.** Ben bu tip fedakârlık falanı filanözü tabularının yıkılmasını istiyorum. Ve insanlarınbeyinlerinin bu tip boş **mitoslarla,** çitos **çerezo** doritoslanyla meşgul edilmesine isyan ediyorum. Zaten Elif doktorun kahramanlık öyküsünün **yaldızını kazırsanız** altından bakınız nasıl bir dram çıkıyor!. Ben o haberi okurken, haberin içinden fırlayan bir **kızgın yağ inanılmazı tavası spotu gibi** suratımın ortasına yapışan o müthiş cümleyi işte buraya yazıyorum. O cümle işte aynen şöyle: **"Üç aylık eşini bırakıp doğu hizmetine gitti."** O cümle sizin de ruhunuzda altı yaşında kıçı sinekli bir katırın sol arka toynağı büyüklüğünde bir habis oluşturmadı mı? Elif doktorun daha kendine bakmaktan aciz **üç aylık** mini mini, **dişleri bile çıkmamış** eşini ona bir bakıcı dahi bulmadan terketmesi onun telaşlı bir travma inanılmazı depanı gibi doğuya kaçmasının sebebini anlatmıyor mu? Ben bu tip insanların fedâkar falan gibi idealist bir zorla **malk kahramanı** veya **halk mahramanı** ilân edilmelerine işte bunun için karşıyım. **Sosyoloji bilen biri olarak haberdeki o müthiş cümleyi doğru okuduğumu sanıyorum.**

FAKİRLİK EDEBİYATINI BIRAKIN ULAN

Bakınız ben sokağa çıkan bir insan değilim. Sadece üç yılda iki kere **gazeteci şapkamı çıkarıp** ellerime **hamam takunyalarımı geçirir** TEM otoyolunda o şekilde amuda kalkıp sarsak birkaç adım atarım. Ayrıca arabamın camları inanılmaz siyah olduğu için insanları **varlık olarak** kaba hatlarıyla görürüm. Ama son derece iyi bir tv izleyicisiyim ve Türk halkını televizyondan inanılmaz tanıyorum. **Bazen televizyonu söküp içine inanılmaz giresim ve halka karışasım geliyor.** Onun için bu ülkede halkın aç olduğunu iddia eden **Brejnevimsi** koca kafalı ama son derece **Sovyet gibi** kıvrak **Nesrin Topkapı belini** döndürüp ellerini çenesinde mavi bayraklı bir **burp agur denizi** mutedili gibi dalgalandıran bir takım entellere rağmen geceleri elimde kumandayla zap yaparken benim televizoynda karşılaştığım manzara daima şu oluyor: **Türk insanları son derece sempatik 130 kiloluk** insanlar ve o sırada pasta savaşı yapmıyorlarsa kebap yiyorlar. Şimdi sıkı durun. **Kebap yiyen türk insanına üste araba da veriliyor.** Hem de bedava. Hangi kanalı açsam bu istisnasız böyle. Hani Türk insanı açtı? Evet, televizyonumun bütün memori kanallarına **"Şimdi zayıflamak istiyorum."** adlı o hârika programı kaydetmiş olmamın da ülke koşullarının iyileşmiş olmasında elbette bir payı olduğunu kabul ediyorum. Ama siz de şunu kabul edin ki **ekonomi tamamen psikolojik bir olay.**

KUŞ GRİBİ KRİZİNE İNAT EVE SÜLÜN ALDIM

Bakınız geçenlerde **Hong Kong**'da **Sotheby**'s müzayede salonunda bir açık arttırmaya katıldım. Ve orada çok hârika **Çing hanedanı** imparatoru **Çielong** dönemine ait hiperkulâde bir vazo gördüm. Adam çekicini vurunca saaat... diye vazo 15 milyon dolar ve o vazodan dünyada sadece 4 tane varmış. Eşimi cepten arayınca vazonun üzerine çok hârika 16,5 cm2'lik bir **çiçek ve sülün** resmi işlenmiş. Eşim, **al bana o vazoyu** deyince adam çekici masaya vuruyor ve o anda derinimde bir Türk gazetecisinin **bu paraya** bu vazoyu alması doğru mudurla karışık vazodaki o sülünü **gazeteci refleksimle bacaklarından tutup ön beynimde hayalden ilaçlı karantinaya alınca** bakınız acaba bu **sülün resminin yumurtasının resmini yalasam** vazo uzak doğudan geldiği için bana kuş gribi bulaşır mı şeklinde bir tereddüt inanılmazı dalga kıranı barınağı yaşadım. Tam o anda eşim cepten arayıp kuş gribi şüphesinin Türkiye'de tavuk ve yumurta fiyatlarını inanılmaz düşürdüğünü, buna bağlı olarak geçen ay 1,600 lira olan **yoksulluk sınırının** iki lira gerileyip 1598 liraya, 526 lira olan **açlık sınırının** ise iki lira gerileyip 525 liraya düştüğünü deyince o çok hârika, **iki lira ve bir lira.** Ülkemdeki ekonomiyle ilgili bu gelişme beni **hazin bir kestane şekeri inanılmazı armutu enteresanı** gibi rahatlattı ve vazoyu kapıp ülkeme **inanılmaz ay-yıldızlı döndüm.**

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

bahadirboysal@leman.com.tr

BENGİL BOYSAL

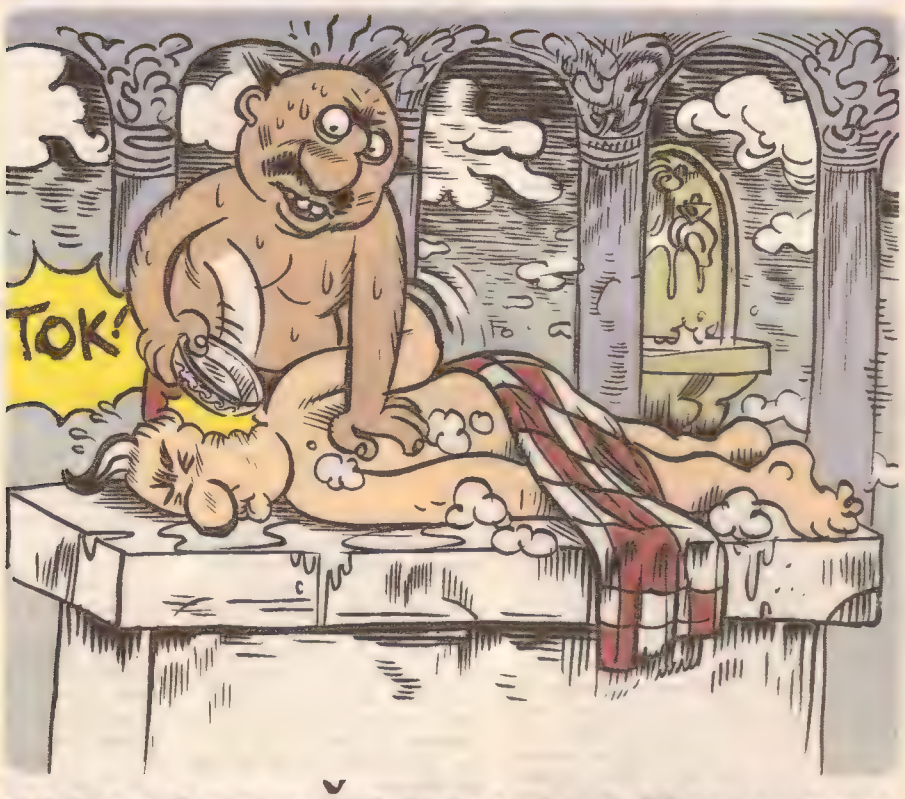

HAMAMOĞLANI TAKIRTISI

Dört-beş yıllık bi dostumuz var.. Cihan.. Kapalı Çarşı esnafının en yılanı, en kurnaz levendlerindendir.. Halıcılıktı.. Kuyumculuktu.. Şimdi en son meşhur Cağaloğlu Hamamını işletiyor.. Hamam diyince bu hamamdan daha eskisi ve kıymetlisi yoktur.. Geçenlerde yanına uğradık. E nihayetinde hamam işte.. İlla cins vakalar oluyodur.. Bi tanesini anlat hele dedim.. Bi gün Amerikalı, aslen Asyalı bir müşteri gelmiş.. Götlü, göbekli, şişman.. Servis almış içeri girmiş yıkanıyor.. Cihan'da yıkanmaya girmiş.. Birden "TAK!" diye bi ses duyuyor. Birden şoke olmuş.. ne olduğunu anlamamış.. bir daha duy.. sonra üçüncü defa.. Yine TAK! diye ses duyunca bi de bakmış ki keseci kalkmış elindeki tası yere fırlatıyor.. ve bağırıp çağırıyor " yahu bununla uğraşamam.. Masajı yaparken Amerikalı ellemeye çalışıyor!" Keseci meğer hamam tasıyla adamın kafasına vuruyomuş TAK! TAK! diye, kendine gelsin diye..

FELEĞİN MİZACI BAŞIMA VURUR..

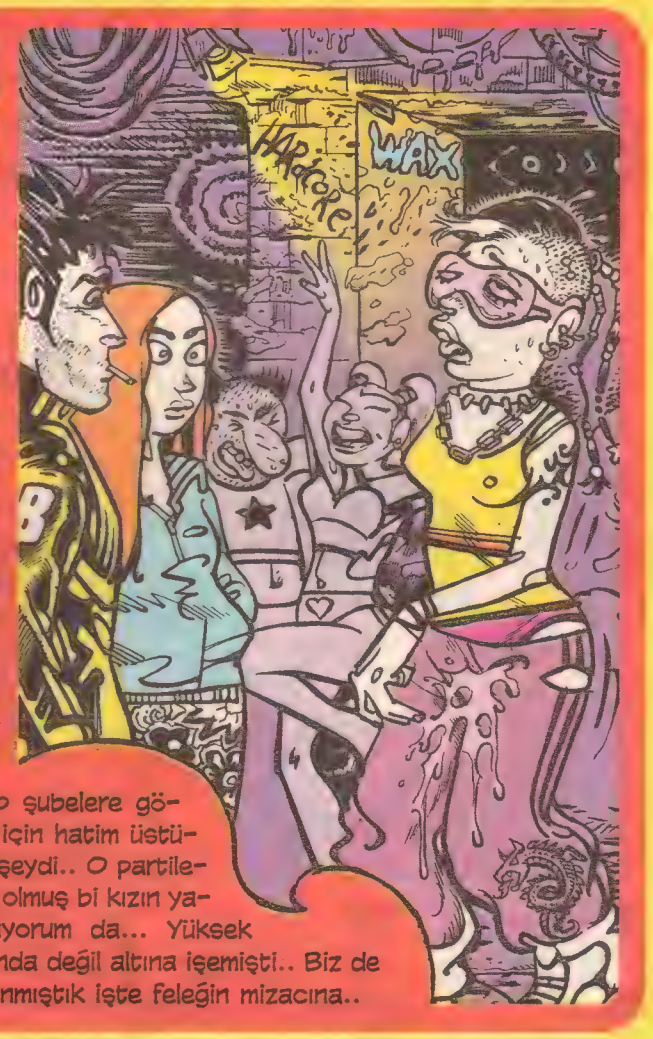

Mesaj kaygısı taşımadan eteklerdeki taşların kısmen döküldüğü, zehir zemberek gençliğin kuduz dansları nerede kaldı? O dehşetengiz coşmalar, peydarpey bi kaç yıl sürdü.. Sonra bıçak gibi kesildi. Nasıl kesilmesindi.. Bıkkınlık vermesi bir yana, polisin, ani uyuşturucu baskınları.. Adı güzel, kafası güzellerin, otobüslere doldurulup şubelere götürülmesi.. Islah eylemek için hatim üstüne hatim indirmek gibi birşeydi.. O partilerin birinde, kafası 5500 olmuş bi kızın yanımıza yanaştığını hatırlıyorum da... Yüksek doz uyuşturucudan, farkında değil altına işemişti.. Biz de göya daha o vakitler uyanmıştık işte feleğin mizacına..

BEN DE VARIM!

Fenerbahçe spor klübünde doktorluk yapmış Le-Man dostu bi okurumuz anlattı. Bundan 15 yıl öncesine ait komik bi futbol anısı.. Gayet üzgün, büzgün, bitik bi genç geliyor kulübe.. "Efenim ben kanserim.. Fener'in idmanına çıkmak istiyorum.." Tabi üzülüyo millet.. Gencin hatrına özel maç düzenleniyor.. Gençte sahaya çıkıp ünlü futbolcularla şahane futbolunu oynuyor.. Bi kaç gün sonra camiaya kenardan ufak bi haber geliyor.. Anlaşılıyo ki o gelen genç kanser falan değilmiş, "Fenerle idmana çıkmışlığım bile var" deyip kendine klüp bulmak derdindeymiş şam kurnazı...

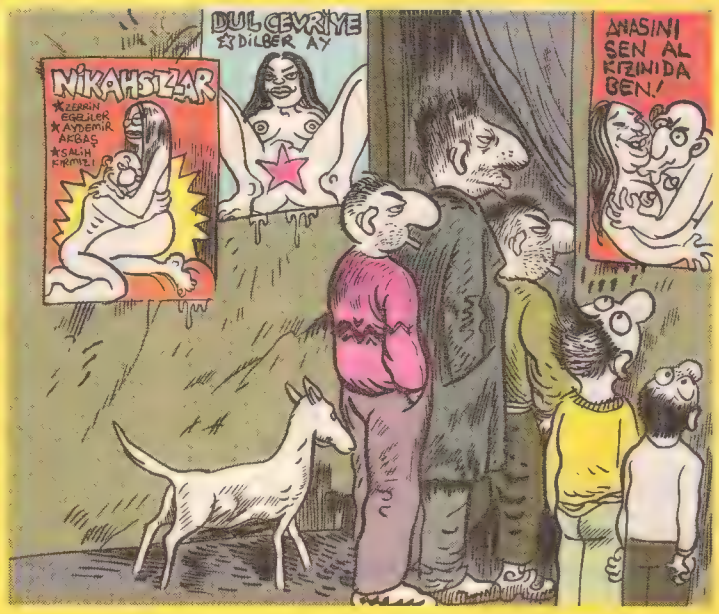

TAZIYLA COŞAGELENLER

Çocukken herkes gibi biz de porno filmlerin oynatıldığı sinemalara giderdik. Utana sıkıla pis bi hasretti işte.. Zaten iğrenç, bakımsız, balgamsı.. Alabildiğine kuytu, karanlık.. Velhasılıkelam içerisi adeta hep mağara, hep zaman durmuş.. Sonra birileri yanlarında bi tazıyla içeri girmeye başladı.. Üç kişilik bi ekip.. İçeriye niye tazıyla giriyosunuz diye soran da yok. Devamlı en arka koltuklara oturuyolar. Öğrendikki meğer sırayla tazıyı düdüklüyolarmış pornoyu izlerken.. Tazının hiç gıkı çıkmaz mı arkadaş.. en azından kapı eşiklerinde yatan yalancı inmelilerin inlemesini duyarsın.. Yok. O da yoktu..

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM'İN SEVDİKLERİ, SEVMEDİKLERİ...
Üç büyüklerin maç kazanması veya kaybetmesi umurunda bile değildir. Yanında böyle bir muhabbet açılırsa sıkılır, tansiyonu düşer..

Akşamsefası

SOBALIK ODUN

Nihat Genç

Kitaba yazıya kendimi fazla kaptırmış olmalıyım, çünkü, hayatımda ikinci bir iş denilen hobi türü meraklar alışkanlıklar hiç edinemedim. **Bir köpek, bir kedi, bir çiçek, bir koleksiyon, bir oyuncak** tutkusu hiç başaramadım. Bazen belediyece öldürülmüş bir köpek yüzünden yerlerde yatıp haykıran bağıran insanlar görürüm, alt tarafı bir köpek derim. Öldürülmesin ben de isterim. Ama köpeğe yakılan ağıt içimde bir nefret oluşturmaz. Annemi hatırlıyorum, birkaç gün seyahata gitmesin, dönünce saksıda solan çiçekler için dizlerini döğüp ağlıyor. Bu duygunun ne sahibi oldum, ne anlayabildim. **Hayata kör sağır mı kaldım? Duygularım mı yeşermedi?** Tabiat, eşyalarla kurulan sevgilerden edinemedim mi? Bu yüzden mi ilk gençlik yıllarım **hantal, battal, Malkoçoğlu** tarzı milliyetçi olarak hayata başladım, bilemem.

Hayatım boyunca hiçbir oyuncak sahibi olmadım, üstüne basarak söylüyorum, hiçbir oyuncağım olmadı. **Bisiklete hiç binmedim.** Arkadaşların bisikletine birazcık müsaade ederlerse belki binebilirdim, etmediler. Onların gün boyu bisikletlerine doya doya binmesini kenardan seyreder beklerdim. Güya sıra bana gelecek, sen de bin, diyecek. Olmaz. Dur, son bir tur atayım der, akşam olur, son tur bitmez. Bu hep böyle oldu. Bisikletine doymayan arkadaşımın hırsını eli kolu bağlı seyretmek acıların acısıydı. Bir daha bana birşeyini göstermek güya birşeyini ortak etmek isteyen kimseye inanmadım. Olsun dert edinmedim. Mahrum kalmak insanı kamçılar. Daha da delirtir, hayat koşusunu daha da hızlandırır. Hatta ele geçen sahip olunan nesneler eşyalardan mahrum kalırsanız yaratıcı coşkunluğunuz daha da büyür, hayaliniz büyür, hayalinizdeki şekiller nesneler kocamanlaşır. Hayal kuvvetiniz nesnel bir dayanak bir destek bulamazsa beyninizdeki oyun kendi uydurduğunuz tasarımlarla daha şahane bir hal alır.. Yani oyuncaksızlık acı bir tecrübe değildir, başa gelen bir felaket hiç değildir. Allah'ın da nesnel varlığı yok ama güzellerin güzeli...

Bizim zamanımızda demir telinden yapılmış oyuncak arabalar vardı. Demir telini bükerek iskeletten tekerlek sonra iskeletten uzunca bir direksiyon. **Ne diyebilirim, olmadı.** Bir yerden bulup yapacak kadar becerikli hiç olmadım. Kömürden elmas yapmak gibi demir telinden otomobil yapmak büyük bir macera olmalıydı. Demir teli gibi kısa yoldan otomobil gibi pahalı bir eşya duygusunu gidermeye çalışmak aptalca olsa gerek. Demir telinden araba yapmak isterseniz iki kalastan tiyatro yapmak istersiniz, boyunuz uzunsa manken olmak, klavye sahibi olunca yazar oldum, sanırsınız. Bu büyük hayati yanılgılara bu yüzden düşer hayal kırıklıklarıyla ömrünüz biter, çünkü, bir kere eşyalar nesnelerle beynimizdeki hayalleri biçimler, beynimizde olmayan istekler arzular yaratır, boşuna ağlarız... **Ellerim becerikli değildi ama duygularım pek marifetliydi,** çok üzdüler beni..

Kızak mevsimi gelir, zaten memleket dağ bayır tepe yokuş. Kızağın olmasa götünle kayarsın. Ama kızağın havası başka. Bir karton parçası nedir, kalın bir mukavva bulup üstünde kaymak. **Onu dahi beceremezdim.** Arkadaşlar kızakla kayarken ben yanlarında götümle kayarak eşlik ederim. Kaymak istiyorsanız götünüz hem ıslanacak hem de sıyrılıp soyulma tehlikesi geçirecek, yani bir kızak ele geçirmeyle ben bu hayatın üstünden kayarım, yanlış yolmuş, iyi ki olmadı..

Kimbilir şimdi çocukluğumun geçtiği o şehre bir kez olsun gitmek istemiyorsam, sebebi, belkide **şu kızağa sen de bin demeyen arkadaşlarımı hatırlıyorum.** Ben götümü kar suyuyla çok ıslattım, bir daha niye geleyim o memlekete.

Bıldırcın mevsimi geceleri ava çıkılırdı. Bunun için bir lüks feneri yanında da uzunca sopası bir ağ lazımdı. Bıldırcın avına çok çıktım. Hep bıldırcının yerini gösteren oldum. **Ağ'ı elime alıp bıldırcın yakalamak nasip olmadı.** Bazen boş ellerimle yağmurdan ıslanmış bıldırcının üstüne kaleci gibi uçup yakalamaya çalışmışımdır, hep boş topa atlamışımdır. Bazen gafulluğun/çalılığın içinde bıldırcın var sanıp dikenli çalıların üstüne uçar her tarafım yırtılır soyulur..

Bıldırcın yakalamak belki adalet değil ama insana erkeklik kuvveti verir. Erkekliğin adaleti biraz zevk biraz da boşuna hayaldir. Aciz, ıslanmış, yorgun kanatlı bir meleği nüfusunuza geçirirsiniz. Daha dürüstcesi bıldırcın size sığınır!. Bir müddet senin evinde beleşten yiyip içer. Eşine rastlanmaz bir merhamettir, çok tehlikelidir, çünkü, daha ne bıldırcınlar var diye hayaller kurarsın, sisin, çişinin altında sırf arkadaşlarınıza kahramanlık olsun diye sabaha kadar boşuna uçuşlar yaparsınız.. **Hayatı boşuna uçuşlarla geçmeyen sanmam yazar olabilsin..**

Çocuklar bir el becerikliği bir marifetle **bilyeli tahta arabalar** yapardı. Kornet. Bilyeli kornetleri hiç sevmez korkardım. Çünkü araba yolunda kayılır arabalar önüne çıkardı. Bazı kornetler vardı, dikine direksiyonu, ayakta sürülürdü. Nerdeyse motorsiklet kıvamında. Hayranlıkla izlerdim. Hep yanlarındaydım. **Üstüne bir defa çıkmak için bana sıra gelmezdi...**

Kornetin tahtası hızla betona sürtününce ateşten kıvılcımlar çıkar. Kasırgadan dolu dizgin bir maceranın içinde sanki dünyanın üstünden teğet geçen yıldızdan bir arabanın içindesin. Bir **Sezar** bir **Napolyon** neşesi. Şiddet, kuvvet, sürat, korkusuzluk, ölümsüz bir büyüklük verir, kolunu bacağını betonda parçalamaya değer mi, değer.. Çocuklar acı çeken sonsuz bir hırs arzuyla felaketin içine girmek ister. Üstümüze çullanmış bir erkeklik var, onu bir şekilde birilerine göstermek acaip şiddetli bir arzu..

Kuş lastiği nedir kuş lastiği. Ağacın çatal yerinden koparıp iki lastik takacaksın. Hadi gel de o ağacın çatal yerini kır, kopar, parçala, mümkün değil. Dalı yüzlerce kez ileri geri bükersin. Öyle kuvvetlidir ki o memleketin ağaçları üstüne çıkıp bin defa tepinsen yine kırılmaz. Kuş sürüleri sonbaharda gökyüzünü parkları doldurur. Hava kararmış gibi olur. Ama lastikler pahalı. İki sert kalın lastik bulmak imkansız. Lastik satan dükkanları gezer dükkan önüne asılmış lastik tomarlarını güya incelerdik. Alacak paramız yok. Bazı arkadaşlar parçalanmış şambrel parçası bulup makasla kesip onlarcasını yapar. Bazen bolca yapar bu işten para da kazanır. Ayrıca bu lastiklerin kuş lastiğine takılması için incecik lastik sicimlere ihtiyaç var. Bu sicim lastiğin kendisinden de olur, asıl kuvvetlisi kauçuk cinsinden olmalı. Çok değerliydi. Kuş lastiği yapımında birçok başarısız girişimim oldu, bu kadar. Bazen arkadaşımı ansızın annesi babası çağırınca, kuş lastiğini saklamak için bir müddet bana emanet eder, çocuğun aklı bende kalır. Ben de güya kuşa atıyormuş gibi numaradan bir yer işaret alır, boş tatbikat yapar ve içimden benim olsa ne kuşlar vururum diye hayal kurarım. **Olmadı, hayatımda bir tek kuş vuramadım.** Arkadaşlarımın vurduğu kuşların tüylerine üfleyip kanatlarındaki kanamalı yerlerini bulup pansumana çalışırdım. Kuş lastiği için çakıllar arasında bilye kıvamında küçük yuvarlak taşlar bulmak için harekete geçerdim. Bir avuç taşla dönerim, bak oğlum misket gibi nasıl ağır, nasıl iyi mi, derdim ve arkadaşım taşları **ağzı sulanmış bir zevkle** ceplerine doldururdu..

Bir minik kuşun karşısında kuş lastiğiyle nişan almış üç-beş çocuk neyi hatırlatır? Kurşuna dizilmeyi bekleyen idam mahkumu. Ben, vurdun oğlum valla vurdun ama yine kaçtı diye arkadaşımı kutlarım. Büyük arkadaşlıklar büyük heyecanlarla kurulur. O kuş taa **Sibiryalar**'dan uçup geldi ve onu **Karadeniz** sahillerinde avlayan yerliler bizdik. En iyi av, yaralı yakalayıp köle yapmak... Yanınızda merhametle bakacağınız bir dünyalı yoksa?..

Balık tutmak için bir misina bir de kancaya ihtiyacınız var. Çocukluğum deniz kenarında geçti. **Bilmem niye bir misinam olmadı.** Pahalıydı. Bazen başkalarının misinası kayalıklar içinde bulaşır akşama kadar onların bulaşık misinasının çözülmesine yardımcı olurum. Belki yardımcı olursam bana da tuttururlar. Bu da güç bir mesele. Şimdi bugünlerde yalnız gol atanları değil **asistleri** de hesaba istatistik olarak yazıyorlar. Benim çocukluğumda **asistlik** ciddiye alınmıyordu, yoksa **fırtına gibi gayretli asistlik** geçmişimle doya doya övünebilirdim. Yardımcı olmak da güç mesele, mendireğin kalın kütleli kayaları içinden fare gibi boşluklara girerken sıkışıp kalmak, denize düşmek, kaymak tehlikeleri. Çoğu defa bolca sıçılmış ve kabuk bağlamış boklara yanlışlıkla basıp eski bokun yeniden kokması midemizi alt üst ederdi ve ayağım boklarda kayıp misinanın takıldığı yeri bulmaya çalışırım. Misina parçaları kördüğüm olmuş çözülmesi imkansız.. Felsefi yeteneklerinizi geliştirir ya da üçbeş aşığı olan kız arkadaşınızı avutma yeteneğinizi...

Bazen bulaşmış misinanın sahibi misinayı çözemez, usanıp akşam olur gider. Biz sonra gizlice gelip misinayı bir servet hazine bulmuş gibi çözmeye çalışınız. Nafile. Misina parçaları hep düğümlü olur, düğümlü misinanın denizde derinleşmesi mümkün değil. Bunun için ağırlığa, yani kurşuna ihtiyaç var. Kurşun deyip geçmeyin, yerine demir parçası bulmak ya da kurşun yerine taş bağlamak isterseniz, taşı misinaya takmak imkansız, hem de şeklini bozar. Herşeyin bir yeri var. Kurşun olduğunda misina misinaya benzer. Oita bulmakta nasip olmaz. Bazen deniz kıyısında paslanmış oltalar bulur, onları taşa sürterek pasını siler, kullanmaya çalışırız, pek tabi bu iş günboyu sürer.

Arkadaşların makaralar dolusu misinası olurdu. Fırlatır fırlatır ne kadar uzağa atarlardı. Gözden kayboldu gibi. Bunun tadı heyecanı anlatılmaz. Hep yanlarında oturur onlara takılırım. Arada bir arkadaşın çişi gelirse, o kayalıklara doğru gözden kaybolunca, misinanın sahibi gibi oturur misinayı bir müddet özenle ben tutarım. Misina tutmak heyecan vericidir. Misina tutmamış çocuklardan memlekete hayır gelmez. Misina tutmak çok ilerki yaşlarda kafelerde kız tavlamak için birebirdir. Vurdu mu vurmadı mı? Vurdu oğlum, vurdu, vallahi vurdu. Tam çıkaramam. Belki vuruyor, ama senin elin hassas değilse balık kaçar. Vuruyor gibi sanki. **Misina hep sanki'dir.** Ben elime ne zaman misina alsam, evet, vuruyor, vuruyor, içimde bir heyecan balon gibi şişer, vallahi vuruyor, deyip hemen çekerim. Tabii ki heyecandan çekerim, içimde balon söner, boşuna çekerim..

Deniz altının sessiz derinlikleri içinden zaferle birkaç balık yakalamak, ya da karaya çıkartıp taşa vurup vurup bayıltmak.. Ayağının altına başını alıp nefesini kesmek. Balığın çırpınışlarını gaddarlıkla izlemek. Balığın dikenli sırtları batabilir. Bu güç bir iş. Ama tarihin en kutsal törenlerinden. Hem sevmek hem de öldürmek. Ve usulca ölümünü sevinçle seyretmek. İnanılmaz bir sevgi, taşlara vura vura, ya da ayağıyla başını ezerken mutlulukla dolmak. Sonunda balığın son nefes iradesini kırmak ve onu **nüfusuna/mülküne** geçirip kovaya atmak.

Gün boyu oturur küçük sümüklü balıkları oltadan çıkarırız. **Sümüklü balık yakalamak hüsrandır, hezimettir.** Yanımızdan geçen büyükler bizi alaya alır. Ama küçük sümük balıkları gerisin geri atmaya da kıyamazdık. Bazen etlerinden yem yapardık, sümüklü balığın eti de işe yaramaz. O hayalkırıklığı boşluğunda süpürge çalısıyla boşuna sümüklü balığın ağzına gözüne çalı parçaları

Erhan Candan

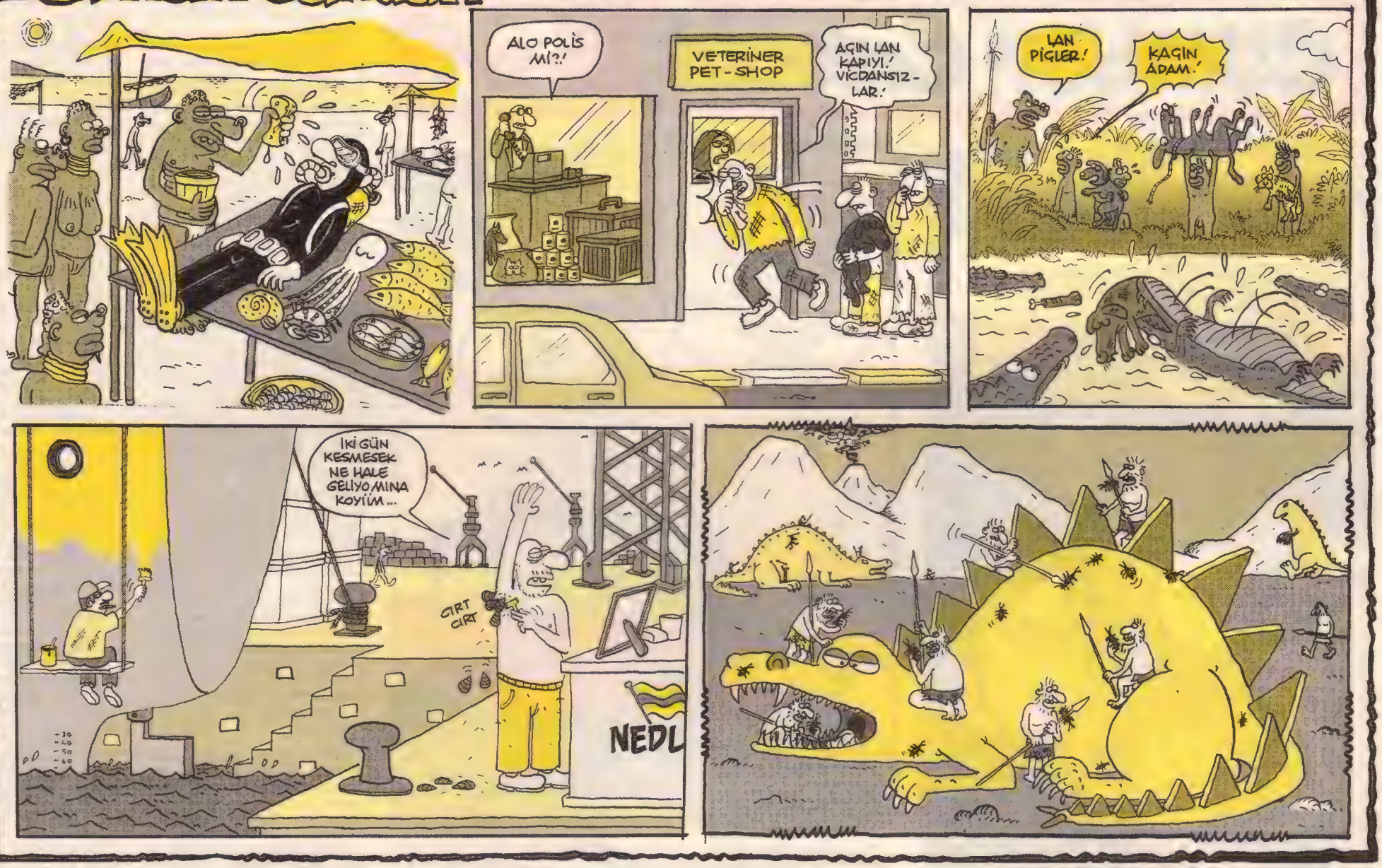

sokup solungaçlarını laf olsun incelerdik. Hayatın çözemediği en büyük felsefi buhran budur. Bu küçük balıkların ağzına saplanmış kocaman demir oltaları gaddarca yırtarak ciğerlerini parçalayarak çekip çıkartmak. Sorun şu, niçin eğlencelidir. Cinsel saplantı gibi, parçalama saplantısı, iktidar hastalığı öğretir..

Sümüklü balıkla iftihar edemezsin kıyıp atamazsın, bu yüzden hırsını ona çok acı çektirerek alırsın. Sümüklü balığı lime lime her tarafını sıkıntıyla soyar çıkarır parçalarsın. Daha da acısı sümüklü balık yakalayınca hiç balık yakalamamış gibi davranırsın, unutursun onu, böyle evlilikler bilirim.

Babam şoför olduğu halde bir şambrelim olmadı. Deniz kenarında şambreiden daha sefa verici ne vardır? Subabından tutup şişirir sonra üstüne çıkarsın. Götün suya görnülür, ellerinle çırpınır, suyu bir o yana bir bu yana atarsın. Ben sırf şambrele çıkıp götünü suya sokup osurmayı seven çocuklar tanırım, ossuruğun köpükleriyle oynar. Dalgalar üstündesin, bir de deniz çalkantılıysa, şambrel kontrol edilmez. Maceralı ve tehlikeli, kayalıklar arasında debelenip dururusun. Bir hayat dersidir unutmayın, denizde hiçbir şeyin freni yoktur.. Bu yüzden akıntı ve dalga hızlarını kontrol edeceksiniz.. **Yani şambrelim var diye götünüz kalkmasın..**

Çocukluğumun en büyük efsanesi tabaklı uçurtmalardı. Baştan söyleyeyim **hiç tabaklı uçurtmam olmadı.** Tabaklı uçurtma uzun ince düzgün tahta çıtalarla yapılır, marangoz işi olmalı, yoksa hüsrandır. Tabii çok kalın, çok uzun bir ipiniz olmalı. Ayrıca tabaklının kağıdı yağlı, renkli olmalı. Gazete kağıdından olmaz. Şu defter kapladığımız parlak kağıtlar. Nedense, apartman üstlerine ya da tepelere uçurtmaya giderken yolda arkadaşların tabaklısını hep ben taşırdı. Hani benimmiş gibi. Çocuklar sokaklar mahalleler içinden geçerken tabaklı sahibi görünmek acaip bir şekildir. Tabaklının hem kuyruğu hem de ipinin sarılma şekli önemli, yoksa bulaşır. Ve tabii tabaklının en büyük sorunu denge sorunudur. Çünkü tabaklı üç çıtadan yapılır, üç çıta çatılırsa altıgen olur. Bu altıgenin alttaki iki ucuna kuyruğu dengeli, yani uzunluk aynı ölçüde bağlanmalı. Yoksa havada yan yatar, ya da kafa vurarak hızla düşebilir. Bu sizin çok ilerde bindiğiniz uçakların nasıl düşeceğini uçak içinde korkuyla öğrenmenizi sağlar. Tabaklısı yan vurup batmış çocukların uçak korkusunu atlatması uzun sürer. Bir de aklınız fazla havada kalmasın..

Tabaklı uçurtmanın tanrılara benzeyen bir yanı vardı. Şehvetli rüzgarların fırtınasına kendinizi bırakmak hem de elinde ipini tutmak. Göklerin derinlerine salıp salıp bırakmak. Başdöndürücü bir zevk. Sen burda yerdesin, ipin öteleri aşmış. İp öte tarafta mavi cennetlerin ta ortasında dansediyor. Onu yükseklere alıştırmak. Ben alıştırdım. O yücelere ben gönderdim. O var ya o tabaklı, uçurtma, taa o, işte o benim uçurtma.. En tepelerdeyken uçurtma, yani o zevk anı, ya ipi koparsa diye bir korkuya eşlik eder. Çocukca değil zalimce bir hayat, uçuyor musun kafa üstü düşüyor musun belli değil...

Evet, bir sıçan uçurtması nedir, ondan da olmadı. Oldu ama çok problemli. Küçücük sıçan uçurtması kadar psikolojik sorunu olan yaratık yoktur. Kağıdı iyi katlanmış olmalı, çünkü, hafif bir kağıdın rüzgarlar üstünde dengesi zordur. Bu yüzden hemen kafa atar, yan batar. Ayrıca ipi makara ipliğinden hafif olur, bu yüzden hemen kopar, hemen bulaşır.. İnanın, doya doya sokak boyu koşturup havalandırdığım bir sıçan uçurtmam olmadı. Doğup büyüdüğüm sokaklar elektrik telleri ağaçlar ve ahşap çatılar ve nursuz bakkal sahipleriyle doluydu. Üç adım koşturmada hemen bu dar sokaklarda bir yere takılır ya da yaşlı bakkal peşine düşer. Sonra yıl boyu gider elektrik direğinde kalmış uçurtmanın rüzgarla durmaksızın koptu kopacak kavgasını hüzünle ve boşuna beklerdim.. Bazen sabah uyanır uyanmaz uçurtmam akla gelir hemen elektrik direğine koşarım, hala orda mı diye.. Şehre bir şey katmış olmak, benden bir şeyin bu şehirde hala yaşıyor, dalgalanıyor olması, hala çırpınıyor olması... Bilmem hala o elektrik direğinde rüzgarla çırpınıyor mu? Çok özledim gidip de baksam!..

Ancak lunaparklarda çok langırt oynadım. Hem de çok. Bu da problemliydi çünkü paralıydı. Kumbarası vardı atardın toplar düşer gelirdi. Günboyu paralı zengin bebelerin langırt oynamasını kenardan seyreder heveslenirdik. Sonra onlar, masayı boş bırakıp çekip gidince, hızla, kutuda unuttukları toplar var mı diye elimizi ta içine kadar sokup kontrol ederdik. Sonra çok langırt oynandığında kale içlerine kadar top dolmuş olabilir ve hemen kale içinin daracık yerine küçücük bileklerimizi soyulma pahasına zorla sokar top çıkartmaya çalışırdık, beleşten. Tabii langırtın sahibi kasa başından bizi görüp kovana kadar. Bir kez kovuldunuz mu sizi mimler ve bir daha lunaparka almaz. Bazen bir top ancak bulabilirdik. Oyun bu tek topla oynanacak. Kaleye girerse oyun biter. O halde, biri kale içinde elini sokup kaleyi kapatacak. Bu fedakar çocuk ben olurum. Topun kasaya düşmemesi için arkadaşlarım oynarken ben topu beklerdim. Yani çoğu zaman oynayamaz topu kollardım. Bugün bu işi yapan top toplayan çocuklar var. Yaptıkları iş mi sanki, top giderse sahaya başka top atılır. Ben de büyüyünce Şenol Güneş'in arkasında iki bucuk adı verilen bu işten yaptım. Ben langırt masasından yetişme ikibuçukluktum. Yani tek top hesabıyla büyüdüm, top giderse, oyun biter, hayat biter. Şimdi sahalarda yüzlerce top.. Biri gider kaybolursa öbürü gelir, yani, şu kız olmadı öbürü, şu üniversite olmadı öbürü.. Yoksulluk tek bir seçenekle büyümektir.. Ya o kız, ya hiç. Ya o okul, ya hiç. Ya o iş, ya hiç. Seçenekleri çok bol bu hayata alışkın değilim.. Bu yüzden bu tek yazarlık işimde sebat ederim, sadık kalırım, benim için çok vefalıdır derler, değil, hayat zaten bir tanedir, onu kaybetme korkusu içime yerleşmiştir.. Unutmayın, dünyada sadece tek bir top vardır..

Ancak oyunun futbolun en zevklisi langırt masasındadır. Çünkü tesadüfü balığı şansı boldur. Kumar da vardır yetenek de. Hızla kurşundan/demirden futbolculara çarpıp gözden kaybolan toplara o karambol içinde bir yön vermek o hız içinde onları düzgünce kaleye göndermek zordur. Tek bir oyun tek bir topunuz var ve onu da bu inanılmaz karambol hayatta kullanacaksınız. Bu kişiliğin gelişmesiyle ilgili. Makinenin kuvveti gibi mekanik hızlı bir devinimi kollarına gözlerine öğreteceksin. Langırt masası karmakarışık bir alandır. Oyuncular sabittir ama masanın içinde topu görmek zordur. Bu yüzden ayağına top gelirse topa hemen vurmaz uzunca bir müddet topu ayağında dolaştırmak, oynamak istersiniz.. Orada kaosu çözmek isterseniz, tesadüfler şanslarla dolu kaos anlaşılır ve dümdüz direk delikler bulur.. Bu karambol kaostan uygun delikler bulmak. Ya geçer ya geçmez, ya girer ya girmez. Kaosu bitiren irade değil biraz beceri biraz şans. Öyle şanslı piç çocuklar vardı ki oyun bilmezlerdi ama topları karambolden hep girerdi. Bu çocuklar büyüyüp kızlarla dolu kafelere girdiklerinde bakıyorum çüklerini sallandıra sallandıra dolaşıyorlar, nasılsa birine girer diyen bir imanları var kendilerine. Bizimse sahada tek topmuzu var ve yıllarca mükemmel ve çok doğru bir vuruş için boşuna bekler dururuz..

Şimdi çok ilerlemiş yaşlarımda şu olmadı bu da yoktu demek kolay. Çocukluğum böyle geçti. Lise yıllarımda beni büyük ve çarpıcı bir sürpriz bekliyordu. Ağbim Fransa'dan beş-on pinpon topuyla birlikte iki ayrı renkli filesi ve iki kat süngerli yani en kaliteli pinpon raketlerinden getirdi. Heyecandan sevinçten ölüyorum. Nasıl havalı nasıl şahaneydiler. Birkaç sezon okulun pinpon masasından ayrılmadım. Yenmediğim çocuk kalmadı. Ne sıkı yeteneklerim becerilerim varmış. Sıra öğretmenlere geldi. Hepsi heveslenip karşıma çıkıyor. Nasıl şekilli tripli hareketler çekiyorum, küt vurmanın bin türlü fiyakalısı. Servis atmanın binbir cinsi.. Ama çoğu zaman sırf şekilli vurayım diye yani artistliğine kaybediyorum. Şekil yapmak bazen maç kazanmaktan da önemli hale geliyor. Top oynarken de böyleydi, bacak arasından atmak merakım yüzünden çok maç kaybettim.. Olsun üzülmem.. Yeri gelir bir trip için dünyayı yakacaksın..

Çoğu zaman teneffüste kızlar masanın etrafına birkaç sıra dizilir benim öğretmenleri nasıl perişan ettiğimi seyreder. Havamdan geçilmez. Giptayla izlenmek, beğenilmek, galip gelmek.. Kasılmak, şekil, hava, ne acaip duygu. Hani, işi biliyoruz pozları, mevzuuya hakimiz, bu alemlerde bir numarayız.. Bu öyle fiyakadır ki doyulmaz anlatılmaz..

Triplere girmeyi sevmem ama kendimi içimdeki sevince öyle kaptırırım ki havalanırım. Diyelim top uzağa kaçtı, seyirci çocuk topu alıp getirmekte ağır davranıyor. Hemen üstten bağırıyorsun, "lan oğlum çabuk ol, acele et evladım.." diye hafiften ortama fırça atmalar. Bir beceri ya da malın sahibi olunca böyle olunuyor..

Şu gerçektir, pinpon oynayanlar yorulmaz, pinpon oynayanlar oyuna hayata doymaz. Pinpon oyununda anormal bir zevk vardır ve dünyalılar hala bunu anlayamamıştır. Oyuncu oyunun hızı ve büyüsüne kendini kaptırdıkça toptan hızlı uçar kalbi.. Takip etmeye çalıştığımız hayatın hızıdır, sıra size hızla gelir, unutma, topa hızla ve kurallarına göre tekrar vuracaksın, unutma ve pozisyonunu kaybetme, top tekrar gelecek, bekle..

Hayatı yanlış anlamalara hayal kırıklıklarına kurban etmemek için havalanmayacak şekil olmayacak topu iyi takip edeceksin, nefes almadan, varlığının en derinliğiyle topu bekleyecek ve hep hareketе hazır halini sıcak ateşli çevik tutacaksın.. Böyle yazar oldum..

Ancak, yazarlığın felsefesi başkadır, çember, top, misket, bilye gibi dünya yuvarlağını anlatan şeylerle oynamak dünyayı oyuncaklaştırır, yazar değil diktatör olursunuz. Dünyayı yönetir dünyayla umursamazca dalga geçer dünyaya hükmünü geçiriyorum havasına kapılırsınız. Bu top oyunları insanı ya diktatör yapar, ya despot.. Yuvarlanan şeylerle oynamak diktatörlük oyunudur. Çünkü kolayca yuvarlanırlar, sen, dünyayı yuvarlıyorum sanırsın. Oysa ben otuz yıldır çalışıyorum herkesin zihninden kayacak yuvarlaklıkta herkesin zihninden hızla geçen bir kelimeyi hala rayına sokamadım. Top, misket, bilye, pinpon oyunları dünyayı fethetme duygusu verir. Dünya yuvarlaktır diyenler bu büyük oyunu oynayamaz, dünya diktörtgendir, kaya parçasıdır, yamuktur, yani kendiliğinden kaymaz. Uçmaz. Sıçramaz. Her delikten geçmez..

Ama şu da var, top oyunları sizi efendi adam yapar, çünkü topun yönüne ve hızına göre kendi hayatınızı şekillendirirsiniz, velhasıl dünyayı değiştirmek arzusunu içinizden alır, dünyaya uyum sağlamayı öğretir!. Bu acı gerçeği farkettiğim gün top, bilye, gibi yuvarlak nesnelerle boşu boşuna vakit geçirmeyi bir kenara bıraktım!..

Hayatım boyunca çok uzun hikayeler yazdım, ama yukardakiler gibi yazmak istemedim, çünkü ortaya ezik, hırpalanmış bir çocuk manzarası çıkacak, sorun bu değil. Bu hikaye içinde gizli büyük ve tehlikeli bir maceranın başka bir tadı var, şöyle, oyunlar bedenimizle bizi adam yapar, ama oyun da aşk da beyinde yaşanan bir şeydir. Şuna inandım en büyük aşk en büyük oyun, nesneleri kırılmış oyunları bozulmuş çocuklarca oynanır. İşte böyle, okul önlerinde satılan renkli macunlardan hiç alamadım, karamela, şemsiyeli çikolata, cep dolusu leblebiyi para verip alamadım. Şekerli, oyuncaklı, renkli, ambalajlı, süslü, oyunlu şeylerin hiçbirinden tatmadım. Beş yaşından beri simit sattım, su sattım, sakız sattım, ama en çok sakız ve mısır sattım. Mısır sepetim vardı. Koluma takar çıkardım. Mahalleden arkadaşlar hep bir oyunun içine kilitlenmişler beni farketmezlerdi. İçim giderdi, sanki orada olmalıydım ama başka bir yere gidiyorum, sırtımda bir yük. Bazen mısır satmamda bana yardımcı bir arkadaş olurdu. Onu mutlaka ödüllendirirdim. Çoğu zaman tek başına çarşı pazar gezerdim. Bazen mısırcıların önünden geçerim. Mutlaka arkadaşım hadi Nihat bir yiyelim der. En iyisini anlar seçerim. Tabladaki mısırlara bir bakmayla tezgahın en iyi mısırını bulup çıkartırım. Bunu asla yapamam. Yanımda bazen bir arkadaş, birlikte mısır yiyeceğiz, dur ben seçeyim, derim. Kazanın içinde hemen en iyilerini görürüm. Bu işi yaptım, anlarım. Hemen orta halli bir mısır alırım. Tezgahçı da anlar en iyisini kasıtla almadığımı. Yüzüme bir bakış fırlatır, anlaşır gibi oluruz, tuhaf bir ittifak kurarız. Tezgahın en iyi malını alırsam mısırcının canı gider, hevesi gider, içini korku basar, mısır elde kaldı der. Bilirim bu acımasız duyguyu.. Dostunuz olan insanlardan en iyi malını asla istemeyin..

Mısır satarken yorulduğumu da sanmayın, çok mısır yiyenin tabanları ispirto toplar, bulutlar üstünde yürüyor gibi yorulmadan koşarsınız, bir bakın, lazların ayakları açık pembedir... Ayrıca 9-10 yaşlarında mal satan çocuklar cinayeti önceden görür. Çünkü bütün müşteriler istisnasız bir çocuk bulmuş kazıklamak ister. Hayatın en karanlık en çaresiz yerinden boğazlanıyormuşsunuz duygusu yaratır. Ancak korkunç esrarengiz hırsızlar çakallarla dolu kocaman bir şehir içinden birkaç kuruş yolup/kazanıp cebi dolu eve dönmek keyiflerin en büyüğüdür, ben av buna derim. Hadi mucizelerle kasılan Hazreti İsa, gelsin de bu çakalların cıyıltıları pençeleri arasından cebini doldurup evine sağ salim dönebilsin...

Bizim zamanımızda topaçın bir şöhreti vardı. Ucu biraz sivrice armut benzeri. Tornadan çıkmış ve ağır olurdu, dibine kabara takılırdı. Kabaranın tam ortadan düz girmesi lazım, yoksa dönerken hemen düşer. Topaçı bir ipe sarar hızla yere atarak dön-

Devamı 14. Sayfada

Akşamsefası

erhancandan@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

BİR MOĞOL EFSANESİ CENGİZ HAN

FERRARİ'SİNİ SATAN BİLGE.

TAOCU SEX ÖĞRETİSİNİ DÜNÜ BUGÜNÜ...

TEST

SORU:
ON MİLYONUN VAR, VERİR MİSİN?..
CEVAP:
VERİRİM...
SORU:
BEŞ MİLYARIN VAR, VERİR MİSİN?..
CEVAP:
VERMEM... Sonuçlar: Ne şahaneymişsin...

GÖÇMEN KUŞLAR.

13. Sayfadan Devam

dürürsün, tabii ki topaç yarışmaları yapardık, aynı anda atar kimin topacı çok dönecek beklerdik.

Misket, bilye çok oynardık, ama gıcır gıcır tabir edilen yenilerinden hiç olmadı. Bizim misketler namı diğer adları köfte olurdu, köftelerle de kimse oynamak istemezdi. Keriz gibisinden bir çocuk gözümüze keserdik cebi dolu gıcır gıcır misket. Çocuk sizinkileri göreyim, der, çıkartırız, oğlum onlar köfte oynamam, der. Köfte demek, oynana oynana yıpranmış cam parçaları kırılmış, yani köfteleşmiş demek. Öyle misket maçları yapardık ki sonu cinayete yaralamalara varacak kadar büyük bir kumar oyununa dönerdi. Siz de büyütün müsabakayı, ben her oyunu abartarak yazar oldum..

Çelik çomağa gücüm yetmezdi, büyüklerin oynadığı maçları heyecanla izlerdik. Çok sertti.. Tehlikeliydi. Bir defasında alnımın ta ortasına geldi. Bugün dahi bir yere oturunca arkadaşlarım alnının üst tarafına ne olmuş diye sorar.. Çelik çomak hayvani ve köylüce ve dağlıca bir kuvvet ister, moğol gibisindir. Büyük sopanla küçük sopa parçasına öyle vahşice bir sertlikte ve düzgünlükte vurmak zorundasın ki, bu hiç dostça ya da hoş değil.. Ama kuvvetin ne kadar zalimce bir manyaklıkta sopaya vurabilirse havada uçuşan sopanın yüksekliği o denli vının başını döndürür. Deli bir heves. Sopanın havayı yırtan sesi kudurtur seni. İlkel vahşi insanların dalaşmaları, hırıltıları, solumalarıyla, yarıştığınız, kudurduğunuz, ruhunuzun kemik ve çatırdayan kayalıklarla kaslaştığı bir oyundur. Annemin cenazesinde, hep o vahşice çelik çomak oynayan arkadaşlarımı bekledim, sanki, onlar gelirse, hayat hakikaten hayata benzeyecek. Çelik çomağı vahşice oynayan bu çocuklar hiç ama hiç kadere hayata boyun eğmemişlerdir. Bense her zamanki gibi, kaybolan çomağı bulup getiren bir köpek gibi, çelik çomak oyunlarına yardımcı olmuşumdur. Tamam bu vahşi oyun sürsün isterim, bu yüzden hala çok uzaklara atılmış kelimele cümleler bulur hala getiririm..

Hatta bazen seyrederken içimden ulan çomak bir kaybolsa ya da çok uzaklara gitse de koşup getirsem.. Bir şekilde katılsam bu oyuna.. Hayatımda hiç bir oyuna gülerek alaya alarak katılmadım.. Her oyunu ağır bir ciddiyetle izledim..

Oğlum 13 yaşında ve evin içinde bir küçük krallık kurmuş gibi. Canı ne isterse alıyor yapıyor takıyor beceriyor sahip oluyor anlıyor biliyor.. Benim gibi, pahalı oyuncakları put gibi yasak gibi dokunulmaz kabul etmiyor. İçlerini açıyor, yırtıyor, sökü-yor, temas yerlerini, bozuyor, çalıştırıyor.

Geçen, bir görüntülü telefon istedi. Sınıfta herkesin varmış. Alamam dedim, alamam, ısrar etme. Ağladı, zırladı, almadım. O sınıfta mutlaka görüntülü telefonu olmayanlar var. Birilerine hava atacaksın, ben o havalardan çok yedim.

Almadım ama gönlünü de almak istedim. O akşam din dersi öğretmeni "ayetel kürsi"yi ezberleyin gelin demiş. Bizimkisi bir türlü ezber yapamıyor, koca uzun dua.. Hayatta ders çalıştırmış da değilim, oturdum, satır satır ayetel kürsi'yi ezberlettim.

Sonunda, tamam, ezber yaptığın hoca sana beş verir, ama, bu dua başka işlere de yarar, dedim.

Benim oturduğum sokağın bir başında bir de sonunda türbe vardı. Şu oyuncaklı bisikletli arkadaşlarımın hepsi hiç korkmazlardı türbeden. Demir pencerelerine tırmanır alayla içeri korkusuzca bakar eğlenirlerdi. Ben de aynı sokakta büyüdüm. Ama neden bir kez olsun türbe penceresinden içeri bakmaya cesaret edemedim. İçimde bir korku, bir korku. Oysa günboyu türbenin yanındayım, alışmış olmalıydım. Ya duvarına sırtımı veriyorum ya duvarının dibinde yumuşak toprağın üstünde taşla cızbız oynuyoruz. Üç taşla oynanır, eskiler zıpzıp derdi, zarf şeklinde bir şekil, taşları aynı hizaya getirdiğinde sayı alıyorsun. Ya da beş taş oynardık. Kiremit taşlarından daireler çizip kaydırma oynamak da güzeldi ama kaydırmayı kızlar oynardı. Kiremit parçalarını üst üste koyup taşla vurup yıkmak daha eğlenceliydi.. Ama ne oynarsan oyna, küf tutmuş pencerenin karanlık, loş, kırık, tozlu sandukasına doğu hiç bakamazdım. O türbenin içine bakamadan o şehirden kaçıp geldim.. Büyük şehirde çok okudum.. Artık buradan o türbenin içini korkusuzca okuyabiliyorum..

Akşam eve geç kaldığım olurdu ya da tam sofraya oturmuşken annem oğlum bakkaldan şunu al bunu al, derdi. Mecburen türbenin yanından geçeceksin. Korku dolu yalnızlık içinde bu dualardan başka hiçbir şeyin yoktur. Hızla okurum. Bir daha okurum. Ayaklarım hızlanır. Koşar gibi. Koşmayı yakıştıramam, hızlanmam, içimdeki korkağı durdurmaya çalışırım, duayı okudun tamam, derim, duayı okudum, okudum, okudun mu, bir daha oku birşey olmaz!..

Türbeler ruhumun gözlerine saplana kör bıçaklar gibiydi. Çocuk ruhunu solu soluğa en arkaik tarih öncesi bu korkularıy la buluşturduğunda ya teslim olur ya kahra man. Korku derin katmanlarınıza sızdıkç zehirlenirsiniz, duyularınız bıçak gibi kes kinleşir. Cinlerle oynarsınız. O çocuk tanr lanıyla savaşır. Ne zaman türbe görsem sanduka benim içimde ayağa kalkar. Kalb min içinden hortluyor. Göğsüm soğukta korkudan donup sırtım alevden ter dökü yor. Tanrılar eskiler tarih şeytanlar beni gö müş birden ayağa fırlıyorlarmış gibi. B korkular bin defa gelip gider ve bir küçü an sizin içinizde bir küçük günah bulmay çalışır, o minik yeri delip delip dağlar kada büyütür, hayat kadar büyük bir yalan yapa Bir yalanınız bir hırsızlığınız varsa o zama bu korkular sizi esir alır. Dünyanın bütü öcüleri öçlerini intikam intikam sıraya dize geceyanları yolunuzu pusuda bekler.. Kor kular beni küçük düşürür. Hiç kimse dün yayı küçük düşürülenler kadar tanıyamaz O bilinmez toprakların mağara mezar derin liklerinden küçük yoksul çocuklar korkular la güreşmeyi öğrenir. O küçük çocuk önc şunu öğrenir, kimse korkularından kaça maz, kaçmak imkansız. O halde saldıra caksın.. O küçük çocuk, korkularının üstü ne turşu basar gibi taştan ağırlığını koya Ama hep küflü sarmısaklı cinli turşunu üstündesiniz kontrolü kaybetip içine düşe bilirsiniz. Vakit vakit turşu basar gibi vak vakit ağır ağır korkularını sözlerle zehirleye rek öldürürsünüz. Öyle sözler bulmalısını ki çığlıkların büyümesin, öyle sözler bul malısın ki, bu dünyayla uyumsuz yapma malı seni... Sözleri aşar aşkla konuşursu nuz. İlkel korkular o küçük çocuğun çelim siz bileklerini yorar. Artık türbeler kesme onu. Tanrıları peygamberleri o sandukanı içine doldurur hepsiyle yumruk yumruğa hesaplaşırsınız... Benim beynim kend yumruklarımın ezikleriyle doludur..

Korkular insanoğlunun yarattığı kah ramanlar, azap veren sıkıntılar, evetle ha yırla çözülmez. Kendinize ve tabiata say gıyla usulca eğildiğinizde bu büyük insan problemi biraz daha sizi insan yapar. Ahh ç çocuk konuşmalarına ne zaman bir göz at sam, o çocuk cevaplarına bugün hala ihti yaç duyarım.. Yani mevzudan kaçtıkça kaçmayı öğrenirsin, yine gelir, bırak nd yönden gelirse gelsin, açsınlar bütün san dukaları saldırsınlar üstüme... Benim bey nim kendimce yazdığım muskalarla dolu dur..

Hatıra dediğin mazi dediğin bir yığın korku. Keşke yoksullar sadece acıksa Sanki herşey günah. Korkular karşısında saygımı bozmamayı dualar öğretti. Zater zayıfsın. Bir yerde bir çıt etse aklım gidecek gibi olur. Eve koşar anneme dolu dolu sarı lıp sokağın karanlık belirsiz korkularını unu turum. Şimdi dönsem o sokaklara, bağırıp çağırıp içime gömemediğim çığlıkları şim di özgürce ortaya çıkarıp türbeler mezarlık lar içinde avazım çıktığı kadar bağırsam. İnsanın kendine tenbihi dinden de polisten de yasadan da daha sert olmalı ve tenbihi ne uymalı.. Benim beynim tenbihlerle dolu dur.. Bilmem o yıllarda neden bu görünmez şeylerin melekli cinslerinden olanları da vardır diyemedim. Meleklerin hep kötücül lerini düşündüm, mezarlıkta yaşayanları hortlayan, çukurlara saklanmış solucanları kayalara gizlenmiş kertenkeleler, inler, cin ler, yılanlar, devler, fareler ve mağara dolu su yarasalar ve pislik duman dolu şekil dı şı, aklıma gelirler. O sokakta ıslık çalan kir li sessizliklerden ne çok vardı, bulaşıp ça murlaşıp üstüme sinerdi. Islık çalan du mandan sessizliklerin şekilleriyle oluşmuş bir tuhaf öbür dünya kalabalığı hücuma geçer üstüme binerdi. Bunların hepsiyle ba şetmek için elimde sadece bir dua... Belki oyuncaklar bu yükü azaltırdı.. Bu yüzden ayetel kürsiye çok severim. Kim icad et mişse Allah razı olsun. Şimdi rahatım, değil ayetel kürsiye, gecenin karanlığında Kur'an'ı bile hiç hatırlamadan mezarlıktan geçerim... Yunus derki; ben artık kimden korkayım, korkumla bir olmuşum..

Bazen başka ülkelere gidiyorum, içimde bir tuhaf korku, bu sefer yer değiştirmiş korku.. Sağda solda türbe göremezsem kendimi güvenlikte hissetmiyorum. Artık ben içimde korku yaratmamış hiçbirşeyi sevemiyorum. Ne diyeyim şimdi Notre Dame Kilisesi önünde... Korkuları mın hiçbiri hiç yanından geçmedi.. Ona karşı direnç, cevap, düşünce, genişlik, savunma hiç geliştirmedim. İşte böyle, bazen bir kız arkadaşla sokak aralarında yürürken köpek saldırır, kız eğlenir güler bana, köpekten korkulur mu diye... Kızım, derim, sen ev süs köpekleriyle büyüdün tabii korkmazsın, beni gece yarılarına kadar aç, eşek kadar hotrlak gibi sokak köpekleri kovaladı, köpekten bir kez olsun kaçmış bir insan ömür boyu kaçar, kaçmasa da için-

Akşamsefası

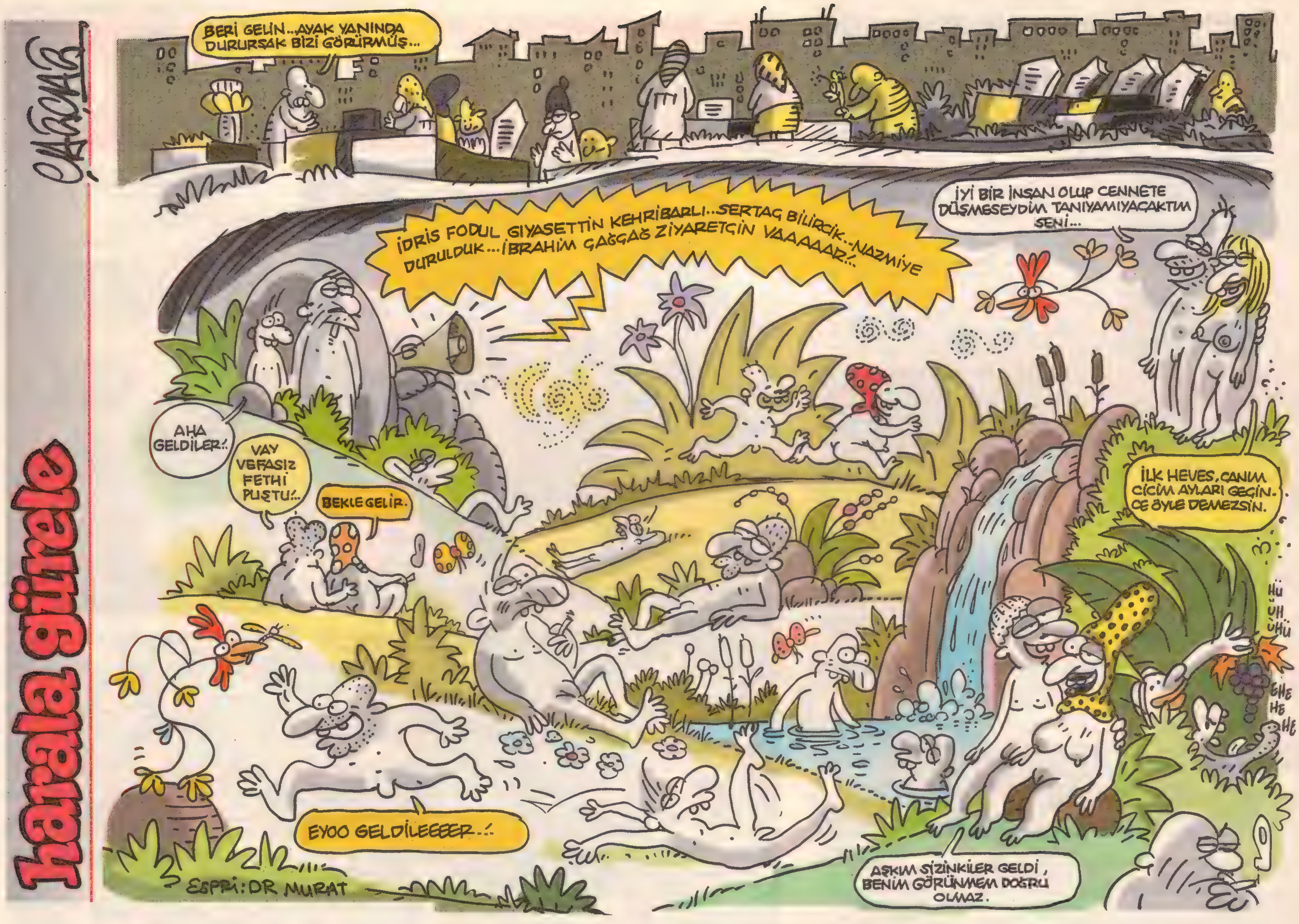

den kaçar.. Cinli değilseniz yazar olamazsınız, yazarlık cin çıkartmadır!.. Yazmayı sürdüreceğim, daha çok cinim var...

Boşuna uğraşmayalım korkular bitmez korkular yenilmez ama toplum hep korkusuzları ödüllendirir, o halde siz de geleneğe düzene uyun korkmuyormuş gibi davranın, başka da akıl veremem. Eğer modern toplum sizin insani korkularınızı bir zayıflık olarak görüp sizi küçümsüyorsa, siz de içinizden, zayıflığın karşıtı kuvvetli olmak değildir, kahramanlık değildir deyip, karşı koyma gücünden vazgeçin.. Doya doya korkmaktan bir zarar gelmez. Boşuna korkularınızı büyütür, tuhaf kulaklarla ecüş bücüşleştirir şeklini uzatır korku kriterlerini aşarsınız, bu da İsa olmanın habercisidir, kendinizi bu dünyaya dair hissetmeyerek başka bir dayanak bulursunuz, ötelerden. Sizi bilmem ben korkularımı bağrıma bastım acısını zevkini birbirine bandım, zevkini sefasını üşütüğünü çılgınca sefilleştirip yaratıklaşıp uzun ve tereddütlü bir ömür yaşadım.

Hiçbir şeyim yoktu ama korkularım oldu, işte bunu söylemek için bu hikayeyi yazmadım. Bana herşeyi unutturan bir ağacım vardı. Kurtuluş Parkı'nda geçtiğimiz hafta kesmişler onu. Odunlarını istif edip yığmışlar. Baktım odunlara, Sanayi Odası Başkanı'na benziyor, Belediye Başkanına benziyor, ama benim ağaca benzemiyor.

Taa 20'li yaşlardan ellili yaşlarıma kadar o ağacın altında büyüdüm. En değerli şeyimdi. Onu görmeden yapamıyordum. Bunu çok insandan sakladım. Beni hep başında görürlerdi. Yıllarca yanındayım. Yalnızım başındayım, mağlubum başındayım, tarifsiz kederler içindeyim başındayım.

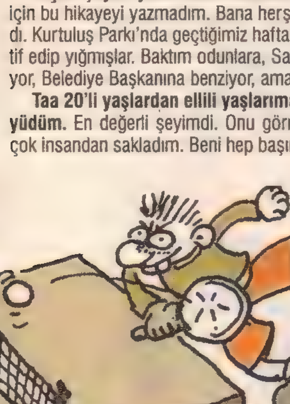

Parkta Nisan başı önce onun çiçekleri. Adını sordum bilen çıkmadı, yabani erik dediler, yabani birşey... Kardeşlerim yabaniyiz... İncecik dalları. Nisan Mayıs ayında önce yaprakları sonra yaprakları hergün renkten renge girer. Dünya şenlenir. Nasıl severim. Rüzgarla doluyla yağmurla Nisan ayında sonsuz amansız bir savaş verir. Havuzun başındaydı. Rüzgarlara karşı devrilir devrilir yıkılır iner savrulur ama hiç bir dalı kırılmaz. Çiçekleri dağılır uçar binbir parça soyulur dökülür ama bitmez. Yunus'un dediği gibi güzeldi: "Kargı gibi uzunboylu gülyüzlü hanım." Türbemdi. İki elim kanda olsa yanına varırım. Şu uzun uzun hikayeleri onunla yazdım. Başına gider okurum mırıldanır düzeltirim. Cümleleri paragraflara iliklerim, kelimeleri bağlarım, hikayem biter dönerim. Ağaçla ilişkim meczupcaydı. Akıl hastanem gibi. Hatta bazı çocuklar Nisan geldiğinde, ağbi senin türbe yine açtı der, koşarım..

Belediye Kurtuluş Parkını müteahhite verdi, parkı düzenliyor, havuz yeniliyor, su fışkırtmalar, bordürler, kaldırımlar, çimenlikler toparlanıyor. Geçen uğradım bizimkini kesmişler. Kestikleri gün ordaydım. Kuru odunlarını, ki, hala ince, hala zariftiler, üst üste sobalık odun gibi yığmışlar. O odun parçaları... Sobalık.. O halde görünce kolum ayağım kesilmiş gibi çılgına döndüm oturdum ağladım... Yerine süs çamları süs mazıları dikiliyor. Oysa parkın en güzel ağacıydı. Kime sorsam gösterirdi, okuldan liseden kaçanlar onun yanına geldiğinde çığlıklar atardı, fotoğrafcılar ressamlar önce ona uğrardı..

Artık şehri bu müteahhitlerden kurtarmanın yolu yok, plazalar, büyük mağazalar, büyük geniş yollar, bu şehir artık o şehir değil.. Bütün çocukluğunu bütün hatıralarını bütün maziyi kaybetme korkusu hiçbir korkuya benzemiyor, yokolma korkusu.. Ben çocukken işte bu duyguyu hiç duymadım.. Beklemediğim bir korku ölecek gibiyim şimdi..

Yağmuru o ağaçta tanıdım, rüzgarı orda, çiçeği orda, ben incecik ağaçların renkli çiçeklerin insanın en derin korkularını nasıl estetize ettiğini dünyayı unutturduğunu orda gördüm. Sakinleşmeyi orda, düşünmeyi orda, süslenmiş türbe gibiydi, konuşmayı, dertleşmeyi orda, öyle bir kraliçeydi ki eşi yoktu. Kızıl koyu morlu alevli kiremit ötesi yaprak renkleri morlaşır daha bir lacivert lekelerle derinleşir. Zayıfca dallar hastalık değil şehvetli sevinçli bir haz verirdi. Orda öğrendim, incecik zayıf yoksul olmak güzelmiş, çiçekmiş, hayatmış, kuvvet olmadan da yaşanırmış... Meğersem veremli gibi sıska yüzüm mutluluğun ta kendisiymiş, ondan öğrendim. Sanki çiçekleri kendi giymez bana giydirir. Dallarının güneşten kabarıp soyulmuş kabuklarındaki kızıl lekeler soylu asil görünürdü, bu renkten gömleğim olmalı deyip mağazalara koşardım. Ben, ülkesini ailesini geçmişini kaybetmiş bir gizli kraldım, o beni sevinçle karşılayan gizli sevgilimdi. Karşılıklı elimizi yüzümüzü burnumuzu gözlerimizi tutar, körler gibi dokunarak bir yerlerimizi hafifce sıkarak şakalaşır tanışırdık. Onu şimdi, sobalık odun halinde görünce, sanki Süleymaniye camiini taş taş söküp indirip öküz arabalarına doldurmuşlar..

Şimdi kime desem inanmaz, o benim topacımdı, çelik çomağımdı, tabaklı uçurtmamdı, beştaşımdı, misketimdi, bilyemdi, çember tekerleğimdi, şemsiyeli çikolatamdı, cebime dolandı, yastığımın altında saklanandı. Kime desem inanmaz, o benim sırrımdı, papatyamdı, dere kenarımdı, korularımın içiydi, şalımdı, uzun örtülü giysimdi, geçmişimdi, alamadıklarımdı, sevip okşayamadıklarımdı, yasinimdi, türbemdi, mevlidimdi, kandilimdi, duamdı, sevgilimdi, Leyla'mdı.. O, oyunların oyunu güzelliğin oyunuydu..

Sobalık odun gibi doğramışlar, kadavrası sakatat parçaları gibi kol paça omuz göğüs parça parça dilim dilim doğramışlar, ama nasıl güzelmişler parçaları bile düzgün mü düzgün... Güzelim. Gelin dediğin bir gün gelin gibi süslenir. Sen hergün süs hergün gelindin. Hergün çiçek hergün anlatacak takacak takıştıracak birşeyler bulurdun. Böyle süslenen görmedim. Yunus Emre derki, dağ ne kadar yüce heybetli olursa olsun, üstünden bir yol bulunur. O dağın üstünde senin gibi süslü bir ağaç yoksa o tepeye artık niye tırmanayım.. Ben böyle süslenen görmedim. Sudan parlak yeşil fıstık. Ateşlerde kavrulmuş su damlası. Sen uyusan ben seyretsem. Rüzgarla yorulmuş gövdemi yine kucağına alsa, yine rüzgar gelse yorulmadan sabahlara kadar dans etse.. Peygamber dediğin insanı bir gün diriltir, güzelim, peşine düştükçe dirilirdim.. Hayallere dalar başım döner eteklerine yapışır yaz kış bahar peşinden sürüklenirdim. Canımı yakardı dalıp gitmeler. Canımı yakardı sessiz güzelliğinin örtüsü. Günışığından daha ışık. Yaprakların hergün başka açar. Ben derin uykulara girer, hakiki dünyayı o sarhoş uykularda hayal meyal tadardım..

Yaz gibi parlak açık hava gibi hayhuy gibi geçip giden gibi sis gibi ateş gibi dişler morartırdı göğüslerimi. Bir pencerem vardı onu da hiç kapatmazdım. Islak çimenler üstünde yeşil çimenler kıskanır, çimenler üstüne ayıp değil okşadığım çiçeklerin düşer, balon uçurmuş çocuklar gibi sevinçle dolardım. Hangi yaram kanasa kimin dikeni batsa, çocukken çektirilmiş resimler gibi çiçeklerini yarama basardım. Hoplardım, zıplardım, yaprakların gibi susardım. Uçuşan yaprakların aklımdan kaçan sözler gibiydi. Küçücük kuşlar gibi boşuna gölgeni gagalardım. Rüzgarla öpüştüğün geceleri kıskançlıktan ta kalbimden yara alırdım, zamane kızları gibi öpülmek için bu şehirden birlikte kaçardık. Dudaklarımı kanatan incecik dalların. Bilirim yoluna katmerli gül çıkanın hali perişandır, aklım zail oldukça çehrem neşelenir. Çiçeklerin geceleri eşelenmiş mangal gibi ışıldardı!..

Kuşlar gibi sebepsiz çıkardım dalların üstüne kurulurdum. Göğsümü deniz ortasında yanmış gemiler gibi ateş basardı. Gölgenin altında bana ne haller olurdu. Alev alır yine sulara batardım. Sultanım. Kaç intihar haberiyle geldim, aslı astarı yok, dilini çıkarıp bin şaka içine aldın. Giysini yırttın. Manaların hepsini bir çiçeğinin üstüne muska gibi yazıp ilaç diye verdin.. Sayıklamalarım, hezeyanlarım, kabuslarım çırçıplak ayaklarınla yıkıp parçaladın. Rüzgarları imdadıma çağırdın, gözlerimi oyan sendin gözlerimi ovan sen, aklımı çelen sen. Dalların salınışı, çiçeklerin susuşu, çiçeklerin duruşu çıldırtırdı beni... Çığlıklarım dalında bülbülleşir.. Aşık öldüren boyun posun muydu, dillerimi kesip yerine diken sendin.. Bu çocuk bir küçük memur belki olurdu, ondan kocaman bir yazar yaptın, acıları sayfa sayfa hikayelerle kelimelerle ışığa çıkarttın.. Sana koştum sayfa sayfa okudum. Hayat, bahçelere koşup peşinden dolaşmaktı. Ne oldu sana güzelim, seni de sahipsiz incecik zayıf dayanıksız mı gördüler, ince ince, baltalarla nasıl sana kıyıp doğradılar.. Sular kaybolur gider ama akıntıyla yine çoğalır köpürür gelir, seni bir daha kim getirecek... Çiçek denizleri içinde çalkalanışın, dalgalanışını danslarını unutmadım. Elbette sevincim sendin. Gözlerim, dinlediklerim gibiydi. Anladım artık, bu hayat, resimle fırçayla, yazıyla konuşmakla yaşanmaz. Bize de bir balta lazım. Ya da bir kartal gelip götürmeliydi bizi şehirden. Dağların neresinden kopmuşsak o ilk yerimize atılmalıydık çöp gibi. Güzelim, ıslanan yaprakların tenime yapışırdı, soyunarak süslenen aynı yatakların çocuklarıydık, öpüştüğümüzde herşey düzeliyordu. Ellerin eteklerin topukların yaprakların içimde büyüyor. Bilmez kimse nasıl büyüyor. Vay gönül vay gönül vay gönül, yine köpekler gibi kudurdum. Bu balta onlarda varken yine uykular haram. Ah güzelim, kime desem inanmaz, aynamdın, yelkenimdin, büyücüm, aşkım, sessizliğim, sokulduğum kucağın, yazım, baharım, odam, yatağım, ocağımdın, ağlamadan ıslanmadan sevişmeler, sistin ateştin zevktin oyundun memlekettin uyumak sendin koşmak sen yazmak sendin, hazdın, dudaktın, öpücüktün.. Kime desem inanmaz, bu ne felaket ülkesidir, burada çiçek tohum tarla ova yayla dal yaprak yaşamaz.. Bu ne felaket ülkesidir burda meyve fidan gözyaşıyla ıslanmış bahçeler büyümez.. Oturmuş nelerle uğraşıyorum Amerikasını .ikiyim, Ermeni konferansını .ikiyim, benim başka kimim vardı?..

nihatg@leman.com.tr

LeMan
Sayı: 730
3 Kasım 2005 Perşembe
Haftalık Süreli Yerel Yayındır
● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR
● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ●Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● AslanÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Ahmet YILMAZ ● Gürcan YURT ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (iarkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

suatozkan@leman.com.tr

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

BİR ZAMANLAR HEYKELDİ

İstanbul'da Tophane-i Amire'nin karşısında Karaköy'e doğru giden yolda otobüs durağının arkasındaki küçük parkın içinde böyle tuhaf bir beton kütlesi var, var da ne derece dikkat çeker bilinmez... Bu yıpranmış beton kütle bir zamanlar bir heykeldi ve yanlış hatılamıyorsam **elinde çekiç tutan atletik yapılı bir adam heykeliydi**... Sen de **20 sene**, ben diyim **25 sene** zarfında biçare heykel yavaş yavaş yıprana yıprana Saddam heykellerine döndü, kolunu bacağını kaybetti, ne elinde çekiç kaldı ne yüzünün cemali kaldı. Zaman içinde soyut bir sanat objesi haline geldi. Üç boyut oldu sana dört boyutlu dumur objesi... Meraklısına bunu bildirmek dumursal vazifemdir zannı içerisindeyim efendim...

KISA MESAFEDE GURBET

Pek güzeldir Ayvalık...

Ayvalık Cunda Adası'nda, Ağustos sıcağında, taş evleri ve kapı pencere demirlerini zevk içinde seyrederek dolaşıyordum... Bir elektrik direğinin tepesinde elektrik arızasında çalışan bir usta gördüm... Kapkara yanmıştı teni, güneşin altında durmaktan adeta kavrulmuştu bedeni... Yüzü de hayli kederli duruyordu parlak Ağustos güneşinin altında... Onu görünce selam verdim ve **" Ustam nooldu sana böyle, yanmışsın, kavrulmuşsun?..."** dedim. **"He valla"** dedi. Ben de sözlerimi sürdürdüm **"Abi yanmışsın ama sanki senin için yanmış, yüreğin yanmış, öyle duruyorsun..." "He valla, nası bildin, anladın sen benim dertli olduğumu..."** diye karşılık verdi. **"Peki derdin nedir ustam, nooldu sana?..."** diye sordum. **"Gurbetteyim, gurbet derdi çekiyorum, çeken bilir bunu..."** deyince durumu anlayışla karşıladım, sözlerime dikkat etmem gerektiğini düşünerek hassasiyetle sordum **"Peki ustam nerden geldin buraya?..."** diye sordum. **"Balıkesir'den geldim, Balıkesirliyim..."** dedi ki, şaşırdım kaldım, **"Ustam naaptın sen, bu nasıl gurbet, Balıkesir'le Ayvalık'ın arası minibüsle 40 dakika, atla git yarım saat sonra ordasın, az ilerisi Balıkesir, direğin tepesinden baksan görürsün..."** dedim. Direğin tepesinde öyle bir iç çekti ki, **"Öyle deme gurbetin kısası uzunu olmaz, gurbet bu, onu bilen bilir, aah aaah!..."** dedi. Çektiği bu ahların hüzünü, paratoner gibi direğin tepesinden benim başıma boşalıp elektrik devresini dumur olarak tamamladı...

Paf Takımı Dumur Detayları depatmanında ***Anadolu Aslanları*** tam gaz gidiyor... ***Dumur Süper Ligi***'nde ***Çanakkale*** yine haftayı lider olarak tamamladı...

Duyuru Stili

Yazlıkçılara son uyarı !!!
MUSLUĞUNUZU KAPATTINIZMI?
OCAĞI SÖNDÜRDÜNÜZMÜ?
ELEKTRİKLERİ KAPATTINIZMI?
KAPINIZ KİLİTLİMİ?
GÜLE GÜLE
ALTIN SAHİL SİTESİ

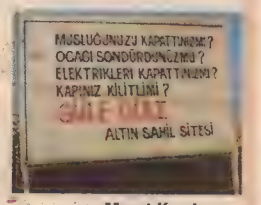

Murat Kapıkaya

Sevgili kadim dumur dostu ***Murat***, yıllardır güzel detaylar yakalarsın. ***Lemanyak*** dumur dostları da senin ismine yabancı değildir. Bu detayında en azından yeri, mekanı, şehri bilseydik iyi olurdu... Zira dumur çatısının üç önemli taşıyıcısı ***Zaman-Mekan-Neden*** şeklindedir. ***Zaman, Mekan*** ve ***Neden*** bize mizahın bugünlerde kaybetmiş olduğu gerçeklik duygusunu verir. Güleceksek veya şaşıracaksak ya da hatta ağlayacaksak gerçeklik duygusuna ihtiyacımız vardır. Yine güzel bir detay yakalamışsın, hakikatende altın gibi sahil sitesiymiş bu ***Altın Sahil Sitesi,*** helal olsun... Yalnız bizim de onlara şu soruyu soracağımız geliyor; ***"Bunu yazarken imla kurallarına dikkat ettiniz mi?... Zira mi'ler, mı'lar ayrı yazılmaz mı?..."*** Bir de bu, sitenin çıkışı, güle güle kısmı... Acaba girişte hoşgeldiniz kısmında ne yazıyor kimbilir?...Belki de şöyle yazıyordur; ***MUSLUĞU AÇIP DUŞ YAPTINIZ MI? / OCAĞI YAKIP ÇAYI KOYDUNUZ MU? / ŞEHİRDE ALDIĞINIZ NEGATİF ELEKTRİĞİ ATTINIZ MI? / KAPINIZ MİSAFİRLİĞE AÇIK MI, GELELİM Mİ? / HOŞ GELDİNİZ / ALTIN SAHİL SİTESİ***

Dumur Ceografik Gezelim Görelim

Aydın Kuyucak-Buharkent ilçeleri arasında yol üzerinde, dünyanın belki de en kısa minaresi, toplam ancak **6 metre** vardır...

Zkan Aydemir

Gerçekten ***Dumur Ceografik*** alanında yakalanmış hoş bir detay... Minareye yan evin çatısından atlanarak giriliyor herhalde... Mahya assan kafana değer yahu... Gördünüz mü sevgili dumur dostları, detayın ***Yeri, Mekanı,*** koordinatları belirtilmiş, ne kadar iyi olmuş. Benim için de meraklısı için de oradan geçerken bu detayı yakından yakından görmek mümkün olabilir böylece...

Kamyoncu

Sürekli yolculuk yaparım, kamyonların arkasındaki yazıları da her zaman okurum ama bu seferkini oku oku anlamadım, sonra iyice yaklaşınca anladım ki yazı yanlışmış, ben de bi sorun yokmuş...

DUVANLA YAŞAMADIMKİ BEDDUVANLA ÖLEYİM

Pek dumur sayılmaz ama olsun, çalışmalarınızda başarılar dilerim tüm Leman ekibine...

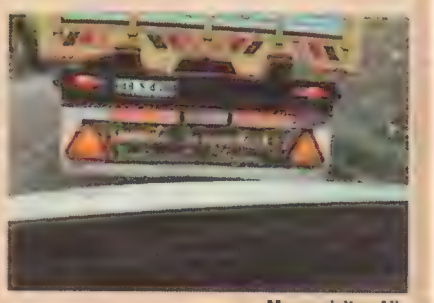

Marmaris'ten Ali

Bunu yazan kamyoncuya duva ediyoruz, bize bir dumur detayı kazandırdığı için... Ancak bence burdaki dumur detayı bu yazıda değil, senin action tadındaki hareketinde... Abicim bu resmi çekmek için hızla giden kamyona arkadan arabanla ***James Bond*** filmlerindeki gibi yaklaşman beni yaman bir dumura uğrattı... ***Dumur Detayı*** yakalama uğruna inceden Fotmula 1 olayına girmişsin ki, ne diyeceğimi şaşırdım... Yapmayın böyle yahu!. Şükür bu resmi çekerken başına birşey gelmedi, yoksa bana bedduva ederdin Dumur Detayı uğruna bu tehlikeye atıldığın için...

Akşamsefası

KIRTIK DİBİDİBİ

SUAT ÖZKAN

731

10 Kasım 2005 Perşembe 152209 Sayı: 2005/46 Seç, karıştır 1 YTL (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

VAROŞLAR AVRUPA'YI TİTRETİYOR

(Kapak yazısı 3. sayfada)

OLAYLAR TÜRBAN YÜZÜNDEN ÇIKTI!.

BAKALIM BİZİMKİ İÇİN NE DİYCEK?!

POLİS

Tuncay & Kemal

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Akşamsefası

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 0,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1,70 EUR / England 1,60 GBP

İŞİM VARDI HIZLA YAZDIM, KUSURA BAKMAYIN

Nihat Genç

Paris banliyölerinde araba yakmalarla başlayan ayaklanmalar bir büyük dünya sorununu yeniden gündeme getirdi. Birincisi, **göç** ve **göçmen sorunu.** Ki, **Avrupa** onyıllar boyunca en büyük sorununun göçmen sorunu olduğunu çoktan ilan etmişti. **Avrupa** fonlarını bu yöndeki araştırma ve tartışmalara ayırdı.

Sorun dünya sorunu. Madenlerini ve petrollerini çaldığınız üstelik katlederek sömürdüğünüz ülkelerin insanları ülkenize kaçak olarak zorla giriyor. Eğitimsiz işsiz nüfus büyük yük oluşturuyor. **Merkez** tarafından emilemiyor. Sağlık ve işsizlik sigortalarından refahtan huzurdan payı varoşlar alamıyor. **80'li yıllara** kadar dışardan gelenler bir şekilde merkez kültür içinde sinemacı, şarkıcı, işadamı, işçi olarak yeni geldiği kültürü benimseyip hazmedebiliyordu. Çünkü o zamanlar **"sol"** diye birşey vardı. Sol **Vietnam**'a ve **üçüncü dünyaya** sahip çıkıyordu. Ve **"sol"** da **"Avrupa kültürüydü."** Emperyalist batıya karşı olanlar emperyalist batının merkez şehirlerinde bu karşıt fikirleriyle siyaset oluşturabiliyor vicdan fikir insan hakları eşitlik bölüşüm gibi dünya sorunlarını pekala tartışabiliyorlardı. 90'dan sonra dengeler değişti. Sol katledilen **Arap** dünyasına **Vietnam** gibi sahip çıkamadı. **Merkez Avrupa** kültürü milliyetçiliğe kaydı. Kültürünü ve refahını Avrupa Birliği şemsiyesi altında herkesten kıskanıp başkalarına kapattı. Refahından taviz vermemek için kendini dışardan gelene karşı korumaya aldı. Ve bu büyük dünya sorunu, Avrupalılar tarafından **"dışardan gelenler", "göçmenler"** başlığına indirgendi.. Yani bu büyük dünya sorununu, Araplar'ı katletme, petrollerini çalma, insan hakları, eşitlik, bölüşüm sorunu olarak Avrupalılar kabul etmiyor. Sorun basit, **"göçmenler"** gelmesin. Böyle böyle, **varoşları** dışladı, öteleştirdi, düşmanlaştırdı. Adlarını **Türk, Arap, müslüman, göçmen, mülteci, başkası** deyip onları damgaladı. Ve bu kitleleri **Avrupa kültürünün** düşmanları olarak felsefi olarak tartışmaya başladı. Zaten **El Kaide**'nin dünyada terör estirmesiyle bu kitleleri **barbar, vahşi, cani, eğitimsiz, tehlike,** en önemlisi, batı kültürünün bir numaralı düşmanı olarak ilan etti..

Avrupa kültürünün herşeyi olan **Paris** gibi merkezi şehirlerin varoşları **Afrika** ve **Asya**'dan gelen göçmen nüfusuyla büyük şehirlere meydan okumaya başladı. Bu ayaklanmalar kesilip kesilip devam edecek. Çünkü meydan okuyanların derdi sadece ekonomi, sağlık, işsizlik sigortası değil. Varoşlar merkezin iki yüzlü davrandığını, ayrımcılık yaptığını, kendilerini dışlayıp yetenekli olsalar dahi işe sokağa büroya fabrikaya sanata kabul edilmediklerine inanıyorlar.

Sol ortalıklarda gözükmediğine göre, varoşların bu isyanını siyasi olarak kim dillendirecek. Avrupa kültürünün solu da sağı da **Avrupa Birliği** şemsiyesi altında. Hem sol hem sağ göçmenlerin hazmedilmesi, emilmesi, entegrasyonu dışında başka şey tartışmıyor. **90'lı yıllara** kadar Avrupa solu bu kitleler adına **Avrupa**'ya meydan okuyordu. Ama artık sol, sömürgeci **Avrupa** ve **Amerika**'ya karşı siyasi olarak ortalıklarda yok. Ve **Sovyetler** dağıldıktan sonra batıda başlayan **liberal küreselleşme hareketi** karşısında yeni fikirler söyleyemedi.

Ayrıca **varoşlardaki** gençler, batının **Afganistan, Çeçenistan, Irak, Somali** ve **Afrika**'da yaptıkları iki yüzlü sömürgeci politikaları görüyorlar..

Avrupa artık herkese iş, herkese sağlık, diyemiyor. **Avrupalılar**'a iş, **Avrupalılar**'a sağlık diyor. Dünyanın diğer yakası öldürülsün, katledilsin, umurumda değil, diyor. Yani, **"İnsanlık ülküsü"** Avrupa'dan çoktan düştü. Avrupa refahını kendi şehir/ülke sınırlarıyla kıskançlıkla korumaya çalışıyor. Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın, diyor. Ve insan insan insan diye kasılıp Avrupa kültürü insan insan diye şekil olan **filozoflar** dahi bugün **ırkçılık** yapıyor.. Avrupa kültürünün ve büyük batı uygarlığının yol ayrımındayız, bu yalana çoluk çocuk dünyalı ve hatta **Parisli** kimse inanmıyor.

Oysa Avrupa, Avrupa medeniyetinin **"insanlık"** için son büyük ve tek büyük çare olduğunu söylemiş, yüzlerce **batıdışı** ülkeye **demokrasi, insan hakları, eşitlik, hukuk** pompalamıştı.

Ama şimdi, hukuk benim insanım için, Araplar ölebilir diyor. İnsan hakları benim için diyor, dünyanın diğer yarısı ölebilir, diyor.

Varoşlardaki çocuklar **Avrupalılar**'a, peki bu **sizin demokrasi benzin olmadan çalışmıyor mu,** diyor, **peki bu sizin insan hakları Araplar öldürülmeden çalışmıyor mu,** diyor?

Ve varoşlarda çocuklar, madem ülkemizin benzinini çalıp öldürüp katledip bu demokrasiyi çalıştırıyorsun, o halde, bu merkez şehirlerde bize de yer açın, diyor..

Avrupalı, hayır, benzininizi çalarız, öldürürüz, nükleerler kusarız, ama sizi almayız, diyor..

O halde, savaş başlamıştır!.. Savaşın tarafları yavaş yavaş dünya sahnesine çıkmaktadır.

Şu anda dünya sahnesine yeni yeni çıkmakta olan bu **yeni savaşın aktörleri** kendilerini göstermeye başlamıştır.

Önce şunu söyleyeyim, bu yeni savaşın aktörlerini canlandıran **Amerika**'dır. **Amerika, Irak** savaşına başladığında petrol otuz dolardı, şimdi yetmiş dolar. Böylelikle **Rusya** borçlarını ödedi, **İran** iki katı, **Venezuella** iki katı büyüdü ve dünyaya meydan okumaya, yeni dengeler oluşturmaya başladılar.

Önce Venezuella!.. İşte **Arjantin, Brezilya, Venezuella, Uruguay** gibi Latin ülkeleri Amerikan başkanı **Bush**'un tüm **Amerika**'yı serbest ticaret bölgesi yapmasına karşı yürüyüş yaptılar, sokakları kestiler ve **Bush** eli boş döndü.. Artık **Bush Amerika**'da güçlü değil. Solcu latin hükümetleri **Amerika**'ya karşı latin ülkelerini örgütlemeye başladı bile. Ortak dayanışmalar, ortak televizyonlar, ortak mitingler yaparak **Bush**'u ve **Amerika**'yı topraklarına sokmamak için bugünlerde mikrofon başında meydanlarda bağırıp çağırıyorlar...

Şüphesiz Chavez bu hareketin başına oynuyor ve dünya solunu yeniden toparlamaktan sözediyor ve dünyanın yeniden Amerikan karşılı olarak örgütlenmesi çalışmalarını yapıyor!.. Yani kardeşlerim dünyada büyük gelişmeler var, hepimizin siyasetini ideolojisini ve gelecekteki dünyayı belirleyecek inanılmaz gelişmeler...

İkinci büyük savaş narası **İran**'dan geldi. **İran** son yıllarda doğalgaz sondajlarıyla büyük bir enerji potansiyeline sahip oldu ve etrafındaki her ülkeye bugünlerde boru hattı bağlıyor. Enerji üzerinden politika yapıyor. Çünkü **Amerika** ambargosu onu yoruyordu. Şimdi **Çin, Hindistan İran**'ın petrolüne muhtaç. **Ahmedinejad İran**'ın nükleer sahibi olmasını istiyor ve bunu tüm İran istiyor. Dünyadan korkusu olmadığını göstermek için nara üstüne nara atıyor, **İsrail silinecek** diyor, nükleer benim hakkım, diyor.

İran bir dünya devleti mi oluyor, bilemeyiz, ama, önümüzdeki on yıllar boyunca tartışılacak konuyu dünya gündemine taşıdı. O da **nükleer**... Soğuk savaş sırasında iki farklı ekonomi düzeni tartışılırdı, biri **kapatilast,** diğeri **komünist.** Ancak, dünyada artık iki farklı ekonomik düzen yok. **Ama iki farklı düşünce var.** Biri, **Birleşmiş Milletler ve Güvenlik Konseyi**'ni oluşturan ülkeler **"nükleer"** sadece benim hakkım diyor, bir de **İsrail**'e göz yumuyor. Ama **Güvenlik Konseyi**'ndeki **Rusya** bu işe karşı ve **İran**'a **Amerika** gibi bakmıyor.

Evet, nükleer bombaya **İran** ve ya da başka ülkeler de sahip olabilmeli mi? **İran** bu tartışmayı başlattı. Dünyada yeniden dengelerin oluşabilmesi için önce nükleer dengenin kurulması şart!..

İran ayrıca kabadayı naralar atarak, **ezilmekte, katledilmekte** olan Arap ülkelerine mesaj gönderiyor, ağbiniz benim, bakın kimseden korkum yok, diyor... Siyasi olarak büyüyor, güç olarak büyüyor ve Amerika karşısında bir başka büyük dengenin liderliğine oynuyor. Ayrıca başta latin ülkeleri ve birçok **Afrika** ülkesi İran'ın nükleer sahibi olmasını destekler açıklamalar yapıyor!.. Yani **İran**, önümüzdeki on yıllar boyunca dünyada en çok tartışılacak ve dünya dengelerini tayin edecek bu en büyük dünya sorununu gündeme getirdi.. **Nükleer sadece Amerika ve yandaşlarının hakkı mı?** Bu yoksul ülkeler kendilerini korumak için nükleer tesis edebilecek mi? Kardeşlerim, bu belki de yüzyılımızın en büyük meydan okuması, sorunu...

Üçüncü büyük blok, **Çin, Rusya**'nın başını çektiği **Şangay bloku. Orta Asya**'dan **Amerikan** askerlerini resmen kovdular. Artık bir ortak **Orta Asya** gücü (Nato gibi) kurmak istiyorlar. Kadife devrimin meydana getirdiği karışıklıklardan sonra **Özbekistan**'da yanlarında. **Kazakistan, Türkmenistan, Özbekistan, Çin, Rusya, Hindistan, İran** bu büyük karşı bloku çoktan oluşturdu..

Artık **Amerika** dünyada yalnız değil, tek başına istediği gibi at oynatması mümkün değil. Amerika bu vahim durumu görmüş olmalı ki birden dün yoksaydığı **Birleşmiş Milletler**'e sığındı. Ve **Birleşmiş Milletler** şemsiyesi altında yeni bir siyaset yapmaya çalışıyor. Yani dün **Irak**'a girerken kimseden izin almadı, dünyanın **yüz ayrı yerinde üsler açarken** yine dayı dayı nara atıyordu. Ama şimdi, tekrar **siyasete, diplomasiye** dönmeye karar verdi. Çünkü karşı bir cephe oluştu ve ne kadar enteresandır karşı cephenin de nükleeri var ve karşı cephe **Rusya** ve **Çin** ekonomisini çoktan

topladığı gibi dünyaya meydan okuyorlar..

İşte bir **Irak** savaşı **Amerika**'nın başına neler açtı? Karşısına kaç ayrı dünya geldi yerleşti. **İran** bir yandan **Rusya-Çin** bir yandan, **Venezuella** önde Latin ülkeleri bir yandan... Kardeşlerim, **Amerika**'yı bir daha bu kadar kötü bir ekip yönetemez sanırım, **Bush ve ekibi tüm Amerika tarihinin en facia hükümeti** olarak tarihte yerini alacak ve muhafazakarlar .İktirolup giderken yerini demokratlara bırakmak zorunda... Çünkü **Amerika**'nın başka şansı yok..

Amerika'nın önü kesiliyor. Bir başka dünya sesini yükseltiyor!. Yeni dengeler kuruluyor.. Dünyayı çevirdiğini ve istediği ülkeye istediğini yaptıracağını sanan Amerika, şimdi dünyalılar tarafından çevriliyor.. Dünya **Amerika**'yı kıstırmaya çalışıyor... **Aptal Bush** ve **Amerika** ise **İsrail**'den başka dünyalı tanımıyor... Aslında **Amerika**'nın burnu üstü çakılmasına sebep **İsrail**'dir.. Sadece muhafazakarlar değil, muhtemel bir demokrat iktidarda **İsrail** taraftarlığına mesafe koymadan bir dünya siyaseti yapamayacağını çoktan anladılar, ama bunu söylemeye cesaret edemiyorlar..

Hızla kaleme aldığım bu yazıyı burda keseyim, ilerki haftalarda işte bu dengeler üzerine uzun uzun konuşuruz..

Malatya Çocuk Yuvası'nda minnacık çocuklara insanlık dışı gaddar dayak işkence görüntülerini izledik. Bu vahşi görüntülerin altından ne hükümet ne devlet ne toplum kalkabilir. Yoksul, çaresiz, annesiz babasız bu yetim öksüz çocuklara yaptığımız muamele **Türkiye**'yi utandırsın! Siyaset sistemini utandırsın, üniversiteleri utandırsın, aydınları utandırsın, halkı utandırsın... Ancak muhafazakar gazeteler bu gaddar görüntülerle ilgilenmediler ve hemen bakanları **Nimet Çubukçu**'yu temize çekmeye çalıştılar. Yeni Şafak'ı açtığınızda manşetlerinde **Nimet Çubukçu** bir çocuğa sarılıyor, ağlıyor, kucaklıyor. Bu kadar mı adice siyaset yapılır! Kimi koruyorlar, bakanı.. Niçin, kendi bakanları! **Peki o çocukları kim koruyacak?**

Muhafazakar medya kendi bakanına sahip çıkmak için haftalarca manşetlerini **Nimet Çubukçu**'nun aslında ne kadar şefkatli, anne, merhametli olduğunu göstermeye çalıştı. Yani, müslüman iktidar dokunulmazlığı ve imtiyazları olan bakanına sahip çıktı.

Aynı günlerde **Van Rektörü** tutuklandı ve **YÖK**'e bağlı yetmiş rektör **Van**'a koşup kendi rektörlerine destek verdiler. Herkes adamına sahip çıkıyor. Muhafazakar basın kendi adamına, **ben laikim, cumhuriyetçiyim** diyenler kendi adamına.. Bu rektörler pekala topluca **Malatya Çocuk Yuvası**'na da uçak dolusu gidebilirlerdi. **Gitmediler!**

Sağ ve **sol**, ya da **laik** ve **şeriat siyaset**, haftalarca izledik ve gördük ki **"imtiyazlı"** ve **"dokunulmaz"** ve **hali** yerinde, **keyfi** yerinde, **maaşı, makamı** olan kendi insanlarına sahip çıkıyor. Ve siyasetlerini ve medya güçlerini ve makamlarını kendi imtiyazlılarını korumak için harekete geçiriyor.

Cumhuriyet düzeni bu mu? Peki bu üç yaşında işkence gören çocuklara kim sahip çıkacak!. Cumhuriyet kimin yanında? Cumhuriyet bu çocukların mı? Yoksa imtiyazlıların mı? Bu bayrak bu yoksul kimsesiz ve işkence gören çocukların bayrağı mı? Yoksa, bu imtiyazlı, dokunulmazlı makam sahibi insanların bayrağı mı?

Bizim cumhuriyetimiz bu yoksul çocukların cumhuriyetidir. Bizim bayrağımız bu dövülen işkence gören çocukların bayrağıdır. Unutmayalım, **Kurtuluş Savaşı**'nda şehit düşen askerlerin çocukları yetim öksüz kaldı ve otuzbine yakın çocuk devlet tarafından yatılı okullarda büyütüldü. Cumhuriyeti kuran ilk kadrolar, öğretmenler, mühendisler, memurlar, subaylar, işte bu yetim çocuklardır! Onların anası babası yoktu, kimsesi yoktu, sahipleri yoktu, Cumhuriyete ve bayrağa ve toplumun tümüne ayrım gayrim demeden bu topraklara sahip çıktılar..

Sonra bu cumhuriyet başkalarının eline geçti, **sermayenin işadamlarının medyanın torpillilerin, soyguncuların, adam kayıranların, kendisine yakın olanları tayin edenlerin...**

Oysa yoksul çocukların **dayısı amcası yakını** yoktur, onları işe alacak, onları okutacak onları **yüksek makamlara getirecek kimseleri yoktur..**

Sermaye ya da siyasi yüksek makamlar, laikim cumhuriyetçiyim diyenlerin eline geçiyor, farketmiyor, ha, dinime inamınam bağlıyım temizim müslümanım diyenlerin eline geçiyor yine farketmiyor! Her iki tarafta makamlarının gücünü sermaye güçlerini kendi dokunulmazlık ve imtiyazları için kullanıyor!..

Oysa **minnacık çocukların dövüldüğü** bu işkence sahneleri karşısında, laikler de cumhuriyetçiler de sağcılar da müslümanlar da herkes acı çekmeliydi.. **Herkes utanmalıydı.**

Ocular bucular şucular, acı çekmez, gerçek insanlar acı çeker. Bir halkı bir toprağı ayakta tutmak istiyorsanız, ocu bucu değil, sahiden **"insan"** olunmalı.. Bu toprakların sahipleri yoksullar, kimsesizler, sahibi olmayanlar, dayısı olmayanlar size sesleniyorum; cumhuriyet düzeni **Ağrılılar**'ın, **Vanlılar**'ın, yoksulların, altta kalanların mı düzeni, yoksa cumhuriyet imtiyazlıların, makamı olanların, torpillilerin düzeni mi?.. İşte önümüzdeki yıllarda **Türkiye**'de siyaset yapacak gençlerin en büyük sorunu budur... **Cumhuriyet yoksul çocuklara teslim edilecektir..**

Kardeşlerim, bizim **siyasi kavgamız** budur, **ideolojimiz, fikrimiz, imanımız** budur...

Hadi şimdi başka esprili konulara girelim..

Ofli hoca iftardan önce cemaate konuşma yapıyor. Cemaat soruları bir kağıt pusulaya yazıyor hocanın önüne koyuluyor. İftar vakti de gelmiştir. Hanımı evden hocaya bir pusula gönderir. Üstünde **gelirken et getir, ıspanak getir,** yazıyor. Hoca pusulalara teker teker cevap verirken üstünde et getir pusula olan kağıdı okuyor. Hoca: **"Ey cemaat siz benden dua istersiniz, namaz istersiniz dini müşkillerinize cevap istersiniz. Bu kafir kimdir benden et ister, ıspanak ister.."**

Yine Ofli. **"Ey cemaat zina yapanın yeri cehennemliktir. Doktorla zina yapan on yıl yatar avukatla yapan yirmi yıl yatar, mühendisle yapan on beş yıl yatar.."** derken bir hanım dinleyici **"peki hoca efendi, hocalarla zina yapan cehennemde kaç yıl yatar?"** diye sorar. Hoca hanıma döner: **"Uyanık müslüman, cennetin kapısını ne çabuk öğrendin.."**

Ofli hoca yine konuşuyor ve rakı içmenin cehennemlik günah olduğunu vaazetmekte. Cemaatten biri hocaya çıkışır, **"hocam, sen rakı içmek cehennemliktir derken Atatürk'e hakaret edersin. Senin derdin cemaati aydınlatmak değil Atatürk'e bir vesile bulup küfretmek. Çünkü Atatürk de rakı içerdi, şimdi sen Atatürk cehennemliktir mi demek istersin?"..**

Hoca: **"Ula uşaklar ben burda Atatürk'e mi konuşiyrim. Ben size konuşuyrum. Atatürk vatanı kurtarmıştır ona rakı baldır helaldir. Siz ne bok yediniz.. Demem o ki memlekete bir hayrı olmadan rakı içmek cehennemliktir.."**

Fıkralardan gidelim. Geçtiğimiz yıllarda **AKP** iktidarı yıllarca sürtüştüğümüz **Suriye**'yle yakınlaştı. Suriye'yle kardeş bir siyasete başladık. Ancak ne olduysa, son aylarda **Beşar Esad**'ın gizli davet talepleri reddedildi. Çünkü daha önce **Tayyip, İsrail**'e **terörist devlet** demiş **İsrail**'le ilişkiler gerilmişti. Ancak **İsrail, biz Tayyip'e tükürdüğünü yalatırız** deyip siyasi baskısıyla **İsrail**'e davet etti. Ondan sonra ne olduysa **Suriye/Türkiye** ilişkileri sıcaklığını sürdüremedi..

Müslümanım deyip iktidara gelen **AKP**'nin bu korkak tavrı tabii ki bizi üzdü ve ekrandan şu fıkrayı anlattım:

Bir **Arap** fıkrası, **Suriye**'de anlatılır. **Suriye Humus**'ta halk çok güzel sesli bir müezzin arar, ancak bulamaz. Bir tek güzel sesi olan var, o da yahudi. Yahudiye gidip **"bizim ezanı okur musun"** derler. Yahudi, **"okumasına okurum, ancak, ezanda geçen Muhammed Allah'ın resuludur yeri gelince kıvırırım.."**

Olsun, demişler, **sen cemaati camiiye çağır, gerisi farketmez.** Yahudi minareye çıkmış. Muhammed resuludur yeri gelince.. Yahudi eliyle aşağıdaki müslümanları işaret ederek: **"Onlar var ya, onlar dermiş Muhammed elçiymiş.."**

Şüphesiz **AKP**'nin **Arap** dünyası politikasında İsrail'e ezan okutturacak hali yok, ama kuşkular var. Bir dedikodudur gidiyor. **İsrail**'in **Arap** dünyasıyla diplomatik ilişkileri sıfır düzeyinde, yani bir elçiliği konsolosu yok. İşte İsrail bu duruma şöyle bir çözüm bulmuş. **Arap** dünyasındaki **Türk** elçiliklerinin içinde **İsrail**'e bir oda verecek. Ve **İsrail** bu odayı kendi elçilik binası diye kullanacak. Şaka değil, tartışılıyor...

Erzurumlu yolda yakası kürklü bir hanım görmüş, **"hanım demiş, yakanıza fino çıkmış.."** Kürk giyen hanım, **"salak şey, o fino değil, kürk"** demiş..

Erzurumlu: **"Bene ne, gıtlarsa seni gıtlar!"**..

AKP'ye lafımız budur, boynunuza **İsrail** yılanını sarmayın, **gıtlarsa sizi gıtlar. İsrail**'le her türlü siyasi ticari ilişkilerimizi tabi ki geliştireceğiz. Ancak **İsrail** ağzıyla **Orta-Doğu** politikası yapamayız. Bizim medeniyet felsefemiz politika olarak nerde duracağımızı bizi gösteriyor, biz önce **Araplar**'ın yanındayız..

Saygıdeğer **AKP**'liler, doğduğunuz günden iktidara geldiğiniz güne kadar Allah dediniz müslüman din kardeşim dediniz. İktidara gelince ne oldu?

Sıkılmayın diye konuyu değiştiriyorum. **AKP** iktidarı ayda bir **TEFE TÜFE** rakamlarını açıklıyor, yani, beyaz eşyada enflasyon rakamları.. Ve bu rakamlara bakarak enflasyon başarısıyla övünüyor.

Ancak ülkemiz halen iç ve dış borçta dünya birincisi. Bu rakamlar altı bilemediniz **on milyonun ekonomisi. Elli milyon halk başka bir hayat yaşıyor,** onların istatistiği dahi yok..

İnsan basit bir soru sormak istiyor, ekonomisi başarılı olan bir devlet **Avrupa**'ya, **İsrail**'e, **Amerika**'ya borsam bozulur diye bu kadar siyasi taviz verebilir mi? Veremez! Bu rakamlar yalan.. Bu ekonomi bir sömürge ekonomisi, bir bağımlı ekonomi... **Türkiye**'yi yerinden kımıldatmayan, tek başına asla hareket edemeyen bir ekonomi. Ekonominiz iyiyse, iyi olan ekonomiye göre siyaset yapın. Yok!..

Demek ki iki tür ekonomi varmış, **AKP**'nin düzelttiğini sandığı ekonomi **"bağımlı ekonomi"**, bu ekonomi iyi olmuş kötü olmuş farketmez, sonuçta sizi sömürgecilere göbekten bağlıyor.. Çünkü bu ekonomi dolara, kur'a ve **IMF**'e bağlı... Genç üniversiteli kardeşlerim işte bu acı gerçeği öğrenelim.. Tekrar ediyorum iki tür ekonomi var, bu ekonomi sömürge yani bağımlı bir ekonomidir.. Rakamlar düzeldikçe batının köpeği olur, batının her dediğini yaparsınız...

Oysa ekonomi dediğin iyileştikçe **"siyasi başarı" "siyasi bağımsızlık"** gücün gelişir.. Bu soruyu gençler kendine sorsun. Ve şu sonucu aralarında tartışsın, bu ekonomi çok daha başarılı olursa sömürgecilere bağımlılığımız o derece büyür. Yani ekonomimiz büyüdükçe siyasi bağımlılığımız ortadan kalkıyor. Bakın İran'a, bakın **Venezuella**'ya bakın **Rusya**'ya petrol fiyatları **Irak** savaşı nedeniyle iki katına çıktı ve bu ülkeler borçlarını sildi, zenginleşti ve bugün hepsi dünyaya bağımsız naralar atıyorlar, biri **Amerika kimsin sen** diyor, diğeri **nükleer yaparım karışamazsın** diyor, diğeri **Orta-Asya'ya seni sokmam,** diyor... Yani başkalarının ekonomisi düzelince siyasi bağımsızlığı büyüyor, bizim ekonomimiz düzeldikçe siyasi bağımlılığımız büyüyor...

Hadi bu mevzuyu da uzatmayayım, birkaç fıkrayla neşelendirelim. **Doğulu Haso** yolda giderken bir yolcu görmüş, ölmüş yatıyor. Açmış heybesini ölünün soğan var, ekmek var.. Haso: **"Ula gardaş soğan var ekmek var sen niye öldün?"..**

Ve ramazan ayında muhafazakar kanallara çıkmış hocaları izledik. Her biri kuzu yutmuş ya da kuzu doğuracak gibi kilolu, yani, yemiş içmiş takımından. Ama halka yoksulluktan dem vuruyorlar, durmaksızın, açlıkla başetmenin dini hikmetli yollarını anlatıyorlar.

Güzel bir fıkradır. **Ofli hoca** birgün aç, yoksul, perişan köylüye vaaz verir. Köylü çok açtır. Hoca, dayanın müslümanlar, deyip, peygamber efendimizden hadisler anlatır. Çoğu uydurmadır. Birgün, der, peygamberimize karnı açlıktan guruldayan bir mümin gelir. Ya **Muhammed** çok açım midem gurulduyor, der. Peygamberimiz yerden bir taş alır ve aç müminin karnına bağlar, **bu taş** der, **midenizin gurultusunu alır..**

Ofli hoca, işte müslüman o büyük müminler böyle savaştı, böyle dayanıştı açlığa yoksulluğa böyle direndi, diye vaazı bitirir.

Ofli vaazı verirken yanında beş-altı karısı olan bir ağa hocayı dinlemekte. Gel zaman git zaman, ağanın köylerinde açlık başgösterir, köylü perişan. Aklına **Ofli hoca** gelir. Hocam der, bizim köylü aç perişan, gelip bir vaaz versen, özellikle senin bir hadis anlatman vardı, birgün açın biri peygamberimize gelir, o hadisi bir zahmet gelip anlatsan..

Ofli hoca köy köy gezer bu mideye taş bağlama hadisini anlatır. Bu arada ağa birkaç karı daha alır. Gelecek yıl yine hocayı çağırır, hocam köylü aç, gelip şu hadisi anlatsan.. Sonunda hoca dayanamaz..

Ofli hoca: **"Be müslüman elimde taş köy köy beni gezdirme, bu taşı hangi açın midesine bağlayacağım ben de şaşırdım. Sen bu taşı al da orana bağla.."**

nihatg@leman.com.tr

LeMan

Bush

Katil Bush'un Arjantin şovu kendi şeyinde patladı..Arjantin'in efsane futbolcusu COMMANDANTE Maradona, Morder Plata kentinde yapılan Amerika zirvesinde "KATİL BUSH" yazılı tişört giyerek Arjantin halkının öfkesine katkıda bulundu..

AKP Rize milletvekili ve Belediye Başkanı

Son olarak Rize'de 300 kişilik bir grubun taşlı sopalı saldırısına uğrayan TAYAD üyeleri için Rize belediye başkanı Halil Bakırcı yorum yaptı!!!! "Eğer onların olduğunu bilsem inip bende vururdum. Kimsenin insanımızın sabrını taşırmaya hakkı yok..Yine gelirlerse..Bu kadar kolay kurtulamazlar.." AKP milletvekili Abdülkadir Kart'ta Başkandan aşağı kalmadı; TAYAD'lıların gereken dersi aldıklarını söyledi...

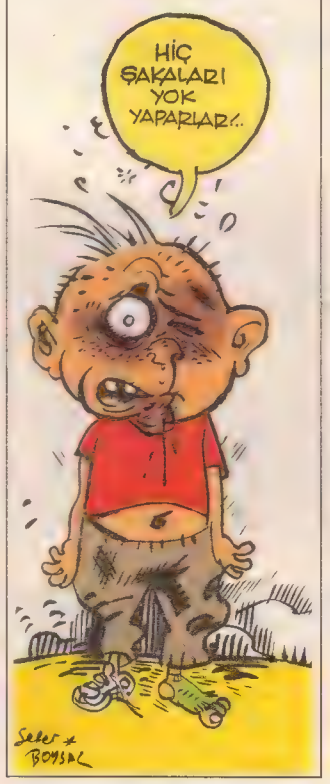

IRKÇI SARKOZY'NİN "AYAKTAKIMI" SÖZÜ; SİSTEMİN YOKSULLAŞTIRIP KENARA İTTİĞİ "VAROŞ"LARININ FİTİLİNİ ATEŞLEDİ...

Sarkozy

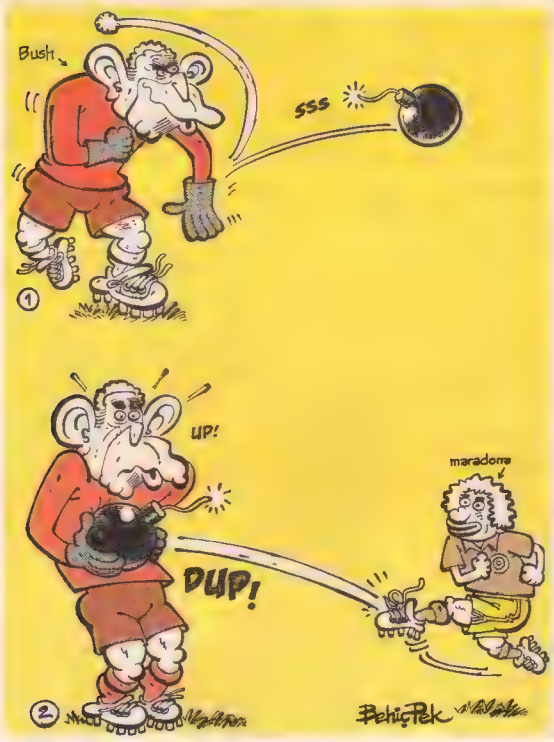

Topbaş

AKP seçime hazırlanıyor.. İstanbul'un her tarafında yeşil alanlara "cami cami.." diye tutturan belediye Göztepe parkından sonra Etiler'deki yeşil alanı da "cami alanı" ilan etti..

Fransa'da başlayan varoşların isyanı yeni bir dalganın habercisi mi?

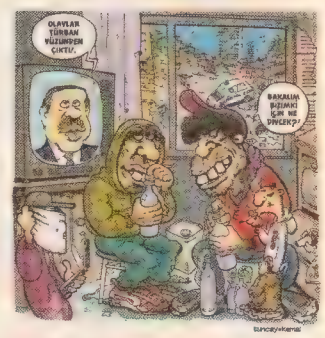

KAPAK

Fransa'nın başkenti Paris'in banliyölerinde başlayan ve binlerce otomobilin, onlarca otobüsün, pekçok binanın ateşe verilmesiyle süren varoş isyanı bir türlü şiddetini yitirmiyor. Bu yazı kaleme alınır ve bu kapak çizildiği sırada 12. gününü deviren isyan ateşi şiddetini yitirmesi bir yana ülkenin diğer kentlerine ve diğer Avrupa ülkelerine doğru yayılmaya başladı.. Varoş isyanıyla ilgili yeni haberler Fransa'nın Toulouse kentiyle, **Belçika** ve **Almanya**'dan geliyor. Arap, Asyalı ve Afrika kökenlilerin sürüklediği eylemler huzur yorgunu Avrupa'nın başını daha çok ağrıtacağa benzer. Fransa'nın suratsız içişleri bakanı Sarkozy'nin daha olaylar filiz verdiğinde isyancıları **haydut** ve **pislik** olarak nitelemesi bardağı taşıran sözler olurken bizim Başbakanımız Tayyip Erdoğan'ın olayların çıkış nedenini Türban'a bağlaması ise, bambaşka bir sazanlıktı. Bu arada özel güvenlikli villa sitelerinde ve rezidanslarında bizim varoşların etki alanından sıyrılıp steril huzur arayan pekçok zengin-yeni zengin-yeni şehirlimizin kalpleri güp güp, popoları yusuf yusuf atıyor, rüyaları kabus oluyor mudur acaba diye de düşünmeden edemiyor insan.. Allah başımıza vermesin ama çok mazlum ahı alındı yaşadığımız topraklarda da...

Müdür Aytekin

Şanlıurfa Sabancı kız yurdu Müdürü Aytekin Erdoğanlı döneminde 6 kız intihar girişiminde bulundu, 7 kız ise kaçtı..Mahkemenin yayın yasağı koyduğu soruşturma sürerken 4 kız daha yurttan kaçtı.

guverfeyhan@hotmail.com

Feyhan — Bayır Gülü

Metin Fidan — Pantolon

Mahmut Tibet — Gez Mahmutçuk

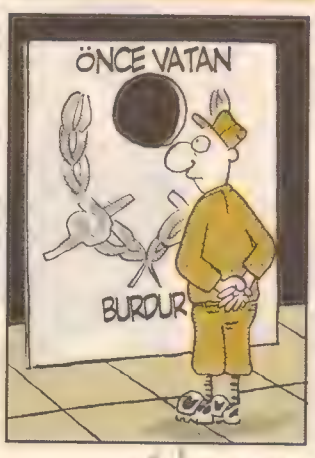

Hamdi Yüzbaşı

mefinfidan@leman.com.tr

mahmut@leman.com.tr

Akşamsefası

ERDENER ABİ

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

Akşamsefası

DARAL & TIMSAH

daral@leman.com.tr

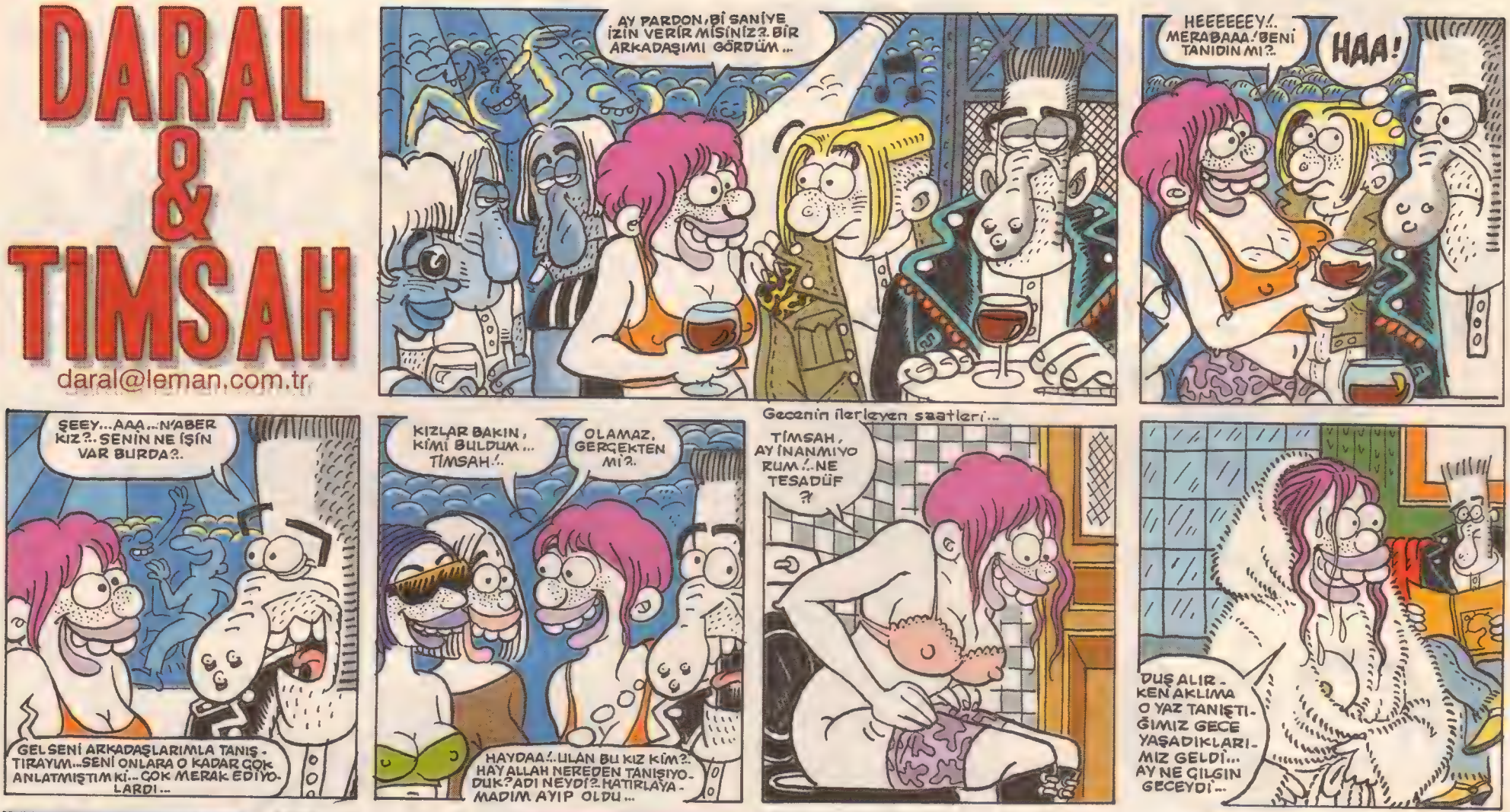

SIKILHAN

sklhan@leman.com.tr

Atilla Atalay

- Alo, hoca Murat ben... Koyyim de tur at hesabı ... uhahhah. Sıkılhan bak ne diycem ben şimdik Konya' dan nakil geldim ya, ordan selam da getirdim sana....

- Zik, zok kapatalım abi , uuraşma yorulma

- Lan selam var diyoruz sana, Arzu ile Oya nın Özlem ile Kaya nın uhah... uhahahahahh...İğrencim di mi uhuh...

- Hiç bi şeysin yaa...

- Taam hoca taam, belli ki seni rahatsızhan ettim ama, dönüyoruz, taşınıyoruz biz ekşimiycem artık başına, laf sokmıycam sana... Nereye taşınıcaamızı sormıycak mısın, sorsana..

-....

- Ya Eyüp e ya Rami ye taşınıcaz hocam... Uhuhuhuhuuuu....

- ...

- Uhihihihi.... neyse şimdi ciddileşicem Sıkılhan. Baba, ödev için, samimiyim, ödev yani, hipotenüsü sorcam.... Bahçelerde hipotenüs, folloş olsun senin anüs... uhahahahahhhaha.... İyi di miğ? Uhih... Uharakakakkk.....

- Biz de taşınıyoruz Murat....

- Ramiye? Uhuhuhuh...

- Hayır ya Çankaya'ya ya dötünü zikiime....

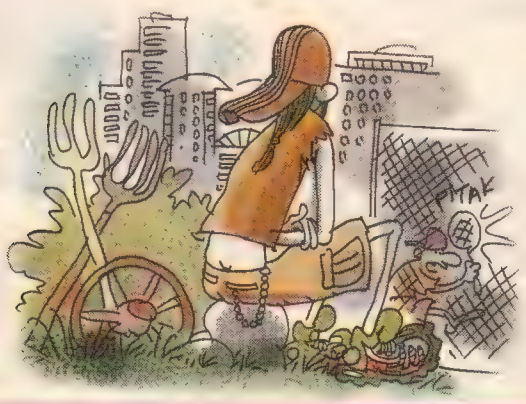

- Silaam... Sıramın altına bırakılmış börtlen ve nane aromalı şeker kutusu, üzerine flomaster kalemle "çook tatlısıın" yazılmış yaş günü kartpostalı ve tabi ki de bir nedir? Tam hapşırıcakken uzatılmış sıcak bir kağıt mendil... Bunları bazı şeylerin başlangıcı olan hoş sürprizler olarak alabilir miyim Sıkılhan?

- Al tabi. Benden alma ama. Yok o şeyler, mümkün değil bende...

- Bi saniye, abi pazılın parçaları şimdi oturdu kafama! O zaman Büzge'nin Aydamar'ının Boğoğlan'ı diil de Çisil'in Emremcem'inin Uluğbört'ü bu! Çocuk Büzge'ye ilk aşamada hastayken Çisil'in terk ettiği başka birinin arkasından "Bunalgül de aslında şeker bi tip" şeklinde lafını koymuştu. Ben de evin önüne tek dal sarı gül bırakan kim diyorum saf saf yaaa! Sen olamazsın di mığ bu dakikadan sonra Sıkılhan?

- Yok, diilim ben o dıdının dıdısının dıdısı. Ben Sıkılhan'ın kapatanıyım.

- Surat atmana gerek yok artık yalnız. Neticede çıktığının çıktığına çıkılcak diye bir kanun yok herhalde. Bak şu olabilir, Damlancan'ın Kasım sonuna kadar aşk hayatı boş... Sen onunla anlaşmalı çıkma yaşarsın, okul durumunuzu bilir, Aralık başında tak sepeti koluna herkes kendi yoluna şeklinde yeni ilişkilere okey vericek bir pozisyonun olur. Ama yani daha fazlasını bekleme benden, kıskançlığa girer hatırlatırım!

- Ben bir süre daha kendimle çıkıyım Bunalgül. Sağolunuz.

- Vicdan yapmana gerek yok artık yalnız. Neticede yemiyenin malını yerler diye bir kanun var herhalde. Bazı hormonal duygular da ağır basabiliyor insanın aşk hayatında. Ben Uluğbört'e okey versem, Çisil Emremcem'den ayrılmadan Aydamar Boğoğlan'ın çıktığına teklif etmez... Aloo? Sonuç olarak boştasın bunu anlıyabiliyo musun peki? Aloo? Anlamadın diğ mı?

- Bahçelerde rat rat, aradı seni Murat... Uhihihi... Naaptın hocam?

- Iıyim....

- Bahçelerde zak zak öpsün seni Honore dö Balzak.... Uhuhuhuhu.....

- Ölsene....

- Sıkılhan şu anda elim cepe değmiyo, kulaklıkan konuşuyorum, neden dersen, desene...

- Bahçelerde neden neden?

- Herkesin elindeki kendine, diicemde o yüzden.... Uhur... Uhuhuhuh... hinde....hihin...

- Ooo piti piti karemela sepeti rapti rapti şensoy, Zitsin seni Ferhan Şensoy hadi eyvallah....

- Uhur... Le heheeh..... Bahçelerde van van, hayvansın sen Sıkılhannnnn..... Uh... Uhrek. Kikir de kikör....Kı kık.....

Akşamsefası

TERELELLİ

PICTURES CAN BARSLAN

YILLAR ÖNCE, BİNDİĞİ UÇAK ŞEHİRDE DÜŞÜNCE KAYBOLAN YAVRUMUZ GERİ DÖNDÜ BEY... ONU İNSANLAR YETİŞTİRMİŞ...

ŞİMDİ ABİ, İLERDE BU YÖRELERİN TEK KERANESİ VAR, HATUNLAR İYİYMİŞ. TEPENİN ARKASINDAKİ KORUNUN KENARINDA DA BAZI KADINLAR BEKLİYO... MOTOR OLABİLİRLER AYRICA KÖY ÇEŞMESİNDE GÜZEL KIZLAR VARDI DÜN...

ULAN ULAN... VİRAJLARI, YOKUŞLARI EZBERLİYCEENE KARININ KIZIN HESABINI TUTMUŞ... NE PİS CO-PİLOTMUŞ. SUN SEN BE!..

DELİ DANA AYAANA DANALAR YIRTTI... KUŞ GRİBİYLE KUŞLAR DA PAÇAYI KURTARDI. SIRA BİZDE ARKADAŞLAR... ÖYLE BİŞEY BULALIM Kİ, BALIK DA YİYEMESİN API İNSANLAR...

İNSANLARA DA BULAŞAN BALIK İSHALİ VİRÜSÜNÜ BULDUK PROFESÖR... AMA, DAHA ÖLÜMCÜL BİŞEY ÜZERİNDE ÇALIŞIYORUZ...

HADİ ÇABUK OLUN... CESEDİ ÇABUK YOK ETMEMİZ LAZIM... HADİ...

HIH!.. HİÇ BİRŞEYİ VARDAN YOK EDEMEZ, YOKTAN DA VAR EDEMEZSİNİZ.. MADDE SADECE ŞEKİL DEĞİŞTİRİR, YOK OLMAZ.. AYRICA NEHİR SÜREKLİ AKAR.. SAMUEL BECKETT DEMİŞTİR Kİ...

HAY ZIÇİM... FİLOZOF ADAMLA İŞ YAPANDA KABAHAT.. HEM ÜÇ KURUŞLUK FAYDASI YOK, HEM DE ÇAR ÇAR KONUŞUYO...

AKIL FİKİR KARİKATÜRLERİ...

TEPİN MORONA TEPİN!.. TEEY! TEY!..

CEVAT ABİ GEL, MORON TEPİYORUZ... SEN DE KATIL!..

GÜZELİM HORON TEPME OYUNUNU YANLIŞ MI BİLİYOSUNUZ YOKSA ASIL MORON SİZ MİSİNİZ ANLAMADIM ARKADAŞIM... SİZİ KİMLER TEPSİN PEKİ HA?.. EŞEKLER Mİ?.. EVET, EŞEKLER...

TEDAVİNİZ ÇOK BAŞARILI OLDU... SANIRIM SİZİ YÜRÜTEBİLİCEM... HADİ KALKIN ŞİMDİ, YÜRÜYÜN...

BİR DAKKA!.. MAHKEME EMRİ VAR... YÜRÜTMEYİ DURDURMA KARARI VERİLDİ... YÜRÜTEMEZSİNİZ ONU!..

HAY ŞANSUMI ZEKEYİM!

TUFAN ABİ, AVA GİDİYORUZ BİZ... GELİR MİSİN?..

AA, GELİRİM TABİ...

ŞURAYA BAK. AVV!..

AAV! A... AVV!..

HADİ GİDİN ŞURDAN BE!.. AVMIŞ!..

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@lemari.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Prof. Yattara Valli

Sevgili hocam, mahlede var kedi. Aramızda yaşanıyor zaman zaman kavga. Bende havlama kuvvetli. Ama onun parmakta var cilet. Bozdu benim façamı. Yıkıldı hayallerim. Olacaktım K-9. Yok mu haksız rekapet?

Rumuz: Ümüt kıngı

Cevap: Yavrucuğum, senin derdin köpek derdi. Köpekte dert başka. Onu sen götür başka şahsa. Kedi derdi getir bana. kedi derdi en güzel bir dert. Seviyorum kedi derdi..

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER (ve yerinde)

Bu kaleye geldiğimiz bir ay oldu, şu bir ay zarfında bir Allah'ın kulu gelmedi muhasaraya. Çok sapa kalıyo burası. Ana caddede daha büyük bir kale kiralamamız lazım ki bizim, muhasara olsun biraz.

Kral altıkereyedinci Tifduruk

NE ZAMAN KADIN OLURUZ?..

Tırnaklarımıza oje sürdüğümüz zaman...

Mehmet

TÜRK İŞÇİSİ ÇİNLİ İŞÇİDEN DA

Bayramda eşimle birlikte **Pekin**'de hârika bir **Çin lokantasında** bir yandan masada **yarı çıplak dişi panda oynatıp** bir yandan **okaliptüse yatırılmış kader kurbanı katil balina beli** inanılmazı yerken, gözüm bir ara yan masada oturan **yüz milyon Çinlinin** elindeki gazeteye takıldı. Ben hemen **kan dolaşımımı kısıp** benzimi inanılmaz sarartınca **ön dişlerimi de biraz dişlek yaptım** ve Çince yazıları tersine çevirip kısık gözle bakınca inanılmaz birşey oldu. Gazetedeki o Çince yazıları bir **simultane simurgu** gibi retinama akıtıp oradan basit bir iki **akıl oyunu** yaparak çok hârika siborg gibi okumaya başladım. **"China Daily"** adlı gazetenin o çok enteresan haberi bakınız aynen şöyleydi: **"Çin'de Guangzhou Huaxin Handicraft" adlı fabrikada çalışan ve ayda 123 dolar alan 30 yaşındaki He Chumei adlı işçi 24 saat aralıksız çalışınca yorgunluktan öldü."** Bunu niye anlatıyorum? Türkiye, önümüzdeki 20 yıl içinde Çin ekonomisiyle **ciddi bir yarışa girmek zorunda.** Çin'le rekabet edebilmemiz için **Türk işçisinin** günde en az **25 saat** çalışması, bunun için de elbette **hiç uyumaması** ve **hiç yemek yememesi** gerekiyor. Ama bu yetmez. Türk işçisi başka şeylerden de feragat etmeli. **Meselâ ölmekten.** Şimdi birileri çıkıp da bana şunun insâni olduğunu söylemesin. Ölmenin demiyorum. O ayrıca tartışılır. Hayır, ölü işçi çalıştırmaktan da bahsetmiyorum. Ben, **"ölebilen işçi"** çalıştırmak bu çağda işvereni hatırı sayılır bir risk ve stres altına sokuyor. Ve hiç kârlı değil. Dolayısıyla **insani de değil** diyorum.

ABD İNANILMAZ İNSANİ ADIMLAR ATIYOR

Daha sonra eşimle Kaliforniya'ya uçtuk. Orada inanılmaz beş yıldızlı iki aylı, gecesi inanılmaz mehtaplı oşın manzaralı **10 bin USD'ye** çok hârika bir otel var. Bakınız o otelin küvetinde eşimle **sıcak şalgam suyu banyosu** alırken bakınız çok enteresan ne oldu.. Yüz milyon şarkılık Aypodumu parmaklarken **"Dog Cat Radio Com."** diye bir raydo istasyonu bana **hırlayınca** bakınız radyo günde 17 saat yayın yapıyor ve tamamen kedi ve köpeklere hitabeden müzik **peklere konuşuyor.** Ko lanıyor. **Ama dilini biraz an Martinez**'in kedisi d dinlerken kafa sallıyormu ran'dan **çarşaflı olduğu** Iran'da kedilerin inanılma disi **Cumhurbaşkanı Al** sesinde kedi inanılmazını samışlığı bidonunun **çeşn** gibi kırık bir fasol allegro **ye**'deki kediler için hârika **tı** inanılmazı gibi gradosu **bin dolarlık Bulgari s Bence Amerika doğru**

TÜRK DİŞÇİSİ DÜZEN VERM

Pekin'deyken bir de t **soslu fok kıkırdağı da** den çıkınca azı dişimi ina şimin çok enteresan bir **Londra**'da bir müzayede **Bonapart**'a ait ve 14 bin rüldüğü **1817** yılında ç Onun için daha sonra **ina** içinden cımbızla Napolyo **ha çektim.**

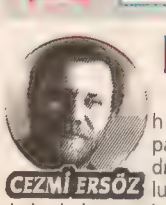

CEZMİ ERSÖZ

Bu Paramparça Dünyada Kir

Henüz ruhunuzun parçalanmadığı o çocukluk günlerinizde baktığınızda gördüğünüz herşeyin; insanların, yağmurların, gökyüzünün, seslerin, mevsimlerin, renkten renge giren denizlerin sadece ve sadece sizin için canlandırıldığını, bu dinmeyen akışa sizin için hayat verildiğine inanırsınız. Bu yaşlarda göremediğiniz ve hayal edemediğiniz yerlerde hayat yoktur, hiç olmamıştır sanki... Sonra çocukluğunuzun ruhu parçalanır, o şiirsel kahramanlığınız, o tutkulu anlamlar elinizden alınır, hayat o paramparça, o yabancı, o sır dolu yüzüyle karşınıza çıkar. Artık korku ve kuruntu içindesinizdir. Suçlu ve dışlanmışsınızdır... Çocukluğunuzun o yitirdiğiniz kahramanlığını yeniden kazanmak için can havliyle bu dünyanın kurallarını, bilgilerini öğrenmeye çalışırsınız. Ama bunları yaparken kurduğunuz küçük iktidarı korumak için kendinizi hep haklı görmeye çalışırsınız. Korku ve kuruntulardan bir zırh örersiniz kendinize, çelişkileriniz artar, yaşam sevincinizi bir kez daha yitirirsiniz. Çünkü farkında olmadan gücün peşindesinizdir; gücün, yani çıkarlarınızın ve iktidarınızın; gücün peşinde olanlar ise her zaman o şiirden, o kutsal masaldan ebediyen kovulur...

Ben de çocukluğumun şiirinden, o kutsal masaldan epeydir kovulmuş bulunuyorum. Yeniden çocukluğumun kahramanlığını yaşayabilmek için bu dünyanın kurallarını, bilgilerini ve olup biteni öğrenmeye çalışıyorum. Ama bütün bunları yaparken kurduğum küçük iktidarımı korumak için kendimi haklı görmeye çalışıyorum. Kendimi korudukça batıyorum. Her geçen gün çelişkilerim artıyor, dahası hayattan biraz daha dışlandığımı hissediyorum...

Görüyorum. Çevremdeki insanlar da benim gibi küçük iktidarlarını korkuyla koruyor ve sefil çelişkilerini peşleri sıra sürükleyip duruyor. İnançlarımız, bağlandığımız değerler hızla zehirlenirken, hep tersini söylesek de bizi her gün dışına itmek için zorlayan düzenin içinde kalmak için çırpınıyoruz. Hamile bıraktığı kız arkadaşını kliniğin birinde kürtaj olurken kaderine terk eden genç adam, aynı saatlerde bir kafede, arkadaşlarına yaklaşan siyasi gerilimden ve bir an önce partileşmek gerektiğinden, ama insanların bu konudaki kayıtsızlığından yakınıyor.

Güneydoğu'da askerlik pan bir er, İstanbul'daki ar daşına yazdığı mektubun Kürt köylerini bastıklarını, ev re girip eşyaları kırıp döktü rini, bir keresinde girdikleri de karşılarına genç bir kızın tığını, başlarındaki subayın tün erleri dışarı çıkarıp kıza cavüz ettiğini, çığlıklar atan zın göğüslerinin "taş" gibi duğunu söylüyor. Mektubun daha sonra birliklerine g döndüklerini, kantinde bira i Ahmet Kaya dinlediklerini ya yor.

Atatürk'ten nefret ede hatta önüne gelene R Nur'un hatıralarını okuyup redeyse ona karşı bir kampa ya açan bir genç, oturdu semtin vapur iskelesinde bu nan Atatürk büstünü kend nin yaptırdığını, şehirdeki berglasçıları tanıdığını ve bu ten iki, üç aylık harçlığını çık dığını söylüyor gülerek.

Ortaköy'de, ölen babası K rayolları'ndan, üç kuruş m aşıyla evi geçindiren menape lu annesi ise öğretmenlikt emekli olan kulağı küpeli m talci genci ve dudağından ö tüğü sevgilisini görünce ken sini olduğundan daha da zav lı' hisseden kaportacı bir de kanlı bıçağını çekiyor ve "Gi lan buradan, zengin piçleri,

* Yakında şiir albümüm çıkıyor... **Derinliğine Kimse Sevgili Olamadı** adlı şiir kitabımla beraber **Kendini Saklama Çiçekleri** adlı albümüm çıkıyo **Sam** okuyacak... * Şiir kitabımın ve albümün ilk tanıtımı albümdeki sanatçıların eşliğinde **Ankara**'da yapılacak.. 25 Kasım Cuma günü 18:00-20:0 Esenbulak Mah. Atatürk Cad. No:363 Harbiye * **Tekirdağ.**'18 Kasım Cuma günü saat 15:00-17:00 arası **Eskici Kitabevi**'ndeyim.. Avukatlar Sok Babacan İş Hanı No: 29 Burdur

ÇOK ÇALIŞMAK ZORUNDA

ay PAŞAOĞLU

or. **DJ, doğrudan kedi ve kö-** n yine bildiğimiz insan dili kul- **yor.** Radyonun kurucusu **Adri-** maz rock seviyormuş ve radyo o sırada bakınız ne oldu. Tah- **ndığım** bir İran kedisi aradı ve altında olduklarını anlattı. Ken- **ecad**'ın kedisiymişi çağrıştıran nsi refleksinin demokrasiye su- **bbriğine** benzeyen pire tasması . İşte ben o anda **İran** ve **Suri-** **nk Sinatra Strencır İndı Nay-** isyanımı bastırabilmek için **20 üçbuçuk dakika harcadım.** **apıyor.**

KENDİNE ÇEKİ

r olay yaşadım. **Penguen biti** yerken dişimin vidaları yerin- yuttum. Ve bakınız benim o di- var. Ben o dişimi geçenlerde p taktırdım. O diş, **Napolyon** Napolyon'un **Elbe adasına** sü- ya da söküldüğü söyleniyor. **zımı kesekağıdına yaptım** ve işini **2005 yılında bir kez da-**

İSTANBUL'UN TRAFİK SORUNU BİTTİ

Bayramdan sonra **Kaliforniya**'dan dönünce burada bambaşka bir İstanbul'la karşılaştım. **Eyüp-Piyerloti** arasında çalışan teleferiğin devreye girmesi **İstanbul trafiğini son derece rahatlatmış.** Teleferik seferleri artık daha sık yapılır olmuş. İstanbullu'nun eskiden teleferik beklemek diye bir derdi vardı. Şimdi o yok. Teleferik hemen geliyor ve siz gazetenizi okurken 200 saniye sonra istediğiniz yerde oluyorsunuz. Şimdi sıkı durun. Teleferik yapılmadan önce **otomobille Kadıköy'den kalkıp taksim'e gelmek 1,5 saat sürerdi.** Şimdi aynı yol 30 dakikaya indi. Farkeden sadece o değil. Şimdi otomobil yerine **Kadıköy**'den **vapura biniyorsunuz, Beşiktaş**'a gelip oradan **Taksim**'e dolmuşla çıkıyorsunuz. Aynı şey teleferik yokken de yapılabiliyordu diyorsanız şunu unutuyorsunuz. Bu teleferikten önce **Maçka'da zaten bir teleferik daha vardı.** Bunları ben uydurmuyorum. İçimde taşıdığım alabros traşlı sekiz buçuk kiloluk o manyak uyduruyor.

BAZEN OLGUN GİBİ ROMANTİK İNANILMAZI OLUYORUM

Bilmiyorum hiç dikkat ettiniz mi? Arabamla TEM otoyolundan **İkitelli**'ye doğru giderken **Merter**'i biraz geçince, emniyet şeridinin hemen kenarında mevsim itibarıyla dökülmüş **müthiş sonbahar yaprakları** arabamın rüzgârıyla hafifçe uçuşuyor. Bilmiyorum siz o yapraklardan hangisini beğeniyorsunuz. Ama benim favorim hani o siz mersedesinizle geçince **lilililili diye döne döne uçan kenarı tırtırlı o muhteşem osuruk ağacı yaprağı.**

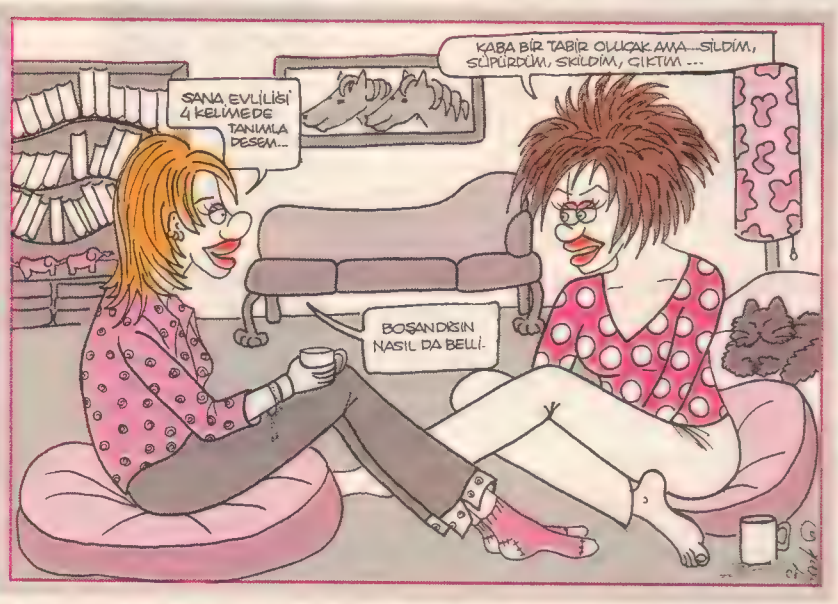

e Kendi Hayatının Kahramanı Olamaz

lahsızlar, gebertirim hepinizi!" diye bağırıp saldırıyor... Canlarını kurtaran küpeli genç ve sevgilisi "Polis bu magandaların tarafını tutuyor, öpüşecek yer kalmadı bu şehirde" diyerek yakınıyor.

Aklına ve değerlendirmelerine çok güvendiğim bir arkadaşım, bütün bu olup bitenlerden ve dehşeti giderek büyüyen bu insan kaosundan yılmış olacak ki, "Yahu şaşırıyorum, onca felaket yaşanıyor, yine de herkes haklı görüyor kendini. Keşke Allah olsaydı, hiç olmazsa bilirdik ki olup biteni görüp kaybeden ve elbet bir gün dünyadaki adaleti sağlayacak bir güç var. Ama o da yok! Bu adaletsiz, üstelik herkesin kendini haklı gördüğü bu dünyada çaresiz, kalakaldık" diyor.

Bense sanki bu görüp yaşadığım çelişkileri yanımdan kendi günlük çıkarları ve alışkanlıkları dışında herşeye kayıtsız bir şekilde geçen insanlara anlatsam onları ve hep birlikte bir felakete gittiğimize inandıracakmış duygusuna kapılıyorum. Bu duygu bir an için beni heyecanlandırıyor. Sonra akşam oluyor, herkes kendi dünyasına gömülüyor, kendi bencilliğine... Evler dolup boşalıyor, günler peşpeşe geçiyor. Şehirler hızla parçalanıp, haritalar yırtılırken, insanlar düştükleri onca zavallı duruma rağmen yine de kendilerini haklı görmeye devam ediyor...

İnsanların sığındıkları küçük iktidarlarını başkalarına karşı korku ve kuruntularla koruduğu ve kimsenin karşısındakini anlamaya ve kendisini dürüstçe anlatmaya çalışmadığı bu paramparça dünyada kimse kendi hayatının kahramanı olamaz...

cezmier@leman.com.tr

...Size Özel...Size En Yakın...
Kitap
Tophane 6. Kitap Fuarı
17-27 Kasım 2005
Tophane / Karaköy
Ziyaret Saatleri: 11.00 - 20.00
BU FUAR 5174 SAYILI KANUN GEREĞİNCE TÜRKİYE ODALARI VE BORSALAR BİRLİĞİ TOBB'LERİ İLE DÜZENLENMEKTEDİR

ün müziklerini **Vedat Sakman** yaptı... Şiirlerin bestelerini **Gitarist Haluk Çetin** gerçekleştirdi... **Vedat Sakman**'ın müzığını hazırladığı bir şiirimi **Leman** **zi Üniversitesi İletişim Fakültesi Konferans Salonu.. AŞTİ** karşısı.. * **Antakya.** 11 Kasım Cuma günü saat 17:00-19:00 arası **Bam Teli Kafe**'deyim Kevser Pasajı / Tekırdag Tel: 0282 - 263 50 14 * **Burdur.** 19 Kasım Cumartesi günü saat 17:00-19:00 arası **Öykü Sahaf Kitabevi**'ndeyim.. Burç Mah

suatozkan@leman.com.tr

KIRTIK İŞBİLELİ

SUAT ÖZKAN

KISA METRAJ

MELİKŞAH

HASAN BEY ve EŞİ ZEYNEP HANIM...

BİR TATLI HUZURLU ALMAYA GEELDİİM, KLABIRDAAAAN AH KLABIIRDAAN...♫

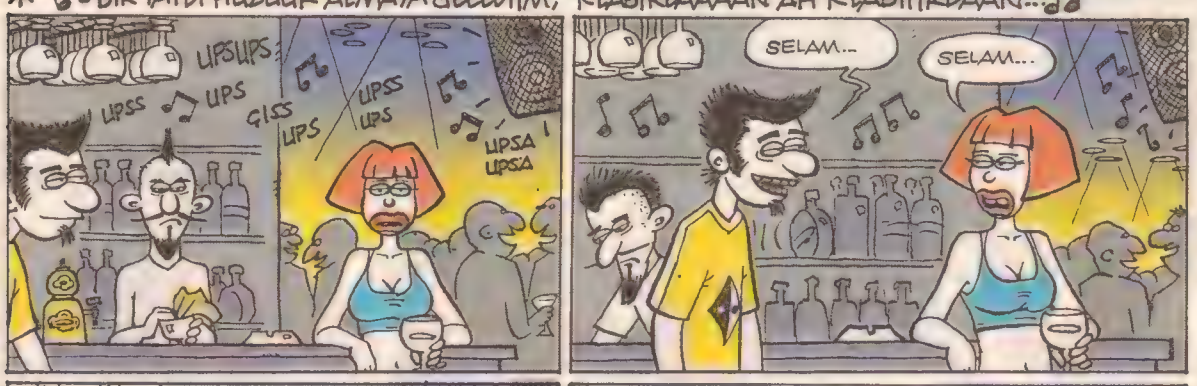

BİZİM MAHALLEDEN İZZET AMCA ve HEYECAN DOLU MACERASI...

meliksah@leman.com.tr

KABUS 2005 ÖDÜLÜ ADAYLARI

Seçimini yapıp, kupon tadında Leman adresine yolla veya 0212 - 245 38 06'ya faksla ya da **olgunbudak@leman.com.tr**'ye mail at, her hafta 2005'in en büyük kabuslarını seç... İlk hafta senenin en fena, en kaçınılası klip ve film adayları... (Listede bulunmayan klip ve filmlere de oy verilebileceği gibi çoklu listeler de hazırlanabilir)

Haftaya diziler ve olaylar... Tişört, kitap vs. ödüllü oylama sonunda yılın en büyük kabusları, Meltem Cumbul-Korhan Abay ikilisinin sunduğu bi yazıyla açılanacak...

On aday klip ve paranormal olayları...

Yabadabadu (Boys Anlar):

Giydikleri Taş devri kıyafetlerinin içinden pörtleyen kasları ve saçlarını savururken eğilmeden dizlerini kaşıyarak yaptıkları danslarıyla Boys Anlar Türk klip tarihinde yeni bi kapı açıp, ordan içeri girmiştir... Ben onlar geri dönmeden anahtarları yutup yokedelim derim!

Tıpış Tıpış (Boys Anlar):

Artık çok geç, geri döndüler... İçerik Yabadabadu ile aynı ama klipde kız sayısı dörtten bi buçuğa düşmüş... Biri grubun vokali Tugay'ınken, diğeri öyle takılıyo arada... Grubun diğer elemanlarının kızsız kalmasını Cankan etkisi olarak adlandırıp, burdan grubun tumbacısı Minto'yu bu tufaya karşı uyarıyorum... Motosiklet de güzelmiş...

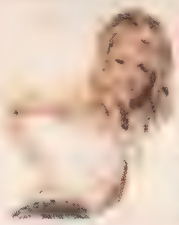

Dolu Gözlerim Dolu (Yonca Evcimik-Şirhat):

Yarın Yonca Evcimik "Aaartıııı Yaaaraaamiiiiyooo" diye şarkı yapsın, şaşırmam... Yarın bi klibin altında "Yonca Evcimik feat. Zekeriya Beyaz" göreyim, ona da şaşırmam... Klibin ortasında atletle oturan kaslı repçinin aynı sözleri sinirli sinirli tekrarlamasıysa, gün gelir Birkaç İyi Adam'ı da arartmışız dedirtiyo! Ama içimizden! Malum kaslı ve sinirli...

Şimdi Hatay Zamanı (Yurdaeyvin Kardeşler):

Metroya yerel deri kıyafetler ve üstü açık arabayla dalan kardeşlerin insanları halaya çağırırken 4 dakka boyunca ısrarlı bilek hareketleriyle kameraya nah işareti yaptıkları klip...

Dalga (Mithat Körler):

Tamam Mithat Körler'in havuz başında yüzünü palyaço gibi boyamış kızlarla dans etmesi çok saçma değil... Ama ben artık kliplerde Körler'i, yüzünde gülümsemeyle bi çay bahçesinde arkadaşıyla tavla oynarken, ne bileyim sahilde balık mangal yaparken ya da yaşlıları karşıdan karşıya geçirirken görmek istiyorum... İğreti kalıyo sanki bu performans...

3 metre 5 metre (Atilla Taş):

Fotoşopla klipdeki kızların çirkinleştirilip, ekranın her saniye yeni bi düşünce balonuyla doldurulduğu düşün! Ne mi var bunda? Ama düşünce balonlarının çoğu Atilla Taş'a ait... Başka ne başka? Pekiiii bunu kullanmaya beni sen zorladın! Klipde ayrıca göz kırpan arabalar, konuşan trafik levhaları vee... Tamaaam sakin ol! Geçti... Hepsi geçti... Bak ben yanındayım!

Çak Kardeş (Önder):

Klipde Önder takım elbise ve Küçük Emrah bakışlarıyla "Ellerim nasır tuttu çalışmaktan" derken, arkada pandomimciler alay edercesine çak yapıyo... Yetmezmiş gibi Önder elini kime atsa yaşlanıyo, kimi sevse zaman tünelinde yok oluyo... Klip mi X files mı çözülmez!

Yemin ettim (Cankan):

Cenaze İşleri Müdürlüğü'nün camında "cenaze nedeniyle kapalıyız" yazısını gören Cankan grubu kendi işini kendi görerek, canlıyken daha bi sevdikleri kızı yıkayıp, tabutta taşıyarak kazdıkları mezara gömer... Hikaye bu ama benim anlamadığım bu grubun diğer iki elemanının hiç mi özel hayatı, sevgilisi falan olmaz! Hayır bütün kliplerde tüm aşkları vokaller yaşıyo, bunlar arkada hep hep dans! Haa ne zaman ki çıkıp "Biz işin dansındayız, bizim aşkımız dansadır... Misal en sevdiğimiz film bir Grease, iki İlk Dans İlk Aşk... Yok yok İlk Dans İlk Aşk önce gelir Patrik Şvayza saygıdan" derler, bu listeden çıkıp gönül listeme girerler...

Boynuna Saru Saru Liraları Takacağım:

Şarkının ve onu söyleyen "Davut Güloğlu reloaded" kişisinin adı hiçbi yerden çıkmadım... Daha konuşmayı tam sökemeden, şarkı söylemeye başlamış bi havası olan arkadaşın klibi de çok curcunalı... Ama gene de iki planda toplam beş saniye gözüken palyaçoyla, tüm planlarda toplam dört dakka gözükenine dikkat etmeli!

Kaybettim Seni (Ogeday):

İkiye bölünmüş ekranıyla oyunlu bi klip denemesi... İstiklal'de kaybolan arkadaşını arabasının üstüne yatıp, her repçi gibi kızgın kızgın şarkı söyleyerek arayan Ogeday'ın klibi, insanı uyuşturucu yerine direkman yaşamdan tiksindirmekde...

İki favori film ve diğerleri...

Büyü: Çeşmelerinden ketçap akıp, dağlarından karton kaya yağan köyde geçen efekt fakiri teen-korku-komedi dans üçlüsü... Yaralanan oyuncuların, ketçap masrafı olmasın diye, kanamalı bölgeleri kameranın ters yönüne denk getirerek oynaması takdirlik...

Banyo: Bi kadraja aynı anda kaç meme sığar sorusunun cevabının deneysel olarak arandığı, olayların ucuz olsun diye kombi bile takılmamış üç banyoda geçtiği minimalist akımın öncüsü, küçük olsun benim olsun mottolu küvet filmi...

Her ne kadar bu iki favorinin kulvarına bile giremeseler de, **Hırsız Var, İki Genç Kız, Şans Kapıyı Kırınca,** gibi filmlerde adaylar arasında...

OLGUN BUDAK olgunbudak@leman.com.tr

Akşamsefası

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

bahadirboysal@leman.com.tr

BENCİL BOYSAL

CİHANGİR MIZIKACILARI

Kutlu Esendemir'in evinin balkonunda demleniyoruz.. Gece, iyice geç bi vakit olmuş.. Ulan bi baktık karşı tarafta bi apartmanın 2. katına doğru, aynı şekildeki gibi bir yapılanma.. "N'oluyor lan?!" diye biz atılınca, bunların dördü birden dönüp "gelsene buraya muna goduğum" diye sessizce, yüzsüzce seslenmezler mi! Polisi aradık, geldiler hemen... Seyrediyoruz hala, polisler nezarethanede bunlar kendilerini filan asmasın diye kemerlerini almak istediler. Vermedi bunlar! Meğer donları yokmuş! Neyse, götürdüler.. Baktık ertesi gün yine aynı yerde dolanıyorlar onlardan bi tanesi.. Cihangir her daim yavuz hırsız kaynıyor..

FANTEZİ BARDAĞI

Feyzullah Aslan adlı eski bir polisin yazdığı "Polisin Hatıra Defterinden" adlı kitaptan, Fantezi adlı hadise: 23.10.95 tarihinde M.A. adlı şahıs cinsel organının kesildiğini söyleyerek hastaneye gelir. Şahıs, polise "kendi bakkalında uyumaya hazırlanırken kapının çalındığını, gelen kişinin bi paket Maltepe sigarası istediğini, bakkalın kapalı olduğunu söyleyince bıçakla saldırdığını ve penisini kestiğini" söyler. Polis dükkana incelemeye gittiğinde içerde bi yer yatağı ve tezgahın arkasında içi kanlı pamuk parçalarıyla dolu bi poşet bulur. Dükkan sahibine yapılan sorguda, pijamadaki kesiklerin, şahsın penisindeki kesiklerle aynı hizada olmadığı farkedilir. Çelişkili ifadeler sonucu M.A. en sonunda itiraf eder: Geneleve gidemediğinden fantezi olsun diye ufak çay bardağına sabunlu su doldurup mastürbasyon yapmış ve kendinden geçerken bardak kırılarak penisi kesmiştir.

SENİ ÇAKAL

Fi tarihinde, eve telefon bağlatacam... Aşşa postaneye indim.. Kuyruk... Neyse, sıra geldi, "İstanbul dışına çıkacam, çıkmadan hemen bağlanır mı acaba?" dedim... "Olur, olur ama..." dedi... Anladım... Ekstradan bi 10 milyon daha verdim... Tam gidicem, "ıhı... ıhı..." yaptı... Allah Allah... Bi 10 milyon daha... Onu da verdim gidiyorum... Arkamdan "seni çakal!" diye fısıldamaz mı?!.. Pes be birader dedim... Ekstraları geri aldım... Bağlamayı falan iptal edip çıktım...

KİME DENK GELİRSE ARTIK

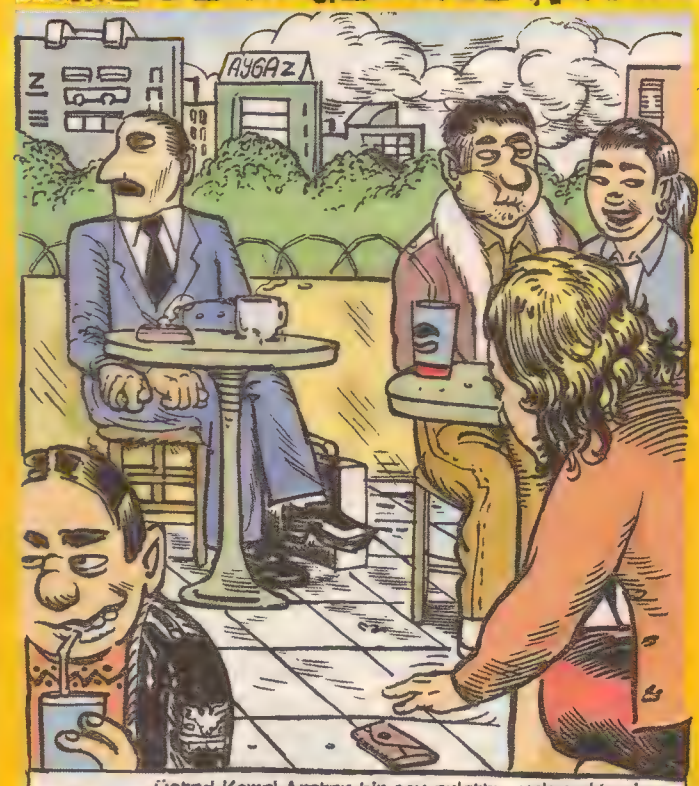

Üstad Kemal Aratan bir şey anlattı...yakın ahbapları, Ankara Gima'nın terasında çay kahve içerken, bi tanesi cüzdanını yere düşürmüş..eğilip alayım derken, yukardaki enstanteneyi görmüşh! karşıdan şık bir adam elini "nah" yapıp masa altından gezdiriyormuş, yarım saat boyunca. Artık kime denk gelirse....

HAMiLLAH

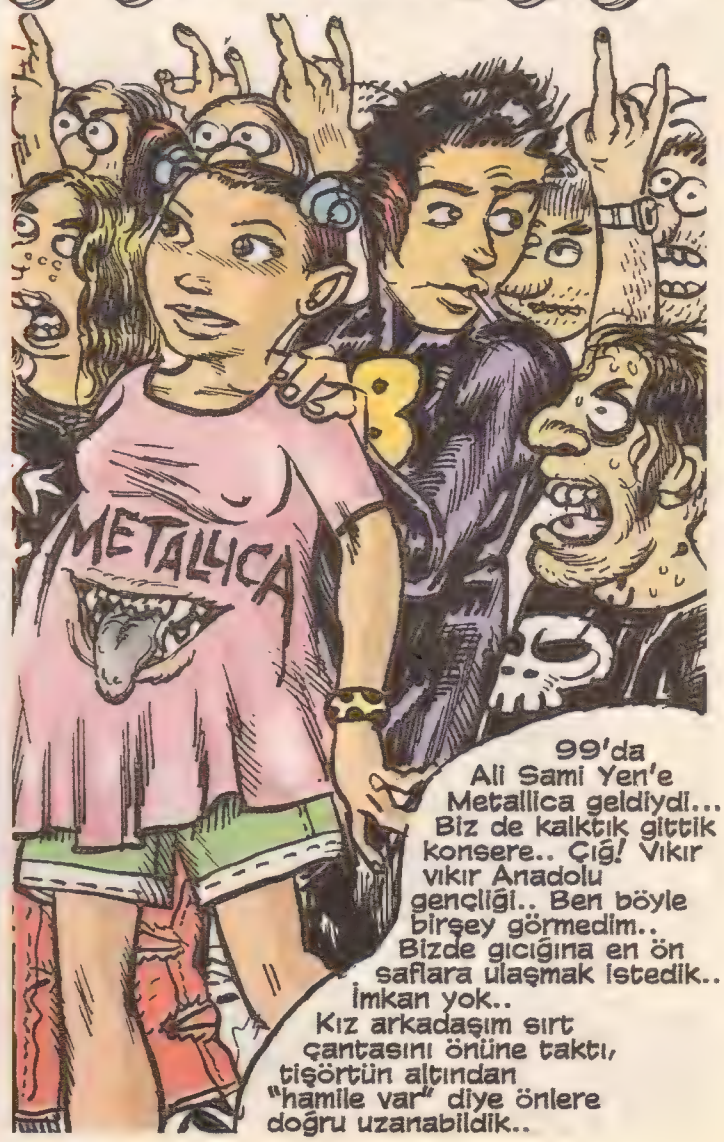

99'da Ali Sami Yen'e Metallica geldiydi... Biz de kalktık gittik konsere.. Çığ! Vıkır vıkır Anadolu gençliği.. Ben böyle birşey görmedim.. Bizde gıcığına en ön saflara ulaşmak istedik.. İmkan yok.. Kız arkadaşım sırt çantasını önüne taktı, tişörtün altından "hamile var" diye önlere doğru uzanabildik..

HASTASIYMIŞ HASTALIĞIN!

Bizim Aslan Özdemir bir iki yıl evvel İzmir'deyken hastane ziyaretinde bulunduydu.. Hastaneye varıp da ziyaretçi odasına girdiğinde, bir adamın "ben hasta değilim!" diye veryansın ederek yataktan hızla fırladığını anlattı.. Tribe girmiş meğer lavuk.. "Ağbi, ziyaretçiyim, fakat organ mafyası falan var, gelir biri aşı maşı yapar" diye çoşmuş..

Aksamsefasi

YOLLARDAYIZ HER DEM DUMURDAYIZ

GÜNERİ İÇOĞLU
dumur detayları
dumur@leman.com.tr

Bizim köşemizin bir kamyonu olsa, aha da kamyon arkası yazısı budur;

"Yollardayız her dem dumurdayız"

Dumurdostları bu hafta da şöyle son bir defa yollara uzanalım, zira dört buçuk aydır şehirden uzaklardayım ve artık yavaş yavaş kışı geçirmek üzere Şehr-i İstanbul'a dönüyorum...

Mini Dumur Röportaj "BEDAVAYA SADECE GÜNEŞ DOĞAR"

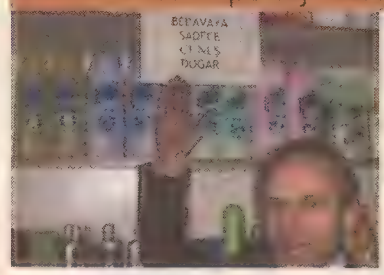

Ulvi mânâlar taşıyan bu yazı Didim'de bir minik markette yer almaktadır... Bu güzel özdeyişi kendi kendine düşünüp bulan, özdeyişin ve marketin sahibi Süleyman Bey'e mikrofonu uzatıyorum;

"Niye koydun bu yazıyı?..."

"Veresiye fazla teklif edildiği için, bunlardan kurtulmak için..."

"Çok beleşçi var yani?..."

"Evet..."

"Kurtuldun mu peki?..."

"Bir miktar kurtuldum..."

İzmir Çiğli'de ana yol üstünde bir büfenin önünden geçiyorum, o da nesi?... Büfenin ismi; **"Nikotin Büfe"** Bu ismin altında da yine büyükçe harflerle **"Nikotin Tekel Bayii"** yazıyor ki, sahibi kesin nikotinden ciğeri yanmış biri olsa gerek... Hızla geçip giderken gördüm, duramadım, fakat ani bir frenle dumura uğradım...

LEVHA BAHÇESİ

Didim yönüne doğru, **Medusa'sıyla** meşhur **Apollon Tapınağı'na** gelirken yol kenarında bir de ayrıca **"Poseidon Sunağı 3 Km."** sarı tabelası vardır. İşte bu **'Poseidon Sunağı 3 Km.'**yi gösteren tek tabeladan girdim içeri... Sonra git babam git, başka tabela olmadığı için ara tara, sunağı bulamadım. Fakat az gidip uz gidip dere tepe düz gidip tıpkı masallardaki gibi bir bahçeye geldim ve inanılmaz bir manzarayla karşılaştım... Çoğunlukla zeytin ağaçlarının olduğu bu arsada hemen her zeytin ağacının gövdesinde sarı renkli bir **"satılık arsalar"** levhası asılıydı,ama her ağacın üstünde... Tabii ki üşenmedim saydım, Poseidon Sunağı'nın başka sarı tabelası olmamasına rağmen bu zeytinlikte bulunan on-onbeş adet ağacın tam on tanesine **"satılık arsalar"** levhası çivilenmişti...İşin garibi levhaların hepsinin üstünde aynı telefon numarası vardı ve ağaçlara çakılırken titizlikle yapılmış hassas matematiksel hesaplamalarla buraya hangi açıdan bakarsan bak mutlaka bir-ik tane levha göze çarpıyordu...

ÇOCUKTAN AL DUMURU

Hani uzun yolda otobüste giderken yarı uykulu bir mahmurluğa dalarsınız ve önünüzden akıp giden dağları, ovaları, bağları, bahçeleri seyrederek giderken ön, arka, yan koltuklardan bir takım sesler kulağınıza gelir ya... İşte tam bu haldeyim ve otobüsteyim. Önümde üç-dört yaşlarında mırıl mırıl konuşan bir çocuk var ve sürekli babasına bir şeyler soruyor... Bir ara **"baba dolarla araba alınır mı?..."** diye sordu, uyku mahmurluğundan bir anda silkinip yerimden doğruldum, dondum kaldım. Bu sorunun hemen ardından **" baba töbe dersem Allah affeder mi?..."** diye sorunca, **dolar, tövbe, araba** derken iyiden iyiye dumura uğradım. Muavinden bir su isteyip faltaşı gibi açılmış gözlerimle ovalara, dağlara, ufuktaki sıra sıra bulutlara bakakaldım...

Dönülmez Akşamın Ufkunda

Bugünlerde uydu antenleri olanlar seyretmişlerdir. Fransız multivizyon kanallarında bir **Amerikan aksiyon filmi** oynuyor. Adı: **SPECIAL FORCE U.S.A.** Filmde her zaman olduğu gibi Amerikan ordusuna bağlı özel kuvvetler bir diktatörün zulmünden insanları kurtarıyor. Buraya kadar her şey normal... Seslendirmesi Fransızca olan filmin bir sahnesinde, diktatör kendisine karşı gelen sivil halkı katlederken fon müziği insanı dumura uğratıyor. Çünkü bu **ABD** aksiyon filminin fon müziği :

DÖNÜLMEZ AKŞAMIN UFKUNDAYIM
VAKİT ÇOK GEÇ...

Furkan/Çanakkale

Haydi buyuurl... Furkan hakikaten çok acayip bir detay yakalamışsın, ben de döndum kaldım, kavram kargaşasına düştüm, çilingir sofrasında tokuşturulmuş kadehe döndüm şimdi... Bu şarkıyı, ruh halini bilen birisi için cidden işin içinden çıkılmaz bir durum bu... Hazır bu müziği bulmuşken kendileri de Irak'ta aynı fon müziğini çalsalar iyi olur aslında...

Bakmak ve Etmek

CAMİYE BAK YARDIM ET ! ;)

Fırat Avcı /Adapazarı

Fıratçığım edinebildiğin veri çerçevesi içinde mümkün mertebe Zaman, Mekan ve Neden-Nasıl durumunu belirtmeyerek bizi derin, dipsiz dumur kuyularında merak içinde merdivensiz bıraktın... Sahi ne demek istiyor?... Camii inşaat aşamasında mı, ne durumda?... Görselde kalmayın, biraz da soyut gözlemler yapın...

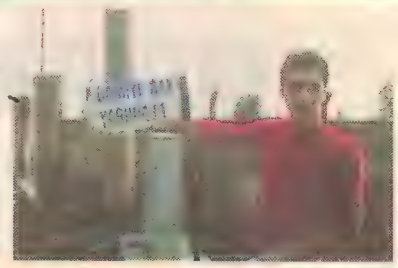

Dış Kapının Dış Mandalı

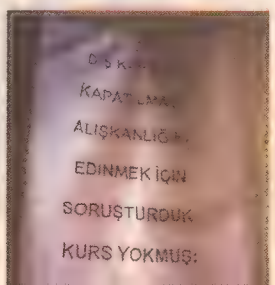

Size **İzmir-Tire'de** bir apartmanın girişinde karşılaştığım bir dumuru gönderiyorum.

okunamama ihtimaline karşı yazıyorum;

"Dış kapının kapatılması alışkanlığını edinmek için soruşturduk, kurs yokmuş" yazıyor...

Bir de bizim için edebiyattan uzak toplum derler. Yorum sizin. Amcanın yazdığı minik bir uyarı yazısı bile nobele aday olabilecek incelikte...

Kolay gelsin.

Tearicam/ İzmir

Hah işte bakınız, Yer, Mekan belirtilince ne güzel oluyor dumura uğramak...

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

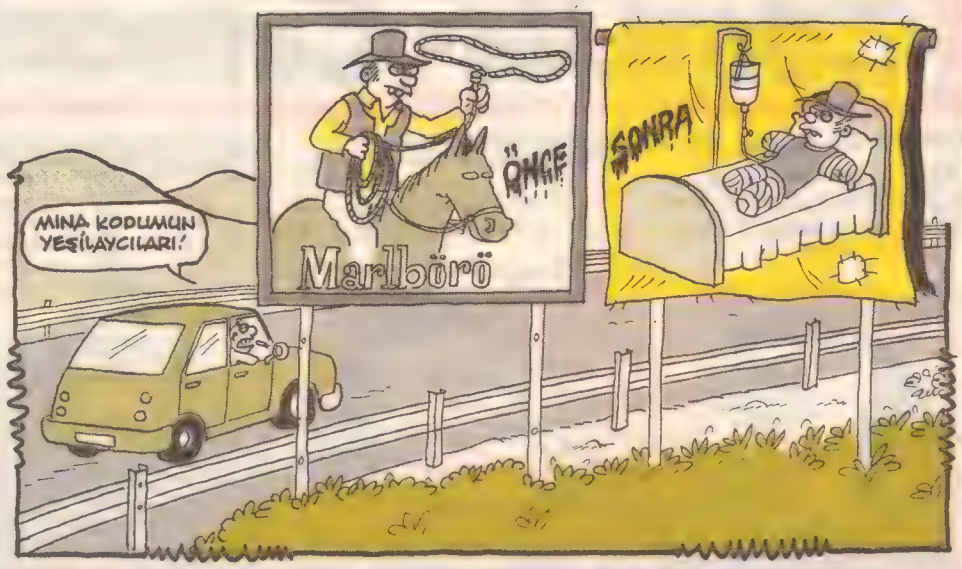

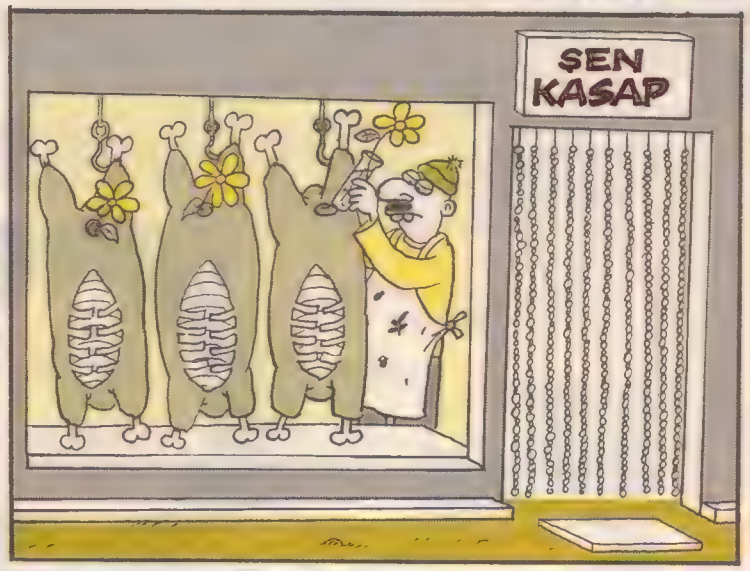

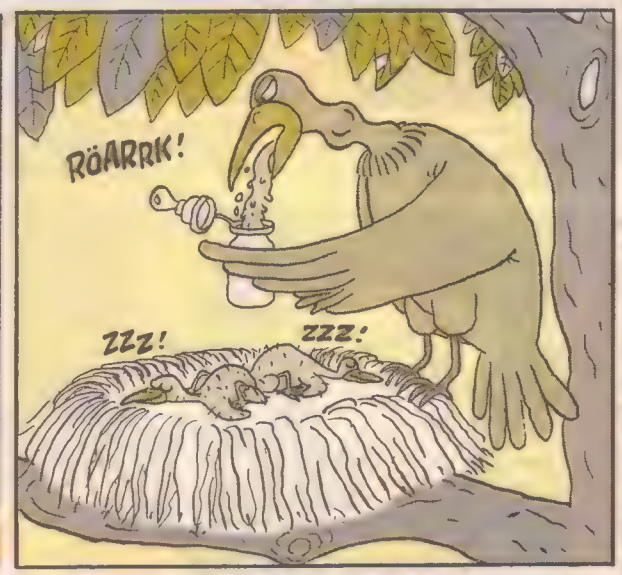

Dikkat 3 Köpek Var

Söz konusu yer **İzmir-Buca**... Bir ve iki tane, hırsızları korkutmamış olmalı...

Orçin Uzun

3 rakkamı belli ki sonradan eklenmiş olmalı tabelaya... Adam zannımca tek köpekle başladı, sonra köpek sayısı üçe çıkınca bu durum skora yansıdı... Eğer resim herhangi bir photoshop darbesi almadıysa gerçekten çok tuhaf, bir o kadar da düşündürücü. Fakat bence üç tane köpek silueti daha şık ve daha tırsıtıcı dururdu levhada. Hatta tek gövdeye üç başlı köpek silueti daha süper olurdu ki, Mitoloji'de Hades'in girişinde bekleyen, ismi Kerberos olan üç başlı köpeğin çağrışımı da kültür seviyesi yüksek olan hırsızlara ürküntü verirdi...

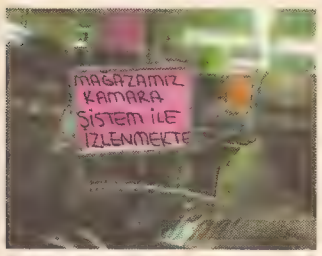

Kamara Sistem

MAĞAZAMIZ KAMARA SİSTEM İLE İZLENMEKTE

Yorumsuz...

Mete Kıyma

Dumurdostları bu güzelim görüntüye yorum yapılmaz mı hiç?... Kamara sistem demekle belkide gemi kamarasından izliyoruz demek istiyorlardır... Belki bir gemi kamarası yapmışlardır mağazanın bir köşesine, ordan yuvarlak bir pencereden güverte niyetine reyonlara bakıyorlardır kimbilir?... Ayrıca sizleri de bu fotoğrafı çekerken izlemişlerdir, ne yapıyorsunuz diye merak etmişlerdir... Kendi yaptıkları bu tuhaf uyarıyı izleyenleri izlemek nasıl bir duygu acaba?... Nerden bilsinlerki Dumur'un ne demek olduğunu?...

Taksitli Kese

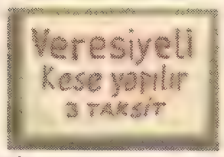

Abi beñ güzel kentimiz **İzmir**'i gezmeye gitmiştim ve gitmişken **Konak**'ı da geziyim dedim... **Konak Pier** diye bi yer var orda, eski gümrük binası, neyse burda bi hamam yapılmış, kapısındaki tabela beni dumurdan dumura soktu;

Veresiyeli kese yapılır 3 TAKSİT

Fotoğraf çekmek yasak olduğu için cep telefonumla ancak çekebildim...

Yalın Eralp/İstanbul

Fakat maalesef cep telefonuyla çekilen resimler baskıda iyi netice vermiyor, çok küçük boyutta oldukları için net çıkmıyorlar, bu yüzden basılamıyor...Dumur detayının görsel ve belgesel niteliğinden üzülerek yoksun kalsak da kayda geçirilmesi ve göbek taşına yatırılması gereken katharsis ivmeli ilginç bir detay bu...

Arşivsel

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

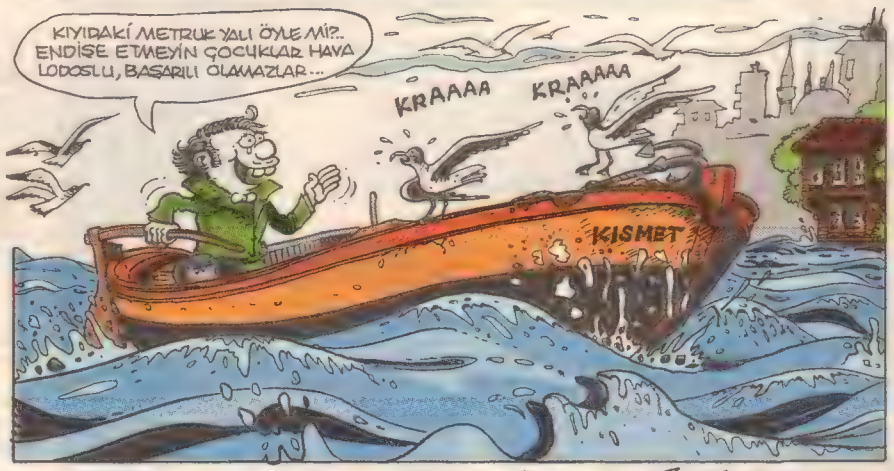

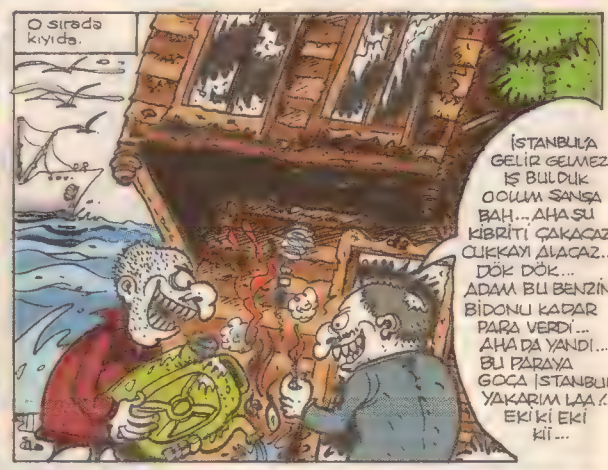

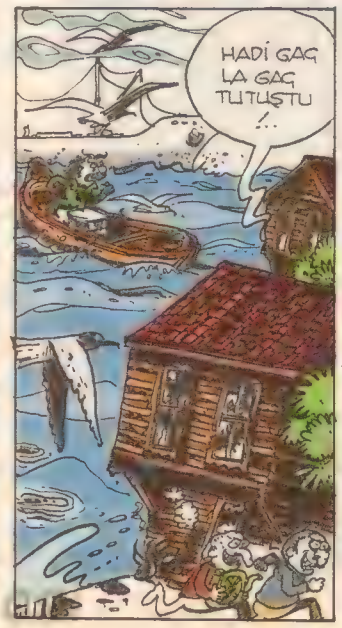

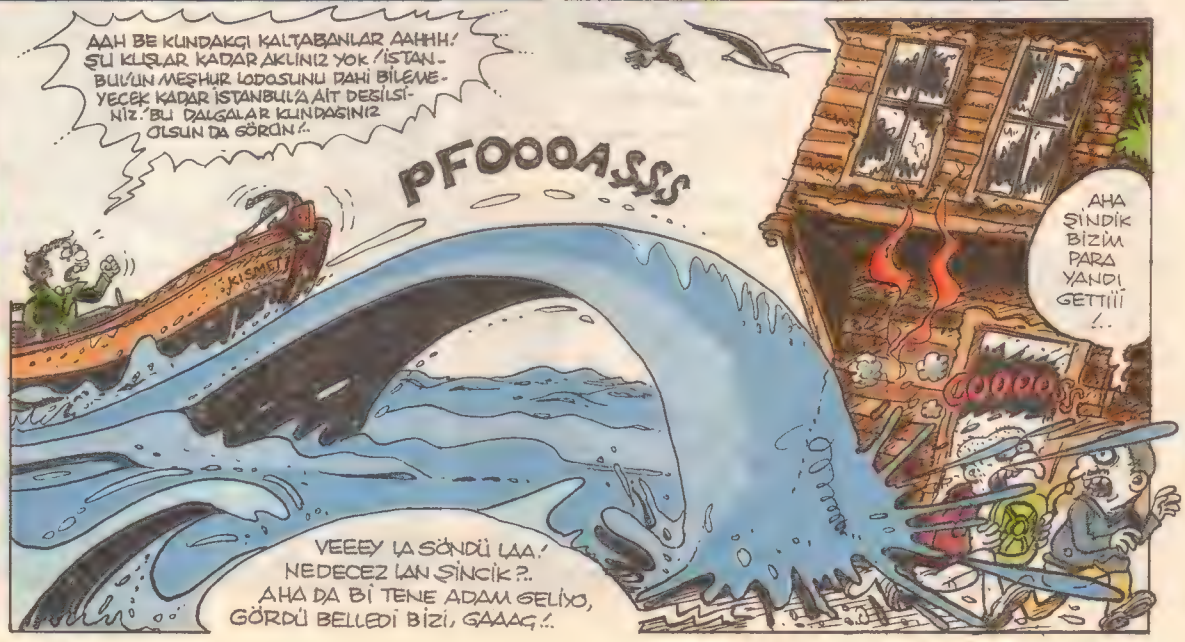

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

AYRIN TİLAR

-Sanırım, 'seksenli' yıllardı. İşte o günlerde...

-Sanır mısınız?!

-Nasıl?

-'Sanırım' dediniz. Şu anda hâlâ sanıyor musunuz; yoksa çoktan sanmıştınız da, emin olmadığınız için biraz daha mı sanmak zorunda kaldınız?

-Sanırım..

-Rica ederim kapatalım bu konuyu. Ayrıca, sanabildiğinizi de pek düşünmüyorum ya! Neyse.

-Anlamıyorum. Neden bugün, bu kadar gerginsiniz!?

-Bana gergin diyene bakın hele. İki laf etsem ağlayacak gibi duruyosunuz. Üflesem, çıt diye kırılacaksınız! Neyse, kapatalım bu konuyu...

-Sabahtan beri konuları kapatmakla meşgulsunuz zaten! Bir tane de siz açsanız ya şöyle...

-Sabahtan beri mi? Sizi, daha yeni görüyorum be adam.

-'Adam' demek zorunda mıydınız? Cinsiyetimi niçin belli ettiniz şimdi okuyuculara!?

-Bak hele! Hiç de kurnaz birisine benzemiyorsunuz ama. Ne yani? İsterseniz bi kadın gibi konuşabileceğinize mi inanıyorsunuz?

-Ay, tabii ayol! Kih kih! Aayyh!

-Hah, tamam!. İki 'ay' dediniz, bi ayol, kadın oldunuz hemen di mi?!

-O değil de, şindi aklıma geldi: Neden, minibüsün kapısı kapatılırken, kendimi tırsarak geri çektim ben? Bir fikriniz var mı? Halbuki içeride, camın kenarında oturuyordum. Ve sürgülü kapı dıştan çekilirken, bana temas etme olasılığı bile yoktu!?

-Herhalde, birşey düşüyodunuz ki; gözünüzün önünden hızla bi demir kapı geçince, irkildiniz. İstem dışı.

-Size de, istem dışı şeyler olur mu böyle hiç?

-Ben istersem, olur. İstemezsem kesinlikle müsaade etmem!

-Bu arada.. size daha samimi bir şekilde hitap edebilir miyim?! Böyle, sizli bizli pek soğuk oluyor. Kısaca, Osman desem?!

-İyi de, benim adım Osman değil ki.

-Hadi yaa. Canım nasıl da size Osman demek istemişti bak. Tüh.

-Adımı değiştirelim?

-Oluyo mu hemen öyle!? Nasıl, noterden filan mı, yoksa mahkeme kararı ile? Hiç de anlamam bu tarz şeylerden, biliyo musunuz?

-Vallahi, ben de pek anlamıyorum. Geçenlerde, bi tarla işimiz vardı; Sinop'da, eskilerden kalan yüz dönümlük bi arazi. Sinop'a gitmem, ve diğer mirasçılarla o araziyi bölüşmemiz gerekiyordu. Noter işlemleri filan, pazarlık, kavga döğüş. Yok, yola bakan kısmı onunmuş, yok şu bölüm çorakmış! Çıktım, geldim. Sizin olsun tarlanız dedim!

-Osman bey? Şu, az ötemizdeki adam, dikkatinizi çekti mi!? Aman, öyle birdenbire bakmayınız da.

-Şu mu? Korsan Cd. satan adam?

-Elinizle göstermeyin lütfen! Şindi gelip bişey der filan.

-Siz de ne tırsak bi insanmışsınız canım! Ne diyebilir ki yahu? Ona mı ait burası? İstediğimiz yerde durup sohbet edebiliriz.

-Sanki, bana biraz yolu kapatıyomuşuz gibi geldi de... Merabaa!. He heh..

-Efendim?

-'Serdar Gilkal' geçti de arkanızdan. Bi tanıdık. Ona selâm verdim.

-Nasıl birisidir kendisi. Bu, Serdar Gilkal dediğiniz kişi?!

-Vallahi, şahıs olarak pek samimiyetim yoktur... Oo?. Merabaa!!

-Buralarda tanınıyorsunuz bakıyorum! Sizin muhitiniz olmalı büyük ihtimal.. Borunuz, öter mi?

-Nasıl.. borum?!

-Buralarda diyorum, borunuz öter mi? İnsanlarıyla ilişkileriniz güçlü müdür? Esnafa ziyaretler yapar mısınız? Sizi kollarlar mı? Oturup dertleşir misiniz? Cadde isimlerini, eski oturanları bilir misiniz? Sokak köpekleri tanır mı sizi?

-Açıkçası Osman bey. Size de, Osman bey deyip duruyorum ama?

-Deyin tamam, deyin! Size şaka ettim zaten. İsmim, gerçekten de Osman'dır!

-İnanmıyorum!?

-İnancı kuvvetli birine pek benzemiyorsunuz zaten.

-Borumun pek ötmemesi de, sanırım bununla ilgili olabilir.

-Gene, sandınız!..

-Aa? Ama ne yapabilirim ki? Sanacağım elbet. Yani, emin değilim birçok şeyden. Ayrıca, sanmak da hoşuma gidiyor! Geçtiğimiz şeker bayramında, hiç unutmam, bir gecede tam Dörtyüzaltmışbeş kere sanmıştım!..

-Nasıl yani? Sandığınız şeylerin defterini mi tutarsınız?

-Buraya geliyor! İlgilenmiyomuş gibi yapın.

-Kim, nereye geliyor?

-Cd'ci adam! Yanımıza yaklaşıyor.

-Bırakın yaklaşsın canım! Bi çeki düzen verin kendinize. Dik durun şöyle.

-Cd lazım mı abi?!

-Yok canım kardeşim, lazım değil...

-...? Size lazım mı abi?

-Yok, O'na da lazım değil.

-Ben, ona sormuştum ama..

-Biz, kardeşiz. Aynı evde oturuyoruz! Ona lazım olmayan, bana da lazım olmuyor genelde. Veyahut tam tersi.

-..? Aslında, bana da lazım değil cd, md! Yani, anlamsız geliyor bu iş bazen. Yakında, yeğenimle beraber bi Petşop açmayı planlıyoz. Balık lazım olursa, beklerim!..

-Bakın, gördünüz mü? Korkulacak bişey yokmuş. Cd lazım mı dedi. Yok dedik, gitti..

-Ama, elinde bir balta vardı! Görmediniz mi kuzum?!

-Ne baltası canım, hayâl mi görüyorsunuz siz Allaşkına?

-Arkasına saklamıştı... Sanırım...

-Bu muhabbete doyum olmaz! Sizi de daha yakından tanımak istiyorum. Arzu ederseniz, sakin bir yere gidelim? Eve dönmeden önce, bi onbeş dakika daha ayırabilirim size.

-Bir saat yapalım şunu, Osman Bey. Çok ricâ ediyorum. Çünkü onbeş dakkada kendimi ifade edebileceğimi sanmıyorum. Ay, pardon! Sanıyorum yani. Aman! İşte herneyse.

-Yarım saat diyelim bari. Aksi halde, hanım fena haşlar beni evde...

-Ne diyor mesela?! Nasıl haşlıyo?

-"Nerde kaldın Bey!" diyor.

-He he! Yok canım, öyle der mi hiç. Kandırıyorsunuz beni?!

-Ne der peki? Sizce, ne demeli!?

-"Aayh. Ayol! Hih hih! Kih kih!?"

-Kadınlar hakkında tüm bildiğiniz bu mu?

-Sanırım..

-Benim yanımda sanmayın lütfen. İçim bi tuhaf oluyor. Beraber geçireceğimiz vakti de, on dakkaya indirdim!

-Aman, yapmayınız! Bir yığın boş laf ettim, nasıl toparlarım onları şindi? Üzerinizde güçlü bir intibâ bırakmak istiyorum!

-Bunun için geç kaldınız sanırım... Ay!

-He he he!. İnsan, istem dışı da sanabiliyomuş, bak!. Osman.

Akşamsefası

Yükte hafif, pahada ağır

yeni Harman
Bol dumanlı, hususi kokulu, filtresiz gazeteniz

Gündemi harmanlamaya devam ediyor

yeryüzüne sürgünlerin dergisi

Yetişkin ve çocuklar için serüven dergisi...

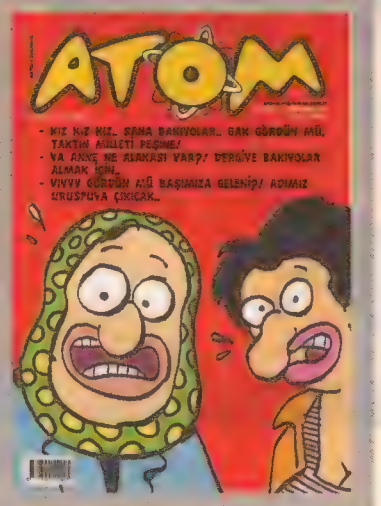

Milli Eğitim Bakanlığı tarafından 18 yaşından küçükler için etkileyici ve iç gıcıklayıcı bulunmuştur..

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞÇAĞ
kozzi@leman.com.tr

kozzi@leman.com.tr

LeMan
SAYI: 731
10 KASIM 2005 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

- Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
- İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
- Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
- Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ●Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● AslanÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Ahmet YILMAZ ● Gürcan YURT ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (larkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

LeMan PaF Takım

Murat Uzun & Evrim Gayret (İST)

Engin Çelik (Kocaeli)

İpek Özsüslü (Tarsus)

Harun Durgun (İzmir)

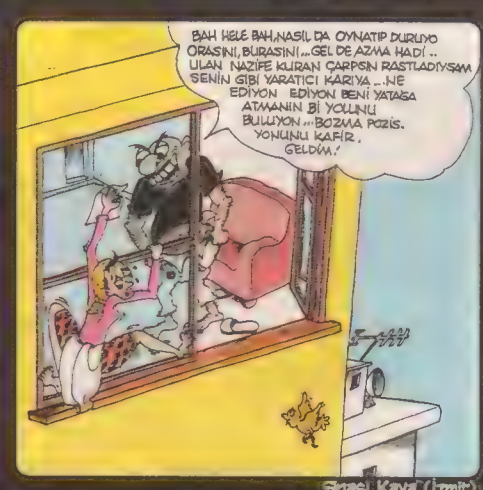

Şinasi Kaya (İzmit)

İbrahim Büyükak & Fatih Akturan (Bursa)

Aydın Büyükkoyuncu (Bursa)

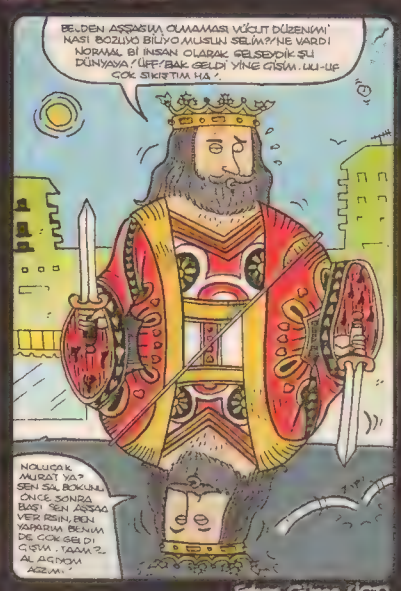

Erhan Güneş (İST)

Ersin Perk (İST)

Eğemen Merdan & Fatma Yıldız (İST)

Yaşar Kemal Turan (Konya)

Hekim Ali Babacan (Eskişehir)

Tuncer Çelik (Yalova)

Barbaros Altuğ & Egemen Merdan (İST)

Gökhan Süngü (Bursa)

Hakan Kurtaş (Bursa)

LeMan PaF Takım'a katılmak isteyen genç mizahçıların aday formunu doldurarak, kısa özgeçmişlerini, 4 adet fotoğraf ve nüfus cüzdanı önlü arkalı fotokopisini karikatürleriyle birlikte **"LeMan Paf Takım Firüzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu/İSTANBUL"** adresine göndermeleri veya PaF takım toplantılarına getirmeleri gerekmektedir... Leman Paf Takım toplantısı her Pazar saat 14:00'de **"İstanbul Leman Kültür İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İST"** 3.kattaki Paf Takım soyunma odasında! (Dikkat!.. Yazışma adresiyle karıştırılmasın!) Soru ve görüşler için: **paftakim@leman.com.tr** (e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir)

PAF TAKIM ADAY FORMU

ADI : .....
SOYADI : .....
DOĞUM TARİHİ : .....
ÖĞRENİM DURUMU (öğrenciyse okulu ve sınıfı) : .....
ADRESİ : .....
TEL NO (EV) : .....
TEL NO (CEP) : .....
E- MAİL ADRESİ : .....
FORMA BEDENİ : S☐ M☐ L☐ XL☐
BANKA HESABI : .....
Banka : .....
Şube : .....
Şube Kodu : .....
Hesap Numarası : .....

732

17 Kasım 2005 Perşembe 152209 Sayı: 2005/47 Seç, karıştır 1 YTL (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

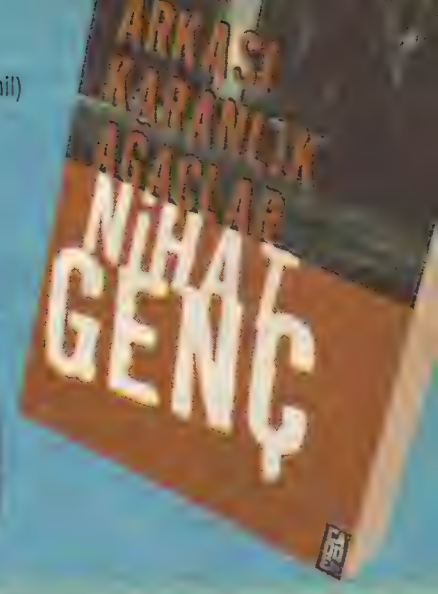

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

OLUR BÖYLE VAKALAR,GUGUK DEVLETLERİNDE DERHAL İCABINA BAKARLAR!..

Güneydoğu'da iki ayda 16 bomba patlıyor.. Ancak 17. Şemdinli bombası gündeme düşüyor. Şemdinli'de kitapçıya atılan ve iki kişinin ölümüne yolaçan bombanın failleri güpegündüz ve olağanüstü sarsaklıkta, ucuz suluzırtlak komedi filmleri tarzındaki eylemlerinin sonucunda ahali tarafından yaka paça yakalanıyor... Sonra işin gerçeği ortaya çıkıyor ki, yakalananlar olay yerine sayısal loto kuponu, Alaska Frigo almaya ve bir kısmı da taharatlanmaya gelmişler.. Susurluk ölmedi yaşıyor.. Bir Susurluk ölüyor, bin Susurluk doğuyor ve çete çekirgesi bir sıçrıyor, iki sıçrıyor, üçüncüyü de sıçrıyor, sıçrıyor, sıçrıyor...

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1,70 EUR / England 1,20 GBP

guverfeyhan@hotmail.com

BAYIK GÜLÜ

Feyhan Güver

KABUS 2005 – OLAYLAR SİLSİLESİ

2005'in en fena, en hafızadan silinesi olay, insan ve mucizeleri...

İbrahim Tatlıses'in yazar olması: Başlık: Suç ve Ceza... Raşkolnikof kendini sorgulayan müfettişe dönerek sordu... Söliim mi!.. Söööliiim mi haaa?.. Benden önce akıl edip yazmışın ya bu yazıyı, allla senin cezanı verecek Dostoyevski... Amaaa bak, dostsun diye, ekmeğinle oynamıyım diye bu konuyu sana bırakıyorum... Tamam mı evladım, haa!..

Bissürü olayıyla Atilla Koç: Baletlerin iştahlı takipçisi... Ya da tam tersi, iştahlı baletlerin takipçisi... Kabe'yi havalimanına getirtip, şeytan taşlamaya Dikilitaş'ı götürecek kadar espritüel, bayan Rus turistlerle tavla oynarken pulları gösterip kinayelice "Bu ruspullara dikkat" diyecek kadar Şirinler'den uykucu bi bakan...

Fotoşopcu Erdal Acar: Corç Kuluni'yle göbek göbeğe çektirdiği fotoğrafta yan yana olmalarına rağmen, yüzüne daha çok ışık vuran nur yüzlü insan evladı... Korkum yarın bigün bileklerini çivileyip, "Ben stigmata oldum, bakın İsa'nun ruhu bedenimde can buldu" demesi... Öte yandan ne korkucam len, bi haftalık malzeme, ekmek işte bana! Onu geç bunun Kabus 2006'sı var daha...

Deniz "Hulk Hogan" Gökçe: Karısını kulağından kaldırıp kafa atarak istendiği zaman bizden de bi Hulk Hogan, ne biliim bi Goldberg ayarında Pankreas güreşcisi çıkabileceğini kanıtlayan kulak uzmanı profesör... Beyaz önlük, tebeşir ve ekonomi kitabıyla ringlere dalıp, spor bültenlerinin "şimdi sıra yurdışındaki lejyonerlerimizde" kısmına dahil olması beklenen kafa adam...

Petek Dinçöz ve cinli hayatlar: Petek Dinçöz ölü insanlar mı görüyor!!! Azz sonra... Petek Dinçöz'ün mezarlıkdan geçerken gördüğü ölülerin yanındaki cinler Petek'e ne söyledi??? O da azzz sonra... Yere atılmış eti cin paketinin üstündeki "50 kalori" yazısını okuyan Petek Dinçöz, bu şarkı ve danslarla hala nası kaset satabiliyo!?. Daha çözemedik, çokkkk sonra, ennn sonra o...

İbrahim Tatlıses'in Bahçeşehir Üni.'de ders vermesi: Hocam hani sınavda cisimler birbirlerine vuruyo, potansiyel enerjiyi 0 düşünün demiştiniz?.. Vuruyo demedim evladım, duruyo dedim... Gidiş yolundan puan verecektiniz hani?.. Gidiş yolu demedim, çişim dolu dedim... Peki ya ekübik?.. Ekübik demedim, küçülik dedim... Hehhe, tamam gençlik hoca da kıvamına geldi, haydi şimdi tüm çiğ köfteler tavanaaa!.. Ama, ama çocuklar, bu davranışınız bana bi eğitimci olarak kendimi doğru ifade ettiğimi kanıtlayan en güzel hediye oldu, bu çok duyg, bu buu şampiiieee! (Hayat Bilgisi tadı vermedi mi ama, hadi hadiii!)

Paparazzi Kaya Çilingiroğlu: Hülya Avşar'ın horlama sesini kaydedip canlı yayında dinletmesi muzipliğinin ardından, Avşar'ın burnundan çıkan tatağı sürdüğü cam masayı kanlı yayında kırıp, osurduğu havayla doldurulmuş balonu da patlatmasını bekliyoruz doyasıya eğlenmek için…

Fatih "Pet shop boys" Altaylı: Tayyip'in kedisinden, tırnağı içindeki mikromal organizmalara kadar hepsini besleyip, onlardan dünyayı ele geçirecek bi ordu oluşturma planı var gibi geliyo ama kanıtım yok! Bide bonus, ne zaman adam oluruz: Parayı verenin düdüğünü çaldığımızda... Çünkü Türk sınayisine yatırım yapanların, açtıkları fabrikalarının siren düdüğünü çalmak bile en büyük şereftir... O değil de bi kanıtım olacaktı ki şimdi, pehhh…

Kabus klip ve filmlere ilave adaylar

Orda biri var mı (Mikael): Mikael ve danscılarının komple sap dolu bi mekanda dansederken, sap arkadaşların nedense "Hanü burda hüç karu yohmuş" deyip mekanı terketmek yerine Mikael'in yalvarma ana temalı dansına eşlik ettikleri klip... Hadi Mikael'in meçli saçlarını geçtim, "sesimi duyan var mı"daki kolunu havaya kaldırma figürünü önlerden birinin yarım yamalak, isteksizce yapması ne peki?

Onlarca Mustafa Sandal'ın aynı anda dansettiği klip ve Yıldız Kaplan'ın dekolteyle oto sanayii de çalıştığı (Kral tv izlemenin dayanılmaz ağırlığı) klip de adaylara ilave... Gene film seçiminde de Türkiye'nin ilk sanat filmi Balans ve Manevra'yı atlamayalım derim...

NOT: Bazı maillerde sorulduğu üzere oylama ciddi, ama eğlenceli... Organizasyon bozuk, ama sanşın... Yabadabadu ve Büyü rakipsiz değil, ama öndeler... Maille oy yollayanlara teşekkür ve haftaya burda mail sahiplerinin önerdiği kabus dizi adayları olabilir diyorum...

OLGUN BUDAK
olgunbudak@leman.com.tr

İSTANBUL BU KIŞ BİR KURUŞ HARCAMADAN ISINACAK

Aksaray PAŞAOĞLU

Geçenlerde iki lobunun ortasından **sağlam bir sicim geçirip** sıkı sıkıya bağladığım beynimi **psikiyatristimin muayenehanesinin terasının kenarında** zihnimden inanılmaz gezdirip havalandırırken bir yandan da acaba cep telefonundaki o horlama sesi gerçekten **Hülya Avşar**'a mı aitti diye düşününce ben birdenbire aklıma bakınız ne geldi? Acaba bize o horlamayı dinleten kişi **Kaya Çilingiroğlu kılığına girmiş Cem Özer** olamaz mıydı? O zaman dinlediğimiz o meş'um horultunun da **Nurgül Yeşilçay**'a ait olması gerekmez miydi? İşte tam ben bunları düşünürken bir an ipini elimden kaçırınca, beynim, kişiliğimin sekizinci katından **olgun bir patates köftesi** inanılmazı gibi **psikoloji Grönlandının** o müthiş kesme buzlarından döşenmiş soğuk bulvarına **serseri bir maymun ayağı avuç içi çıplağı eti** gibi yapışınca kasım soğuğunu derinimde hissettim ve hemen küçük bir hesap yaptım. Size bir soru: **Sizce iyi bir Türk vatandaşı bir defada acaba ne kadar gaz çıkarıyor?** Ben 5 cm^3 çok makul bir miktar diyorum. Günde iki kereden hesaplasak yılda bir metreküp gibi birşey ediyor. 70 milyonla çarparsak **70 milyon m^3 osturuk gazı** açığa çıkıyor. O gazı çelik tanklarda sıkıştırıp likit haline getirsek akılcı bir merkezi ısıtma sistemiyle yer altından kış boyunca İstanbul'u ısıtmaya yeter mi yetmez mi? **Bunun cevabını bekliyorum.**

YILDIZLARIN ÜSTÜNDE SEVİŞEN TÜRK GÖKMENİ

Şimdi size sevindirici bir haber vereyim. Haber, kira öder gibi ev sahibi olma projesi (mortgage sistemi) ile ilgili. Bilmiyorum **Cumali Gündoğdu** adını hiç duydunuz mu? **O bir işçi** ve şu günlerde sevinçten uçuyor. Peki Cumali bu sistemle ev sahibi mi oldu? Hayır. Ama bakınız **"Cumali işçi"** çok daha enteresan ne yaşadı. **"Cumali işçi" Eskişehir**'de Başbakanlık Toplu Konut İdaresi'nin toplu konut inşaatlarında çalışıyor. Ve o birkaç gece önce cep telefonunun kamerasıyla bir **UFO'**nun görüntülerini kaydetmiş. Bilmiyorum bu size birşey söylüyor mu? Söylemiyorsa ben söyleyeyim. Yabancı sermayenin Türkiye'ye inanılmaz aktığı şu günlerde **uzaylılar Eskişehir'de Başbakanlık Toplu Konutlarından ev bakıyorlar.** Bence mortgage aşısı tutmuştur. Ve uzaylı uzaylıdır. Şu gezegenden gelmiştir bu gezegenden gelmiştir diye onun **koordinatlarını kurcalamak** abesle iştigaldir. Bu arada Türkiye, **2020** yılında uzaya insan yollama hazırlıkları da yapıyor. Biliyorsunuz uzaya gönderdikleri insana Amerikalılar **astronot,** Ruslar **kozmonot,** Çinliler **taykonot** diyorlar. Uzaya gidecek Türk insanına henüz bir isim bulunmuş değil. Türk Dil Kurumu, Türk uzay adamına **"GÖKMEN"** adının verilmesini önermiş. Bence 2020 yılında AB'ye üye olmuş çağdaş bir Türkiye'ye **kolları uzamış maganda uzay adamı** yerine sadece uzay gemisinde değil uzayda da başı açık dolaşabilen çağdaş uzay kadını yakışır. Adı da **IŞIN** olur.

BİR GÜNDE 20 BİN DOLAR KAZANABİLİRSİNİZ.

Geçen hafta Eyüp-Piyerloti hattını 200 saniyede kateden süper teleferikten söz etmiştim. Hemen ardından İstanbullunun trafik çilesine son verecek bir müjde daha geldi. Bakınız İstanbul boğazı altından geçecek **Marmaray Tüp Geçidi** projesi kapsamında **Yenikapı**'da yapılan kazılar daha başlar başlamaz orada arkeolojik bir liman ve tam beş tane **Bizans gemisi kalıntısı** bulundu. biz o hazır gemileri yüzdürebilirsek, hatta oraları biraz daha eşeleyip bir iki tane de tren-jip vs. bulursak belki de tüp geçide gerek bile kalmadan **İstanbul trafiği İskenderi muamması düğümüne** bir neşter vurmamız mümkün olacak. **Güzel haberler bununla bitmiyor.** Yeni bir gelişme oldu. **Türk insanı bir günde 20 bin dolar kazanabilir hâle geldi.** Nasıl mı? **Petek Dinçöz, Can Tanrıyar'ın kendisini aldattığını ispat edecek bir fotoğraf getirene 20 bin dolar vereceğini açıkladı.** Şu anda bu hizmetten kaç vatandaşımızın yararlanabileceği belirsizliğini koruyor. Ama bu iyi niyetli girişim ilerde Can Tanrıyar'ın da çabalarıyla **belki de pek çok aileyi kurtaracak dev bir sektör hâline gelecek.** Tanrıyar halkını mı seviyor Peteği mi ilerleyen günlerde göreceğiz.

BUSH MÜSLÜMANLARA DOSTLUK ELİNİ UZATIYOR

Şu sıralar Türkiye'yle beraber dünya da güzelleşiyor. Müslümanlar Irak'ta, Filistin'de hatta Fransa'da pek çok taşkınlıklar yaparlarken **ABD başkanı Bush** son derece **sağduyulu** bir **jestle** efsanevi boksör **Muhammed Ali**'yi Beyaz Saray'a davet ediyor ve Muhammed Ali'yi **"yâni bir müslümanı"** barış adamı ilân ediyor. **Ona madalya takıyor.** Dünya baldırıçıplaklarının kudurduğu bir dönemde **bence Bush en doğru olanı seçti.** Çünkü Muhammed Ali çok hasta ve şu anda **Bush'a sıkı bir yumruk atma ihtimali belki de en düşük olan müslüman.** Bu akıllı davranışı için Bush'u kutluyorum..

Akşamsefası

LeMan

Beşikten mezara, yuvalardan huzurevlerine, aile içinden sokaklara, trafiğe, futbola **şiddet** Türk insanının folklörü oldu.. Televizyonda **şiddet** içermeyen haberi izlemiyor, **şiddet** olmayan diziye ise kıçımızı dönüyoruz.. Her işimizi şiddetle, kavgayla, bağırarak çemkirerek hallediyoruz.. **Çılgın Türkler** derken çıldıran Türkler mi oluyoruz? 11-12 Kasım'da İTÜ Maçka'da düzenlenen **AİLE İÇİ ŞİDDETE SON! KONFERANS 2005'**i tam da kazasız belasız atlatacaktık ki, salonda bir son dakika sürprizi oldu...

Sağlık Bakanlığı, 8 bebeğin enfeksiyon nedeniyle öldüğü Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi hastanesine "bebek dostu" hastane ödülü verdi..!!! Ödül törenine Sağlık bakanı Recep Akdağ da katıldı..

Daha önce 31 ayrı suçtan 4 yıl cezaevinde yatmış bir vatandaş, İzmir Alsancak'ta kalaşnikof tüfek, 31 mermi, 490 ekstazi ve 3.5 kilogram esrarla yakalandı. Ancak "suç ve delil yok" denilerek serbest bırakıldı..

Bayramda İsrail askerleri tarafından öldürülen 12 yaşındaki Ahmed el Hatib'in organları 6 İsrailliye hayat verdi.. Ahmed'in babası Cemal el Hatip; "Bu bağış kalpleri yakınlaştırsın" dedi..

Her belediye döneminde bir parmak yiyen İstiklal caddesi, yine çamur deryasına döndü.. Sıl baştan tadilat, mudavimleri çileden çileye soktu. Dozerlerin tekme tokat giriştiği caddede, tramvay seferleri iptal edildi.

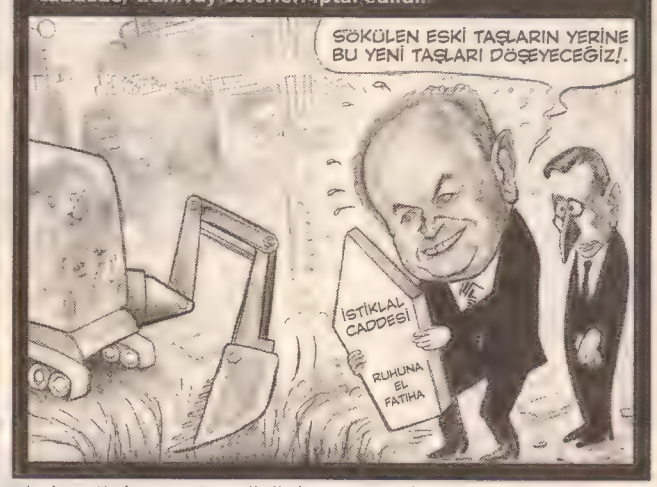

Başbakan Erdoğan, Şemdinli'de ortaya çıkan çete için, "Nereye kadar gidilirse oraya kadar gideriz" dedi..Tıpkı Susurluk kazasından sonra Demirel'in dediği gibi..

Akşamsefası

PANTOLON

m·e·t·i·n ·f·i·d·a·n
metinfidan@leman.com.tr

KALLAVİ ÖZÜR... Ey sevgili çilekeş okur.. Leman'ın makinelerinden kaynaklandığını sandığımız arıza bir öğrendik ki personeldenmiş.. Bilgisayar operatörleri yayınlanmış işleri bir sonraki hafta tekrar yayınlanmasının mesulleri çıkmasın mı?.. Metin Fidan'ın ve Erkut Abi'nin iki hafta üst üste yayınlanmasının hesabını personelden soruyor, 3. sayfada aile içi şiddeti eleştirirken bir bakmışız ki kendimizi dergi içinde şiddet uygularken buluyoruz.. Bunun için de ayrı bir özür..

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Acemi Aşık : Kız yerine abisine mi kaydı, naaptı kimbilir deyyuz...
Malikane : Melek villası...
Aynalı Sazan : Tarağı da vardır bu gerzeğin...
Hamburger : Hamburg'lu er kişi...
Yağmur Ormanı : Galiba şemsiye işine giricem sonunda...
Küflü Peynir : Ossun, beüm de bütün dişler çürüh zati...
Aman Bre Deryalar : Lüleburgaz'lı Aquapark'a gitmij beya ne var bunda...
Yabanıl : Antievcimik...
Traş Keyfi : Niye? Musluğa filan mı mı oturuyosun?..
Deh : Dıgıdık introsu...
Limonî : Manavlar birbirine küsmüş...
Fişfikleme : Mànkafa provakasyonu...
Zilli : İnce sesli asabi kaltak...
Kuğu : Orospu ruhlu kaz...
Kozmonot : Solcu astronot...
Bozuk Para : Fakirler de çok kurnazmış haa. Bozuk diye bize paralarımızı attırmaya çalışıyolar...
Tahıl : Ambar doldurmaya yarayan şey...
Eskici : Kurnaz seniii. Yeni versek almıycan sanki...
Dişlek : Dişini göstermeyi adet haline getirmiş kişi...
Hörmet : Edepli olduğum kadar embesilimdir de...
Sivilce : Ne saçma. Sanki askerlerde çıkmıyo.
Kırkayak : 220 parmak (eller de dauhil)...
Salyangoz : Salmasa daha iyiymiş tabi...
Okestra Şefi : Adam küçücük sopayla ne biçim otorite kurmuş lan. Kimbilir nerelerine soktu çıkardı gaddar?..
Piyade : Tanktan düşmüş asker...

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

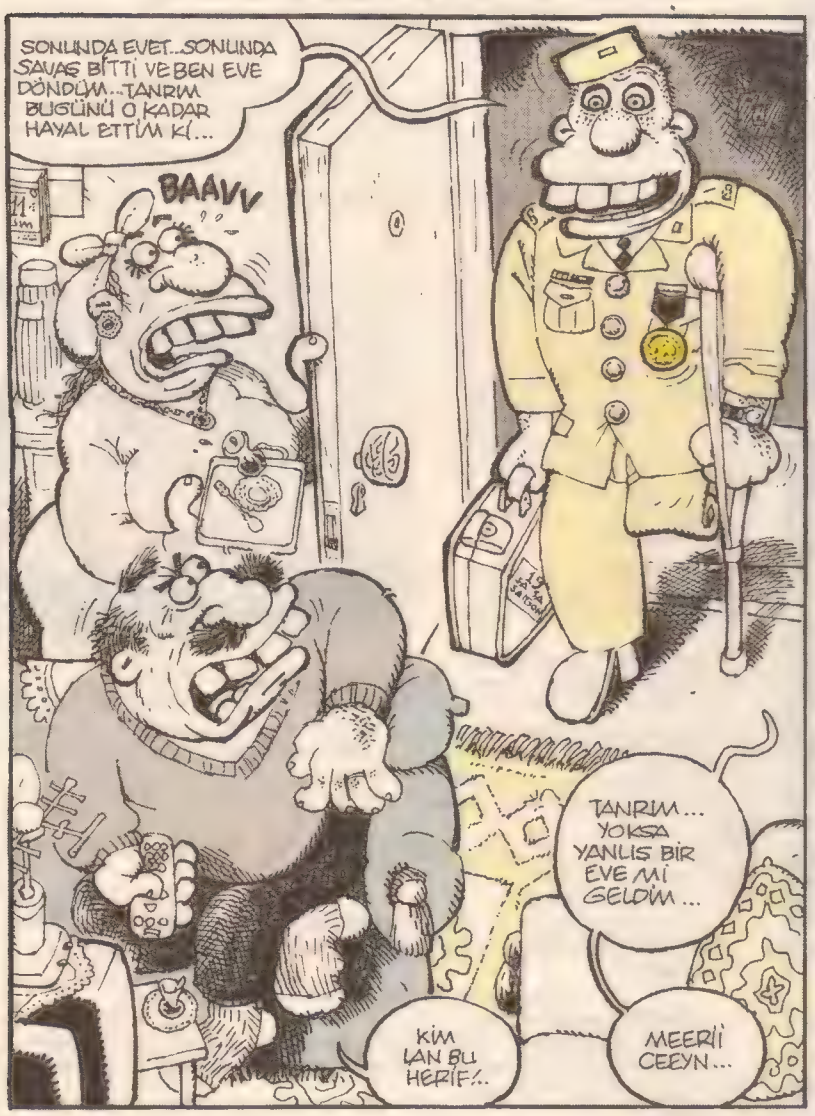

Akşamsefası

sklhan@leman.com.tr

Tripanazomigambiyetsizler Daral&Timsah çakacak

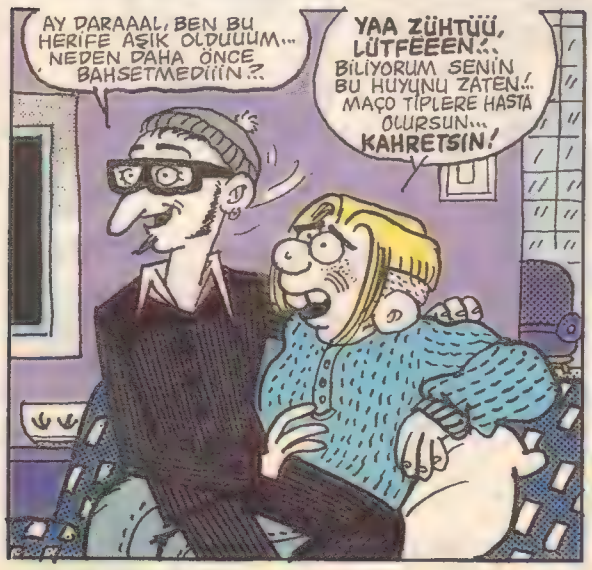

Akşamsefası

SIKILHAN
Atilla Atalay

- Selam. Şeyi sorcam Sıkılhan, kendine kaçmak nasıl oluyor? Hani sen kendini içine çekilebiliyosun ya, dış dünyanın kapılarını kapatırken filan. Mat sınavında sınıf dokuzuncusu oldum, Büzge'yle devrik yaka turanj gömleği yüzünden kavga ettim ayrıcana harçlık arttırımı için anneme depresif bir portre çizmam lazım. Nasıl kapanıcam içime?

- Ensenin hemen üstünde bi power butonu var. Ona bas, öyle olunuyo Bunalgül!

- Rica edicem kafa bulmazsan yani Sıkılhan. Servisin ön koltuğunda saniyesinde dizine açtığın kitaba konsantre olduğunu biliyoruz. Boş derslerde sınıftaki şamataya bulaşmadan kafanı sıraya bandırıp uzaklara kaçtığını da biliyoruz. Artı, 19 cevapsız çağrıya gözümün önünde "tümünü sil" yapmış bir insansın... Saklanıcak bişey yok, anlat şu kaçış planını...

- Kendini düşün. Sen mesela yeterince kaçılması gereken bişeysin aslında.

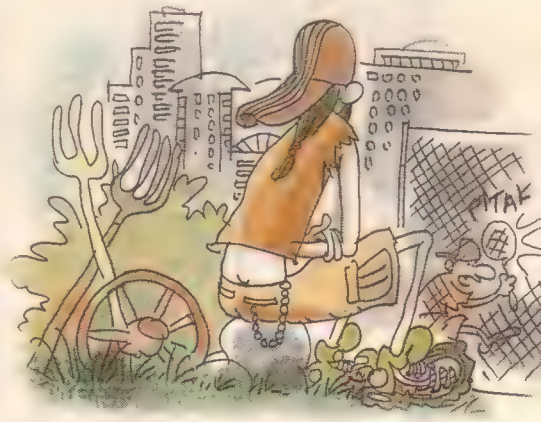

- Ya o kadar derin felsefe anlamında içerilere giricek diiliz herhalde. Bana şöyle birkaç günlük depresyonla karışık manik minör bir ruh hali lazım. Hülyalı bakışlar, iç çekmeler, tatsız bir yüz ifadesi filan yani. Daha ne biliyim şöyle paket program gibi, beginner acemi mod'u bişeyler yakalıyamaz mıyız? Anahtar bi sözcük versen mesela, onun içinden çıkıyım ben ama basit bi yaşam şeysi olsun tabikine...

- Kapatmak!

- Nası yaa? Ruhumuzu mu kapatıyoruz? Trip gibi mi yani şimdi?

- Kapatmak ve açmamak. Unutmak. Defterden silmek. Alo demeye üşenmek.

- Öhsss ama yani, paket program dedik üstümüze kuryeyle koli yağdırdın. Girip çıkıcam, rahatsız etmeyiz seni oralarda. Görsem de en fazla bi meraba der kaçarım... Aloo? Gittin mi yine oraya? Ben de orda mıyım peki, görebiliyo musun Sıkılhan? Aloo? Kapatmak mı demiştin sen en son? Hiç açık gibi değilim şu an gerçi... Olmuş mudur? Aloo? Meraba diyim mi, burda mısın sen de?

- Alo Sıkılhan Murat Ben, laf sokarcası, güzel ve bir o kadar lastikli türkçemizin son kullanıcısı...

- Ne girsin bana?

- Yok be hocam laf oyunu için aramadım. Sağlığını düşündüğüm için: havalar soğudu biliyo musun, arkana kalın bişeyler almadan sokağa çıkma diycektim...

- Sağolasın.

- Sokıyım da çocuk ferahlasın. Sıkılhan baksana elin temiz mi?

- Birazdan kana bulıycam.

- Taam taam taam kızıp hemen kapama, üçe kadar sayıp berareber kapatalım... Bir ki üç, çok soktum çıkarması güç, dört beş altı, torrak diye yanıyo sıkılhanın altı, yedi sekiz dokuz, orda mısın?

- Yokuz.

- On onbir oniki, üç de kafası; eder onbeş benimki... Uhih... Uhihihi... Nası ama.. Yarıldın di mi, auh... hu.... Huğ?

- Hadi hayırlı uğurlu olsun kardeş, kursun olmadığı günlere part taym bi işin oldu. Hırgürkan kardeşin, yine düşündü seni şu işsizlik ortamında. Ofis seksen metre kare, kahven çayın tostun bi telefona bakıyo. Sadece telefonlara bakıyosun. Kafan basmazsa, "Hım hım" de kapat. Yalnız çıkarken anahtarı pasajın bekçisine teslim ediyoruz. Adresi birazdan mesajlarım sana...

- Hım hım...

- Kapatma oyarım! Neresi kafana basmadı lan daha ilk etapta! Alo, bak Çaldıranlar'ın küçük oğlu çok sevdiğimiz bir abimiz. Kendisi ufak çapta bir iş tezgahına girmiş, görüntüde bir adres var ama iş yok, abimiz yok mevzuda anlatabiliyo muyum? İmza yok, kayıt evrak yok... Temiz iş, karışanı görüşeni olursa "Patron yok, ben de şimdi çıkıyorum abi" gibisinden geveliycen. Maaşını pasajın bekçisi her ayın yedisi eline tokalıycak, hesap numarası yok!

- Ben hiç yokum aslında...

- Kardeş bak adamı hasta etme bi tek sen varsın! Telefon çalıyo, açıyosun "Taşındık, yoğunum dönücem, yarın gönderiyoruz dosyaları" diyosun. Bitti... Yok böyle bişey oğlum lan.! Olmadan parayı tirink cebe indiriyosun anlatabiliyo muyum?

- Taşındım... Yoğunum... Hiç bi zaman dönmiycem!

- Taşıycam ulan ben seni, sürüklüye sürükleye o mekana! Gırtlağında saatli bombayla köpek gibi cevap vericeksin o telefonlara... Gerekirse kamerayla izletirim sabah akşam... Aloo! Kapat sen daha! Alıyım pasajdaki bekçiden anahtarı bodruma gömüceem adamı biliyorum ben! Alooo! Hah, "hım hım" de de sokıyım o gaganı dötüne! De lan yiyosa "hım hım" de hadi! Şerrefsiz!

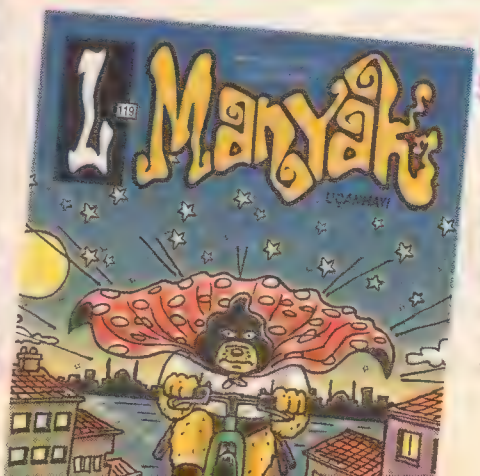

11. Gezici Festival'de Sinema ve Anarşizm

Ankara Sinema Derneği tarafından bu yıl 11.si düzenlenen Gezici Festival, 11-17 Kasım'da Ankara'da, 18-24 Kasım'da Bursa'da, 25-27 Kasım'da İzmir'de, 25 Kasım-1 Aralık 'ta ise Kars'da sinemaseverlerle **Anarşizm ve Sinema**'yı buluşturacak.

TERELLİ

PICTURES

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ
prof. Yattara Valli

Hocam hocam, çok hastaydım. Tip tip adamlar beni dehşet görüntümlü apak önlüklü adama götürdüler. Adam tık tık yaptı. Kıçıma sivri batırdı. Şimdi iyiyim hocam. ne bu tuhaf?

Rumuz: Sağlıcak

Cevap: Venetiryen yavrum. Venetiryene götürmüş tip tip adamlar seni.. İğnenin ucuna iksir sürüyor, hipokrat ediyor onu oraya. Tipsi hepsi..

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER
(faydalı da)

Sevgili kralım Nimbüs. Bir gün de yanına ordunu alma. İkimiz gidelim savaşa. Sadece sen ve ben. Başbaşa... Sıcacık canlı canlı sohpetler.

Kadın Casus Eva Bender

Pensilvanya düşesi... Düseçi.. Yok dü.. seş.. "Düşes Dereviç Sdüşeş" gelecekti bugün.. Geldi mi o? Asın şunu!.. Şunu da asın. Gülenlerin hepsini asın..

Kral Yüzbininci Teylir

Unutulma Çağı

CEZMİ ERSÖZ

Unutulma korkusuna son... Yaşadıklarınız titizlikle anımsanır... Anılarınız özenle saklanır... Unutulmaktan değil, ihmalden korkun... Evet, pasajın içindeki küçücük dükkânın siyaha boyalı camında bunlar yazılıydı. İçimde uyanan tedirginliğe aldırmadan, dükkândan içeri mahcup bir merakla girdim. İçeri girer girmez beni boğmayan, ama yine de garip, yakıcı, açıklanması zor bir hüzün sardı ruhumu. Duvarlar eski siyah beyaz Türk filmlerinin afişleriyle doluydu. Afişlerin arasında çok farklı tarihlerde kaybolmuş ve bulunamamış insanların resimleri, kayıp ilanları vardı. İlk kez farkettim. Kayıp insanların bakışları birbirine çok benziyordu, sanki hepsi kardeş gibiydiler. Rafların üzerinde yine kaybolmuş kimlikler, vesikalık ve toplu halde çekilmiş kimisi çerçevelenmiş hatıra fotoğrafları, teyp ve video kasetleri, rozetler, tek veya çift eldivenler, renkli eşarplar, komik şapkalar gözüme çarptı. Tezgâhların üzerinde ise günlükler, hatıra defterleri, üzeri kaplanmış kitaplar ve çeşitli renklerde kazak ve gömlekler duruyordu. Duvarların dibinde ise yaşlı köpekler ve ihtiyar erkekler vardı... Burada binlerce unutulmuş, bırakılmış ve kaybolmuş anı saklıydı belli ki. Çoğumuzun nereye koştuğunu bilmeden düşürdüğü ve bir gün alırım, diye bırakıp almadığı, sonra da unuttuğu, ya da kaybettiğinin farkına varmadığı, zaman zaman yokluğu bir sancıya dönüşse de anlamını ve büyüsünü çoktan yitirmiş olduğunu sandığı sevgiler, emanetler, sırlar ve anılardı bunlar... Artık küçümsenen, çocuksu, aptalca, "fazla duygusal", acemi, toy bulunan yaşantı parçalarıydı.

Buyurun, hoşgeldiniz, dedi dükkânın sahibi olduğu anlaşılan yaşlı bir adam. **Hoşbulduk**, dedim. Beyaz saçlı, mavi gözlü, göbekli, tonton bir adamdı bu. **"Kaybettiğiniz anıları mı arıyorsunuz, yoksa yaşadıklarınızı birilerine bırakmak mı istiyorsunuz?"** Bu yaşlı adamın sesinde daha önce kimsede görmediğim bir sıcaklık, bir yakınlık duygusu vardı. **Bilmiyorum**, dedim. Ama o daha bu soruyu sorar sormaz içimde kördüğüm olmuş, sık sık göğsümün üzerine çöreklenen amansız sıkıntının bir an için çözüldüğünü hissettim nedense. Gözlerim yandı, ama belli etmemeye çalıştım. Fakat nedenini anlayamadığım çocuksu bir telaşla, aniden içimi açtım ona. **"Gerçekten bilmiyorum, sevgililerime, dostlarıma, arkadaşlarıma duyduğum sevgiyi, yakınlığı onlara hissettiremiyormuşum gibi geliyor bana, her şey eksik kalıyor sanki, bir şeyler beni, bizi aşıyor, nasıl oluyor, ne oluyor anlamıyorum, bir anda ani bir soğukluk, bir uzaklık oluşuyor aramızda, birden bir öfke, hatta garip bir nefret dalgası hepimizi bir yerlere savuruyor. Sonra herkes köşesine çekiliyor, uzun bir süre birbirimizi aramıyoruz. Ama ben bu süre içinde onları, onların hiç tahmin etmediği kadar düşünüyor, anlıyor ve özlüyorum, onlara eskisinden daha da çok ihtiyaç duyuyorum. Peki, onları ve yaşadığımız günleri bir başımayken böylesi özlemle anıyorum da ne oluyor, kim biliyor bunları, kim hissediyor, onlar bunu biliyor mu, nereye gidiyor onca özlemim, onca uykusuz ve düşüncelerle geçirdiğim gecem, nereye gidiyor onca yaşanmışlık?"**

Sizi anlıyorum, dedi yaşlı dükkân sahibi. **"Ben de bu amaçla buradayım ya zaten. Ve inanın sizin gibi sıkıntıl**
olan o kadar çok insan ge
gitti ki buraya. Hemen h
men hepsi aynı dertten ya
nıyordu. Ama, inanın, büt
bunlardan hepimiz sorum
yuz. Birincisi sevgiyi yaş
ken, hep elde var diyor
kıymetini bilmiyoruz, daha
duygularımızı anlatmakt
ya çekiniyor, ya da hep ç
geç kalıyoruz. Ve en acısı
sanlar önyargıları, bencill
leri, hırsları ve en çok da k
kularının neden olduğu o
yarsızlıklar yüzünden ken
lerini ve sevdiklerini sonsu
dek yitiriyorlar..."

İşte tam biz bunları konuş
ken dükkânın arka bölmes
den teyp sesleri gelmeye baş
dı. **Nedir bu sesler**, diye ac
ma baktım, ses etmeden, din
yin, der gibi bir işaret yaptı b
na. Genç bir erkek sesiydi b
"Neden seni bu denli g
sevdiğim halde kendimi
duğumdan farklı gösteriy
rum, bilemiyorum. Gali
ben duygularımı anlatm
konusunda özürlüyüm. B
ki de sevdiğimi, sana tesl
olduğumu, evet teslim
maktı bu, söylersem se
sonsuza dek yitireceği
sandım. Sana bu kasedi d
durduktan sonra bu şehri
daha dönmemek üzere t
kedeceğim. Yıllar geçse
seni unutacağımı hiç, a
hiç sanmıyorum..." Kaset
sar susmaz saçlarına kır d
müş, yüzü acıların derin izle
le dolu orta yaşlı bir kadın, g
yaşlarını bastırarak ve adeta k
şarak dükkândan çıkıp gitti.

Böylesi bir durumla ara
bir karşılaşıyorum. Ama
olan ne biliyor musunu
dedi. "Bu kaset onbeş se
önce elime geçti. Ve bu k
dın onbeş sene sonra ar
yor gerçeği. Kayıplara kar
mış, umutsuz bir aşk da
işte..."

"Ama bundan daha kö
durumlar da var biliyor m
sunuz?" Bundan daha kö
mü, diye hayretle sordu

LeMan Tophane

Hergün imza hergün muhabbet

Evet, dedi ve sonra da bir sır verirmiş gibi kulağıma eğilip adeta fısıltıyla, **artık insanlar güpegündüz yol ortasında aniden unutuluveriyorlar,** dedi. **"Artık onları bir daha kimseler anmıyor. Bu insanlar sözümona sevdiklerinin, arkadaşlıklarının, dostluklarının arasında yaşıyor görünseler de, bir daha onları kimse düşünmüyor, hatırlamıyor. Bu en kötüsüdür işte. Bu insanların sevgisine, dostluk çağrısına kimse yanıt vermez. Bıkmadan, usanmadan sevdiklerini arayıp, onlara: 'Niye eskisi gibi görüşemiyoruz, ne oldu bize böyle? Bakın ben sizi hep arıyorum, siz niye aramıyorsunuz, sizi hiç unutmuyor, hep özlüyorum, birbirimizi ihmal etmeyelim' deseler de bu insanlar için sonuç hep aynıdır: Aranmaz, sorulmaz, hatırlanmaz, sevilmezler... Bu insanları hatırlamayıp sormayan insanların başına da çok kısa bir süre sonra aynı şey gelir."**

Sonra o saf ışıltılı gözleri merakla açıldı; **size bir sır vereyim mi**, dedi: **Son zamanlarda artık çok kimse ne kadar istese de sevdiğini, dostunu ya da arkadaşını uzun süre kalbinde tutamıyor. Çünkü bu yetenek, bu duyarlılık artık pek kalmadı kimsede. Kalplerde sevdiklerini tutamayınca da başlıyorlar kendileriyle uğraşmaya. Hatırlanmayınca da aynı şey oluyor. Kendilerinde de bir şey yok ki artık: Ödünç davranışlar, ödünç duygular, acımasız saplantılar, parasal sorunlar, iyileşmeyen hastalıklar, anlamsız hırslar, TV görüntüleri, reklam sloganları, birkaç şarkı, bazı maçlardan kısa görüntüler... Kendimizden kurtulamayıp bir başkasının kalbinde yaşayamaz, ya da başkasını kalbimizde yaşatamazsak ve sadece kendimizle kalırsak önümüze gelene uluorta duygularımızı anlatırız. O kişiyi ne denli çok sevdiğimizi, ne çok özlediğimizi, hiç uyumadan sabahlara dek onu ne çok düşündüğümüz... Sevgimizle ilgili söylediğimiz her şeyin sevgimizi azaltacağını içten içe hissederiz ama yine de söyleriz, başka çaremiz yoktur sanki, söylemezsek hepten unutulacağımızdan korkar, kimsenin bizim içimizde olup biteni, çektiğimiz acıları anlamayacağını sanırız. Oysa bunları konuştukça daha da batarız... Öyle bir unutulma çağı ki bu dostum, en idealist insan hakları savaşçısı bile yaptığı eylemden sonra ilk iş olarak kendisiyle ilgili bir haber var mı diye hemen gazetelere bakıyor, hep hatırlanmak, hiç unutulmamak istiyor..."**

Hep konuşsun istiyordum, ama o beni sıktığını düşünerek sustu. Sonra aramızda dostluk, anlayış dolu bir sessizlik oldu. **İsterseniz**, dedi, **yani içinizden geliyorsa, demin bana sevdikleriniz, arkadaşlarınızla ilgili söylediklerinizi doğrudan o kişilere söylemek isterseniz arka taraftaki teyplerden birine konuşabilirsiniz.** Bunun bir yararı olup olmadığını bile düşünmeden, **peki**, dedim, kalktım, dar koridorun dibindeki küçük odaya geçtim, odadaki teyplerden birinin kayıt düğmesine bastım. Öylesine doluydum ki, sözler ağzımdan peşpeşe dökülüyordu. Neden ve niçin ayrıldığımızı bugün bile tam olarak anlayamadığım sevgililerime, anlamsız nedenler yüzünden ayrı düştüğüm dostlarıma, bencillikler, aptalca gurur ve önyargılar sonucu beraberliklerimizi zamanın hoyratlığına rehin bıraktığım arkadaşlarıma, onlardan bugüne dek sakladığım ve yıllardır biriktirdiğim, bütün duygularımı, özlemlerimi, pişmanlıklarımı ve bütün korkularımı bir bir anlattım gözyaşları içinde.

O an güçlükle kabuk bağlamış yaralarım kanıyor olsa da kendimi temizlenmiş, doğrulanmış hissediyordum. Yaşlı adamın yanına geldim. Bana yine o canlı, merak dolu gözleriyle bakıyordu. **Umarım biraz olsun rahatlamışsınızdır**, dedi. **Sağolun**, dedim. Adresimi ve telefon numaramı istedi, verdim. Kendisi de bana kartını verdi. Ücretimi ödedim. Onca aşkı, onca sevgiyi ve arkadaşlığı sanki yeniden ve birdenbire yaşamış gibi kendimi yorgun hissediyordum...

İçimden tertemiz bir kan aksa da kendimi mazlum ve mağrur hissediyordum. Eski tedirginliklerimden eser yoktu. Tam kapıdan çıkarken, yaşlı adam, **buraya demin kasete okuduklarınızı merak edip dinlemeye kimse gelmeyebilir, sizi yıllarca kimse hatırlamayabilir, üzüntüye kapılmayın, buraya, bana telefon edin, ben sizi kasetinize bağlarım, kendi sesinizi dinlersiniz, bu bile iyi gelir insana, denenmiştir**, dedi. O mağrur ve mazlum halimle, **peki**, dedim, anıları özenle saklayan bu yaşlı adama, sadece, **peki**, dedim... Buna da razıydım!...

cezmier@leman.com.tr

* Yakında çıkacak olan **Derinliğine Kimse Sevgili Olamadı** adlı kitabımla, **Kendini Saklama Çiçekleri** adlı şiir albümümün çıkışı teknik sorunlar nedeniyle Şubat ayının ilk haftasına ertelenmiştir.. Bu gecikmeden dolayı tüm okurlarımdan özür dilerim

* **Tekirdağ.** 18 Kasım Cuma günü saat 15:00-17:00 arası **Eskici Kitabevi**'ndeyim.. Avukatlar Sokağı Aralığı Kevser Pasajı / Tekirdağ Tel: 0282 - 263 50 14

* **Burdur.** 19 Kasım Cumartesi günü saat 17:00-19:00 arası **Öykü Sahaf Kitabevi**'ndeyim.. Burç Mah. Babacan İş Hanı No: 29 Burdur.

* **Ankara.** Kitabım ve albümün çıkmıyor olsa bile söz verdiğimiz için 25 Kasım Cumartesi günü saat 18:00-20:00 arası **Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi Konferans Salonu**'ndayız **(AŞTİ karşısında)... Vedat Sakman, Haluk Çetin** ve **ben..**

* **Kitabevi ve sanat merkezi için İstiklal Caddesi çevresinde boş bir dükkan arıyorum... Bu konuda yardımınızı bekliyorum... Not bırakmak için müracaat: 0212 - 327 80 82**

Kitap Fuarı'nda
Size Özel...Size En Yakın...
Kitap
Tophane
6. Kitap Fuarı
www.kitapfuari.com
17-27 Kasım 2005
Antrepo 3 / Salıpazarı
Tophane / Karaköy
(İstanbul Modern Sanat Müzesi Yanı)
Organizasyon
GrupMedya FUARCILIK
Tel: (0212) 267 36 26 (pbx)
www.grupmedya.com.tr

suatozkan@leman.com.tr

KIRTIK LABİLELİ

SUAT ÖZKAN

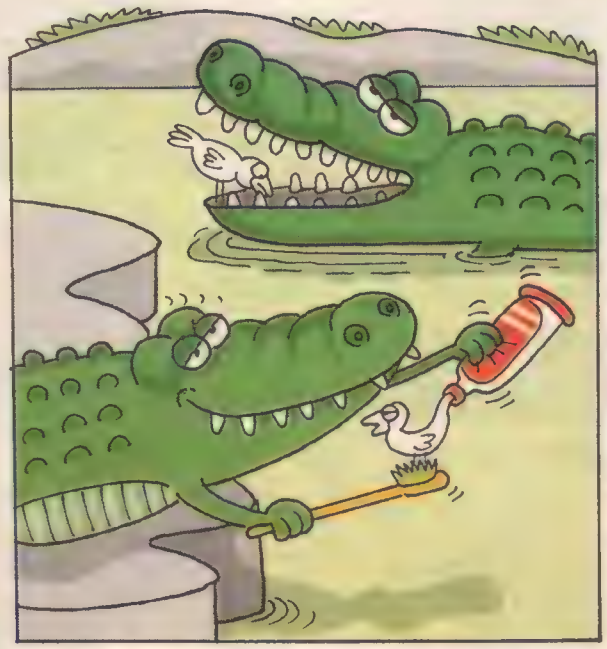

bezgirbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

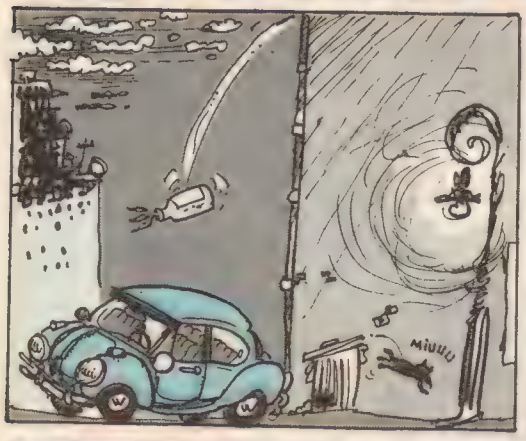

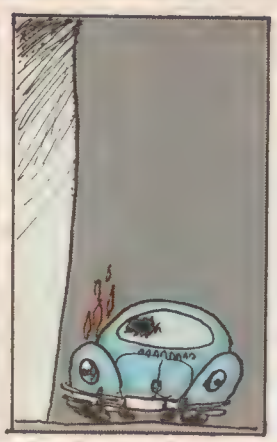

ERDENER ABİ

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

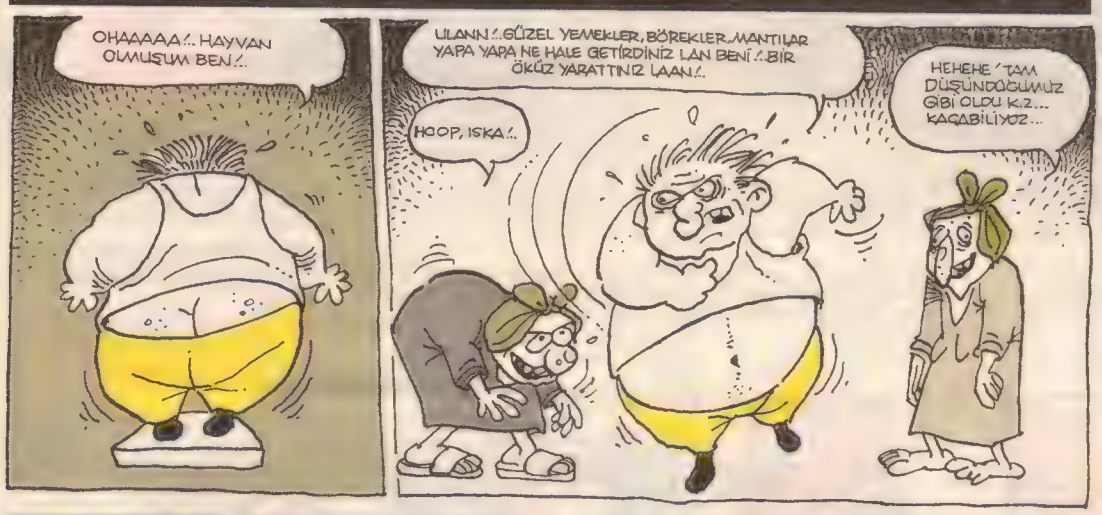

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

GEZ MAH MUT ÇUK

MAHMUT TİBET

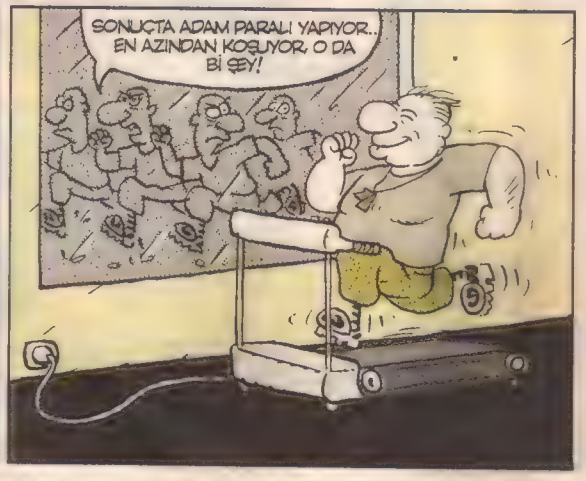

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

BENCİL BOYSAL

SAYGI DURUŞU

Oturduğum muhitten, komşum Cem İnci 10 Kasım günü, sabahtan İzmir'e uçmak için uçağa biniyor... Uçak tam kalkıcakken, pilot vazgeçmiş ve anons yapmış.. "Saat 9:05... Lütfen Ata'mız için bir dakikalık saygı duruşu..." Uçaktaki herkes ayağa kalkıyor tabi... Ama tavan alçak olduğu için herkes boynu, omzu bükük... Ağrılı, acılı yamuk saygı duruşu...

Eski bir Türk filmiydi bu... Kızılmaske.. Yönetmen, Çetin İnanç.. (oynayanlar kimdi?) Profesör Adem Çokbilmiş maddenin hacmini genişleten formülü bulmuş.. Kötü adamlar bunun peşine düşüyor... Kızılmaske'de bunların peşine, falan... Filmin orta yerinden sonra birden Kızılmaske'nin oğlu çıktı ortaya... aaa!? bi baktık oğul-baba Kızıl'ın elini öpüyor... babaerenden el alıp kavgaya devam... bu ne oluuum???

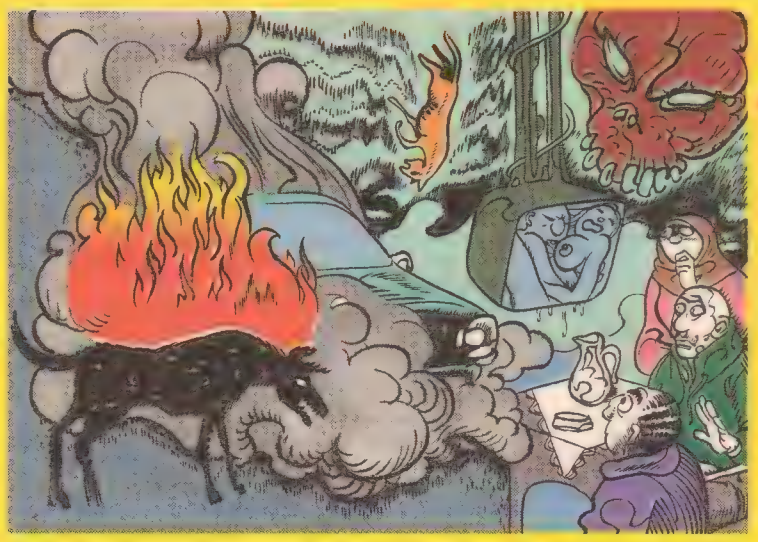

ZORLA PORNO

Paris hala alevler içinde... Göçmenler.. İtilenler hergün ortalama 300 arabayı yakıyorlar... Peki nereye varacak bu işler?. Bir zamanlar Amerika'da ezilen zencilerin siyah müslüman lideri MALCOLM X gibi bir önder çıkmadığı sürece ezilenlerin isyanı eriyip yokolmaya mahkum.. Piromanyaklık, yani bina veya araçları ateşe verip alevler karşısında arzu ve heyecanları tatmin etmek... İnsanlık tarihinin, başından beri ateşe vermekle alakalı şeyleri, ateş için yapılan ayin ve tapınmalara kadar gider. Ulvi hislerin coştuğu basbayağı bir tapınma durumudur. Neyse... Haberleri izlemeye devam.. İsrail'in Filistin'le savaşı tam gaz devam... İsrail, Ramallah baskınında Filistin ulusal kanalını ele geçirmiş.. Ve evden çıkmayan Filistinliler'e zorla porno film izlettirmiş!! Damarlarınızda isterseniz bin asırlık kan taşıyın.. Sefil olduktan sonra güneş bile size ziyasını kıskanır... Mahalledeki köpekler bile havlayarak sizi istikbal ve teşyi eder... İşte bunları izlerken 5 yıllık siyam kedim pencereden, 5 kat aşağı betona çakıldı.. Ölmedi.. Röntgen çekildi.. Kalça kemiği 5 yerden kırık... Ameliyat 500 milyon..

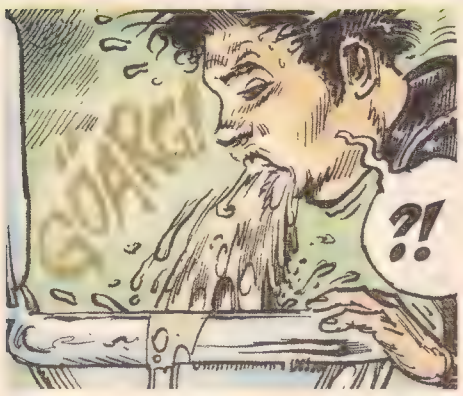

Ağız dolusu kusmak o kadar güzelki... Karıştır içkileri... İçtin ve kustun.. Kanlanmış gözlerde istirham, hiddet, baygınlık... Kuduz ve harap eğilmiş kametler.. Kıpkırmızı kulaklarda medid uğultu... İşte kadifeler kadar hafifledin artık... Ve tekrar... Ve yine gözleri mahmurlaştıran o ilk kadehlerdeki tatlılığına döndün... İşte yeni baştan..

FELEK BENİ ZEBUN EYLEDİ..

Amerika'dan İstanbul'a gelen bi turist, havaalanına indikten sonra nasıl da dehşete kapıldığını anlatmıştı.. Gözler... Türkler'in gözgöze gelen gözleri yüzünden... Amerika'da, tanımadığın biriyle yolda göz teması tehlikeli... Yasak gibi bişey.. tehdit unsuru.. Gelir üstüne yürür.. Dava açar... Ama bu turist İstanbul'a gelir gelmez aşık, yorgun, mutlu, mutsuz gözlerimizle sevişmiş... Gözler içime aktı diyor... Bu toprağa bastıktan sonra artık kendimdeyim, kendimleyim diyemezsin.. "şiirler gençe-i ahımdan olurken lerzan, felek beni bu gözleri ahulara zebun eyledi" der gibidir.. Vay aman...

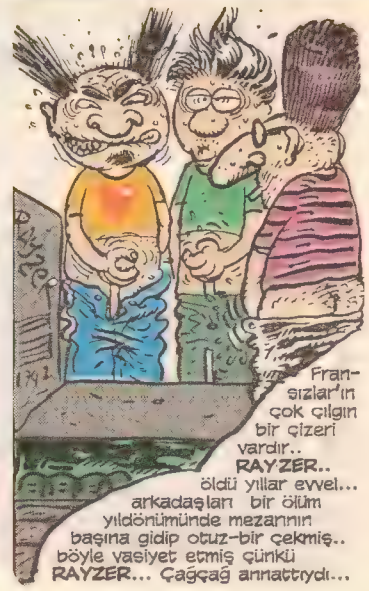

Fransızlar'ın çok çılgın bir çizeri vardır.. **RAYZER**.. öldü yıllar evvel... arkadaşları bir ölüm yıldönümünde mezarının başına gidip otuz-bir çekmiş.. böyle vasiyet etmiş çünkü **RAYZER**... Çağçağ annattıydı...

Akşamsefası

KISA METRAJ

MELİKŞAH

melikşah@leman.com.tr

Akşamsefası

DUMUR "ROMANI"

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

Hey gidinin İstanbul'u heey... Şehre iner inmez dumurlar nasıl da kucaklıyor insanı... İstanbul'un meşhurlukta sınır tanımayan semti Cihangir'deyiz... Sokaktan bir akordiyon sesi geliyor, hayli de başarıyla çalınıyor. Derhal pencereden kafamı uzatıyorum. Gayet genç bir adam akordiyon çalarak para beklentisi içinde ilerliyor ağır ağır... Şaşırdım, daha onbeş gün önce ramazan davulcusunun geçtiği yerden şimdi akordiyoncu geçiyor, hakikaten şaşırdım ama... O da beni camda bu halde görünce muziği kesmeden, yabancı olduğu belli olan bir aksanla **"para, parae vir"** dedi. Ben de muhabbet uzasın da bilgi alayım diye kağıt bir teklik attım aşağı ve attığım para yere düşene kadar sordum, **"Nerelisin sen?..."** Gözleri havadaki düşmekte olan parada cevap verdi, **"Roman, Romanya..."** Tekrar sordum **"İsmin ne?. İsim isim?..." "Niko..."**

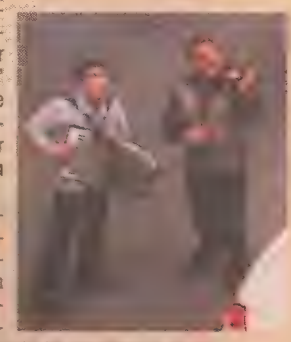

Aha da bir de bu çıktı başımıza, neyse ki iyi çalıyor, adama durup dururken bir Romanya atmosferi yaratıyor ya ne diyelim... Meğer bunlardan birkaç tane varmış bu civarlarda, geçen gün de yine başka bir akordiyoncu ve bir kemancı ikili grup kurmuş bir halde geçtiler, ben de arkalarından dumur vokal yaptım...

VURGU ÜSTÜNE VURGU

Dumurdostları bu güne kadar hep beraberce değişik şekillerde ve tarzlarda birçok uyarı, duyuru vesaire duyduk, gördük, dumura uğradık... Fakat kendi adıma bunun gibisini görmediğimizi söyleyebilirim. Tablo gibi muazzam bir kompozisyonla yapılmış, hemen herşey düşünülmüş, hiçbir şey şansa bırakılmamış... **"LÜTFEN ÇİMLERE BASMAYINIZ"** yazısının altında, nedense koşan bir figür ve üstünde kırmızı bir çarpı var. İşin enterasanı tüm bu güçlü vurgulara rağmen figürün yanında bir de ünlem işareti var ki, imla kuralınca figüre bir harf, bir nida gibi davranılmış... Son vurgu da kızmızı çarpılı ünlemli figürün altındaki, serbest fırça darbeleriyle yapılmış yeşil çimenler ki, artık bize bu yağlı boya tabloyu uzaktan hayranlıkla seyretmek düşüyor... Bir de bu uyarı tablosu bir tane değil, çevrede aynı eserden bir kaç tane bulunuyor ki, bu kıymetli eserleri daha yakından incelemek için çimlere mecburen basası geliyor insanın...

Dumur Tespitleri, İcatları

DAMLACILAR

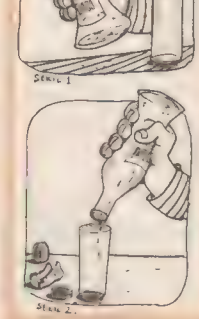

Dostlar bu detayımızda dumur, detayda değil bizzat kendimdedir. Yani kendi içsel yansımamı bir dumur aynasında görüp kendime dumura uğradım... Dünya için lüzumlu olup olmadığını bilemediğim birşey keşfettim. Şöyle ki, eski alemcilerden bir ahbabım, yeni çıkan rakılardaki bilyeli kapaklar dolayısıyla, şişenin dibinde epeyce miktar bir rakı kaldığından şikayet etti ve eskiden olduğu gibi rakıdan son damla çıkarma muhabbetinin bittiği serzenişinde bulundu.. Akşamcıların bildiği üzere eskiden boş şişe dibinden damla çıkarma müsabakaları yapılırdı muhabbet masalarında... Öyle ki, boş şişeden **40 damladan fazla** çıkaranlar takdire mazhar olurlardı. İşte alemci ahbabım, **"artık damla muhabbetinin tarihe karıştığını, çünkü bilyeli kapaklarda ne yaparsan yap, şişenin dibinde kalan son damlaların çıkamayacağını"** ahuzarla uzulerek iddia etti..

Bu noktada derhal devreye girdim ve kendisinden aldığım boş bir bilyeli kapaklı rakı şişesi üzerinde araştırma ve çalışmalarımı sürdürerek sonuca ulaştım, keşfimi yaptım... **"Evet sayın alemciler, akşamcılar yeni bilyeli kapaklı şişelerden de son damlalar çıkartılabiliyor!..."**

Şişenin ağzına geçmiş plastik bilyeli kapağı bıçakla alt yanından kanırtıp yukarıya doğru tamamen kesiyorsunuz.. Bunun sonucunda plastik kapak parçalara ayrılıyor ve şişenin ağzından çıkıyor.. Böylece şişenin dibinde kalanlar kadehe süzuluyor, eski demlerdeki gibi geliyor 40 damla... İşte dumurdostları ahbabım uğruna buna uğraşmam beni kendime karşı dumura uğrattı ve anladım ki, dumur bazen damladır, bazen de bir deniz..

Bu dilekçe formatındaki bedduanın gele gele dumur köşesine gelip, gelen evrak sayı:732 numarasıyla evrak kayıta girmesi dumur konseptinin yeri geldiğinde ne denli resmi olduğunu da göstermektedir...

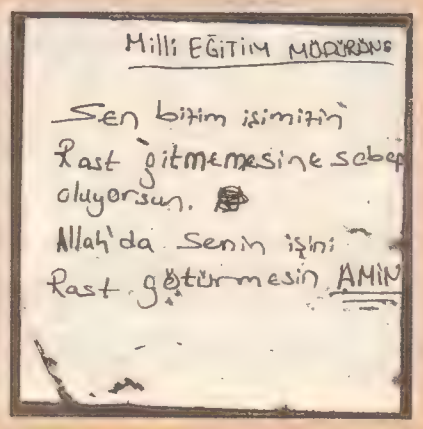

Geçen hafta çıkan Yalın Eralp'in "Veresiyeli kese yapılır 3 taksit" dumurundaki Konak Pier'deki hamam, bildiğimiz türden bir hamam değilmiş, meğerse tekstil ve ayakkabı ürünlerinin satıldığı bir mağazaymış, hamam izlenimi versin diye öyle dekore edilmiş bir mekanmış. Hatta görevli personel bile bellerine peştamal bağlayarak çalışmaktaymış. Anlaşılan Yalın araştırıp soruşturmaksızın yolladığı dumuruyla bizi yalın bir halde yanılttı. İzmir'den bizi uyaran Ada'ya teşekkürler. Fakat yine de görevli personelin bellerine peştemal bağlayarak çalışması detayı hayli ilginç olsa gerek... Bu mekana da selamlar, muhabbetler...

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

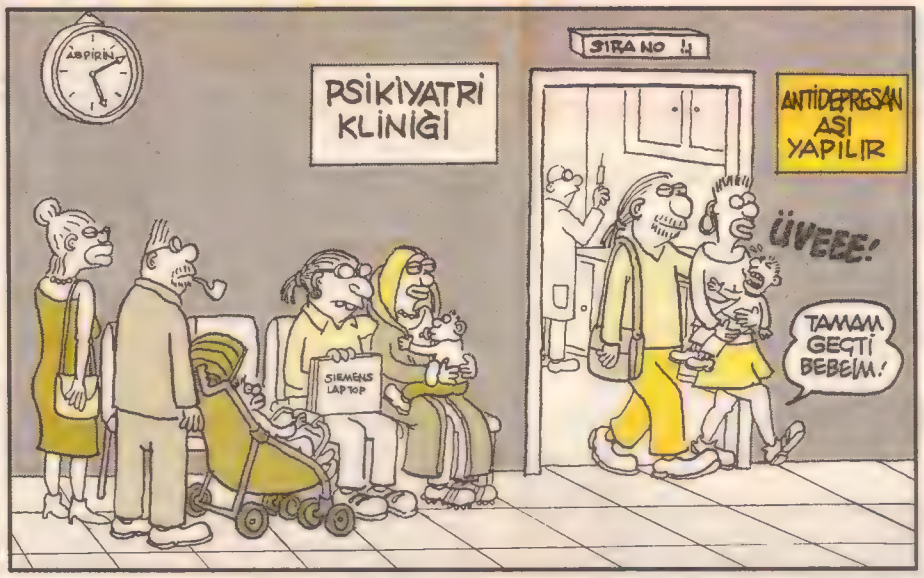

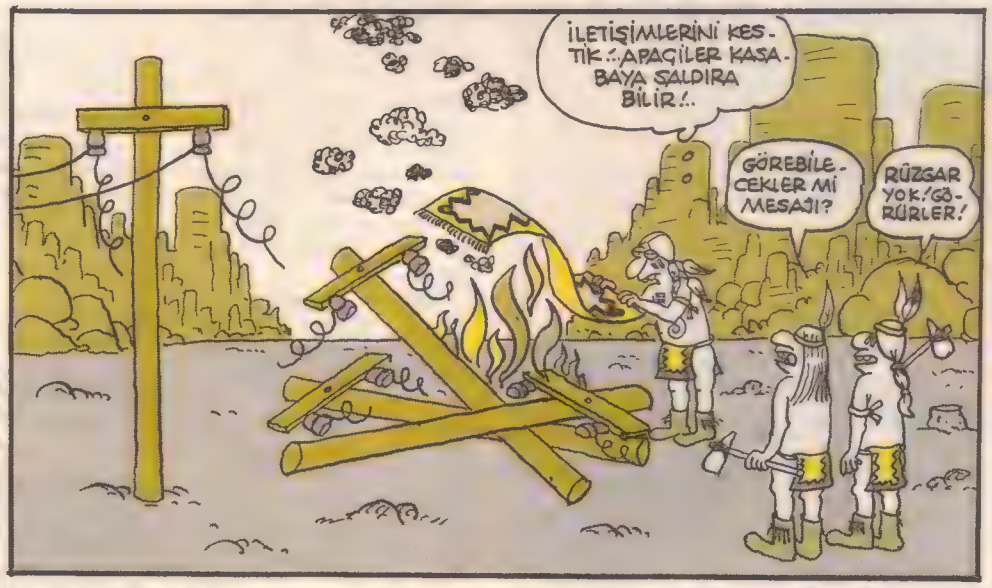

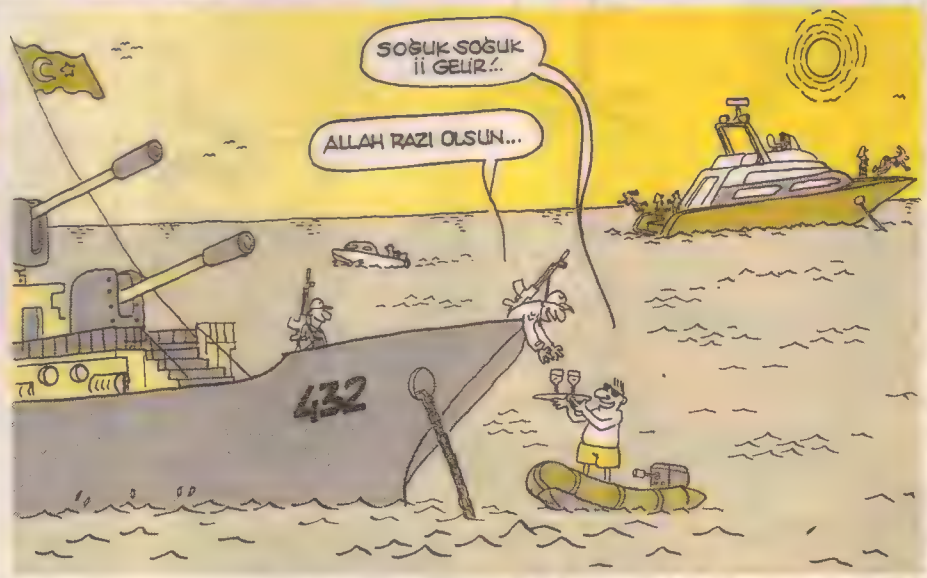

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

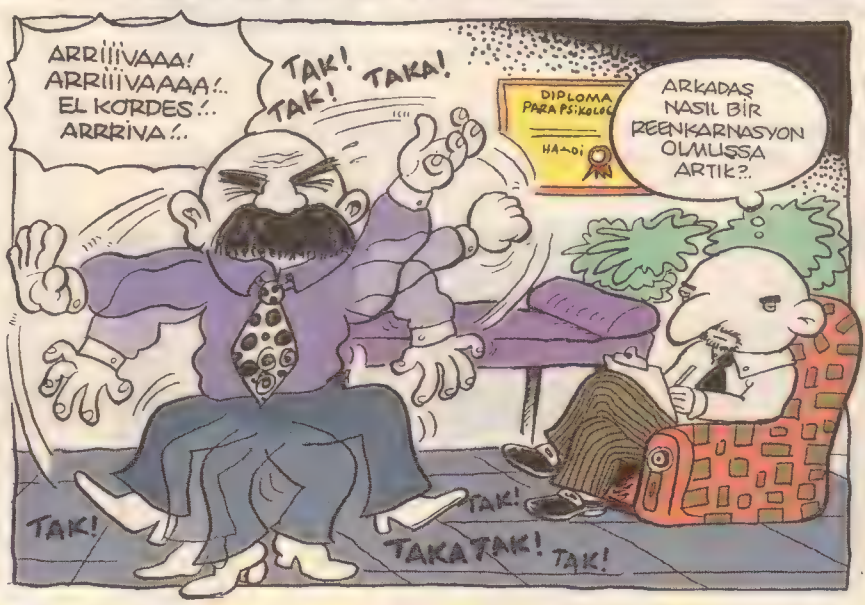

KAAN ERTEM'İN SEVDİKLERİ, SEVMEDİKLERİ:

Can sıkıntısından devamlı olarak cep telefonlarıyla oynayan insanları hiç sevmez... Ama cep telefonundan faks gönderenler onun için candır, ciğerdir

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

SAFARİ = FİLİN DİŞİ, MAYMUNUN DÖTÜ VS. İÇİN YAPILAN AV

ŞARKI BELDEMİZİ TANI

♫ BİR ÖMÜR BÖYLE GEÇTİİİİİ OLAMADIK FARKINDAAAA ♫ AT KADEHİ ELİNDEEEEN VEYAHUT DA ATMAAA ♫ ARZU EDERSEN AAAT ARZU ETMEZSEN ATMAA ♫ BU GECE SON GECEMİİZ ACI GÜNLER YAKINDAA ♫ BİR ÖMÜR BÖYLE GEÇTİİİ NE DE İYİ ETTİİ LAY LAY!..

FERHAT İLE ŞİRİN

Akşamsefası

AYRIN TİLAR

-FOBİLER-

Akrofobi-) Yükseklik korkusu diye bilinir. Kişi, yüksek yerlere çıkamaz! Daha az yüksek olan yerlere de çıkamaz. Mümkünse, hiçbi şekilde bir yere çıkmamayı tercih eder. Eğer çıkmışsa, aşağıya bakamaz. Gönlü bulanır. O'nu oradan ordan hemen indirmek, paçasından tutup aşağıya çekmek gerekir. Yükseklik korkusu olan kişiye, dikkatli yaklaşılmalıdır! Patates koklatılmalı, bu mümkün değilse, uzaktan kafasına şeftali fırlatılmalıdır.

Agorafobi-) Açık alan korkusu. Kişi, açık ve kalabalık alanlarda bulunmaktan tırsar. Hep koridorlardan, dehlizlerden, ara sokaklardan ilerler! Yanlışlıkla açık bi alana çıktığında, hemen bi dükkana girip sığınır. Bişiy alıyomuş gibi yapar; kibrit alır. Açık alan korkusu olan kişi, pazar yerlerinde ve panayırlarda dolaşabilir ama; bi sakıncası yoktur! Tente ve saçak altlarında gezinebilir. Agorafobisi olan kişiye dikkatli yaklaşılmalı, elinden tutup Taksim Meydanı'na çekilmemelidir.

Fenafobi-) Başına fena bişeyler geliceğini sanma korkusudur. Ortada fol yok yumurta yokken, kişi ('İsmail abi, sana 'kişi' diyom ama umarım kızmazsın!?') eyvah, ben minibüste paranın üstünü aldım mı diye endişelenmeye başlar! Parayı hesaplayıp, aldığına inansa bile, bu kez de yırtık bu para, bakkal almıycak benden diye korkmaya başlar. Fenafobisi olan kişi, devamlı bir gerginlik halindedir! Arasıra, rahatlar. Niye rahatlıyom ki ama, neden mutluyum ben diye, tekrar endişelenir. Bi espriye gülerken ağzını elle kapatır; hapşırığını tutar, içinde patlatır. Fenafobisi olan kişiye dikkatli yaklaşılmalı, kolu sertçe bükülmelidir. Kırmadan bırakılıp, diz kapağına bi tekme atılmalıdır.

Piyafobi-) Sokakta yürürken, kafasına yukardan bi piyano düşeceğini sanma korkusudur. Genelde, varlıklı ve müzisyen ailelerin çocuklarında görülür. Daha fakir aile çocukları, kafasına yukardan bi darbuka düşeceğinden korkabilir: ('Darbufobi'). Kişi, sürekli yukarıya bakar, balkonları, çatıları kontrol eder! Alaya alırlar diye de, bu korkusunu kimselere açamaz. Gerçekten de yersiz, abartılı bi korkudur. Piyafobili kişiye dikkatli yaklaşılmalı, sokakta beraber gezerken, iki adım gerisinden yürünmelidir! Belli mi olur, Allah korusun.

Yanafobi-) Yanlış anlaşılma korkusudur. Kişi, sürekli yanlış anlaşılacağından ve yanlış anlayacağından korkar. Bu cümleyi bile, kesin yanlış anlamıştır salak. "Öyle demek istemedim ben," der sürekli. En güzel, en nefis ve en samîmi duygularını da açsa, 'eyvah, yannış anlaşıldım kesin' diye tedirgin olur. O'nu doğru anlamış olan varsa bile, o bunu gene yanlış anlayacağından, ama yanlış anladın beni diyerek karşısındakine kabalık etmek de istemediğinden, kurban olarak kendisini seçer, ve kendisini bu durumdan sorumlu görüp yanlış anlar, öbür kişiye de 'evet anladım' der.. Yanlış anlaşılma korkusu (yanafobisi) olan kişiye dikkatli yaklaşılmalı, aniden 'seni anlıyom' filan denilmemelidir!..

-HOBİLER-

Müzik Dinnemek-) En sık rastlanan hobilerden biridir. Kişi sürekli, 'müzik dinnemeyi çok severim' der; sanki biz sevmiyomuşuz gibi!. Dinlediği müzik türlerinden bahseder, bazı müzisyen ve grup isimleri sıralar. Hobi'nin şiddetli aşamalarında, bulantı, ateş ve elde titremeler görülebilir; Kişi, bi müzik grubunun davulcusunun ismi hakkında hararetli bi tartışmaya girer, konser tarihleri konusunda aniden endişelenir! Arşiv yapmaya, toplamaya ve biriktirmeye elverişli bi hobidir. Rock, jazz, classic, özgün, büzgün ve elektrodinomo gibi türleri vardır. Müzik dinneme hobisi olan bi kişiye dikkatli yaklaşılmalı, cd veya kasetler bi tepsi içinde, uzaktan kapısı önüne bırakılmalıdır!

Film İzlemek-) Sinema olarak da bilinir. Görsel bi hobidir. Kişi, sürekli yeni filmler izlemek ister! Afişlerin önünde dikilip ağzı açık bakar; konuyu, üstüste resmedilen

oyuncu kafalarına bakarak anlamaya çalışır. Hobinin ilk belirtileri; film yönetmenlerini akılda tutmak, oyuncuları eski filmleriyle hatırlamak, altyazı veya kamera arkası şeyleriyle ilgilenmek olabilir. 'Drama, Komedi, Bilim-kurgu, Porno, Erotik, Büyük göğüslü, Drama, Aksiyon, Belgesel, Drama, Fantastik' gibi türleri vardır!

Şişenin İçinde Gemi Maketi Yapmak-) Zahmetli, güç bi hobidir! Şişe içinde olmayan, normal bi masanın üzerinde duran gemi maketi yapmak, hobinin ilk belirtileridir. Yavaşça, çaktırmadan, bi poşetin, bi kazağın içinde yapılmaya başlanır sonra. Binde bir görülen bi vakâ olarak, ameliyatla gözünün içinde maket yapan kişilere rastlanır. Bu kişiler göz kırptıklarında, minik geminin o minicik bacasından belli belirsiz bi duman tütmekte, hoş bi görüntü oluşmaktadır! 'Şişe içinde gemi maketi yapma hobisi' olan kişilere fazla bulaşılmamalı, haklarında saçmapan mizahi şeyler yazılmamalıdır.

Boru Makarnadan Kolye Yapmak-) Zorla yaptırılan bi uğraştır! Kişi, bu şoktan kurtulamazsa, ve makarna haşlayıp sos yapmayı becerebilen biri de değilse, daha sonraki yıllarda kolye işini bi hobi haline getirebilir. 'Küçük boru' ve 'büyük boru 'diye kabaca ikiye ayrılabilen bi hobidir. Karışık boru, fiyonk, erişte gibi türleri de mevcuttur. Kolyedeki her borunun farklı renkte olması, hobinin inceliklerindendir. Suluboyayla boyanır. Hobiden sıkılıp, boyalı makarnaları haşlayarak yiyenler olduğu gibi; kolyeyi bitirip, bi bayan arkadaşına armağan eden şapşallar da vardır. Makarnadan kolye yapma hobisi olan kişilere, rahatça yaklaşılabilir. 'Şu aradaki boruyu maviye boyasana lan' deyip, rahatsız edilebilir. Hiç umursamazlar. Gerçek bi hobidir!

Boş Boş Etrafa Bakmak-) Yapacak hiçbişey bulunamadığında seçilen bi hobidir! Bu hobi sahipleri, ilgilenecek, kendilerini verecek bişey bulamazlar. Daha önceden, birçok başka hobiyi de denemişler, fekat hiçbirini beğenmemişlerdir. Arasıra, müzik dinnemek ve film seyretmek gibi küçük hobilerle kısa süreli olarak ilgilenir, ama bunları kapsamlı bi hobi haline getiremeden, tekrar pes ederler. "Ben böyleyim, napayım," şeklindeki tepki, boş boş etrafa bakma hobisinin ilk belirtilerindendir! Zamanla, tepki verme süreleri de gecikir, kanıksama ve derin bi unutkanlık hâli başlar! Seyrek beliren ateşli nöbetlerinde, "kimim ben, niye geldik dünyaya" gibi sayıklamalar işitilebilir. Ama bir cevap arama ihtiyacı bile hissetmeden, tekrar boş boş bakmaya başlarlar! Bu hobi sahiplerine, dikkatli yaklaşılmalı, yavşak gibi "gel lan sen de oynasana!" denmemelidir. İçinde bulunduğu durumun, en azından bir hobi olduğu hatırlatılmalı; dünyayı biraz daha uzaktan seyretmesine müsâde edilmelidir.

Deniz Atı Beslemek-) Pahalı bi uğraş olduğundan ve atın üzerine binip gezilemediğinden, sık rastlanan bi hobi değildir. 'İlginç bi hayvan besleme' dürtüsünü tatmin eden bi hobidir. Elektikli, ışık saçan balık beslemek hobisiyle başlar. Arka odada kaplan yavrusu beslemek geyikleriyle süslenir. Sadece kedi veya kuş besleyenlere dudak bükülür. Hırslı kişilerin seçebileceği bi hobi türündendir. İlk hobi yıllarında tatmin olamazlarsa, ileride, 'insan çalıştırıp insan beslemek' gibi yollara sapabilirler..

(Önümüzdeki ay, Hobiler ve Fobilerde: 'Terefobi', Brekdans'..)

LeMan

SAYI: 732

17 KASIM 2005 PERŞEMBE

HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

- **Yayıncı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti.
- **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ
- **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN
- **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Tel:** 0.212 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/IST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞÇAĞ
kozzi@leman.com.tr

RAMBO HASTANİSTAN ... HASTA YAKINLARI TARAFINDAN DARP, TEHDİT, YARALAMA, ÖLÜM HADİSELERİNE ALİSAN HASTALANELER VE TÜRK KAMUOYU BU DEFA BAMBAŞKA BİR TEHDİTLE TİTREMEKTEDİR... 3 SÜNDÜR HASTANEYİ REHİN ALIP ÖLÜMLE TEHDİT EDEN BU KEZ BİR PROFOSYONELDİR... ÇATIDAN BİR OPERASYONLA GİREN POLİS ANTİ TERÖR TİMLERİ GÜVENLİK KAMERALARININ OLDUĞU ODADAN PROFOSYONELİ İZLEMEKTE, TÜM HASTANE TEMELLERİNE YERLEŞTİRDİĞİ YÜKSEK TAHRİP GÜÇLÜ BOMBALAR YÜZÜNDEN MÜDAHELE YERİNE İKNA YOLUNU DENEMEKTEDİR...

KÜŞTAH'A BAŞARI VE UZUN ÖMÜR DİLEKLERİMLE..ÇAĞÇAĞ

Kışımsefası

Beyaz Baf Takım

Hekim Ali Babacan (Eskişehir)

Erhan Güneş (İST)

Engin Çelik (Kocaeli)

Uğur Atay (İzmir)

Damla Dedeoğlu (İST)

Ufuk Ünal (İST)

Bayram Şahin (İST)

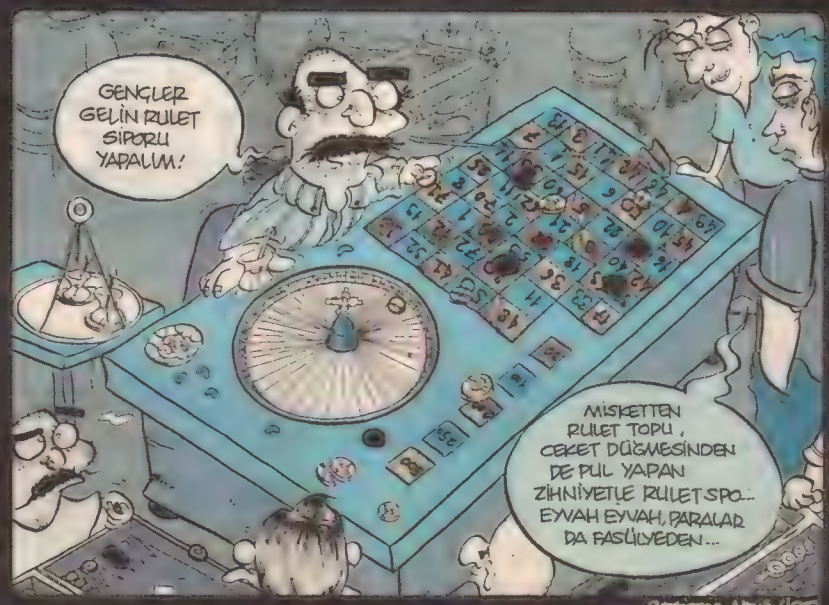

Barbaros Altuğ (İST)

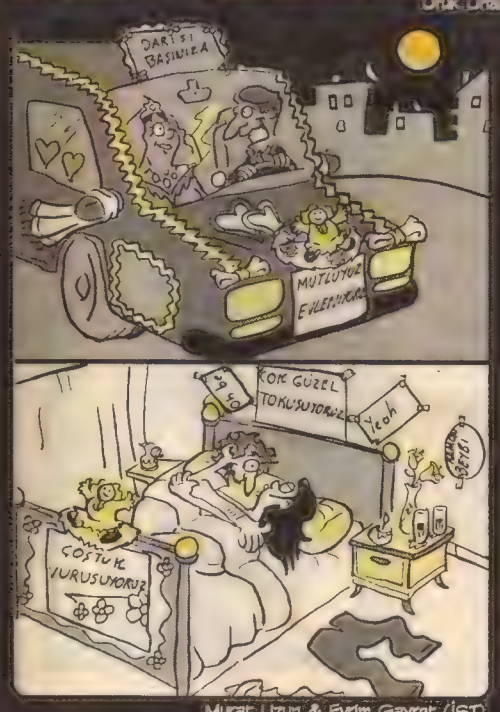

Murat Uzun & Evrim Gayret (İST)

Akın Akıncı (İST)

İbrahim Büyükak & Fatih Akturan (Bursa)

733

24 Kasım 2005 Perşembe 152209 Sayı: 2005/48 Halen 1 YTL (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

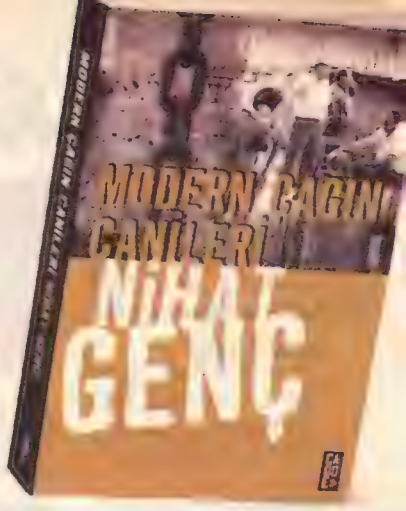

DERİN DEVLET VAR!...

Demirel'den sonra Ecevit'te derin devletin var olduğunu söyledi... Bu arada ortalık ta çok kötü ve hep alışageldiğimiz gibi yeniden karışmaya başladı... Bildik oyunlar yine sahnede provokatörler ön saflarda başroller belli ve artık derin devlet ayan beyan...

DERİN DEVLET ELBİSELERİ GELDİ

BEREKET VERSİN!...

ABİ SEN DE!.. BİR HEVESLE HEMEN GİYDİRDİN, BİRAZ SABRETSEK GİZLİCE GİYERDİK!..

GİZLİSİ SAKLISI MI KALDI!..

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Deutschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF Nederland 1,70 EUR / Belgique 1,70 EUR / England 1,20 GB

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemalkenanergen

Boys Anılar : Hepimiz için ilginç bi anı oldular tabi. Afferim çocuklar. Gidebilirsiniz artık...

Vanilya : Tamam lan ne baarıyosun, biz de biliyoruz Van'ın il olduğunu...

Tuzsuz Deli Bekir : Diet Kahraman...

Salkım Saçak : Arkadaş halka beleş üzüm dağıtmaya niyetlenmiş de ifade edemiyo, yazık...

Uyarı Ateşi : Klitorise nişan almış olmalılar...

Sinema Eleştirmeni : Haddini aşmayı marifet sanan seyirci...

Öbek : Kaka ölçü birimi.

Sihirli Sözcük : Kaçpara?..

Motor Hacmi : 90, 60, 90'dan hesap edilebilir...

Şuracık : Yakın bucak...

Minimal : Kısa boylu bön adam...

Uzaktan Akraba : Yakın çekim elalem...

Mantar Tabancası : Zehirli mantar atıyodur manyak...

Büzük : Gevşek büzzzzük...

Rulo Pasta : Niye? Göhtüne mi sokucan?..

Can Borcu : İsim verme eşşoğlusu. Can iyi çocuktur, öder paranı...

Evcimen : Yonca Evcimik'in kızlık soyadı...

Özgürlük Heykeli : Ulan meğer kendi özgürlüklerinden bahsediyolarmış...

Mikrodalga : Japon mizahı...

Bayrak Yarışı : Bayrak diil ooo! Kibarlığından öyle diyosun, biliyoruz...

Su Sayacı : Bu teknolojiyi ter saymakta da pekala kullanabiliriz aslında...

Zararına Satış : Ne lan bu, hayrına kapış gibi?..

Şapka Devrimi : Al takke ver külah...

Çıtıpıtı : Hapçı manita...

Ölümü Öp : Yok kadavranla sevişeyim. Tööbe tööbe, delirmişsin sen...

Jazz Festivali : Zenci bayramı...

Yaban Ördeği : Hadi lan ordan. Evcil olsa pişirmiycektin sanki, yalancı...

Müthiş : Efemine muhteşem...

ÜÇ KÜÇÜKLER

Davut Dişli ve Dişli Tayfasının Milli Maç Öncesi Son Hazırlıkları

- Arkadaşlar şu an maç öncesi en zor dönemeçteyiz... Bu iki dönemeç koridorun kör noktaları oluyo... Bu karanlıkda İsviçrelilere aniden dalarsak, ağzına ağzına saydırırız valla yumruklarımızı...

- Davut başkanım maç öncesi parolamız 3 puan dimi... Plana göre siz girişten "3 puaaan" diye bağırınca biz de içerde takımdan ayrı depar atanları tutup indiricez!

- Evet kardeşleriim!!! Gün takımımızla savaşıp her hava topuna havan topuyla, her ara pasına karabasanla karşılık verme günüdür...

- Güüün Alpay'ın kramponlarını iyice bileme günüdüür!

- Aynen! Ayrıca Kamil, sen içeri giren kameraların manyetizmasını bozup çekim yapmalarını önlemek için en tiz sesinle, bak böyle tenor tondan "Üviiik üviiik" diye bağırarak ses dalgaları yaycaksın ortama!

- Üviiik üviiik... Hehheh, bende havaalanındaki karşılamadan kalan yumurtaları ne yapsak diyodum! İçip iyce açarım artık sesimi... Bide Davut Başkanım, valla bu teknolojik cin fikirlerinle, bu ideolojik samuraylığınla Japon doğacak adammışın ya sen aslında!

- Hahha, bak Japon dedinde ne geldi aklıma! Hani nası bizde Yıldırım, Yağmur, Meltem, Bünyamin gibi doğa olaylarından gelme isimler oluyo ya, bu Japonlar'da da Tsunami adında insanlar varmış yaa!

- Na kata ilginçmiş!.. Bu arada sanki şurda bi karaltı gördüm gibi... ama... Başkanım, başkanıım geliyolar... 3 puan, 3 puaaaan! Saldırıın!

- ÇATTTT! Len kafasız Rüştü o Rüştü! 5 yıl önce Pendik'de kalmışın sen hala! Defol!!!

Geleceğe Dönüş 3,5

- Yahu nerde görülmüş ulemanın işini mahkemenin yaptığı ha! Yırt yırt çabuk şu mahkeme kararını Şunullah! Ya da dur yırtma... Bizim Davut söylemişdi, Japonlar'da Ulema adında birileri varmış... Ona verelim de origamiyle türban yapsın bize o kağıttan... Bide konuyla alakasız, nası bizde doğa olaylarından gelme isi... Yahu uyarsana Şunullah, bak yukarda dönmüş zaten bunun muhabbeti... Geç geç...

- Geçelim başbakanım... Genç yeniçeriler yemeklerden hoşnutsuzmuş... Bu rejim kalksın, recm gelsin diye ayaklanacaklarmış!

- Cemil İpekçi'ye onlar için yeni üniformalar diktirile, karşılığında Maslak derebeyliği verile...

- Emredesünüz kudretlim! Ayrıca imdii AB elçisi geldi, uralım mı başını?

- Uralım ne yahu? O diil urma ne Şunullah? Tamam geçmişin hatrına ilk harfi yutma ekolunu benimsedik, ama bak üstüne basarak soruyorum sana, urma ne? Vurma mı, hurma mı, burma mı? Nası anlıycam ben hangisi hangisi diye! Üffff Şunullah, sıkıldım ya ben bu oyundan... Çabuk minaremi getir bana, yanlız başıma süngürücem azcık!

- Eee haşmetlim malesef Atilla Koç almış minareyi... Unakıtan'a bi yasayla gelirden düşebilir miyiz diye de kılıfının faturasını yollamış... Ordan biliyorum bende!

Denize diye girdim ama...

- Cıkkk Deniz Akkaya öyle demesin bence, komik olmuyo... Bu arada fındık yer miyiz?

- Alıyim! Komik değil diyosun ha amca? Yaaa zaten sakat bi konu ya bu, yüzü gözü morarmış, kulağı duymayan bi konu ya... En güzeli girmemek!

- Fındığı cepden çıkarıyorum, ama poşet var içinde! Hani gençsin, biz yaşlılar gibi olayın iç yüzünü görmez de, beni hiiyensiz bi amca sanırsın diye söylüyorum... Ne yazcan peki, tespitlere dalıp rasat adamlığı mı yapıcan yoksa?

- Rasat derken? Gözlem oluyo dimi?

- Ahh şu biz yaşlıların zor anlaşılalım diye eski kelime kullanma huyu yok mu! En iyisi ben sana bi tespit yapayım... Minibüsü süren adam şöförmüdür ya senin için... Ama diyelim arkadan 50 milyon uzatıp, aradan bi on dakka geçmesine rağmen para üstünü alamadıysan... Kaptan bi 50 üstü vardı dersin! Unutulmuşluğun verdiği kaygıyla para üstünü sorduğun şöför senin için kaptan olmuştur, ulaşılmaz olmuştur artık... Nası?

- Buuu berbat! Aptalca hatta!

- Hıım, o zaman bana kendini anlats... yani köşende biraz kendinden bahsetsen! Daha fındık?

- Saol ikisi de kalsın... da benim asıl anlamadığım baştan beri senin konuşmalar niye italik yazılmış?

- Ahhh şu biz çılgın yaşlıların titreyerek konuşması yok mu! İğreeenç oluyorum dimi! Bak gene utandım şimdi... Görüyo musun utanınca nası da dudaklarım kızarıyo...

- Ruj dimi o!

- Kırmızı kızıl Maks faktör hemi de! Çılgın yaşlılar dememiş miydim?!!

Not: Kabus 2005 oylamasıyla yılın en fena klip,film, kişi ve olaylarının seçimi maillerle devam ediyor... İlk açılan maillerden çıkan sonuçlara göre Yabadabadu, Büyü (açık ara) ve Deniz "Hulk Hogan" Gökçe öndeler... Kabus reklam ve dizilerse seneye kaldı...

OLGUN BUDAK
olgunbudak@leman.com.tr

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan

Hayal et sevgilim! Şemdinli ve Yüksekova olaylarının üstünün örtülmeyeceği söyleniyor..

Faruk Eren, 12 Eylül'de gözaltında kaybedilen ağabeyi Hayrettin Eren'in gözaltında yok edilişinin yıldönümünde kayıpların anlatıldığı bir site açtı: www.hayrettineren.org

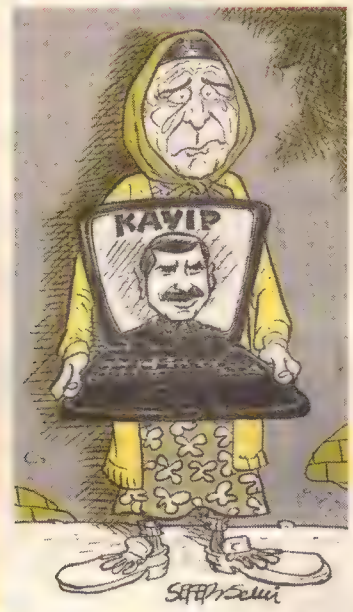

Tüm eski yeni başbakanlar, cumhurbaşkanları "DERİN DEVLET" in varlığını kabul ediyor..O zaman nerede bu derin devlet..Nerede bu derin ilişkiler..

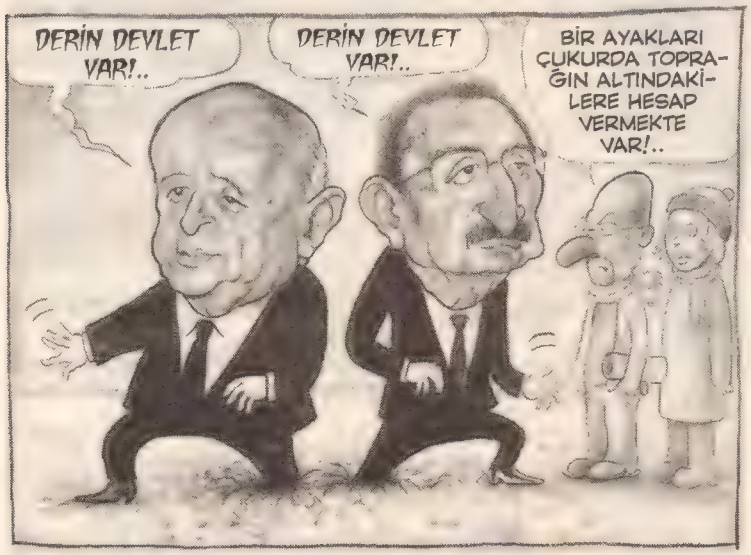

İsviçre maçı sonrası yaşanan olaylar; "Bu muyuz biz", "Yakıştı mı bu bize", "Bizim millet bu mu" gibi sorulara yol açtı..Eskiden olsa diildik..Şu sıralar bilemeyeceğiz..Ne desek yalan olur..

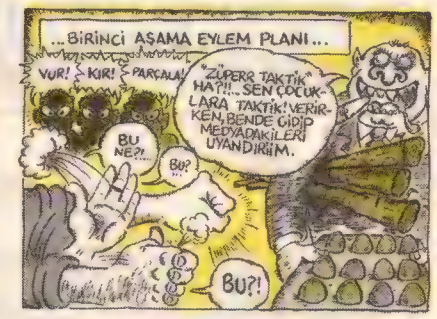

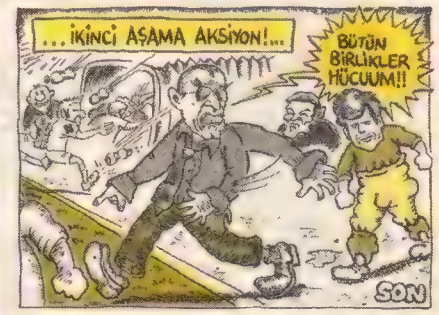

Seçmenine sürekli sinyal gönderen AKP, saçmalıklarla dolu icraatlarına devam ediyor..AKP'li belediyelerin içki yasağına destek veren Başbakan Erdoğan, " Gençlerimizin zehirlenmesine izin vermeyeceğiz" dedi.

...Size Özel...Size En Yakın...
Kitap
Tophane
6. Kitap Fuarı
17-27 Kasım 2005
Tophane / Karaköy
www.kitapfuari.com
OrtaMedya

Tophane Kitap Fuarı'nda

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

ERDENER ABİ

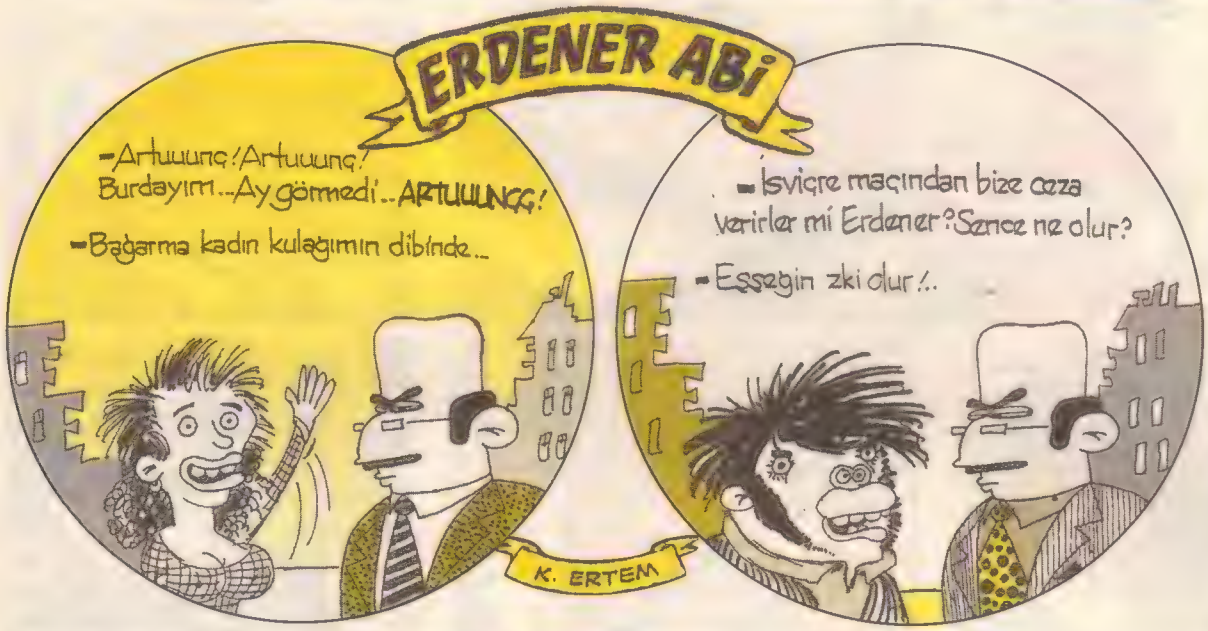

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

PANTOLON

METİN FİDAN

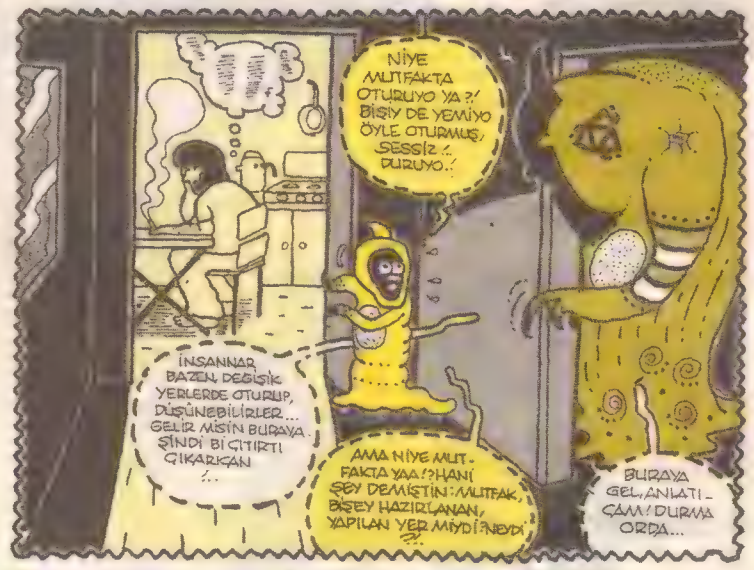

metinfidan@leman.com.tr

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

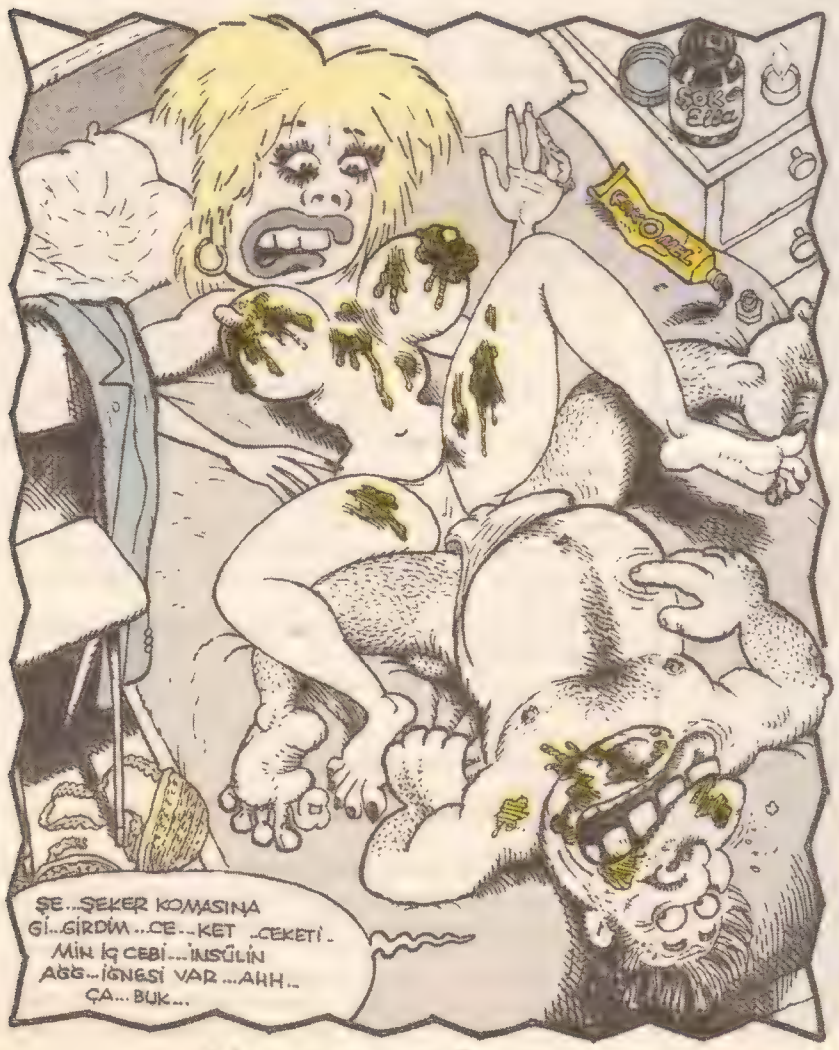

Akşamsefası

DARALIAN TİMSAH TRİPANAZOMİGAMBİVETSİZLER

daral@leman.com.tr
ÇAĞDAŞ

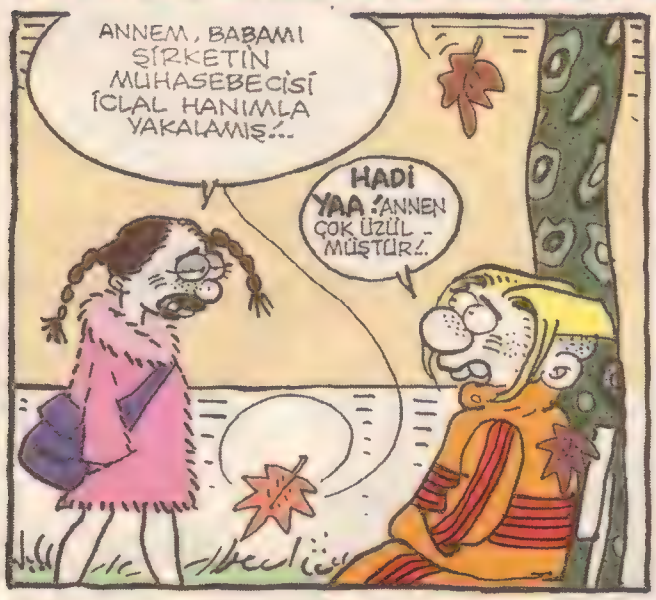

...Bir gün annanemi, evine damacana ile su servisi yapan Aslan amca ile sevişirken gördüm...

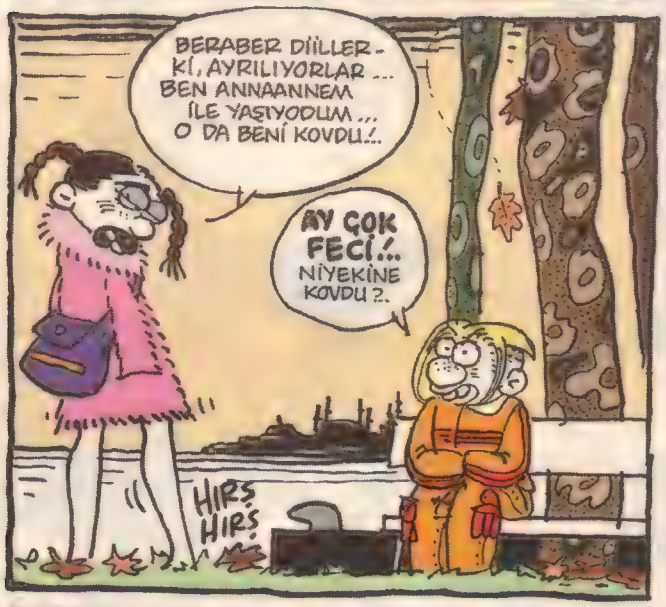

...Bir gece eve geldiğimde dedem çırılçıplak, eve getirdiği bir Moldovyalı kadın ile halay çekiyordu... Ay çok feci!.. Dedem çok fena adam, artık orda kalamam...

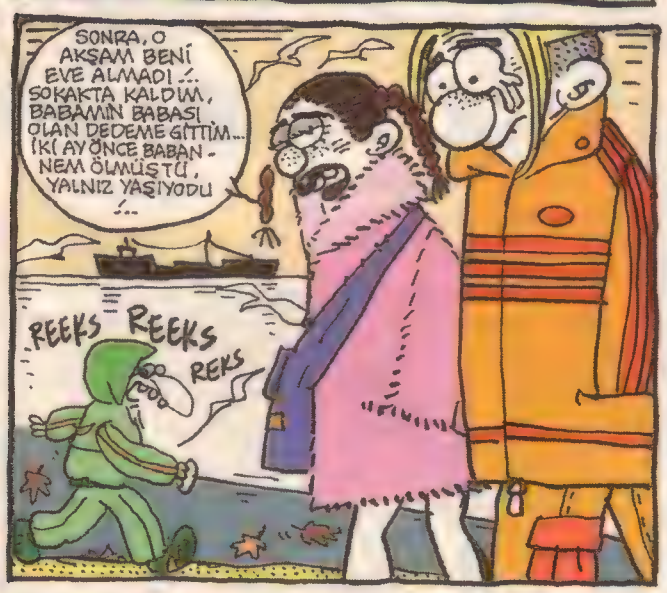

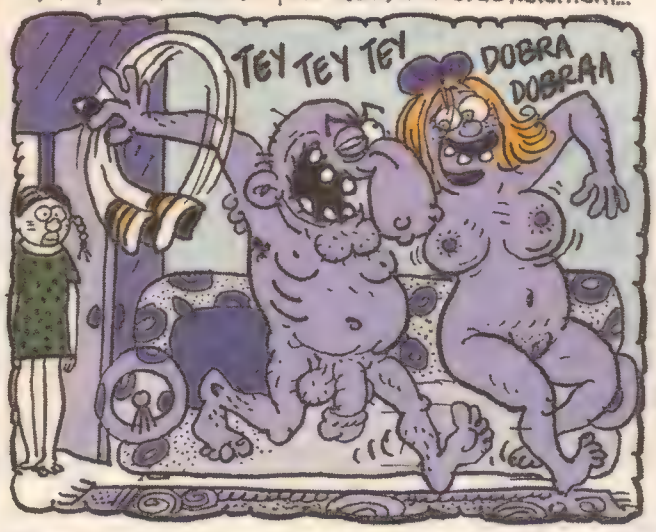

SIKILHAN
Atilla Atalay

- Alo, Sıkılhan annen ben yavrum, eööö... Seni bişey için aradım ama şu an unuttum. Cık cık cık... Hay Allah dilimin ucunda ama neydi. Ihıh... Enteresan...

- Demin aradın konuştuk anne, gerçekten iki taraf adına da faydalı bir görüşme oldu. Hatta o konuşmadan sonra hayatıma yeni bir yön verdim ben...

- O kadar da unutkan diilim Sıkılhan Bey. Bugün seni ilk kez arıyorum, farkındayım. Mizah bu değil çocuğum, beni işletmeye kalkışman çok ayıp. Evet zihnim biraz meşgul, çünkü .çok tempolu çalışan, kariyer sahibi, fit bedenli, laik, çocuk da yapmış, lider vasfına sahip, çağdaş düşünceli, beyaz tenli, lifli yiyeceklerle beslenen, düzenli olarak, evet, düzenli olarak egzersiz yapan, "Ferrarisini satan Bilge ve Şu Çılgın Türkler" kitaplarını daha çıktığı haftada okumuş bi insanım... Ee, evet, sen nediyodun? Mesai saatleri içinde niçin aradın çocuğum? Evde tatsız bi durum mu var? Evet? Kapandı mı telefon, okey, evet...

- Napıyon lan pompa istasyonu? Ömür ben... Kaşık kaşık yumuldun tabi gönderdiğim kudret macununa, skora gidiyosundur şimdi. Ağlatıyon mu lan, kulaklarını oynatıyon mu dayısının takışkan yeğeni? Ulan bağırtılarınız buralara kadar geliyo, vitesi küçültün terbiyesizler sizi... Hehe hehhe... Alo? Sıkılım? Yedin di mi lan macunu?

- Ağzıma sürmedim. Annem attı onu. Hijyen engeline takıldın Ömür dayı.

- Senin anan adam diil zaten! Kırk bir vilayetten özel ot toplattım, içine anzer balı koydurmak için Kars'a adam yolladım, bir avuç Bağdat biberiyesi getirtmek için yedi göçmene rüşvet verdim lan. O formül seksenlik dedeyi bile duvara tırmandırıcak kuvvette. Git çöpten topla çabuk, bi gram yalasan bi gece bi hareme yetersin namussuzum.

- Çöp gitti Ömür dayı, harem kapandı, cariyeler emekli oldu...

- Bak emekli diye konuşma dayına, çok şükür biraz kassam üç buçuktan dört bi gecede. Ama şekerimiz var, kolesterol yapıyor bünye çay kaşığıyla tadamıyoruz o macundan. Sen beni gençliğimde görücektin yeğenim, kavanozun dibini yalar ellerimin üzerinde amuda geçerdim kerhanenin kapısından. Aloo, git çöpü bi tırtıkla bakalım... Akma sızma yapmışsa değsin lan diline damağına bi parça?

- Çöp gitti Ömür dayı, kerhane kapandı, kavanoz çatladı...

- Konuşursun şimdi böyle tabi, yaşınız müsait. Uyurken bile fikfiğe basıyor aklınız, daha bakışırken deviriyonuz kamyonun kasasını. Zaman sizin zamanınız, vurun azına ediyim, bağırın biz dinleriz burdan... Alooo? Bunun otuzu var kırkı var yeğenim beni dinle hesabını yap sen... Sonra sermayeden olma... Aloo? Bak veriyorum formülü... Bir tutam beher, iki cimcik biberiye... Elli gram anzer balına on iki antep fıstığını dövüyosun... Ceviz içi, kayısı pestili, cümcük fındığı... Alo, yazdın mı, yetmiş beşer gram bunlar. Aloo? Sıkılım?

- Kardeşim. Can ciğer dostum. Yoluna ölürüm. Kabrine yatarım. Bağrıma basıyorum seni şu an cepten, nurolasın!

- Sağol Hırgürkan kardeş, aynısından ben de. İyi günler...

- Kapatma, seni yıllar sonra buldum on kontörde kaybedemem kardeşim. Yolumuz uzun, davamız bir. Önce kendi ocağımız kuralım kardeşim, memleketten eş dost akraba ne varsa toplıyalım. Kendi öz parçamızın, kendi soyağacımızın temelinden başlıyalım maceramıza...

- Hangimiz kendi öz? Neden aynı soyağacımız? Benle ne ocağı şimdi yine?

- Soyadın Ölcan diil mi senin? Emrullah Ölcan, benim dayımın öz oğlunun ikinci annesinden bacanak... Akrabayız lan hayvan! Uzak ara ama aynı kanın çocukları aynı toprağın evlatlarıyız. Senle ben etin kopmaz iki tırnağı gibiyiz aslan parçam. Özüm.

- Ölcan diil benim soyadım hoca, Öflan. Sıkılhan Öflan gibi...

- Emin misin? Nüfus memurunun bi hatası olmasın? Aloo bana bak, yarın araştırıcam eğer mevzudan kaçmak için yalana yılana dolanıyosan... Hişşş kapadın mı lan? Aloooo? Bugün kendi atasını inkar eden yarın soyuna sopuna küfür eder senin gibi şerefsiz! Hele kayıtlardan bi çıkma var ya dökücem o kirli kanını okul girişine... Soyunu kurutucam lan! Aloo! Bittin lan, sülalen bitti, şerefsiz yavvvuşaklıklı...

sikilhan@leman.com.tr

Akşamsefası

TEREDALLI

PICTURES

CAN BARSLAN-

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Siyamlı Kedi Profesör Yattara Valli

- Hocam sahiplen beraber ilginç yere gittik. İlginç yerin kadını deyişik âletlen parmak ucu sivrilerimi kıt kıt edin bir anda yok yaptı. Şimdi evde patilermi kanepeye sürünce kaymak hissi algılıyom. Fakat yaladığım zaman orda kaymak tatı var deyil.

Rumuz: Endişe

Cevap: Üzülme yavrum. Gene çıkar.

- Kim çıkar hocam?

Cevap: Tırnakların yavrum. Kökü sende.

GÜZEL AMA BÜYÜK SÖZLER

Tuttunuz mu kartalı? Getirin. Bi saniye. Beni gakmaklamasın. Bağlayın kartalı atıma. Şimdi atı uçuruma sürecem. Bilginbaşı, sen ne diyosun? Uçar mı bu at?

Montlan Baronu Şaşkın Klemens.

Güzel taktın mı tüpü? İyice oturt başlığı yerine. Tık yapsın. Bi saniye. Ver bakıyim şu meşaleyi bana.

Neron

NE ZAMAN KADIN OLURUZ...

Dudaklarımızı boyarken ruju bıyıklarımıza bulaştırmadığımız gün.

ÜST DÜZEY İDEAL

Dergi sabahlama günlerimizin ertesinde yazıp-çizerken, çalışırken bazen TV'de sabah ve öğlen vakitlerindeki şarkılı türkülü kadın programlarına takılır bir kulağım... Dumur dumura bir muhabbet döner bu programlarda ki, bilen bilir... Bir keresinde güzel Anadolumun güzel bir şehrinden bir kadın izleyici bağlandı programa... Merhabalar, tanışmalar faslından sonra stüdyodaki sunucu telefondaki kadına **"Hayatta en çok ne olmak isterdiniz?..."** diye sordu. Kadın **"Büyükçene bir şirkette en üst yönetici olmak isterdim biliyonmu..."** dedi ve devam etti **"Nası diyim, ne biliyim yani ithalat ihracat işinde falan mesela..."** deyince ben donmuş bir halde işimi bırakıp televizyona kitlendim... Stüdyodaki sunucu da hareketsiz bir süre durdu ve toparlanıp tekrar sordu, **"Peki şu anda naapıyorsun?..."** Telefondaki kadın ise **"Yuka açıyom yuka..."** dedi... Sunucu iyice şaşırdı, **"Yuka mı ne yuka sı?..."** Telefondaki kadın, **"Yufka, yufka bizim burda beyle derler, yuka derler"** diye coşkuyla açıkladı...Çünkü sunucu gerçekten yuka çiçeği sanmıştı... Öylece kalakalmıştım ekranın başında... Yine neler oluyordu dumur aleminin uçsuz bucaksız engin derinliklerinde?... Yufka nere, üst düzey şirket yöneticiliği neree?... Fakat olur mu olur, bir düşünsenize kadıncağız hakikaten üst düzey yönetici olmuş, şirket toplantısında brifing veriyor ama elinde oklavayla gösteriyor panodaki grafikleri, kar ve zarar eğrilerini...

VAJİNA MONOLOĞU

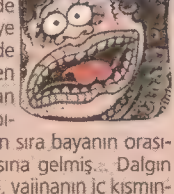

Sevgili dumurdostları, dumur aleminde ben böyle birşey duymadım ki, söylemeye dilim, yazmaya elim varmıyor... Kuaförde ağda yaptıran bir bayanın başına gelen vahim bir olay... Kuafördeki ağda yapan ağdacı kız çok dalgın bir halde işini yapıyormuş... Kaş, göz, baldır, bacak derken sıra bayanın orasına, yani edep yerlerine ağda yaptırmasına gelmiş... Dalgın ağdacı kız ağdayı yapıştırıp bir çekmiş ki, vajinanın iç kısmındaki, dil denilen parçayı kopartmış... Canı yanan ve ne olduğunu anlayamayan mağdure acı içinde kıvranırken kuaförde diğer hanımlar hemen kopan vajina dilini bir torbaya koyarak, acı içindeki bayanı derhal acil servise götürmüşler ve kopan parçanın yerine dikilmesini sağlamışlar... Dumur Detayları'nın girmediği bir bu konu mu kalmıştı diyeceksiniz!... Eeee, vajinanın dili olsa da konuşsa... Tamamen gerçek bir olaydır, gerisini sormayınız...

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayla

TİNER ALEMİNDE ÜCRETSİZ İZİNDE

Karaköy alt geçitimdeyim... H bir çarşıdır, ne ararsan bulunu **mur** ararsan onu da rahatlık Hüzünlü bir Sonbahar günün pıdadır... Birkaç metre ötede tü içinde tartışan genç bir çi yorlar... Bu çiftin hemen karş nerci ayrılmak üzere olan bu seyrediyor... Genişçe bir sütun lenmiş ben de hem ayrılan çif cileri, yani dört kişiyi birden m lüyorum.... Tartışırken nere üzere olan genç sevgililer bir acı içindeki yüksek seslerle b yorlar... Tinerciler de gayet s tinerlerini koklarken bir yanda kıyorlar... Nihayet sevgililer **anlamadın!..." "Asıl sen be dın!..." "Peki o zaman, bundan sonra da anlaya kendi yoluna, ayrılalım o h** yaloglardan sonra ayrılıp, y yönlere doğru yürümeye başl ler de ok gibi fırlayıp biri kıza erkeğe yapışıp **"Aaabii noo abiii..." " Abiii para veer** lar... Pektabii ki, başları öne gözyaşlarını silerek, yürekleri y ayrılmış sevgililer tinercileri g değiller. Tineciler de farkında nun, meğer duymadan anlam kıyorlarmış... Fakat birbirinde rumu birbirine nasıl bağlaya ben ise yeraltı geçitinde **sub** şokuna giriyorum ve öylece k

Türkiye: Geçenden 5, Geçm

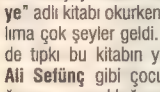

CEZMİ ERSÖZ

"Herşey Dahil Türkiye" adlı kitabı okurken, akıma çok şeyler geldi. Ben de tıpkı bu kitabın yazarı **Ali Sefünç** gibi çocukluğuma, çocukluğumdaki masum görünen anılara, çocukluğumdaki tükenmek bilmeyen umutlu ve mutlu çocukluğuma, uçsuz bucaksız yaz günlerine döndüm. Her şey ne kadar masum görünüyordu. Çocukluğumuzun **İstanbul**'unda insanlar otobüste, vapurda, parklarda birbirlerine meyve ağaçlarından, bahçelerindeki kirazı ağaçlarının meyve verip vermediğinden, balkonlarındaki akşam sefalarından , güllerinin renginden, hünkarbeğendinin nasıl yapılacağından bahsederlerdi…Ve ekonomi insanların hayatında yok gibi bir şeydi o yıllar.

Şimdi çocukluğumun **İstanbul**'u yok. Bambaşka bir **İstanbul**'da yaşıyorum. Ve bu doğduğum ve büyüdüğüm şehirde kendimi çok yabancı hissediyorum…

Hünkarbeğendinin nasıl yapılacağından, bahçedeki kiraz ağaçlarından, balkonlarındaki akşam sefalarından bahseden insanlar, şimdi her yerde, vapurlarda, otobüslerde, trenlerde deniz kıyılarında, parklarda sadece ekonomi konuşuyorlar..Doların yükselip yükselmediğinden, euro'nun gerçek fiyatından, arsa fiyatlarından, borsadan iniş çıkışından söz ediyorlar durup dinlenmeden. Ve herkes yakınıyor. Neden yakınıyorlar…Diyaloglar şöyle: **Ya ben Ahmet'e şu kadar borç verdim, geri alamadım..... Osman'ın çeki karşılıksız çıktı…, Süleyman'dan paranı alabildin mi? Alamadım, alçak kaçıyor, telefonlarıma cevap vermiyor.** Ve şöyle bir sonuçla karşı karşıya kalıyorsunuz. Sanki ülkenin yarısı öbür yarısına borç para vermiş, geri alamamış gibi….

Nerede o **İstanbul**'un ekonomiden asla bahsetmeyen, para konuşmaktan utanan insanlar. Burada müthiş bir değişim var. Evet, yıllarca **Ali Sefünç**'ün.... kitabında yazdığı gibi yanılsamalarla yaşatıldık, gerçeklerden hep

uzakta bırakıldık ve böyle yaşamaya alıştırıldık. Dahası birdenbire bize hayatın akışı, ekonominin gelişimi acımasız gerçeklerle karşı karşıya kalınca; bir baktık ki ülkenin yarısı öteki yarısına borç para vermiş ve geri alamıyor. Ve biz aslında Türkiyeliler hep hayatı mit'lerle açıklamaya çalışıyoruz. Mucizelere bağlı kalmıştık. Birgün birileri gelip bizi kurtaracaktı. Ve biz bize benzeriz di, böyle yaşamak çok sorun çıkartmıyordu…Batılı bizim aklımızı çeliyordu, biz sonuçta bir çaresini bulacaktık. Ama sonuçta çaresini bulamadık. Geldiğimiz noktada ülke yarısından çoğu ağır bir yoksulluk çekiyor, sağlık sistemi çökmüş durumda, eğitim sistemi içler acısı bir halde.

Dünyanın en sancılı toplumlarından biri olduk. Keşke o eski Türk filmlerindeki gibi olsaydı her şey. Biz üç kuşak o Türk filmlerine inandık. Türk filmleri aslında bizim hayatımız gibiydi. O yanılsamalara inanmaya alıştığımız yurdumuzun, iç dünyamızın, kültürümüzün yansıması bu tür filmlerdi. Neydi, burjuva kız **Filiz Akın** arabasıyla gelir tamirhaneye, karbüratörü bozulmuştur, tamirci çırağı yakışıklı abimiz **Tarık Akan** karbüratörünü yapar, karbüratörünü yaptıktan sonra **"Hanımefendi arabanız düzeldi"** der, o an göz göze gelirler ve **Filiz Akın** tamirci çırağı **Tarık Akan'a** aşık olmuştur, bu sahnede mutluluktan ağladığını hatırlıyorum, evet parayla saadet olmazdı, işte kanıtı buydu!. Ve o gece tamirci çırağımız **Tarık** abimiz, burjuva kızı **Filiz Akın'ı** kaçırır ve **Zeytinburnu**'ndaki evine götürür. . Evet, sonra pazara giderler, hamsi alırlar, hamsi buğulama yaparlar. Burjuva kızı **Filiz** ablamız çok mutludur, aradığı aşkı tamirci çırağında bulmuştur.. Oysa hiçbir burjuva kızı bir gecekondu evinde kalmazdı. Leğende yıkanmazdı..Üstelik o evde klima yoktu, şofben yoktu. Ama biz bir burjuva kızının gecekonduda kalabileceğine inanmıştık, inandırılmıştık. Ve gerçekleri görmemek için biz sürekli ba-

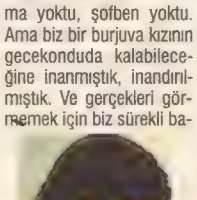

şımızı kuma gömdük. Sevgili **Ali**'nin kitabında yazdığı anlattığı gibi biz gerçekleri görmemek adına hep sahte aşkların peşine düştük. Sahte ekonomik ilişkiler kurup, sahte aile ilişkileri yaşadık… Aslında gerçeklerden uzak kalarak acı çekmeyeceğimizi zannediyorduk. Fakat belki de tam tersi sorunlarla yüzleşmeyerek daha fazla acı çektiğimizin farkında bile değildik. Başkaları bizle alay etmesin diye, biz kendimizle alay ediyorduk. Ama sahne açılınca, perde inince, bir de bakmıştık ki, keşke filmlere inanmasaymışız.

Tabii dışından bakınca bütün bunlar çok komik görünüyor. Yaşadığımız kutsal yaşam, o ekonomik hayat., ilişkiler, dışındayken çok komik görünüyor

Çılgın Türkler her zo söylüyorlar, ama zafer cuklarını sokaklarda Çocuk Hakları Günü'

Evet, bunları yazmak ba zen çok keyifli gibi görü nebilir. Ama içinde yaşar ken, kendi adıma inanıl maz öfkeleniyorum… Evet, ekonomik hayatımı zı analiz etmeye çalışar bu kitap bir yönüyle bir ka ra güldürüdür

Ben bir çok ülkemiz açıdan dünyanın en 'öz gür' ülkelerinden biri ola rak görüyorum. . Örneğin **E-5** karayolunda mangal da et pişirebilirsiniz, kimse size bir şey demez. Ama **E-5** karayolunda manga yapınca, diğer taraf çol büyük acı çekiyor. Ve bu sanal özgürlük, bize , gün delik faşizm olarak ger dönüyor. Bir bakıyoruz ki özgürlük sonucu, birileri nin boğazına yapışmışız kimse kimseden verdiğ parayı geri alamıyor.

suatozkan@leman.com.tr

KIRTIK DİBİ DELİ

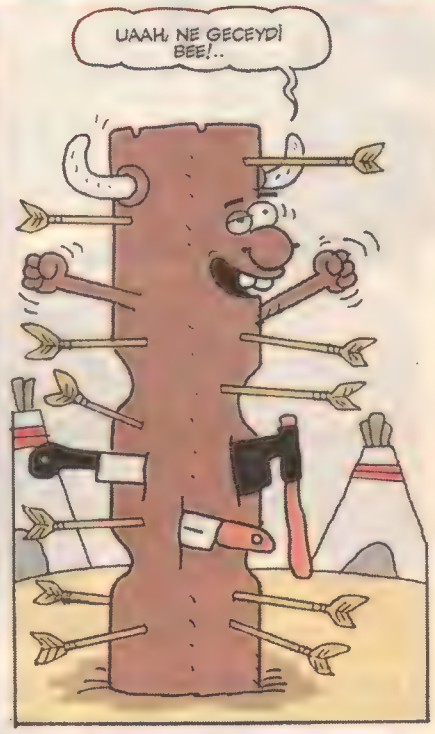

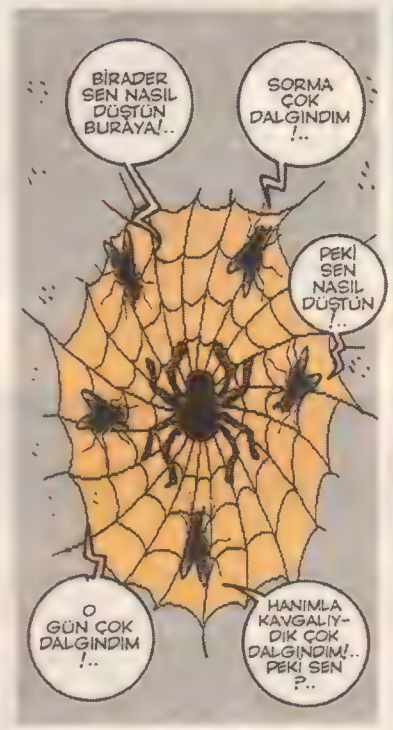

Yok Zerre Teselli Ne Gülüşten Ne Bakıştan

Kemer Antalya'da 13 yıldır diş hekimliği yapıyorum. Dün başımdan geçen bir dumur: Akşama sevgili dostlarım Hakan ve Orhan gelecek, tatlı bir sohbet ile birkaç kadeh rakı parlatacağız. Muhabbetimize bal katsın diye rahmetli Münir Nurettin'in bir albümünü alayım dedim. Müzik Shop'a girdim, sordum: **"Münir Nurettin Selçuk albümü var mı?..."** Tezgahtar: **"Ne tip müzik yapıyorlar, abi?...."**

Saldıray/Antalya

Büyük geçmiş olsun Saldıray, çok yaman bir dumur şoku atlatmışsın. Bir de üstelik çoğul sormuş ya " Ne tip müzik yapıyorlar?..." diye, burda kopartmış Matriksi, dış dünyadan iyice soyutlamış kendini arkadaş... Hehalde MFÖ falan gibi MSN sanıyor, üçlü bir grup gibi ele alıyor koca musiki üstadını...

Destansı Beddua

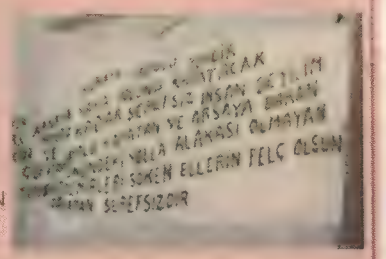

Vay be!...Bedduaya bak;
BURASI TABULU YERDİR
YAYA YOLUNU KAPATACAK
KADAR ŞEREFSİZ İNSAN DEYİLİM
YOLU KAPATAN VE ARSAYA BAKAN
ÖNÜNDEKİ YOLLA ALAKASI OLMAYAN
DEMİRLERİ SÖKEN ELLERİN FELÇ OLSUN
YAPAN ŞEREFSİZDİR
ARSAYA MOLOZ VE ÇÖP ATANDA
ŞEREFSİZDİR

Onur Esmer

Beddua değil sanki Gılgamış Destanı... Yazıt gibi çoşmuş döşenmiş adam pehheeey... Onur, detayın iyi hoş da şunun yerini-mekanını- şehirini bir belirtseydin ne güzel olurdu... Gerçi İstanbul ekolü bir yazı olduğu her halinden belli ama yine de semtini de bilmek ister meraklı dumurdostları...

Düzeltme Doğrulama Onay

Geçen hafta yayınlanan dilekçe formatındaki beddua dumurunda kimin gönderdiği yazılmamıştır... Horhoriki'den selamlar söyleyerek bu detayı gönderen Seko Seko, bu beddua dilekçesinin hikayesini anlatırken, "işini yaptıramayan (sanırım vekil öğretmen olarak başvuru yapmaya gelen) bir kardeş bu yazıyı Milli Eğitim'in kapısına yapıştırmış...Gerisini siz düşünün:)" diye yazmıştı, bizim için gönderen okur, dumur detayından daha önemlidir, bizden de kendisine selamlar....

yenden 10 Akçe

Geçende, dolmuşta iki genç konuşuyorlardı. Duyduğum kadarıyla çocuklar bir restaurantta komilik yapıyorlardı. Biri diğerine; **abi herkes mafyalaştı, biz de mi mafyalaşalım**, dedi. Evet, gerçeklerden kopuk yaşamanın, yanılsamalara inanmanın, sonucu buydu. Mafyalaşmaydı. Tıpkı **Her şey dahil Türkiye'de** bize anlatılan gibi, herkesin ekonomide, dolayısıyla birçok alanda, ancak başkalarını sömürerek, çevremizdeki insanları dolandırarak, aile bireylerimizi kandırarak, insanlar ayakta kalmanın yolunu bulmuşlar. Bunun kitaptaki karşılığı: **Oto İnfaz**'dı. Zaman zaman bu ülkede insanlar nasıl yaşıyor, nasıl ayakta kalıyor diye, çok merak etmişimdir.

tan zaferle çıktıklarını uğundan olsa gerek çolar... 20 Kasım Dünya

Birgün bir arkadaşımın dayısının işyerine gittik. Dayısı matbaacılık yapıyordu, hapis yatmış bir eski solcuydu, içki içip sohbet ederken zaman zaman tuvalete gidiyordum ve işyerinde neler yaptığını bu sayede görmüş olduk. Bir çamaşır ipine asılmış önce sahte paralar gördüm. İkinci kez tuvalete giderken, sahte paraların yanında porno dergiler gördüm. Kurutmak için asmış. Üçüncü gidişimde kitaplar gördüm, korsan basmıştı. Yani arkadaşın dayısı, aynı anda üç iş yapıyordu!. **Amerikalı** pop şarkıcı **Witney Houston** bir albüm hazırlıyormuş, Kadının albümü piyasaya verilmeden **Kadıköy**'de korsanı çıkmıştı. Evet. Dünyanın iki ya da üç ülkesinde korsan kitap satıldığını biliyorum, birisi de **Türkiye.** Örneğin **Avrupa**'da korsan kitap yok. Bandrol de yok. Evet, korsan kitabın en büyük maliyetini ödeyenlerin başındayım ben. Gerçeklerden uzaklaşırsanız, ekonomi kurallarına uymazsanız ve kendi kendinizi sömürürseniz, korsan bir ülke olursunuz. Korsan insanların yaşattığı, korsan ülke.

Herşey Dahil Türkiye adlı kitapta bu ülkede insanların birbirine nasıl korsanlık yaptığını öğrenme şansınız olacaktır. Bu kitabı okurken, bizim Türklerin atası **Deli Dumrul** geldi aklıma.... **Deli Dumrul** kimdir, çok düşündük mü acaba.? Bence bu kitapta, **Deli Dumrul**'a dair çok öyküler var. Aslında ülkemizdeki insanların neredeyse 3 kişiden birisi **Deli Dumrul**. Belki de yarısı. **Deli Dumrul** ne yapmıştır? Kurumuş bir çayın üzerinde başkasının yaptırdığı köprünün başında durup, geçenden 5, geçmeyenden 10 akçe almıştır. Evet. Bu kitabı okuduğunuzda, ülkenin yarısının **Deli Dumrul** olduğunu görürsünüz..Sadece bileğine ve kılıcına güvenmiştir **Deli Dumrul**. Ve geçenden 5, geçmeyenden 10 akçe almıştır. Aslında bu kitabın adı da bu olabilirdi. **"Türkiye.... Geçenden 5, geçmeyenden 10 akçe**.... Bu da, hayatımızın nasıl akıl dışı yöntemlerle bugüne dek sembolik ve anlamlı bir tarihsel örneğidir bence. **Deli Dumrul**'un özelliklerinden bir tanesi de şudur: Hiç ölmeyeceğini düşünüyor. Belki yıllardır biz de hiç ölmeyeceğimizi düşündük. Bu yüzden zamana neredeyse hiç değer vermedik. Hatta zamana düşman olduk. **Bugün ne kadar çok zaman öldürdük!** diye konuşan bizden başka hangi ülkenin insanları var, merak ediyorum. **Zaman sana ne yaptı ki onu durmadan öldürmek istiyorsun?** diye sorarlar adama... Zamana değer vermeyişin ve ölümü yok saymanın sonucu olarak bugün dünyanın en sancılı ülkelerinden biri durumundayız. Ekonominin ve uygarlığın bize dayattığı sonuçları bütün ağırlığıyla görmeye başladıkça ne yapacağımızı bilemiyor , bu gerçeklere bir gün boyun eğiyor, kabulleniyoruz. Hemen ertesi gün ise, kendi içimize kapanır, kimseye hesap vermeyiz, diyoruz...

Tıpkı **Deli Dumrul**'un, komşu köylerden bir yiğidin öldüğünü duyduğunda öfkelenip kılıcına sarılması ve Tann'ya isyan etmesi gibi. **Allah** da bunun üzerine , sen kim oluyorsun, diye **Azrail**'i üzerine gönderir. Ve **Azrail** kılıcını **Deli Dumrul**'un boynuna dayar ve son sözleri söyle, ölüyorsun, der. **Deli Dumrul** o anda ölümün ne olduğunu, ondan daha güçlü birisinin olduğunu ilk kez fark eder ve tıpkı yaşlı bir adam gibi, **"tutan kollarım tutmaz oldu, gören gözlerim görmez oldu"** der. Evet. **Deli Dumrul** gibi yaşamanın sonucu buydu...

Sonunda bizden daha güçlü birileri gelir ve kılıcı boynumuza dayar. Ve son sözlerini söyle der. Bence burada bizim için **Azrail**, yüz yüze geldiğimiz ve hazırlıksız yakalandığımız ekonomik gerçeklerdir. Evet o kılıç şu anda boynumuza dayandı ve biz de, tutan kollarımızın tutmaz olduğunu, gören gözlerimizin görmez olduğunu fark ettik. Evet, neredeyse mizahi bir dille anlatılmış bu kitap; Mit'lerle, yanılsamalarla, kafamızı kuma gömerek yaşamakla, en sonunda acı bir dersle uyanıp uyanmayacağımızın sorgulamasını yapıyor. Evet, **Azrail** boynumuza kılıcı dayamadan bence uyanmanın tam zamanıdır. Bir daha hiç uyanmama durumu da var, diye düşünmeden edemiyorum....

Her şey Dahil Türkiye adlı kitabı için **Ali Sefünç**'e ne kadar teşekkür etsek azdır...Çünkü övünmeye koşullandırılmış, kendi dışında kalanları suçlamaya alıştırılmış insanlarımıza ancak **Ali Sefünç** gibiler gerçeklerle yüz yüze gelmeyi öğretecektir, diye düşünüyorum...

gezmiler@leman.com.tr

- **Herşey Dahil Türkiye... Ali Sefünç.. Hemen Yay.**
- **Ankara.** Kitabım ve albümün çıkmıyor olsa bile söz verdiğimiz için 25 Kasım Cuma günü saat 18:00-20:00 arası **Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi Konferans Salonu**'ndayız **(AŞTİ karşısında)... Vedat Sakman, Haluk Çetin ve ben..**
- **Adana.** 2 Aralık Cumartesi günü saat 14:00-16:00 arası **Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği**'ndeyim.. Karasoku Mah. Abidin Paşa Cad. Boğa Apt. Kat:2 Seyhan-Adana.. Tel: 0322 - 351 74 03
- **Antalya.** 5 Aralık Pazartesi günü saat 15:30-17.00 arası **Akdeniz Üniversitesi**'nde **Sinema A Salonu**'nda şiir dinletim ve söyleşim var...
- **İzmir.** 16 Aralık Cuma günü saat 14:00-17:00 arası **Karşıyaka Belediyesi**'nin **Kitap Çadırı**'ndayım.. Tren İstasyonu Çarşı girişi / İzmir...

Akşamsefası

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

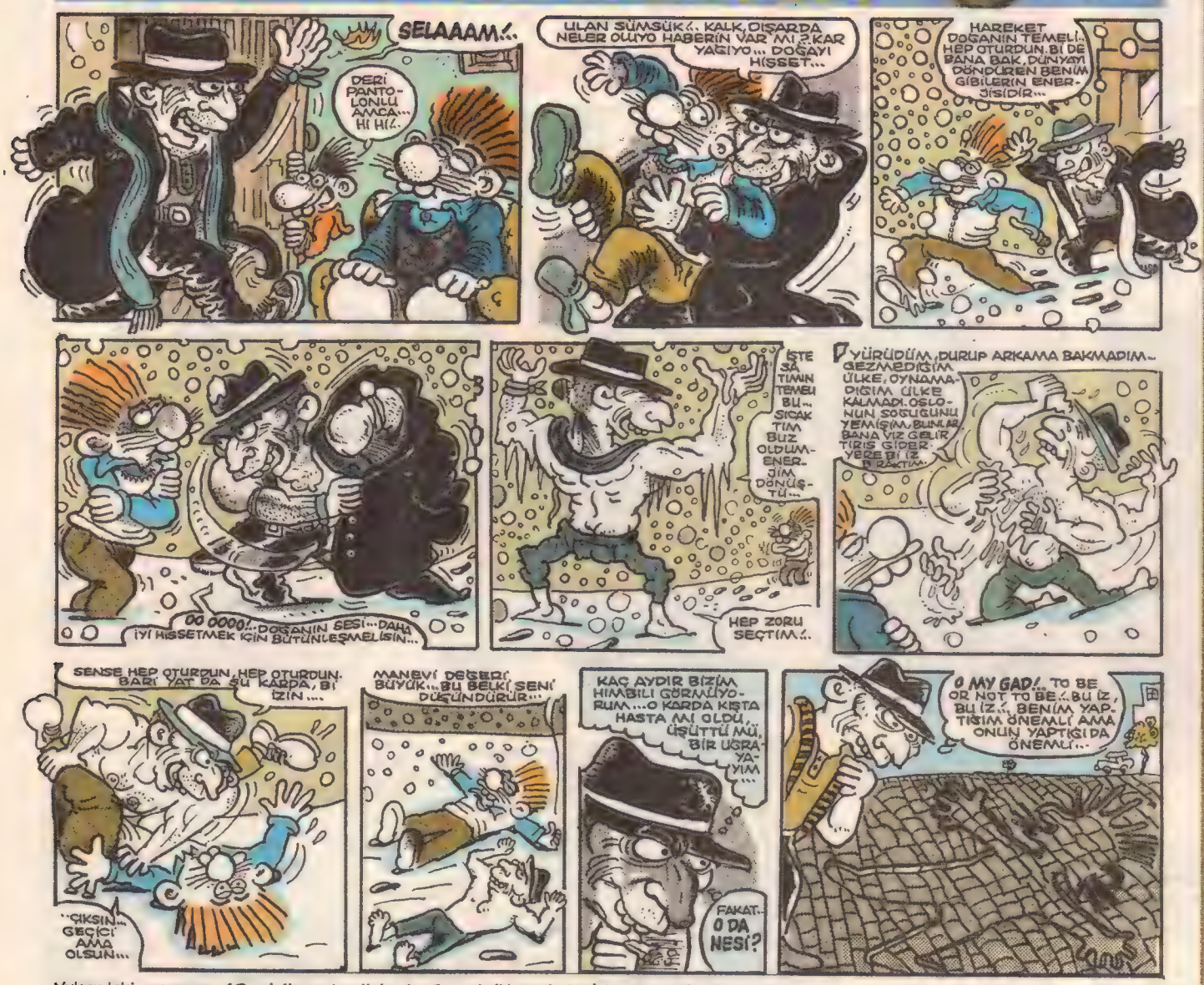

Yukarıdaki macerayı 10 yıl önce bugünlerde Tuncel (Kurtiz) Abi'yle tanıştığımız sıralarda çizmiştim. Geçtiğimiz hafta sonu Tuncel Abi'nin 70. doğumgününü dünyanın dört bir köşesinden gelen dostlarıyla birlikte Bursa'da kutladık.. Tuncel Abi'de aynı enerji aynı yaşam coşkusu.. Nice yıllara Tuncel Abi'cim..

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

Aksaray PAŞAOĞLU

TÜRKİYE'NİN DÜNYA KUPASI'NA GİTME ŞANSI SÜRÜYOR

Türkiye-İsviçre maçından sonra futbol bilen bilmeyen herkes eteklerindeki taşları döktü. Şimdi ben olaya **çok başka** bir yorum getirmek istiyorum. Çarşamba gecesi maçtan bir saat önce **Alpay**'la birlikte **Kadıköy Pazarından palamut alıyorduk.** Ben bir yandan kırmızı şarap içiyordum. Son zamanlarda sadece balığın yanında değil balıkçının yanında da iki kadeh içmeye başladım. O beni **Haripotır** ateş kadehi rakı şişesi balığı inanılmazı gibi **Grifindor Lisesi** 5 Fen C sınıfındaki günlerime götürüyor. **Alpay**'ın bir ara yandaki manava doğru ilerlediğini gördüm. O anda bakınız çok inanılmaz ne oldu. Alpay, oradan **orta boy bir kavun almak istedi.** O anda **İsviçre**'nin çabuk forvet elemanları bir saat sonra stada hızlı bir şekilde gelip soyunup sahaya çıkınca ve bakınız **çok âni bir de atak geliştirince** yanımdaki Alpay son derece yerinde bir müdahaleyle **kavunu avuçlamak isterken** refleksleri biraz zayıflamış olduğu için bir saat sonra manavdaki değil de ceza sahamızdaki kavunu değil de **mis kokulu futbol topunu** avuçladıktan sonra bir de hakeme dönüp: **"Bir ses duydunuz mu? Kapı çalındı galiba?."** şaşık ifadesiyle **kaşı ağzına girmiş soyut bir Pikasso portresi inanılmazı** gibi bakınca meğer hakem penaltı düdüğü çalmış.

ŞİFO MEHMET'İN TEMİZ MÜDAHALESİ

Şimdi bir **projeksiyon makinası panasoniği deklanşörü inanılmazı** gibi beynimin o ıslak ve karanlık hafıza kutusundan omuriliğimi cımbız gibi kullanarak çektiğim ikinci resme dikkatle bakalım. **Antrenör Mehmet Özdilek**'in o muhteşem çelmeyle indirmeye çalıştığı **İsviçreli** oyuncunun, bu müdahale olmasa **bariz bir gol şansı var mı?** Yok.. Oyuncu gole gitmiyor. **Soyunma odasına gidiyor.** Bu da ayrı bir soru işareti. İsviçreli oyuncu o sırada zaten şortla geziyor. Soyunma odasına gidip **daha ne kadar soyunacak.** Bence o da ahlâksız. **Top İsviçreli oyuncunun önünde mi?** Değil.. Hareket, ceza sahası içinde mi yapılıyor? Hayır. O halde oyun niçin devam etmiyor? **Niçin 94 dakikada bitiyor?** Bence Şifo Mehmet'in hareketi iyi düşünülmüş fakat o da Alpay'ın hareketi gibi taymingi kötü bir hareket. Milli takımı dikkatle izleyenler bilirler, **Mehmet Özdilek**, o hamleyi 2000 yılındaki Avrupa Kupası elemelerinde İsviçre'yle oynadığımız ve **2-1 kazandığımız maçta** futbolcu olarak yaptı. Ancak İsviçre'lilere göre biraz ağır kaldığı için o maçta yaptığı hamleyi yıllar geçip de **antrenör olduktan sonra** geçen Çarşamba gecesi tamamlayabildi. Şifo biraz daha çabuk olabilseydi acaba Çarşamba gecesi o İsviçreli futbolcuyu **Türkiye Dünya Kupası'ndan elenmeden** yâni İsviçre'nin ikinci golünün geldiği atak başlamadan önce indirebilir miydi? Kısacası golü engelleyebilir miydi? Bence engelleyemezdi. Neden mi? **Çünkü Mehmet Özdilek çelme taktığı adamı maçtan sonra da indiremedi.** İşte beni asıl çıldırtan da bu.

HOKKABAZ BLATTER'İN KALIN "A"LI ŞAPKALARI

Buradan **FİFA**'nın İsviçre'li başkanı **Blatter**'e de bir çift sözüm var. Bilmiyorum gazetelerde Blatter'ın İsviçre bayraklı şapkasıyla çekilmiş **sesli olsa gek gek geğirecek** fotoğrafını gördünüz mü? **Blatter**'i anlıyorum. onun iki şapkası var. Biri **FİFA başkanı** şapkası, diğeri İsviçre vatandaşı şapkası.. Benim de iki şapkam var. **Biri gazeteci şapkam,** diğeri köşe yazılarımdaki ince söylenmesi gereken "a" harflerini yazarken kullandığım şapka. **Ama o şapkayı sadece ince "a" harflerini yazarken takıyorum.** Harfi yazar yazmaz da taraf-sızlığıma gölge düşmesin diye çıkarıyorum. Ben ona **"inceltme şapkam"** diyorum. Onu, görünsün diye siyah kumaştan yaptırdım. Şimdi bir takım enteller çıkıp "İsviçre" kelimesinde hiç "a" harfi yok, iki tane "i" var, onlar da şapkasız diyecekler. Onlara şunu soruyorum. dünya kupası Almanya'da yapılmayacak mı? **Almanya'ya "Âlmanya" diyenler yok mu?** Bence İsviçre maçında herşeye rağmen türkiye'nin milyon dolarlarla ölçülemeyecek reklâmı olmuştur. **Türkiye doğru yoldadır.** Şimdi hepimize düşen görev tek yumruk olup yumruk dediysem mecazî söylüyorum, bu imajımızı 2010 yılına kadar, yâni beş yılda bütün dünyaya unutturmak olmalıdır. **İsviçre'lileri 2010 dünya kupasında kıstırıp bitirmek ancak böyle mümkün olacaktır.**

TÜRK SAFİNSANI İNCE "A"LI ALMANYA'YA GİDECEK

Bakınız çok yakında **İngiliz Channel 4** televizyonunda son derece enteresan bir **realiti şov** başlıyor. **Channel 4** programcıları, psikolog kontrolünden geçirdikleri ve **çok saf oldukları** bilimsel olarak ispatlanmış 9 İngiliz vatandaşını **"sizi uzay yolculuğuna çıkarıyoruz"** diye **işleteceklermiş.** Bu saf dokuz kişiyi Kuzey denizindeki uzay üssü süsü verilmiş kullanılmayan bir İngiliz askerî üssüne götürüp orada yiyeceklermiş. Bakın bu olay bana son derece hârika bir fikir verdi. **Biz Türk medyacıları olarak** 70 milyon **saf Türk'ü "sizi dünya kupasına götürüyoruz"** diye **yiyemez miyiz?** Millî takımı alıp **Dünya Kupası süsü verilmiş** İngiliz veya Amerikan üslerinde onlara **tırışkadan maçlar,** yarı finaller oynatamaz mıyız? Bakınız bunu burada hiç imtina etmeden açıkça yazıyorum. **Çünkü Türk insanının bunu anlamayacağından eminim.** Türk insanıma bu konuda inanılmaz güveniyorum.

Akşamsefası

Şemdinli Kırsalı

enderoz@leman.com.tr Ender Özkaramanlar

İki sene evvel... Konser vermek için İstanbul'a gelen Ciwan Haco, Abdi İpekçi Spor Salonu'nda...

Ancak, Ciwan'ın anlam veremediği birşey var o mekânda: Seyircilerin tuttuğu ışıklı nesneler?

ÇAKMAK DESEM DEĞİL ÇÜNKÜ...

SEYİRCİLER KULLANDIĞI İĞİN ÖNCEKİ KONSERLERİMDEN BİLİRİM ONUN IŞIĞINI! .... ÖYLEYSE BU NE?!

Evet!... Adet olduğu üzere konserlerde yakılan çakmak ceplerde saklı dururken, parıl parıl ışıklar saçan bu şey nedir gerçekten de?..

En iyisi geçmişe dönelim: 20 sene evvelinin Hakkâri'sinde Latin harflerini öğretmeye çalıştığım Menaf ağabeyi anarak başlayalım hikâyeye... Geçen seneler boyunca Hakkâri yada İstanbul'da görüştüğümüz zamanlarda onu küçük imtihanlara tabi tutardım...

OKU ABECİM: K.. L.. M...

KELE..ME!..

OKUYABİLİRMİSİN MENAF ABECİĞİM?

K..L..M!..

HAYIR, OLMADI ABECİM!..

Halen okumayı sökemediğini gördükçe üzülürdüm.

Cep telefonu aldığını duyduğum zaman şaşırmıştım: Okuması, yazması olmayan adam nasıl kullanır diye...

Lakin, Menaf o alete kavuşur kavuşmaz grameri sökmüş, başparmağını bir tazı hızıyla kullanarak bana sms atmaya başlamıştı bile!..

KARGO İLE BAL YOL..LU..YORUM.. YEYİP BENİ HA..TIR..LARSIN... SE..LAM..LAR

Daha şaşırtıcı olanı sahneye ise Diyarbakır'da rastladım: Yoksul görünümlü bir kadın, parkta koşmaktan yorulan çocuğuna bir parça kuru ekmek veriyor ve akabinde elini tekrar çantayı atıyor!..

"Şimdi ekmeğe katık olabilecek birşey çıkarır!" derken ben... Kadın çantasından bir cep telefonu çıkarıyor ve çocuğuna doğru tutuyor...

Son model optik sistemlerle donatılmış kamerası olanlarından hem de...

Evet!!! Buydu işte Ciwan Haco'nun karanlıkta seçemediği o ışıklı nesnenin adı: Cep telefonu!.. Kürtlerin, büyük önem atfederek yanlarından hiç ayırmadığı bu cihazla aralarında kurulan bağı sorgulamayı başlamıştım.

Bu konuyu bir meseleymiş gibi ortaya attığım sohbet anlarından birinde Vanlı bir ağabeyimiz ilginç teşhisini sürüverdi öne:

KÜRTLERİN İĞGÜDÜLERİNİ, BU CİHAZA DUYULAN İHTİYAÇ BAZINDA GÖRMEZDEN GELEMEYİZ..

?

KEŞKE.. KEŞKE ŞU YAPTIKLARINI GÖZLER ÖNÜNE SEREBİLECEĞİM Bİ CİHAZ OLSAYDI ELİMDE!..

"Nası yani?" demeye kalmadan devam etti... Uzun seneler evvel, Kasaplar Deresi Katliamı'ndan şans eseri kaçarak kurtulan bir akrabası varmış bu ağabeyimizin, adamı sürekli şu sözleri sarfediyormuş:

Bugün, Şemdinli'de yaşananların yine Şemdinlililer tarafından gözler önüne serilmesiyle o adamın dileği gerçekleşmiş gibi görünüyor:

O ADAM NERDE?.. O ADAMI İSTİYORUZ !!!

BİR DAKKA ARKADAŞLAR EMNİYETTENİM BEN

HADİ ULEN SEN DE ONLARDANSIN!..

Bir Kürt ile onun cep telefonu arasında kurduğu bağı niçin sorgulamamam gerektiğini artık anladım!

Çünkü, davası mazlumiyet içeren herhangi bir Kürt kardeşimizin elinde tuttuğu bu tuhaf nesnenin çoğu zaman bende ateşli silahlardan daha etkili çağrışımlar uyandırdığını kabul ediyorum!

Bizi...

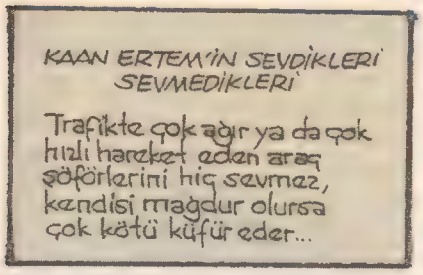

MELEKLER DE

Nihat Genç

Otuz bin insanımızın hayatını kaybettiği Güneydoğu olayları sonrası patlak veren **Susurluk,** Türkiye'de büyük bir halk muhalefetiyle protesto edildi. Mumlar yakıldı ışıklar söndü tencereler çalındı halkın muhalefeti yıllarca sürdü. **Susurluk** Türkiye'de bir tarih oldu, milad. Devletin kirli çarşaflarının ortalığa döküldüğü bir yığın karanlık ilişki, uyuşturucu, mafya, çete, istihbarat hesaplaşmaları ödümüzü kopardı..

Oysa Güneydoğu'daki terör örgütünün arkasında Fransa, ABD, Yunanistan ve istihbarat örgütlerinin yıllar süren çalışmaları vardı ve Susurluk tartışmaları dış güçlerin bu bölücü saldırılarını da unutturdu... Çünkü Türkiye halkı sağcısı ve solcusuyla **"hukuk dışı"** bir mücadele yöntemini benimsemediğini devlete, sağ partilere ısrarla anlatmak istiyordu.

Yıllar sonra, **Susurluk**'tan hiç ders alınmamış gibi **Susurluk** benzeri bir olay **Şemdinli**'de halkı sokağa döktü. Devletin güvenlik elemanlarının bir kitabevine bomba attığı, atmakta olduğu, halk tarafından suçüstü ortaya çıkarıldı. Bir tuhaf gelişme. Olay içinde olay, altından kalkamayacağımız derinliklere doğru soru işaretleriyle büyüdü. Muhtemeldir ki, güvenlik güçleri operasyonlarda bolca kullandığı PKK itirafçısı bu hadisede de gündemdeydi ve bu sefer PKK itirafçısı birlikte çalıştığı güvenlik elemanlarını tezgaha düşürmüştü. Yani PKK'ya çalıştı ve PKK istihbaratı olarak beraber geldiği güvenlik elemanlarını tuzağa düşürdü... Velhasıl, güvenlikçilerin kullandığı itirafçı bu sefer ters tepti ve bomba güvenlikçilerin elinde patladı. Patlayan devletti.. Sonra halk patlayıp sokaklara döküldü. Tabii bunlar bizim beynimizi zorlayıp uydurduğumuz tahmini senaryolar, olayın nasıl organize olduğu henüz muamma.. Ancak çıkarımımız bu kadar. Yani, yine yanlış bir olayla güvenlikçiler çarşafa bulaştı ve aynı kasabalarda bundan bir hafta önce öldürülmüş beş Türk askeri ve diğerlerinin acısı hafızalardan silinmiş oldu..

Oysa Türkiye **Susurluk**'tan dersler çıkarmıştı.. Dersimiz şuydu: Bir ülkeyi devlet mi yönetir, yoksa hukuk mu?

İşte **Susurluk**'tan sonra ülkemizde iki ayrı ideoloji medyada karşılıklı yerlerini aldı. Bizler bu sütunlardan **"hukuk"** tarafında mevzilendik ve mumlar yaktık, ışıklar söndürdük, protesto ettik.. Bazıları hala cumhuriyeti **"devletin"** yönetegeldiğini iddia ediyor ve devletin iç ve dış düşmanlara karşı kendini korumakta olduğu, masum olduğu, nefsi müdafada olduğu gerçeğiyle kendilerini hukukun üstünde görüyorlar..

Şimdi, sil baştan dersimizi yeniden çalışalım. **Susurluk** devleti çatırdatmıştı. **Susurluk,** devlete güveni, hukuka güveni parçalamıştı.. Çünkü karanlık mafyatik ilişkiler hukuku iplememiş keyfince at oynatmış keyfince faili meçhuller ülkeyi kan deryasına sokmuştu.

Kardeşlerim, sağ iktidarlar/liderler, Özal, Demirel, Tansu, Mesut ve benzerleri, ülkeyi nüfuzlu/imtiyazlı/torpilli/adamları/yakınları/dokunulmazlar/ağalar/beyler/polis şefleri/işadamları gibi insanlarla yönetmişlerdir..

Sağ iktidarın/zihniyetin devlet politikası, devlet anlayışı budur. Cumhuriyetin en büyük düşmanı bu "devlet" anlayışıdır..

Hukuk işlemez, kanun işlemez, imtiyazlı/torpilli ya da karanlık mafyatik ihaleciler ünlü kabadayılar devlet adına hareket eder..

Sadece terör hadisesinde değil, ekonomide de, yollarda da barajlarda da bankalarda da eğitimde de ihalelerde de sağ liderler aynı yakınları/torpilleri/dayıları gibi nüfuzlu hukukdışı insanlarla ülkeyi yönetir..

Türkiye onyıllar boyunca, halkıyla, aydınıyla yalvararak ağlayarak çalışarak bu mafyatik karanlık çarkı kırmaya çalışıyor. Türkiye hukukcu, avukat, hakim, savcı arıyor.

Cumhuriyet halkın cumhuriyeti değildir artık, öksüzlerin, yetimlerin, kimsesizlerin, altta kalanların, hakkı yenenlerin cumhuriyeti değildir, cumhuriyet işte bu mafyatik karanlık **sağ zihniyet** tarafından kıstırılmış işgal edilmiştir..

Ülkeyi iç ve dış düşmanlara karşı kurtardıklarını ileri süren bu **sağcılar**, ülke bütünlüğünü, kardeşliği paramparça edip, ruhları, beyinleri, kalpleri, ciğerleri, güveni, emniyeti ve hepimizi birarada tutan **"hukuk"**u yokediyorlar..

Cumhuriyetimizi, Anadolumuzu ve hepimizi teker teker savaş ceplerine sokmak, karanlık dünyaları içinde **vahşi milliyetçilikle** gaddarlaştırıp galeyanlaştırıp **linçler ve katliamlara** doğru hepimizi sürüklemek istiyorlar.

Hukukun olmadığı bu karanlık dünya içinde sadece **vahşi milliyetçilikler** büyür. İdeolojik kamplar keskinleşir.. İnsanlığı, kardeşliğimizi, bütünlüğümüzü unutup, birbirleri üzerine kanla, kinle, intikamla, fırıldakla, uyuşturucu, istihbarat tezgahlarıyla saldırıya geçerler... Durmaksızın kan dökerler..

Kan döküldükçe ideolojik gruplar yemin etmiş intihar bombacıların eline geçer, kan döküldükçe cenazeler kalktıkça ideolojilerin **vahşi milliyetçilikleri** büyür, beslenir, halkı kışkırtır, halkı mezarlıklara sürer, sloganlar attırır, gençleri kandırır ve mezarlığa koşan kalabalıkların içine ideolojiler silahlı militanlarını yerleştirip iç ayaklanmalara doğru hepimizi ürküten sonuçlara ulaşır...

Sağ zihniyet padişah yöntemleriyle, feodal yöntemlerle, fedai kahraman **Malkoçoğlu, Battal Gazi** vurun uşaklar gün saldırmak günüdür zihniyetiyle Türkiye'yi allak bullak etmişlerdir. Hukuk, hakim, savcı, soruşturma, herşeyin ruhuyla oynayıp, vicdanlarımız sarsılmış, adaletimiz rezil olmuştur..

Oysa bu topraklarda **Osmanlı**'dan hemen sonra Cumhuriyet hukukla kurulmuştur. Sizlere, cumhuriyetin o ilk günlerinde yaşanan bir hadiseyi anlatmak istiyorum... Cumhuriyet torpillilerin mi yoksa hukukun mu düşüncesini iyice anlatabilmek için..

Dinleyin.. **Trabzon milletvekili Ali Şükrü Bey** mecliste hararetli bir konuşma yapmakta ve lafını kimseden esirgememektedir. Hatta bu ateşli dolu dizgin konuşmasının hedefi **Mustafa Kemal**'dir.. Özetle **Ali Şükrü Bey**'in konuşması **Mustafa Kemal**'i hedef almıştır.. Çünkü **Mustafa Suphi**'yi kim öldürdü diye veryansın etmekte ve lafları içinde **Mustafa Kemal**'in adını söylemese de ima etmektedir.

Ve meclisteki bu hararetli tartışmayı **Mustafa Kemal**'in muhafızı **Topal Osman** bir kenardan izlemekte..

Topal Osman'ı birkaç cümle anlatmak lazım. Hatırlarsınız **Mustafa Kemal**'in **Samsun**'a çıkış nedeni, **İngilizler Osmanlı**'yı sıkıştırıp **Karadeniz**'de karışıklıklar var bir müfettiş gönderip önünü alın dayatmalarıdır.. Ve bu karışıklık dedikleri şey işte **Topal Osman**'ın arkadaşlarıyla Rum ve Ermeni çetelerine karşı verdiği amansız kavgadır..

Mustafa Kemal işte bu karışıklıkları teftiş için gönderilmişti. Ancak **Mustafa Kemal Samsun**'a çıktığında ciddi bir istihbarat aldı. Samsun şehir içinde Ermeni çetelerin cirit attığı, Samsun'un asla tekin olmadığı yönünde. Dikkatli olmalıydı..

Bu zor anda, **Topal Osman** adamlarıyla **Mustafa Kemal**'in yanına geldi ve sonuna kadar **Mustafa Kemal**'in korumasını üstüne aldı. Artık **Mustafa Kemal** nerde **Topal Osman** yanındaydı... Şimdi anlattığımız hadiseye kadar **Topal Osman Mustafa Kemal**'in yanından hiç ayrılmadı. Diyebiliriz ki, kısaca, **Topal Osman** adamlarıyla **Mustafa Kemal**'i muhafazaya çalışmasaydı **Mustafa Kemal**'in **Anadolu** yollarında işi çok daha zordu.

İşte bu **Topal Osman Mustafa Kemal**'e gönlünü kalbini silahını korumasını hayatını feda etmişti ve **Mustafa Kemal**'i canından herşeyinden çok seviyordu..

Mecliste **Ali Şükrü Bey**'in konuşmalarını dinleyen **Topal Osman, Ali Şükrü Bey**'in **Mustafa Suphi**'nin ölümünden dolayı **Mustafa Kemal**'i ima ettiğini çok iyi anladı.. Hesabını sormalıydı. Kimseye sormadan, **Ali Şükrü Bey**'e yanaştı.. Onunla şakalaşarak **"ya hemşerim, bu nasıl hemşerilik gidip geldiğimiz yok, bir akşam yemeği yediğimiz yok"** deyip **Ali Şükrü**'yü evine, akşam yemeğine davet eder.

Topal Osman'ın hayatını bilenler bu davetin onun çok sık kullandığı bir boğdurma yöntemi olduğunu bilir.. **Topal Osman**'ın infaz yöntemi **Ali Şükrü Bey** için de geçerliydi, yemek sırasında **Ali Şükrü Bey** arka odaya çekilip boğduruldu.. Cesedi **Çankaya**'da bir çimenlik kazılıp gömüldü..

Ali Şükrü'nün kaybolduğu haberi üzerine emniyet harekete geçer, günlerce araştırmadan sonra, **Çankaya**'da bir arazi üzerinde taze kazılmış ve örtülmüş çimenlik yer dikkat çeker. Kazılır ve **Ali Şükrü**'nün cesediyle karşılaşılır.. Ve Ali Şükrü'nün son akşam yemeğini **Topal Osman**'la yediği anlaşılınca katilin kim olduğu ortaya çıkar!

Emniyet **Topal Osman**'ın evini çevirir ve hemen **Atatürk** haber edilerek daha güvenlikli Orman Çiftliğine geçmesi söylenir. Ve sonra **Topal Osman**'ın evi çevrilir.. **Topal Osman** öldürülür..

Şimdi soralım. **Mustafa Kemal** isteseydi **Topal Osman**'ı teslim etmeyebilirdi. **Topal Osman**'a sahip çıkabilirdi. **Topal Osman**'ın hileli bir yargılanmasını sağlayabilirdi. **Topal Osman**'ı kaçırtabilirdi.. Ya da **Ali Şükrü Bey** cinayetini örtbas edebilirdi..

Hatta **Mustafa Kemal** isteseydi padişah olabilirdi, bir **Afgan** kralı bir Hint racası pekala olabilirdi..

Mustafa Kemal bir devlet kurma arefesindeydi ve önce hukuk dedi.. Bir devlet kuruluyordu. Bu devleti şahsi çıkarlarıyla yönetemezdi. Arkadaşlarına, yakınlarına kendisi için mücadele etmiş dostlarına pekala sahip çıkabilirdi..

En yakını dahi olsa, kendisine yıllarca kahramanca hizmet etmiş de olsa, milli mücadelenin bir kahramanı dahi olsa, **Mustafa Kemal Topal Osman**'ı hukuka teslim etti.. **Topal Osman**'ı hiç savunmadı..

Bu hadise, cumhuriyetin temelleri üzerine nerde nasıl konuşursak konuşalım ders çıkartacağımız büyük bir dönüm noktasıdır. **Türkiye Cumhuriyeti "hukukla"** kuruldu, imtiyazla, arkadaşlıkla, torpille değil...

Mustafa Kemal gibi bir insan isteseydi arkadaşına sahip çıkabilirdi, çıkmadı, devlete, Cumhuriyet'e sahip çıktı ve **"hukuk"**u arkadaşlığın hatta milli kahramanlığın üstünde bir yere koydu.

Kardeşlerim, bu topraklarda bir hukuk inşa etmek çok zordur, çünkü etrafımız ateşle katliamla düşmanla kuşatılmıştır.. Dünyanın en talihsiz coğrafyasına dönüştük, çünkü, yukarda Rusya aşağıda **Amerika** komşumuz, ikisi de dünya tarihinin en güçlü ve en gaddar devletleri ve ikisi de sınırlarımızda acımasız katliamlarını dünyayı hiçe sayarak sürdürüyor ve coğrafyamıza ateşi/katliamları bulaştırmak için çalışıyorlar..

Rusya, birinci **Çeçen** savaşında yüzbinlerce **Çeçen** öldürdü. Yetmedi.. **Putin** iktidara geldiğinde **Çeçen** sorununu kökten çözmek için **Çeçenistan**'ı dünyaya kapattı, gazeteci almadı, TV sokmadı, **dünyada en çok gazeteci öldürülen bölge** burasıdır, **Putin** dünyayı takmadı ve bir savaş uçağının içine girip kask takarak tüm

Akşamsefası

GÜNAH İŞLER

dünyaya poz verdi. Poz verdiği bundan üç/dört yıl önce yüzbinlerce **Çeçen**'i daha öldürdü. Üstelik Çeçenistan **Rusya** toprağı asla değil, **Putin**'in derdi, **Çeçenistan**'ın **Rusya** federasyonundan ayrılmaması, işte bu yüzden bu küçük devletin zaten iki üç milyonluk nüfusunun bir yarısını tarihten kazıdı. **Çeçenler** 1850'li yıllardan beri sürülüyor, öldürülüyor, katlediliyor ve dünyadan tıs yok..

Peki ya aşağımızda **Amerika** ne yapıyor, bir tek direnişçi görmesin, girdiği kasabalarda onbinlerce insanı gözünü kırpmadan en gelişmiş modern teçhizatlı silahlarıyla anında yokediyor.. **Felluce**'de **Telafer**'de kaç bin kişinin öldüğünü kimse bilmiyor. Sadece bombaların cinsini tartışıyoruz, az seyredilmiş uranyum mu fosfor mu? **Amerika** da savaş alanına TV sokmuyor, gazeteci sokmuyor, şu anda dünya **ABD** ve **Rusya**'nın kaç yüz bin kişiyi yokettiğinin hesabını hiç bilmiyor.

Kardeşlerim, peki, **İsrail**'de durum farklı mı, **İsrail** aralıksız kırk/elli yıldır **Filistinli** bir çocuk taş atmasın üstüne uçaklarını gönderip kasabaları havaya uçuruyor. **İsrail** bölgeye TV sokmuyor, basın sokmuyor, giren olursa gözünün yaşına bakmadan öldürüyor. **ABD, Rusya, İsrail** üçü de **Birleşmiş Milletler**'e hesap vermiyor, **AB**'nin umurunda değil..

Kardeşlerim dünya tarihinin en acımasız katliamlarının sahipleri işte bizim komşularımız, etrafımızda olup bitiyor, yüzbinler geçtiğimiz birkaç yıl içinde öldürüldü, öldürülüyor..

Rusya, Amerika, İsrail ajanları, silahları, nükleer bombalarıyla **Türkiye** coğrafyasının etrafını çevirmiş, **Türkiye** içindeki dağları, kanlı örgütleri besliyor, tutuyor, silah yardımı yapıyor, bölgeyi karıştırmak için elli yıldır ince hesaplar yapıyor..

Türkiye coğrafyası tarihin bu en gaddar **Rusya**'sı, **ABD**'si **İsrail**'i tarafından çevrilmiş, mengeneye sıkıştırılmış. Peki **Alman, Fransız, İngiliz** istihbaratları, ajanları bölgede neler yapıyor, işte bu katliamlarla yırtılan sökülen parçalanan coğrafyaya ajan sürüyor, silah sevkediyor, örgütleri besliyor ve parçalanacak muhtemel coğrafyalarda az buçuk söz sahibi olmak istiyor..

Hadi gelin de bu coğrafyada hukuk deyin, bu coğrafyada düzen sağlayın, bu coğrafyada huzur sağlayın. Bu coğrafyada kardeş kanının önüne geçin.

Kardeşlerim, işimiz zordur, Allah sonumuzu hayır etsin, hepimiz gece gündüz demeden kardeşliğimizi asla bozmadan bin yıllar boyu olduğu gibi yanyana gelerek birbirimizi koklayarak birbirimize sarılarak bu amansız düşmanların çevirdiği coğrafyada gül gibi yaşamanın yollarını bulacağız, buluyoruz..

Çünkü biz halkız, bizim türkülerimiz dinimiz kültürümüz tasavvufumuz bizi binlerce yıl kalbimizden ciğerimizden birbirine bağladı, aynı insanlar olduk, aynı ruh olduk, aynı heyecan olduk, aynı buğdayı bölüştük, aynı yollara düştük, aynı türküleri söyledik. Kardeşlerim biz karmakarışık olduk.. Ve dünyanın bu amansız silahlarına rağmen **"insanca"** konuşmayı insanca siyaset yapmayı öğrendik.. **Rusya, ABD** ve **İsrail**'in katliamlarıyla kan gölüne çevirdiği bu topraklarda bu kana en az bulaşan **Türkiye**'dir.. Kardeş kavgasına karşı koyacak gücümüz vardır, bu güç bin yıllık kültürümüzün bizi koynunda büyütmesi ve karmakarışık hale getirmesidir.. Artık bize batının silahları işlemez. Belki yine ölürüz, belki daha çok öldürürler, ama, bölünmeyiz, parçalanmayız ve kardeş savaşına bizi asla sokamazlar!..

Onlar vahşi modern teknolojik silahlarıyla ajanlarıyla istihbaratlarıyla kapımıza dayandıkça bizler birbirimize daha çok sarılacağız, **Hacı Bektaşları, Mevlanaları, Yunusları** yanımıza alıp kardeşliğimizi bozdurmayacağız..

Çünkü silahlarıyla kapımıza dayananlar bizi bir Afrika ülkesi sanıyor, bizi cahil cühela sanıyor, bizi ajan provakatör oyunlara hemen sokabileceklerini sanıyor, yanılıyorlar. Tarihin en eski en büyük şehirleri bu topraklarda kuruldu, **Çin**'den **Rusya**'dan onbinlerce yıl kervanlar dinler kültürler uygarlıklar peygamberler bin çeşit insanlar bu şehirlere taşındı.. Bizler kültür olarak zenginiz. Bizler uygarlık olarak çok zenginiz.. Onlar vahşi onlar barbar onlar acımasız onlar petrol peşinde onlar coğrafyamızı parçalamak derdinde.. Kardeşlerim coğrafyamızı modern uygarlığın çakallarına Bushların silahlarına kurban vermeyeceğiz. Yaşıyoruz, ayaktayız, direneceğiz ve birbirimize her zamankinden daha çok sarılacağız!.. Onlar karşımıza uzaydan sokaklarımızı kaşımızı gözümüzü gözleyen kameralarıyla geliyor, biz onların karşısına, bütün canlar bir olun diyen **Hacıbektaş**'la, **Yunus**'la karşı koyacağız.. Bu savaşa trilyon dolar para döktüler ve hala istedikleri tatlı neticeleri alamadılar, alamıyorlar. Bu toprakların ruhunu kültürünü kardeşliğini bozamıyorlar.. Onların **Mevlanası** yok, onların Allah'ı yok, onların insanlık derdi yok, kardeşlerim onların aşkı yok.. Aşksız insanlar dünyayı yönetemez. **Afrika**'da dört yüz yıl sömürge kurdular tek bir zenci kızla evlenmeden geri döndüler, tek bir zenci kızı nüfuslarına geçirmediler. Bizlerse onbinlerce yıldan beri birbirimizi türkülerle halaylarla yalayarak öperek kucaklaşarak birbirimize aşkla sarılarak yaşıyoruz.. İşte bunu kıskanıyorlar, dünyanın en büyük silahlarını icad ettiler, aşksız hiçbiri hiçbir işe yaramıyor..

Hadi gelin size küçük bir hikaye anlatayım..

Geçtiğimiz hafta **İsrail**'de bir **Filistinli** kara çocuk elindeki **oyuncak tahta tabancasıyla** oyun oynar gibi **İsrail** askerlerine nişan alıyor.. **İsrail** askerleri **çocuğun oyuncak tabancasını gerçek sanıp çocuğu anında öldürüyor.** Ve hastaneye kaldırılan çocuğun babası, **ölen çocuğun iç organlarını bağışlıyor..**

Çocuğun ciğerinden iki parça çıkartılıp **iki ayrı İsrailli**'ye bağışlanıyor, çocuğun karaciğeri de, ciğeri gibi iki ayrı parçaya bölünüp **iki ayrı İsrailli**'ye bağışlanıyor. Ve diğer organları yine **İsrailli** hastalara takılıyor. Toplam olarak çocuğun iç organlarından yedi ayrı İsrailli hayata dönüyor..

Küçük oyuncak tabancası yüzünden öldürülen **Filistinli** çocuğun cesedi yedi ayrı imdad bekleyen hayat bekleyen **İsrailli**'ye veriliyor.

Ve **İsrail** hükümeti bir çağrı yapıp çocuğun babasına bu insanlık girişiminden ötürü **Kudüs**'e davet ediyor. Baba bu daveti reddediyor. **"Sizler yıllardır beni vatanım Kudüs'e koymuyorsunuz, ama şimdi çocuğumun kalbi, ciğeri Kudüs sokaklarında gezecek, nefes alacak.. Ben şimdi bir insanlık gösterisi yapmışım gibi beni Kudüs'e davet ediyorsunuz. Bu daveti kabul etmiyorum.."**

Kardeşlerim, ajanla kanla bombardımanla yokedilen parçalanan coğrafyada işte bu sahneler de yaşanıyor. **İnsanlık hala yaşıyor.** Kalbimizi ikiye bölüyoruz. Ciğerimizi ikiye bölüyoruz ve bizi düşmanca öldürenlere veriyoruz..

Vereceğiz.. Batının uçakları bölgeye asker silah bomba taşıyor, biz küçücük çocuklarımızın organlarını, kalbini, ciğerini taşıyoruz.. Taşıyacağız, ölen kimse, sargılarımızı, ilaçlarımızı, avukatlarımızı göndereceğiz.. Uçaklar bomba değil doktorlar taşıyacak.

Şimdi, **Şemdinli** ve **Yüksekova**'da patlak veren olaylar karşısında bölgeye uçaklarımız anında savcılar, hakimler göndermeli, bölgeye ciğerlerimizi, kalbimizi iç organlarımızı göndermeliyiz. Bin yıldır birlikte bölüştüğümüz bu vatanı kalbimizle ruhumuzla beynimizle imkanlarımızla herşeyimizle bölüşebilmeliyiz..

Hukuk diye yaralanmış hassas insanların gönlünü almalıyız, kardeşleşmeliyiz, kaynaşmalıyız, hukuka olan güvenimizi fırsat bu fırsat yeniden inşa etmeliyiz..

Kardeşlerim, hukuk'tan başka şansımız yoktur..

Kardeşlerim, aşktan sarılmaktan kucaklaşmaktan başka şansımız yoktur.. Kim ölmüş kim yaralanmış kim ezilmişse hukuk yanında olmalı, ülkemiz yanında olmalı.. Yoksulların sahipsizlerin kimsesizlerin adamı yoktur, torpili yoktur, nüfuzlu dayıları yoktur. Hukuk hepimizin dayısıdır.. 90'lı yılların Susurluk olaylarından çıkarttığımız ders budur. Daha dikkatli daha hassas olabilmeliyiz.. Şimdi hukuk fakültelerinde okuyan gençler, büyüyünce aynım gayrım bilmeyen avukat savcı hakim olmak için büyük idealler edinmeli.. Bu hukuk kardeşlik aşk kalp ciğer dersine hepimiz iyi çalışmalıyız.. İnsanlık ülküsü böyle inşa edilir ve bir soylu hayat ancak böyle idealleri olanlar tarafından yaşanır.. Ben büyüyüp savcı, avukat, hakim olacağım, hukuku herkese eşit, adil dağıtacağım ülküsü hepimizin imanı olmalı..

Çünkü kardeşlerim, **Türkiye**'nin imkanları, top tüfek asker uçak, bomba değil, hukuk olmalı, **Türkiye ABD**'ye **Rusya**'ya **İsrail**'e asla benzememeli.. Hukuk övünebileceğimiz tek şeydir, hukuk, kendimize ve bütünlüğümüze güven getirecek tek ülkümüzdür..

İç karışıklık dönemlerinde sözüne güvenilecek kimse kalmaz, ihaleciler, hortumcular, sağcılar, herşeyi karmakarışık hale getirir ve kimsenin kimseye güveni kalmaz.. Yani hukukçu da olsanız sözünüze güvenilmez.. İşte kardeşlerim, herkesin emin olduğu inandığı avukatlar savcılar hakimler olabilmeliyiz.. İşte böyle günlerde halk sözümüze güvenmeli.. **Yunus Emre**'nin dediği gibi öyle sözümüz olmalı ki: **Söz ola kese savaşı söz ola kese başı..**

Yoksa etrafımızda olup biten katliam bombaların kurbanı oluruz, toprağımıza, **modern vahşilere modern çakallara modern teknolojinin kan kustuğu silahlara** davetiye çıkartırız ve birbirimizi yiyip bitiririz...

Kardeşlerim. İç savaş ortamında uzun süren iç karışıklık dönemlerinde ağır, **vahşi milliyetçilikler** güç kazanır. Devletine ya da kanlı şiddet örgütüne tapınan gözü kara fedailer ortaya çıkar. Emir aldığı devleti ya da kanlı örgütü dışında gözü hiçbir şey görmez. Çocuk, anne, baba, halk, köylü demeden öldürür.

Kardeşlerim. Bu dünyada ölümüne tapınacağımız tek şey hukuktur, hayatımızı düzene yola sokacak olan tek şey hukuktur, kardeşliktir. Devletini ya da kanlı örgütünü Allah yerine koyup uğrunda her türlü istihbaratı, kalleşliği, ihaneti yapanları tanımalıyız.

İslam'ın ikinci/üçüncü yüzyılında anlaşılmaz dini sorulara cevap vermek için **"kelam"** mektepleri ortaya çıktı. Bu mektepler Allah nedir, ne yapar,

Devamı 14. Sayfada

Akşamsefası

KISA METRAJ

MELİKŞAH

melikşah@iemarı.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

MATRIX'TE MORPHEUS'UN YERİ VE ÖNEMİ

İSHAK NEWTON

PAVLOV VE KÖPEĞİ

13. Sayfadan Devam

nerde oturur, gibi sorulara cevap veriyor, Allah üzerinde oluşan şüpheleri gidermeye çalışıyordu.

Bu kelam mekteplerini bir yığın müşkil altından kalkılmayacak sorular bekliyordu. Diyelim, Allah madem merhametlidir, neden çocukların acı çekerek gaddarca öldürülmesine müsaade ediyor..

Bu tartışmalar yüzlerce yıl sürmüştür. Bir mektep çıkıp çocukların acı çekmesi Allah'ın bilgisi dahilinde ama iradesi dışındadır, diyebilir. Allah'ın iradesi eksik kusurlu olamaz o halde bu cevap yanlıştır. Herşeyi kuşatan Allah'tır. Allah herşeye kadirdir düşüncesi hükmünü kaybeder. Peki nasıl cevap verilmeli. Allah bir de şeytanı yaratmıştır, Azrail'i yaratmıştır, ikisi de melektir. Birtakım kötülük ve gaddarlıkları şeytan ve Azrail tarafından mı yapmakta..

Ayrıntıları kelam tartışmaları yapan kitaplarda bolca bulabilirsiniz. Devleti bugün Allah yerine koyanlar çıkmıştır, çıkabilir. Devlet herşeye kadirdir. Çocukları öldürüyorsa bir bildiği vardır. Kendini korumak, kendini müdafaa için öldürebilir diyenler her zaman olmuştur..

Acımasızca gaddarca çocukların öldürülmesi gibi temalar Dostoyevski romanlarının en temel temasıdır. Balkan katliamlarında Türk hamile kadınların karınlarına sokulan hançerlere Allah nasıl müsaade edebilir soruları **Dostoyevski** kahramanlarınca nihilistce sorulmuştur. Bu acılara Tanrı nasıl müsaade eder. **Dostoyevski**'nin kahramanları bu sorular karşısında cinnet yaşar çıldırmalı karakterler **Dostoyevski** kahramanlarının kimliğidir.

Allah insanlara tahammül edebileceği kadar acı verir diyebiliriz. Ya da Allah'ın rahmetinin gazabını geçtiğini söyleyebiliriz. Ya da bir çok filozof çocukların melek olduğunu onların gerçekte acı çekmediğini iddia edebilir.

Tartışmalar binlerce yıl ve halen sürmekte. Dinin, felsefenin, insanlığın, romanların, siyasetin konusu olmuştur.

Diyelim melekler günah işleyebilir mi, kimileri işleyebilir der, kimisi işlemez der.

Çıkartacağımız ders şudur, devlet Allah değildir, herşeye kadir değildir, devletin iradesi sonsuz değildir, devlet melek değildir. Devletin yaptığı her eylemi Allah gibi kabullenemeyiz. Allah'ın emri gibi hak göremeyiz, devlet, doğru şaşmaz, kahramanlık vatanı savunma gibi gerekçelerle istediğini yapamaz.

Kelam tartışmalarının en temel sorusu Allah bizlere irade vermiştir, yani, Allah herşeyi önceden bilip yarattığına göre bizim irademiz bir işe yarar mı? Kaza ve Kader bahsi bu soruyu cevaplamaya çalışır.

Allah bizlere irade vermiştir, çünkü, bizleri bu iradeden imtihan edecek, bu iradeyi nasıl kullanacağımız bizim elimizdedir. İrademiz hiçbir işe yaramayacaksa herşey Allah'ın kaderinde önceden yazılıysa Allah bizi niçin ve nasıl imtihan edebilecektir?

Devleti ya da kanlı örgütleri herşeye kadir uğrunda ölünen ölümüne iman edilen Allah gibi melek gibi kusursuz dokunulmaz yapılar olarak göremeyiz...

İç karışıklık ortamlarında tehlike büyüdükçe militanlar azrailleşir. Örgütler ve liderler tanrı yerine koyulur..

Kardeşlerim, bugün **Fransız** toprağında kavim, ırk, mezhep, dil farklılıkları konusunda **"istatistik"** yapmak yasaktır ve kavim, ırk, mezhep konusunda istatistiki konuşmak cezalandırılır. Çünkü hepsini **Fransız** kültürü **Fransız** vatandaşı olarak kabul eder ve istatistiki bilgilerin bölücülüğe ayrımcılığa gideceğini hesap ederler.

Ama aynı **Fransızlar** sözkonusu bizim ülkemiz olunca azınlıklardan, mezheplerden, kavimlerden ve sayılarından bolca ve keyiflerince konuşmaktadırlar.

Onları ülkemiz üzerine bu kadar hainice konuşturmayacağız.

Kızılderili Oturan Boğa'nın şu sözü tarihe geçmiştir. Oturan Boğa: **"Manitu'nun bu toprakları bizim için yarattığına inanıyorduk. Ama gün geldi beyaz adamları da gördük. Tanrı beyaz adamları da yarattığına göre bu topraklar hem beyaz adamların hem bizim.."**

Bu topraklar hepimizin. Anadolu toprakları binlerce yıl tasavvufla, tarikatıyla, diniyle, kültürüyle, türküsüyle, evliyasıyla kardeşliği başarmıştır. Yüzlerce yıl süren yüzlerce iç isyana kardeş kanına rağmen büyük aşk filozoflarıyla kardeşçe yaşamayı başarmıştır ve **Anadolu**'nun bu bin yıllık kardeşliğinin dünyada eşi benzeri yoktur. Yani **Anadolu** gibi herşeye rağmen bin yıl bütünlüğünü ve kardeşliğini korumuş başka coğrafya yoktur.. O halde bizi bin yıldır karıştırmış Anadolu'nun hamuruna, halkına, tasavvufuna, buğdayına, türkülerine iman eder gibi güvenmeliyiz.. Şimdi bu kardeşliğimiz emperyalistlerin kışkırtma ve provakasyonlarına kurban edilmektedir. Kardeşliğimizi **"hukukla"** sağlamlaştıracağız..

İşte komşularımızın hukuku ortada, **Rusya, ABD, İsrail** acımasızca ve gaddarca öldürmelere devam ediyor. **Rusya, ABD** ve **İsrail**'e asla benzemedik, benzemeyeceğiz..

Bizler, altta kalan, sahipsiz, hakkı yenen, kardeşi öldürülen herkesin yanında duran bir büyük kültürün içinden geliyoruz, işte şimdi bu kültürü **"hukukla"** perçinlemek hepimizin en büyük imanıdır. Ekmeğimizi, madenlerimizi, üniversitelerimizi, sahillerimizi iktidarımızı, türkülerimiz gibi binlerce yıl olduğu gibi bölüşmenin çocuklarıyız.

Şüphesiz sert günler yaşıyoruz. Dünyanın en gaddar en vahşi devletleri sınırlarımızı çevirdi, topları, tüfekleri, ajanları, istihbarat oyunları, askerleri, yangın bombaları, nükleerleri sınırlarımızın yanıbaşına cephe cephe dizildi, üsler açıldı, ordular geldi.. Bütün hesapları kardeşliğimizi kaşımak sınırlarımızı kaşımak iç karışıklık ve iç savaşa sürüklemek..

Sırplar'ın **Boşnaklar**'a yaptığını görüyor ürküyoruz, **Ruanda**'yı düşünüyor ve ürküyoruz, **Çeçenler**'i görüyor ve ürküyoruz, 1925'de **İngilizler**'in **Kürtler**'e gaz bombaları attığını görüyor ve ürküyoruz. Şüphesiz telaşa paniğe kapılıyoruz.

Ve siyasi düşüncelerimizi işte bu telaş ve panikle inşa ediyor, telaş ve panikten çözüm umuyoruz.

Hepimiz şu soruyu tekrar soralım, bu topraklar binlerce yıl neden bölünemedi.. Hepimiz şu soruyu soralım, bu toprakları koruyan bir Türk ordusu olmasa, hiç olmasa, bu toprakları birileri kolayca bölebilir mi? Hayır! Çünkü bu topraklar üzerinde bir halk yaşıyor, binlerce yılın kardeşliğini kültürünü türkülerini kucaklaşmasını başaran onlardır.. Bizim herşeye kadir tanrımız meleğimiz halkımızdır, halkımıza güvenimiz sonsuzdur!.. Dünyanın bütün coğrafya parçalarında birbiri içine bu kadar karışmış başka halklar başka kavimler yoktur. Anadolu dünya tarihinde en çok karışmış en çok birbiri içine girmiş sökülmez bölünmez ayrılmaz kutsal büyük bir vatanın adıdır.. İşte batılılar aptalca bunu kıskanıyor burayı parçalamak istiyor, sadece yüzbinlerce bomba atar, yüzbinlerce insan öldürür, milyonlarca dolar harcar ve bu kardeşliği hiç sarsamadan .iktirolup giderler, dün olduğu gibi...

nihatg@leman.com.tr

Akşamsefası

M · E · T · İ · N · F · İ · D · A · N

AYRIN TILAR

Bu seferki, sağlam bir şemsiyeydi. Havalanıp gidecek gibi oldu ama, sapını sıkıca kavradığımda, 'Bırak beni' diyerek iki kıpırdadı, sonra sakinleşti. Saatime baktım. Henüz vakit vardı. Epey bir vakit vardı. Bence çok vaktim vardı. Onca da öyleydi. Onca kim? Bilmiyorum. Gerçekten henüz vakit vardı. Arzuladığım şekilde, her türlü saçmalığı sürdürebilecek kadar.. Öyle sanıyordum. Şimdilik sanmaktan başka yapabileceğim birşey yoktu. Hayır! Yapabileceğim başka şeyler de vardı. Gene de, 'Hayır' diye kendimi uyardığım için öfkelendim. Yanlış yorumladığım bir meselenin, çok geçmeden daha sağlıklı bir çözümünü farketsem bile, bu yeni yola usul usul girmeyi, bir anda kendimi uyarmayı sevmiyordum. Aksi halde, yanlışlarımı ürkütmüş olurdum! Yanlışlara ihtiyacım vardı; onlar elimden alınırsa, her türlü lezzetli saçmalığın akışı kesilirdi... Dörtyol ağzında, okulun karşısındaki kaldırımda dikiliyordum. Işık, kırmızıydı. Sular şıpırdıyordu ve rüzgâr da vardı. Şemsiye gene, 'bırak beni!' dedi. Sıkıca yapıştım... Karşımda bahçe duvarı yükselen, akşamın bu saatinde karanlıklar içindeki ilkokulda; eskiden, haftasonları sinema gösterimleri olurdu. O ilkokulun öğrencisi değildim, ama dışarıdan bilet alıp girilebiliyordu. Bir, Ekrem Bora filmi seyrettiğimi hatırlıyorum. Geniş, kırmızı bir salon vardı. Yetmiş'li yılların beğenisiyle dekore edilmiş; şehvet, hüzün ve delilik kokan.. En çok, şehvet aklımda. Kırmızı salondaki koltukta oturan bir kadın vardı: Kısa eteğiyle, bacak bacak üstüne atmıştı. Üçüncü sınıfa gidiyordum. Arkama bakıp, karanlıkta, film makinesini çalıştıran öğretmeni görmek istedim. Beyaz bir ışık huzmesi gözümü aldı, birşey göremedim. Kafamı perdeye çevirdiğimde, kadın koltuktan çoktan kalkmıştı...

Yeşil yandı; fakat hangisi bana ait yeşildi? Karmaşık bir kavşaktı, birden fazla trafik lambası vardı. Hiçbirini beğenmemiştim! Belki de, geçip yoluma gitmemi işaret edecek, başka bir rengi bekliyordum. Şemsiye tekrar huysuzlandı; göğsüme bastırdım. Arkamdan bir tekerlek şıpırtı geçti hızla. Önümden de bir kamyon homurtusu. İleriye, öteye baktım: Güzel bir yoldu aslında. Öyle ya: Ben seçmiştim onu! Böyle düşününce, sanki her iki tarafı küçük renkli ışıklarla süslenmiş bir geçit alanı gibi, cadde önümde aydınlanıverdi, alkış sesleri ve patlayan havaî fişekler arasında, o yola geçtim. Adımımı attığımda ise, ışıklar ve sesler çok öteye taşınmıştı! Şimdi orada bekliyorlardı. Oraya da, gelebileceğimi düşünüyorlardı. Beş on adım attığımda, biraz daha öteye kaydılar.. Geçerken, okulun arka kapısında, bekçi kulübesindeki, birşey sarılmış poşete gözüm ilişti. İçinde ne olduğunu merak ettim. Bir önlük, bir kazak? Veya yarısı yenmiş bir ekmek-arası da olabilirdi. Kulübenin içinde, uyuyan bir adam olduğunu düşündüm! Dar bir kulubeydi ama, yere bir kilim sermiş, kıvrılarak uyuyor olabilirdi. Herhalde, bu güzel ve ilginç yolda hemen ilerleyip onu bitirmek istemediğimden; veyahut gerçekten kulübede, camdan göremediğim bir adam bulunduğuna inandığımdan, adımlarımı iyice yavaşlatıp, neredeyse durdum.. O birşey sarılmış poşet, siyah bir el radyosu, su bardağı, bir kalem ve çürümeye başlamış bir elma vardı camın kenarında. Her an, kıvrılan bir bedene ait bir kafanın, yavaşça yukarı kalkacağını, kulübenin camından bana gülümseyeceğini düşündüm. Cama yaklaşıp, içeriye bakmak istiyordum. Geri çekildim. Eğer, radyolu bir kulübenin elmalı ve poşetli camından yükselen bir adam görürsem, ve bana gülümserse, ne diyeceğimi hesap ediyordum. Güç olasılıklar peşinde yuvarlanmak ve saçma ihtimalleri sorgulamak, akşamları beni avutan bir uğraşımdı! Gülümsemelere, gülümsemeyle karşılık vermek âdettendir, diye düşündüm. Ama, en az onun yaptığı kadar (ki, bu saatte kirli bir kulübe camında yükselmek ve insanları korkutmak ilginç bir davranıştı) ben de o ölçüde bir yanıt vermek istiyordum. Belki, daha şiddetli ve daha içten gülümseyebilirdim! Ağzımı bu kasılmaya hazırlayıp, lekeli cama gözlerimi diktim.. Hayır! Hazırlıklı olmamalıydım. Plân yapmak çok çirkin bir davranıştı, arzularıma ve isteklerime teslim etmeliydim kendimi. Kafamı çevirip, yürüdüm. Gerçekten, çok isteyerek gülümseyeceğim bir akşam, nasıl olsa tekrar geçerdim kulübenin önünden...

Acıbadem ve Hasanpaşa tarafına giden bu caddenin ilerisinde, temizlik malzemeleri satan bir dükkân var: Kısa, veya uzun süpürgeler, çöp kutuları ve paspaslar kapının önünde dizili. Okulu geçtiğimde, uzaktan, sadece uzun saplı paspasları farketmiştim. Bir ara, kulübenin camından gelen bir tıkırtı duyduğumu sanarak kafamı geri çevirdim. Çok hızlı bakıp döndüğüm için, radyo, elma, ya da kalemden bir tanesi, kaybolmuş sandım.. Paspasların yanına vardığımda, dükkân sahibi kovaları içeriye alıyordu. Kırmızı, mavi, beyaz ve pembe kovalar. Onları iç içe oturtup, birkaçını daha taşıdı. Adamın, normal ve alışılageldik bir şey yaptığını düşünerek, öteye baktım. İleride, yine bir dörtyol'un göründüğü yerde, aynı minik renkli ışıklar ve trampet sesleri vardı. Ama sanki, bu cümbüş başkasını, aşağı yoldan gelen başka birini karşılıyor gibiydi! Öyle merak ettim ki, temizlik malzemeleri satan adama, bunu sormak istedim. Kovaları içeri taşımıştı ve elinde paspaslar vardı; bir sigara yakmıştı. 'Kim gelecek' diye kabaca merak etmek istemediğimden, soruyu kafamda güzelce düzeltip, "Pardon, saatiniz kaç acaba?" diye sordum...

Dörtyola vardığımda, şenliğin tam ortasındaydım. Aşağıya, Hasanpaşa tarafına dönmem icap ediyordu. Kalabalık silutlerin, o yoldan gelen birisini karşıladıklarını gördüm. Ama tabii, bu kez de o kişinin ilerlediği caddenin çok ötesinden tempo tutuyordular. Yoldan gelen, bütün başarıları alkışlarla tebrik edilen ve daha ileriye de davet edilen bu adamın, yaklaştığında, yanında siyah etekli, genç ve güzel bir kadın bulunduğunu farkettim. Onlara seslenen ışığa doğru, beraber devam edeceklerini sanıyordum. Kol kola girmişlerdi; kadın adama dönerek, boyalı dudaklarıyla onu tekrar öp... O anda, önümde bir Pendik minibüsü durdu. Mavi, taverna ışıkları vardı, ve içeride Cengiz Kurtoğlu çalıyordu. Uzakta bekleşen şenlik kalabalığının, coşkulu trampet seslerine, ve hüzünlü tekerlek şıpırtılarına karıştı notalar.. Önüm açıldığında, adam ve kadın tartışmaktaydı: Kadın başka bir yola saparken, adam seslere doğru hayâlet gibi ilerledi.. Aşağıya, kendi yoluma devam edip, beni bekleyen pırıltıya yürüdüm. Elbet, şimdi de daha ileri gitmişlerdi. (Tatlıcının ve mobilya mağazasının köşesindeki garip duvar aralığına gizlenmiş, uzaktan fener tutuyorlardı!). Onlara inanmakta güçlük çekiyordum ve her parıltıyı da ışık olarak görmekten yorulmuştum. Saatime baktım:

Vakit azalmıştı. Bu nedense gene de hoşuma gitti. Hem kavuşma, hem de kopuş anlamına geliyordu. İkisinden de kazancım olabilirdi!. Yürüme makinelerinin bulunduğu spor salonu'nun, ardından videocu'nun yanından geçerek, tercihli alt yola saptım. Bir defasında; yolun diğer köşesindeki, şu tuhaf çay bahçesinde oturmuştum: 'Daha sıcak bir rüzgar esiyordu, ve güzel birşey düşünüyordum. Sonra, öteki boş masalara bakmıştım..'

LeMan
SAYI: 733
24 KASIM 2005 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR
● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR
● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Erhan CANDAN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Onur GÜÇEL ●Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● AslanÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Ahmet YILMAZ ● Gürcan YURT ● Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN (iarkan@leman.com.tr) ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Baskı: LeMan Matbaası Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Matbaa Sorumlusu: Ali Polat ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İst.

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

UFUK ÜNAL

İBRAHİM BÜYÜKAK & FATİH AKTURAN

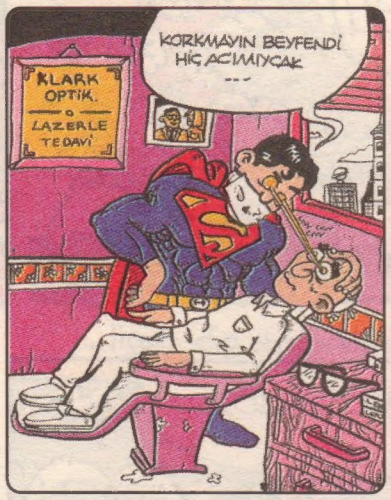

DEMİR DEDEOĞLU ÇİZDİ

Espri: Erhan Güneş (İST)

Espri: Egemen Mardan (İST)

Espri: Hasan Ürgülalp (İST)

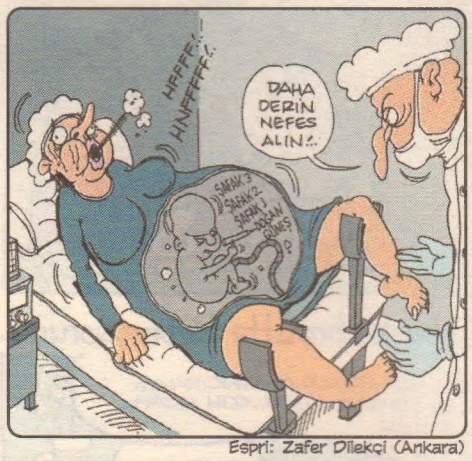

Espri: Zafer Dilekçi (Ankara)

Espri: Esra Okutan

Paf Takım antrenmanının bu haftaki konuğu oyuncu **Şafak Sezer** oldu... "Maskeli Beşler Üntikam Peşinde" filminin senaristi ve yönetmeni **Murat Aslan** da söyleşimize katılınca muhabbet "Türk sinemasında mizah" mevzusu etrafında döndü... Her iki konuğumuza da teşekkür ediyor, "eyvallah" diyoruz...

Paf Takım Antrenörü
Gürcan Yurt

Leman Paf Takım toplantısı her Pazar saat 14:00'de "**İstanbul Leman Kültür İmam Adnan Sok. No:20 Beyoğlu/İST**" 3.kattaki Paf Takım soyunma odasında! Soru ve görüşler için: **paftakim@leman.com.tr**
(e-mail yoluyla yapılan aday başvuruları geçersizdir)

Akşamsefası